

Giới thiệu Ái Nhĩ 59 Miếu

Truyện Ái Nhĩ 59 Miếu, câu chuyện nói về một cô gái bị một người con trai theo đuổi tình yêu, xin được tình yêu của cô. Nhưng có không hề có tình cảm không quen biết gì với người con trai đó.

Cô đang đi thi bị một đám người chạy theo gọi nói cô là chị dâu của đại ca hần, nhưng cô lúc đó không hề biết chuyện gì xảy ra hết cô cứ nói đại rằng mình là nam nhi. Còn anh thì không biết tại làm sao, bắt đầu cảm thấy cô không ồn ào không âm ỉ thỉnh thoảng có điểm ngốc rất tốt.

Một câu chuyện đầy kịch tính nhưng cũng có đôi chút hài hước không kém. Tình cảm của hai nhân vật rất kịch tính và lãng mạn tuy ban đầu có chút hiểu lầm nhưng họ cũng nhanh chóng tới với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Lag thật sự quá kinh khủng

Vừa mới xong ca học tối, Vũ Hàm Anh trở về ký túc xá, nhìn nhìn đồng hồ báo thức phía sau, mới chưa đến 8 giờ. Ông thầy Ý lên lớp chưa được một tiết, nói bị đau họng, rồi thu dọn cặp chạy lấy người, đỡ được hai tiết học sinh cũng vui vẻ, tự nhiên không có gì bất mãn.

Trong phòng ngoại trừ cậu ra không có ai. Phòng có bốn người, ba tên kia hôm nay đều có ca học tối, phải hơn 9 giờ mới về.

Không có chuyện gì làm, bật nguồn, mở máy tính, nhấp vào biểu tượng màu đỏ, cách 2 giây, âm nhạc vang lên. Vũ Hàm Anh quyết định nên chơi game một lúc, giết thời gian.

Lại nói Vũ Hàm Anh con người này, người khác có thể cảm thấy cậu có chút ít nói, nhưng tuyệt đối không phải là người khó gần. Học tập tốt, thành tích thể thao cũng không tệ, bộ dáng tuy rằng hơi bình thường, nhưng cũng không phải loại dựa dẫm tào nết, ngược lại khiến người ta thấy khá thoải mái. Dựa theo tính cách của cậu, bình thường đọc sách giết thời gian, chơi game online là một chuyện tình cờ.

Vũ Hàm Anh gõ mật mã, chờ giao diện Thiên Long Bát Bộ đăng nhập tiến vào game, nhân vật để lựa chọn chỉ có một, là một cô gái tên Tiểu Vũ. Sau khi đăng nhập, tại bản đồ môn phái Vũ Đương, một nhân vật nữ mặc trang phục môn phái Vũ Đương cầm thanh trường kiếm đứng đó.

Thiên Long Bát Bộ là game online đầu tiên Vũ Hàm Anh chơi, cũng do trước đây không có gì làm, bị ba cùng phòng xúi giục hồi lâu, mới tham gia vào Thiên Long Bát Bộ. Mấy tên đó nói thật dễ nghe, Vũ Hàm Anh mà chơi, sẽ kéo cậu, thăng cấp gì gì không cần lo lắng. Nhưng mà chờ đến khi cậu tạo acc vào, mới thấy không dễ ăn như vậy. Giờ một ngón tay lên, đi làm nhiệm vụ đi, lên đến cấp 10 gia nhập môn phái, học kỹ năng rồi mới cùng nhau luyện cấp.

Nhớ lại ban đầu cậu tạo cũng không phải acc nữ này. Tất nhiên, với cái tính thật thà của cậu, nói thế nào cũng phải chọn acc nam mà chơi. Mà cậu làm thế thật, tạo một acc nam, một nhân vật mới hoàn toàn. Chỉ là cấp 1 khi sinh ra ở Đại Lý, đã phải chờ mất đợi 5 phút, cả nửa ngày mới có thể đi hai bước. Nhiệm vụ thứ nhất hiện ra, lại nghiên cứu 5 phút mới tìm được NPC [Non-Player Character]. Cực khổ một hồi ở Đại Lý mới tiếp nhận được nhiệm vụ ‘Con trâu thủ thử nhất’ thì cũng đã sau nửa giờ hệ thống đại lễ bao tặng cậu một Trùng trâu thử: Trùng Thủ rồi.

Một buổi tối, Vũ Hàm Anh chỉ mới lết lên tới cấp 10, khiến cho đám bạn cùng phòng ký túc xá dờ khóc dờ cười. Một tên vỗ đùi, dứt khoát đem một acc của mình đưa cậu cho xong chuyện. Kết quả là Vũ Hàm Anh liền có một acc nữ Vũ Đương tên Tiểu Vũ, cấp độ cũng không cao, mới 46. Người ta cũng vì để thuận tiện lúc đánh Ác Bá mới tạo một acc Vũ Đương, lười suy nghĩ đặt tên, gõ luôn Tiểu Vũ. Lúc này mọi người mới ồn ào nói, Vũ Hàm Anh không phải Tiểu Vũ sao, rất vừa vặn.

Vũ Hàm Anh không thích dùng acc nữ, không quen. Nhưng tấm lòng của người ta cũng không nên từ chối, lúc không có việc gì, có thể giết chút thời gian.

Tiểu Vũ Đương cấp 46 tung tăng cả một tuần mới lên cấp 49. Thật ra không thể nói Vũ Hàm Anh ngốc, thế nào thì cũng là lần đầu chơi game, tạm chấp nhận được. Thứ hai do tốc độ mạng của trường thật có vấn đề. 360kb/s, phải cắm dây mới có thể lên được đến chuẩn B(*), còn thường thường mạng hầu như rất yếu. Mở cả đêm Thiên Long Bát Bộ, cũng phải lag cả hai, ba giờ, thật đủ làm người phát cuồng.

(*) Chuẩn B: khoảng 11mb/s.

Tiểu Vũ Đương cấp 49, ngay cả toạ kỵ cấp 40 cũng không có, cánh cho tân thủ cũng đã hết thời hạn. Vũ Hàm Anh trước tiên chạy đi học chút kỹ năng tâm pháp, nhìn nhìn nhiệm vụ còn mấy cái chưa làm. Mở bản đồ, đến trạm truyền tống, tiếp tục cuộc bộ đánh nhiệm vụ.

Nhận một nhiệm vụ rồi thêm một nhiệm vụ nữa, rất nhanh đã sắp 9 giờ. Đầu nói nhiệm vụ cấp thấp dễ làm, nhưng cũng không hẳn, Vũ Đương được công nhận máu mỏng, phòng ngự lại thấp, không hơn không kém một cái vỏ giòn, đánh không được đến bảy tám con tiểu quái đã tụt mất 1/3 cây máu. Đầu nói Vũ Đương sát thương cao, nhưng cấp 49 có mấy cuốn tâm pháp, đừng nói đến độ ‘thành thạo’, Ngọc Nữ Xuyên Xoa gì gì đó, rõ ràng còn không có lợi hại bằng chém chay.

Nhìn trên bản đồ Thương Sơn, khắp nơi là tiểu quái màu đỏ, một nữ Vũ Đương đánh chiêu thức thái cực, vẩy vẩy một chương hai chương, vô cùng vất vả. Đánh không được bao lâu thì dừng, xoa xoa nắn nắn một cái bánh bao, ăn tăng máu rồi lại đánh. Nhiệm vụ đánh 30 tiểu quái, hi hà hi hục, nhanh lắm thì cũng phải hơn mười phút.

Chờ đến hơn 9 giờ, ba tên cùng phòng cũng trở về. Giang Đàm nhìn cậu làm đến nhiệm vụ hộ tống thì bảo chờ một chút. Nhiệm vụ hộ tống một người khó làm, hơn nữa mạng trường lại hay lag, dễ thất bại, nghĩ muốn giúp một phen.

Vũ Hàm Anh đồng ý, điều khiển nhân vật ngồi xuống bên cạnh Tát Tang hồi máu, chờ cậu bạn đăng nhập theo cậu hộ tống.

Bạn trẻ Giang Đàm cùng mạng trường đấu tranh hơn 10 phút mới đăng nhập được, một acc nam Minh Giáo, cấp 89, mặc trang phục môn phái cao cấp Tà Viêm, cười toạ kỵ cấp 80, theo Tô Châu truyền tống đến Đại Lý, đi Nhĩ Hải rồi chạy đến Thương Sơn.

“Được rồi, được rồi, mày nhận nhiệm vụ đi, tao qua liền.” Giang Đàm từ Nhĩ Hải truyền tống qua Thương Sơn, tống cộng mất hơn mười phút, thật vất vả mới thấy hai Sơn Thần ở cửa truyền tống.

“Ừ.” Vũ Hàm Anh đáp, tiểu Vũ Đương đứng lên, nháp vào Tát Tang ở bên cạnh. Tát Tang cảm thán hai câu liền bắt đầu từng bước từng bước hướng về phía trước, tư thế có chút quái dị. Tiểu Vũ Đương cũng nhanh chóng đuổi theo.

“Mày đừng quan tâm tiểu quái xung quanh, để tao giải quyết, mày đi theo, đừng rời màn hình.” Giang Đàm điều khiển sư tử, vội vàng mở bản đồ, tìm tên Tát Tang, chọn.

Vũ Hàm Anh mở ô đạo cụ ra, lẹ bẹ một đường đuổi theo Tát Tang. Xung quanh quái không ít, ngửi thấy mùi tiểu Vũ Đương thì đều xông lên như ong vỡ tổ, vung nắm tay dòn sức đánh, Vũ Hàm Anh cũng không để ý, thấy máu hạ xuống phân nửa thì nháp một cái Kim Sang Dược.

“Giang Đàm, mày đâu, sắp bị đánh chết rồi nè.” Vũ Hàm Anh cũng không muốn thúc giục cậu ta, mọi người đều biết mạng trường, có giục cũng vô dụng. Nhưng mà xung quanh tiểu Vũ Đương tiểu quái vây thành một vòng, không dưới sáu con, Tát Tang kia còn lăm chuyện, lúc thì không chịu đi, lúc thì cát roi vào trong hải, đứng trong đồng quái, thế mà không con nào đánh nó. Đáng thương cây máu tiểu Vũ Đương giống như vôi mở nước, Kim Sang Dược đã nháp bảy cái, vẫn không thấy anh Minh Giáo đến hỗ trợ.

“Mày gấp, tao còn gấp hơn.” Giang Đàm tức giận mãnh liệt nháp chuột, chạy ra khỏi cửa truyền tống, con trỏ của cậu không đi chuyển theo, xem ra là lag mất rồi. Quả nhiên cười sư tử đến chỗ Tát Tang, xung quanh cả cái bóng quỷ cũng không có, chờ mấy giây, chàng Minh Giáo trong nháy mắt dòi đi, thoáng cái bật đến trở lại chỗ Sơn Thần. Lại đi lại bật trở về. Giang Đàm trong lòng bốc lửa phừng phừng, cậu đã chạy đến sáu lần rồi, thật sự là chạy không qua!

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Người này rất biến thái

Vũ Hàm Anh thật sự bất đắc dĩ, nhân vật của Giang Đàm không qua được, cậu đành một mình kiên cường chống chọi. Tiểu Vũ Đương vất vả chạy theo Tát Tang rẽ qua một khúc quanh, một đám Soa Y Dã Nhân lại vây lên, bốp bốp bịch bịch dòn dập một trận, đánh đủ rồi thì quay đầu chạy đi.

Vũ Hàm Anh thấy máu hạ còn 1/3, đang nghĩ muốn bỏ máu, vừa nháp vào Kim Sang Dược cuối cùng thì thấy màn hình nhấp nháy đỏ, trong nháy mắt máu vừa mới bỏ lập tức chỉ còn thấy đáy. Từng thừ bảo bảo mang theo bên cạnh đã sớm đem quả thông trên tay quăng đi, chết chổng vó lên trời, nhìn đến có vài phần thương cảm.

Ở địa phương không xa, một nhân vật nam mặc trang phục môn phái Vũ Đương cao cấp một chương lưu loát đem nhân vật nam khác mặc trang phục Tiên Lữ bên cạnh đánh ngã, bỏ nhào xuống đất.

“Mày bị đánh?” Bạn cùng phòng nghiêng đầu nhìn màn hình Vũ Hàm Anh, “Thằng nào không biết xấu hổ đi đánh một acc cấp thấp vậy?”

Vũ Hàm Anh không kịp trả lời, vội vàng xem ô đạo cụ, Kim Sang Dược đã hết, chỉ còn lại mấy cái bánh bao. Lại vừa nhìn vạch máu, 17....

“Tao xem đúng là Vũ Đương kia mở hình thức hỗn chiến.” Giang Đàm quảng Minh Giáo lag không động đậy được, chạy tới nhìn màn hình Vũ Hàm Anh, “Tăng máu nhanh lên a! Nhìn vạch máu mày này, ngưỡng mộ nha, còn đứng 17 giọt.”

“Tao hết Kim Sang Dược rồi.”

“Kim Hồ Lô a, Ngân Hồ...” Giang Đàm á khẩu một giây, “Sao mày cái gì cũng không có?”

Kim Hồ Lô, Ngân Hồ Lô: bình tăng máu nhanh

“Tao không mang, để ở Thương Khó.” Vũ Hàm Anh nói xong, tiểu Vũ Đương lập tức quỳ xuống, nhai nhai nuốt nuốt bánh bao.

Giang Đàm nhìn, “Còn không mau đi, không thấy Vũ Đương kia treo một chuỗi đao hả!”

Vũ Hàm Anh không để ý, lúc này nhìn lên, quả nhiên, Vũ Đương ‘Yêu em 59 giây’ kia trên đầu treo ba thanh đao.

Không đợi tiểu Vũ Đương đứng lên, Yêu em 59 giây đột nhiên di chuyển.

“Nó xem trang bị của mày kia, chạy nhanh đi a.”

“Nhiệm vụ của tao còn chưa làm xong” Vũ Hàm Anh trái lại không gấp gáp, chạy hai bước đuổi theo Tát Tang.

Giang Đàm tròn mắt, “Uống canh bây giờ, ở đó mà nhiệm vụ.”

“Cũng không phải lần đầu ăn canh. Tao cấp bậc không cao, đồ đặc không có cũng không mang theo vàng.” Vũ Hàm Anh thông thả nói, vừa đuổi theo Tát Tang được vài bước, một đám Dã Nhân liền đu theo.

Vũ Hàm Anh khi nãy ăn bánh bao, máu vốn còn vài giọt tăng thêm được chút xú, hiển nhiên là không đủ để quái đánh một cái nữa là. Có điều không chờ Dã Nhân kia chạy đến trước mặt tiểu Vũ Đương, bỗng nhiên bị một ánh lam u u bắn trúng, lật ra giữa đất. Sau đó chợt nghe vài tiếng ‘phốc phốc phốc’, đám Dã Nhân bên cạnh cũng bị đánh chết.

Một đòn một quái, Vũ Hàm Anh nhìn nhìn Yêu em 59 giây phía sau tiểu Vũ Đương, người này giúp cậu diệt quái?

“Yêu em 59 giây chắc không phải nhìn trúng cái acc nữ của mày rồi chứ?” Giang Đàm cười quái dị vài tiếng.

Yêu em 59 giây vẫn theo sau tiểu Vũ Đương, đem quái xung quanh đều giết sạch. Tiểu Vũ Đương da gòn máu mỏng cứ thế hộ tống Tát Tang thành công.

Vũ Hàm Anh cũng không rõ, không nói gì, tới nơi, tìm NPC giao nhiệm vụ. Yêu em 59 giây phía sau cũng đứng lại, đại Vũ Đương khom khom lưng, hai tay nhu a nhu. Nhào nhào vài giây thì đứng thẳng lại, gọi ra tọa kỵ môn phái cấp 80, bay đi.

“Ủầy, tên đó tặng máu cho mày?” Giang Đàm giương mắt choáng váng.

“Không phải chỉ có Nga My mới có thể tặng máu cho người khác sao?” Vũ Hàm Anh nhìn thoáng qua vạch máu của mình, đầy ứ. Khó hiểu.

Giang Đàm lười giải thích với cậu, “Mày nha, sao vận khí tốt thế? Gặp phải một tên treo đao lại còn giúp mày giết quái tặng máu. Hay là tao làm một cái acc nữ, vẫn là acc nữ được ưa thích mà.”

Vũ Hàm Anh trở mình xem thường, cậu cũng có muốn dùng acc nữ đâu. Không để ý đến cậu ta, điều khiển tiểu Vũ Đương một đường chạy về Đại Lý, mua Kim Sang Dược. Mới vừa vào Đại Lý, tại truyền tống lại bị lag không di chuyển được, đợi nửa ngày quả nhiên đứt kết nối, lần nữa đăng nhập, đợi tiếp nửa ngày mới nhìn thấy tiểu Vũ Đương đứng ở cửa thành Đại Lý. Một đường chạy bộ đến chỗ chữ Dược, muốn mua 20 Kim Sang Dược, đáng tiếc trên người thiếu tiền, lại chạy đến Thương Khó, nhớ lại, nghĩ lấy Ngân Hồ Lô ra luôn. Tới Thương Khó mới phát hiện chưa hết thời gian an toàn, lại đứng chờ.

Vũ Hàm Anh không có việc gì làm, tiểu Vũ Đương lúc thì nhấc nhấc tay, lúc thì nhìn trái phải, im lặng đứng, còn khoảng 1 phút nữa. Cảm thấy nhàm chán, nhìn lướt qua kênh thể giới, thấy loa phía trên nháy ra liên tục. Không ngoài việc ai đó bị ân cần hỏi thăm mười mấy đời tổ tông thì cũng không có gì nghiêm trọng, lại chợt phát hiện một cái tên quen thuộc —— Yêu em 59 giây.

.

[Loa] [Đại Toán]: ĐCM! Yêu em 59 giây! Người của bang mình cũng giết! Có còn là bang chủ nữa hay không!

.

Loa hiện rất nhanh, đều là một người chửi, sau đó một đám người đón gió hòa theo cũng gào mấy cái. Song Yêu em 59 giây cũng không xuất hiện, vẫn đều là đơn phương mắng chửi.

Giang Đàm cũng nhìn thấy loa, nhân cơ hội, đem chuyện tiểu Vũ Đương ban nãy ở Thương Sơn thêm nắm thêm muối nói như thật, “Tên Vũ Đương kia khẳng định là coi trọng Tiểu Vũ nhà chúng ta rồi, bằng không sao lại giúp giết quái tặng máu. Nhưng mà xem ra cũng là đồ bỏ đi, trên loa chửi cũng đến 10 phút rồi.”

“Yêu em 59 giây ấy à? Tao hình như đang cùng anh ta đánh cò, nhưng không cảm thấy là đồ bỏ đi a.” Bạn cùng phòng vừa nghe, nhìn nhìn Vũ Đương trên bản đồ, nhấp một cái, kiểm tra trang bị của đối phương, lập tức mở to hai mắt nhìn, “Sặc, người này thật sự biến thái, Vũ Đương cấp 90, trên người toàn bộ trang bị thủ công hoàn mỹ, đập ngọc cấp 7. Người ta nói Vũ Đương máu ít, anh ta so với Thiếu Lâm còn trâu bò hơn, công cao máu nhiều, bảo bảo cũng biến thái muốn chết, vừa nhìn đã biết kẻ có tiền.”

“Không thể nào, toàn bộ đều là ngọc 7?” Giang Đàm mắt choáng váng, cực kì hâm mộ, nhớ đến mình cấp 89, táng gia bại sản mới miễn cưỡng đập được full ngọc cấp 3, cùng so với người ta ... quả nhiên một điểm cũng không thể sánh bằng.

Chương 3: Đoạt Ác Bá

Vũ Hàm Anh nhắm chán nhìn loa một lúc, đều là Đại Toán kia gào thét ầm ĩ mắng chửi, đợi một hồi hình như có người thiếu kiên nhẫn, lên tiếng giúp Yêu em 59 giây. Hai bên bắt đầu so bì tài lực, ra sức đẩy loa, nhưng từ đầu đến cuối Yêu em 59 giây vẫn không xuất hiện.

[Loa] [Thiên thiên khuôn tử]: Bang chủ !!!!!

[Loa] [Mạch sơn khê]: Chết tiệt, anh đại, sao anh lại ném chức bang chủ cho em ??! Anh đại anh đâu rồi! Đừng dọa bọn em a!

[Loa] [Ngã bốn thuần khiết]: ..... Bang chủ bỏ trốn ?! =.=

[Loa] [Thiên thiên khuôn tử]: Bang chủ anh ở đâu?

[Loa] [Yêu ước]: Bang chủ ở trong đội tớ ... đang cò...

[Loa] [Mạch sơn khê]: Bắt lão đem lại cho tôi!

Vũ Hàm Anh lấy tiền mua Kim Sang Dược, nhưng không hứng thú đến Thương Sơn đánh tiểu quái nữa, đứng ở Đại Lý lắc lư. Nhìn loa vẫn cực kỳ náo nhiệt như trước, nhưng loa chửi người ít đi nhiều, bị chìm ngập trong những tiếng điên cuồng gọi bang chủ.

Xem hồi lâu cũng không hiểu, liền điều khiển tiểu Vũ Đương truyền tống đến Tô Châu. Sắp 10 giờ, Vũ Hàm Anh nghĩ hay là tổ đội đi đánh một vòng Tam hoàn, vận khí tốt có thể rút ra một cái Tân Mãng Thần Phù.

Thần Khí cấp 1 là dễ làm nhất. 1888 điểm tặng có thể đổi ba cái Thần Phù, làm nhiệm vụ Tam hoàn cũng có, trước đây bản thân cũng có đánh rút ra một cái. Đáng tiếc Vũ Hàm Anh đã cấp 49 trong túi cũng chỉ có 2 cái Thần Phù...

Đoạn trên tớ không chắc lắm nha

Không phải cậu không có 1888 điểm tặng, có điều Vũ Hàm Anh thấy ô đạo cụ đã đầy, vừa bánh bao vừa Kim Sang Dược, hơn nữa còn có trang bị quái rút ra, đã sớm không còn ô trống. Nhìn trái nhìn phải cũng không biết cái Thần Phù chiếm chỗ này dùng để làm gì, kết quả là, trực tiếp bán NPC...

Sau lại mới nghe bạn cùng phòng nói vật kia hữu dụng, cũng chỉ còn cách đánh Tam Hoàn kiếm Thần Phù.

10 giờ, rất ít người tổ đội Tam hoàn, tất cả đều tập trung đi Ác Bá môn phái. Tiểu Vũ Đương đến Tô Châu rồi chạy tới chỗ Q1, ngẩn ra, một người cũng không có, đành phải nhận nhiệm vụ, đi đến đồng ruộng bên cạnh, trồng loại thu hoạch sớm, rồi chạy về, ngồi một chỗ hồi máu, chờ người khác tổ đội.

Đội 5 phút, hệ thống thông báo lúa mạch đã chín, Vũ Hàm Anh nhanh chóng đem tiểu Vũ Đương đi thu hoạch, lúc chạy về lại chỗ Q1, ở đây đã hơn hai người.

Vũ Hàm Anh sững sốt, nam Vũ Đương đang ngồi thiền kìa, chính là Yêu em 59 giây. Bên cạnh một nhân vật nam cầm quạt gọi tới gọi lui, chạy quanh Yêu em 59 giây xoay hai vòng, ở trên người anh ta nhảy hai cái thì ngừng, cách nửa phút lại bắt đầu nhảy.

Vũ Hàm Anh không biết người cầm quạt đang làm gì, nhìn hoa cả mắt, quả thật y như bọ chét nhảy nhảy.

Tiểu Vũ Đương lần nữa ngồi xuống, trên đầu người cầm quạt bốc ra một câu, “Chết tiệt! Anh quay về dọn dẹp cái đồng rồi rầm kia ngay, quảng bang chủ cho em làm gì, anh lại chạy mất!”

Yêu em 59 giây như cũ ngồi im dưới đất, người bên cạnh nhảy tới nhảy lui không để yên. Ngay khi Vũ Hàm Anh tưởng mình nhìn lầm, người cầm quạt bỗng nhiên ‘phốc’ biến thành một con vịt bự màu vàng. Đối phương còn chưa kịp phản ứng, vịt vàng tiếp tục lắc lư lung lay vài cái, nhảy a nhảy.

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: ... Anh đại, từ khi nào anh có té bào hài hước vậy

Vũ Hàm Anh nhìn vệt vàng có chút buồn cười, sao chẳng có lấy nửa điểm đáng yêu, phải nói là rất xấu, nhất là con mắt.

Đang còn cười cười, ô đội ngũ phía dưới chợt nhấp nháy, là một lời mời, nữ Mộ Dung cấp 45, Ngôi sao đêm hè.

Ấn đồng ý, tiến đội, chỉ có hai người bọn họ. Vũ Hàm Anh nhìn màn hình, không thấy Ngôi sao đêm hè đâu. Điều khiển tiểu Vũ Dương, di chuyển hai bước, cũng không nhìn thấy. Đang tính rê chuột vào hình ảnh nhân vật của đối phương bên trên xem đang ở chỗ nào thì thấy đội ngũ thêm một người, Yêu em 59 giây.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ác bá Mộ Dung, đi không? Hiện tại Tam Hoàn không ai đi, Ác Bá có thể đoạt được

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: Bang chủ đại nhân, ngài dừng lại muốn chạy nữa được không? Ngài tổ đội hai cái 40+ đi đâu?

Vũ Hàm Anh thấy Ngôi sao đêm hè không nói gì, gõ mấy chữ.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi sao cũng được

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

Yêu em 59 giây vừa đáp thì đứng lên, khom lưng nhu a nhu, gọi ra tọa kỵ, phát yêu cầu theo đội.

Vũ Hàm Anh ấn đồng ý, bị lôi chạy đến chỗ trạm dịch, rất nhanh thì truyền tống đến môn phái Mộ Dung. Đứng ở cửa truyền tống là một tiểu nữ Mộ Dung mặc trang phục môn phái.

Yêu em 59 giây đem đội ngũ trả lại cho Ngôi sao đêm hè, Vũ Hàm Anh lại nhận được yêu cầu theo đội, bị kéo chạy như bay vào bên trong Mộ Dung sơn trang.

Có tọa kỵ so với chạy bộ nhanh hơn nhiều. Vũ Hàm Anh nhìn tiểu Vũ Dương ở phía sau cùng mạnh mẽ nện chân, không khỏi cảm thán.

Bị lôi kéo đến khoảng phân nửa Mộ Dung sơn trang, trên bản đồ bỗng xuất hiện nhiều tiểu lục điểm.

“Giang Đàm, mày cũng ở chỗ Mộ Dung à?” Vũ Hàm Anh nhìn phía trước thấy một Minh Giáo cưới sư tử, đứng cùng một số người khác.

“Ừ, mày không phải đi Tam Hoàn sao? Sao lại cũng tới đây?” Giang Đàm liếc mắt nhìn màn hình cậu.

“Tam Hoàn không có ai.” Vũ Hàm Anh thấy Ngôi sao đêm hè cũng dừng lại, có chút kì quái, “Đang làm gì đây?”

“Chờ đợt mới a. Hừ, bọn mày không phải đến đoạt Ác Bá chứ?” Giang Đàm nhìn màn hình đội ngũ ba người.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chờ một lát, có đợt mới

Vũ Hàm Anh nhìn, quả nhiên là tới đoạt Ác Bá.

“Bọn tao đợi hơn nửa ngày rồi. Đừng có không phúc hậu như thế a.” Giang Đàm kêu quý, lại nói thêm, “Bọn mày có ba người?”

“Ba người không đánh được à?” Vũ Hàm Anh khó hiểu.

“Còn cùng một tên 90, không sợ quái lệch cấp ư?” Giang Đàm nhìn một lượt xem cấp độ. “Không phải Yêu em 59 đây sao?”

“Ừ.”

Tiểu Vũ Dương còn đang trong trạng thái theo đội, không động đậy, Vũ Hàm Anh nhìn màn hình không có việc gì làm, nghĩ đến chiều mai phải nộp bài luận văn, còn chưa có in ra. Thế là đem cửa sổ game thu lại, lấy bài luận văn chép vào USB.

Vừa chép xong, Giang Đàm bên cạnh đập mạnh chuột đánh ‘cóp’, hù đến Vũ Hàm Anh tay run lên.

“Bạn yêu, làm gì vậy a.” Máy tên cùng phòng cũng bị làm cho hoảng sợ.

Giang Đàm hùng hùng hổ hổ nói, “Đoạt không được! Đợi cả nửa ngày thế nhưng không đoạt được!”

Vũ Hàm Anh đem cửa sổ Thiên Long Bát Bộ mở lên, mới hiểu được ý tứ cậu ta. Tiểu Vũ Đương đã được truyền tống đến phó bản Ác Bá Mộ Dung, đứng bên cạnh là Ngôi sao đêm hè, nhưng không có Yêu em 59 giây.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vũ Đương, lại đây

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đứng xa quá không có kinh nghiệm

Vũ Hàm Anh mở bản đồ nhìn mới tìm được Yêu em 59 giây, nhấn, một đường chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Tiếp tục đánh Ác Bá

Tiểu Vũ Đương một đường chạy tới, Yêu em 59 giây bên người vây quanh một vòng tiểu lâu la, vội vàng xông lên hỗ trợ.

Tiểu Vũ Đương anh dũng tiến lên giết địch, nhắm ngay một bé, đầu tiên là Ngọc Nữ Xuyên Xoa, tiếp theo đem tất cả kỹ năng chiêu thức đập tới, ngay cả Tam Hoàn Sáo Nguyệt cũng tung ra, đáng tiếc chỉ la liếm được tí máu. Vũ Hàm Anh lúc này mới phát hiện, đám lâu la so với cậu cấp độ cao hơn một nửa.

Quái còn chưa có đánh chết, cừu hận ngược lại kéo tới một đồng lõa, lâu la bên cạnh hai người đều chuyển hướng tiểu Vũ Đương chém chổi chết. Vũ Hàm Anh nhìn vạch máu mạnh mẽ rụng xuống, khiến cho cậu tâm kinh đảm chiến, gần như có thể nghe thấy tiếng máu phun ‘phốc phốc’. Cái này a, là thanh máu sao, căn bản có khác gì cái ống mở nước.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ân thân, mở khiên. Không cần đánh

Vũ Hàm Anh nhìn lên, có chút mơ hồ khó hiểu. Ân thân? Khai thuận? Người ta tổng cộng nói bảy chữ, mà cậu chỉ hiểu được có ba.

“Làm thế nào để ân thân?” Vũ Hàm Anh nhìn nhìn một đồng kỹ năng phía dưới, vẫn không tìm ra cái nào có thể ân thân, quay đầu hỏi mấy tên cùng phòng.

“Ân thân a, tao chưa có kéo nó ra, trong bảng kỹ năng bên góc trái ấy” Bạn cùng phòng ngẩng ra một chút mới nhớ tới, vốn acc này dùng để đánh Ác Bá, thanh kỹ năng phía dưới cũng không có sắp xếp qua, kỹ năng ân thân tác dụng không nhiều nên không có mang ra.

Vũ Hàm Anh vừa nghe, vội vàng mở bảng kỹ năng mạng ân thân kéo ra, nhấn nhấn, tiểu Vũ Đương vừa nâng tay, bóng dáng trở nên trong suốt, khom lưng giữa đám lâu la mò mẫm chậm chạp đi ra. Chỉ là kỹ năng ân thân này tựa hồ không có tác dụng lắm, đám lâu la bên cạnh vẫn như cũ đánh đánh, cây máu ‘phốc phốc’ hạ xuống...

Vũ Hàm Anh 囧囧, không biết mình có dùng sai kỹ năng hay không, “Vậy mở khiên là cái nào?” Tiếp tục hỏi, đồng thời điều khiển tiểu Vũ Đương.

“Mở khiên? Acc này chưa có kỹ năng mở khiên.”(*)

(*)Ân thân: kỹ năng Ân độn sơ cấp, có tác dụng tàng hình trong 5s, nhưng chỉ xài được với quái ≤ 10 cấp so với mình. Bạn Tiểu Vũ 49 mà quái ~ 61 nên vẫn bị đánh.

Mở khiên: Lưu Tinh Càn Nguyệt giúp chuyển hóa một phần sát thương vào mana, cấp 50 mới học được, Tiểu Vũ mới 49 thôi.

Vũ Hàm Anh nghe xong, không khỏi sờ sờ mũi, đau xót lấy mười ngón tay gõ bàn phím ‘lốc cốc’.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Kỹ năng mở khiên chưa có học

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đứng ở bên cạnh là được rồi. Không cần đánh, máu ít quá

.

Rê chuột đặt ở hình ảnh nhân vật Yêu em 59 giây, Vũ Hàm Anh bữu môi, tiểu Vũ Đương nhà mình đúng thật là máu ít đến thảm thương, còn không bằng số lẻ của người ta nữa.

Nhằm chán hết sức, Yêu em 59 giây đem một vòng lâu la đánh ngã. Tiểu Vũ Đương vội vội vàng vàng trái chạy hai bước phải lắc hai cái, mang mấy cái bao đồ đều nhặt lên hết.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Theo sau

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ok

.

Đến lúc đồ đạc nhét hết vào trong tay nải rồi, sau khi chỉnh lý một phen thì bên người đã không thấy bóng dáng đại Vũ Đương mặc trang phục màu lam. Vũ Hàm Anh lần nữa mở bản đồ, tìm kiếm điểm xanh nhỏ. Lại nhìn thấy Mộ Dung Ngôi sao đêm hề vẫn đứng ở cổng vào, không có sang đây.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ngôi sao đêm hề vẫn không có nhúc nhích, không chờ cô ấy một chút sao?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Không cần

.

“Đó là acc phụ của Yêu em 59 giây?”

Vũ Hàm Anh bị Giang Đàm phía sau đột nhiên lên tiếng nhảy dựng lên, “Mày đừng có như ma đứng sau tao! Dọa người.”

“Nói không biết xấu hổ há mày!” Giang Đàm nhìn màn hình đại Vũ Đương chỉ quơ mấy nhát đã đem lâu la bên cạnh đánh ngã, “Chờ hạ xong Ác Bá thì cũng đến lúc tắt đèn rồi còn chơi cái gì nữa a? Thôi out luôn đi. Yêu em 59 giây này thật đúng là rất lợi hại. Ngôi sao đêm hề chắc chắn là acc phụ của anh ta, bằng không sao vẫn không chuyển động.”

“Acc phụ?” Vũ Hàm Anh nhìn nhìn điểm xanh nhỏ trên bản đồ, rất có khả năng ...

“Tao nói này bạn yêu, mày không phải là bị người ta nhìn trúng rồi chứ? Một cao thủ giúp mày diệt quái bỏ máu đã là chuyện kỳ quái rồi, đằng này còn kéo acc phụ đi với mày đánh Ác Bá nữa.” Giang Đàm ha hả nói, giắt lấy chuột của Vũ Hàm Anh, kiểm tra trang bị của Yêu em 59 giây, “Mẹ, tên này thật lắm tiền!”

“Cút cút cút.” Vũ Hàm Anh đẩy cậu ta ra, tiếp tục điều khiển tiểu Vũ Đương nhặt bao dưới đất, “Người ta có tiền liên quan đến mày cái rắm, nhìn cũng vô dụng.”

“Ai nói vô dụng?” Giang Đàm nói: “Mày xem ba con bảo bảo của anh ta đều là hàng độc nha. Mày quyến rũ anh ta một chút, gọi một tiếng ‘anh ơi’, nói anh tặng cho em một con bảo bảo nha?”

“Nào mày có vấn đề hà.” Vũ Hàm Anh trở mình liếc mắt, khinh bỉ một phen, còn kêu ‘anh ơi’? Nghe muốn nổi hết da gà, gớm!

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ân thân

.

Vũ Hàm Anh đang nói, quay đầu nhìn lại, thấy trên đỉnh đầu đại Vũ Đương bốc lên một câu, mới để ý đã đánh tới tiểu Boss rồi. Tiểu Boss này xoay tròn một vòng, hướng về phía tiểu Vũ Đương chém mấy đao, vạch máu rớt xuống còn một phần ba.

Ân thân, chạy trốn, nhưng kỹ năng ân thân vẫn không có tác dụng. Cũng may boss chỉ rĩa tiểu nữ Vũ Đương một chút đã bị lòi đi, quay đầu gặm máu của biến thái đại Vũ Đương.

Yêu em 59 giây tay nghề điều luyện, kỹ năng vừa hết thời gian làm lạnh lại quăng một vòng, không đợi tiểu Vũ Đương ngồi dưới đất ăn bánh bao xong, đã đánh chết Boss

Tiểu Vũ Dương nhật bao, nhìn yêu cầu theo đội trên màn hình, nghĩ nghĩ, ần từ chối.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sắp tắt đèn rồi, tôi phải out

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừm

Đối phương cũng không nhiều lời, mang đội giải tán, gọi ra tọa kỵ liền mất đáng

Tiểu Vũ Dương cũng co giò chạy đến NPC truyền tống, nhìn nhìn vạch kinh nghiệm, chọn trở về môn phái. Dù sao mấy phút nữa cũng tắt đèn, định bụng đi học một chút kỹ năng.

Học kỹ năng xong, sắp xếp lại tay nải, lúc này mới phát hiện ô đạo cụ thể nào mà có cuốn sách màu hồng phấn, chắc lúc nãy Ác Bá nhặt được, bí tịch Nga My 35, Cửu Âm Chân Kinh.

Vũ Hàm Anh đương nhiên không biết cái này đáng giá, nhìn nhìn không phải của Vũ Dương, chính mình không dùng được, “Bọn mày ai Nga My? Tao nhặt được cuốn Cửu Âm Chân Kinh.”

“Không phải chứ? Vận khí quái gì vậy a!” Bọn bạn cùng phòng nghe được, không khỏi gào lên, “Thứ này ít nhất cũng 450 vàng, mày bày bán đi, có thể kiếm tiền.”

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Định Phong Ba

Buổi sáng Vũ Hàm Anh có tiết, đem game mở ra, treo bán hàng, nhưng trong tay nải toàn là mấy món vớ vẩn hai ba đồng, chỉ có cuốn Cửu Âm Chân Kinh đáng giá, để 300 vàng, sau đó thì lên lớp.

Đến buổi trưa trở về, bí tịch cũng đã bán đi. Đám bạn cùng phòng nghe cậu nói chỉ bán có 300 vàng, không nhìn được mắng cậu đàn, không biết kiếm tiền, được tiền cũng không có lời. Vũ Hàm Anh ngược lại nói, mắc quá không ai mua, 300 vàng vừa rồi. Cậu chính là muốn lấy tiền nhanh một chút, đi mua tọa kỵ môn phái, một tiểu nữ Vũ Dương, trước đây cứ bắt chạy bộ, đã rất không thương hoa tiếc ngọc rồi.

Buổi trưa mọi người ăn cơm xong, ba tên kia cúp học về nhà, chiều thứ 6, thầy Văn học Hán ngữ cổ chưa bao giờ điểm danh.

Vũ Hàm Anh tuần này không tính về nhà nên một mình lưu lại. Ca học buổi chiều đi hay không đi cũng không ảnh hưởng đến thành tích cuối kì, không đến mức rớt môn, nhưng cậu có phần yêu thích Hán ngữ cổ, vẫn mang theo sách đi sớm chiếm chỗ ngồi.

Mặc dù là thứ 6, mọi người đều muốn sớm về nhà, đợi đến 4 giờ tan học, trên xe bus dồn một đồng người, đã thế bên cạnh còn có trường tiểu học, cùng một đám nhóc con chen chúc đứng là thêm chuyện bực mình.

Chỉ có điều đến nơi người tới lớp vẫn rất nhiều, đại đa số đều là nữ sinh. Không phải nữ sinh yêu thích chương trình học gì, chẳng qua là thầy Hạ dạy Hán ngữ cổ bộ dáng tương đối điển trai một chút, đây là Vũ Hàm Anh nhận thức được. Nhưng bọn con gái thì ngược lại trái một câu đẹp trai muốn chết được, phải một câu mình sắp muốn ngất, đem Hạ Thần nói đến độc nhất vô nhị.

Vũ Hàm Anh tới không muộn, chiếm được chỗ ở hàng thứ 4. Ở bục giảng, thầy đã tới, laptop mở ra, chỉ là không kịp nhìn, một đám nữ sinh vây quanh bên cạnh, kín không kê hở, riu ra riu rít.

Hạ Thần người này có lẽ ưu điểm duy nhất là bộ dáng khá điển trai, cặp mắt đúng tiêu chuẩn mắt phượng, có chút hẹp dài, gọi cho người ta cảm giác hơi tàn khốc. Mà người này trừ bỏ bề ngoài tìm không ra khuyết điểm, thì tính cách lạnh nhạt, tính tình táo bạo, không thích để ý người, khiến người ta cảm thấy tâm cao khí ngạo. Có điều các nữ sinh nói, cái này gọi là có cá tính! Không ảnh hưởng toàn cục, trái lại còn làm cho người ta thêm mê muội. Vũ Hàm Anh mắt tròn trắng, không nói gì...

Nữ sinh hai bên riu rít, thầy Hạ hơi cau mày, khuôn mặt vô cảm bất biến trầm xuống, thoạt nhìn có chút không kiên nhẫn.

“Thầy cũng chơi game online a!” Một tiểu nữ sinh nhìn laptop đang mở, mắt tròn to.

“Ừ.” Hạ Thần trả lời.

“Thiên Long Bát Bộ a!” Một nữ sinh khác cũng lộ đầu qua.

Hạ Thần không nói gì.

“Ai da! Tớ đây cũng phải chơi mới được.”

“Nhưng mà tớ chơi game online không giỏi a, còn chưa có làm được gì thì đã cạp đất rồi”

“Ồ nói cũng phải.”

“Thầy chơi Vũ Đương! Cấp 90. Thật lợi hại!”

“Woa! Tớ nghe nói Vũ Đương rất khó luyện cấp!”

“Đúng rồi!”

Vũ Hàm Anh buồn chán lật lật cuốn sách trong tay, không biết ai đã đặt lên bàn cậu, trong lòng không yên. Nghe được thầy Hạ chơi game online, giương mắt nhìn nhìn, có chút kinh ngạc. Người như vậy thể mà cũng chơi game online ?! Nhưng mà nói đi phải nói lại, Hạ Thần cũng chưa tới 30 tuổi, theo bọn học sinh đồn, hình như 26.

Hạ Thần bị một đám nữ sinh làm phiền, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị cũng không hiện lên một tia tức giận, nhìn đám học sinh chen chúc trước laptop bên cạnh. Một đại Vũ Đương cấp 90 đứng ở Lạc Dương Cửu Châu Thương Hội, toàn thân khoác bộ trang phục cao cấp môn phái Vũ Đương, trên tay cầm thần khí cấp 84.

“Ai da! Ra thầy đặt tên này!”

Giọng nói chói tai khiến Hạ Thần khẽ cau mày, xoa xoa thái dương, tiện tay đem cửa sổ Thiên Long Bát Bộ tắt đi. Những nữ sinh bên cạnh chưa kịp thấy, kêu to một tiếng ‘Ai’, đều lúi kéo cô bạn hỏi. Nữ sinh kia xấu xa không nói, dấy lên tò mò của mọi người, vừa lúc chuông vào học cũng vang lên, bỏ chạy quay về chỗ ngồi.

Ba tiết học qua rất nhanh, thầy Hạ tuy rằng như cũ hé ra mặt vạn năm băng sơn, nhưng là một bụng học vấn.

Vũ Hàm Anh cảm sách trở về ký túc xá, tiện đường mua luôn cơm tối, đỡ một hồi lại xuống lầu lần nữa, dù sao 6 tầng vẫn là rất cao.

Đăng nhập game, ở môn phái Vũ Đương mua một tọa kỵ bạch hạc cấp 40, tiểu Vũ Đương cuối cùng cũng cáo biệt đi bộ bốn ba.

Vũ Hàm Anh thấy trong màn hình một tiểu nữ cười bạch hạc góc hai cánh màu mực, nhìn rất thích, xoay một vòng 360 độ, ngay cả chân hạc cũng rất tinh tế, nhỏ nhỏ giống như hai chiếc đũa trúc đập đập. Song lại nhìn bên cạnh một tọa kỵ 60, hình như màu sắc không giống lắm, màu vàng kim, tầm thường. Cấp 80, màu sắc quá sặc sỡ, lại càng tầm thường. Trái xem phải nhìn, bạch hạc là tốt nhất. Vì vậy liền cười hạc thỏa mãn bay đến Thương Sơn tiếp tục làm nhiệm vụ.

Đến lúc bầu trời tối đen, nhiệm vụ Thương Sơn cuối cùng cũng làm xong, nhưng tiểu Vũ Đương còn chưa có lên tới cấp 50, toàn bộ kinh nghiệm đều để nâng tâm pháp.

Vũ Hàm Anh nhớ đến bạn cùng phòng có nói qua thứ 7 có thể cùng nhau đánh Thủy Phi, có khả năng rớt nhiều đồ tốt, thế nhưng nhất định phải có bang hội mới được, bảo cậu gia nhập một bang.

Tiểu Vũ Đương tại Lạc Dương bán mấy thứ vớ vẩn, cười bạch hạc bay đến chữ Bang. Nhấp vào NPC, danh sách bang hội rất nhiều, lật mấy trang đã hơn 300, lật tiếp thì máy lag, mạng trường bắt đầu phát huy.

Vũ Hàm Anh đợi nửa ngày, mới lật qua được một trang, nhìn một đồng tên bang hội lộn xộn văn tự, đầu có chút trướng lên. Lúc này mới nhớ đến chưa hỏi bọn Giang Đàm ở bang nào. Nhìn một cái vào khung hảo hữu, mấy tên đều tối, chưa có login.

.

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: Mày gia nhập bang hội? Bang Định Phong Ba? Chưa nghe qua a

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: Tao lập a

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: !!!! Gì ?! Mày lập?

.

Vũ Hàm Anh nhìn chữ trên màn hình, không chút hoang mang gõ gõ, phản ứng của Giang Đàm thật đúng là làm quá. Tam thủy công này chính là Minh Giáo 89, nhân vật của Giang Đàm. Đặt tên cho đến bây giờ đều là một sự tình khiến cậu ta đau đầu, liền thành thật đem chữ ‘Giang’ triệt để khai thác (*). Mọi người nhìn vào, không khỏi một trận kinh hoàng.

(*)Tam thủy công (三水工): chữ 三水 (3 chấm + 水) đứng gần chữ 工 thì hợp thành chữ 江, là họ của bạn Giang Đàm (江倏)

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: Tự lập bang không được sao?

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tiểu bang rách nát

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: .....

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: Tụi mày không phải bảo tao gia nhập một bang sao? Tao xem này giờ, chưa nghĩ ra vào bang nào, nên tự lập một cái

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: .....

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: Mấy dư tiền quá không có chỗ dùng à

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: Há, đâu có, 50v thôi mà

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: ..... Chú em à, chú có lập bang cũng vô dụng thôi a ...

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: Muốn đánh Thủy Phi trước tiên phải có điểm cống hiến bang đổi đồ mới vào được phó bản

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: ? Thì sao

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: Bang hội phải có thành thì mới có thể có điểm cống hiến a

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: ?? Thì sao ...

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: Thì ....chỉ lập bang thôi thì không đủ, phải xây thành thị nữa

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: A vậy làm sao để xây thành thị

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: 1000v

Vũ Hàm Anh nhìn ba cái vòng tròn trên màn hình, lập tức có chút run rẩy, nhìn nhìn tất cả tài sản trên người tiểu Vũ Dương, còn không có đến 180v ... Cậu cướp ở đâu ra 1000v đây a.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: Sao mày không nói sớm!

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: .....

Tiểu Vũ Dương đứng ở chữ Bào Tô Châu, danh hiệu Định Phong Ba Bang Bang chủ hiện trên đầu. Vũ Hàm Anh có chút vô lực, nếu bây giờ tái gia nhập bang hội khác, chẳng phải cậu mất trắng 50v sao! Rất không cam lòng a.

[Nói thầm] [Tam thủy công] nói với các hạ: Hay là mày gia nhập bang khác đi. Lập ra cái bang rách nát vậy cũng vô dụng thôi, khẳng định là không ai thêm vào, một mình mày cũng không làm được gì đâu a

Vũ Hàm Anh bị cậu ta nói thế tức giận không nhẹ, dùng sức gõ bàn phím mấy cái.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tam thủy công]: Đệch! Ông sẽ không đổi bang, nếu có người vào bang ông thì mày mua ông com một học kì đi

.

Nhìn Giang Đàm trong danh sách hảo hữu, Vũ Hàm Anh quả quyết nhấp chuột lên một cái, kéo vào cừu nhân.

Tại quán net, Giang Đàm 囧, mèo con xù lông rồi...

Tiểu Vũ Dương đứng tại chữ Bào 15 phút, nhận được lời mời tổ đội ba người, nhưng Vũ Hàm Anh bị chọc giận không có tâm tình đi Q1. Suy nghĩ nửa ngày cũng không tài nào nghĩ ra được làm sao mới có thể lừa người ta vào bang mình.

Rảnh rồi đến buồn chán, Vũ Hàm Anh đem tiểu Vũ Dương đến Tô Châu Bang hội, ngồi xuống hồi máu, nhấp nhấp chuột điểm đến tất cả người chơi tới tới lui lui trên màn hình, kiểm tra dữ liệu từng người từng người...

Đại đa số người chơi đều đã gia nhập bang hội, lác đác không mấy người chưa vào bang. Những người hơn 90 trên đầu đều đính danh hiệu XX Bang Tinh anh, không thì là XX Bang Bang chúng.

Khuynh tần thiên hạ Bang Bang chủ, Tiêu Dao cấp 102, Mạch sơn khê.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn người cầm quạt trong màn hình, lúc này mới nhớ tới ngày trước người bị Yêu em 59 giây biến thành con vịt tên là Mạch sơn khê.

Mạch sơn khê tổ đội, đội ngũ tổng cộng có hai người, một người là cậu ta, người còn lại bị cậu ta kéo tới, Yêu em 59 giây.

.

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: Anh đại, mau mau mau!

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: Vào bang! Anh đã đồng ý rồi, không được nuốt lời!

.

Vũ Hàm Anh nhìn Yêu em 59 giây yên lặng đứng ở đó, qua 2 giây, Mạch sơn khê lập tức nhảy nhảy lên.

.

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: Anh đại !!!

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: Anh đại !!!

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: Anh đại !!!

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: ++++ !! Đừng có giả chết!

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: Anh vào đâu rồi ?!! Đừng có gạt em a! Em không có thấy yêu cầu xác nhận!

.

Trên bản đồ, Mạch sơn khê điên cuồng nhảy tới nhảy lui, tiểu Vũ Dương đứng lên muốn rời khỏi chỗ này, mới vừa gọi tọa kỵ thì thấy trên đầu Yêu em 59 giây bốc lên một hàng chữ.

.

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Bang, xác nhận

[Lân cận] [Mạch sơn khê]: Anh đại, anh thử lại lần nữa, em không nhận được

[Nói thầm] [Yêu người 59 giây] nói với các hạ: Bang hội, xác nhận

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu người 59 giây]: ???

.

Vũ Hàm Anh khó hiểu, thấp mắt nhìn thấy ô bang hội góc dưới bên phải nhấp nháy, lúc này mới ấn lên coi, trong danh sách dự bị thành lĩnh viết tên Yêu em 59 giây.

Tiểu Vũ Dương thoáng sững sờ, vội vàng nhấn đồng ý.

Cùng lúc trên đầu Yêu em 59 giây đính lên danh hiệu Định Phong Ba Bang Bang chúng...

Mạch sơn khô còn đang ở phụ cận bảo Yêu em 59 giây gia nhập bang lần nữa, bỗng nhiên thấy đối phương đính cái danh hiệu Định Phong Ba Bang chúng , nhất thời bùng nổ.

[Lân cận] [Mạch sơn khô]: Anh đại !!!

[Lân cận] [Mạch sơn khô]: Nói rõ ràng cho em !!!

[Lân cận] [Mạch sơn khô]: TvT

[Lân cận] [Mạch sơn khô]: Anh đại anh như thế nào lại gia nhập vào bang người khác!

[Lân cận] [Mạch sơn khô]: Bang chủ, cầu xin ngài, trở về đi ~~ TvT

[Lân cận] [Mạch sơn khô]: Anh đại, em nói anh vào bang, không phải nói anh vào bang người khác aaa !!!

Vũ Hàm Anh nhìn trên màn hình nam Tiêu Dao nhảy qua nhảy lại, trên đỉnh đầu chữ không ngừng bốc lên, còn có một đồng biểu tình thút thít...

Khóe miệng giật giật.

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Sao anh vào bang tôi? Nhấn nhầm sao?

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Không nhầm, đừng để ý đến cậu ta

Không còn gì để nói...

Vũ Hàm Anh hắc tuyến, lại thấy bang hội nhấp nháy, mở ra, danh sách dự bị có thêm người, Thẻ sống chết đi theo anh đại, nam Nga My cấp 44.

Đồng ý.

Vũ Hàm Anh ấn đồng ý, nhất thời không rõ, Giang Đàm không phải nói sẽ không ai vào bang cậu sao?

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Anh đại ~~~~~

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Anh đại !! Em tới rồi aaa!

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Bang chủ, đá nhỏ đó đi

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: T.T Anh đại thật tuyệt tình

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Bang chủ bang chủ! Tiểu bang chủ !! Thành viên mới báo danh, đừng T em nha. Em thật sự biết điều mà!

[Bang chủ] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Thật mà thật mà! Em vốn là em bé ngoan mà!

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Xin chào

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Tiểu bang chủ, thêm vài người nữa đi, có người xin vào bang kìa

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Ừ

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Tiểu bang chủ ngài thật tốt ~~

Quả nhiên, bang hội lại nhấp a nháy a, mở, trợn trắng mắt...

Vũ Hàm Anh có chút há hốc mồm nhìn danh sách dự bị, không kịp phản ứng, như thế nào lập tức có hơn mười cá nhân vào bang...

Đầu đầy hắc tuyến ấn đồng ý từng cái từng cái một. Trong đầu đột nhiên hiện ra một ý niệm, những người này sẽ không phải đều là đuổi theo Yêu em 59 giây tới chứ? ...囧...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cạp đất cạp đất

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Ái da ái da, nhiều người như vậy

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Oa oa, Nhìn trái mỹ nhân cũng tới rồi

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: .....

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Anh đại, ai vậy?

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Không quen

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: TvT Anh đại. ...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: A a a, là Nho Nhỏ!

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Nôn Nôn, *ôm*! Thật là giỏi, liếc mắt một cái đã nhận ra tớ rồi

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Tớ cũng nhận ra, trừ bỏ Nho Nhỏ còn có ai dám kêu Nhìn trái mỹ nhân. ...

[Bang hội] [không ngu ngốc 2]: Các cậu đều rất không phúc hậu, hôm qua khi anh đại lui bang tớ ko có login, các cậu lui cũng không chờ tớ, làm hại tớ chưa hết thời gian Tâm Hoài Cổ Chủ, không thể gia nhập bang hội khác T.T buộc phải dùng acc phụ

(*)Tâm hoài cổ chủ: trạng thái sau khi rút lui khỏi bang hội,

không thể vào bang khác trong vòng 24 giờ

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Ngốc Ngốc *nắm tay*, tớ cũng dùng acc phụ

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Ngu dốt đừng vu người khác

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Miệng lưỡi Hường tả mỹ nhân thật độc

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Tớ thích ~~

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Tớ là tớ thích nhất mấy bé thế này

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: .....

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Này, mọi người, chúng ta chưa chào hỏi bang chủ

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: .....

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: .....

[Bang hội] [không ngu ngốc 2]: .....

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Chào bang chủ!

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: .....

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Ngu Ngu, chú ý đội hình! Cậu phá hư đội hình rồi!

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: .....

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Chào mọi người ....

Vũ Hàm Anh nhìn kênh bang hội, huyết thái dương thỉnh thoảng không ngừng, cậu hiện tại dám khẳng định, những người này xác thật theo Yêu em 59 giây tới. ...

[Bang hội] [không ngu ngốc 2]: Chào bang chủ!

[Bang hội] [không ngu ngốc 2]: Bang chủ, chị với anh đại quen biết?

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Chẳng lẽ là bà xã của anh đại ?! Chị đâu!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Cái chi đây !!!!!

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: Như thế nào có thể !!!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Hai cậu kích động cái gì ....

[Bang hội] [không ngu ngốc 2]: Đúng rồi, hôm qua tớ thấy anh đại giúp bang chủ làm nhiệm vụ Thương Sơn, hơn nữa còn cùng nhau đánh ác bá

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: .....

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: .....

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: Nôn Nôn ~

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nho Nhỏ ~

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: Nôn Nôn ~

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nôn Nôn ~

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: .... Cái thứ hủ bại hai người các cô, tránh qua một bên!

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: *khóc khóc khóc khóc* ~ Nôn Nôn ~ hết hy vọng rồi ~ tớ còn ảo tưởng tìm cho anh đại một ngày ngộ thụ

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nho Nhỏ ~ ác quỷ mất kính công có vợ !! Ảo tưởng của tớ tan tành ~ oa oa oa

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Ai còn nói nữa đều kick

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: .....

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: .....

Kênh bang hội vô cùng náo nhiệt, có điều Vũ Hàm Anh xem không kịp, bằng không đã sớm phản bác, cậu là con trai, sao lại làm vợ của người khác?

Vũ Hàm Anh lúc này ở Kiểm Các hái thuốc, ô bang phái thỉnh thoảng chớp chớp, danh sách dự bị thêm một người nữa, Nga My cấp 70, Mạch Sơn Khê Thương khó.

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê Thương khó]: Mau cho tôi vào bang!

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê Thương khó]: Có nghe hay không!

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê Thương khó]: Nhanh nhanh nhanh !!

Vũ Hàm Anh thần tình 囧囧, Mạch Sơn Khê Thương khó này không cần phải nói, nhất định là acc của Mạch Sơn Khê. ...

Như thế....

Như thế....

Nhất định là...

Cũng là đuổi theo Yêu em 59 giây tới...

Vũ Hàm Anh vừa định ấn đồng ý, Mạch Sơn Khê Thương khó mặc trang phục môn phái nhảy nhảy bốc chữ lên bang bang.

.

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê Thương khó]: Không cho bố mày chém chết!

.

Cơ mặt Vũ Hàm Anh giật giật, thấy tên tiểu Nga My đôi đỏ, sau đó âm thanh kỹ năng 'phốc phốc phốc' vang lên, hai đám hoa hồng phấn bay qua, đánh ngã tiểu Tùng Thử cậu mang theo bên mình...

Cự tuyệt!

Vũ Hàm Anh nhất thời không phản ứng kịp, nhìn Tùng Thử nhà mình ném hạt thông nằm chống vó, lập tức phát hỏa, hướng chuột về nút bên phải, nhấn cự tuyệt.

.

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê Thương khó]: !!!!

.

Tiểu Vũ Đương gọi Tùng Thử đã khôi phục ra, chờ không thấy đối phương chém mình. Nguyên nhân, cậu ta không có cơ hội, người đã bị quật ngã.

Mạch Sơn Khê Thương khó bị người miếu (*), chính là đại Vũ Đương đứng phía sau tiểu Vũ Đương...

(*)Miếu sát: seckill, giết người trong nháy mắt.

Đại Vũ Đương cấp 90...

Yêu em 59 giây...

.

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: Thương cảm Mạch Sơn Khê a

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Có phải cô làm nghề paparazi không?

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nhìn trái cậu không phải cũng thuộc đội paparazzi sao =.=

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Cậu đừng tưởng tớ không phát hiện ra nha ....

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Thế nào rồi?

.

Vũ Hàm Anh lướt nhìn qua kênh bang hội, không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Cậu thấy Mạch Sơn Khê Thương khó thành linh ngã xuống, nhất thời phản ứng không kịp, còn không có nhìn rõ ràng, xác trên đất đã không còn. Tiểu Vũ Đương trong màn hình bước hai bước, vẫn không phát hiện bóng dáng Mạch Sơn Khê Thương khó.

Có điều, trong bản đồ thu nhỏ ở góc trên bên phải có rất nhiều điểm xanh nhỏ. Gió-er cát-er tôi nôn, Thề sống chết đi theo anh đại đứng cách cậu không xa, mà chỗ truyền tống, còn có một người, Nhìn về bên trái...

.

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Anh đại vì chị dâu miếu Mạch Sơn Khê

[Bang hội] [không ngu ngốc 2]: .....

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: =.=

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Thì ra còn có một paparazzi, chúng ta không phát hiện

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: Đúng nha, Nhìn trái mỹ nhân anh nên học tập bạn Nắm

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: ...

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Hắc hắc, đây là ưu điểm của phái Thiên Sơn, ẩn thân

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: ...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ...

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: ...

[Bang hội] [Yêu người 59 giây]: Anh mở hình thức hỗn chiến

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ???

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Tớ đã chạy

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: A a a !! Anh đại !! Sao anh chém em trước! Tớ cạp đất rồi!

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: Nôn Nôn !! Cậu thật không nghĩa khí! Làm gì chạy nhanh như vậy!

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Em level 44

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: ..... Anh đại !! =.= Anh ăn hiếp acc cấp thấp

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: Báo cáo anh đại! Nhìn trái mỹ nhân còn đang ở chỗ truyền tống!

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Nhạn Nam...

Vũ Hàm Anh đầu đầy hắc tuyến, tiểu Nga My cấp 44 Thề sống chết đi theo anh đại bị Yêu em 59 giây chẻ ngang, gục ngã trên mặt đất. Kết quả là ngay tại chỗ một mặt khóc lóc om sòm, điên cuồng đẩy kênh bang phái...

.

[Nói thầm] [Mạch Sơn Khê Thương khố] nói với các hạ: Em sai rồi T.T, cho em vào đi ~

.

Vũ Hàm Anh sững sốt một giây, đưa tay vỗ vỗ trán, người này...

.

[Nói thầm] [Mạch Sơn Khê Thương khố] nói với các hạ: Em thật sự thật sự thật sự biết sai rồi! Biết quay đầu là bờ a! Cho vào đi, bang chủ !!!

.

Đồng ý.

Nhấn đồng ý, Vũ Hàm Anh thật sự bất đắc dĩ đến cực điểm, cậu vốn cũng không nghĩ cự tuyệt.

Chợt phát hiện, thế giới mạng thật sự đúng là muôn màu muôn vẻ a! Vũ Hàm Anh thở dài, gió chiều nào thì lay chiều ấy a.

.

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: Mạch Mạch mỹ nhân cũng tới rồi ~ ai da ai da, mình sẽ không cong cô đơn lạnh lẽo, oa oa

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: Tôi rút cuộc cũng vào được T.T

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: Đơn giản thế này, nhưng tôi phải trả giá bỏ mình a.

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Chú Mạch, anh cùng đồng tình chú.

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Mạch Mạch mỹ nhân ~ !!! Mạch Mạch mỹ nhân đáng thương a, anh đại nhà anh cùng tiểu bang chủ bỏ trốn, ô ô ô, anh đừng quá thương tâm, em sẽ lại tìm cho anh một trung khuyển công, luôn luôn yêu thương anh a

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: Khụ khụ ... Anh đại vẫn cứ để lại cho người khác đi T.T

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: Tôi không chê mệnh mình dài đâu ....

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Yêu em 59 giây đã quay về Đại Lý rồi, không đi cùng tôi

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: ...

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: ...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ...

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: ...

.

Vũ Hàm Anh bị một đồng dằm chằm lưng của bọn họ làm cho đầu óc mơ hồ, Yêu em 59 giây giết Thẻ sống chết đi theo anh đại sau đó trở về Đại Lý, vốn không có đi cùng cậu.

.

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Em gái bang chủ thật đáng yêu

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ???

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Theo anh đại cái tên lãnh huyết kia rất đáng tiếc ...

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: ... Nhìn trái mỹ nhân cẩn thận bị anh đại chém

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: ....

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Anh ấy không dám đâu

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ....

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: !!! Đây là cái tình huống chi !!!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Oa oa !! Anh đại không dám !! Lẽ nào nói Nhìn trái mỹ nhân cùng anh đại có một chân !!

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Đây chẳng phải là băng sơn ác quỷ mất kính cường công x yêu nghiệt biệt nữ ngạo kiều mỹ thụ sao!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Ông đây muốn giết người

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: *lăn lăn* ! Tớ thích cái tổ hợp này nha

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: ! Đáng yêu chết được

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Hắc hắc, hơn nữa lại còn huynh đệ niên thượng có phải lại càng đáng yêu không

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: Nắm .... Anh tiêu rồi

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Nắm tới lời đài Lạc Dương

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Nhận Nam

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: ... Em sai rồi

.

Vũ Hàm Anh nhìn không hiểu trong kênh bang nói gì, mọi người tán gẫu hăng say, cậu như lọt vào trong tầng tầng lớp lớp sương mù. Rõ ràng là nhận ra được từng chữ tiếng Trung, nhưng đặt cùng một chỗ, lại xem không hiểu.

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Băng sơn ác quỷ cường công với yêu nghiệt biệt nữ ngạo kiều mỹ thụ ?? Nghĩa là gì vậy?

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Cái thời đại này, em nhỏ thuần khiết như vậy thực sự là hiếm thấy

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: +100

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Kỳ thật ....

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Tổ hoà nghị tiểu bang chủ là nam...

.

Vũ Hàm Anh vừa gõ vài chữ, tôi vốn là nam. Mới vừa đánh ra thì nhìn thấy Yêu em 59 giây tư tán gẫu.

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Xây thành thị bang hội đi

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: ....Tôi không có nhiều v như vậy

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Lạc Dương Thương khố

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: ???

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây]: Lại đây lấy v, tôi cho cậu

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: .....

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây]: Nhanh

.

Vũ Hàm Anh nhìn chữ trên màn hình, có chút do dự, dù sao cũng 1000v, cậu cả tháng cũng không kiếm được nhiều như vậy a! Làm sao cậu có thể lấy?

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Được rồi, cậu chờ một chút

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Mỗi người mang 200v, Lạc Dương Thương khố

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Sao lại bóc lột bọn em

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Anh đại thật khí phách

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: Lòi ít mà ý nhiều...

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Nhanh, xây thành

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: .....

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ...

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Người sau cùng đến Nhạn Nam trình diện

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Hắc hắc, người thứ nhất, anh đại em tới rồi

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khố]: ... Nấm, chẳng lẽ anh là mộc nhĩ? Cứ hắc hắc =.=

Bạn Nấm cứ hắc hắc (hắc = đen)

nên bạn Mạch Mạch trên là mộc nhĩ = nấm đen

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại, em không có 200v, làm sao bây giờ

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Nhạn Nam

[Bang hội] [thẻ sống chết đi theo anh đại]: Nôn Nôn, cậu đi vui vẻ, không tiễn

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Đang chờ

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ....Ừ

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: T.T Đây chính là sự khác biệt sao

.

Nhìn nhìn kênh bang hội, Vũ Hàm Anh có chút chẳng biết làm sao. Tiểu Vũ Đương gọi tọa kỵ, theo Kiếm Các một đường chạy đến NPC truyền tống, chọn Lạc Dương – Cửu Châu Thương hội, sau đó bay thẳng ra Nhạn Nam. ...

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Tôi đã ở Nhạn Nam

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khó]: Tiểu bang chủ ra Nhạn Nam làm gì?

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Tôi không có 200v, không phải Yêu em 59 giây bảo ra Nhạn Nam?

.

Vũ Hàm Anh đánh xong mấy chữ này, thấy kênh bang hội không có động tĩnh gì. Cách hơn 10 giây, hiện lên tin tức của hệ thống, nháy mắt lại biến mất. Lại thêm nửa phút, không ai nói gì.

“Lag?” Vũ Hàm Anh nhủ mày, vội vàng điều khiển tiểu Vũ Đương bay về phía trước mấy bước, tiểu Tùng Thử bên cạnh cũng nhảy nháy vài cái đi theo. Không có lag a, quái lạ, tự nhiên không còn ai?

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: 59 giây?

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Tôi ở Nhạn Nam rồi

[Bang hội] [thề sống chết đi theo anh đại]: T.T

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Tiểu bang chủ

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Kỳ thật ....tớ muốn nói, tiểu bang chủ thật là đáng yêu, gả cho anh zai này đi

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê Thương khó]: Bang chủ ...anh đại bảo Nôn Nôn ra Nhạn Nam, để pk

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: , thì ra là anh mình thích dạng này ...

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ???

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Không cần để ý bọn họ

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Bang chủ đến Lạc Dương Thương phố, đưa tiền cho cậu, trong bang mỗi người nộp 200v. 1000v để xây thành, còn lại giữ sau này dùng

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Cờ

Vũ Hàm Anh nhìn trong kênh bang hội mọi người tán gẫu hăng say, gần như một giây một câu, nhoáng nhoáng chóng cả mặt, cậu thỉnh thoảng cũng phụ họa vài chữ, cười thành một mảnh.

Tiểu Vũ Đương theo lời Yêu em 59 giây cầm tiền đi Lạc Dương xây thành thị —— Định Phong Ba. Thành được xây ở chính đông Thương Sơn, tuy rằng không phải vị trí tốt, nhưng cũng tạm được.

Vũ Hàm Anh nhìn đồng hồ, hơn 10 giờ 30, nghỉ trường học 11 giờ thì tắt đèn, cũng không đi làm nhiệm vụ cống hiến, chỉ cười bạch hạc tò mò bay vòng

vòng trong thành, lúc này mới đi hái thuốc.

Kỹ năng hái thuốc cấp 3, Vũ Hàm Anh nghĩ nghĩ liền điều khiển tiểu Vũ Đương đi Nhĩ Hải. Cậu ở môn phái mua mấy cái phương tễ luyện đan, còn cần Tỳ Bà nữa thì mới có thể luyện thành. Nhìn ô đạo cụ còn thừa lại 1000v, có chút ‘lương tâm bất an’, dù sao mình cũng không giúp được gì, làm một chút đan, có thể phân phối cho mọi người.

Ở Nhĩ Hải vòng vo vài vòng, hái được không ít Tỳ Bà, thảo dược không cần cũng được một đồng lớn. Đợi đến lúc tiểu Vũ Đương chế được vài viên đan được thì đèn trong phòng đột ngột tắt.

Vũ Hàm Anh liếc mắt nhìn đồng hồ bên cạnh, 10 giờ 56 phút, không khỏi cảm thán bác bảo vệ dưới lầu cắt điện đúng là ngày càng sớm.

Tuy rằng trường học nhất quán cắt điện không cắt mạng, Vũ Hàm Anh vẫn ở kênh bang hội nói một tiếng rồi logout, cậu lúc này cũng không muốn phá pin laptop.

Sáng sớm hôm sau thức dậy, đầu tiên Vũ Hàm Anh bật máy viết luận văn, thuận tiện mở game ra, treo câu cá.

Hiện tại là tuần thứ 12, cũng còn 4 tuần nữa mới đến kì thi cuối kì, nhưng ông thầy tâm huyết dâng trào, quăng cho một bài tập bự, bài luận 5000 chữ thế có chết hay không chứ. Buồn rầu nhìn chằm chằm đề tài luận văn một hồi lâu, mới ngồi dậy lên mạng tìm kiếm, ctrl C ctrl V, thật vất vả mới chấp vá xong, hơn 11 giờ trưa.

Vũ Hàm Anh lúc này mới điều khiển tiểu Vũ Đương theo Kiếm Các về Đại Lý. Liếc mắt một cái thì thấy trên màn hình ô bang hội nhấp a nhấp. Lại có 2 người xin vào, một nữ Nga My cấp 117 Nho nho nhỏ~, người kia là Mạch Sơn Khê cấp 102.

Vũ Hàm Anh nhần đồng ý, trong bang hội lập tức náo nhiệt.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tớ rớt cuộc cũng vào được, không cần dùng acc phụ

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Đồng ý...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nho Nhỏ ~~~

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tiểu bang chủ, em là Thẻ sống chết đi theo anh đại nà

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Ừm

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Cờ?

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại !!! Em đến rồi!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Em cũng đi

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: +++

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Ai tổ đội? Thêm anh

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: .= Anh đại anh thật lười. . .

.

Vũ Hàm Anh nhìn kênh bang hội, đang nghĩ ngợi có nên tham gia náo nhiệt không thì thấy ô đội ngũ chớp chớp, yêu cầu tổ đội từ Gió-er cát-er tôi nôn. Nhần đồng ý.

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Đánh cờ ở đâu

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Lạc Dương

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đã tới

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại, hiện có 5 người, cần đầy không?

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Sao cũng được

.

Tiểu Vũ Đương cười bạch hạc bay đến chữ Kỳ Lạc Đương, những người khác đều đã tới rồi. Màn hình bên trái biểu hiện có 5 cá nhân. Vũ Hàm Anh mở ô đội ngũ ra nhìn nhìn, Gió-er cát-er tôi nôn vừa thêm một nữ Tiêu Dao cấp 89 Mạnh khánh. Chỉ có điều trong màn hình không có người này.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nôn Nôn, sao cậu thêm nhỏ này >

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ??? Không phải thiếu một người sao?

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: ..... Được rồi, coi như tớ chưa nói =.=

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Chờ một chút, tôi tới ngay

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Sao còn có một 40+ ??! Kick đi, kéo kinh nghiệm

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: (͡_ ͡_)#

Vũ Hàm Anh 强, 40+... Người kia là nói cậu.

Trong màn hình một nữ nhân vật mặc trang phục một hồng nhạt cười Nhất Điều Long chạy tới, đáp xuống bên cạnh bọn họ, chính là nữ Tiêu Dao Mạnh khánh.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Grừ! Tiểu bang chủ kệ nhỏ đó đi!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ... Tớ sai rồi ...

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Chị gái kia là biểu tình gì vậy? Mang theo người level thấp đánh ra toàn đồ vứt đi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vào

Kênh đội ngũ Yêu em 59 giây vừa đánh xong, Gió-er cát-er tôi nôn lập tức mang mọi người vào phòng nghỉ.

Vũ Hàm Anh nhìn màn hình chuyển cảnh, lại lag rồi... Thật vất vả đi vào, sững sờ một người cũng không thấy, lại đợi nửa ngày mới thấy NPC, chạy tới nhận x2.

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Nhanh lên một chút a, x2 cái con khi gì nữa

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Tiểu Vũ bị lag, chờ chút

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Đã 4 phút rồi, đây không phải là lãng phí x2 à

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Mợ, đợi một chút thì chết à

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Xin lỗi, mạng trường lag

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tiểu Nôn, vào được rồi

Tiểu Vũ Đương bị truyền tống vào phó bản cò lại lag một hồi, đợi đến khi động được thì đã ra quân cò thứ nhất.

Vũ Hàm Anh vội vàng điểm quân cò, cùng mọi người đánh. Lực công kích của đội ngũ cũng không thấp, đánh cò không khó. Hướng chỉ Yêu em 59 giây toàn thân ngọc cấp 7, mỗi quân bị đánh vài cái là vỡ bung ra.

Vũ Hàm Anh lần đầu tiên đánh cò ung dung như vậy, cò ra rất chậm, đánh xong một quân muốn cách nửa ngày mới ra lại. Trực tiếp điểm đội hữu bên cạnh chọn giao dịch.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Giao dịch một chút

.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn đàn dược tràn đầy trong bao, ấn chia ra, đưa Yêu em 59 giây 6 viên tăng linh khí, 6 viên tăng thể lực.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cảm ơn

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: A a a a a! Hai người đang làm gì! Há hớ hớ, bị em bắt được nha

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đây là giao dịch thần mã ư

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: .....

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Đàn, tôi làm mấy cái, cho mọi người. Giao dịch một chút

.

Tiểu Vũ Đương lại chạy đến bên cạnh Nho nho nhỏ~, cũng đưa 6 linh khí 6 thể lực, ấn xác định.

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Oa oa, thật cảm động a a. Chị làm đàn cho chúng em~

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: Tuy rằng tăng không được bao nhiêu ...

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ... Có mà xài còn bày đặt chê =.=

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đúng đó, cẩn thận anh đại đánh cậu nha

.

Tiểu Vũ Đương đẳng cấp thấp, chỉ chế được đàn cấp thấp, tăng nội lực tăng máu đều chỉ có thể thêm một chút, đối với acc cấp cao mà nói thật sự nhét răng cũng không đủ.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi level thấp, chỉ có thể làm cái này

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: Bang chủ xin đừng hiểu lầm, tiểu nhân không có ý ghét bỏ a!

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: Thực mà! T.T

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: Tuy rằng tăng ít, nhưng mà chúng tiểu nhân vẫn cảm động lắm lắm a. Anh đại cho tới bây giờ chưa từng cho bọn em cái gì

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đúng đúng, chị xem kìa anh đại đều dùng hết

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Nhóc bánh bao

Người ta hay gọi con nít là bánh bao

Vũ Hàm Anh thấy Mạch Sơn Khê nói mới nhớ tới Yêu em 59 giây cũng là Vũ Đương, người ta cấp cao như vậy, luyện được đàn so với cậu hữu hiệu hơn. Cái này ngược lại có chút ngượng ngùng, cảm giác xấu hổ dần dâng lên.

Vũ Hàm Anh không gõ nữa, đi theo mọi người cùng nhau đánh cờ. Đội ngũ im lặng một lát, chỉ có Mảnh khảnh kia không ngừng toát chữ.

Hệ thống thông báo Mạnh khánh kiểm tra trang bị cùng trân thủ của mình, Vũ Hàm Anh là lần đầu tiên chú ý nhắc nhở như thế, bám gót theo thì thấy Gió-er cát-er tôi nôn bên cạnh trên đầu bốc ra hàng chữ.

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: =.= Tớ bị nhòm thấy hết rồi

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Anh zai Vũ Dương thật là lợi hại nha ~(@^_^@)~

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Toàn bộ ngọc cấp 7, thật nhiều tiền nha

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Cực phẩm Tiểu Lục Điều ~!

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Anh zai Vũ Dương mấy bảo bảo khác của anh cũng thật đáng yêu

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Tặng cho người ta một con đi

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Hai con thỏ ngọc kia cũng là cực phẩm kà

[Đội ngũ] [mạnh khánh]: Em rất là thích con thỏ ngọc đóa đóa, tặng cho em nha

[Bang hội] [Nho nho nhò~]: =.= Mẹ ơi, bà đây muốn điên rồi

Vũ Hàm Anh cảm thấy có chút hoa mắt, vốn kỹ năng thường của một đồng người đã đủ hoành tráng rồi, trước mắt lại thêm Mạnh khánh bốc chữ lên qua lại vây quanh Yêu em 59 giây nhảy nhót. Trái gọi anh zai phải kêu anh zai.

Yêu em 59 giây trái lại không phản ứng, như hoàn toàn không nhìn thấy, vẫn tiếp tục đánh cò, xong quân thứ 38 lập tức chạy qua hướng tây. Vũ Hàm Anh mỗi lần đều không nhớ được, gặp người khác chạy đi, lúc này mới vội vàng đuổi theo.

Ở kênh đội ngũ Mạnh khánh vẫn chưa hết lăm nhăm, những người khác lại tương đối ăn ý, sử dụng kênh bang hội.

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Được rồi, tớ sai rồi ....

[Bang hội] [Nho nho nhò~]: Lần trước đánh cò tớ mời thêm đội, vào đội thì thấy con nhò này, CMN đặc biệt đáng ghét.

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: +1

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: ?? Làm sao vậy?

[Bang hội] [Nho nho nhò~]: Nhìn trái mỹ nhân onl rồi (⇒) bọn tớ đang đánh cò

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Em tới rồi?

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Vâng, đang ở dưới lầu, trong xe nè. Anh nhanh lên

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Em còn mang cả bánh bao đến

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: =.=

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Đem nó khóa ở trong xe, không cho ra ngoài!

[Bang hội] [Nho nho nhò~]: Ô ô *bịt miệng*

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Bánh bao? Lẽ nào là con của mỹ nhân ???

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Đúng vậy a

[Bang hội] [Nho nho nhò~]: !!! Kinh! Nhìn trái mỹ nhân có con ???!

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: ... Đừng để bị lừa

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tiểu Mạc

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Bàn nhân không có đây

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Mấy người đánh nhanh lên, bánh bao đói bụng

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Vì cái thóc gạo gì mà tớ cảm thấy được Nhìn trái mỹ nhân cùng anh đại có JQ nha... nói chuyện lúc nào cũng mờ ám như thế...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chẳng lẽ bánh bao là của Nhìn trái mỹ nhân và anh đại !!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Óa !!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nam nam sinh từ

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ngưỡng mộ nha ~~

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: ..... Khoa học viễn tưởng

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: .....

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Nho Nhỏ! Thêm máu Tiểu Vũ !!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ôi chao ôi chao ôi chao ôi chao !! Tiểu Vũ chị làm sao vậy! Thế nào thoáng cái không còn máu rồi

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: TvT

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Chết rồi ...

.

Vũ Hàm Anh cảm thấy huyết thái dương giật thình thịch, Mảnh khảnh một mình nói nửa ngày không ai quan tâm, đột ngột rời đội ra ngoài, đội ngũ còn năm người. Trong bang Nhìn về bên trái vừa xuất hiện, lập tức khiến Nho nho nhỏ và Gió-er cát-er tôi nôn háng tiết gà, hai người tán gẫu đến hóa nhiệt, cũng không trông nom đánh cờ, đứng im bất động.

Tiểu Vũ Đương theo Mạch Sơn Khê cùng Yêu em 59 giây còn lại ba người đánh. Nhưng mà cờ ra rất nhanh, đánh tới quân 193, đột nhiên cũng đứng im.

Vũ Hàm Anh nhìn trên màn hình yên tĩnh, khóe cần đoán cũng biết là lại lag rồi. Chịu đựng chờ hơn nửa phút, cuối cùng cũng động được, lại nhìn thấy bên cạnh một con cờ đen... còn có hai kỳ hồn...

Máu của tiểu Vũ Đương vốn đã mỏng, cấp độ kỳ hồn lại quá cao so với cậu, cậu còn chưa kịp điều khiển tiểu Vũ Đương chạy đi, đã thấy màn hình xám tro, chết rồi...

Nho nho nhỏ hồi sinh cậu lên, Nga My cấp 117, bỏ một phát vạch máu liền đầy. Không đợi Vũ Hàm Anh thêm trạng thái đầy đủ, bên kia đã đánh xong 200 quân cờ, tiểu Vũ Đương lại không thể động.

.

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Tiểu Vũ đứng ở kia đừng tới đây

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Ok

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tôi đã nói rồi đội mà có Nho Nhỏ, không chết người mới là lạ

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: ... Tiểu bang chủ em sai rồi TvT

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Là do mạng chỗ tôi lag

.

Vũ Hàm Anh nhìn bốn người phía trước chăm sóc tiểu Boss, cậu cũng không dám chạy qua, thành thành thật thật đứng một bên, ngộ nhờ chết lại phiên người khác thêm máu cho mình.

Vũ Hàm Anh không có việc gì làm, đứng ở khu vực an toàn, lần lượt điểm chọn từng hình ảnh nhân vật bên phải, thêm trạng thái cho đội ngũ, Tê Nguu Vọng Nguyệt, có thể tăng nội lực.

Nho nho nhỏ cùng Gió-er cát-er tôi nôn không dám khinh suất nói chuyện phiếm nữa, lần lượt phóng kỹ năng, tiểu Vũ Đương còn chưa thêm trạng thái

xong, Boss đã ngã xuống đất.

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Tôi đi ăn đây, báai bai

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tiểu bang chủ~~

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Báai bai

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Anh đại anh xuống nhanh lên a! Chờ ở cửa căn tin đó

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Anh cũng out, buổi chiều lại lên

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Đều đi hết?

.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn bang hội, đem tiểu Vũ Đương chạy đến Kiểm Các treo câu cá. Sau đó mặc áo khoác cầm ít tiền định bụng xuống lầu mua com trưa mang về ăn.

Khóa cửa, sự tình khiến Vũ Hàm Anh phiền muộn nhất không gì ngoài việc leo lầu, phòng ngủ ở tầng 6, mỗi lần đi ăn trở về phải tân tân khổ khổ bò lên, một tầng 24 bậc thang, từ tầng 1 đến tầng 6, chính là 120 bậc... Bò ngót nghét ba học kì rồi, vẫn không thấy thích ứng.

Xuống đến tầng 2, Vũ Hàm Anh vừa nhấc đầu, đúng lúc nhìn thấy một người mặc áo khoác màu ngà đi ra. Vì vậy thả chậm cước bộ nhường đối phương đi trước, lúc này mới nhìn rõ, thế mà là thầy Hạ dạy hán ngữ cổ. Bây giờ mới nhớ tới, hình như có mấy giáo viên ở tại ký túc xá sinh viên tầng 2.

Hạ Thần mặc một cái áo khoác trắng ngà tới đầu gối, trên tay cầm điện thoại di động, không trông thấy Vũ Hàm Anh, đang gọi điện thoại, trên mặt có chút bất đắc dĩ.

“Không được đem nó ra!... Để nó ở trong xe.”

Vũ Hàm Anh đi ở phía sau, phía trước âm thanh của Hạ Thần không lớn nhưng rất rõ ràng.

Tới tầng 1, Vũ Hàm Anh ngẩng đầu nhìn lên, mới biết bên ngoài vậy mà tuyết rơi rồi. Mặt đất ở đại sảnh có chút thấp, rên cửa dày vừa xóc lên, một luồng khí lạnh đánh tới, xen lẫn vài mảnh hoa tuyết, không khỏi khiến người ta rùng mình một cái.

Hạ Thần bỏ di động vào túi, xóc rèm cửa đi ra ngoài, theo bản năng quay đầu lại, thấy Vũ Hàm Anh theo ở phía sau, tay liền ngừng lại, chờ cậu đi đến mới thả rèm cửa buông xuống.

Vũ Hàm Anh vốn không tính cùng Hạ Thần chào hỏi, lúc này ngược lại có chút lúng túng, “... Cảm ơn thầy Hạ.”

Hạ Thần một lời cũng không nói, nhìn thoáng qua cậu liền đi.

Khóe miệng Vũ Hàm Anh giật giật, quả nhiên là không nên cùng người như vậy nói chuyện thì tốt hơn. Vì thế cúi đầu đi về phía trước, vừa mới bước ra hai bước, xuống bậc thêm của cửa lớn, thì nhìn thấy cách đó không xa một vật nhỏ nhỏ hình cầu vọt lại.

Vũ Hàm Anh ngây người một chút, còn tưởng là một quả cầu tuyết, nhìn kỹ mới biết là một đũa nhóc, tròn trịa mập mạp, mặc áo lông màu trắng, cổ áo còn có một vòng lông dài cùng màu, quả thực y đúc quả cầu tuyết.

Nhóc con đáng yêu khủng khiếp, mắt mở thật to, Vũ Hàm Anh đang nghĩ đây là con cái nhà ai trong trường, thì thấy nhóc bánh bao duỗi hai cánh tay nhỏ, một cái đầu xông qua, nhào đến phía trước chân trái Hạ Thần, ôm lấy, cười ‘hi hi hi’, còn ngường khuôn mặt nhỏ hướng lên nhìn Hạ Thần.

Vũ Hàm Anh hóa đá, đũa bé này sẽ không là con của thầy Hạ đi? Không phải là cậu không tin, chính là... một chút cũng không giống. Một cái đáng yêu khủng khiếp, một cái đáng sợ muốn chết, không có điểm nào giống nhau.

Hạ Thần nhìn bánh bao bám vúi lên chân mình, sắc mặt lập tức tối đen. Nhóc con kia như đã nhìn ra, cười càng vui vẻ, còn đem bàn tay ướt khi nãy nghịch tuyết cọ cọ lên ống quần anh, lau khô sạch sẽ.

Bánh bao túm lấy quần Hạ Thần kéo kéo, thanh âm non nớt vang lên: “Chú út ở đằng trước.”

Vũ Hàm Anh nhìn sắc mặt Hạ Thần đen xì, không khỏi buồn cười. Nghe giọng nói của bánh bao, lại càng cảm thấy đáng yêu khủng khiếp, bộ dáng y đúc quả cầu tuyết, giọng nói cũng mềm mại.

Hạ Thần nhìn đũa cháu trai trước mắt đã cảm thấy đau đầu, một tiểu quỷ, mỗi lần không khiến cho anh phát hỏa là không ngừng. Cho dù anh có phát hỏa nhóc con kia cũng không sợ, xoay người chạy, không tìm mama, ngược lại bỏ nhào vào lòng ngực chú út... cáo trạng!

Hạ Thần ngẩng đầu nhìn lướt qua cây đại thụ cách đó không xa, một cậu trai mặc áo lông màu trắng đứng ở đó, tay đặt trong túi, một bộ dáng xem nào nhiệt.

Nhìn, Hạ Thần đi về phía trước, nén nhịn, “Đi tìm chú út của con đi.”

“Muốn đi theo tiểu Thần Thần cơ.” Bánh bao không buông tay, vẫn lôi kéo quần Hạ Thần, tách đôi chân nhỏ.

Vũ Hàm Anh ở phía sau trượt chân một cái, thiếu chút ngã ngửa. Tiểu Thần Thần ... tuyết rơi quá nhiên dưới đất rất trơn trượt.

“Tiểu Thần Thần đi nhanh quá, theo không kịp theo không kịp, ăn hiếp người ta a ...” Bánh bao một tay vẫn túm quần, gần như là chạy theo. Còn chưa nói xong, vừa lúc đạp lên một khối băng, toàn bộ thân thể thoáng lắc lư liên tục.

Vũ Hàm Anh ở ngay phía sau, theo bản năng khom lưng đưa tay đỡ bánh bao một cái. Bánh bao ngã ngửa về phía sau tựa lên đùi Vũ Hàm Anh.

“Cẩn thận một chút, trên mặt đất có băng.” Vũ Hàm Anh thấy bánh bao chớp chớp đôi mắt to nhìn mình, dễ thương đến không có thiên lý.

“Cảm ơn đại ca ca.” Bánh bao vui tươi hơn hờ mở miệng, lộ ra hàm răng trắng.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Một nhà ba người

Nhóc bánh bao nói xong thì duỗi cánh tay nhỏ nhắn chạy đi, vui vẻ hướng tới cây đại thụ bên kia, vừa chạy vừa ô ô hô, “Tiểu Thần Thần rất xấu! Ăn hiếp người ta ăn hiếp người ta! Chú út ôm!”

Nhóc bánh bao làm cho một đám người ghé mắt nhìn về bên này, Vũ Hàm Anh suýt cười vỡ bụng, khóe miệng run rẩy vài cái, kiêng nể Hạ Thần ở phía trước, cũng không dám thực sự cười ra tiếng. Có một vài học sinh qua lại bên cạnh, ai mà chẳng biết thầy Hạ Thần dạy Hán ngữ cô, một tiếng tiểu Thần Thần, khiến trên mặt tất cả run run.

Hạ Thần cau mày, biểu tình trên mặt vẫn vạn năm bất biến, ngay cả con mắt cũng không chớp lấy một cái, đều xem như không nghe không thấy. Biết rõ bánh bao này không phải thứ tốt lành gì.

Người con trai trẻ tuổi mặc áo lông bế bánh bao lên, thấy Hạ Thần đi tới, vừa cười vừa nói, “Đề chú út ôm nha, chúng ta không cần để ý chú ấy.”

“Không phải đã nói em nhốt nó trong xe sao.” Hạ Thần đưa tay ấn huyệt thái dương, nhìn em trai mình ôm bánh bao, hai đứa dở hơi, anh một đứa cũng không nên trêu vào.

Nhóc bánh bao đưa tay ôm cổ Hạ Ngạn, ‘chụt’ một ngụm hôn lên mặt cậu, nói: “Chú út là tốt nhất, tiểu Thần Thần không cho con ăn cơm.”

Hạ Ngạn cũng không thèm để ý dấu nước miếng bị hôn trên mặt, ôm bánh bao đi về phía căn tin, “Vậy chúng ta không cần chờ phân chú ha, đi ăn cơm nào.”

Một nam nhân với tướng mạo thật sự rất bắt mắt, ôm một bánh bao cực kì đáng yêu, còn là tại một trường đại học nào đó, không thể không nói, cực kỳ làm người khác chú ý. Hơn nữa còn có Hạ Thần theo phía sau.

Vũ Hàm Anh theo rất xa ở đằng sau, thấy ba người họ cũng vào căn tin, không kiềm được liếc mắt nhìn một cái. Người con trai mặc áo lông màu trắng nhìn qua có vẻ giống một sinh viên, không tính là cao, so với Hạ Thần thấp hơn nửa cái đầu, có chút gầy, gương mặt ưa nhìn, mắt to mũi cao, ngũ quan rất tinh xảo, có điểm giống phiên bản người thật của búp bê SD (*).

(*)SD: Super deformed. Phiên bản thu nhỏ của nhân vật để tăng tính hài hước. Thường được biết là chibi. (Theo vnsharing.net)

Vũ Hàm Anh vào căn tin, thứ bảy người ở trường học không đông, quầy ăn ở căn tin mở cũng không nhiều, không có đồ ăn gì ngon. Chạy đến trước quầy đồ cay, gọi vài món, thêm xâu cá viên, cuối cùng là tới một ô bánh mì. Đối với Vũ Hàm Anh không quá đói mà nói, thế là tạm được.

Vũ Hàm Anh đưa thè, đứng bên cạnh quầy ăn, vì chờ nấu nên còn phải đợi thêm 2 phút nữa. Vừa nhìn thấy món ăn của mình nấu xong, vạt áo đã bị ai kéo kéo.

“Đại ca ca.”

Vũ Hàm Anh cúi đầu nhìn xuống, thì thấy bánh bao đáng yêu với cái tay nhỏ nhắn kéo áo của mình. Ai nói chỉ có con gái mới thích mấy thứ đáng yêu. Vũ Hàm Anh đối với sự vật đáng yêu không có sức kháng cự nhất, không nhịn được cười hỏi, “Sao vậy?”

“Bé bé, em cũng muốn mua đồ ăn.” Nhóc bánh bao đưa tay ôm chân cậu.

Vũ Hàm Anh lúc này mới chú ý chiều cao của bánh bao chỉ vừa vịn tới phía dưới cửa sổ quầy ăn, nhìn không thấy đồ bày bên trong, vì vậy khom lưng bé bé lên, “Như vậy được chưa?”

“Đại ca ca thật tốt!” Nhóc bánh bao cười híp mắt, hai cái tay vúi vủ ở kính thủy tinh, con người đen lay lắt đảo tới đảo lui, giờ ngón tay chỉ a chỉ, thấy cái nào cũng muốn.

Một bác gái mua đồ bị chọc cười, vừa lấy đồ vừa bắt chuyện, “Bé con này là em trai của cháu à? Quả thật rất đáng yêu a.”

Vũ Hàm Anh “A” một tiếng, mới ý thức được là nói mình, nhìn bánh bao đang ôm một cái, lúc đầu nói: “Không phải a.”

Nhóc bánh bao đưa tay chỉ loạn một vòng, cơ hồ đem toàn bộ món ăn đều chỉ một lần, nhét đầy vào cái giỏ nhỏ của quầy đồ cay, đắp thành quả núi.

“Tiểu Thương.”

Hạ Ngan nói di động để trong xe, Hạ Thần để cậu quay lại lấy. Vừa quay đầu đã không thấy tiểu quý kia đâu, nhìn lại đã thấy chạy đến quầy ăn cuối cùng bên phải. Tiểu quý lôi kéo quần áo của một cậu học sinh, ngửa đầu vừa nói vừa khua tay múa chân, sau đó được bế lên.

Hạ Thần đỡ trán, người ta đều nói mấy ông chủ biến thái dụ dỗ con nít, vì sao anh nhìn cháu trai của mình lại tổng có cảm giác con nít xấu dụ dỗ người khác, nơi nơi ngưỡng mặt giả bộ đáng yêu...

Vũ Hàm Anh nghe thấy âm thanh phía sau vô thức quay đầu lại, hoảng sợ. Ban đầu chỉ thấy áo khoác màu trắng ngà, ngửa đầu mới thấy người đến là Hạ Thần, không kiềm được nhích qua bên cạnh một bước, “Thầy Hạ...”

“Ừ.” Hạ Thần lên tiếng đáp, anh nhận ra Vũ Hàm Anh, biết cậu là học sinh của mình, nhưng không nhớ rõ tên gì, cũng không nói nhiều với cậu ấy, “Tiểu Thương lại đây, chú bế con.”

“Không!” Bánh bao giãy giãy, ôm đầu Vũ Hàm Anh, kêu lên: “Tiểu Thần Thần ăn hiếp người ta, không thèm để ý đến chú.”

“Ai...” Vũ Hàm Anh ôm bánh bao, bị bé con nhào vào sức lực rất lớn, đứng không vững lui về phía sau hai bước, hai cánh tay nhỏ nhắn kia ôm lấy đầu của cậu, toàn bộ thân thể hầu như trên mặt cậu, đứng nói nhìn không thấy, cả hô hấp cũng không được.

Hạ Thần đưa tay kéo Vũ Hàm Anh. Nhóc bánh bao nhìn sắc mặt Hạ Thần không tốt, một bộ đáng muốn phát tác, ngược lại méo miệng, dường như muốn khóc lên.

Vũ Hàm Anh hoảng sợ, tưởng mình ôm bánh bao làm đau bé, vội vàng thay đổi tư thế, để bé ngồi lên tay trái của mình, nói: “Làm đau em à? Xin lỗi.”

“Cậu đừng để ý nó, nó giả bộ đáng thương đấy.” Hạ Thần không chịu thua đón lấy, đưa tay muốn kéo bánh bao qua.

Nhóc bánh bao lập tức kêu lên, sổng chết ôm Vũ Hàm Anh không buông, “Không muốn không muốn! Không cần chú!”

Vũ Hàm Anh đầu đầy hắc tuyến, thanh âm bé con rất lớn, toàn bộ căn tin đều nghe rõ ràng, mọi người liền đưa mắt nhìn hai người lớn cùng một đứa bé lôi lôi kéo kéo...

Cái này tính là chuyện gì xảy ra đây...

Vũ Hàm Anh nghĩ tình huống này thật kì cục, buông tay cũng không phải mà không buông tay cũng không được, bánh bao toàn bộ đều dán trên người cậu.

“Là thầy Hạ và học trưởng Vũ a!”

Học trưởng: là cách gọi với người năm trên.

Vũ Hàm Anh nghe thấy có người gọi cậu, quay đầu lại, là một học muội năm dưới, lúc chọn môn tự chọn quen biết nhau, liền gật đầu xem như chào hỏi, lại nói cũng không thân thiết lắm. Bên cạnh nhỏ cũng là một cô gái, ánh mắt ở trên người Vũ Hàm Anh và Hạ Thần quét tới quét lui, lại thấy bánh bao, hai con mắt càng tỏa sáng, “Ai da, thật đáng yêu a. Đây chẳng phải là một nhà ba người trong truyền thuyết sao!”

Học muội: cách gọi với nữ năm dưới.

“Sao?” Vũ Hàm Anh khó hiểu, nhóc bánh bao trên người trái lại hơn hờ cười rộ lên, một bộ đáng sung sướng, nâng cánh tay nhỏ lắc lư hai cái, “Tỷ tỷ thật xinh đẹp!”

Hạ Thần bắt đắc dĩ, sớm biết Hạ Ngan mang nó theo, mình không nên đi ra!

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 12: Ăn canh

Vũ Hàm Anh thật sự bị khiến cho bế tắc đến không biết phải làm gì, đợi đồ ăn xong quyết định mua thêm một cái túi, đóng gói lại, chuẩn bị mang theo đi lên lầu ăn.

Nhóc bánh bao bám trên người cậu cũng không sao, chỉ là bên cạnh có ông thầy Hạ Thần mặt lạnh hơn nữa còn thêm hai vị học muối liên tục quan sát mình. ... Vũ Hàm Anh cảm thấy có chút không chịu nổi, vội vàng mang túi chạy đi.

Một hơi bò lên sáu tầng, đồ đồ ăn vào trong cà men, mới ra nồi có chút nóng, Vũ Hàm Anh nhìn nhìn đồng sách cùng ‘rác’ đầy trên bàn, nhất thời không tìm được nơi nào trống, chỉ có thể cầm cuốn sách dày để lên bàn phím máy tính, đem cà men đặt trên đó.

Quơ quơ con chuột, màn hình đen hiện sáng lên. Vũ Hàm Anh mới ăn một ngụm mì, thấy cảnh trong màn hình có phần u ám tối tăm, trong lúc nhất thời không có phản ứng gì. Nhớ lại không phải đang ở Kiếm Các câu cá sao, thế nào lại chạy đến nơi khác.

Ngẩng ra một khác, rất nhanh tỉnh lại, vừa thấy địa điểm biểu thị. ... Địa Phủ, hóa ra là bị người ta đưa đi ăn canh rồi. ...

Vũ Hàm Anh có chút buồn bực, có điều ăn canh cũng không phải lần một lần hai, điều khiển tiểu Vũ Dương chạy tới chỗ Mạnh Bà truyền tống về Lạc Dương. Đồng thời thấy kênh bang hội đã sớm bùng nổ, biến thành một động náo nhiệt!

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: !!!! Tiểu bang chủ di chuyển rồi !! Lạc Dương 134:182

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: ...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Bang chủ !! Tiến đội, em tới ngay

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Phải báo thù !!!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Bà sư nó, cả chị dâu nhà chúng ta cũng dám động vào!

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: .... Cũng đã giết rồi, còn giết nữa sao?

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đương nhiên!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Phải dẫn chị dâu đi mới gọi là báo thù chứ !! Tức chết bà mà

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: .... Kỳ thật .....

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Tớ muốn hỏi. ....

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Nho Nhỏ có phải cậu xài Vụ Ảnh với bang chủ không. ...

(*) Vụ Ảnh Tầm Tung: vật phẩm xác định vị trí của hảo hữu và cừu nhân.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Tôi đang làm bánh bao phục hồi máu, chờ một chút.

.

Vũ Hàm Anh nhìn thanh máu của mình, nhận mệnh không ngừng chế bánh bao, chuẩn bị để lát nữa ăn hồi máu, nhân cơ hội phát ra một câu.

.

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: .... Chị dâu, tiến đội, em giúp chị hồi máu

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đúng đó, chị dâu, ở chỗ lôi đài cũng có thể hồi máu, không cần làm bánh bao đâu

[Bang hội] [Tội ngu từ nhỏ]: Sao lại náo nhiệt thế này

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu bị một tên không biết xấu hổ giết !!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ngu Ngu cùng đi giúp chị dâu báo thù, tiến đội

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Hà ?!!

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Bang chủ bị giết à

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Ủm, tớ cũng đi

Kênh bang hội đây rất nhanh, Vũ Hàm Anh nhìn người khác muốn giúp mình báo thù thì có chút chút 囧... Thật ra thì cậu ngay cả ai giết mình cũng không biết. Hệ thống thông báo cũng đã bị tụt tần của vô số người trong bang hội đây đi mất. Đồng ý tiền đội, thì thấy có Nho nho nhỏ, Gió-er cát-er tôi nôn cùng Tôi ngu từ nhỏ, còn có hai người nhìn có chút quen mắt, chưa lên tiếng nào.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Dẫn tôi đi hỏi máu là được rồi...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Không được !! Một acc 70 mà lại dám giết chị dâu nhà chúng ta!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Máy cậu ồn ào cái gì nữa...

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Chả phải đã giết một lần rồi sao...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: !!!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Năm... Tớ nghi ngờ cậu là kẻ phản bội =.=

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: ...

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: ... Phải nghe tớ nói hết đã chứ

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Muốn báo thù cho chị dâu đương nhiên là phải để anh đại đi

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Máy cậu âm ỉ làm gì a, anh đại còn chưa có quay lại mà

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Có lý

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ái da

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đều là tớ hồ đồ

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đúng đúng

Vũ Hàm Anh vừa định đánh chữ, nói mình thật ra là nam. Từ lúc Yêu em 59 giây giết Mạch Sơn Khê, mọi người cứ chia vào cậu và Yêu em 59 giây trừu chọc. Tuy rằng chỉ là nói cho vui, nhưng mà làm rõ một chút thì tốt hơn. Một tên con trai mà cứ bị gọi là chị dâu này chị dâu nọ, có chút kỳ cục.

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]:

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Chị dâu nếu chị là nam thì quá tốt rồi

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Thực ra tôi là na

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại đối xử với chị dâu tốt như vậy, vì cái heo chị dâu không phải là nam

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: +1

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: .....

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Bày tỏ... hai cô này bị bệnh rồi

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Hủ nữ thật đáng sợ

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: ???

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Bang chủ vừa nói gì?

.

Vũ Hàm Anh làm một cái 囧囧, vốn là đánh một chữ sai, vừa định đánh lại lần nữa, thấy Gió-er cát-er tôi nôn đưa ra một phát ngôn độc đáo, nhất thời không rõ, mình là nam thì tốt chỗ nào? Nhưng xem lời Tôi ngu từ nhỏ...

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ... không có gì

.

Trong khoa văn của trường không thiếu nhất ngoại trừ mỹ nữ ra là hủ nữ.... Bạn Vũ Hàm Anh tuy rằng đối với đam mỹ không có nghiên cứu gì, không hiểu cái gì công a cái gì thụ a, nhưng mà ‘hủ nữ’ hai từ này trái lại biết rất rõ.

Nuốt nuốt nước bọt, Vũ Hàm Anh nhìn hai chữ này thì da đầu run lên, lập tức gõ ba chữ ‘không có gì’, quả quyết nhấn enter!

Là một tên con trai, cậu không thể lý giải được tại sao nhiều nữ sinh thích nhìn hai nam nhân ở cùng một chỗ như vậy... a, cái đó...

.

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Ô a, mới vừa đi một lát mà đã náo nhiệt thế này

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Chú cũng về rồi à

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Bang chủ bị người ta giết

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: !!! Khi gió, thẳng nào lớn gan vậy

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Đề em báo cho anh đại

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Anh đây

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại !!!!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại !!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ô, anh đại quay về thật nhanh

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Em thấy tám phần mười là chịu không nổi nhóc bánh bao kia rồi

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Sai rồi, không phải tám phần mà là mười phần mười

.

Tiểu Vũ Đương vừa bị kéo đến lời đài Lạc Dương, quả nhiên ở đây có NPC hồi máu rẻ hơn so với chỗ khác. Vũ Hàm Anh còn đang suy nghĩ sao trước đây mình lại không biết. Lần thứ hai nhìn lên kênh bang hội đã thấy tên của Yêu em 59 giây.

.

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Nho Nhỏ giản tán đội đi, người kia cấp cao, mấy đứa đánh không lại

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Cạp đất ing

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]:

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: ...

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Nho Nhỏ bị anh đại khinh bỉ

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ủ, tớ cũng thấy thế

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Aiz... Thực ra, tớ không có cười nha

[Bang hội] [Nho nhỏ nhỏ~]: ... Anh đại sao anh lại trì chiết em như thế, oa oa

[Bang hội] [Nho nhỏ nhỏ~]: Tốt xấu gì em cũng đang 114 rồi...

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ...

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Đó là sự thật

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ...

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ... Này, ai muốn đi Cổ Mộ thăng cấp?

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: +

[Bang hội] [Nho nhỏ nhỏ~]: Em đi em đi !!!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Mang theo em nữa a a a a a!

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Em cũng đi

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Em một lúc nữa đã, đang còn làm nhiệm vụ

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: +++

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Phải nói là...

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Thỉnh cho phép tiểu nhân biểu đạt một chút lòng sùng bái đến bang chủ

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ...

.

Vũ Hàm Anh tạo đội, thoáng cái đã đầy. Sáu người chạy đến cửa khẩu Nhạn Nam tập hợp. Tiểu Vũ Dương là người đầu tiên đến, cười môn phái tọa kỵ cấp 40, đôi chân bạch hạc đạp a đạp. Đội không đến một phút, mọi người đều đã tới.

Tiểu Vũ Dương mở hình thức theo đội, lôi kéo một đám người vào Nhạn Nam, ỉ à ỉ ạch hướng Nhạn Bắc ‘tiến’.

Vũ Hàm Anh nhìn tọa kỵ cấp 40 của mình kéo theo phía sau ba tọa kỵ 80, Hàng ngàn năm và Mạch Sơn Khê dùng tọa kỵ mua trong Nguyên Bảo Điểm, không biết gọi là gì. Nhưng mà so với mình tốc độ nhanh hơn nhiều, theo ở phía sau có cảm giác không cần nhắc chân, lắc lư lắc lư rất buồn cười.

Vào Nhạn Bắc, cửa sổ game của Vũ Hàm Anh bắt đầu phát huy, hưởng ứng một màu đen, chỉ có thể chờ. Nửa phút sau cuối cùng cũng qua được. Năm người kia thấy vậy trái lại không trách móc gì, ngồi nói chuyện phiếm chờ.

Vũ Hàm Anh lúc về lại được bình thường thì thấy kênh đội ngũ...

.

[Đội ngũ] [Nho nhỏ nhỏ~]: A! Đúng rồi, còn chưa có đi báo thù mà !! =.=

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ... Phải a

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: Đó là phản xạ tự nhiên a...

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Bang chủ V5

[Đội ngũ] [Nho nhỏ nhỏ~]: .... Bị chị dâu đánh lạc hướng rồi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vào

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ok

Tiểu Vũ Đương kéo một đoàn người hùng hùng vĩ vĩ chạy ào vào Cổ Mộ tầng 1, khung cảnh thiết kế có chút u ám, tầng 1 mật độ quái thật ra không nhiều. Nhưng đối với tiểu Vũ Đương mà nói, quái nơi này tương đối lợi hại! Lần đầu tiên tôi đã cạp đất.

Có điều lần này không phải lần đó, phía sau là một đội ngũ hùng hậu...

Sáu người ở Cổ Mộ tầng 1 đánh quái, mấy người trừ tiểu Vũ Đương ra thì Yêu em 59 giây cấp thấp nhất, nhưng bù lại anh ta đập ngọc đầy người, tiểu quái ở Cổ Mộ đương nhiên không thành vấn đề.

Vũ Hàm Anh nhìn trong màn hình kỹ năng nhảy hiện, gần như đã ngủ gà ngủ gật. Tiểu Vũ Đương cười trên bạch hạc căn bản không cần xuống, Yêu em 59 giây giao dịch cho cậu hai viên Thiên Linh Đan và một thứ hình âm trà, điểm vào mới biết thứ này là cho trạng thái có thể tự động nhật đồ, xem ra cả tọa kỵ cũng không cần phải xuống.

Thiên Linh Đan: x2 kinh nghiệm

Thứ hình âm trà: Càn Khôn Hồ, tự động nhật đồ

Chọn theo sau, lắc lư lư bám đuôi Yêu em 59 giây, trong tay nải Yến Huyền Ngọc ‘soạt soạt’ tăng lên.

Vũ Hàm Anh ngồi trước máy tính có chút cảm thán, nhìn bọn họ đánh tiểu quái ở Cổ Mộ, như thế nào lại thấy có cảm giác giống ở Vô Lượng Sơn đánh Hầu Tử... Tốc độ quái ra lại căn bản không kịp tốc độ của mấy người điên cuồng càn quét.

Ở kênh đội ngũ không yên tĩnh, cũng điên cuồng đẩy lên. Nho Nhỏ đồng đặc nói, nhỏ là vú em Nga My! Không phải bạo y, chỉ để ý thêm máu không lo đánh quái. Kết quả theo phía sau lâu lâu làm bộ Thanh Tâm một cái, trong kênh đội ngũ nghịch ngợm trên chọc, đem tất cả mọi người ghẹo qua một lần, cuối cùng cũng hướng Yêu em 59 giây và Tiểu Vũ không tha.

Vũ Hàm Anh nhìn mọi người tán gẫu, vẫn trước sau như một duy trì chính sách ‘giả chết’! Thật ra là mình không nhìn thấy gì, ừm, kỳ thật là không thấy....

Yêu em 59 giây cũng rất ít nói chuyện. Nhưng điều này cũng không ảnh hưởng đến tình cảm mãnh liệt của vài người, vẫn tán dóc ha ha như thường. Vũ Hàm Anh xem mà một đầu hắc tuyến.

Thiên Linh Đan dùng xong một cái, Vũ Hàm Anh sắp xếp lại tay nải, toàn bộ đều là Yến Huyền Ngọc. Tỉ lệ rớt của Yến Huyền Ngọc cũng không nhỏ, nhưng đối với tiểu Vũ Đương mà nói thì thật sự là đồ hiếm lạ. Thứ này có thể đổi trang bị, có điều ít nhất 15 viên mới đổi được một món, đối với acc cấp thấp mà nói gom một bộ cũng không dễ.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu, chị có bao nhiêu viên tròn tròn rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ???

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tròn tròn là cái gì?

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ái da, Nho Nhỏ cậu thật là thô bỉ a

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: *bịt miệng*

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: +1

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Yến Huyền Ngọc

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại quan tâm quá ghen, nói cho chị dâu rồi

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Phải

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Nhiều, nhưng mà tôi muốn đổi trang bị 60, còn thiếu một ít

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ở đây bọn em có mấy viên không cố định, lát nữa giao dịch, đảm bảo đủ

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Đổi 60? Giờ chưa mặc được

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Để dành a, trang bị 50 tốt như vậy, mặc rồi đổi liền thì rất đáng tiếc

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu thật sự là biết chăm lo việc nhà mà

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đúng đúng, anh đại rất có phúc nha

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ủ, chị dâu vì cái heo gì không phải là nam a

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đúng a, nếu là nam thì hoàn mỹ rồi

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ủ, băng son công hiền thể thụ

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đúng ha, cực kì đáng yêu nha

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đồi 50

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tới 60 qua đánh lại

[Đội ngũ] [Mạch Sơn Khê]: Đúng đó, vừa không mất công

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ái da, anh đại chu đáo nha

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ái da, anh đại chu đáo +1 nha... PS, đá bay Tiểu Mặc

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đá bay Tiểu Mặc, nhiều chuyện

.....

.

Vũ Hàm Anh nhìn Nho Nhỏ cùng Nôn Nôn hai người phối hợp không chê vào đâu được, không nói gì chỉ muốn chết cho rồi, lời Yêu em 59 giây còn chưa kịp thấy rõ đã bị đẩy lên rồi.

Nhưng mà rất nhanh ‘đình’ một tiếng, Yêu em 59 giây gửi qua một lá thư, điểm mở cửa sổ, hai người ấn ý lựa chọn nói chuyện bằng hệ thống bưu kiện.

Vũ Hàm Anh nhìn thư, cuối cùng vẫn suy nghĩ nghe theo Yêu em 59 giây, đổi bộ cấp 50. Đánh xong chữ gửi đi, ấn nút thu nhỏ... Tiểu Vũ Đương cạp đất.

Vũ Hàm Anh hai mắt đều trừng lớn, trên màn hình là hình ảnh màu xám tro, tiểu Vũ Đương nằm rạp trên mặt đất liếm bùn!

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nho Nhỏ, hồi sinh!

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: XC

Sau khi Tiểu Vũ Đương đứng lên, Nho Nhỏ ném mấy cái hồi đầy máu. Sau đó thì đứng bên cạnh tiểu Vũ Đương, liên tục tăng máu cho những người khác.

Vũ Hàm Anh lúc này mới thấy trong màn hình có thêm một đội ngũ sáu người, không ngừng vung kỹ năng, âm vang bang bang. Click phải xem một chút thì mắt choáng váng. Chả trách mình chưa kịp phát giác đã chết, một đội căn bản không có người dưới 100, 1 max 119, 4 110+, 1 100+.

Nho Nhỏ ở bên cạnh hồi máu, hoàn toàn không ngừng lại. Chỉ là căn bản tăng không kịp, thanh máu của năm người bên trái màn hình dần dần tụt xuống. Tiêu Dao Mạch Sơn Khê cấp độ tương đối thấp, máu lại mỏng, là người đầu tiên ngã xuống.

Tiểu Vũ Đương đứng ở xa, vẫn đầy nguyên máu. Vũ Hàm Anh muốn xông lên hỗ trợ, lại sợ càng giúp càng hỏng, vừa rồi mình bị đối phương nã một cái đã chết, còn khiến Nho Nhỏ phải hồi sinh, đây là làm phiền thêm chứ giúp gì a! Bỏ chạy cũng không được, nóng nảy liều mạng cũng không tốt.

.

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: ?? tao ?

Nho Nhỏ lập tức chạy đến hồi sinh Mạch Sơn Khê, người vừa kéo lên thì máu của cô ấy đã mất phân nửa.

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Đứng hồi sinh tôi

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Hồi máu cho anh đại !!!

Ẩn thân lui về phía sau, Nho Nhỏ trở về chỗ cũ ngay lập tức liền tăng máu cho Yêu em 59 giây.

Nho Nhỏ tuy rằng là Nga My cấp 114, chỉ có điều ngọc đẳng cấp thấp, không tính lợi hại. Mấy người kia đều thuộc dạng cực phẩm, Vũ Hàm Anh nhìn thấy một Minh Giáo bên đối phương chạy tới đuổi theo Nho Nhỏ đánh. Nho Nhỏ lùi một bước, đại Minh Giáo phóng kỹ năng đem nhỏ tức thì kéo lại, còn chưa kịp chạy đi đã gục xuống.

Tiểu Vũ Đương ở ngay bên cạnh Nho Nhỏ, cả thời gian để xoay người cũng không có đã bị chém ngã.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Bà ???? bọn mày ? Grừ!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Bà nguyên rủa bọn mày.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Bà ???? mày.

Nho Nhỏ ngã xuống đất, cùng tiểu Vũ Đương nằm song song liếm bùn. Còn vài phút, hai người đều chưa đi Địa Phủ ăn canh. Vũ Hàm Anh nhìn thấy kênh lân cận đều là dấu chấm hỏi, của đồng(*) rồi.

(*) Của đồng 河蟹 đồng âm với từ 和谐 nghĩa là ‘hài hòa’. Ở mạng TQ thì từ 和谐 không gõ được và bị lược đi, cho nên dùng từ 河蟹 để thay thế

~> của đồng 河蟹 có nghĩa là bị xóa, bị che đi. Ở đây mấy từ tục tĩu hệ thống tự động chuyển thành ???.

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Nằm xuống đừng nhúc nhích

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Chờ người hồi sinh

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Báo cáo

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại anh còn nửa cây máu thôi

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại anh tập trung đi !!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Không nên đoàn diệt a

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Chúng ta là đội

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Không phải đoàn!

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Báo cáo...

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Chúng tớ đều biết cậu cũng nằm rồi

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: ...

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nói!

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Mấy tên chết tiết các người ở đâu đến ?!

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đoạt địa bàn hay đoạt Boss a

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: ...

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Là đến báo thù đi

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Báo cái ??? thù a

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: 119 kia chính là người vừa giết bang chủ

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: 70 kia là acc phụ của nó

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Hãi

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: ... Bà ???? mày

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: ...

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: Xin lỗi

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ??, chị dâu đừng áy náy, chúng ta cùng nhau ân cần hỏi thăm cả dòng họ nhà bọn nó

[Lân cận] [XC]: Đứng dậy, tất cả về thành chờ!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: !!!!! XC !!!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: !!! A a a

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: A a a

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Thần tượng!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Chuyện gì xảy ra đây !!

.

Trong kênh một đồng dấu chấm than, Vũ Hàm Anh mới chú ý trong màn hình thêm một người, một nam Nga My tên XC, mặc trang phục cao cấp. Những người chết đều đã được hồi sinh.

Nho Nhò rõ ràng rất kích động, đứng bắn dậy vút vút thêm máu của mình, rồi đến đội ngũ.

.

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Tớ có hoa mắt không

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: XC xuất hiện?

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: XC hồi sinh tớ?

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: XC bên chúng ta?

.

Tiểu Vũ Đương cũng đứng lên, có người bỏ đầy máu. Vũ Hàm Anh khá tò mò người tên XC này, nghe giọng điệu của Nho Nhò và Nôn Nôn, cứ như một nhân vật truyền thuyết. Lén lén nhấn kiểm tra dữ liệu. ...

Nga My 119. ...

Toàn bộ ngọc cấp 7. ...

Ý nghĩ đầu tiên của Vũ Hàm Anh là ...

CMN, lại là một kẻ có tiền!

.

[Lân cận] [✓ ly nga viễn①điểm]: Tao ???

[Lân cận] [nghịch lưu]: XC?

[Lân cận] [XC]: Tôi đây

[Lân cận] [nghịch lưu]: ... Cậu quen biết những người này à, ặc, thế sao không nói sớm

.

Thiên Sơn Nghịch lưu 117, hình như có quen biết với XC, ngừng tay không đánh nữa.

.

[Lân cận] [√ ly nga viễn①điểm]: XC ?? Tôi với anh không quan hệ, mấy đứa này giết acc của tôi

[Lân cận] [√ ly nga viễn①điểm]: XC ?? Tôi với anh không quan hệ, mấy đứa này giết acc của tôi

[Lân cận] [√ ly nga viễn①điểm]: XC ?? Tôi với anh không quan hệ, mấy đứa này giết acc của tôi

.

Vũ Hàm Anh thấy hai đội ngầm thỏa thuận ngừng tay, Nga My 119 tên √ ly nga viễn①điểm phát ra ba lần tán gẫu.

XC trái lại không nói câu nào, phốc phốc phốc vãi đóa phấn hoa về phía trước.

√ ly nga viễn①điểm mắng mấy câu, đều bị cua đồng biến thành mấy dấu chấm hỏi. Hai Nga My 119 đối mặt lao vào nhau đánh, những người khác đều không tham gia, đứng không động đậy.

Không có gì đáng lo ngại, √ ly nga viễn①điểm ngã xuống đất, trực tiếp rời đi đến Địa Phủ ăn canh.

Vũ Hàm Anh trái lại thấy nhiệt huyết sôi trào, XC kia kỹ năng thao tác quả nhiên đạt tới mức độ điều luyện, toàn bộ đập ngọc 7, tuy rằng hai người đều max, nhưng bất luận kỹ thuật hay đồ đạc đều chênh lệch rất nhiều.

Năm người còn lại nói câu xin lỗi không biết XC cũng ở đây, đều trở về thành. Vũ Hàm Anh nghĩ cảm thấy có chút 囧, cứ như vậy mà đi?

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Về thành? Hay tiếp tục?

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại thật bình tĩnh nha

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Thần tượng thần tượng !! Thu em làm đồ đệ đi !!

.

Nho Nhỏ không thèm quấy rối anh đại Yêu em 59 giây nữa, vây quanh XC xoay vòng.

.

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Nếu không thì tiếp tục đi, NM kia không dám quay lại đâu

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Có XC ở đây, đúng không anh đại

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Mọi người quyết định đi

.

Vũ Hàm Anh thật sự cảm thấy mệt chết đi a, lần đầu tiên đã ngoại PK, ách... cũng không tính là cậu PK, thật ra thì bản thân không có đánh, chỉ có người ta đánh cậu thôi == Có điều nhìn cảnh tượng cũng thấy hồi hộp muốn chết. Đúng là, cứ đứng ngoài nhìn có vẻ thích hợp hơn với người như cậu... tiểu Vũ Đương nhìn trời.

Nhưng mà lại nói, xem qua XC giết người, Vũ Hàm Anh có cái loại cảm giác xúc động muốn đi luyện một acc Nga My, vừa có thể tự bỏ máu vừa có thể đánh người, rất thần thánh...

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Tiếp tục đi tiếp tục đi, tớ có thể cùng thần tượng đánh quái sao ???? Hưng phấn a !!

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Nhưng đội chúng ta đầy rồi

[Lân cận] [XC]: Kick Tiểu Mạc, cậu ta chút nữa phải ra ngoài

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ok

Vũ Hàm Anh điểm mở đội ngũ, nhìn nhìn đội ngũ đầy sáu người, chọn Mạch Sơn Khê, nhưng không có ấn mời ra, ngược lại đóng khung đội ngũ.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Là kick Mạch Sơn Khê?

[Lân cận] [XC]: Ừ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: !!!!!

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: !!!!

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: x n lần, có người lộ tẩy

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Bang chủ V5

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đây là tình huống chi!

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Tớ cũng muốn biết O.O

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: ...

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Tính ra khả năng thật sự không nhỏ

[Lân cận] [hàng ngàn năm]: Giai cấp làm công lấy đầu ra đập nổi toàn bộ ngọc 7

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: 59 giây...

[Lân cận] [XC]: ...

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Bang chủ dùng kênh đội ngũ hỏi, người nào đó lại có thể thấy a

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Ha ha, bang chủ chị thật ranh mãnh a

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Vấn đề dân sinh

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại rất không đành lòng!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Lại có thể kín không kể hở !!

Vũ Hàm Anh tay phải để trên chuột, nhảm chán rê lung tung, trong bang hội đã nổ tung, vô cùng náo nhiệt. Nho nho nhỏ tại kênh bang gào thét kêu la không ngừng, đầu tiên nói cái gì mà Yêu em 59 giây không có ý tứ, không ngờ cùng XC là một người, giấu diếm tất cả mọi người, ai cũng không biết.

Bùng nổ một trận, Nho nho nhỏ cũng không nhớ đã nói Yêu em 59 giây không phúc hậu, tiếp tục một lòng mãnh liệt sùng bái, quả thực giống như con sói xám chảy nước miếng nhìn con cừu con.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại, em thực sự là hết sức chịu đựng anh rồi >

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ô a, Nho Nhỏ ngang nhiên cướp người

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: == Nho Nhỏ cậu cái nữ phụ, anh đại chỉ cần chị dâu thôi

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: OMG... Là tớ nói sai, *tự tát vào mặt*

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Đánh đi

.

Vũ Hàm Anh nhìn trong đội ngũ mấy người làm trò trên đài, một nhóm tán đến vui vẻ quên cả trời đất, Yêu em 59 giây thỉnh thoảng nói hai câu, mấy người liền im lặng một chút, cách không được hai giây lập tức lại náo nhiệt lên.

Tuân theo nguyên tắc im lặng là vàng, Vũ Hàm Anh rất ít khi nói chen vào. Thật ra cậu cũng rất muốn cùng mọi người nói chuyện phiếm, nhưng mà chỉ nhìn thôi thì đã 囧囧 đầu đầy hắc tuyến. Thật vất vả xen được vào một câu, lập tức bị Nho Nhỏ và Gió-er cắt-er tôi nôn năm lấy cơ hội, đem cậu cùng Yêu em 59 giây bắt đầu một vòng ‘quấy rối’ mới ?!

Cuối cùng Vũ Hàm Anh vẫn lựa chọn im lặng tiếp tục nhặt Yến Huyền Ngọc. Yêu em 59 giây thỉnh thoảng phát qua một cái buu kiện, hỏi nhặt thế nào rồi, hoặc phát cái giao dịch ném qua mấy viên Yến Huyền Ngọc không cố định, Thiên Linh Đan gì gì đó. Hai người nói cũng không nhiều, trái lại có vài phần ăn ý.

.

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Trong bang yên tĩnh vậy a

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ô a, về nhà rồi à?

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Ừ

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Em bỏ mất phần náo nhiệt rồi, anh đại vừa bị lộ tẩy

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: !!!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Vừa rồi bọn anh tới Cổ Mộ quét quái, cùng với một đám người đánh nhau, anh đại mở acc khác lên, bị ánh mắt tinh tường của tiểu bang chủ nhìn ra

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Acc nào ?

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: XC

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: ...

[Bang hội] [Tiểu Vũ]:

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Xem ra Yêu em 59 giây còn có rất nhiều ‘acc’

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ...

.

Vũ Hàm Anh sờ cằm, gương mặt nhìn đồng hồ trên tường, cũng đã hơn 4 giờ chiều, trên bàn vẫn còn bày cái cà men buổi trưa ăn xong chưa rửa. Nghĩ lát nữa lại cần dùng ăn cơm tối, đành phải đứng lên, cầm cà men định mang ra nhà vệ sinh rửa. Vừa ra cửa thì quay lại, tiện tay điểm vào Yêu em 59 giây, theo sau, lúc này mới đi.

Rửa sạch cà men, Vũ Hàm Anh urót nhèm trở về tìm một vòng, mới nhớ khăn tay để trong tủ, bèn vừa túm lấy một khúc giấy vệ sinh lau lau vừa ngồi xuống nhìn chằm chằm màn hình.

.

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Tôi cũng đói bụng rồi, buổi trưa chỉ toàn lo cho nhóc bánh bao, không ăn được bao nhiêu

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Tớ cũng đói >

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Mới hơn 4 giờ, nhà ăn còn chưa có cơm a

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Cậu ở công ty?

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Giai cấp làm công không có ngày thứ bảy a, thương cảm a, anh là người bị bóc lột

[Đội ngũ] [Gió-er cắt-er tôi nôn]: Trường tớ lát nữa 5 giờ căn tin mới dọn cơm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Bên tôi 4 giờ đã có rồi

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu ực hiếp người >

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Nói ra thì tôi cũng có chút đói, hiện tại cũng muốn đi mua

.

Vũ Hàm Anh nhìn màn hình, người khác không nói thì mình cũng không có cảm giác, buổi trưa ăn rất ít, lúc này bao tử đã ùng ục kêu rồi. Kết quả chăm chú suy nghĩ nửa ngày, thỉnh thoảng nhìn cốc gỗ vài chữ, gửi đi.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi xuống lầu đi căn tin kiểm đồ ăn đây

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ... có sớm quá không

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Không sớm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: 4 rưỡi là thời gian đi mua cơm tốt nhất

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ít người, nhiều đồ, không phải xếp hàng, thái độ phục vụ tốt

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: ㄟㄟ, tiểu bang chủ chị thật biết nghiên cứu...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Theo sau, tôi ở đây tiếp tục đánh

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Được, cảm ơn

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ái da ~~

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ái da ~~

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Anh đại từ khi nào biết quan tâm chăm sóc như thế

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

Vũ Hàm Anh nhún nhún vai, bị trêu chọc cả một buổi chiều, cậu cũng đã luyện thành công phu ‘mặt không đỏ tim không đập’, cảm thấy, khóa cửa đến căn tin, quyết tâm giải quyết vấn đề dân sinh.

Sau khi tiểu Vũ Đường đi, Nho Nhỏ cũng thật sự chịu không nổi, ẩn theo sau, ra ngoài cùng kiểm ăn. Kết quả một người hô toàn bộ đeo theo, Gió-er cát-er tôi nôn, Nhìn về bên trái cùng Hàng ngàn năm cũng cách một chốc thì mất bóng.

Vũ Hàm Anh dạo một vòng ở căn tin, cuối cùng mua một suất ‘cơm phần’, bỏ vào túi mang đi. Nghĩ nhiều người giúp mình thăng cấp như vậy, như thế nào cũng không thể chảnh chủ chạy để người khác làm cu li a. Đợi chưa đến một phút, cầm lấy đôi đũa liền lần nữa hăm hờ hướng tầng 6 tiến bước.

Vừa đến cửa ký túc xá, vén rèm lên thì thấy phía trước một mảnh trắng ngà, đụng đầu vào. Vũ Hàm Anh không khỏi oán thầm trong bụng một trận, rèm cửa cũng đâu có trong suốt, lần nào đi cũng đụng một hai người, có phải đóng kịch thần tượng đâu.

“Xin lỗi...” Vũ Hàm Anh rờ cái mũi ê ê.

“Không sao.” Đôi phương nói một câu thì lách qua cậu đi.

Vũ Hàm Anh nhấc đầu, nhất thời khoe miệng run rẩy, người đằng xa kia một thân áo khoác màu ngà, mang mắt kính không gọng, bày ra bộ mặt lạnh, không phải chính là thầy giáo Hạ Thần băng sơn của bọn họ sao? Nhanh chóng bước vào cửa, lầm bầm ngày hôm nay ăn cái gì mà xúi quẩy thế, ở cùng lâu như vậy cũng chưa có đụng qua, hôm nay một ngày lại chạm mặt tới hai lần.

Mở cửa vào phòng, ngồi xuống vừa ăn vừa nhìn chăm chăm màn hình. Một đội sáu người vẫn ở đây, có điều rõ ràng chỉ có Yêu em 59 giây đánh quái, những người khác toàn bộ đều theo sau. Một người rồi một người, kéo thành một toa xe lửa dài...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Thật đồ sộ ==

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Kéo xe lửa cũng là một kỹ thuật

Vũ Hàm Anh gõ chữ, tách đĩa, sử dụng tốc độ nhanh nhất và com. Trên màn hình Yêu em 59 giây vẫn tự mình không ngừng đánh quái, mỗi con một nhát, tại Cổ Mộ liên tục một vòng rồi một vòng. Chỉ là trong kênh câu nói của Tiểu Vũ lơ lửng nằm đó, cũng không ai đáp lại.

Mở tay nải ra nhìn nhìn, hầu như toàn bộ ô đều để đầy Yến Huyền Ngọc, từng hàng từng hàng, Vũ Hàm Anh xem đồng hồ, sắp 5 giờ rồi. Gửi một mật tán gẫu qua cho Yêu em 59 giây.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Tay nải tôi đầy rồi, mọi người cũng đã giúp tôi đánh một buổi chiều, các anh quay về thẳng cấp đi, cảm ơn

.

Vũ Hàm Anh gửi đi, có điều nửa ngày không có ai đáp lại, chờ cậu giải quyết xong com tối, rửa sạch cả men quay về thì Yêu em 59 giây vẫn như cũ mang theo một đội xe lửa ‘thịnh thịnh thịnh thịnh’ mà đánh quái.

Tiểu Vũ Đương theo phía sau Yêu em 59 giây, cười bạch hạc, lắc lư lắc lư. Gửi qua một cái mật tán gẫu nữa, vẫn không có trả lời. Ngón tay Vũ Hàm Anh rả rã trên bàn phím, nghĩ có phải Yêu em 59 giây giận? Nhưng có gì để mà giận = = ... Không phải là cho rằng mình ăn cháo đá bát chứ? Thì cũng đúng, người ta giúp mình thăng cấp từ trưa, nói một câu cảm ơn rồi thôi hình như có chút hơi hợ hợ thế nào...

Nhưng mà...

Vũ Hàm Anh vò đầu, khoe miệng run run, thế nào lại có suy nghĩ như thế chứ, mình lại trở thành người ăn cháo đá bát... tên bạc tình...

Đầu đầy hắc tuyến, Vũ Hàm Anh hệ thống lại ngôn ngữ cả buổi, sau đó gửi cho Yêu em 59 giây một bưu kiện, đương nhiên đối phương vẫn không hồi âm. Lúc này tiểu Vũ Đương cũng có chút buồn bực.

Vũ Hàm Anh thật sự phiền muộn chết, này giờ căn bản Yêu em 59 giây không có trả lời cái gì, thực muốn xem xem nếu đi tới đá anh ta hai cái thì sẽ có phản ứng gì.

Kết quả... Nữ tiểu Vũ Đương đáng yêu liền hấp tấp đi vòng qua bên cạnh Yêu em 59 giây, nhấp vào bảng động tác hai người...

Trong game có động tác hai người có thể thực hiện, tiểu Vũ ở đây muốn thực hiện cái ‘đá một cước’

Người mà các hạ chọn hiện đang bận...

Hệ thống không nể tình, Yêu em 59 giây đang bận đánh quái, tiểu Vũ Đương đương nhiên không đánh lên thành công. Lần này Vũ Hàm Anh càng thêm buồn bực. Tiểu Vũ Đương ở phía sau vẫn kéo theo cái xe lửa dài bốn người, bản thân di chuyển một bước, phía sau bốn người phản ứng dây chuyền lần lượt bước một bước. Có chút khôi hài...

Vũ Hàm Anh như phát hiện được đại lục mới, tha phía sau bốn người xoay vòng vòng quanh Yêu em 59 giây, mấy người búng nhảy búng nhảy cuộn vòng. Không cẩn thận đụng phải một tiểu quái gần đó, lập tức nhào vào tiểu Vũ Đương, chém loạn một trận, máu mảnh liệt ‘phốc phốc’ tuốt. Nhưng tiểu quái rất nhanh đã bị Yêu em 59 giây một chiêu đánh ngã.

Tiểu Vũ Đương ngồi xuống ăn bánh bao, rồi đột ngột đứng lên hướng một tiểu quái bên cạnh đi tới, cách tiểu quái vài bước thì dừng lại, sau đó...

Vũ Hàm Anh nhìn không được, cười ra tiếng. Hơi động chuột, tiểu Vũ Đương trên màn hình trước tiểu quái xoay mình, phía sau ‘cái đuôi to’ dài dài cũng xoay người theo, Hàng ngàn năm đi sau cùng liền quét qua mũi tiểu quái một cái.

... Có thể tưởng tượng ngay, tiểu quái lập tức ‘thịch thịch thịch’ chạy đuổi theo Hàng ngàn năm đánh trời chết. Chỉ có điều cấp độ Hàng ngàn năm so với quái ở Cổ Mộ tăng 1 cao hơn nhiều, đánh nửa ngày cũng không mất bao nhiêu máu.

Vũ Hàm Anh nhìn đoàn xe lửa dài thêm, thậm chí vui vẻ cả buổi. Điều khiển tiểu Vũ Đương tiếp tục chạy tới chạy lui, thỉnh thoảng cũng sẽ lỡ tay đánh trúng tiểu quái. Sau đó vội vàng chạy đến sau Yêu em 59 giây để anh giải quyết giúp, xong lại tiếp tục chạy...

Hạ Thần đứng ở ngoài, thấy nhân viên chuyển phát nhanh, ký nhận xong thì lên lầu.

Một gian phòng ở góc kí túc xá tầng 2, tuy rằng đây là kí túc xá sinh viên, nhưng đãi ngộ của giáo viên và sinh viên đương nhiên không giống nhau. Thứ nhất một người một phòng, thứ hai đến 11 giờ mỗi buổi tối sẽ không cắt điện, như thế để thuận tiện cho việc lên lớp.

Vừa vào thì đóng cửa phòng lại, trước tiên chuẩn bị tháo bưu kiện, nhưng vừa liếc mắt lên màn hình, Hạ Thần có chút xúc động nâng trán. Đẩy mắt kính,

nén không được muốn cười.

Trong màn hình tiểu Vũ Dương mặc trang phục môn phái, phía sau một đoàn xe lửa thật dài, Hàng ngàn năm đáng thương trên người lúi theo năm tiểu quái, chạy được tí thì khom lưng một cái, đồ sộ không cần phải nói.

Hạ Thần cũng không vội tháo buru kiện nữa, ngồi xuống trước máy tính, buru kiện một đồng, đều là của Tiểu Vũ gửi đến.

Di chuyển chuột đóng cửa sổ auto lại, Yêu em 59 giây liền ngừng đánh quái.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: Tôi vừa xuống lâu một chuyến, mới về

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: =0=

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Vậy sao anh vẫn đánh quái? 0?

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: Auto

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: = □ =

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Đồ tốt

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: Tay nài đây rồi?

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: Vậy về thành đi

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Ừm

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: ... Nhưng mà mọi người vẫn chưa trở lại

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Đợi thêm chút nữa đi

.

Hạ Thần nhìn nhân vật nữ trên màn hình lay động lác lác, bỗng nhiên cảm thấy rất có hứng thú, cười gõ gõ chữ, gửi đi.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: Vậy cậu có thể chơi thêm một lúc

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: = □ =

.

Vũ Hàm Anh bị Yêu em 59 giây nói thế, mới nhớ tới này giờ chỉ lo nói chuyện với anh ta, quên mất đoàn xe lửa dài phía sau. hàng ngàn năm đáng thương còn đang bị 5 tiểu quái hội đồng...

.

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: ...Tiểu bang chủ, chị quả nhiên rất ranh mãnh

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Tôi bị người ta xoay a

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: :> Hí hí

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Anh về thành trước, khi nào bọn họ trở lại thì tự về

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Anh đại anh rõ ràng ở đây!

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Em cứ tưởng anh đi đâu T-T anh sao lại dung túng cho tiểu bang chủ bắt nạt người a.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Quả nhiên không có lửa làm sao có khói

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Hai người thật sự là @#@¥ @#%&...

Chương 17: Tiểu tiểu NM ra đời

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi về đây

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Chị dâu báai bai~

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ==

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Bye

.

Vũ Hàm Anh nhấn vào phím tắt quay về thành Đại Lý, nhân vật cúi đầu nhào a nhào, màn hình chuyển cảnh.

Mới vừa đến Đại Lý, tiểu Vũ Đương bỗng nhớ tới một việc... tay nài đầy Yến Huyền Ngọc, hình như, hình như là... chưa có đổi trang bị -_-|||

Vũ Hàm Anh điều khiển acc do dự nửa ngày, chẳng nhẽ lại phải chạy từ Đại Lý đến Lạc Dương, qua Nhạn Nam đi Nhạn Bắc để đổi trang bị?! Suy nghĩ một lúc, vẫn là lần sau đến Nhạn Bắc làm nhiệm vụ tiện đi đôi luôn, dù sao cũng mới cấp 50, trang bị không cần vội.

Nhìn số 50 bên cạnh ảnh nhân vật góc trên bên trái màn hình, Vũ Hàm Anh nghĩ, tiếp theo thăng cấp sẽ là giai đoạn trường kỳ kháng chiến. Tuy rằng mọi người giúp cậu thăng cấp rất nhanh, nhưng cũng không thể cứ để người khác giúp mãi được a, mọi người còn có việc của mình nữa chứ.

Giải tán đội, tiểu Vũ Đương một mình tiếp tục đi làm nhiệm vụ. Hi hà hi hục làm sạch sẽ nhiệm vụ từ Thương Sơn đến Nhĩ Hải, rồi chuyển đến chỗ tiếp theo. Cứ như thế, tiểu Vũ Đương đánh được mấy tiểu quái thì lại một lần nhu bánh bao, cực kỳ có quy luật, rất nhanh trời đã tối.

Nhìn đồng hồ, chưa được 7 giờ, nhưng bầu trời đã đen kịt, bên ngoài đều là ánh đèn nê ông xanh đỏ tím vàng, phát sáng mơ mơ hồ hồ.

Vũ Hàm Anh đứng dậy xoay mình, ngồi yên trước máy tính đánh quái lâu quá, vai và cổ đều tê tê. Không thể không tự hỏi lúc đó thế nào lại đồng ý lấy acc Vũ Đương da gòn của tên kia?! Máu mòng không phải loại một loại hai. Ai cũng nói Vũ Đương sát thương cao, nhưng mình chẳng thấy cao ở chỗ nào. Mua lam được hồng được hao muốn chết, trong người vốn có ít tiền, vì một cái chẳng còn đồng nào.

Click click chuột, màn hình lóe lên trở về giao diện đăng nhập, Vũ Hàm Anh nhìn nhìn phần lựa chọn nhân vật chỉ có một ‘Tiểu Vũ’, bỗng muốn tạo một acc nữa...

Giữa màn hình là một nhân vật nam trên người quần áo mảnh ‘phá bố’, phải nói, nhân vật nam của TLBB đúng thật không đẹp bằng nhân vật nữ. Nhưng Vũ Hàm Anh vẫn kiên quyết chọn nhân vật nam.

Ở góc bên trái có phần lựa chọn xem thử trang phục cao cấp môn phái. Và thế là, ‘tráng sĩ’ Vũ Hàm Anh tạo ra liền chơi trò biến thân, trên màn hình một vòng hoán đổi. Thử cả nửa ngày, thật không nhìn ra giáo phục của môn phái nào đẹp, lại do dự hồi lâu. Hơn nữa đối với một tân thủ mà nói thì đừng nghĩ đến chuyện có thể nhìn ra môn phái nào mạnh.

Vũ Hàm Anh chọn cả buổi, hệ thống nhắc nhở thời gian quá lâu, lại đăng nhập lần nữa, mới đặt một tên tiến vào game, trên thành Đại lý xuất hiện một nhân vật nam mặc phá bố xanh biếc, trên đầu đính cái tên ‘Tiểu Vũ.’...

Tiểu Vũ. bắt đầu nhảy nhót đi làm nhiệm vụ, người ta tạo acc mới đều chỉ cần hai ba tiếng có thể lên cấp 30, nhiệm vụ dành cho mấy cấp đầu rất dễ, chạy qua chạy lại đưa mấy thứ đồ, đánh hầu từ gì gì đó. Vũ Hàm Anh cũng rờn rã hết hai tiếng, đến 9h30 thì cấp độ biểu thị là 10...

Cấp 10 có thể gia nhập môn phái, Tiểu Vũ. ở chỗ mấy người tiếp dẫn môn phái xoay mấy vòng, dù sao cũng không chọn Vũ Đương nữa, khó đánh lắm, phí lam phí máu còn thêm da gòn. Xoay tới vòng thứ sáu rồi mới hạ quyết tâm, chọn Nga My!

Có thể đánh có thể tăng máu, tự cấp tự túc, ngay cả hồng được cũng không cần mua, tiền cũng sẽ không ào cái bay đi đâu. Chưa kể đại Nga My của Yêu em 59 gây thoạt nhìn cũng rất thần thánh, khiến cậu có chút chút sùng bái cộng thêm chút chút ao ước.

Chỉ có điều một tân thủ hiển nhiên sẽ không biết rằng kỳ thật môn phái hao tiền nhất TLBB chính là Nga My. Còn chưa nói Nga My mấy cấp đầu công kích thật sự rất yếu, tăng máu cũng không được bao nhiêu. Chưa kể cấp 35 về sau còn phải mua đủ loại bí tịch, ngay cả tiền để học tâm pháp cũng cao hơn so với mấy phái khác. Ngoài ra lên cấp cao, mấy thứ như bảo bảo Huyết Tế đương nhiên là không thể thiếu.

Cái loại như Nga My XC vừa có thể đánh vừa có thể tăng máu thật sự khiến người ta đổ cả mắt, nhưng Vũ Hàm Anh đã quên, thao tác của Yêu em 59

giây từ trước đến nay đều xếp số một, túi tiền của Yêu em 59 giây từ trước đến nay cũng đều không cần lo, người ta là một thần bảo thạch 7, ngay cả đánh chay cũng có thể giết người...

Vũ Hàm Anh phấn đấu cả đêm, đến 11 giờ Tiểu Vũ. rút cuộc cũng 25. Bây giờ mới nghĩ đến acc này của mình cũng có thể mang vào bang. Thế là liền chạy đến NPC, ở đó lật lật nửa ngày, tìm được bang phái của mình, nhấn xin gia nhập.

Vũ Hàm Anh chuẩn bị logout chuyển qua Tiểu Vũ, tự đem acc mình bỏ vào bang, nhưng không đợi cậu click chuột, chợt nghe âm thanh thông báo, ô bang hội góc phải nhấp nháy. Mở ra nhìn, mình đã được thả vào.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ái da, đây rõ ràng là acc chị dâu mà

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đúng là chị dâu...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Chị dâu chị cũng luyện thêm acc à

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tiểu bang chủ em phục chị nha, chị đặt cứ y như tên cho acc thương khó vậy

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Ô ồ, chị dâu chơi acc nam nha, là một MN

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Ủ

.

Không cần nghĩ, thả mình vào dám chắc là Yêu em 59 giây, anh ta là phó bang chủ.

.

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Oa !!!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: A a a a a a a

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu đáng ghét T-T chị là chuẩn bị cùng anh đại bán hủ sao

Bán hủ, đại khái là hành vi câu các bạn hủ nữ đi

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Mau mau mau, anh đại anh cũng đến chữ Bào Tô Châu đi, đến đây ôm chị dâu một cái, bọn em muốn chụp hình

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: TvT Muốn chụp hình, chị dâu chị thật tốt

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: ... Mấy bà thật sự là quá thối nát mà == hết thuốc chữa

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: *ôm vai* Tiểu Ngan chúng ta đi ngủ thôi, cứ để bọn họ động kinh đi

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Oa oa oa !!!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Quân tử có lên !!!! Cậu được lắm !!! Đi ngủ thần mã !!! Oa áu áu

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Cậu cố tình mà!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tôi out, mấy người cứ ở đó mà động kinh tiếp đi

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Mọi người ngủ ngon, tớ cũng out đây

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ngủ ngon ~ nha

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ban đêm luôn luôn là lúc đẹp nhất, hí hí

.....

.

Trong bang hội lúc nào cũng vui vẻ, Vũ Hàm Anh 囧囧, đã hơn 11 giờ rồi, hẳn là không còn mấy người onl. Nhưng mà nhìn Nhìn về bên trái cùng Hàng ngàn nắm bị ‘trêu đùa’, cậu không phúc hậu nở nụ cười, dù sao so với lấy mình mang ra trêu thật sự vẫn tốt hơn một chút.

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Vẫn còn onl?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Ủm

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Tối thứ 7 không cắt điện, có thể chơi suốt đêm

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Ủ

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Sao lại chơi NM?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Ác... Vũ Đương tốn được, tốn tiền quá...

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: ...

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Cậu cho rằng NM không tốn tiền

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Đúng a

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Nga My có thể tự cấp tự túc, không cần mua hồng được

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: NM tốn mana...

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: NM tâm pháp mắc

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: NM bí tịch cũng không dễ kiếm

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: NM còn phải mua Huyết Tể

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: .....

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Sư phụ

Vũ Hàm Anh nhìn mặt tán gẫu trên màn hình liên tiếp 2 giây nhảy lên một cái của Yêu em 59 giây, rút cái ㄣ ngay tại chỗ.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Tôi không biết >

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Tôi cũng đoán thế

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Giai đoạn đầu môn phái tốn tiền nhất chính là Nga My

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Sao không nói sớm = ㄣ =

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: ...

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Nhưng sau đó NM tương đối mạnh

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: ... Sau đó là bao nhiêu o.o

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Ít nhất cũng sau 90, có lẽ 110?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Nói thẳng ra là 119 đi...

.

Vũ Hàm Anh nhìn mặt tán gẫu, quả là muốn vú anh đâm đầu vào tường mà, 90? Còn muốn 100? Cậu lên tới 50 đã không dễ dàng rồi, nói chi 90.

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Thật ra thì thăng level rất nhanh

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Nhận x2 đánh quái, tham gia nhiều phó bản, max level không dễ, nhưng 90 thì có lẽ được

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Dễ như ăn cơm sao o.o

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: ...

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Ừ

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Thật à

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Thật

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Qua Đại Lý

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Làm gì

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Bái sư?

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Ừ

.

Hạ Thần đưa Vũ Đương của mình đến chỗ báỉ sư ở Đại Lý chờ, tiện tay gửi lời mời tổ đội cho Tiểu Vũ. Đội trong chốc lát Tiểu Vũ. vào đội. Đưa chuột đến hình ảnh nhân vật NM, đầu tiên là không xác định địa phương, có lẽ đang truyền tống. Quả nhiên, đội thêm chút nữa thì thấy biểu thị Đại Lý.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tìm tôi ở chỗ báỉ sư

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừ

.

Nhân vật Vũ Đương của Hạ Thần vừa mới cười tọa kỵ bay đến chỗ báỉ sư thì thấy một acc nam trên đầu dính ‘Tiểu Vũ.’ mang cánh tân thủ ‘phạch phạch’ bay ngang.

Hạ Thần nhìn, bỗng có chút thích thú. Cũng đã lâu rồi anh không thấy cánh tân thủ.

Kỳ thật tí mỉnغم lại, cũng không thể nói là lâu rồi chưa thấy, chỉ là không có chú ý tới mà thôi. Nhớ lúc trước mình cũng đã từng mang đôi cánh như vậy, có chút hoài niệm.

Tâm tình tối nay vô cùng tốt, mười ngón tay gõ gõ vài cái trên bàn phím, gửi đi.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nhanh ha

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi còn tưởng cậu không tìm được NPC báỉ sư

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ==

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi vẫn còn biết xem bản đồ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thông minh

.

Vũ Hàm Anh nhìn chữ trên màn hình có chút dở khóc dở cười, đột nhiên có loại xúc động muốn khoét mấy lỗ lên người Yêu em 59 giây.

Nhưng cái ý nghĩ này đương nhiên còn chưa thực hiện thì hệ thống thông báo, có nguyện báỉ Yêu em 59 giây là sư phụ không.

Đồng ý.

Vũ Hàm Anh do dự, nhấn đồng ý.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ đại nhân

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đồ mua một tặng một, em tiểu Vũ Đương kia cũng đành cảm lòng đưa cho anh vậy

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Nhiệm vụ thăng cấp đoạn đầu liền giao cho sư phụ đại nhân

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: .....

Vũ Hàm Anh nhìn 6 dấu chấm trên màn hình không khỏi cười thành tiếng. Lúc này kênh bang hội đầy hoa cả mắt, gần như là một giây một cái. Mọi người bàn tán đề tài không ngoài chuyện Yêu em 59 giây thu nhận Tiểu Vũ. làm đồ đệ. Đoàn người đều tấm tắc lấy làm lạ.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn, không tham gia vào. Có điều xem ra cậu là đồ đệ đầu tiên của Yêu em 59 giây.

Trên màn hình tiểu Nga My mặc trang phục sơ cấp đầu đính danh hiệu ‘Đồ đệ của Yêu em 59 giây’. Phía trên tên cũng không còn trụ lữ nữa.

Yêu em 59 giây hình như cũng không có xem qua kênh bang hội, hai người đứng đối mặt nhau một hồi, mới phát tới một câu.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: 12 giờ rồi, đi ngủ đi?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừm, sư phụ ngủ ngon

Vũ Hàm Anh nhìn đồng hồ, đã 12 giờ, nhưng không có một chút cảm giác buồn ngủ nào. Có điều vẫn quyết định đi ngủ, ngồi lâu ở máy tính cũng thấy cái cổ có hơi đau.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi out đây

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đợi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Khoan out

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sao?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu không phải muốn thăng cấp sao, tôi kéo

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ =

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cứ mở máy là được, ngủ đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ =

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Còn nữa, nhận hết x2 của tuần này đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: x2...?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Không biết?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ = Không

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Được rồi, theo tôi

Vũ Hàm Anh buồn bực nghĩ mình lại bị Vũ Đương kia vô thanh kinh bỉ rồi... Nhưng mà vẫn đi theo, nhìn đại Vũ Đương cười tọa kỵ 80 kéo theo tiểu

Nga My đi được mấy bước thì dừng lại.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tới rồi, phía trước là NPC nhận x2

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nhận hết x2 của tuần này đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ = Gần như vậy !!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Anh chỉ cần nói là được...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi tổng cảm giác là mình lại bị đùa giỡn

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu thật sự nghĩ như vậy...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Kỳ thật tôi cũng nghĩ thế

.

Vũ Hàm Anh bị nghẹn quá độ, dứt khoát vung tay, chọn x2 xong, nói câu tạm biệt, liền thấy đại Vũ Đương lôi kéo tiểu Nga My tung tăng chạy.

Truyền tống một trận, đầu tiên đến Ma Nhai Động, đại Vũ Đương hướng mấy tiểu quái đi ngang qua đánh loạn một trận. Nhưng tiểu quái lại thích acc cấp thấp hơn, da thịt non mịn ăn rất ngon, tiểu Nga My máu vốn không nhiều, tụt rất nhanh, bị lôi kéo chạy vài vòng thì chỉ còn lại 1/3 cây máu.

Vũ Hàm Anh ngồi trước máy tính, không động thủ tăng máu, nhìn tiểu Nga My máu đang giảm, trầm nghĩ lát tiểu Nga My cạn đất rồi xem anh làm sao thăng cấp.

Vừa mới nghĩ thì đã thấy Yêu em 59 giây ngừng lại, khom thắt lưng khinh bỉ đứng nhào a nhào, cây máu tiểu Nga My chậm rãi tăng đầy...

Bầu môi, Vũ Hàm Anh đứng dậy đi rửa mặt, chuẩn bị ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Thăng cấp

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Còn đó không?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ???

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi quên sau cấp 10 thì phải thăng cấp bằng tay

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Còn giới hạn kinh nghiệm nữa

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Vậy phải làm sao?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu đưa tài khoản cho tôi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừ

.

Hạ Thần cười cười, mới nói một câu mà đã đem tài khoản cho người khác, nếu mình là tên lừa đảo thì phải làm sao? Nhưng nghĩ lại, cái acc cấp 25 đúng là không có gì để mơ tưởng.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vậy cậu có thể logout, tôi login vào

.

Hạ Thần đăng nhập vào Tiểu Vũ., mang theo cái đuôi ở Ma Nhai Động xoay qua xoay lại, thỉnh thoảng đụng phải mấy người cũng kéo acc đi thăng cấp.

Có điều người ta thấy anh full ngọc 7, không tránh đi thì cũng xin vào đội.

Yêu em 59 giây không để ý tới ai, chỉ chú ý đánh quái, tần suất đánh rất nhanh, quét xong một mảnh thì kéo người qua chỗ khác. Lúc đầu không cần phải lo máu của tiểu Nga My, cây máu chưa tụt hết đã thăng cấp đầy lại. Nhưng khi chuyển qua đánh ở Kiếm Trùng thì vất vả hơn.

Hạ Thần nhìn tiểu Nga My chỉ còn sót lại 1/3 cây máu, nhủ nhủ mày. Thu nhỏ cửa sổ TLBB, mở thêm acc đại Nga My XC.

XC rất nhanh đã chạy tới Kiếm Trùng, cực kỳ lãng phí ‘Xuân Hoa Thu Nguyệt’ mang cây máu mỏng của Tiểu Vũ. tăng đầy. Hạ Thần không thêm XC vào đội, dù Nga My này đã max level, nhưng khi vào đội thì vẫn phải chia điểm kinh nghiệm. Chỉ để XC theo phía sau Vũ Dương của mình, một người kéo hai người đi. Đánh một hồi thấy máu tiểu Nga My mất thì lấy XC thêm máu.

Rạng sáng hơn 3 giờ, di động đột nhiên vang lên, Hạ Thần nhìn nhìn màn hình, cầm máy lên nghe.

“Anh đại, chừng nào anh quay về công ty? Em chống đỡ không nổi nữa rồi, mấy ngày nay cắm trại ở đây, ăn uống ngủ nghỉ toàn bộ đều ở công ty.”

Giọng nói trong điện thoại có chút thô thô, vừa lên đã kể khổ liên tục, ào ào trách móc một trận.

Hạ Thần một tay thao tác, đem auto đánh quái mở ra, chuyển qua cửa sổ XC, chăm chăm để ý máu tiểu Nga My.

Lúc này mới nói: “Em rất bận?”

“Đã 3 giờ sáng rồi, em vẫn còn ở công ty a, anh nói xem có bận không.”

“Anh thấy em cũng không có bận gì, suốt ngày đều log game chơi,” Hạ Thần mở khung hảo hữu, thấy acc Hàng ngàn nắm vẫn sáng, “Hiện còn đang onl.”

“... Anh đại quan sát thật là tỉ mỉ.”

“Hơn nữa chuyện của công ty từ lâu anh đã không quan tâm đến, em tìm Tiểu Mạc giúp đi.” Nhìn nhìn cấp độ của tiểu Nga My, Hạ Thần click click chuột, kéo đội ngũ qua Cổ Mộ tầng 1.

“Anh đại, anh với ông lão nhà mình vẫn giận nhau sao? Cũng đã làm một năm giáo sư nhân dân rồi.”

“Không có giận hay không giận, anh ở chỗ này cũng rất tốt. So với ở công ty nhàn hạ hơn, hết giờ dạy không có việc gì có thể chơi game. Lương không nhiều lắm, nhưng anh sống bằng tiền dành dụm cũng đủ rồi.”

Trong điện thoại một hồi im ắng, tiếp sau là tiếng cười ‘ha ha’, “Anh mà không nói em cũng quên mất, em nghe Tiểu Ngạn nói anh hàng tháng vẫn gửi về nhà một nghìn bảy trăm đồng? Mỗi tháng đều đặn, khiến ông lão tức sắp chết rồi. Em nói anh có phải chờ cuối năm sẽ gửi nhiều hơn không a, cuối năm còn có tiền thưởng nhĩ.”

1700 ~ 5tr 6tr VNĐ

Hạ Thần cũng nhếch miệng cười cười, “Được, anh nhớ kỹ, tiền thưởng cuối năm phân nửa gửi về, nhân tiện nhắn với Tiểu Ngạn, bảo là Quân Triết nói.”

“Đừng đừng, em hiện tại bị ngược đãi a, nếu mà dồn nén thêm nữa mệnh chẳng được bao lâu đâu.”

“Anh thấy em rất nhàn rồi.” Hạ Thần nghe cậu ta xả một hồi, “Anh còn đang muốn thăng cấp, không có thời gian nghe em tán dóc.”

“Ô, anh đại anh 90 đã hơn một tháng rồi, thế nào đột nhiên lại muốn thăng cấp.” Giọng Quân Triết bên kia đã cao lên.

“Thăng cấp cho đồ đệ.”

“Ô ô, càng khủng khiếp, anh đại không nghỉ ngơi đi thăng cấp cho người khác.” Quân Triết cười như muốn ăn đập, “Em nhớ không lầm thì ngoài cái acc 59 của mình anh tự luyện, mấy cái khác đều thuê người luyện cho, từ khi nào có hứng thú giúp người ta luyện cấp vậy? Đúng là có điều mờ ám nha.”

“Vậy em cứ ở đó mà chậm rãi tuồng tượng đi, trời sắp sáng rồi, anh cúp máy.” Hạ Thần nói liền cúp, để di động lên bàn, tiếp tục đánh quái.

Sáng chủ nhật không có tiết, hiếm khi có thể nằm lười, Vũ Hàm Anh cả chuông báo thức cũng không để, ngủ một mạch tới khi tỉnh dậy.

Hơn 8 giờ, bên ngoài có nhiều người rửa mặt, Vũ Hàm Anh bị đánh thức mơ mơ màng màng. Nhìn đồng hồ, nghĩ căn tin dưới lầu hẳn là có điểm tâm rồi. Dứt khoát từ trên giường bật xuống, chạy đi mức nước rửa mặt.

Trở về bật máy tính đăng nhập tài khoản của mình. Khung cảnh u ám tối tăm, mốc meo xanh biếc, chính là bản đồ Cổ Mộ, Yêu em 59 giây đứng bên cạnh, còn đang thỉnh thỉnh thỉnh đánh quái.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Chào buổi sáng

Vũ Hàm Anh ngồi xuống lóc cóc đánh chữ, liếc nhìn cấp độ, trông mắt thiếu chút nữa rớt ra ngoài, một đêm không thấy, tiểu Nga My đã cấp 52.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ vất vả rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Bây giờ tôi tin tưởng thăng cấp dễ như ăn cơm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Thật ra là thăng cấp = ngủ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ???

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ ??

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ... Không phải lại cấm máy chứ?

Vũ Hàm Anh một mình ‘nói’ nửa ngày, Yêu em 59 giây bên cạnh một chút cũng không phản ứng. Nhớ tới lần trước cũng vậy, bảo là mở auto tự động đánh quái, đi làm chuyện khác...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Gọi anh ba lần anh không để ý đến tôi, anh là con ruồi chết trong hàm cầu

Hạ Thần đứng lên đuổi người, lấy nước nóng pha cà phê rồi chậm chậm trở về ngồi xuống. Vừa thấy tiểu Nga My bên cạnh chuyển động, đang ở bên Vũ Dương của mình xoay vòng. Trong kênh một chuỗi ‘Sư phụ’, vừa định đánh chữ nói mình đây, thì lại nhìn thấy thêm một chuỗi mặt cười.

Tay run run, thiếu chút nữa đổ cả cốc cà phê lên bàn phím...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi đây

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]:

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đa tạ sư phụ, một đêm đã 52, nhanh ghê

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Không thì anh đưa cái auto cho tôi đi, vậy tôi có thể tự thăng cấp rồi

Hạ Thần sững sốt vài giây, sau đó thật sự dở khóc dở cười. Hóa ra đối phương nghĩ anh cả đêm đều bật auto tự động đánh quái, rồi đi ngủ...

Đồ đệ vô lương tâm...

Hạ Thần cũng không giận, trái lại uống một ngụm cà phê, cười gồ ghề.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu muốn?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừm

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Địa chỉ mail, tôi gửi qua

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ anh thật tốt

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

.

Hạ Thần đem auto.zip gửi qua mail cho Tiểu Vũ, sau đó treo Yêu em 59 giây treo.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: EXE, mở trực tiếp có thể sử dụng

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi ra ngoài một chút

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Cám ơn

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ đi đi

.

Trời có chút lạnh, Hạ Thần uống hết phần cà phê còn lại, thật ấm áp. Đứng lên lười biếng duỗi thắt lưng, nâng mắt kính, ra ngoài rửa cốc.

Chậm rãi rửa sạch cốc, từ từ lấy khăn lau tay, ngồi xuống cầm di động đọc báo buổi sáng. Thình thoảng nâng mắt lên nhìn trên màn hình tiểu Nga My nghịch đến quên trời đất.

Vũ Hàm Anh treo auto, trên đỉnh đầu lập tức hiện ra một chuỗi đối thoại.

.

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: GO! GO! GO!

.

Vũ Hàm Anh nhìn thấy đối thoại lân cận tự động nhảy ra 囧囧, tiểu Nga My lập tức đuổi theo đánh quái.

Cánh hoa phấn hồng ‘thịch thịch’ một cái tiếp một cái bắn ra, Vũ Hàm Anh đắc ý he he nghĩ sau này đi học có thể cầm auto, thăng cấp chẳng phải giống như ăn một bữa sáng sao?

Mới đắc ý được một hai phút, Vũ Hàm Anh há hốc mồm. Tiểu Nga My đúng thật có đánh quái, nhưng quái xung quanh chỉ đánh có một cái, chạy tới chạy lui, chỉ chốc lát thì dẫn một đồng theo.

Quái ở Cổ Mộ tương đối máu nhiều công cao, tiểu Nga My bị bảy tám con vây quanh, qua lại quay vòng, từng con lần lượt một chương... không cần nửa phút, vạch máu đã thấy đáy.

Vũ Hàm Anh vội vàng tắt auto, ấn Kim Hồ Lô tăng máu, nhưng không kịp, màn hình một màu xám tro, tiểu Nga My găm một mặt bùn, chết...

.

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Đồ đệ...

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: ... Tôi chết rồi

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Không sao

.

Vũ Hàm Anh vừa muốn khóc lóc kể lể, thì thấy nút hồi sinh trong khung đối thoại sáng lên, đứng bên cạnh mình là đại Nga My XC!

Hồi sinh, tiểu Nga My thoảng cái sáng lên, ‘Xuân hoa thu nguyệt’, máu hồi đầy.

.

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ, anh về thật đúng lúc ==

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Nói rất đúng

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Vừa thấy cậu cạp đất

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Liên lập tức hồi sinh

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Vì sư làm không tệ chứ?

.

Vũ Hàm Anh gõ bàn phím tưng tưng, tức muốn chết, rõ ràng bị người ta đùa bỡn. Bây giờ mới nhớ tới, khi Yêu em 59 giây dùng auto cũng mỗi quai đánh một cái, nhưng người ta là full ngọc 7 a! Phui một cái là chết một con a!

.

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ là cô ý

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: ...

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: Không cần giải thích

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Treo nhiều lần là có kinh nghiệm thôi

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: ...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: ‘Thương khó’

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Về thành, Lạc Dương Thương hội tìm tôi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừm

.

Vũ Hàm Anh nhìn câu tán gẫu hồ hững của Yêu em 59 giây liền muốn bốc hỏa, nhưng vẫn ngoan ngoan nhún Trờ về thành Đại Lý, tiếp đó chậm rãi khom thắt lưng như a nhu.

Ở bên cạnh, Yêu em 59 giây nhu nhu còn chưa đến 1/3 giây đã mất bóng. Không khỏi cảm thán một câu, không biết có phải do cấp cao hay không mà tốc độ dùng kỹ năng cũng nhanh như vậy ?!

Vừa rê chuột một cái đã thấy ở ảnh nhân vật của đối phương biểu thị Lạc Dương...

Vũ Hàm Anh chăm chăm nhìn màn hình nửa ngày, mãi đến khi bóng dáng tiểu Nga My mờ dần thì tới Đại Lý.

Tiểu Vũ. chuẩn bị đeo cánh tân thủ ‘bay’ đến chỗ truyền tống trạm đi Lạc Dương, chỉ có điều khi nhấn tọa kỵ hoàn toàn há hốc mồm. Trong màn hình, tiểu Nga My ngồi trên một con XXX thú xanh lam nhàn nhạt, Vũ Hàm Anh lần đầu thấy, không biết tên gọi là gì. Nhưng mà cái đuôi đung đưa kia lại nhìn rất bí ối...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tọa kỵ của tôi sao biến thành thế này

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Cánh cũng thẳng cấp được à ?! = □ =

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi đổi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nhìn rất ngu

.

Ngu cái đầu! Vũ Hàm Anh tức đến nghẹn họng, ngu chỗ nào, không phải tân thủ nào cũng mang một cánh trên lưng sao. Con thú bí ối xanh nhạt này mới là ngu! Cái đuôi vút qua vút lại, đảo tới đảo lui.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nhanh

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = Đây

.

Vũ Hàm Anh gỡ cái mắt hai mí, cảm giác mặt mình cũng như thế không sai biệt lắm. Đành phải cười cái con bỉ ổi kia khăn trương chạy về phía trạm dịch.

Bỉ ổi thì có bỉ ổi, chi là không biết có phải ảo giác hay không mà hình như tốc độ di chuyển nhanh hơn?

Thật ra Vũ Hàm Anh căn bản không biết, nguyên nhân chính là cái cánh tân thủ kia chỉ tăng 40% tốc độ, mà tọa kỵ mua ở Nguyên Bảo Điểm thì tăng 80%. Nhanh hơn gấp đôi...

Tiểu Vũ. tới Lạc Dương liền mở bản đồ tìm Thương hội mà Yêu em 59 giây nói. Bản đồ nghiêng góc đối diện, gần chỗ truyền tống ra Nhạn Nam, có một điểm nhỏ, biểu thị vị trí của Yêu em 59 giây. Tiểu Vũ. vội vội vàng vàng chạy đến.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Biết ngay cậu đi nhầm trạm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Gì cơ?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Bên cạnh Lạc Dương Cửu châu thương hội cũng có người truyền tống

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ = giờ tôi đã biết

.

Hạ Thần mở thương điểm, đem Tiểu Vũ. kéo vào quản lý viên.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đang làm gì vậy?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thương điểm thương khó của tôi, có ít đồ cho Nga My

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Thương khó...

.

Vũ Hàm Anh tròn tròn mắt, tuy rằng cậu là tân thủ 10/10, song cũng nghe bọn Giang Đàm nói qua TLBB mở thương điểm đều là những kẻ có tiền. Thế nhưng cái kẻ có tiền trước mặt này dường như lại càng mạnh tay... mang thương điểm làm thương khó a ==

Bên trong ‘Thương khó’ của Yêu em 59 giây đồ không ít, 10 trang ‘Thương khó’ hoàn toàn được nhét đầy ắp, hầu như không có một chỗ trống. Máy trang đầu là trang bị y phục, ở giữa có ít bảo thạch, tiếp sau tạp vật, bí tịch môn phái, sách kỹ năng bảo bảo, ngoài ra còn có vật phẩm làm nhiệm vụ sư môn, nguyên liệu vân vân và vân vân.

Vũ Hàm Anh xem một lượt, đến trang cuối cùng thật khiến người ta phát thèm, có hai con tọa kỵ Thiểm Điện Điều và một con Hỏa Diễm Điều. Cậu có nghe người ta nói qua, mỗi tuần sau hoạt động Túc Cầu đánh mấy con quái gì đó sẽ có cơ hội rút ra tọa kỵ này, tỉ lệ thấp đến thảm thương.

Tọa kỵ này Vũ Hàm Anh cũng có thấy qua một lần, con gái khăng định đều thích, dễ thương vô cùng. Giang Đàm vốn cũng muốn mua một con để tán gái, chỉ có điều của lạ thì vô giá, bán giá như nhau đều ghi 9999, chỉ có thể nhìn mà không thể sờ.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn giá Yêu em 59 giây đặt, quả nhiên cũng là 9999v. Nhưng mà...

Run run chuột, chọn Tử Hi Hoàn Tử bên cạnh... 9999v!

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ, anh là hắc thương a! Tử Hi Hoàn Tử 9999v!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thương khó, không nghĩ bán

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ = Vậy anh không cần đặt giá là được rồi!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đặt giá mỗi ngày phải trả thuế!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi cũng không thường xem, cứ để vậy thôi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Kê có tiền đáng ghét!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi lập tức lấy hết đồ của anh

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tùy ý

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vốn cho cậu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Anh như vậy tôi sẽ càng chán ghét kẻ có tiền...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thương khó trang 8 có bí tịch NM, cậu lấy mà học

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Kinh nghiệm của cậu tôi không thắng hết, vẫn còn thừa lại, về môn phái học tâm pháp đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ok

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chơi đi, tôi out

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ok

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Bye bye

.

Vũ Hàm Anh vừa phát tin đã thấy Yêu em 59 giây logout, mình trở thành đội trưởng, nhìn một chút rồi đem đội giải tán. Ngay sau đó liền đối mặt với một chuỗi 9999, thờ dài, bắt đầu sắp xếp ‘Thương khó’ của Yêu em 59 giây.

Cậu cũng chỉ là một người mới chơi TLBB vài ngày, đối với giá cả vật phẩm không biết nhiều lắm. Đáng giá nhất chính là bán một quyền Cửu Âm Chân Kinh, còn bị bạn cùng phòng mắng một trận, 300v đã bán rồi.

Nhìn cái Thương khó đầy áp hồi lâu, cũng sửa lại bảy tám loại giá đồ. Không có biện pháp, đành phải mở thương điểm của người khác, xem xem bán giá bao nhiêu.

Bận rộn cả buổi mới đem trọn 10 trang Thương khó sắp xếp xong. Giương mắt nhìn đồng hồ, không ngờ đã 11 giờ!

Vũ Hàm Anh đỡ cổ tựa lưng vào ghế, cảm thán nghị lực kinh người của mình. Có điều coi như không làm không công, cậu buổi trưa nhìn thấy người khác nói ‘Huyết Tề’, đã biết nó là gì. Hai cái móng vuốt gà...

Nhưng mà cuối cùng không có lấy thứ gì, lại ngăn lại Yêu em 59 giây có nói đem Thương khó cho mình dùng, không biết anh ta muốn giữ lại cái gì, vì thế lại đem toàn bộ đồ đặc sửa lại giá, nâng cao một chút.

“Ô, mày có tiền a, đến thương hội muốn mua gì vậy?”

Vũ Hàm Anh nghe tiếng mở cửa, Giang Đàm mang theo túi laptop trở về. Thả đồ đặc xuống, liền sắp lại nhìn máy tính cậu.

“Tao nào có tiền.” Vũ Hàm Anh nói, tiếp tục sửa lại giá tiền, “Trên người tao có mỗi 2v34b.” Nói xong trong lòng liền lật cái xem thường, Yêu em 59 giây thật đúng là chỉ lo thăng cấp, một cái bao cũng không buồn nhặt, đương nhiên một phân tiền cũng không có. Anh ta bảo tiểu Nga My cầm 2v thế nào đi học tâm pháp...

“Tao không có nhìn lầm chứ?” Giang Đàm giờ tay vỗ lưng Vũ Hàm Anh một phát, “Mở tiệm rồi?! Mày là kẻ có tiền a, nhìn không ra nha! Chân nhân bất lộ tướng.”

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Cáo mượn oai hùm?

“Không phải của tao.” Vũ Hàm Anh sửa sang xong thương điểm, điều khiển tiểu Nga My đến truyền tống trạm bên cạnh quay về môn phái, vẫn nên đi học một ít tâm pháp thì hơn, mặc dù không có mấy đồng, nhưng có thể thắng một cặp thì cứ thắng. Một vú anh mà không có kỹ năng tăng máu thì thật sự là...

“Không phải của mày?” Giang Đàm dọn dẹp lại cái bàn, lấy laptop ra, đăng nhập game, “Thế tiệm của ai a, không sợ mày cuỗm hết đồ đi à.”

“Tao nói mày không nghĩ tốt cho tao được sao a!” Vũ Hàm Anh tròn trắng mắt.

“À, đúng rồi.” Giang Đàm câu có câu không nói, login vào mới nhớ tới, acc của mình bị Vũ Hàm Anh kéo vào danh sách cừu nhân.

“Tao mới vừa nhớ ra, mày quăng tao vào cừu nhân! Sửa lại nhanh đi.”

“Phải a, mày không nói tao cũng không nhớ.” Vũ Hàm Anh dịch ghế về phía sau, bảo Giang Đàm qua đây nhìn, nói: “Thiếu chút nữa quên mất cái vụ com một học kỳ rồi. Bây giờ tao đang đói, khẩn trương lên, đi mua một phần mà lạt năng thêm một cái hamburger là được rồi, đừng bắt tao chờ, đi mau.”

Giang Đàm quay lại nhìn, bị làm cho há hốc mồm, bang hội mở ra, bên trong một loạt tên, bang chủ tất nhiên là Tiểu Vũ, Yêu em 59 giây phó bang chủ, số người đang onl cũng rất nhiều.

“Làm sao mày mới được đại thần a?” Giang Đàm mắt tròn lớn, giật lấy chuột kéo danh sách xuống, chỗ ID offline phía dưới thành linh có cái tên XC, “Tên XC này không phải chưa bao giờ vào bang hội sao? Dù, sao chạy đến chỗ mày?”

Vũ Hàm Anh thấy XC, chắc là Yêu em 59 giây tự mình thêm vào, anh ta bị bọn Nho Nhỏ rêu rao toàn bang hội đều biết, cũng không thanh minh, trực tiếp bỏ vào bang.

“XC là Yêu em 59 giây.”

“Cái gì?” Giang Đàm như bị sét đánh, nhảy dựng lên hét: “Khi gió, tên này đúng là lắm tiền a! XC kia cũng toàn bộ ngọc 7. Một acc full 7 phải tới 20 vạn a, cái này là còn chưa tính đến tiền trang bị.”

“Kê có tiền.” Vũ Hàm Anh không có khái niệm tiền bạc với trang bị đập ngọc gì gì, vừa nghe Giang Đàm nói đúng là có chút sững sốt, 20 vạn a, làm gì không làm, đi mua một đống số liệu, chẹp chẹp miệng nhún vai.

20 vạn = 200000 ~ 650tr VNĐ ? _ ?

Vũ Hàm Anh học mấy tâm pháp, lại một mình chạy đi làm nhiệm vụ, truyền tống qua Nhạn Nam, nhận hết nhiệm vụ, chuẩn bị quét sạch từng cái, kiếm ít tiền tăng tâm pháp.

Tung ta tung tăng chạy đến nơi chỉ định, mới đánh được 3 tiểu quái, di động bên cạnh vang lên. Vũ Hàm Anh cảm nhìn, vội vàng nghe.

Vừa nói nói vừa đứng lên, vỗ vỗ Giang Đàm rồi chỉ chỉ màn hình mình, xoay người ra ngoài nghe điện thoại.

Giang Đàm mới login, cứ thế quăng acc mình ở đó, đi qua ngồi xuống chỗ Vũ Hàm Anh giúp cậu ta đánh quái. Tiểu Vũ. bị tiểu quái cắn vài miếng, có điều hình như máu hơi bị dày nên không tụt xuống bao nhiêu, tràn ngập màn hình đều là kỹ năng cánh hoa phấn hồng.

“Ồ ồ.” Giang Đàm nhìn màn hình, thì ra đổi acc, chuyển qua chơi nhân vật nam, là một vú anh Nga My. Đánh quái, nhân tiện nhìn một chút trang bị của Tiểu Vũ.

Thà không nhìn còn tốt hơn, vừa nhìn thì có chút chút... đứng hình...

+6 yên đai, hộ kiên, hộ uyển 4 sao cấp 50! [lần lượt: đai lưng, giáp vai, bao cổ tay]

Giang Đàm phải gọi một cái đồ mắt a, ngửa cổ kêu to một câu “Vũ Hàm Anh mày cấp tốc quay lại cho tao.”

Nhưng Vũ Hàm Anh ở ngoài giống như không nghe thấy. Mặc dù đóng cửa, vẫn có thể loáng thoáng nghe được vài câu trong điện thoại. Cái gì mà “Bà đừng tới đây, xa lắm”, “Cuối tuần con về.”, “Căn tin đồ ăn không tôi, đưa đồ gì a.” vân vân.

Giang Đàm giúp cậu đánh một hồi, thấy nhiệm vụ đã hoàn thành, Vũ Hàm Anh lúc này mới bĩu môi đẩy cửa đi vào.

“Sao thế?” Giang Đàm nhìn cậu một cái, “Nhà mày gọi à?”

“Ừ, đứng lên đứng lên.”

“Mày đây là qua cầu rút ván a, nói chuyện điện thoại xong thì đuổi tao đi.” Giang Đàm nói xong tránh ra chỗ khác.

Vũ Hàm Anh ngồi xuống, có chút bất đắc dĩ, “Là muốn đưa đồ cho tao.”

“Tao nói bà nội mày cũng rất mắc cười nha, cuối tuần sợ người ta mất hứng không cho mày về. Cho đồ ăn mà còn phải lên lút đưa qua.”

“Biến ra chỗ khác.” Vũ Hàm Anh quay đầu lại trừng.

“Tao giúp mày nói còn không cảm ơn.” Giang Đàm vỗ vỗ tay, ngồi xuống, “Tốt hơn hết mày về lấy tiền ba mẹ mày để lại, ra ngoài thuê phòng mà ở. Đến cuối tuần bị người ta làm mất lạnh không thể về nhà, bọn họ còn tiêu tiền của mày nữa chứ.”

“Tóm lại là không có khả năng.” Vũ Hàm Anh đang nghĩ tiếp tục làm nhiệm vụ thì thấy trong bang hội có người gọi đánh cò, vừa định bảo mình đi thì thấy Yêu em 59 giây login.

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Sư phụ

Tin vừa đi đã nhận được lời mời tởn đội của Yêu em 59 giây. Nhấn đồng ý, vào đội.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cỗ Mộ?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Được

Tay lốc cốc gõ chữ, tiếp tục nói, “Bà nội tao không đồng ý a, tao ra ngoài ở bà lại lo lắng. Hơn nữa thím tao chắc chắn không chịu, nói cái gì muốn chăm sóc tao, thật ra là muốn chia tiền chứ gì.”

“Có đánh chết cũng đừng cho a!” Giang Đàm kéo ghế lại gần, “Mày cũng có phải vị thành niên đâu, cần gì người giám hộ... Khi gió, tao thấy rồi nha, mày là đồ đệ Yêu em 59 giây hả. Vậy cái tiệm kia là của Yêu em 59 giây?”

“Ừ.”

“Đây còn không gọi là cáo mượn oai hùm à.” Giang Đàm giờ tay đập một phát vào lưng Vũ Hàm Anh, “Chú em giỏi a, được kẻ có tiền quan tâm nha. Nhưng mà cái này cũng có điểm không ổn.”

“Là sao?”

Tiểu Vũ. cười tọa kỵ xong qua Nhận Bắc, chuẩn bị tập hợp cùng Yêu em 59 giây, thuận miệng hỏi.

“Rành rành là tên đó để ý mày rồi. Mày không nói rõ với anh ta mày là nam, sau này người ta mà biết thế nào chẳng chửi mày nhân yêu lừa tiền.”

“Tao vốn là nam mà.” Vũ Hàm Anh cảm giác biểu tình của mình hiện tại chính là =.= – mắt hai mí, “Hơn nữa hiện tại cũng chơi nhân vật nam rồi.”

“Tao biết, nhưng Yêu em 59 giây thì không biết a. Máy lúc đầu chơi nhân vật nữ. Tao thấy mày vẫn nên nói với anh ta đi, miễn về sau phiền phức.” Giang Đàm nói xong đẩy ghế về lại trước máy tính, “Game thôi, đúng rồi, khi này tao dùng acc mày thêm hảo hữu Minh Giáo tao rồi.”

“Ồ, mày cũng đừng quên com một học kỳ của tao.” Vũ Hàm Anh giờ một ngón tay ra cửa, “Bắt đầu từ bữa trưa hôm nay.”

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: ???

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Thế nào chết rồi?

Vũ Hàm Anh cảm thấy mình thật sự rất không may mắn, chạy được hơn phân nửa Nhận Nam, có chút lag. Lúc nói chuyện với Giang Đàm thì đứng tại chỗ một lúc, vừa trở lại bình thường liền thấy một nam Tiểu Dao ở gần đó kiểm tra trang bị của mình. Cũng không để ý lắm, đột nhiên màn hình nháy đỏ, Tiểu Vũ. bị bắn rớt tọa kỵ, tai nghe máy tiếng ‘xuy xuy’, Tiểu Dao bên cạnh qua lại vẫy vẫy kỹ năng.

Vũ Hàm Anh bực mình, muốn chạy cũng không được, lag giật giật. Vừa mới thả được một kỹ năng, liền cạp đất.

Tất nhiên sau đó nhận được tin của Yêu em 59 giây cũng không có cách nào trả lời, chỉ có thể trước đi một vòng xuống Địa Phủ đã.

Đến lời đài Lạc Dương hồi máu, vừa quay người lại thì đụng trúng Yêu em 59 giây.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ, anh cứ như ma a

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Người kia tên gì

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Lúc tôi chết, cũng không thấy

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Giờ thì logout rồi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Acc cấp thấp không nên đi qua Nhạn Nam

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Có nhiều tên cầm chốt ở Nhạn Nam giết người

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ... = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đã biết

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Thời điểm then chốt

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tiểu bang chủ, đi cờ a

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đi không sư phụ?

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Không đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]:

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cấp thấp đi cùng cấp cao đánh cờ không được kinh nghiệm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: =0= Giờ tôi mới biết

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: = = Anh đại anh sao lại như thế

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Dục vọng độc chiếm thật lớn, oa

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ nói acc cấp thấp đi với mọi người không được kinh nghiệm

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ái da, em quên mất

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Hôm nay trong bang người quen không onl a a a, không ai tổ đội a a a

.

Tiểu Vũ. hồi máu xong, vội vàng theo Yêu em 59 giây đến Nhạn Nam, thấy trong tán gẫu đội phát ra một mail.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ???

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đây là mail đăng ký của XC, có pass cấp 1 và cấp 2

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Có chút hoảng hồn

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Sau này đi làm nhiệm vụ mở song song XC

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Sẽ không bị miếu nữa

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ = Chờ tôi tiêu hóa một chút

.

Vũ Hàm Anh nhìn chuỗi chữ trong màn hình, hóa đá, không phải nói acc này giá trị hơn 20 vạn sao? Thế nào dễ dàng đưa cho người khác như vậy, cũng không sợ người ta là tên lừa đảo à!

Nhưng nói thật, dù có đưa acc cho cậu, cậu cũng không biết làm thế nào để đổi 20 vạn ra tiền mặt a...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ách, sư phụ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Sao

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi là nam đấy...

.

Vũ Hàm Anh nhớ lại lời Giang Đàm, không phải Yêu em 59 giây để ý tiểu Vũ Dương của nhà mình thật chứ?! Chỉ là... nghĩ lại thì cảm thấy đây chỉ thuần túy suy nghĩ tự kỷ a = □ =

Vẫn nên nói cho rõ ràng thì tốt hơn...

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thật đúng là không nhìn ra

.

Vũ Hàm Anh lúc thấy câu đầu tiên của Yêu em 59 giây thì thở phào nhẹ nhõm, chỉ một chữ ‘Ừ’ cũng không biết đối phương tức giận hay là thế nào. Có điều...

Thiếu chút nữa là phun một ngụm máu lên màn hình! Cái gì thật đúng là không nhìn ra?!

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi cho rằng chỉ có nữ mới thao tác như thế...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ = Anh kỳ thị đồng bào nữ!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ anh không giận chứ?

.

Vũ Hàm Anh tức đến chết dở, rõ ràng chê bai thao tác của mình kém mà. Nhưng nhìn giọng điệu của Yêu em 59 giây không biến đổi gì, vẫn ghi ra một câu.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

.

‘Ừ’ là có ý gì a! Tiểu Vũ. quả thực là muốn phát điên, tên lấm tiền kiếm lời này! Đáp anh ta ba cái cũng không đánh được cái rắm

Hạ Thần ngồi trước máy tính, nhìn câu nói của Tiểu Vũ. trong kênh đội, đúng thật có chút ngạc nhiên. Tiểu Vũ. là nam hay nữ, anh cũng không quan tâm nhiều lắm. Chỉ là nghĩ cậu tân thủ này không ằm ỉ không ồn ào, cũng biết nghe lời, không làm phiền người khác. Mặc dù thao tác có hơi kém, nhưng ở TLBB thao tác không phải tất cả, bảo thạch mới làm trùm

Lúc sau cao hứng thu nhận làm đồ đệ, lại có cảm giác muốn bao dưỡng, nhìn đồ đệ nhà mình một thân bạch trang, thấy không thoải mái, mang tân trang từ đầu đến cuối, tọa kỵ trang bị còn cả bảo bảo. Đồ đệ tuy cấp độ còn thấp, nhưng làm ra một acc tinh phẩm thì vẫn thấy rất có cảm giác thành tựu.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nghĩ gì mà nói cái này

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đồ đệ, cậu cho rằng tôi thích cậu?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

OMG... Vũ Hàm Anh thâm nghĩ bụng mặt, có điều đối phương cũng không nhìn thấy động tác của cậu, thế nhưng! Thật sự xấu hổ muốn chết! Trong lòng âm thầm nghĩ rằng, không nói được lời nào.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu không nghĩ đến trường hợp tôi là dân đồng tính sao?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

Vũ Hàm Anh liên tiếp đánh n dấu chấm, trong lòng hiện tại là bất đắc dĩ a bất đắc dĩ, khóc không ra nước mắt a khóc không ra nước mắt. Cuối cùng cảm thấy bị người ta đùa bỡn...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ, rốt cuộc có đi Cổ Mộ không ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nhưng chờ một chút

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi ra Tiền trang lấy đồ trước

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ừ, vậy tôi ra truyền tống Nhạn Nam chờ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

Vũ Hàm Anh nhìn theo hướng Yêu em 59 giây bay đi, đột nhiên nhớ tới trong tay nải cũng có nhiều món. Tuy đều là mấy thứ vớ vẩn người khác nhìn chường mắt, nhưng vẫn chạy đến Thương khố gần truyền tống ra Nhạn Nam bán, rồi sắp xếp lại tay nải. Rương của Thương khố đều mở hết rồi mà vẫn không đủ chỗ, thân phù sư môn còn có một ít giám định bình, cũng đã đẩy ấp.

Tiểu Vũ. cái gì cũng tiếc rẻ bán NPC, đứng ở ở Thương khố nửa ngày. Vừa đóng cửa sổ Thương khố lại, thấy một acc nam bên cạnh tên có chút quen quen, ký tự rất đặc biệt.

Nhưng một thân áo xanh cóc thì Vũ Hàm Anh vẫn nhận ra được, chính là Tiêu Dao vừa nãy giết mình ở Nhạn Nam. Trên đầu đối phương còn treo 3 bả đao.

Hai mắt Vũ Hàm Anh đều mở to, nhấn vào đối phương, phía trên biểu thị cấp 60, quả nhiên là nam Tiêu Dao vừa nãy.

Tiêu Dao đứng một hồi, hình như cũng thấy được Tiểu Vũ. chuyển động, tại chỗ xoay vòng một cái, rồi lại đứng im.

Vũ Hàm Anh nghĩ nghĩ, tiểu Nga My vô dụng của mình kỹ thuật không bằng đối phương, hơn nữa còn thêm tay chân kém cỏi, tỷ lệ đánh thắng gần như bằng 0.

Vũ Hàm Anh bĩu môi, quân tử báo thù mười năm chưa muộn. Tuy nói bình thường vẫn có mấy người thích chém acc cấp thấp, nhưng dù sao bị một người cấp tương đương chém... cái này thật khiến người ta ghen chết mà!

Tiểu Vũ. định bụng luyện lên cấp cao rồi báo thù, dù sao thì trong danh sách cừu nhân cũng có. Vì vậy ngồi tọa kỵ chạy về phía cửa khẩu Nhạn Nam. Chỉ là Vũ Hàm Anh không nghĩ tới, mình vừa di chuyển, Tiêu Dao bên cạnh cũng cười lộc đi theo cậu.

Vũ Hàm Anh 囧囧, chẳng lẽ là tên chuyên đi ăn hiếp người yếu thế hơn, tóm trúng cậu rồi sao ==

Võn muốn tìm Yêu em 59 giây qua đây, nhưng vừa đánh vài chữ thì xóa đi. Tại điểm truyền tổng có chút do dự, cuối cùng vẫn đi vào Nhận Nam.

Vũ Hàm Anh nhìn Tiểu Vũ. bước vào truyền tổng, thu cửa sổ game lại, mở thêm một cửa sổ TLBB nữa. Ở giao diện đăng nhập có chút lưỡng lự, sau cùng vẫn đánh một chuỗi ID. Vào trong thì thấy một nhân vật chờ chọn, Nga My XC 119.

Tiểu Vũ. sau khi vào Nhận Nam còn mấy phút thời gian bảo hộ, có thể miễn sát thương. Đợi vài giây, thấy nam Tiêu Dao cũng đi qua. Truyền tổng trạm không có ai, chỉ có hai người bọn họ đứng cùng một chỗ. Mân hình lập tức nháy đỏ, bị tấn công, có điều may mắn còn thời gian bảo hộ, Tiểu Vũ. không nhúc nhích, máu cũng không giảm đi.

XC đứng ngay Tiền trang Lạc Dương. Vũ Hàm Anh liền điều khiển XC chạy qua Nhận Nam. Truyền tổng qua đúng thời điểm Tiểu Vũ. hết thời gian bảo hộ, thanh máu tụt không nhanh, nhưng vẫn làm cậu gấp đến độ mồ hôi. Cũng nhanh chóng đánh trả, điểm trúng Tiêu Dao, giữa đường tăng máu cho chính mình.

Vũ Hàm Anh hơi căng thẳng, tay nắm chuột run run, truyền tổng trạm Nhận Nam chốc lát xuất hiện XC. Lập tức chuyển ngay qua cửa sổ XC, kích động vội vàng nhấn loạn một kỹ năng ném lên đầu Tiêu Dao, nhưng nhấn phải cái gì đó giống như hình ‘mai rùa’ thế có chết không chứ...

Thấy đại Nga My ‘ề ề’ quăng vào mình một cái trạng thái, rất hoành tráng, có điều máu đối phương không có giảm. Tiêu Dao bên cạnh đột nhiên ngừng tấn công, xoay người chạy vào truyền tổng trạm, nhân ảnh ra khỏi tầm nhìn của mình.

Vũ Hàm Anh lập tức điều khiển XC đuổi theo, thâm nghĩ xong rồi xong rồi, ngu chết đi được!

Nhưng mới chạy được hai bước thì thấy bóng xanh nhạt quỳ rạp trên mặt đất, XC xem chút đập qua đầu, theo trên người người ta giẫm lui trở lại.

Chết ?!

Vũ Hàm Anh mắt choáng váng, sững sờ vài giây rồi mới phản ứng, còn chưa đánh đã chết ?!

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Diên Niên Ích Thọ là kỹ năng hấp thụ tổn thương

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Không thể công kích

.

Một đại Vũ Dương bên cạnh, trên đầu toát ra một loạt chữ, Vũ Hàm Anh nhìn lên lập tức muốn tìm khối đậu hũ đâm vào chết cho rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Luyện bảo bảo

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Anh làm gì nhanh như vậy ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi ở Tiền trang giao dịch bảo bảo

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

.

Vũ Hàm Anh lúc này mới nhớ lại, khi login XC là đứng tại Tiền trang Lạc Dương, có điều gấp quá nên không chú ý Yêu em 59 giây có bên cạnh hay không. Không nghĩ tới...

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Ái da, anh hùng cứu mỹ nhân

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Oa oa

Câu nói của Nho Nhỏ khiến Vũ Hàm Anh giật mình, mới nhìn thấy có người bên cạnh.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi còn phải quay lại một chút

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chưa giao dịch xong

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừ

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Sao không đếm xia đến em T-T

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại ++++ em

Yêu em 59 giây căn bản không thèm để ý tới Nho Nhỏ, xoay người vào Lạc Dương. Nho Nhỏ vây quanh XC lượn tới lượn lui, trên đầu không ngừng hiện chữ.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại a, giờ không có ai onl, +++ em

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Em với hai người đi thăng cấp a

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Có thể giúp chị dâu +++ máu

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: +++ đi mà

[Lân cận] [XC]: ...

[Lân cận] [XC]: Tôi là Tiểu Vũ

Vũ Hàm Anh thấy Nho Nhỏ nhảy tới nhảy lui hoa cả mắt, đã vậy còn lag muốn chết, càng thêm giật giật. Gỡ chữ cả nửa ngày mới thấy trên kênh hiện ra.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: !!!!!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: !!!!!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: JQ!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Ai ai ai, có tiến triển cũng không nói cho em biết

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Hèn chi sáng nay không tìm thấy anh đại đâu!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Ra là cùng chị dâu hẹn hò!

Vũ Hàm Anh đỡ trán, nhìn kênh lân cận không ngừng toát chữ, thật là muốn một chương mang bà chị này về bụng mẹ, người đi qua đi lại đều thấy rõ. Chị ta cũng không thèm dùng mấy cái như mặt tán gẫu nữa.

Vốn đang định giải thích một chút, vừa đánh ‘Sáng nay sự phụ nữ’, nhưng lại ngay lập tức xóa đi, không biết được Nho Nhỏ sẽ liên tưởng thế nào đâu, càng nói càng rồi -_-|||.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừm

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Trước đi Ma Nhai Động đã

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ???

.

Tiểu Vũ. phát qua một đồng dấu chấm hỏi, nhưng Yêu em 59 giây không trả lời, trực tiếp mời theo đội. Tiểu Vũ. liền dán sát vào.

Vũ Hàm Anh bấu môi, đành phải đi theo anh ta. Nhìn thoáng qua, Nho Nhỏ không bám theo, trong lòng còn nói sao hôm nay chị hai kia trở nên yên tĩnh thế. Cúi đầu nhìn kênh bang hội...

Quả nhiên là bùng nổ rồi...

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Các cậu cuối cùng cũng onl

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ??? Tớ mới ngủ dậy, Nho Nhỏ sao thế

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại lên lút dẫn chị dâu đi hẹn hò

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Cũng không cho tớ theo xem

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]:

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: BG có gì hay

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Để chị mang cung đi tìm BL xem nha

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nhưng mà anh đại cùng chị dâu hiện tại đều là acc nam

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tớ muốn xem hai người đó ôm nhau cơ

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Ủây, bọn họ đang ở chỗ nào?

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tôi nghe người ta nói anh đại mới mua một con Ngạc Ngư [cá sấu] tư chất 1895

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Có phải mang BB đi thăng cấp không

BG = Boy&Girl

BL= BoyLove

.

Vũ Hàm Anh nhìn kênh bang hội, lúc này mới chú ý một con Ngạc ngư xanh lam theo phía sau Yêu em 59 giây, tưng chạy có chút quái dị, lắc lư lao nhanh về trước.

Cậu cũng không hiểu cái tư chất mà Nhìn về bên trái nói, mở ra xem danh sách bảo bảo nhà mình, chỉ có hai con, một là Tùng Thử bảo bảo hệ thống tặng, một là Cầu bảo bảo của môn phái cho. Khi làm nhiệm vụ vốn cũng có thêm Tiểu Hoàng Áp Từ, có điều bảo bảo mang theo bị giới hạn, đành phải phóng sinh.

Hai bảo bảo của Tiểu Vũ. chưa từng luyện qua. Mới đầu dùng nữ Vũ Đương thì thường thường mang theo Tùng Thử bảo bảo, mà Tùng Thử của Tiểu Vũ. mới thăng được cấp, đã bị Yêu em 59 giây bắt vào.

Vào Ma Nhai Động, Yêu em 59 giây giải trừ trạng thái theo đội, sau đó bắt đầu mãnh liệt đánh quái. Đánh không được mấy con thì thấy cá xấu xanh lam bên cạnh ‘phốc phốc’ bốc lên kim quang thăng cấp.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: 1895 không tốt lắm a

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Cũng được rồi, giờ không mấy ai bán tốt hơn đâu

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Hơn nữa tiểu bang chủ khi 65 có thể đổi xài tiểu hùng [gấu]

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tôi thích tiểu hùng

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tớ cũng vậy !!! Tròn tròn thật là đáng yêu

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ô ồ, tớ đúng lúc có một con Bắc Cực Hùng bảo bảo

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Tự chất?

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Không tính là cực phẩm

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại lại tính cướp giật a

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Đến sau xếp sau, tôi trước

[Bang hội] [Nho nho nhò~]: Tớ cũng muốn T-T

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Đi, anh đại ở Ma Nhai Động, chúng ta đi luyện bảo bảo

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ok

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Quân Tử cậu thế nào biến thành chân chó công...

Chân chó = nịnh nót

.

Vũ Hàm Anh vừa kéo thanh cuốn kênh bang hội xem một lượt, còn chưa xem xong đã thấy thêm hai người bên cạnh, Hàng ngàn năm, Nhìn về bên trái...

.

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Có tiểu Ngạn đi theo thật tiện a

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Thuận lợi vào đội

.

Thiên Sơn bánh bao bên cạnh Tiểu Vũ. trên đầu bốc ra câu nói, một thân trang phục một tiên lữ màu trắng, kiểu tóc cũng thay đổi, còn nhuộm một đầu xám bạc. Muốn bao nhiêu phô trương có bấy nhiêu phô trương.

Nhìn về bên trái là phái Mộ Dung, cấp 94. Trên người trang bị thủ công màu xanh lục, tuy rằng không mặc trang phục mốt, nhưng cái đại danh của bộ trang bị thủ công cực phẩm nhìn cũng đủ rồi. Bên người còn mang theo một Bắc Cực Hùng bảo bảo trắng trắng.

Tiểu Bắc Cực Hùng cũng là bảo bảo cấp 1, cái đầu đương nhiên không có lớn như Bắc Cực Hùng trưởng thành. Nhưng là nhỏ nhỏ cực kỳ đáng yêu. Lúc không đánh quái tiểu Bắc Cực Hùng an vị dưới đất tự chơi.

Yêu em 59 giây thêm người vào đội, tiếp tục đánh quái. Nhìn về bên trái mang theo Bắc Cực Hùng nhà mình lác lư hai cái, tiếp đó kéo bảo bảo đi lừa quái, tiểu hùng sau lưng ông ẹo đuôi theo.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tam Hoàn

Cần quét hơn 10 phút, Yêu em 59 giây liền nói được rồi, sau đó đá Nhìn về bên trái và Hàng ngàn năm khỏi đội, mở theo sau kéo Tiểu Vũ. ra khỏi Ma Nhai Động.

.

[Lân cận] [nhìn về bên trái]: !!!!

[Lân cận] [nhìn về bên trái]: Lại có thể kick em !!

.

Vũ Hàm Anh vừa nhìn thấy hai tin lân cận đã bị Yêu em 59 giây kéo đi, một đường lồi đến NPC Trần thủ Tô Châu.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đợi chút, kiểm tra độ tăng trưởng

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừ

Tiểu Vũ. ở bên cạnh đợi một hồi, thấy Yêu em 59 giây thu hồi Ngạc Ngư xanh lam thu, chừng vài giây thì có tán gẫu đội.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi được rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ok

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ngạc Ngư sao rồi?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Bình thường

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Hôm nào tìm một con khác

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Không tốt sao?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ách ách ách, vậy con này?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Không phải bỏ chứ?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Bỏ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đừng a

Vũ Hàm Anh vội vàng lộp cộp gõ bàn phím, rất sợ anh ta lập tức sẽ bán cho NPC, nói như thế nào cũng là dùng tiền mua, mang theo được mấy phút đã bán NPC, lảng phí a.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi mang con đó cũng rất tốt

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đừng vứt a

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu chờ một chút

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Uhm

Yêu em 59 giây nói xong thì khom lưng nhào a nặn, biến mất. Vũ Hàm Anh rê rê chuột, trên hình ảnh nhân vật đầu tiên hiện đang truyền tống, rồi đến Lạc Dương.

Một hai phút sau chợt nghe ‘Đình’ một tiếng, phía dưới nhắc nhở Yêu em 59 giây phát tới yêu cầu giao dịch. Lúc này mới nhìn thấy Yêu em 59 giây đã đứng bên cạnh rồi.

Mở bảng giao dịch, trong ô trân thủ thả lên một con Ngạc Ngư biến dị.

Tuy rằng không phải lần đầu tiên giao dịch, Vũ Hàm Anh 囧囧 vẫn chật vật hết 5 phút. Không thể trách cậu ngốc, hệ thống hơi một tí là thông báo giao dịch thất bại.

Cuối cùng cũng xong, mở ra ô trân thủ, thấy một con Ngạc Ngư xanh lam phe phẩy đuôi, chưa sửa tên, là Ngạc Ngư biến dị.

Vũ Hàm Anh nhào nhào đem Ngạc Ngư phóng xuất, trên màn hình xuất hiện thêm một vật xanh lam nhạt, nhìn kỹ, nói thật, cái thứ Ngạc Ngư loại này, không thể nói là dễ nhìn, tươg chạy trên đường rõ quái dị. Nhưng Vũ Hàm Anh vẫn rất thích, lăm bằm nửa ngày thay cái tên thành ‘Canxi da xanh’.

Ngạc Nư cấp độ không cao, máu cũng rất ít, Vũ Hàm Anh mở tư liệu bảo bảo nhìn một lượt, cậu nhận ra được kỹ năng Cao Huyết Tế, hai cái móng vuốt gà... Còn cái nữa thì không biết.

Canxi da xanh ở bên cạnh lắc qua lắc lại, trên thanh kỹ năng của mình hiện ra thêm hai cái, một cái là móng vuốt gà, cái kia giống như vuốt chó con, phóng ra hiển thị là Cao Băng Đạo.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu trước mang con này cũng được

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Huyết Tế dùng để hồi khí, sau này cậu mua nhiều thịt chút mang theo

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Cái này tôi biết

Lần trước thấy móng vuốt gà, cậu đã lên mạng tra, kỹ năng Huyết Tế có thể đem một phần máu của bảo bảo chuyển hóa thành khí cho mình, sau đó người chơi dùng thịt bổ máu lại cho bảo bảo. Thứ nhất, được tăng máu trâu thú so với lam được cho người chơi rẻ hơn nhiều. Thứ hai, lượng khí chuyển hóa cũng rất nhiều. Nhưng Vũ Hàm Anh bĩu môi, nghĩ ra được nhiều như vậy, đủ tàn nhẫn...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Băng đạo là cái gì?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đối người khác không có tác dụng gì

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu có thể dùng để chạy trốn

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Lần sau thử dùng xem

Vũ Hàm Anh khóe miệng giật giật, sự phụ quả nhiên suy nghĩ chu đáo, kỹ năng để chạy trốn đều đã được anh chuẩn bị tốt, thực sự là...

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Cờ

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Đi +

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại, anh không phải không đi sao ==

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Không phải không đánh cờ sao

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi thăng cấp cho Ngạc Nư của cậu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ =

Lúc đến chữ Kỳ Tô Châu đã không còn ai. Tiểu Vũ. đem theo Ngạc Nư nhận nhiệm vụ, đợi ở bên cạnh. Một lát sau thì có mấy người trong bang vào đội.

Cấp cao mang cấp thấp đánh cờ, cấp thấp quả thật không nhận được kinh nghiệm, nhưng nếu muốn thăng cấp cho bảo bảo thì Kỳ Cuộc vẫn là hay nhất. Khi đánh cờ bảo bảo sẽ không tử vong, nhận x2, 200 quân cờ thêm một Boss, có thể thăng vài cấp.

Sau khi vào trong Yêu em 59 giây phát qua một giao dịch, quảng cho cậu 2 món, nói là x2 kinh nghiệm, bảo cậu dùng. Vũ Hàm Anh xem cũng không hiểu, liền ăn hết. Nguyên Bảo Điểm có bán x2 kinh nghiệm, cũng có cục x2 kinh nghiệm cho bảo bảo, hai cái x2 đồng thời, bảo bảo có thể lên đến x4 kinh nghiệm, thăng cấp đúng là thần tốc.

Đánh cờ xong Yêu em 59 giây logout, bảo là có việc.

Tiểu Vũ. cùng sự phụ nói tạm biệt, nghĩ lại mình cũng không có hoạt động nào muốn tham gia. Nhìn Canxi da xanh cấp 50 rồi, máu so với Tùng thử trước đây hơn không ít. Bền nghĩ đi một vòng Tam Hoàn, cũng thử xem làm Nga My tăng máu thế nào.

Chạy đến chỗ nhận chữ Bào đợi một hồi, vẫn không có ai, người đi Q1 cấp 52 F2 vốn khá ít.

Vì Q123 rút ra Tân Mãng Thần Phù để làm Thần Khí nên khi party đi Tam Hoàn thường chia theo cấp bậc. F2 là Thần khí cấp 2 tức từ cấp 52 đến 61.

Đội thêm mười lăm phút, có người phát qua lời mời tổ đội, Tiểu Vũ đồng ý. Lại đội thêm nửa ngày, trong đội mới có 4 người. Cấp thấp đi Tam Hoàn chắc chắn phải đầy người mới vào, bằng không nhiệm vụ thất bại, không thể so với cấp cao, chỉ cần thỏa mãn yêu cầu tối thiểu, ba người cũng có thể hoàn thành đi ra.

Có lẽ là không đội được nữa, hệ thống đột nhiên biểu thị đồng chí đội trưởng rời khỏi đội ngũ, danh hiệu đội trưởng thoáng cái bắn qua Tiểu Vũ.

Vũ Hàm Anh giật mình, bản thân cũng không có đánh qua mấy lần Tam Hoàn, bảo cậu làm đội trưởng chẳng phải sẽ diệt đội sao. Nhưng mà ném cho ai cũng không thích hợp. Mâu thuẫn một hồi thì thấy ô đội ngũ chớp chớp, có người xin vào đội.

Vũ Hàm Anh thấy có người, đều thả thêm vào, đội 6 người đầy. Chỉ có điều khi mở đội ngũ ra xem, có ba người đều là Nga My, Tiểu Vũ. 53, một nữ 55, một nam 52. Còn lại là Mộ Dung, Thiên Sơn, Tinh Túc.

.

[Đội ngũ] [TEN]: Vào

.

Vũ Hàm Anh 囧囧 nhìn đội ngũ, lúc cậu còn chơi tiểu Vũ Dương có trải qua thái đao đội, không có Nga My. Nhưng may là đều có đủ Minh Giáo, Thiếu Lâm, Tiêu Dao, mọi người phát ra công kích không tẻ, đánh cũng không vất vả lắm. Nhưng đội ngũ thế này thật đúng là chưa có tổ qua. Tuy rằng Nga My rất nhiều, song Tam Hoàn một Nga My là đủ rồi, nhiều hơn thì thừa. Không có Minh Giáo, Thiếu Lâm cũng có thể cản rằng cho qua, thế nhưng không có Tiêu Dao Q3 đánh Cát Vinh nhất định vất vả.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Bày sạp bán hàng

Đúng như Vũ Hàm Anh dự đoán, đánh khá vất vả. Sau khi tiến vào phó bản, Vũ Hàm Anh lag một hồi, lúc bình thường lại ở cửa phó bản sớm không còn ai. Nhìn lên bản đồ, mọi người đều đã xông lên trước.

Chạy đến điểm lùa quái đầu tiên, Vũ Hàm Anh thật sự đồ mồ hôi hột, lag khiến lòng cậu như lửa đốt, hình nhân vật của đội ngũ ở bên trái màn hình máu đều đã chỉ còn lại phân nửa.

Tiểu Vũ. nhanh chóng chạy tới, lần lượt Xung Hư Dưỡng Khí. Mặc dù đã đủ cấp, thế nhưng bí tịch Nga My Cửu Âm Chân Kinh vẫn chưa có tiền mua, nên kỹ năng tăng máu chuyên dụng Thanh Tâm Phổ Thiện Chú cũng không có. Lần trước Yêu em 59 giây bảo cậu cứ lấy bí tịch trong Thương khố, nhưng Tiểu Vũ. không có lấy, người ta đã cho cậu rất nhiều đồ rồi.

Tiểu Vũ. tăng máu có chút chậm, nhưng vẫn không có ai chết, dùng một lần Cao Huyết Tế Canxi da xanh, khí đảm bảo dư giả. Kỳ thật Nga My cấp thấp đều chỉ cần dùng Huyết Tế là đủ, đợi đến lúc đổi qua Bắc Cực Hùng hoặc Long Quy mới ép Cao Huyết Tế.

Lúc này Vũ Hàm Anh bận túi bụi, đã vậy mạng còn lag, thậm chí vô số lần, ai nói chơi Nga My là đơn giản nhất ?! Ai nói chơi Nga My là nhẹ nhàng nhất ?! Tăng máu tới sáu tay, còn không bằng làm một Vũ Dương da giòn ==

Có điều cậu hình như đã quên mất cái đội này thật ra có tổng cộng đến ba Nga My lận...

Hai Nga My còn lại có vẻ rất ăn ý, cũng không lo tăng máu. Nữ Nga My trước mặt còn phát huy đặc tính hút địch của mình, xung phong dẫn đầu dắt quái. Da mỏng thủ kém, kéo theo một đám quái chạy tới chạy lui, máu cứ như vòi mở nước, đảo mắt đã hết 2/3.

Tiểu Vũ. hoảng sợ, vội vàng chạy đến liên tiếp quảng Xung Hư Dưỡng Khí, kết quả là oán hận tăng lên như bão tố, một đám quái bu lấy cậu, Xung Hư Dưỡng Khí bị ngắt đoạn.

Bình thường theo đúng bài bản, Minh Giáo đảm đương nhiệm vụ tiêu diệt quái, ở bên cạnh Nga My, giúp Nga My lôi quái đi, nhưng đội ngũ này không có Minh Giáo...

Mọi người trong đội quảng ném kỹ năng ‘bùm bùm’, nam Mộ Dung chạy đến giúp cậu đánh quái, Xung Hư trên tay lúc này mới không bị ngắt đoạn lần nữa.

Kênh đội ngũ một mảnh +++++, cây máu không đồng đều của mọi người đã ngắn hơn một nửa, tiểu nữ Nga My anh dũng xông pha chỉ còn lại tí máu mỏng.

Vũ Hàm Anh nhìn thanh máu, máu của mình rõ ràng so với những người khác nhiều hơn không ít, mặc dù bị quái đâm vài nhát nhưng còn lại vẫn rất

nhieu, liền không lo cho bản thân, trước tiên giúp mọi người hồi phục máu.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Nga My 55, cậu trước đừng dẫn quái

.

Vũ Hàm Anh nghĩ mình sắp tới giới hạn bùng nổ rồi, thế nào lại gặp phải một người tệ như thế. Cây máu còn lại chút xíu, cậu Xung Hư Dưỡng Khí tăng máu cho còn chưa xong, hệ thống đã báo không thấy mục tiêu, tiểu nữ kia vậy còn dám chạy đi dẫn quái!

Tiểu Vũ. đuổi theo mấy bước, vẫn không với tới, CMN thắng thần mặc kệ, đều là Nga My cả, bản thân tụt máu mà cũng không thêm tăng.

Rõ ràng Vũ Hàm Anh lần này tổ trùng đội người chơi mới, lại tương đối kém. Cậu cho tới bây giờ cũng nghĩ thao tác của mình thật sự quá lộn xộn đi, như Yêu em 59 giây nói, còn tưởng rằng mình là nữ nữa T-T.

Có điều lần này cuối cùng cậu cũng trải qua cái gọi là không nói nên lời...

Ngụy Tổng binh đánh đc 47 tên, 30 phút thời hạn chỉ còn 14. Ngụy Tổng quân Đô Thống còn có 2 tên theo hộ tống nữa, đánh xong mới được 49, thiếu mất một tiểu binh.

Mộ Dung bên cạnh là người đầu tiên cười tọa kỵ đi tìm, Vũ Hàm Anh cũng vội vàng theo sau. Quanh quẩn một vòng thì thấy con cá lọt lưới ở cuối góc bên trái. Xuống tọa kỵ, một bên đánh quái một bên phát tán gấu đội.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ở đây

.

Đội một lúc Mộ Dung chạy qua hỗ trợ cùng nhau đánh tên Ngụy Tổng binh cuối cùng, chỉ là hai người còn chưa đánh xong đã thấy cột máu của mọi người đột nhiên giảm xuống...

Vũ Hàm Anh nhanh chóng cười tọa kỵ chạy đến cây cầu bên phải, có điều khi tới nơi nhìn... không có ai...

Sừng sốt một chút, lại chạy đến căn lều lớn chính giữa, quả nhiên, tiểu Boss Ngụy Tổng quân Đô Thống đang ở đây, đuổi theo tiểu nữ Nga My mãnh liệt tấn công.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Lên cầu !!

.

Hồi lần đầu đi Tam Hoàn, Vũ Hàm Anh cũng không hiểu lắm cách đánh. Ba phó bản của Tam Hoàn, quy tắc đều rất nhiều. Ở phó bản thứ nhất, đầu tiên phải giết hết 50 Ngụy Tổng binh, sau đó là đến Đô Thống này. Đô Thống phải có người kéo đi, dẫn đến cây cầu gỗ bên phải.

Chỗ cầu gỗ chật hẹp, tương đối tốt để vây quái lại, đây là điều đầu tiên. Điều thứ hai lúc đánh xong Đô Thống sẽ xuất hiện 10 tên Đào Thoát Phi. Đào Thoát Phi phân làm hai nhóm, 5 5 chia nhau hướng hai bên cầu gỗ chạy trốn, qua được cầu xem như nhiệm vụ thất bại.

Thật vất vả dẫn Đô Thống tới cầu, Tiểu Vũ. dừng lại ổn định vị trí tăng máu cho từng người. Đô Thống tiểu Boss dùng hai chiêu quần công, hầu như bảo của mọi người đều lật ra. Mãi cho đến khi Đô Thống còn một chút máu Vũ Hàm Anh mới nhớ tới cần phải chia nhóm, ba người phải chạy qua cây cầu gỗ bên trái để vây 5 Đào Thoát Phi ở đó.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: 123 qua

.

Vũ Hàm Anh cũng không mở đội ngũ ra nhìn, thuận tay đánh 123 qua. Nếu như bình thường, ba cá nhân đầu tiên của đội ngũ sẽ chạy đi, 3 cá nhân khác thì lưu lại.

Kết quả Tiểu Vũ. chạy đến trên cầu chờ, thấy Tinh Túc đuổi theo, sau đó... không có ai.

Vũ Hàm Anh mở đội ngũ ra nhìn, số 2 chính là tiểu nữ MN, liền muốn đỡ trán. Không đợi cậu gõ chữ gọi thêm người thì thấy màn hình hiện chữ vàng thông báo, Đô Thống đã chết.

Nga My không có chiều quần công, cậu cùng Tinh Túc hai người chặt vật cũng đánh chặn được 5 Đào Thoát Phi.

Cuối cùng Ngụy Tổng quân Phó Đô Thống và Dư Độc mới là cực khổ đến không thể cực khổ hơn, giữa lúc đánh còn chết một người.

Đánh xong ra ngoài giao nhiệm vụ, Mộ Dung và Thiên Sơn liền lui đội. Vũ Hàm Anh nhìn một cái, không chút do dự, cũng nhấn rời đội. Mấy người này không chơi được!

Tiểu Vũ đi hai bước, đến Thương Khó sửa sang lại, thấy trên đường cái bên ngoài người đông nghìn nghịt, người chơi bày sạp hàng thật sự không ít. Vậy là cũng đem mấy món vớ vẩn trong tay nải ra, tìm một chỗ bày sạp!

Từ lần trước giúp Yêu em 59 giây dọn dẹp ‘Thương Khó’ của anh ta, đối với giá của một số món đồ cũng tương đối nắm được. Trước tiên giao 10 bạc tiền thuê, sau đó thì ngồi xuống, đem hàng ra đặt giá lên, bắt đầu bày bán!

Tiểu Vũ bán cũng không phải thứ gì tốt lắm, đơn giản là một ít các loại bảo thạch và Bảo Tăng Đồ.

Bày bán hàng, Vũ Hàm Anh thu nhỏ cửa sổ game lại, xem xét thời khóa biểu một chút, chỉnh mớ bài tập lung tung bên thứ hai phải nộp một phen, sau đó thì tìm mấy bộ phim xem. Đến chiều tối mọi người trở về ký túc xá đông đủ, cả tập thể kéo nhau xuống căn tin lấp đầy bụng.

Quay lại đã 6 giờ hơn, trời cũng đã tối. Vũ Hàm Anh lúc này mới mở cửa sổ TLBB ra nhìn nhìn. Lần đầu bày sạp mà không bán được bao nhiêu, Lam Tinh Thạch mua một viên, Bảo Tăng Đồ mua một tấm, còn lại vẫn y như cũ.

Kênh bang hội có người gọi đi đánh Phiêu, nhưng đối với Tiểu Vũ mà nói, đi Phiêu là một chuyện vô cùng xa xôi, cái này là phó bản mở ra cho mấy bạn cấp cao a.

Phiêu = phó bản Phiêu Miếu Phong

Nhìn danh sách hảo hữu, Yêu em 59 giây đã login, tên sáng lên. Kéo ngược thanh cuộn khung tán gẫu lên, Yêu em 59 giây có nhắn qua cho cậu, hỏi có đó hay không. Tiếp theo có thêm một cái nữa nói anh ta đi Phiêu trước, lát nữa đưa cậu đi thăng cấp.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Anh đi đi, tôi đang bày sạp bán kiếm tiền

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Tôi xong rồi

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: = □ = nhanh vậy

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Đi thăng cấp?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Không, anh đi phó bản đi, tôi thấy trong bang có người gọi anh

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Đồ tôi bày sạp còn chưa bán được

.

Vũ Hàm Anh nhìn mấy món trong sạp hàng, tùy tiện bịa ra một lý do, dù sao vẫn không muốn cứ làm phiền người ta. 59 giây cũng còn chưa max cấp, cả ngày giúp cậu thăng cấp cũng không tốt a.

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Ừ

.

Vũ Hàm Anh vừa tiếp tục nhìn sạp hàng vừa chuyển qua kênh bang hội. Trong bang có người muốn hỏi thương tuyến chạy thương, Tiểu Vũ đương nhiên không biết cái gì là thương tuyến, thỉnh giáo hết nửa ngày. Sau đó giao chuyện này cho Nho nho nhỏ.

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Được rồi, đi thôi

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: ???

.

Vũ Hàm Anh nhìn mặt tán gẫu thỉnh linh phát tới, không hiểu, gì mà được rồi? Đi thôi?

Nhưng... đến lúc cậu hiểu được... thì hóa đá...

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: = □ =

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Sư phụ làm gì vậy ==

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Anh mua mấy cái thứ này để làm gì !!!

Toàn bộ ô trong sạp hàng nhất thời đều là khoảng không, Vũ Hàm Anh nhìn đại Vũ Đương ở trước Tiểu Vũ., liền có cảm giác muốn phát điên, liền tiếp ba dấu chấm than!

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Bảo thạch có thể hợp lại

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Bảo Tàng Đồ có thể mở

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Sư phụ anh không cần thăng cấp?

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Không, acc max tôi có

☹ ☹, ra là còn có cái này. Vũ Hàm Anh đập chết cái tên chết bầm có tiền này, nghĩ đến đối phương XC một thân full ngọc 7... quả nhiên acc max cũng có.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Cậu cũng không muốn thăng cấp?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vậy có thể đi mở Bảo Tàng Đồ của cậu

Vũ Hàm Anh bắt đầu đi đến cực điểm, sạp đã trống rỗng, không thể làm gì khác hơn là đứng lên, tiếp lời mời đội của Yêu em 59 giây. Thấy tán gẫu đội, chợt nhớ tới mình đã đánh ra nhiều Bảo Tàng Đồ như vậy, tiếc là vẫn chưa từng mở qua. Mở Bảo Tàng Đồ tương đối dễ, không cần làm gì nhiều chỉ đi đến địa điểm chỉ định thả quái ra, sau đó đánh quái là được.

Tuy rằng không phải lần nào đánh quái cũng rớt ra rương đồ, thế nhưng GM luôn luôn thiên vị acc cấp thấp, cấp thấp mà đi nhặt Bảo Tàng Đồ thì xác suất rất cao. Có điều mở Bảo Tàng Đồ, địa điểm nếu không phải Trường Bạch Sơn thì là Hoàng Long Phủ. Quái ở nơi này đều siêu cấp level 90, 100, đối với acc cấp thấp là một trời một vực. Đừng nói đến mở, kể cả chạy tới đó thôi thì cũng đã chết đi chết lại hơn mười lần rồi. .

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi sợ tới đó sẽ chết

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu mở song song XC đi, kéo theo

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Sẽ không chết, ba acc tiện đường có thể đánh Mã Tặc

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: “Lam tinh thạch”

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nhận Bắc có Mã Tặc, đến Nhận Bắc trước

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chút nữa đi Trường Bạch Sơn

.

Vũ Hàm Anh nhìn đội tán gẫu, rất nhanh mở thêm một cửa sổ TLBB, đăng nhập ID Pass, login vào acc XC.

Đội đến lúc ba người gặp nhau ở trạm dịch Tô Châu, Yêu em 59 giây mở theo sau, XC cùng Tiểu Vũ. lập tức dính sát vào, theo truyền tống đến Lạc Dương Cửu châu thương hội, thẳng hướng Nhận Bắc.

Đây là lần đầu tiên Vũ Hàm Anh đánh Mã Tặc. Trước kia khi đến Đôn Hoàng làm nhiệm vụ thỉnh thoảng lại thấy mấy tên Đoạt Bảo Mã Tặc, có điều cần tổ đội ba người mới đánh được, cho tới bây giờ bản thân chưa thử qua. Nghe nói Bảo Tàng Đồ ngẫu nhiên có thể gọi ra Đoạt Bảo Mã Tặc, số lượng không nhất định, nhưng đều có định một chỗ. Đồ Đoạt Bảo Mã Tặc rất xuống còn tùy vào vận khí, vận khí tốt thì sách kỹ năng quần công BB, có khi là Y phục Đả tạo đồ, nhưng đại đa số thường không có gì.

Sau khi chạy đến Nhận Bắc, Yêu em 59 giây lúi đi về phía trước vài bước thì thấy một Mã Tặc. Giải trừ theo sau, Tiểu Vũ. cùng XC đứng bất động bên cạnh, đại Vũ Dương một mình bắt đầu đập kỹ năng.

Cấp độ Mã Tặc ở Nhận Bắc không lớn cũng không nhỏ, xem như trung bình. Cấp độ tuy rằng nhìn thì không cao nhưng một người bình thường cấp 90 full 4 cũng phải đánh một lúc. Có điều loại biến thái Yêu em 59 giây này thì không cần phải bàn, rất nhanh đã đánh xong.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nhặt đồ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Không có gì

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tiếp

.

Yêu em 59 giây rất quen thuộc vị trí Mã Tặc, căn bản không cần phí công sức tìm khắp bản đồ, trực tiếp mở theo sau lúi hai cái đuôi đến, sau đó lại đánh một lượt kỹ năng.

Căn quét ở Nhận Bắc một hồi, có lẽ vào thời điểm 6, 7 giờ tối, lượng online không quá nhiều, số người đánh Mã Tặc cũng ít, không có chuyện đoạt quái. Mã Tặc Nhận Bắc bị hai người ôm hết, mặc dù không rút ra thứ gì tốt, có điều Vũ Hàm Anh vẫn thấy thỏa mãn. Nhặt được 2 cuốn kỹ năng bảo bảo, Băng đạo và Cường thân, không đáng mấy đồng, nhưng nói thế nào Tiểu Vũ. cũng là lần đầu đánh Mã Tặc, nhặt được cái gì đều thấy rất vui vẻ.

Trong lúc Yêu em 59 giây đánh, Tiểu Vũ. đứng một bên qua lại nhìn hệ thống thông báo, xem xem ở chỗ nào xuất hiện Mã Tặc, nhanh chóng chạy qua đoạt. Vì thế ra khỏi Nhận Bắc thì chạy thẳng đến Tung Sơn.

Mã Tặc ở Tung Sơn là tiểu mã, cấp độ rất thấp, hầu như chỉ cần đánh một nhát là chết.

Thấy Vũ Hàm Anh nóng lòng muốn thử, Yêu em 59 giây chuyển đội trưởng cho XC, nhường cậu cầm XC đánh quái, hết thấy đều miếu sát giết sạch.

Lực công kích của XC phải nói khá lợi hại, có thể đánh còn có thể tăng máu. Nhưng XC có lợi hại thế nào đi nữa cũng sẽ không tự động tìm Mã Tặc. Vũ Hàm Anh đánh 2 tên, không nhặt được gì, tiếp đó mở theo đội, kéo Yêu em 59 giây chạy đi.

Acc Vũ Dương của Hạ Thần có tự động nhặt đồ, đi theo cũng tiện, đơn giản cứ để Tiểu Vũ. tự đánh, nâng nâng mắt kính tựa lưng vào ghế nghỉ ngơi.

Qua 5 phút, thật sự dở khóc dở cười, XC cứ như rắn không đầu, mang theo hai cái đuôi trên bản đồ Tung Sơn xoay tới xoay lui. Từ trên xuống dưới lại từ trái qua phải lượn vài vòng, đáng tiếc mấy điểm có Mã Tặc đều để lọt qua, cứ thế đến một con cũng không tìm được.

Ở bản đồ thu nhỏ góc phải phía trên ngoại trừ 3 người đội họ ra còn có mấy điểm xanh nhỏ, chắc là có đội đánh Mã Tặc khác đang tìm quái.

Thật sự nhìn không được, Hạ Thần gõ vài chữ nói cho Tiểu Vũ. vị trí Mã Tặc. Nhưng cả nửa ngày cũng không thấy người hồi âm, vẫn cứ chạy tới chạy lui.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Được được, tôi lập tức chạy tới

.

Vũ Hàm Anh buồn rầu đóng bản đồ lại thì thấy một câu trong đội tán gẫu, vội vã đánh mấy chữ, dựa theo vị trí Yêu em 59 giây nói chạy tới.

Quả nhiên, từ xa đã thấy 2 Mã Tặc cưỡi ngựa lúc ẩn lúc hiện. XC hưng phấn xông tới, luống cuống tay chân giải trừ theo sau.

Tuy nhiên vừa muốn đánh, tên Mã Tặc đã biến đổi. Bên cạnh lại đến một đội người, động tác Vũ Hàm Anh chậm một bước, Mã Tặc khác cũng bị đối phương dập một kỹ năng quần công tiện thể cướp mất, mình không có phần rồi.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Bị đoạt...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: T-T

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tiểu Mã không rút đồ tốt

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Trà Lam minh thạch cho tôi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi mở tàng đồ thôi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ???

Vũ Hàm Anh thấy mặt tán gẫu hiện ra trên kênh tường của Yêu em 59 giây, xem không hiểu, đánh một chuỗi dấu chấm hỏi ra, lúc này mới nhìn thấy tên một người không quen, nhanh chóng gõ vài chữ gửi đi.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Nhảm

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi Trường Bạch Sơn mở Bảo Tàng Đồ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ = sư phụ anh thật coi tôi là...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi

Trả đội trưởng trên mình XC lại cho Yêu em 59 giây, ba người chạy đến Trường Bạch Sơn dạo một vòng.

Vũ Hàm Anh cũng không để ý đến mặt tán gẫu vừa rồi, không chừng người ta gửi nhầm thôi. Nhưng mà hiển nhiên đối phương không cho rằng tìm làm người, lại gửi thêm vài tin qua. Sau lại bắt đầu spam liên tục, gửi qua một đồng hình con chó gâu gâu.

Vũ Hàm Anh 囧...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi không có cái gì Lam minh thạch a

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ách...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Nhảm

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đầu óc – choáng váng mặt cậu?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ anh quen sao ?!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Không quen

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ????

Vũ Hàm Anh vừa định đánh chữ hỏi anh ta không quen làm sao mà biết được thì thấy được đội tán gẫu mà 囧囧, lập tức hóa đá...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thế giới

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đồ đề ngoan, cậu bị ân cần hỏi thăm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ =

.

Vũ Hàm Anh nghe thế mới tỉnh người chuyển qua kênh thể giới xem thử. Cậu bình thường cũng không để ý kênh thể giới và lân cận, chữ nhảy lên nhanh quá, dễ đem kênh đội ngũ và bang hội đẩy lên. Khi theo Yêu em 59 giây cùng đánh quái ngay cả kênh bang hội cũng không nhìn. Lúc này chuyển qua mới biết được trong bang đang bùng nổ, trên kênh thể giới người tên Đầu óc – choáng váng thật sự đang ân cần hỏi thăm sức khỏe cậu.

.

[Thể giới] [đầu óc – choáng váng]: Tiểu Vũ. là tên lừa đảo, lừa Lam tinh thạch của ông, nhanh trả lại đây

.

Trên kênh thể giới cứ 3 phút mới phát được một lần đề chống spam.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi cũng không biết đang xảy ra chuyện gì = □ =

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: Tôi không biết anh a, không có cảm đồ của anh

.

Trong bang hiện tại nóng như lửa đốt, có điều Vũ Hàm Anh không kịp trả lời, mặt Đầu óc – choáng váng muốn hỏi một chút xem có phải hiểu lầm hay không.

.

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Ông bị giết ở cửa khẩu Nhạn Nam

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Mẹ mày, nhật Lam minh thạch của ông

.

Vũ Hàm Anh nhìn mặt tán gẫu sững sốt một hồi, đột nhiên nhớ tới tên này hình như là đã gặp qua ở đâu. Mở khung liên lạc ở bên phải ra nhìn, quả nhiên có tên người này, chỉ có điều là... cừ nhân...

Nam Tiêu Dao cấp 60, Đầu óc – choáng váng...

Vũ Hàm Anh nhìn cái tên Đầu óc – choáng váng thì máu nóng tụ lại một chỗ, đã giết cậu một lần, sau cậu đuổi theo thù còn chưa báo được, ngược lại để Yêu em 59 giây giết mất, giờ còn chạy tới đây lớn tiếng với cậu!

Nhưng mà Vũ Hàm Anh nghĩ nghĩ, hình như lần trước ở cửa khẩu Nhạn Nam đúng là có nhật một cái bao, bên trong có một viên ‘Lam tinh thạch’...

☞... Vũ Hàm Anh lúc đó còn tưởng mình may mắn, ở ngoài thành mở ruộng cũng có thể nhật được bảo thạch, hóa ra là do hồng danh treo đầu lúc bị giết rơi đồ xuống.

khi giết người tự do ra ngoài thành tên sẽ bị biến đỏ nên gọi là hồng danh

Vũ Hàm Anh lúc này vừa ☞ vừa không biết nói gì, đúng là Yêu em 59 giây giết người, nhưng mình lại nhật bao, còn khiến người tìm tới. Hơn nữa... hơn nữa... cái điều kinh khủng nhất là, cậu đã đem cái Lam minh thạch kia mà cho rằng là Lam tinh thạch, bày sạp ở Tô Châu bán mất rồi!!

.

[Thể giới] [Yêu em 59 giây]: Ngọc của cậu là tôi nhật, cửa khẩu Tung Sơn

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: !!!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ anh đang làm gì vậy ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu bán 7v

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ = sao anh biết

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi thấy ở phần ghi chép giao dịch sạp hàng của cậu

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi tưởng cậu thiếu tiền đại phá giá bán

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Cái đó bao nhiêu tiền?

.

Vũ Hàm Anh vừa định đánh ‘Tôi đem tiền trả anh’ thì thấy truyền tống Tung Sơn đi ra một nhân vật Tiểu Dao xanh biếc trên đầu đỉnh cái tên Đầu óc – choáng váng.

Vũ Hàm Anh có chút không tình nguyện, nghĩ đã bị tên đó giết một lần còn phải trả lại cho hắn một viên Lam minh thạch? Nhưng không đợi cậu nghĩ xong, cả người đã biến thành dạng = □ =, tròn mắt há mồm nhìn màn hình.

Trong màn hình Yêu em 59 giây treo bả đao trên đầu, bên cạnh chân là Đầu óc – choáng váng xanh cóc đã xấu số nằm dưới đất.

.

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Nợ lần trước giết đồ đệ tôi

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Tao ???

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ... = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Lần trước anh giết cậu ta rồi...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ?? Có sao?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi quên rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Nhầm rồi...

Sáng thứ hai có tiết, 7 giờ 20 bốn người trong ký túc xá mới bò dậy. Đáng lẽ 6 giờ có nghi thức kéo cờ, nhưng chuông di động luân phiên reo lên một lượt đều bị đè xuống ngủ tiếp.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn thời khóa biểu, buổi sáng có 5 tiết, 3 tiết chủ nhiệm, nghĩ nếu mang theo laptop chơi game đúng là không có khả năng, nên ngoan ngoãn mang sách vở đi giả vờ giả vặt một phen.

Lại nói tiếp đêm qua trong game thật sự rất náo nhiệt. Yêu em 59 giây giết tên tiểu Tiểu Dao xanh cóc kia, có thể tưởng tượng ở trên kênh thể giới lại bị ăn cần hỏi thăm.

Chỉ có điều Yêu em 59 giây cho tới bây giờ đều là một khối băng son kiếm lời, trên kênh thể giới không đáp một lời. Ngược lại người trong bang nuốt không trôi, tránh không được một trận chiến nước bọt.

Cả tới Tiểu Vũ. lòi XC cùng Yêu em 59 giây chạy khắp bản đồ, nơi nơi đánh Mã Tặc gọi ra từ Bảo tàng đồ, vận khí không tệ rút được vài cuốn kỹ năng bảo bảo. Vũ Hàm Anh lúc đầu không để ý lắm đến mấy câu thăm hỏi sức khỏe trên thể giới, nghĩ không muốn chấp nhậ với người kia. Treo đao bị giết tất nhiên sẽ rút một ít đồ, bị người ta nhậ được còn chạy đi nể người quản người sao, cũng thật quá đáng mà...

Nhưng đến gần thời điểm tắt đèn 11 giờ, nhìn lướt qua kênh thể giới, tiểu Tiểu Dao kia thật siêng năng, vẫn mắng chửi không yên.

Vũ Hàm Anh có chút bức, vốn bị giết là mình, nhậ đồ cũng là mình, lại làm cho Yêu em 59 giây bị mắng chung thì thật có chút thiếu ý tứ. Lóc cóc đánh ra một câu trên thể giới gửi đi. Nghĩ nghĩ lại cảm thấy khó chịu, tiếp tục gửi thêm một cái nữa.

Hệ thống nhắc nhở trên kênh thể giới 3 phút mới có thể tiếp tục phát ngôn. Vũ Hàm Anh đành phải chờ, sau đó để Tiểu Vũ. và XC treo theo sau bên mình Yêu em 59 giây. Lóc cóc gõ sẵn một chuỗi, chờ 3 phút qua đi sẽ gửi.

Đợi một hồi, Vũ Hàm Anh có điểm không nhận được thử nhấn shift+enter [lùi lại câu trước], nhập vào khung đối thoại xem thử đã được chưa.

Còn tưởng chưa có đủ 3 phút, đưa đầu nhìn lên, cái này phải gọi là há hốc mồm! Trên kênh thế giới hiện thêm một tin cậu đánh ra, chỉ có điều cái tên ở đằng trước trong khung trình linh viết —— XC!

[Thế giới] [Tiểu Vũ.]: Đầu óc – choáng váng, tới Nhận Nam, đồ của anh là tôi nhét!

[Thế giới] [XC]: Muốn PK ra Nhận Nam chờ, đừng lôi sư phụ tôi ra mắng.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ! Thảm rồi...

Vũ Hàm Anh nâng tay lau mặt, nhìn trên màn hình bày hai cửa sổ TLBB song song, cơ mặt run run. Cậu theo Yêu em 59 giây đánh Mã Tặc, đem hai cửa sổ XC và Tiểu Vũ. thu nhỏ lại đặt song song, một cái thì để nhìn kênh đội ngũ, cái còn lại để nhìn kênh hệ thống. Như vậy nếu Yêu em 59 giây nói cậu thấy được, hệ thống thông báo nơi có Đoạt Bảo Mã Tặc xuất hiện thì cậu cũng có thể thấy trước tiên.

Vì vậy... hai acc bị lẫn lộn...

Trên thế giới nhất thời náo nhiệt lên, thấy XC nói, thần tượng sùng bái xuất hiện thật có đã kích lớn. Nhưng mà cái này không phải trọng điểm!!

Mọi người phát hiện Tiểu Vũ. cùng XC rõ ràng cùng một người... rõ ràng đang mở song song...

Vũ Hàm Anh vội vàng phát đội tán gẫu, vừa mới nhảy ra còn chưa thấy Yêu em 59 giây trả lời, đột nhiên trong phòng thoáng cái tối thui, máy tính cũng tối sầm một cái, chờ đến khi sáng lên thì giao diện TLBB không thấy đâu... shutdown rồi...

“Mới có 10 giờ 54!” Tên bạn cùng phòng bên cạnh đang còn ở ngoại thành đánh Ác Tặc, tức giận đến bùng nổ thô tục mắng: “Chủ Nhật còn không cấp điện. Đồng hồ ông bảo vệ dưới lầu càng lúc càng nhanh mà.”

Vũ Hàm Anh nhìn laptop không shutdown, nghĩ muốn nhanh chóng đi lên giải thích một chút, tiếc là một phòng chỉ có hai giác cắm net. Modem wifi thì cần có điện, sau khi tắt đèn cũng chỉ có hai máy có thể lên mạng. Vũ Hàm Anh không cướp được giác cắm, buồn bực muốn chết.

Cuối cùng chen vào chỗ Giang Đàm ngồi, bắt cậu ta gửi cho Yêu em 59 giây một tin nhắn, nói tắt đèn rồi ngày mai onl, lúc này mới thu thu dọn dọn đi ngủ.

Tiết học buổi sáng thật gian nan, Vũ Hàm Anh ngồi mơ mơ màng màng. Trưa 12 giờ rưỡi mới tan học, lúc này người ở căn tin là đông nhất, căn bản không có chỗ ngồi, chỉ có thể mua cơm mang về ăn.

Buổi chiều còn có 3 tiết Lịch Sử, tuy nhiên bình thường không có người nào học, đúng là có điểm danh, nhưng mà cụ Lưu chỉ cúi đầu cầm danh sách điểm một lượt, ở dưới thét lên thì gạch một nét, cũng không ngẩng đầu lên nhìn. Tình hình đa số giảng đường 80, rộn ràng nhốn nháo nhất cũng chỉ có vón vện 30 40 người tới, mọi người luân phiên nhau hét lên điểm danh giúp.

Ở ký túc xá bốn người ăn xong bữa trưa, thời điểm 1 giờ chính là lúc dễ lười biếng nhất, tính toán buổi chiều không đi học, Giang Đàm chạy qua phòng bên cạnh nhờ bọn họ điểm danh giúp.

Vũ Hàm Anh cũng ăn no uống đủ lười nhúc nhích, cuộn ở ghế định bụng log game chơi.

Mở máy tính, thứ hai theo thường lệ Thiên Long Bát Bộ sẽ update, bản update dung lượng rất lớn, chỉ có thể down về cài. Mạng internet ở trường thật sự quá yếu, thử vài chương trình download, cái nhanh nhất thì tốc độ cũng chỉ ở hàng đơn vị, 7KB 8KB, mọi người nhìn mà trực tiếp phát điên.

Đợi đến lúc down được 85% đột nhiên tốc độ xuống 0. Vũ Hàm Anh đợi một hồi, vẫn là 0, nghĩ nếu tắt web lại sẽ nhanh hơn. Vừa muốn đóng, liếc thấy trang Baidu cũng không load được. Biểu tượng internet ở góc phải hiển thị đứt kết nối.

“Không phải mất mạng chứ?”

“Tao cũng không có.”

Không chờ Vũ Hàm Anh hỏi, web mấy đĩa bên cạnh cũng đều không hiển thị. Một lát sau, một nhóc phòng bên gõ cửa hỏi xem có phải rớt mạng không.

Mạng internet ở khu ký túc xá thật sự quá yếu, tốc độ cực chậm, bình thường cũng hay rớt mạng. Ai kêu cục network ở dưới lầu thâm niên lớn quá làm chi. Mỗi lần mất mạng tới tận chiều, may mắn thì buổi tối có thể có lại, còn không cả ngày hôm sau cũng không có.

Không có mạng, mọi người cũng hết hứng thú. Máy tên không có gì làm, đơn giản chạy đi hẹn hò, hoặc bò lên giường đánh một giấc. Vũ Hàm Anh nghĩ đến chuyện đêm qua, nhét laptop vào túi, định tới phòng học tìm một góc, trong phòng học là wifi nhưng được cái không bị rớt mạng.

“Có lẽ tao đi học vậy.” Vũ Hàm Anh quăng lại một câu rồi chạy nhanh tới phòng học chiếm một chỗ lên mạng.

Phòng học 102 là một giảng đường lớn, ở giữa và phía sau đều có ổ điện. Hiện tại vẫn còn sớm, mới 1 giờ hơn, 2 giờ đúng mới vào học, trong phòng không một bóng người.

Vũ Hàm Anh chọn khu giữa bên phải, tìm ổ điện rồi lấy laptop ra cắm vào, quét một lúc mới bắt được wifi, tuy rằng không ổn định lắm nhưng bản update cũng được down xong.

Không nhiều người online, bang hội có người gọi lập tổ đội đi Tam Hoàn, còn có đánh cờ nữa.

Tiểu Vũ. phát ra một cái câu trong bang, chào hỏi mọi người, lập tức đám Nho nho nhỏ liền bùng nổ. Điện cuồng oanh tạc một trận bất cật khai ra gian tình. Nói rằng tất cả mọi người đều thấy được, anh đại và chị dâu phát triển thật nhanh, acc đều dùng chung.

Có điều trừ bỏ một số ít người trong bang, những người khác đều không biết Yêu em 59 giây là XC. Mọi người chỉ biết rằng —— Tiểu Vũ. = XC, Yêu em 59 giây = sự phụ thuộc XC... 囧

Ngoài ra còn những người không quen biết thấy trên đầu XC và Tiểu Vũ. đều đính danh hiệu Định Phong Ba Bang chúng thì càng xác định hai người là một.

Vũ Hàm Anh bị ‘trêu chọc’ một phen, nhanh chóng giả chết đi vắng, đóng kênh bang hội lại.

Mở ô hảo hữu bên phải, Yêu em 59 giây không online. Đợi cả buổi cũng không thấy đâu, rất nhanh đã gần 1 giờ rưỡi.

Sau 1 giờ 30 trong phòng cũng nhiều lên rất nhiều, cả giảng đường lớn hầu như đã gần đầy. Có người ngồi xuống bên cạnh Vũ Hàm Anh, cậu cũng không nói gì, nghĩ đám chắc ba tên kia sẽ không tới, khỏi cần giữ chỗ.

Chờ chuông vào tiết vang lên thì nghe tiếng mic thầy giáo bắt đầu giảng bài.

Giảng đường tuy rằng không lớn như phòng hội nghị hay phòng đa chức năng, nhưng phía trước phía sau còn có ở giữa gần không ít loa, trên đầu Vũ Hàm Anh cũng có một cái.

Trên đầu truyền tới thanh âm là giọng nam hơi trầm, Vũ Hàm Anh đang gõ chữ muốn mật Hàng ngàn năm một chút hỏi xem Yêu em 59 giây khi nào login. Tay không khỏi run lên, bị dọa giật mình. Giọng cụ Lưu lúc nào lại trở ra nhiều vậy ?!

Ngẩng đầu lên thì há hốc miệng, người đứng trên bục giảng một thân áo khoác màu đen, khuy áo mở ra để lộ áo len màu nhạt bên trong. Đeo một cặp kính không gọng, nhìn như thế nào cũng giống như ông thầy Hạ vô cảm kia...

Vũ Hàm Anh ngẩn người nửa ngày, tới lúc hoàn hồn thì nghĩ muốn ôm laptop chui xuống dưới bàn... Đi nhầm phòng học rồi...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Trượt chuối số 1

Vũ Hàm Anh vì tìm ổ điện cho laptop đã ngồi ở dãy giữa sát trong cùng, bên ngoài còn 5 chỗ đều có người hết. Cậu cũng không thể không có ý tứ ôm laptop nói cả đám người đứng dậy cho mình ra ngoài, vào tiết rồi, trong phòng học rất yên tĩnh, vậy sẽ rất mất mặt...

Nhìn được nửa tiết, thầy Hạ cũng không liếc mắt qua chỗ cậu, từ từ bình tĩnh lại. Nhẹ điểm chuột vẫn vang lên thanh âm ‘click click’, liền đem chuột cất đi, dùng touch pad, một mình chạy ra ngoài thành quét nhiệm vụ.

Tiểu Vũ. chạy dạo một vòng ngoài thành mới phát hiện thanh kỹ năng ở màn hình bên dưới so với tối qua có chút khác, có thêm mấy kỹ năng, lại nhìn lên hình nhân vật phía trên bên trái, đã cấp 60. Phần kỹ năng có thêm là Thanh Tâm Phổ Thiện Chú, Lạc Mã Tiễn.

Acc này hôm qua nhất định Yêu em 59 giây rảnh rồi không có gì làm login vào rồi, kỹ năng Thanh Tâm gì gì đó cũng đã học hết. Vũ Hàm Anh cẩn thận xem qua một lượt, sau đó mới kéo ra, chạy ra ngoài thành làm nhiệm vụ.

Ra khỏi thành, Tiểu Vũ. thuận tay thả bảo bảo ra, tuy rằng Canxi da xanh của mình là bảo bảo Huyết Tế, lúc quét quái hoàn toàn không có tác dụng, căn bản không công kích được, nhưng có thể cắn được phát này hay phát đó. Chỉ có điều chờ cậu đem bảo bảo phóng xuất thì giật nảy mình. Nhảy nhảy theo bên cạnh không phải cá xấu da xanh lam a? Thứ kia trắng tinh, hai cái lỗ tai dài thông, tay cầm bánh trưng thu, trên lưng một lẵng hoa,... Rõ ràng là một con Ngọc Thổ [thỏ ngọc] = =.

Vũ Hàm Anh cũng đã từng thấy Ngọc Thổ bảo bảo, trước đây lúc chờ tổ đội đi Tam Hoàn có thấy một người mang theo chạy ngang qua, thật ra thì vô cùng đáng yêu, rất thu hút. Nhưng mà... đó cũng là acc nữ mang theo a!

Lại nhìn đến tên của Ngọc Thổ bảo bảo —— Trượt chuỗi số 1 ...

Vũ Hàm Anh nhất thời 囧, Trượt chuỗi số 1, tên này thật sự là...

Mở khung trân thú thì thấy Tùng Thử bảo bảo nhà mình cũng không còn nữa, ba con trân thú... Ngọc Thổ bảo bảo Trượt chuỗi số 1, Diệp Luyện Hoa Biến dị Trượt chuỗi số 2, còn lại là Canxi da xanh...

Thu hồi Ngọc Thổ lại, đồng thời phóng xuất Trượt chuỗi số 2 nhìn một chút, Vũ Hàm Anh lại càng thêm 囧囧, một bé gái mặt cái yếm nhỏ vác một nhánh hoa sáng lấp lánh là cái chuyện gì đây = □ = ?! So với con thỏ lại càng...

囧囧 cũng thu Diệp Luyện Hoa vào, vẫn nên gọi cá sấu ra, bắt đầu đi làm nhiệm vụ. Vũ Hàm Anh thầm nghĩ che mặt, cái này nếu như mang ra ngoài chơi, nhất định sẽ khiến người ta cho rằng mình là yêu nhân...

Nhiệm vụ cấp 55 đến 60 đa số là ở Võ Di. Vũ Hàm Anh nhìn nhìn bản đồ, cười con thú bí ổi [có ai còn nhớ con bí ổi này không xD] chạy đến Võ Di. Nơi này cậu cũng lần đầu đến, nhạc nền rất êm tai, cảnh sắc cũng rất hợp, có điều tiểu quái thì tương đối khó đánh, một đám một đám, da dày công cao, bình thường còn chưa kịp tiêu diệt xong một tốp thì đã có tốp khác lao đến. Tiểu Vũ. ngay cả thời gian chế bánh bao cũng ít đến đáng thương.

Kết quả lúc này kỹ năng Cao Băng Đạo mà Yêu em 59 giây chuẩn bị cho cậu thật sự phát huy tác dụng... Khi đánh không lại thì dùng một lần Cao Băng Đạo, sau đó thừa dịp tiểu quái bị đóng băng không động đậy được nhanh chóng leo lên con bí ổi bỏ chạy...

Vũ Hàm Anh làm mấy cái nhiệm vụ, phát hiện nhiệm vụ ở Võ Di đặc biệt cay! Yêu cầu giết tiểu quái thì giết tiểu quái đi, thế nhưng tọa độ chỉ định đều ở bên cạnh tiểu Boss, vừa mới cười tọa kỵ ra xem thử đã bị một đám tiểu quái còn thêm một con tiểu Boss hội đồng.

Nhiệm vụ làm được phân nửa thì có người mới nhập đội, trong đội chỉ có một nữ Vũ Đương cấp 56. Vũ Hàm Anh nhún đồng ý, nhìn tiểu Vũ Đương mặc trang phục môn phái cơ bản có phần xúc động, thật sự rất giống với Tiểu Vũ. Đối phương phát ra một yêu cầu thêm hảo hữu, Tiểu Vũ. cũng nhún đồng ý.

Có điều rất nhanh Tiểu Vũ. lại hối hận, nguyên nhân không gì khác, chỉ là tiểu Vũ Đương này có điểm khó ưa. Lúc đánh quái thì đi theo tiểu Nga My cậu, nhưng cứ đứng nói liên mồm.

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Ca ca trang bị của anh thật tốt nha!

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Một bộ sáu sao luôn!

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Ca ca bảo bảo của anh cũng thật là đáng yêu

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Em siêu thích Ngọc Thổ bảo bảo với Diệp Luyện Hoa kia kìa!

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Anh tặng người ta một con đi

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Con nào cũng được á !!

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Tặng người ta đi mà

Vũ Hàm Anh mới đầu còn nói cùng cô ta vài câu, để cho người ta liên tiếp độc diễn thì cũng không được lịch sự lắm, có điều sau đó lại thấy thật sai lầm.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Xin lỗi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đây đều là của sư phụ cho tôi, không thể tặng

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Thật sự là rất dễ thương a

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Ca ca anh tặng người ta một con đi mà

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Không thì em mua một con cũng được

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Vậy em cũng bán sư là được

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Yêu em 59 giây sao?

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Em cũng đi báỉ sư

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Em cũng muốn có một Uyên Ương bảo bảo

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Nhưng sư phụ không có online a

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Đánh đội vậy

[Đội ngũ] [băng * tuyết]: Chờ anh ý online em nhắn lại cho anh ý

.

Nhìn trên đầu Tiểu Vũ, đính danh hiệu Đồ đệ của Yêu em 59 giây, khóe miệng Vũ Hàm Anh run run, cậu không phải cố ý, không hề cố ý nha, Yêu em 59 giây anh tự cầu nhiều phúc a.

Nhìn nhìn đồng hồ, sắp hết tiết rồi, Vũ Hàm Anh tìm được lý do, nhanh chóng nói mình có việc cần phải logout, lui đội chuẩn bị tắt máy.

Vừa nhắc đầu lên thì nhìn thấy thầy Hạ cầm sách đi xuống phía dưới, sợ đến mức vội vàng đem máy tính gấp xuống.

Đội đến khi chuông hết tiết vừa đánh, Hạ Thần nói câu giải lao thì đi trước ra khỏi phòng, Vũ Hàm Anh lúc này mới làm bộ đi WC rồi chuẩn em.

Vũ Hàm Anh đeo balô hướng bên ngoài tòa nhà dạy học đi, ngẩng đầu lên nhìn bảng phòng... 102... Cậu nhớ kỹ không sai a, lúc ra ngoài còn nhìn thời khóa biểu ở mặt sau cửa mà.

Nhưng giờ có nhìn cũng không được gì, mau mau quay về ký túc xá. Đi được nửa đường thì nhận được tin nhắn, mấy tên cùng phòng bảo cậu mang vài chai nước lên, nói trong phòng không còn nước uống.

Vũ Hàm Anh đành phải nửa đường ghé vào cửa hàng tiện lợi, mua một túi plastic cỡ lớn, nhét một đồng nước khoáng vào, gần như đem toàn bộ chai trên giá càn quét sạch sẽ. Ai bảo nước nóng trong trường học không có biện pháp vào miệng chứ, nước nhiều kiem không nói, còn có vị lạ, ngậm mĩ tôm đã có thể đoán ra.

Tính tiền đi ra, vừa ngoặt qua khúc quanh ở vườn hoa trung tâm thì gặp Hạ Thần một tay cầm di động như đang nghe điện thoại, tay trái kẹp điều thuốc.

Vũ Hàm Anh sừng sốt, muốn lách đi qua, nhưng đối phương cũng thấy cậu, chỉ có thể gắng gượng nói câu “Chào thầy Hạ” sau đó bước nhanh đi.

Có điều rất không may, trên vai bị người vỗ một cái, thấy Hạ Thần gọi mình, hơi che di động lại.

“Cậu sinh viên này, giúp tôi lên ký túc xá lấy chút đồ.”

“A... được ạ.” Vũ Hàm Anh chỉ có thể gật đầu, cảm thấy giọng nói đối phương như thường vẫn trầm trầm không đổi, khuôn mặt vô cảm.

Hạ Thần tắt thuốc, từ túi áo khoác lấy ra một xâu chìa khóa đưa cho cậu, “Phòng 207, giúp tôi lấy túi công văn trên bàn đến đây.”

“A, được.” Vũ Hàm Anh nhận lấy chìa khóa liền xoay người chạy lên lầu, còn chưa kịp đi lại bị chặn lại.

“Giúp tôi mang ra cổng trường, có người tới lấy.” Hạ Thần nói xong liền xoay người tiếp điện thoại, nói cái gì 2 phút ở cổng trường, sinh viên đưa tới, bản thân phải lên lớp.

Vũ Hàm Anh cầm chìa khóa trên tay, dây chìa khóa rất bình thường, nhưng phía trước còn có treo một chìa khóa xe, nhãn hiệu trên chìa khóa xe lại càng bình thường, Mercedes-Benz... Ừm, kỳ thật rất phổ biến...

Vũ Hàm Anh trên tay còn cầm một túi nước, trên lưng còn vác một balô laptop, nặng muốn chết, may mà chỉ đi lên lầu hai lấy đồ.

Vào phòng Hạ Thần, Vũ Hàm Anh không khỏi cảm thán, kiểu phòng cùng trên lầu đều như nhau, có điều chỉ có một giường, cho nên có vẻ rộng ra không ít, điều quan trọng nhất là trong phòng dọn dẹp rất sạch sẽ, đồ đạc gọn gàng ngăn nắp, lúc tiến vào có cảm giác nghiêm túc, rất giống với Hạ Thần người này.

Nhưng cậu hiện tại căn bản không có thời gian thưởng thức, tiện tay thả túi nước bên cửa rồi nhanh chóng đi lấy túi công văn.

Túi công văn đặt ở bên cạnh máy tính, Vũ Hàm Anh quơ tay cảm thì đụng trúng con chuột, máy tính không tắt, màn hình đen sáng lên.

Vũ Hàm Anh vốn không tò mò nhìn coi máy tính của người khác, chỉ là màn hình sáng lên hiện ra cửa sổ Thiên Long Bát Bộ.

Trên màn hình khung cảnh ở Ngọc Kê, có một acc nam đang câu cá, trên đầu đính cái tên ‘Kinh Niên’.

Max 119 cấp... Vũ Hàm Anh nhìn lướt qua, vội vàng cầm đồ khóa cửa chạy ra, sớm nghe nói thầy Hạ cũng chơi TLBB, nhưng không liên quan đến cậu.

Vũ Hàm Anh chạy xuống dưới lầu, nhìn nhìn đồng hồ đeo tay, 15 phút thời gian giải lao, còn 1 phút, nhanh chóng chạy lên phòng học trước tiên đưa chìa khóa lại cho Hạ Thần, cậu cũng không muốn một hồi vào lớp chịu cảnh nghìn người chăm chú nhìn mình đi vào phòng học... đưa chìa khóa...

Đưa chìa khóa xong liền chạy xuống cổng trường đưa túi công văn. Trời mùa đông, lưng vác balô laptop nặng 2, 3 ký chạy tới chạy lui, dù trời lạnh cũng đầy mồ hôi.

Lúc ra tới cổng thì thấy một chiếc MPV [Mini Passenger Van] màu đen đậu ở ven đường, bên cạnh một người con trai 24, 25 tuổi, một thân âu phục đeo cà-vạt áo sơ-mi trắng, cũng không ngại trời đông lạnh.

Người con trai thấy Vũ Hàm Anh chạy đến liền đi lại đón, nụ cười trên mặt vô cùng máy móc, nhìn thế nào cũng một bộ dạng ưu tú.

“Đồ của anh.”

“Đa tạ đa tạ.” Người con trai nhận túi công văn, mở miệng nói có chút thô thô không đứng đắn.

Vũ Hàm Anh không ở lâu, đưa đồ xong thì trở về ký túc xá. Vừa rời ra nhiều mồ hôi, bị gió thổi qua thật lạnh.

Đi tới lầu một Giang Đàm gọi điện thoại tới, vừa tiếp chọt nghe bên kia gào rít lên, rất ồn ào, “Mấy khi nào lại nghe giảng tích cực vậy hả, nhanh trở về mau, mọi người chết khát rồi!”

Vũ Hàm Anh vừa định mở miệng mắng, mảy mới là thích nghe cụ Lưu giảng bài, nhưng đột nhiên sừng sốt, trong tay trống trơn, túi nước không cánh mà bay... Để quên ở phòng Hạ Thần rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Sự muộn!

Vũ Hàm Anh nghĩ hôm nay thật sự quá xui xẻo, chìa khóa đã trả mất, dù sao thì giờ cũng không thể xông vào phòng học. Vì vậy đành lạng lẹ vác laptop lại chạy một phen đến cửa hàng tiện lợi, lần nữa mua một túi nước lớn mang đi lên lầu.

Buổi chiều mặt sau ký túc xá không thấy ánh sáng, trời mùa đông vẫn còn treo rèm lại càng thêm cảm giác âm u. Vũ Hàm Anh đẩy cửa đi vào, trong phòng khóa, đập cửa hét to vài tiếng.

Đến khi vào phòng không khỏi cảm thán, không so không biết so ra mới giật mình, nhìn đi nhìn đi phòng thầy Hạ người ta sạch sẽ bao nhiêu, ký túc xá của mình còn không bằng cái ổ rác.

Chia nước khoáng ra, lúc này mới nhớ tới đi đến phía sau cửa nhìn thời khóa biểu.

“Thời khóa biểu này ai dán đó!” Vũ Hàm Anh vừa nhìn lập tức muốn xù lông, đây đâu phải thời khóa biểu của học kỳ này, rõ ràng là thời khóa biểu của học kỳ trước. Giờ đã sắp đến cuối kỳ rồi như thế nào lại dán cái cũ lên?

“Thời khóa biểu rút dưới đất, mảy nhặt lên dán lại đi.” Giang Đàm ngay cả liếc cũng không thèm liếc cậu, nhấn chuột click click, không có mạng vẫn có thể chơi game giả lập.

Vũ Hàm Anh trở mình xem thường, cam chịu số phận tìm chai hồ hung hăng dán chặt thời khóa biểu lại. Nghĩ đến túi nước để quên ở chỗ thầy Hạ... Tiết học ngày mai cậu thật muốn cúp cho rồi! Mất mặt a.

Buổi chiều rồi cả buổi tối, mạng trường vẫn không khôi phục lại. Vũ Hàm Anh nhân lúc rảnh rỗi, làm gần hết đồng bài tập cuối kỳ trước đó để lại, hơn phân nửa đều là luận văn hơn 2000 từ, lên mạng tìm kiếm, sắp xếp tổ hợp, những việc này đều không tốn bao nhiêu thời gian cả.

Chỗ này có chút mâu thuẫn, mạng trường ko có nhưng tiểu Vũ vẫn có thể lên mạng tìm tài liệu, có lẽ tác giả nhầm lẫn ._____.

Đợi đến 8 giờ, không còn gì làm, mở nhạc đeo tai nghe bắt đầu đọc sách. Đọc được một lúc lại nhòm qua máy tính, kiểm tra xem mạng có bắt ngờ kết nối được không.

Cũng có vài lần thấy biểu tượng máy tính nhỏ góc phải bên dưới màn hình nhấp nháy, mở ra được trang tìm kiếm Baidu! Nghĩ là đã có mạng rồi, thử mở một trang khác, lại không kết nối...

Cứ như vậy lặp đi lặp lại rất nhiều lần, Vũ Hàm Anh còn nghĩ có phải mình đã làm tê liệt toàn bộ mạng của trường hay không? Như thế nào mà cậu vừa mở được một trang thì lại đứt kết nối, một lúc sau lại được.

Thắng đến hơn 9 giờ, hai tên cùng phòng còn lại ngủ no bò xuống giường tìm thứ gì bỏ bụng. Sau đó tiếp tục cùng Giang Đàm chơi game giả lập.

Chỗ này đúng raw là 8h, nhưng theo mạch thời gian thì tớ nghĩ phải 9h mới đúng, vậy nên mạn phép cho tớ tự sửa lại là 9h. __.

Vũ Hàm Anh nghe tiếng chuột click click, phát hiện cậu thật sự cũng giống như người khác rồi, nghiện game... Tuy rằng cậu là một con gà trong game, nhưng hiện tại nếu không chơi thì đúng không biết phải làm gì.

Đọc được một đoạn nữa, thật sự ngồi không yên, nhìn liếc qua game Giang Đàm đang chơi. Hình ảnh so với TLBB có khác biệt lớn, nhưng nhân vật rất được. Nhìn lướt qua tên ‘Khúc Thủy Lưu Thương’.

Giang Đàm nói cái này cũng là một dạng game online, nhưng không có mạng vẫn có thể chơi được, chỉ cần cài giả lập, coi như luyện tập thao tác.

Tra khảo cậu bạn đầu đuôi, cũng cài đặt vào laptop, định bụng giả lập chơi game cũng được. Chỉ có điều cái cái này tốn đến cả nửa tiếng. Laptop của cậu thật sự rất không nể tình, ấn cài đặt exe xong thì sững ra một điểm phản ứng cũng không có.

Nhớ ngày đó cài TLBB cũng vất vả thế này...

Giang Đàm nói cái máy tính cùi của cậu quá mức nát vụn rồi, bảo cậu chỉ cài một game thôi. Kêu Vũ Hàm Anh xóa TLBB đi, thế này chả phải là muốn cái mạng giả người ta sao, còn chưa chơi đã sao lại xóa chứ.

Cuối cùng sau một tiếng đồng hồ màn hình bật ra giao diện cài đặt, kết quả chạy cài đặt lại tốn đáng đặc thêm nửa tiếng nữa.

Khúc Thủy Lưu Thương khác với TLBB, TLBB là game 3D cách chơi 2D, Khúc Thủy Lưu Thương là game thuần 3D, thao tác một chút cũng không giống, khiến cậu có điểm lú lẫn, cuối cùng không đầy 2 phút đã bỏ cuộc. Thật sự là... khó.

Ngày hôm sau mạng trường rốt cuộc vẫn không có lại, nhưng lịch học cũng kín muốn chết, như trước buổi sáng 5 tiết, buổi chiều 3 tiết, chỉ có buổi tối mới có thời gian chơi game. Hơn nửa buổi sáng có 3 tiết của thầy Hạ...

Lúc đến phòng học chỗ trống còn rất ít, bọn họ 4 người dẩy quá muộn, không ai đến giữ chỗ, đành phải ngồi xa nhau.

Vũ Hàm Anh còn nghĩ đợi lát nữa thầy Hạ tới... cậu có cần phải đi xin lại đồ không...

Nghỉ thôi đã cảm thấy có chút 困困, sau lại dứt khoát lấy sách kê đầu gác ở trên bàn nằm ngủ. Sinh viên đều có một bệnh chung, buổi tối không ngủ buổi sáng không dậy, còn thêm lên lớp ngủ bù.

Vốn lúc đầu chỉ nghĩ muốn nằm chợp mắt một chút, nhưng sau đó Vũ Hàm Anh thật sự có điểm muốn ngủ, mơ mơ màng màng, đột nhiên nghe ba tiếng ‘cộp cộp cộp’, giống như có người gõ bàn. Hơn nửa rất rõ ràng, như gõ ngay bên tai.

Vũ Hàm Anh giật mình, thiếu chút nữa nhảy dựng lên, vừa ngẩng đầu thì thấy trước mắt một mảng trắng lóa, nhìn thấy trước tiên chính là... túi áo khoác trắng.

Lần nữa ngược lên nhìn thì thấy một bộ ‘mặt vô cảm’, nhất thời thiếu chút nữa theo phản xạ đứng lên. Thầy Hạ cong ngón tay ở trên bàn trước mặt cậu gõ ba cái, không nói lời nào, ‘xoạch’ một tiếng, đem một túi nước suối lớn cầm trên tay để lên bàn.

Vũ Hàm Anh vội vàng đưa tay đỡ lấy, túi nhét rất đầy, chai nước bên trong thiếu chút nữa rót ra ngoài.

“Hôm qua cậu bỏ quên.”

Hạ Thần đặt túi lên bàn rồi nói một câu, đẩy đẩy kính xoay người đi, đến đứng ở bục giảng chuẩn bị lên lớp.

Vũ Hàm Anh nhìn một đồng chai nước trước mặt, cơ mặt run run... có lẽ nên nói “Cám ơn thầy”... Kỳ thật cậu hẳn là nên tìm một cái khe nứt mà cúi xuống đi.

“Chú em tao nói này, chú muốn thầy Hạ làm cu li hả, được nha.” Tên cùng phòng ngồi phía trước quay đầu lại hi hi ha ha một trận.

Buổi tối online chơi game thì đã hơn 7 giờ, trong game rất lag, đúng thời điểm đông người. Log vào nhìn, trên giao diện đăng nhập, Tiểu Vũ. rõ ràng đã cấp 75.

Đăng nhập vào, sau đó thấy kênh bang hội vô cùng náo nhiệt. Vũ Hàm Anh nhìn lướt qua, cái bang nhỏ này của cậu lúc nào cũng tung bừng sôi nổi.

Có điều vừa đảo qua thì ngẩn đi một chút, hiện đang nói liên miện trên kênh bang chính là một người tên ‘Băng * tuyết’. Nữ Vũ Dương lần trước Tiểu Vũ. gặp ở Võ Di.

.

[Bang hội] [băng * tuyết]: Sư phụ sao còn chưa có onl a

[Bang hội] [băng * tuyết]: Hôm nay đi Tam Hoàn bị người ta kick

[Bang hội] [băng * tuyết]: Sư phụ anh lên báo thù cho em đi

[Bang hội] [băng * tuyết]: Bọn họ đá em T-T

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Tội onl rồi

[Bang hội] [băng * tuyết]: Em thật thương tâm a

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị tới rồi !!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị dâu! Chúng em còn tưởng chị đi đâu mất rồi chứ

[Bang hội] [băng * tuyết]: Tiểu Vũ ca ca ~~~

.

Vũ Hàm Anh thấy Nho nho nhỏ lên tiếng chào hỏi, vừa định đáp lại thì thấy Băng tuyết gọi Tiểu Vũ ca ca, theo phía sau một chuỗi gọn sóng mắt hờn, tay run lên, thiếu chút nữa đánh sai chữ.

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Trường học rớt mạng, không có cách nào vào game

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Ô, tiểu bang chủ tới rồi

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]:

[Bang hội] [băng * tuyết]: Tiểu Vũ ca ca anh không để ý người ta

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Ách, xin chào...

.

Vũ Hàm Anh vừa gửi tin thì nhận được lời mời tổ đội, là của Nho nho nhỏ, nhấn đồng ý.

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu !!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị sao lại để anh đại nhận một đứ đờ đồ đệ đáng ghét như thế chứ !!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ???

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Hừ, là cái con nhỏ Băng * tuyết kia kìa

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: 59 giây nhận cô ấy làm đồ đệ?

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: ... Chị dâu a, trên cấp 45 đã xuất sư rồi, làm sao mà báỉ sư được

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Nhỏ đó làm một acc khác để báỉ sư, cũng đã vào bang rồi.

.

45 xuất sư? Vũ Hàm Anh nhìn màn hình, thế mới biết hóa ra mình đã sớm xuất sư rồi.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Con nhỏ đó phiền chết đi được !!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Mẹ nó anh đại nhận đồ đệ em đây không quản a

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Muốn quản cũng để chị dâu chị quản

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Nhưng mà mẹ nó không có việc gì làm cứ ở trong bang đòi dẫn đi làm nhiệm vụ, dẫn đi Tam Hoàn, dẫn đi đánh cò

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Em đã nói là có việc, đang đánh Phiêu

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Mẹ nó con nhỏ đó phát ra một đồng biểu tình ủy khuất, tiếp đó còn nói mấy người không phải bạn của Yêu em 59 giây sao? Thế nào không giúp cô ta thăng cấp

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Mẹ nó về sau em không bao giờ thích nổi cái biểu tình con gà nữa!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Còn nữa, em đang làm Bồng Bồng Đường

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Mẹ nó nhỏ đó cũng không để yên, cứ như em thêm quan tâm

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Mẹ nó đó là vật phẩm cố định có được không !!!! Cho cái rắm mà cho !!!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Hừ, còn nói em ức hiếp acc cấp thấp !!!!!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Em thật không chịu nổi rồi !!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Bồng Bồng Đường là cái gì?

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu !!!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị phải xem cái trọng điểm chứ !!

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Onl?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Ủ

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Đang trong đội?

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Ra đi, thêm đội

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Tôi và Nho Nhỏ đang nói chuyện, chờ chút

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ách, kỳ thật cái này cậu nên nói với Yêu em 59 ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại không phải không onl sao !! Nói với chị dâu cũng như nhau mà!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Anh ta đang onl a

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Còn muốn tôi vào đội, tôi đi nha

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: !!! Hóa ra là để ản!

.

Vũ Hàm Anh nhìn thấy câu cuối cùng của Nho Nhỏ đánh ra, sau đó liền lui đội, tiếp yêu cầu tổ đội Yêu em 59 giây phát qua.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nho Nhỏ tìm cậu? Nói gì vậy?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đang nói Bồng Bồng Đường

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: .....

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chị dâu

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tô Châu Thiết Tượng Phở

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đến

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ok

.

Vũ Hàm Anh nhìn 6 dấu chấm trên màn hình thấy rất muốn cười, sau đó cười lên tọa kỵ nhìn nhìn kênh bang hội, đóng lại, chạy đến trạm dịch truyền tống đi Tô Châu.

Khung cảnh vừa chuyển hết thì thấy một yêu cầu giao dịch.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ???

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Giao dịch

.

Nói thừa... Vũ Hàm Anh thiếu chút nữa mất trọn trắng, bộ cậu còn xem không hiểu hệ thống nói cái gì sao, có điều cuối cùng vẫn không tình nguyện nhấn giao dịch, thấy Yêu em 59 giây thả vào một đồng Cửu Cung Hạp.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Lấy Cửu Cung Hạp làm nhiệm vụ, sau cùng lấy Thiên Cơ Băng Sát đổi đồ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Có Bồng Bồng Đường

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.] Tôi chỉ muốn hỏi chút

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Anh cho tôi nhiều Cửu Cung Hạp thế để làm gì!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Con trai sao có thể cầm Bồng Bồng Đường a

.

Vũ Hàm Anh nhìn một đồng Cửu Cung Hạp xếp chồng trong tay nải không khỏi 囧, Ngụy Tam Gia bên cạnh chính là NPC hoạt động đổi đồ, có thể thấy Bồng Bồng Đường là vật phẩm phân thưởng có hình dạng đặc biệt, tuy rằng cây Bồng Bồng Đường này thật sự rất dễ thương, nhưng có dễ thương thế nào đi chăng nữa cũng tuyệt đối không thích hợp với nhân vật nam cao lớn thô kệch a !! Hơn nữa 400 Thiên Cơ Băng Sát mới có thể đổi, không sợ phiền chết người ta mới lạ. Với lại cái gọi Bồng Bồng Đường này, ngoài dễ thương ra thì không có tác dụng gì hết, chỉ có thể cầm ở trên tay, công kích gì gì đó hầu như không có...

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu có thể đổi Vũ Đương làm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: .....

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cấp thấp làm cái này tương đối dễ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vũ Đương có thể cầm một cái màu xanh lam

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Rất hợp với màu trang phục

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: !!!!

.

Yêu em 59 giây càng nói càng thấy cứ như chuyện đúng rồi, Vũ Hàm Anh bị anh ta càng nói càng 囧, Vũ Đương kia đích thật là nữ, nhưng có điều cậu là nam có được không ==.

Nhưng ngẫm lại, Tiểu Vũ cũng là nhân vật cậu chơi đầu tiên, cứ coi như dưỡng con gái cũng không sai, có thể trang hoàng cho con cưng của mình một phen, cầm Bồng Bồng Đường cũng rất đáng yêu.

... Cuối cùng Vũ Hàm Anh vẫn đổi tiểu nữ Vũ Dương Tiểu Vũ lên, chuyển hết Cửu Cung Hạp qua, lui thủ theo Yêu em 59 giây làm nhiệm vụ.

Vũ Hàm Anh nhìn trên màn hình nhiệm vụ vòng đầu tiên hoàn thành, không khỏi có chút cảm thán, hóa ra cậu và Yêu em 59 giây có hứng thú giống nhau... dường thành...

Quả nhiên là sự đồ... ư ==

Hoạt động Thiên Cơ Băng Sát đã có từ rất lâu, mặc dù người đi làm không nhiều lắm, Cửu Cung Hạp cũng không tính mắc, cao nhất cũng chỉ 1v một cái.

Nhiệm vụ có 5 vòng, chỉ có thể nói đúng là nhiệm vụ biến thái, thế nhưng cũng không hoàn toàn không thể hoàn thành. Nhiệm vụ vòng một không cho Thiên Cơ Băng Sát, vòng hai được một cái, càng về sau càng được nhiều, có điều thường thường khi làm xong vòng ba, vòng bốn của Cửu Cung Hạp thì gục luôn.

Tiểu Vũ theo Yêu em 59 giây chạy đi đánh nhiệm vụ vòng hai, mang theo một tên chuyên công, nhiệm vụ đánh quái khỏi phải nói, toàn bộ đều không cần động. Hơn nữa Yêu em 59 giây còn ném qua một đồng Định Vị Phù, ở ngoài thành làm xong nhiệm vụ có thể sử dụng Định Vị Phù trực tiếp quay về chỗ Ngụy Tam Gia Tô Châu giao nhiệm vụ.

Nhiệm vụ vòng ba có tên là ‘Chúng Lý Tầm Tha’. Vũ Hàm Anh nhìn nhìn bảng nhiệm vụ, NPC đưa cho một đạo cụ Tầm Duyên Kính, chọn một hảo hữu khác giới, chiếu Tầm Duyên Kính vào thì nhiệm vụ hoàn thành.

Mở khung hảo hữu ra, acc này hảo hữu vốn không nhiều, acc nam cũng chỉ có 3 tên cùng phòng, còn có Yêu em 59 giây và một số người trong bang trước cùng đánh cò.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu chiếu XC trước

.

Vũ Hàm Anh vừa định dùng gương chiếu vào Yêu em 59 giây, thấy đội tán gẫu thì ngừng lại. Quả nhiên không biết lúc nào thì XC cũng đã lên, đứng ở trạm dịch bên cạnh.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ừm

.

Tiểu Vũ chạy tới điểm vào XC, nhấn Tầm Duyên Kính, có điều bảng nhiệm vụ bên phải không biểu thị hoàn thành, hệ thống nói cái gì không có duyên phận blabla một đồng lớn.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sao lại không được a

.

Vũ Hàm Anh vừa gửi tin đi thì thấy XC logout.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Trên cơ bản lần đầu tiên chiếu đều không được

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

.

Vũ Hàm Anh điểm Yêu em 59 giây lấy gương chiếu, nhiệm vụ lập tức liền hoàn thành.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Hóa ra...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ... là như vậy

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Kính chiếu yêu còn biết chọn người

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Không phải yêu quái thì không được

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Lân cận] [băng * tuyết]: Sư phụ sư phụ

[Lân cận] [băng * tuyết]: Anh onl rồi a

[Lân cận] [băng * tuyết]: Em đang muốn đi làm nhiệm vụ Bồng Bồng Đường nè

[Lân cận] [băng * tuyết]: Giúp em đánh quái đi

.

Vũ Hàm Anh vốn không thấy được kênh lân cận, cậu thường chỉ để kênh đội ngũ, thỉnh thoảng nhìn qua kênh bang hội. Có điều ngay bên cạnh một nhân vật nữ mặc trang phục hồng phấn vây quanh hai người bọn họ nhảy tới nhảy lui, trên đầu dính tên Băng * tuyết.

.

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Hiện tại không rảnh

[Lân cận] [băng * tuyết]: Không được không được

[Lân cận] [băng * tuyết]: Mình người ta đánh không lại a

[Lân cận] [băng * tuyết]: Sư phụ không thể không quan tâm a

.

Nhìn nhân vật nữ trên màn hình nhảy liên tục, Vũ Hàm Anh cảm thấy có điểm khó chịu thế nào, một đồng biểu tình gà con thút thít không ngừng bốc lên, đột nhiên thấy rằng lời Nho nho nhỏ nói rất chính xác, biểu tình gà con một chút cũng không đáng yêu. ...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi tiếp tục, anh tự giải quyết đi

.

Lốc cốc gõ xong đội tán gẫu, tiểu Vũ Đường liền cười bạch hạc hướng Thương Khó cạnh chữ Bào bay đến, đi lấy vật phẩm nhiệm vụ yêu cầu, thức ăn nấu nướng Tứ Hi Hoàn Từ.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu làm ra thì cậu giải quyết

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: !!!!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Thế nào là tôi ?!!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Anh là sư phụ cô ấy!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cô ta nói quen biết cậu nên tôi mới cho vào bang

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cô ta còn nói cậu là ca ca cô ta

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi đây không quen cô ấy có được không

.

Vũ Hàm Anh bắt đầu đi đến cực điểm rồi, cậu lúc nào mọc ra một cô em gái a.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Cô ấy gặp ai cũng gọi ca có được không

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ban đầu cô ta nói Tiểu Vũ. ca ca bảo đến bá sứ, tôi thế nào biết cậu không quen

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ... hơn nữa lúc đó là acc nam, không kêu ca ca chứ kêu cái gì a

.

Vũ Hàm Anh vừa đánh xong thì nhìn thấy trong kênh bang hội Nho nho nhỏ hỏi chị dâu có đánh cò không... vừa mới uống ngụm nước trong miệng thiếu chút nữa đều phun hết lên màn hình.

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ai ai ai, chị dâu chị đổi acc này rồi sao?

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Đang nhiệm vụ, không đi

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Thật sự là cường thế trước sau như một

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại V5

[Bang hội] [băng * tuyết]: A, là bang chủ đó sao?

[Bang hội] [băng * tuyết]: Bang chủ sao cấp độ của chị lại thấp như thế a

[Bang hội] [băng * tuyết]: Không cao bằng em nữa

[Bang hội] [băng * tuyết]: Em cứ tưởng bang chủ phải đều hơn 90 chứ

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ...

[Bang hội] [băng * tuyết]: Nhưng mà bang chủ ID của chị thật giống Tiểu Vũ. ca ca nha

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị dâu~

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Hai người đang làm nhiệm vụ gì vậy

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]:

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Có cần em tới giúp không

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đánh cò một lát thôi

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Thêm đội em

.

Vũ Hàm Anh nhìn tin bang hội của Băng * tuyết, không biết trả lời thế nào, nhưng không đợi cậu nói, Nho nho nhỏ liền một chuỗi đẩy phần phía trên lên hết.

.

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Kiểm Bổng Bổng Đường cho chị dâu em

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Anh, anh rút cuộc đã thừa nhận rồi

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: !!!!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại V5

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Ha ha ha

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ = sư phụ...

[Bang hội] [băng * tuyết]: A a a, sư phụ anh có vợ rồi sao ?!!

[Bang hội] [băng * tuyết]: Thiết hay giả

[Bang hội] [băng * tuyết]: Thế nhưng em xem tư liệu của anh không có nương tử a

[Bang hội] [Nho nho nhò~]: Grừ, bà nổi giận rồi nha

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ, con gái của tôi không bán ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Không phải mua một tặng một sao?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu sớm đã bán

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: !!!

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Sinh lễ chưa hồi môn, nương tử không xuất giá

.

Vũ Hàm Anh thấy trên màn hình hai chữ ‘nương tử’, tay run đến chuột cũng vắng mắt. Nhìn chăm chăm nam Vũ Đương một thân trang phục cao cấp, lập tức nổi da gà đầy người!

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Đồ đệ, kết hôn đi

Tiểu Vũ Đương tức giận, xoay người chạy đi, lười phản ứng lại tên lẩm tiền này, cậu cần đi Thương Khó lấy Tứ Hi Hoàn Tử về giao nhiệm vụ!

Nhưng còn chưa đi được hai bước, nhân vật đột nhiên dừng lại, sau đó chạy như bay, chớp mắt vù một cái liền áp đến ngay sau lưng Yêu em 59 giây.

Vũ Hàm Anh thật sự rớt mất, sững sờ vài giây mới tỉnh mộng, acc của cậu vì mở tự động theo sau, khi đội trưởng ở đâu nhân đi theo, không cần đội viên đồng ý có thể trực tiếp thực hiện, vốn để thuận tiện cho hoạt động tổ đội gì đó, giờ thì ngược lại...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: !!! Mở đi theo làm gì !!!!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Dẫn cậu đến Thương Khó

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ở ngay Thiết Tượng Phò có một cái

.

Khi đội tán gẫu toát lên, Vũ Hàm Anh liền nhìn thấy góc trên bàn đồ một NPC đứng đó, trên đầu dính Tiền Trang Chương Quay...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: .....

.

Trên đầu 6 dấu chấm, Vũ Hàm Anh cảm thấy mình đã nhiều ngày như vậy rồi vẫn còn là một tân thủ, thì ra nơi này cũng có Thương Khó, cậu lần đầu biết, nhớ tới trước kia tu sửa trang bị đều phải chạy tới chạy lui...

Hạ Thần kéo tiểu Vũ Đương lấy thức ăn nấu nướng liền trở về chỗ Ngụy Tam Gia giao nhiệm vụ. Bên cạnh Băng * tuyết mặc trang phục A Châu còn đứng ở đó, có điều vẫn không nhúc nhích, tám phần đang liên tục đánh chữ ở trong bang không vội đi đâu. Đơn giản cắt bỏ kênh bang hội, chỉ mở kênh

đội ngũ.

Buổi chiều hôm nay anh không có lớp, xử lý một ít chuyện thương vụ sau đó liền vào game chuẩn bị mang Tiểu Vũ đi thăng cấp. Có điều vừa mới log vào có đã có người mật anh, bảo muốn bán anh làm sư phụ, còn nói quen biết Tiểu Vũ.

Hạ Thần không để ý, thuận miệng đồng ý. Trước kia anh không thu nhận đồ đệ, chủ yếu do ngại phiền phức. Nhưng sau đó nhận Tiểu Vũ., tiểu Nga My thật nghe lời, tuy rằng thỉnh thoảng có học xấu, được cái ít nói, cũng không gây phiền phức gì. Nhìn chính mình kéo một acc lên, cảm giác thật không tệ.

Nhưng không đợi bao lâu anh liền hối hận, đồ đệ ngoan ngoãn vâng lời không phải lúc nào cũng có thể gặp, cái cô mới rồi kia rõ ràng không phải. Mang theo thăng cấp, cô ta ở bên cạnh oang oang liên tục, anh không đáp lại cũng không được. Một chốc nhìn thấy người khác có cái gì trang phục mới cái gì trân thú, tới theo anh đòi.

Hạ Thần cảm thấy phiền, trực tiếp logout. Không khỏi nghĩ đến Tiểu Vũ lúc trước cũng mặc trang phục môn phái Vũ Đương màu lam lục, rõ ràng cả khuôn mặt kiểu tóc đều giống nhau, song cũng khác biệt rất nhiều.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Cửu Cung Lạp hư rồi...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Cái đồ này cũng hư

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Làm tiếp cái khác

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Không đủ tôi lại mua

.

Hạ Thần vừa nhìn thấy Tiểu Vũ báo tọa độ, chuẩn bị kéo người đi làm nhiệm vụ thì thấy di động trên bàn chớp chớp. Khi lên lớp anh tắt âm thanh, đến giờ còn quên chưa mở.

“Anh đại.”

Vừa nhận thì nghe được giọng Quân Triết, sau đó là tiếng cười ha ha. Tay không ngừng lại, vẫn mở đi theo kéo Tiểu Vũ tiếp tục nhiệm vụ.

“Chuyện gì?”

“Khụ khụ.” Đầu bên kia Quân Triết cười đủ, lúc này mới háng háng giọng, “Em nói này, anh đại, cái kia...”

Hạ Thần giúp Tiểu Vũ giải quyết tiểu quái, hai người lập tức dùng Định Vị Phù trở về Ngụy Tam Gia Tô Châu, “Không nói anh cúp.”

“Đừng đừng đừng!” Quân Triết vừa nghe liền hô to, “Anh đại, em vô tội. Khụ khụ, là tiểu Ngạn bắt em hỏi! Em bị ép a! Anh đại, anh có phải là thích Tiểu Vũ kia.”

“Không biết.”

Hạ Thần trả lời rõ ràng. Quân Triết đầu dây bên kia bị anh một câu ghen cứng, nửa ngày mới nói, “Em nói này anh đại, anh nếu có chút chút chút thích, có chút chút chút cảm giác, phải điện thoại gặp mặt gì gì đó, đem người đuổi tới tay a! Ông già nơi này cũng có nói rồi a, ông không phải muốn anh có vợ sau đó có cháu bông ư, anh mang về một người, ông cũng sẽ không ép anh lấy cái cô, ách, gọi là gì ấy nhỉ? Dù sao anh tranh thủ đi, anh cũng làm tổ bên ngoài một năm rồi. Đừng có nói với em cái gì anh thích đàn ông nha, khi gió, cái lý do đó không được chấp nhận, anh là người trong giới em đây sao có thể không nhìn ra!”

Hạ Thần nghe Quân Triết nói liền từ từ một hơi, nghĩ đến cậu ta còn không biết Tiểu Vũ là nam, có chút buồn cười, “Chuyện của anh không cần em quan tâm, xem ra công việc của em cũng không bận bịu gì nhì.”

“Em thật sự rất bận! Anh đại anh nhanh trở về đi, em đã sắp học máu rồi. Gần đây xảy ra chuyện, tiểu Mạc bị phái đi, mãi không về a.”

“Ừ.”

“Ừ là có ý gì a!” Thanh âm của Quân Triết lộ ra vẻ bất đắc dĩ dờ khóc dờ cười.

Hạ Thần kéo khóa miệng cười, “Nếu anh theo đuổi tiểu Vũ, em sẽ càng muốn khóc hơn.”

“Sao thế được!” Quân Triết vừa nghe có hy vọng, vội vàng nói: “Anh đại anh xông lên đi, chúng tiểu nhân đều ủng hộ anh.”

“Được rồi, anh phải cúp, đang còn làm Băng Sát.”

“Được được được, có cần tiểu nhân đưa Hạp không a, em trên thế giới thu mua Hạp, trước mua 400 cái, đưa cho chị dâu làm Bồng Bồng Đường, hồng lam lục mỗi loại làm một cái!”

Hạ Thần cúp điện thoại, thấy Tiểu Vũ đã sớm giao nhiệm vụ, đứng ở bên cạnh anh chờ.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi được rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ừ

.

Vũ Hàm Anh báo tọa độ, đi theo Yêu em 59 giây tiếp tục làm nhiệm vụ.

Mới ra khỏi trạm truyền tổng Tô Châu đến Tây Hồ liền nhìn thấy trong kênh đội Yêu em 59 giây phát ra một câu, có điều trên đỉnh đầu đối phương không có chữ, nhất định là khi chờ cậu truyền tổng qua, có mấy giây đồng hồ.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vừa rồi nhận điện thoại của Hàng ngàn năm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ???

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu ta bảo tôi theo đuổi cậu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu ta nói cần phải hỏi số điện thoại của cậu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: 999

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Đó lấy đi!

999 là số điện thoại cấp cứu =))

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]:

.

OMG...

Vũ Hàm Anh nhìn khuôn mặt tươi cười trên màn hình, đại não bắt đầu tự động bỏ não, nghĩ Yêu em 59 giây cái tên Vũ Dương mặt vô cảm ít nói giết người tàn bạo cười lớn “Ha ha ha”... Vì vậy, gió Bắc bắt đầu cuồng thổi, lạnh a.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ anh hôm nay bị kích động

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Đồ đệ không quen

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Bị kích động cả buổi chiều

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ha ha ha, tôi không có cười

.

Vũ Hàm Anh đương nhiên biết Yêu em 59 giây vì cái gì bị kích động, nhất định là do cô Băng * tuyết kia bám theo cả buổi. Anh ta bình thường trong bang hội không nói chuyện mấy, nghĩ cũng biết không thích có người vây quanh anh liều mạng quấy rầy.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đồ đệ?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Kết hôn đi

.

Vũ Hàm Anh còn chưa có trộm vui mừng xong, đã bị sắc nước miếng chính mình, mãnh liệt ho nửa ngày, lực chấn động của ba chữ trên màn hình rất lớn.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Anh quên uống thuốc à

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nếu không thì cậu đưa tôi acc Tiểu Vũ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: XC cho cậu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi thật sự rất có nguyên tắc !!

.

Vũ Hàm Anh hung hăng gõ bàn phím, cậu rất có nguyên tắc a. Kê có tiền thật đáng giận, lại muốn lấy acc đổi con cưng của cậu! Cái acc kia đáng giá lắm sao! Full ngọc 7, bảo bảo cực phẩm, trang bị cực phẩm a, lại là nhân vật đại thần trong server...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: T-T Anh phải đối xử tốt với con gái tôi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Không được ức hiếp nó

.

Nguyên tắc không thể làm com ăn...

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]:

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thỏa thuận xong

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đêm nay 3 giờ kết hôn

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Bây giờ nhiều người quá, phiền phức

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Được...

.

Vũ Hàm Anh quyết định nhịn đau bỏ thứ yêu thương, cùng lắm thì xong tối nay sẽ không chơi cái acc này nữa! Tính toán một chút, pin laptop nhiều nhất có thể trụ hơn 1 giờ.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: 11 giờ cắt điện tôi logout, đến 3 giờ thì lên lại

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chỗ cậu cắt điện?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Vớ vẩn, không phải đã sớm nói với anh rồi sao

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu, trước khi kết hôn đã dữ tợn như vậy

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Không cho phép đùa giỡn con gái tôi !!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ... Tôi dạy cho cậu cách nghên điện

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ???

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Sau khi nghên điện sẽ không bị cắt điện

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: !! Thần kỳ thế

.

Vũ Hàm Anh nhất thời không hiểu được ‘nghên điện’ có ý gì, đợi khi Yêu em 59 giây trên đầu nhô ra một đoạn đội tán gẫu lớn, xem xong cảm đều rớt cả ra.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu tìm một thiết bị điện có công suất lớn, đợi trước khi cắt điện 5 phút thì mở, aptomat sẽ tự ngắt, trường học thiết trí tự động bật trở lại. Cứ liên tục mở khiến nó ngắt đóng liên tục, đợi đến sau 5 phút tắt đèn có thể tắt thiết bị điện, điện cũng sẽ không bị ngắt

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ, anh là thợ điện sao ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đây là thường thức

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Lễ đường

Vũ Hàm Anh mặc dù thật sự muốn thử cái phương pháp nghên điện này thế nào, nhưng vừa đứng lên muốn tìm xem có thiết bị điện công suất lớn hay không, ngấm lại vẫn ngồi xuống.

Nghên điện cứ để sau hẵng nói... Lát nữa mà nghên được điện, tất cả mọi người sẽ muốn chơi suốt đêm, 3 giờ Tiểu Vũ cùng Yêu em 59 giây kết hôn, không muốn bị mấy tên bạn xấu xa nhìn thấy.

Lúc 11 giờ cắt điện, Vũ Hàm Anh và Yêu em 59 giây lên tiếng chào nhau liền logout tắm rửa đi ngủ. Dùng đi động cài chuông hẹn giờ, 2 giờ 55 phút, tắt âm chuyển chế độ rung.

Bò lên giường một lúc không ngủ được, 3 tên cùng phòng kia tắt đèn vẫn tiếp tục chơi game.

Vũ Hàm Anh trở mình, đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, cậu làm sao lại mang con cung đi bán nhĩ?! Không đáng! Acc XC ID Pass hiện tại cậu cũng biết a! Khuê nữ đáng thương chẳng phải là tặng không sao...

Cắt thịt a, đành cảm lòng đưa a...

Đợi đến hơn 1 giờ laptop đều hết pin, trong phòng mới im lặng. Vũ Hàm Anh mơ mơ màng màng vừa mới ngủ chợt nghe truyền đến tai âm thanh ‘rè rè’, giật mình, nhanh chóng xoay người dậy, nhìn cũng không nhìn tắt chuông báo rung đi.

Vừa mới ngủ, vẫn cảm thấy mơ mơ hồ hồ, đầu óc cũng có chút chậm chạp. Muốn nhanh chóng mở máy tính, gian nan bò từ trên giường xuống, vừa động liền nghe ‘kẹt’.

Bò xuống giường ngây ngốc một lát, bật máy lên, Vũ Hàm Anh đăng nhập ID Pass tiến vào game. Trong khung hảo hữu ngoài trừ tên Yêu em 59 giây còn lại tất cả đều xám

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Đến rồi?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Ủm

.

Một tán gẫu vừa phát ra yêu cầu tổ đội đã tới, Vũ Hàm Anh nhấn đồng ý tiến đội, rê rê chuột, biểu thị địa điểm ở Lạc Dương.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Dọn tay nải trông một chút, tôi có ít đồ giao dịch

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ủ, từ từ

Tiểu Vũ trước tiên chạy đến Thương Khô dọn nửa ngày, cuối cùng đều trông không mới chạy ra trạm dịch truyền tống đến Lạc Dương.

Rạng sáng 3 giờ, tốc độ đường truyền rất tốt, TLBB thật vắng vẻ, hầu như không có người chơi nào còn đang onl.

Tối Lạc Dương, mở bản đồ thấy Yêu em 59 giây đứng ở chỗ Nguyệt Lão, một đường chạy tới.

Vừa đến nơi cậu liền thấy Yêu em 59 giây toàn thân mặc trang phục màu đỏ. Không phải trang phục Bách Niên Hảo Hợp của Nguyên Bảo Điểm, nhưng cũng một thân màu đỏ, thật ra so với bộ lễ phục 囍囍 kia nhìn đẹp hơn nhiều.

Vũ Hàm Anh nhấn giao dịch, Yêu em 59 giây thả lên một đồng đồ, đẩy ô sau đó ấn xác định. Cậu vừa muốn nhìn một chút xem đây là gì, lại có nhắc nhở giao dịch phát tới. Cuối cùng đến khi tay nải của cậu đều đầy mới thôi.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Máy thứ này đều là...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Có mấy cái pháo hoa, còn có hai bộ quần áo

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu mặc vào tôi xem xem

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Được

Vũ Hàm Anh ấn vào trang phục trong tay nải, Yêu em 59 giây nói ‘hai bộ’ tuyệt đối là từ vô nghĩa... Ngay tức khắc trang phục môn phái màu lam lục trên người Tiểu Vũ thoáng cái liền biến thành một bộ quần áo màu hồng phấn.

Tổng cộng có 4 bộ, 2 cái vĩnh cửu, 2 cái 30 ngày. Tiểu Vũ thay một lượt, mặc dù đều không biết đây là quần áo gì, nhưng không thể không nói nhân vật nữ của TLBB quả nhiên so với nhân vật nam nhìn đẹp hơn nhiều.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Chọn xong chưa... ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đều nhìn rất đẹp

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Nói mau!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Pin tôi chỉ có 1 giờ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thỏ a

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Rất đáng yêu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ==

Đáng yêu cái đầu anh! Vũ Hàm Anh nhìn trên màn hình hai chữ ‘đáng yêu’ trực tiếp nghiêng răng. Nhưng cuối cùng vẫn để Tiểu Vũ thay bộ quần áo hồng phấn.

Quay góc nhìn, Vũ Hàm Anh xoay tròn 360 độ thưởng thức một chút con cưng của mình, thật sự rất đáng yêu, quần áo màu hồng nhạt, có cảm giác lông lông mềm mại, trên quần còn có một cái đuôi tròn căng, giày dưới chân giống như cái vuốt mèo.

Thật sự rất đáng yêu...

Tiểu Vũ cùng Yêu em 59 giây đứng bên Nguyệt Lão đã lâu, trộm kết hôn, quy cũ cũng rất nhiều. Đã bắt giao tiền còn phải làm đề văn đáp. Hai người giăng co nửa ngày, rốt cuộc chọn xong, mới chạy đến Lạc Dương NPC Hi Lai Nhạc tiến hành hôn lễ tuần du.

Tiểu Vũ hồng phấn ngồi trong kiệu màu đỏ, Yêu em 59 giây cười đại mã đi bên cạnh, phía trước còn có mấy NPC khua chiêng ‘keng keng keng’, đi hai bước phóng cái pháo hoa, đầy đất đều là hộp quà.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi muốn đi xuống

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Anh không cảm thấy chúng ta rất dị sao ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Có chút

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cho nên mới nói phải là lúc không có ai

Vũ Hàm Anh nhìn trong màn hình lấp lóe lấp lóe, pháo hoa rất sáng, kiệu màu đỏ đại mã màu đỏ rất vui vẻ. Có điều cậu bây giờ có tật giật mình a, trong phòng tối om, chỉ có ánh sáng lóe lên từ máy tính, khỏi bàn bao nhiêu quý dị. Thêm nữa tên bạn cùng phòng vừa trở mình sau lưng cậu liền giật mình một cái a...

Nhảy ra khỏi kiệu có được không a = □ =

Thật sự rất dị!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sur phụ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Kiệu này muốn đi tới đâu a, như thế nào còn chưa xong

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chưa ngồi qua

Cuối cùng tại Lạc Dương vòng vo nửa ngày mới trở lại chỗ Hi Lai Nhạc, hai người đi NPC tiến vào hi đường.

Bên trong hi đường trống trơn, quy cách xa hoa nhất, khung cảnh rất đẹp. Chỗ ngồi tân khách, thái sư y, bàn thờ, lính hộ vệ, đội nghi lễ, ngoài ra còn có thảm đỏ.

Yêu em 59 giây dẫn cậu chạy trên thảm đỏ đến trước chỗ bái thiên địa, sau đó bắt đầu phóng pháo hoa, pháo hoa của Nguyên Bảo Điểm tự nhiên so với trong lễ đường đẹp hơn nhiều, đương nhiên giá cả cũng mắc hơn rất nhiều.

Trên màn ảnh lấp lóe lấp lóe, có thật nhiều pháo hoa toàn cảnh nức muốn chết, đẹp thì đẹp, nhưng cảm giác đốt tiền không sao tốt được.

Bùm bùm phóng một trận pháo hoa, tay nải thoáng cái trống không, chỉ còn lại ba bộ quần áo. Yêu em 59 giây lại chạy đến nơi bán pháo hoa mua thêm một bao quay về tiếp tục.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sur phụ anh đang ở đây đốt tiền a

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Đừng mua nữa

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nghe vợ yêu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = Ⅲ =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Cẩn thận tôi mở hỗn chiến đánh anh

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Nơi này có thể mở

Trong lễ đường có thể bật pk giết người, giết tân lang là một truyền thống trong hôn lễ, Vũ Hàm Anh thật ra đã nghe nói qua. Híp híp mắt, ầm nửa ngày

mới ấn đổi hình thức hỗn chiến. Tên Tiểu Vũ cùng Yêu em 59 giây lập tức liền đỏ.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ anh đứng vững vững

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

.

Vũ Hàm Anh lúc bắt đầu còn có chút băn khoăn, điểm chọn Yêu em 59 giây, cũng không dám dùng kỹ năng, F1 chém chạy. Sau khi đánh một cái thì mặc định đánh tiếp liên tục, nhanh chóng nhấn chuột chạy ra, lúc này mới không công kích nữa.

Một giọt cũng không rớt... !

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Không có rớt máu...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu đánh nhiều chút sẽ rớt

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

.

Kết quả Tiểu Vũ không khách khí liên tục ném vào Yêu em 59 giây một đồng kỹ năng, người ta nói Vũ Dương mặc dù da giòn máu mỏng, nhưng chuyên công, năng lực khống chế cũng cao. Chỉ có điều đối với tên Yêu em 59 giây 90 full ngọc 7 mà nói, không riêng công kích rưng không được máu, mà ngay cả kỹ năng khống chế cũng không dùng được.

Tiểu Vũ đánh nửa ngày, Yêu em 59 giây chỉ thỉnh thoảng mới rớt 1 chút máu, Vũ Hàm Anh bức bối quá mức. Cuối cùng Yêu em 59 giây thả ra bảo bảo, hai con Biến dị Uyên Ương.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đánh con này dễ hơn

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ =

.

Bị xem thường...

Hai con Uyên Ương là một đôi, Vũ Hàm Anh cũng nhìn không hiểu cái gì là cấp biến dị, chỉ biết màu sắc Uyên Ương này không giống với trước kia, trên người còn phát sáng, rất đẹp. Hai con Uyên Ương nhảy nhót nhót, cách một lúc, một con còn nhảy lên hôn ‘chụt’ một ngụm lớn, trái tim hồng nhạt ‘phốc phốc phốc’ bốc lên.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi không ức hiếp trâu thú...

.

Vừa nói xong đối phương liền điểm giao dịch, mang Uyên Ương thu lại thả vào trong khung.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Giao dịch

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ, anh đã cho tôi rất nhiều đồ ==

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Số liệu thôi

.

Số liệu thôi... Vũ Hàm Anh trợn mắt nhìn thẳng, số liệu cũng có thể dùng để đổi thành tiền được không!

Vũ Hàm Anh không muốn con Uyên Ương kia, Yêu em 59 giây cũng không nói gì. Sau đó pin laptop không sai biệt lắm, biểu thị còn 10 phút, hai người mới rời khỏi phó bản lễ đường, trở lại Lạc Dương.

Vũ Hàm Anh nhìn pin nháy đỏ, tắt máy tính, lặng lẽ mò mẫm trong túi bỏ lại lên giường. Nằm xuống đắp chăn mới thở phào nhẹ nhõm, thần không biết quỷ không hay.

Hung hăng thở ra một hơi, còn nghĩ tới cuộc xong việc, ngon giấc... Có điều hôm sau thời điểm trở vào game, mới phát giác cái gì gọi là xong việc?! Cái gì gọi là ngon giấc?! Cái gì gọi là thần không hay quỷ không biết?!

Cậu xem nhẹ rất nhiều việc...

Chẳng hạn như Yêu em 59 giây cũng biết ID Pass Tiểu Vũ. Vì vậy vừa login liền thấy ở bản đồ Lạc Dương, nhân vật nữ hồng phấn cùng tiểu Uyên Ương đứng bên cạnh, nháy a nháy...

Còn chẳng hạn như hệ thống tin nhắn thật sự rất đáng ghét gì đó, thời điểm người chơi kết hôn sẽ phát cho tất cả hảo hữu một tin nhắn. Vì vậy vừa login liền thấy vô số người mặt cậu, nói cái gì lại có thể trộm đi cùng Yêu em 59 giây kết hôn!!

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Dạ Tây Hồ

Tối hôm sau Vũ Hàm Anh còn có lớp muộn, trên đường trở về chạy đi mua sandwich thay cho bữa tối, về đến ký túc xá cũng đã hơn 9 giờ rồi.

Mới vừa vào đã nghe 3 tên cùng phòng ‘ha ha’ cười to, cơ hồ dưới lầu đều có thể nghe được.

“Sói tru gì thế?” Vũ Hàm Anh đóng cửa thuận tiện hỏi một câu.

“Tên nhóc cậu còn dám trở về?!” Giang Đàm nhích một cái liền lùi tới, “Hôm qua lên lút làm gì sau lưng anh em a?”

Vũ Hàm Anh nghe được hai chữ ‘hôm qua’ liền có chút chột dạ, nhưng vẫn mặt không biến sắc tìm không nhảy, “Làm sao?”

Tên bạn cùng phòng bên cạnh thấy thế càng cười đến khoa tay múa chân, Giang Đàm tóm lấy cậu kéo đến trước máy tính của mình, Vũ Hàm Anh còn chưa kịp nói gì thì thấy trên màn hình một thư tin nhắn hệ thống, lập tức trợn mắt há hốc mồm, hóa đá...

Hệ thống hóa ra cũng nhiều chuyện như vậy!

Vũ Hàm Anh khóc không ra nước mắt, thời điểm người chơi kết hôn hệ thống đều sẽ gửi cho hảo hữu một thư tin nhắn, để người khác đến chúc mừng hôn lễ. Cậu sao lại không nghĩ tới...

Giang Đàm gần như cười cả nửa ngày, nói Tiểu Vũ xuất giá, còn lên lên lút lút, mấy ông anh này chưa kịp tặng quà, tối nay lập tức mang lễ vật đến, cái gì sách kỹ năng bảo bảo đại quân, cái gì bảo thạch, nghĩ muốn gì đều có.

Vũ Hàm Anh bị đem ra trêu chọc cả buổi lúc này mới trở lại chỗ ngồi bật máy tính, trong lòng không yên a, cuối cùng vẫn lên xem tình hình của Tiểu Vũ.

Nếu không lên thì tốt lên một cái liền kinh hoàng. Tin nhắn thư riêng rầm rầm đập tới. Càng không còn gì để nói hơn chính là... bên người Tiểu Vũ hồng phấn như thế nào lại có con Biện dị Uyên Ương lông lánh!!

Không cần đoán, nhất định Yêu em 59 giây tự mình giao dịch qua...

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu lên rồi!!!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Thật đã lên

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Chị dâu thú tội đi

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Anh đại đúng là không phúc hậu a

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Không phúc hậu!!

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Phải a

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Onl rồi?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: ... ừm

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Vẫn làm Bồng Bồng Đường?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Không !!

.

Vũ Hàm Anh nghiêng răng nghiêng lợi a, thư riêng một cái cũng không trả lời, muốn cậu trả lời cái gì a.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Tòil logout, đổi Tiểu Vũ.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: ...

.

Phát xong tin, Vũ Hàm Anh liền lập tức lui về giao diện đăng nhập, vừa định log acc Tiểu Vũ., do dự vài giây, dùng acc Tiểu Vũ với acc Tiểu Vũ. căn bản không có khác nhau... người trong bang cũng đều biết đó là của cậu.

Cuối cùng vào giao diện game, đăng nhập XC...

Vũ Hàm Anh login XC, vừa vào đã đứng ở Lạc Dương, có thể Yêu em 59 giây sau đó log qua. Vừa mới chuyển động con chuột điều chỉnh góc nhìn một chút, tay run lên, Vũ Hàm Anh thiếu chút phun câu chửi thề. Bên cạnh đại Nga My có một tiểu nữ hồng nhạt, mặc trang phục lông mềm mại, trên đỉnh đầu đính cái tên Tiểu Vũ, còn có dòng chữ “Nương tử của Yêu em 59 giây”...

.

[Lân cận] [XC]: !!!!

.

Đánh ra chữ đến kênh lân cận, ném qua một cái yêu cầu tổ đội, lập tức đối phương liền vào.

.

[Đội ngũ] [XC]: == 59?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ủ

[Đội ngũ] [XC]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi vừa log vào đã có người mặt cậu

[Đội ngũ] [XC]: ==

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Bảo cậu đi nhận quà mừng

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Còn bảo chúng ta đến Dạ Tây Hồ kết hôn lần nữa

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Bọn họ muốn xem lễ

[Đội ngũ] [XC]: = □ =

[Đội ngũ] [XC]: Anh đi nhận đi...

[Đội ngũ] [XC]: Con gái tôi thuộc về anh rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

.

Vũ Hàm Anh trực tiếp phát điên, có điều nhìn tiểu nữ đáng yêu trước mặt, bỏ nảo một lần mặt vô cảm Yêu em 59 giây... 囧 không thể tưởng tượng, chỉ nghĩ thôi đã phụt cười rồi.

Trong kênh lại phát qua mấy cái mặt tán gẫu, có mấy người cậu biết, là trong bang, phần lớn đều nói Yêu em 59 giây quá không phúc hậu, kết hôn cũng không thông báo, vân vân. Thấy thế đột nhiên rất nhanh lặc cộc gõ vài chữ.

[Đội ngũ] [XC]: Được

[Đội ngũ] [XC]: Chúng ta đi Dạ Tây Hồ đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ừm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi logout đổi acc

[Đội ngũ] [XC]: Khoan khoan khoan !!!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ?

[Đội ngũ] [XC]: Anh log Tiểu Vũ được rồi, tôi log acc Yêu em 59 giây

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [XC]:

[Đội ngũ] [XC]: Vợ yêu, chúng ta đi kết hôn đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: .....

Nhìn đối phương trên đầu nhô ra 6 dấu chấm, đột nhiên cảm thấy được trong lòng rất sáng khoái. Sau khi Yêu em 59 giây phát ra một đồng dấu chấm liền đưa tài khoản cho cậu.

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Đến Dạ Tây Hồ

Vũ Hàm Anh tại kênh bang hội phát ra cái tin, sau đó có thể tưởng tượng được, bang hội nhất thời náo nhiệt, mọi người reu chọc một trận, lập tức đều hướng Dạ Tây Hồ chạy tới.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Oa, đồng bào xông lên a! Phá động phòng đi!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Áu áu áu~

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Đừng quên mang lễ vật theo, tay không không được

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Đó là đương nhiên

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Chúc mừng anh đại, chúc mừng bang chủ a

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi thôi vợ yêu~

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

Vũ Hàm Anh hiện tại cảm thấy cực kỳ sáng khoái, trong bang một đồng người sói tru xong rồi, trên thế giới lại có thật nhiều lời chúc phúc, loa cũng là một cái nổi một cái đẩy lên.

Không phúc hậu mở đi theo, tiểu nữ lập tức liền bị kéo lại, Vũ Hàm Anh hôm nay đã nghiện cảm giác làm đội trưởng kéo Yêu em 59 giây.

Chờ đến Dạ Tây Hồ, Vũ Hàm Anh có chút choáng váng, cậu thật không nghĩ đến nơi đây lại nhiều người như vậy... Vốn tốc độ đường truyền đã không nhanh, lúc này càng lag đến mất hồn...

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Ái da, đến rồi à

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Trước tiên hôn một cái

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Hí hí hí, hôn một cái đi

Nho Nhỏ cùng Gió-er cát-er tôi nôn ở xung quanh hai người nhảy lại nhảy, trên đầu không ngừng bốc lên chữ, không phải là hôn một cái thì là ôm một cái.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn kênh động tác bên cạnh, không phúc hậu làm theo, đại Vũ Dương mặc trang phục đỏ thắm lập tức nhào tới một bước, từ phía sau ôm tiểu nữ hồng phấn. Không thể không nói, động tác này hiệu quả rất tốt, rất đẹp mắt.

Không biết là ai, rất đúng lúc, tức khắc đã phóng pháo hoa, kết quả được nhiều người ủng hộ, một đồng một đồng pháo hoa bắt đầu phóng lên, cả một màn hình cái gì cũng không thấy rõ, chỉ thấy được ánh sáng lấp lóe lấp lóe. Cũng không biết rốt cuộc mọi người mang theo bao nhiêu pháo hoa tới, hầu như không thể nhìn thấy chữ trên đầu.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Oa oa oa

[Lân cận] [hàng ngàn năm]: Ô

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Hí hí hí, anh đại thật lãng mạn a

[Lân cận] [nhìn về bên trái]: Anh đại V5

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại hôm nay thật sáng khoái nha

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Tối hôn một cái đi, oa

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu~

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Bọn họ muốn chồng hôn vợ một cái

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ha ha ha, chị dâu có phải là thẹn thùng

[Lân cận] [nhìn về bên trái]: Chị dâu đừng mắc cỡ!

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu đừng xấu hổ

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Trước hôn một cái, vợ yêu

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: ...

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: A a a a a a

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại quả nhiên là tên công trong nóng ngoài lạnh a

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Ác Tặc

Vũ Hàm Anh cười trộm chưa được bao lâu thì không cười nổi nữa, hiện tại cậu thật sự khóc không ra nước mắt a!

Pháo hoa trong tay nài mọi người phóng xong hết, sau khi trâu chọc đủ liên bạt pk giết tân lang, hoạt động truyền thống thế nào cũng không thể bỏ qua a, vì vậy Yêu em 59 giây quang vinh gục xuống...

Vũ Hàm Anh buồn bực, mặc dù acc Yêu em 59 giây lên toàn ngọc 7, hơn nửa trang bị đều là cực phẩm trong cực phẩm, thế nhưng vẫn chịu không được hơn mười người cùng một lúc đập kỹ năng a!

Lần đầu tiên màn hình màu xám cậu chưa kịp phản ứng, ngẩn người nửa ngày mới biết mình chết...

Đến trước mặt Mạnh Bà báo cáo một cái, Vũ Hàm Anh cố ý điều khiển Yêu em 59 giây ở Lôi đài Lạc Dương bỏ máu, sau đó đem tiền mang theo trong tay nải đều cắt hết... Chết một lần rút hơn mười vàng ai chịu nổi a.

Sau đó lại vội vàng chạy đi Dạ Tây Hồ. Lần này vừa mới vào cửa, chờ chuyển cảnh lag một hồi, sau khi tiến vào liền thấy một đồng người thủ bên cạnh, may mắn còn chưa qua thời gian bảo hộ, cho nên không có rưng máu.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu cứu mạng a...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Để bọn họ giết vài lần là được.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: .....

.

Vừa đánh xong một chuỗi 6 chấm, đại Vũ Đương lại ngã...

Vũ Hàm Anh không biết đến chỗ Mạnh Bà báo cáo bao nhiêu lần, 10 giờ hơn mới coi như xong chuyện, may mắn trong bao không có đồ nào, vậy nên không rút cái gì. Cuối cùng mọi người quyết định tạo một đội đi đánh Ác Tặc. Đương nhiên hôm nay nếu tuôn ra đồ gì tốt đều đưa cho chị dâu làm lễ vật.

Tối hôm nay đúng lúc bọn Ác Tặc tại phái Vũ Đương, đội trưởng trực tiếp ném tới đầu Yêu em 59 giây. Vũ Hàm Anh nhìn acc Yêu em 59 giây xuất hiện ở bên cạnh người truyền tống ở Vũ Đương, xung quanh đều là người, lag quá sức.

Ác Tặc tối 10 giờ đông người nhất, chủ yếu đều cho rằng thường buổi tối có khả năng tuôn ra đồ tốt, còn ban ngày thì không có thứ gì. Vì vậy nên có rất nhiều người chạy tới muốn đánh ra sách.

Vũ Hàm Anh tự cảm giác được cái gì thật sự là đào hồ chôn mình, cậu hét thây mới đánh qua Ác Tặc một lần, mà còn do Yêu em 59 giây dẫn đi, lại ở phái Mộ Dung !! Cậu nào có biết 30 tiểu quái ác tặc kia ở nơi nào a...

Mặc dù acc Tiểu Vũ cũng là Vũ Đương, nhưng thời điểm nhiệm vụ Ác Tặc cho 40+ đã kết thúc rồi...

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: Vợ yêu cứu mạng... Chồng không biết quái ở nơi nào

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: ...

[Nói thầm] [Tiểu Vũ]: nói với các hạ: Cứ theo hết bản đồ đi, sau cùng tiểu Boss thì đi theo tôi

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: OK

.

Vì vậy Vũ Hàm Anh kiên trì bắt đầu xung phong dẫn quái...

Thế là...

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại đừng đi, quái chạy hết

.....

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Anh đại kéo qua đây

.....

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại anh đi đâu a

.....

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: = =

.....

.

Vũ Hàm Anh quả thật muốn che mặt, trong kênh đội ngũ tất cả mọi người gào thét. Cũng không thể trách mình a... Dẫn quái ác tặc là một nghệ thuật, cậu chạy nhanh dẫn được một đồng, cuối cùng lại một đồng quái bỏ trở về, còn phải chạy lại đánh mấy con lợt lướt.

Sau cùng thật vất vả đáng xong tiểu quái, acc Yêu em 59 giây xông đầu đánh tiểu Boss. Vũ Hàm Anh nghĩ rút cuộc có thể nở mày nở mặt, với acc Yêu em 59 giây, đánh cái loại tiểu Boss này cũng dễ như thái rau!

Kỹ năng toàn bộ đều quảng tới, Vũ Hàm Anh hung hãn phát ra, từng cái từng cái đều đập tới đầu Boss.

.

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: ...

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Cậu đang làm gì...

.

Nhìn mặt tán gẫu có điểm mơ hồ, vừa muốn hỏi âm lại hỏi làm sao vậy liền thấy trong đội ngũ lại có người nói. Vũ Hàm Anh nhất thời đầu đầy hắc tuyến.

.

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Anh đại không phải là mở plugin tự động đánh quái chứ

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Tôi thấy hình như vậy...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Giống!

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Boss miễn dịch với kỹ năng khống chế

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: ...

.

Làm trò cười rồi... Vũ Hàm Anh nhìn đại Vũ Dương trên màn hình, thật sự là muốn lập tức cắt điện, giả bộ rút mạng! Đại Vũ Dương đang dùng một chiêu Như Phong Tự Bế... một tay đẩy ngang, đứng thế trung bình tấn, lay lay lắc lắc, trên tay còn bắn ra một đạo lam quang nổi lên trên người Boss... Có điều Boss đại nhân một chút cũng không nể tình, nên đánh ai vẫn cứ đánh người đó...

Cậu là lần thứ hai đánh a, làm sao biết được không thể dùng kỹ năng khống chế a. Hơn nữa Vũ Dương là môn phái nổi danh về kỹ năng khống chế, ngoại trừ chuyên công thì là năng lực khống chế tốt...

Vội vàng nhấn vào chỗ khác, ngắt ngang kỹ năng khống chế, tiếp tục tìm mấy kỹ năng chuyên công ném vào Boss. Không cần đến hai cái, đã bị đánh ngã.

Chỉ là, không rút cái gì...

Sau khi mọi người ra ngoài, Ác Tặc đợt thứ nhất đã bị cướp sạch, đành phải đợi đến đợt hai ra lượt mới.

.

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Phía trước...

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Thêm hai bước...

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Dừng! Tới

.

Yêu em 59 giây không cần cậu nói đã biết cậu không biết vị trí Ác Tặc, chờ cậu mở đi theo thì phát qua một đồng mặt tán gẫu chỉ địa điểm.

Vũ Hàm Anh cầm acc Yêu em 59 giây, dẫn theo một cái đuôi to, di chuyển từng bước nhỏ mới tìm được vị trí đứng lại, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, ném chuột đi tựa lưng vào ghế, nghỉ ngơi một chút.

Ác Tặc đột tiếp theo còn không đầy mấy phút nữa ra lượt mới. Trong đội ngũ nhân rồi không có gì làm, lại một vòng nói chêm nói chọc.

Lúc không có việc gì, Vũ Hàm Anh tham quan một chút acc Yêu em 59 giây, mở tư liệu xem xem, đồ mặc trên người Yêu em 59 giây thật sự rất tốt. Mở trân thú liền thấy một loạt trân thú bảo bảo, một con Ngạc Ngư Huyết Tê, còn có Lục Điều Nhân, phía dưới cùng chính là Biến dị Uyên Ương, cùng con trân thú Tiểu Vũ mang theo giống y chang.

Vũ Hàm Anh nhìn thích thú đem Uyên Ương thả ra, bên cạnh lập tức xuất hiện hai con bảo bảo tròn căng nhảy nháy.

Vừa định đánh chữ chọc ghẹo Yêu em 59 giây một chút, còn chưa kịp gõ liền thấy hồng phấn trên người Tiểu Vũ đổi thành một bộ quần áo ‘A Chu’ màu hồng đậm, không tới 2 giây lại chợt lóe thay thành trang phục ‘Vương Ngữ Yên’ màu vàng, lại nháy một cái liền biến thành toàn thân trang phục xanh lam...

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: ... Vợ yêu

[Nói thầm] các hạ nói với [Tiểu Vũ]: Vợ đang làm gì vậy...

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Thay quần áo

[Nói thầm] [Tiểu Vũ] nói với các hạ: Tôi xem một chút

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Oa, anh đại anh mua cho chị dâu bao nhiêu trang phục mới a

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Hai người lại diễn trò ân ái !!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Không chỉ là trang phục mới đâu!

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Ha ha ha

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Ô ô bảo bảo~

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ánh mắt của quần chúng là sáng như tuyết !!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Bảo bảo của hai người đều là một đôi !!

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Uyên Ương~

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nhất định là diễn trò ân ái!

.

Bị mọi người ‘lên án công khai’ một hồi, Vũ Hàm Anh vừa mới bắt đầu còn nghĩ có chút 囧, sau đó chợt nhớ tới mình bây giờ đang dùng acc Yêu em 59 giây. Không phúc hậu cũng gia nhập đội ngũ trên chọc.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu mặc gì cũng đẹp hết

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại, anh anh anh!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đau răng !! Ê buốt a a a

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Hổ hổ hổ, chị dâu then thùng

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Chị dâu đừng xấu hổ

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]:

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ác Tặc bị đoạt

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ấy ấy ấy ?! Đã đến giờ

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Mất...

[Đội ngũ] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ...

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Ha ha ha, anh đại quên điểm vào, đã bị người khác cướp mất rồi

.

Vũ Hàm Anh hết nói nôm, vừa rồi chỉ lo chọc ghẹo Yêu em 59 giây, quên nhìn thời gian, Ác Tặc vừa ra đã bị một đồng người bên cạnh đoạt mất, cho nên bọn họ đứng đấy cười ngu ngu.

Sau đó mọi người cũng không đợi 15 phút nữa, lại trêu chọc thêm một lát liên đều giải tán, mỗi người tự tổ đội hoạt động, hoặc nhiệm vụ, thăng cấp.

Trong đội từng người từng người rời khỏi, cuối cùng chỉ còn lại hai người Yêu em 59 giây cùng Tiểu Vũ.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu~

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Bọn mình đi đâu đây

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu vợ yêu, đừng không nói lời nào

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chồng hôm nay rất vui về~

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi gửi mail cho cậu rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Nhớ xem

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu vợ yêu, vợ gửi cái gì vậy

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chồng sẽ xem ngay

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu chờ chồng nha

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ừ

.

Nghẹn nửa ngày Vũ Hàm Anh mới không nhìn màn hình cười khúc khích một mình, mặc dù vừa rồi làm mất mặt anh ta mấy lần, nhưng mà hiện tại cảm giác thật sự rất dễ chịu.

Thu nhỏ cửa sổ TLBB mở web đăng nhập hòm mail, có một thư mới đang chờ duyệt đọc, bên trong đính kèm mấy cái hình.

= □ = Vũ Hàm Anh lập tức liên 囧 ...

Mấy tấm này là hình chụp trong game TLBB, nhưng chỉ cắt một mảnh nhỏ, phần bị cắt đều là kênh đội ngũ kênh lân cận gì gì đó.

.

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Trước hôn một cái, vợ yêu

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: ...

.....

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu mặc cái gì cũng đẹp hết

.....

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu vợ yêu, đừng không nói lời nào

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chồng hôm nay rất vui về~

.....

Vũ Hàm Anh nhìn tấm hình, khóe miệng có chút cảm giác run run, mặc dù đều là hình mình đùa giỡn đối phương, có điều hiện tại xem lại thấy quý dị như thế a! Tại sao lại có cảm giác bị trêu chọc ngược lại!

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: PK

Kiên quyết xóa mail!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Xem xong?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Chụp ảnh lưu niệm

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu, nếu không chúng ta tiếp tục làm Bồng Bồng Đường cho vợ đi

Không trêu thì phí, cùng lắm lần sau Yêu em 59 giây gửi mail sẽ không xem

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: .....

Nhìn kênh đội ngũ cả nửa ngày mới đánh ra 6 dấu chấm, tâm tình Vũ Hàm Anh nhất thời tốt lên, kéo tiểu nữ đáng yêu chạy đến chỗ nhiệm vụ Thiên Cơ Băng Sát Ngự Tam Gia ở Tô Châu. Lần trước bị cô Băng * tuyết kia quấy rối, cậu cả 10 Băng Sát cũng chưa làm xong, không biết khi nào mới có thể gom đủ 400 cái đối Bồng Bồng Đường.

Yêu em 59 giây so với cậu thao tác quen thuộc, làm nhiệm vụ Thiên Cơ Băng Sát nhanh hơn rất nhiều. Vũ Hàm Anh liền phụ trách làm chân chạy vật đánh quái, hiển hách vô cùng.

Lúc không có việc gì làm mới mở kênh bang hội nhìn, thứ đầu tiên đập vào mắt là tên của Băng * tuyết, đang cùng vài người nói chuyện phiếm.

[Bang hội] [băng * tuyết]: Sư phụ hôm nay cũng không đề ý đến em

[Bang hội] [băng * tuyết]: Gọi anh ấy cả buổi đều không nói lời nào

Vũ Hàm Anh xem có chút khó chịu, mặc dù con gái cũng nên nũng nịu một chút, như vậy mới khiến người yêu thích, chỉ có điều cậu thấy Băng * tuyết không thể nào vừa mắt.

Nghĩ đến cô ta lại mặt Yêu em 59 giây, càng thêm giận, Yêu em 59 giây anh được lắm, cưới con gái của tôi còn đi quyến rũ người khác!

Nhưng vừa nghĩ xong mới đột nhiên phát giác, Băng * tuyết khẳng định không biết hôm nay Yêu em 59 giây log acc Tiểu Vũ a. Cúi đầu nhìn phím tắt hảo hữu, quả nhiên lóe lên. Nhấn một cái liền nhảy ra khung đối thoại. Ở trong đều là tin Băng * tuyết phát tới.

Vũ Hàm Anh cùng Yêu em 59 giây giống nhau đều dùng mặt tán gẫu, ít dùng loại nói chuyện trong khung thoại này, chủ yếu do cậu luôn nghe không được âm nhắc nhở, thường dễ lỡ mất tin phát tới, hơn nữa khung thoại cũng ngăn trở tầm mắt.

Tin đều phát qua lúc 10 giờ, khi bọn họ đang cùng nhau đánh Ác Tặc. Tình hình lúc đó loạn xì ngầu, cậu dẫn đội không tốt, càng không để ý đến âm nhắc nhở của hệ thống.

Băng * tuyết phát qua 10 tin, đầu tiên bảo Ác Tặc hôm nay ở Vũ Đương, muốn sư phụ dẫn đi. Sau đó còn nói nhìn thấy có người cầm Bồng Bồng Đường màu xanh lục, rất đáng yêu, cô ấy cũng thích màu xanh lục, hỏi Yêu em 59 giây thích màu nào. Một đồng lớn blabla rồi blabla, cuối cùng là một hàng biểu tình gà con khóc lóc, ủy khuất tột cùng, nói anh không để ý tới em.

Vũ Hàm Anh cảm thấy mình bây giờ hơi khác thường, nhìn một đồng biểu tình khóc lóc, một chút ác cảm đều không có, ngược lại tâm tình khoan khoái tinh thần thể xác vui vẻ = □ =.

.

[Bang hội] [băng * tuyết]: Sư phụ giờ lại cùng bang chủ đi làm Bồng Bồng Đường ư

[Bang hội] [băng * tuyết]: Rõ ràng là người ta muốn làm trước mà

.

Vũ Hàm Anh nhìn kênh bang hội một lúc, cũng không có ý định đáp lại cô ta. Băng * tuyết cùng với mấy cậu trai oán than, mấy người kia cậu không quen, cũng không muốn nói chuyện. Nhưng sau đó mọi người càng nói càng high, lại còn nói con cưng của cậu thế này thế nọ.

.

[Bang hội] [băng * tuyết]: Bang chủ sao mới 50+, em cũng đã 65 rồi

[Bang hội] [băng * tuyết]: Lần đầu em thấy acc bang chủ thấp vậy đó

[Bang hội] [băng * tuyết]: Acc này không phải là acc phụ của cô ấy chứ

[Bang hội] [băng * tuyết]: Chẳng lẽ là bang hội của sư phụ, tặng lại cho bang chủ

[Bang hội] [băng * tuyết]: Em đây so với bang chủ còn lợi hại hơn

[Bang hội] [băng * tuyết]: Cấp độ thấp như vậy làm sao mà quản lý thành viên a

.

Vũ Hàm Anh nghĩ muốn đập bẻ bàn phím, mạng con chuột chọi vào mặt Băng * tuyết gì gì kia.

.

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Vợ tôi là lợi hại nhất

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: băng * tuyết

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Lôi đài Lạc Dương

.

Tin Yêu em 59 giây và Tiểu Vũ cơ hồ phát ra cùng lúc.

.

[Bang hội] [băng * tuyết]: Bang chủ, tới lôi đài làm cái chi a

[Bang hội] [băng * tuyết]: Tôi đang dạo sạp ở gần đó đây

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Bà đang chuẩn bị out, giờ có trò hay để xem

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu V5

[Bang hội] [băng * tuyết]: Bang chủ cô tức cái gì chứ

[Bang hội] [băng * tuyết]: Cấp của cô so với tôi thấp hơn

[Bang hội] [băng * tuyết]: Tôi cao hơn cô 10 cấp à

[Bang hội] [băng * tuyết]: Có thắng sư phụ cũng không để ý đến tôi

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Chị dâu tổ em, em cũng giúp một tay

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Chị dâu V5

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Bớt nói nhảm đi

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Lôi đài Lạc Dương hoặc Nhạn Nam

[Bang hội] [băng * tuyết]: Sư phụ anh thấy đó, đừng trách em nha, là bang chủ muốn em tới

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu cố lên! Vợ yêu cố lên!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Về thành trước rồi đến Lôi đài

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Được được, vợ yêu

.

Vừa mới đến Lạc Dương liền nhận được yêu cầu tổ đội từ Nho Nhỏ, Hàng ngàn năm cùng Nhìn về bên trái, sau đó Tôi ngu từ nhỏ cũng xin vào.

Buổi tối ở Lôi đài Lạc Dương là nơi náo nhiệt nhất, hiện tại cũng có rất nhiều người.

.

[Đội ngũ] [Nho nhỏ nhỏ~]: Nôn Nôn logout đi ngủ rồi, rất đáng tiếc a

[Đội ngũ] [Nho nhỏ nhỏ~]: Chị dâu chị dâu, không cần nỗ lực nữa, miễn sát cô ta đi

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Chị dâu cố lên

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tập hợp

[Đội ngũ] [Nho nhỏ nhỏ~]: Chị dâu chị dâu

[Đội ngũ] [Nho nhỏ nhỏ~]: Em càng ngày càng sùng bái chị

[Đội ngũ] [Nho nhỏ nhỏ~]: Chị dâu chị càng ngày càng có phong độ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

.

Mọi người đợi hơn 10 phút mới nhìn thấy Băng * tuyết toàn thân hồng phấn cười toạ kỵ đi tới, đối phương trong đội cũng có 2 nam

Vũ Hàm Anh cảm thấy có chút căng thẳng, mặc dù không phải mình đi PK...

Có điều không cần biết cậu căng thẳng thế nào, trên màn hình chuyển cảnh, đã tiến vào trong phó bản Lôi đài.

10 giây sau bắt đầu PK.

Vũ Hàm Anh nhanh chóng điều khiển Yêu em 59 giây đi theo bọn Hàng ngàn năm đứng ở góc xem

Băng * tuyết cùng Tiểu Vũ đều là Vũ Đương, có điều Băng * tuyết so với Tiểu Vũ cao hơn 10 cấp, vốn Tiểu Vũ không có chút ưu thế nào, ngay cả thần khí cấp 1 cũng không có mà cầm, đối phương đã thần khí cấp 3.

Sau khi PK bắt đầu, mắt Vũ Hàm Anh liền choáng váng, tin chắc tiếp theo, e rằng tròng mắt sẽ rớt ra. Trước kia Yêu em 59 giây miễn sát người khiến cậu cảm thấy rất tàn khốc, thoáng cái đối phương liền cạp đất, có điều hôm nay là dùng acc thường, rốt cuộc thấy được cái gì gọi là thao tác điều luyện, di chuyển điều luyện...

PK bắt đầu, đầu tiên Băng * tuyết đập tới một đồng kỹ năng, Tiểu Vũ người ta đã không thấy bóng dáng.

Đều nói cả hai là phái viên công không thích hợp chơi hit and run, nhưng chơi hide and seek lại khác. Tiểu Vũ kéo Băng * tuyết chạy theo vài vòng, trực tiếp đánh bừa nhất định là một điểm ưu thế cũng không có.

Vũ Hàm Anh nhìn màn hình mắt không ngừng tìm kiếm một lúc cũng không thấy bóng Tiểu Vũ, kỹ thuật PK của Băng * tuyết chắc chắn chỉ kém cậu chứ không hơn, đứng giữa sân nửa ngày không nhúc nhích, không biết lại chạy đi đâu.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: !!! Hóa ra chị dâu là cao thủ!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chẳng lẽ chị là phần trư cật lão hồ !!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Tóóóóó tới đây !!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nho Nhỏ !!! Cậu đâu !! Tiếp sóng trực tiếp tình hình a !!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Chị dâu thật rất lợi hại

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Thật sao !!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Thao tác tuyệt đối điêu luyện

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Không cần lo lắng, chị dâu chắc chắn thắng

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu cố lên ~~~

Vũ Hàm Anh nhìn thanh máu Tiểu Vũ, hai phần ba, đối phương chỉ còn lại lớp da mỏng, đánh thêm 2 nhát nữa chắc chắn chết, không nhận được muốn cười.

Có điều không đợi cậu bật cười, thanh máu Băng * tuyết đột nhiên nhích gần đây.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tôi ??? băng * tuyết

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ??? Sao thế

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tôi ??? cô? Băng * tuyết, lời đài PK còn dùng hồng được !!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Có hiểu quy tắc hay không a

Vũ Hàm Anh lúc mới đầu còn chưa kịp phản ứng, thấy lời của Nho nho nhỏ mới biết đối phương thế mà dùng hồng được tăng máu. Mặc dù cậu chưa từng PK qua ở Lôi đài, nhưng quy tắc PK cũng có hiểu chút ít, không mang theo bảo bảo không dùng hồng được lam được.

Hồng lam được ở TLBB tăng xong cơ bản không có thời gian làm lạnh, cho nên ở lời đài PK tuyết đối không được dùng, không thì làm sao so lại với mấy bạn nhiều tiền nhiều được đây.

Vũ Hàm Anh cũng tức giận, cái này là sao? Đánh không lại còn chơi xấu.

Mặc dù trong kênh điên cuồng đẩy lên, nhưng cuối cùng Tiểu Vũ còn hai phần ba máu đem Băng * tuyết quật ngã, không cho cô ta kịp tăng máu lần nữa.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu lợi hại

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]:

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị dâu, em phục chị rồi

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Chị dâu dũng mãnh

Mọi người ra khỏi lời đài bỏ máu, sau đó trong kênh bang lại bắt đầu náo nhiệt. Băng * tuyết phát ra một đồng biểu tình khóc lóc, nói Nho nho nhỏ mắng chửi người, cô ta là lần đầu đi PK ở Lôi đài, căn bản không biết không thể tăng máu. Còn nói tất cả mọi người đều bệnh bang chủ, cũng không ai tới an ủi cô. Còn nói cái gì trong đội bang chủ nhiều người như vậy, đều cấp bang chủ trạng thái tốt, mình thì không có gì, vậy rõ ràng nhất định thua a.

Vũ Hàm Anh tức đến bốc khói, con mắt nào của cô ta nhìn thấy mấy người bọn họ thêm trạng thái cho Tiểu Vũ trước? Thật sự nhịn không được vừa định đánh chữ mắng lại, trước mắt tối sầm... cắt điện rồi...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Lúa mạch lúa mạch

Vũ Hàm Anh buồn bực nhìn màn hình ngắt trong chốc lát rồi mới sáng lên, trên cửa sổ TLBB sớm đã cắt mở về giao diện chọn server...

Cảm thán sao ông bác dưới lầu thời điểm cắt điện luôn luôn chuẩn xác như vậy, cuối cùng cũng đành phải tắm rửa đi ngủ, mai còn có tiết cả ngày, mà không tiết nào có thể cúp được.

Đội đến buổi tối hôm sau khi rút cuộc đăng nhập được vào game, Vũ Hàm Anh sớm đã đem chuyện Băng * tuyết kia quên sạch.

Lại nói tiếp, acc Yêu em 59 giây cậu cũng chỉ dùng qua một lần như vậy mà thôi. Hôm sau thì không thể lại dùng, không nói cái khác, chỉ riêng một đồng người gọi cậu đi đánh Tương Tử đánh Phiêu đánh Yên Tử vân vân đã không đỡ nổi. Tam Hoàn còn chưa có đi sao cho lưu loát, chứ đừng nói đến Tương Tử gì, những hoạt động cấp cao này, cho tới bây giờ một cái cũng chưa tham gia qua, không để lộ cũng khó.

Vốn nghĩ log acc Nga My Tiểu Vũ, chơi tiếp, nhưng Yêu em 59 giây nói muốn tiếp tục kiểm Thiên Cơ Băng Sát cho xong, để lấy Bồng Bồng Đường. Vì vậy đành phải log acc Tiểu Vũ, theo anh ta đi khắp nơi làm nhiệm vụ đổi Băng Sát.

Đội sau khi cậu mở acc Tiểu Vũ lên mới thấy trong ô hảo hữu bỏ thêm cừu nhân Băng * tuyết, có điều tên đối phương màu xám.

Vũ Hàm Anh vừa định hỏi Yêu em 59 giây tại sao lại thêm cừu nhân, thì nhìn thấy trong kênh bang mấy người Nho Nhỏ bắt đầu sói tru quỷ kêu.

Đại khái đều là đang nói cậu rất lợi hại... Vũ Hàm Anh nhìn cái này 囧囧.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu tới rồi

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu thu em làm đồ đệ đi, em muốn học thao tác

[Bang hội] [Tỏi ngu từ nhỏ]: Chị dâu thao tác thật lợi hại

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: TvT quả nhiên cùng anh đại là một đôi, đều là người điều luyện a

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: -_|||

Vũ Hàm Anh nhớ lại ở Lôi Đài quan sát Yêu em 59 giây cùng Băng * tuyết, thao tác quả thật điều luyện, mình nào có kỹ thuật lợi hại như vậy. Nếu như hai người bọn họ đánh một trận, trăm phần trăm không phần thắng...

Sau đấy từ đầu đến cuối Vũ Hàm Anh không chen miệng vào, trong bang hội đầy quá nhanh, đều là Nho nho nhỏ đánh chữ, cứ như đang vừa hát vừa kể vậy. Hôm qua sau khi tắt điện cậu đột nhiên logout, cô Băng * tuyết kia trong bang ảm ỉ một hồi, làm nhằm nói mình bao nhiêu uất ức. Yêu em 59 giây không thừa lời trực tiếp đá cô ta ra khỏi bang, sau đó tiếp tục dùng acc Tiểu Vũ kiểm Bồng Bồng Đường. Chỉ là khi ở Võ Di đánh nhiệm vụ vòng một đột nhiên bị Băng * tuyết kia đánh lén, nhưng đánh lén thì đánh lén, chắc hẳn Băng * tuyết cũng là tới đây làm nhiệm vụ, bên người không có acc cấp cao, kết cục cuối cùng có thể tưởng tượng ra ㄟ (_ _) ㄟ...

Vũ Hàm Anh hai mắt nhìn kênh bang hội, đại thể chỉ biết như thế, Yêu em 59 giây tổ cậu tiến đội, cũng không nói gì, cậu cũng không có hỏi lại. Hai người vui vẻ chạy đi đánh Băng Cơ, đầu tiên là Mai Linh rồi tới Lạc Dương Thương hội mua đồ ăn sư môn.

Mặc dù mang theo Yêu em 59 giây đánh quái một điểm cũng không phí sức lực, truyền tống cũng bằng Định Vị Phù cực kỳ thuận tiện, tiết kiệm thời gian vô cùng, nhưng cuối cùng làm xong 20 vòng nhiệm vụ cũng đã sắp 11 giờ. Hai người một bên làm nhiệm vụ một bên nói chuyện phiếm, thời gian dành gõ chữ chiếm hết hai phần ba, thêm nữa thỉnh thoảng không tập trung, đi dạo hàng Cửu Châu Thương Hội, lại tiện đường Dạ Tây Hồ bắt đom đóm.

Nhìn nhìn đồng hồ, đã 10 giờ 44 phút, không biết đêm nay bác quản lý muốn tắt đèn trước giờ bao lâu. May mà hôm nay 20 vòng nhiệm vụ đều làm xong, cũng không lãng phí.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Nhiệm vụ làm xong rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi đi trồng lúa mạch

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

.

Vũ Hàm Anh chưa kịp lui đội, đã thấy Tiểu Vũ vút dán đến sau Yêu em 59 giây... Theo đội, bị kéo đến Tô Châu chỗ chữ Bào, tìm mảnh ruộng trống mới thả cạu ra.

Vũ Hàm Anh trồng loại lúa mạch theo phút, quay người lại đã thấy Yêu em 59 giây bên cạnh ngồi nghiêm túc một chỗ bắt đầu hồi máu...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ, anh cũng trồng lúa mạch?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Không, tôi chờ cạu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tôi sắp tắt đèn rồi, anh cùng bọn họ đi hoạt động đi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

.

Nhân vật tiểu nữ đứng ở ruộng lúa mạch bên cạnh, lặp đi lặp lại động tác của hệ thống, Yêu em 59 giây sau khi bốc lên một chữ ‘Ừ’ liền không nói nữa, có điều người như cũ vẫn ngồi đấy...

5 phút là loại lúa mạch trưởng thành sớm, thu hoạch vô cùng ít, nhưng thời gian rất ngắn. Vũ Hàm Anh cùng Yêu em 59 giây nói vài câu, đã nghe ‘đỉnh’ một tiếng, hệ thống nhắc nhở lúa mạch đã chín nhanh chóng đi thu hoạch.

Nhấn một cái vào lúa mạch, Tiểu Vũ lập tức xoay người khom lưng cầm liềm bắt đầu gặt lúa, ‘soạt soạt’, gặt xong một vùng liền chuyển chỗ, tiếp tục.

.

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ô ô ồ~

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Chị dâu chị đang ở đây gặt lúa sao

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Cái mông nhỏ nhún vênh lên rất gọi cảm nha

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: còn có cái đuôi tròn tròn nữa chứ

.

Trên màn hình thêm một nhân vật nữ, ở bên cạnh Tiểu Vũ nhảy qua nhảy lại, trên đầu không ngừng bốc chữ. Vũ Hàm Anh vừa nhìn ra Gió-er cát-er tôi nôn, chưa kịp chào hỏi liền 𐄂... Lộn xộn lung tung, gì mà rất gọi cảm...

Tiểu Vũ vừa gặt xong 2 vùng lúa mạch, còn 2 vùng chưa gặt, tới phía trước một bước, lại khom lưng xuống bắt đầu thu hoạch. Tiểu Vũ hiện tại đang mặc bộ trang phục màu hồng kia, trên mông có dính theo một cái đuôi tròn tròn, bị Gió-er cát-er tôi nôn nói như vậy thật đúng... căng căng tròn tròn, nhúc nhúc nhích nhích...

.

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: Bà đi đáng khinh

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ...

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ái da, bị chị bắt được rồi, chị dâu

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Há há há, lại đang gặt

.
Gió-er cát-er tôi nôn bay bổng lên phía trước rồi lật ra té ngã, khi rơi xuống đất câu nói trên đầu còn chưa biến mất, thỉnh thoảng biến thành một cái chuông lớn...

.
[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: !!!

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ai biến em đó ==

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại là anh phải không !! Em chỉ chọc chị dẫu một chút thôi mà!

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: ...

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: Không phải anh

.
Gió-er cát-er tôi nôn biến hình thành một cái chuông lớn, phải lắc trái lắc, còn lao đi rất nhanh, vô cùng buồn cười.

.
[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: ... chẳng lẽ là chị dẫu ==

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: Ha ha ha

[Lân cận] [Tiểu Vũ]: Bị cậu bắt được rồi

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: TvT Chị dẫu chị là người xấu

.
Hết thời gian cưỡng chế biến hình, Gió-er cát-er tôi nôn liền trở lại như cũ. Vũ Hàm Anh lại nhấn thêm một Sur Đồ Bảo Châu trong tay nải, nhân vật tiểu nữ ‘phốc’ lại biến thành con vịt vàng.

.
[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Cạp cạp cạp

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Không quấy rầy hai anh chị vợ chồng son ngọt ngọt ngào ngào nữa

.
Vũ Hàm Anh lần đầu tiên nghịch Sur Đồ Bảo Châu, con vịt vàng bên cạnh lắc lắc chạy đi, vẫn rất buồn cười. Vì vậy tay vung lên...

Nhân vật cấp cao mặc trang phục màu đỏ bên cạnh nháy mắt biến thành con gấu bắc cực hồng nhạt...

.
[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ha ha ha ha

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sur phụ anh thật đáng yêu!

[Lân cận] [Yêu em 59 giây]: ...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Bánh bao

Ngày hôm sau sau khi lên lớp thì trực tiếp về nhà, trong nhà cuối tuần gọi điện thoại, bảo cậu trở về. Mặc dù có chút không muốn, nhưng nghĩ lại đã hơn

một tháng không về, cuối cùng vẫn thu dọn balô rời khỏi trường học.

Trước khi đi lên game một chuyến, nói với mọi người thứ bảy chủ nhật sẽ không onl. Sau đó cũng để laptop ở trường, hành lý gọn nhẹ đi đường đơn giản. Tuy rằng thứ bảy vốn chính nên là thời điểm nghỉ ngơi, có thể tưởng tượng đến cô em họ 8 tuổi trong nhà... Vẫn là kệ đi, không để chú trách móc là được rồi.

Nhà Vũ Hàm Anh cách trường không gần, nhưng cũng không xa lắm, đổi xe bus 3 lần, 2 tiếng 30 phút là đến. Nhưng 5 giờ hơn ngồi xe chính là thời điểm nhiều người, kẹt xe hiển nhiên không tránh được.

Lúc đổi xe lần 2, di động vang lên. Vũ Hàm Anh nhìn nhìn hiển thị gọi đến, có phần không muốn nghe. Nhưng cuối cùng không chịu được tiếng chuông liên tục không ngừng, vẫn phải nghe.

Qua quít hai câu, thím cậu hỏi khi nào thì về? Muốn hay không tiện đường chú cháu đón về, chú của cháu đúng lúc đang ở gần đó, thuận đường.

Vũ Hàm Anh nói câu không cần, xe vừa vận đến trạm, cũng sắp đến nơi rồi.

Đầu kia còn nói, nếu cháu không cần đón, về đến nơi có lẽ đã 7,8 giờ, trễ như vậy ai chờ cháu ăn cơm a. Bà đã lớn tuổi như vậy, em cháu lại nhỏ tuổi, ăn cơm trễ cũng không tốt.

Vũ Hàm Anh đang sốt ruột ngoảnh nhìn cửa xe, liền ‘Vâng vâng’ trả lời hai tiếng, nói mình buổi tối ở ngoài ăn cơm là được.

Xuống xe lúc sau đã hơn 7 giờ, trời mùa đông tối sớm, lúc này đèn đường đã bật, nhưng vẫn không cảm thấy sáng.

Chen chúc xe mệt muốn chết, Vũ Hàm Anh còn hơi say xe, động cũng chẳng muốn động, đã nghỉ trực tiếp về, bụng không phải đói lắm, ăn ít một bữa cũng không sao, cho dù bây giờ có mời cậu ăn một bữa tiệc lớn, thì ăn một miếng liền ỏi ra.

Vào hẻm nhỏ, cậu vừa quẹo thì thấy một bóng đen đột nhiên lao tới. Tội om, giật bản mình, còn tưởng là mèo hoang gì gì. Cảm thấy vật gì đó thoáng ôm chân cậu, còn nóng hằm hạp.

“Đại ca ca!”

Vũ Hàm Anh nghe thấy thanh âm lấp bắp hoảng sợ, ôm lấy chân cậu đương nhiên không phải cái gì mèo hoang chó hoang, trái lại là một cậu nhóc, mặc áo lông màu tím, cao còn không qua chân cậu.

“Sao em lại ở chỗ này?” Mắt sáng rực lên, cậu còn nhớ rõ tuần trước ở trước căn tin gặp được nhóc bánh bao, hình như là cháu của Hạ Thần.

Nghĩ đến lần trước nghe nhóc bánh bao luôn miệng gọi Hạ Thần ‘tiểu Thần Thần’, ông thầy cả mặt đều là màu đen, cậu nín cười nửa ngày.

“Em cùng chú út đến tìm tiểu Thần Thần a, nhưng mà không thấy chú út, trời thật tối a, em sợ.” Nhóc bánh bao ôm chân cậu không ngừng cọ, đáng thương nói, còn kéo kéo, miễn bàn bao nhiêu tội nghiệp.

Vũ Hàm Anh ngây người một chút, nhìn nhóc duỗi tay muốn bế, liền xoay người bế nhóc lên, “Em đi lạc à? Chỗ anh hình như có sổ của thầy Hạ, anh giúp em gọi điện nói thầy Hạ đón em nhé?”

“Thầy Hạ là tiểu Thần Thần sao?” Bánh bao ôm cổ cậu, “Không cần gọi cho tiểu Thần Thần! Muốn chú út! Tiểu Thần Thần sẽ nói em chạy loạn, đánh mông a.”

“Ách...” Vũ Hàm Anh nghe mấy chữ ‘tiểu Thần Thần’ với âm điệu ngây thơ, lập tức bỏ não thầy Hạ hé ra gương mặt tàn khốc vô cảm... Rõ thật không ăn nhập mà = □ =

“Bằng không anh dẫn em đi ăn chút gì trước, chúng ta từ từ chờ.” Vũ Hàm Anh cảm thấy giọng điệu hiện tại của cậu vô cùng giống ông chú biến thái bắt cóc trẻ con.

“Đói bụng.” Nhóc bánh bao vừa nghe đến ăn, liền chếp miệng, một cánh tay ôm lấy cổ của Vũ Hàm Anh bắt ở trên vai cậu.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn chung quanh, bên ngoài không có quán ăn nhỏ, chỉ có thể đến cửa hàng bánh bao Khánh Phong phía trước ăn tạm chút gì.

“Đi ăn bánh bao đi.” Vũ Hàm Anh muốn cười, mang theo một nhóc bánh bao đáng yêu đi ăn bánh bao.

Tiến vào gọi hai chén cháo cùng mấy cái bánh bao, một đĩa rau, Vũ Hàm Anh bụng đồ ăn lên cầm lấy đĩa nhỏ, để nhóc bánh bao tự mình ăn trước, lúc này mới rảnh rồi tìm di động.

Cậu nhớ lúc vừa khai giảng có lưu qua hòm mail cùng di động Hạ Thần, mặc dù vẫn không gọi qua, nhưng khi đó nhớ rõ có ghi lại. Lọc lại danh bạ điện thoại hơn nửa ngày mới tìm được số di động của đối phương, gọi đi nhưng một lúc vẫn không ai nghe.

Đến lần thứ 3, Vũ Hàm Anh đang muốn cúp, liền thấy điện thoại hiển thị cuộc gọi được kết nối, không kịp phản ứng, đã có thanh âm trước nói câu “Xin chào.”

Không biết có phải là do ảnh hưởng của ống nghe điện thoại âm thanh sai lệch hay không, tiếng của Hạ Thần có hơi khác bình thường, không lộ vẻ lạnh như băng, ngược lại rất êm tai.

“Thầy Hạ... ách,” Vũ Hàm Anh nhìn bên cạnh cậu nhóc cúi đầu nhét bánh bao “Cái kia cháu thầy đang ở cạnh em...”

Nói đến đây, Vũ Hàm Anh liền 囧, lời của cậu hiện tại sao lại giống như tên bắt cóc trên ti vi vậy, con của anh đang ở chỗ tôi, muốn chuộc lại mang năm trăm vạn đến XXXX...

“Em ấy hình như đi lạc...” Hắc tuyến bổ sung một câu...

“Hai đứa đang ở đâu?” Hạ Thần không nói nhiều, trực tiếp hỏi, nhưng cảm thấy dường như thở phào nhẹ nhõm.

Vũ Hàm Anh nhanh chóng báo địa chỉ, lại sợ thầy không biết, nói rõ mấy dấu hiệu.

Sau khi cúp điện thoại, không hiểu sao cũng nhẹ thở ra. Nhìn nhóc bánh bao bên cạnh ăn vui vẻ đến quên trời đất, đột nhiên cũng cảm thấy đói, lại chạy đến gọi mấy cái bánh bao, hai người cùng nhau ăn.

“Tiểu Thương,”

Lúc Vũ Hàm Anh nghe được giọng Hạ Thần còn đang cắn bánh bao, cậu tưởng rằng thế nào cũng phải nửa giờ mới có thể đến đây, tại sao còn chưa tới 5 phút đã đến rồi.

“Tiểu Thần Thần, bánh bao ăn ngon.” Nhóc bánh bao bên cạnh nghe thấy thanh âm ngẩng đầu lên, trong tay trái phải còn cầm lấy 2 cái bánh bao, giờ bánh bao vậy vậy, ăn rất vui vẻ, cũng không nhớ tới vừa rồi còn đang nói không muốn gặp Hạ Thần.

Vũ Hàm Anh ghen cười, sắc mặt Hạ Thần hiện tại rất đen, tám phần là bị tức muốn chết. Vội vàng nuốt bánh bao vào miệng, “Thầy Hạ.”

“Ăn ngon.” Tiểu Thương bỏ một cái bánh bao trở lại trong đĩa, vươn tay nắm Hạ Thần một cái, trên áo khoác trắng ngà lập tức in dấu ngón tay. Có điều nhóc bánh bao nào có biết, còn cầm một cái bánh bao khác giờ lên, “Tiểu Thần Thần cũng ăn.”

“Thầy Hạ ngồi.” Vũ Hàm Anh nhìn nhóc bánh bao còn chưa ăn xong, liền đem balô ở chỗ ngồi đối diện nhấc lên.

“Ừm, cảm ơn.” Hạ Thần mặt đen ngồi xuống đối diện, nói câu cảm ơn, rồi hướng tiểu Thương nói: “Con ăn nhanh lên rồi theo chú về, chú út của con đang chờ con.”

“Dạ.” Tiểu Thương nhét đến quai hàm căng tròn, gật đầu dạ một tiếng, “Mang 8 cái về cho chú út.”

Nhóc bánh bao cúi đầu tiếp tục ăn, Vũ Hàm Anh đã cảm thấy khó có thể nuốt trôi, cùng thầy giáo một bàn ăn cơm, khẳng định tiêu hóa rối loạn.

“Thầy Hạ muốn hay không, ăn chút gì?” Vũ Hàm như đang nhai đèn cầy.

“Không cần.” Sắc mặt Hạ Thần hòa nhã một chút.

Vũ Hàm Anh còn chưa nói tiếp thì di động của mình vang lên, là trong nhà gọi đến, nói câu xin lỗi liền chạy ra ngoài nghe.

Khi trở lại nhóc bánh bao hầu như đã ăn xong, trong đĩa trước mặt cũng không còn thừa lại gì

“Thầy Hạ, em phải về.” Vũ Hàm Anh cầm di động bỏ vào túi áo, trở lại lấy balô, đã là hơn 8 giờ tối rồi, trong nhà giục cậu về.

“Đại ca ca anh phải đi sao.” Tiểu Thương đang lau tay, cầm khăn giấy xoa đi xoa lại, ngán đầu giương mắt nhìn cậu.

“Ừ, đã muộn rồi, phải về nhà. Em cũng ngoan ngoãn về nhà đi, đừng có chạy lung tung.” Vũ Hàm Anh gương mẫu đeo balô trên lưng, thuận tay chọt chọt mặt nhóc bánh bao. Cậu muốn lâu lắm, rốt cuộc đựng được, mềm mại núc ních.

“Nhà cậu ở đâu? Tôi lái xe đưa cậu về.” Hạ Thần cũng đứng lên.

“Không cần ạ.” Vũ Hàm Anh nhanh chóng khoát tay, “Nhà em ngay sau con phố trước mặt, 2 phút là đến.”

“Chúng ta đây cũng đi thôi.” Hạ Thần không kiên nhẫn, đến bế nhóc bánh bao lên.

“Dạ.” Nhóc bánh bao bấu môi dạ một tiếng, vươn hai tay với đến khoác lên vai Vũ Hàm Anh, “Tạm biệt đại ca ca, bánh bao ăn ngon lắm ạ.”

Vũ Hàm Anh vừa định cười, chọt ‘chọt’ một tiếng, choáng váng...

Nhóc bánh bao thò đầu tới ‘chọt’ một ngum hôn lên môi cậu, một miệng mùi bánh bao...

“Tiểu Thương,”

Hạ Thần rõ ràng cũng ngậy ra một chút, đôi tay kéo sau áo nhóc bánh bao, “Cẩn thận chú đánh mông con đây.”

“Lại dữ với con.” Nhóc bánh bao vẻ mặt uất ức, “Con không hôn chú, tiểu Thần Thần dữ tợn lắm, con mới không hôn chú.”

Vũ Hàm Anh hắc tuyến đầy mặt, đây là cái chuyện gì chứ. Nhưng còn chưa kịp nói gì, lại lần nữa hoàn toàn hóa đá...

Lại ‘chut’ một tiếng, nhóc bánh bao cũng ôm mặt Hạ Thần hôn một ngụm, “Cũng hôn chú một cái, tiểu Thần Thần đừng tức giận.”

“Khụ” Vũ Hàm Anh thật không nhịn được, thiếu chút nữa bị nước miếng của mình nghẹn chết. Gân xanh trên tay Hạ Thần nổi lên gần hết, nửa ngày không nói, sắc mặt lạnh đến cực điểm.

“Em đi.” Vũ Hàm Anh thấy thế nhanh chóng chuẩn bị. Đi được hai bước mới nghe tiểu bánh bao khóc nức nở nói tiểu Thần Thần lại đánh mông con, con mếc mẹ, còn sẽ nói với chú út gì gì đó.

Ra khỏi quán ăn bên ngoài cũng có chút tối, trong ngõ nhỏ không đèn đường, Vũ Hàm Anh cảm đi động chiếu sáng, thật sự có chút giống ma trôi. Đợi mấy giây màn hình chờ liên tục đi, vừa định ấn lại, đột nhiên từ phía sau chiếu tới một đường sáng.

Vũ Hàm Anh không thích ứng hip mắt, con đường phía trước thoáng cái đã rõ hơn rất nhiều. Ngoảnh đầu lại nhìn, giao lộ đậu một chiếc Mercedes-Benz màu đen, mở đèn lớn. Chờ đến khi cậu đi qua, mới đổi đèn lái đi.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Tin nhắn

Vào cửa tò vò, leo đến lầu 4 tự mình cầm chìa khóa đi vào. Cửa nhà bên cạnh đóng kín, bên trong cô em 8 tuổi của cậu không biết lại đang làm cái gì, mẹ nó cao giọng mắng to thanh âm cách cái cửa còn nghe rất rõ ràng, nói cái gì lại không mang giấy đã chạy, lần sau còn dám như thế nữa đủ thứ.

Vũ Hàm Anh bĩu môi, đã đến mức này, cả chuyện đánh rắm cũng có thể rộng lên cho toàn lầu nghe được.

Vừa mới vào nhà thì nghe trong phòng khách bà nội gọi cậu ra ăn chút gì. Mới ăn qua mấy cái bánh bao không thấy đói, nhưng đồ ăn đều đã hâm nóng rồi, Vũ Hàm Anh vẫn đi đến tự lấy chén đĩa, ngồi xuống tốt xấu gì cũng ăn một ít.

“Ồ trường học thế nào?” Bà nội cảm hai chén thức ăn ra đặt lên bàn, một bên hỏi vấn đề mỗi lần đều muốn hỏi.

Vũ Hàm Anh qua loa trả lời một tiếng, cuộc sống đại học trên cơ bản cứ như thế, mỗi lần cũng đều trả lời những câu này.

Vừa gấp một đĩa thức ăn còn chưa kịp bỏ vào miệng thì nghe âm thanh ‘cộc cộc cộc’, không cần đoán nhất định là cô em họ của cậu đến đây. Ngay sau đó phía sau liền là tiếng mắng của thím, “Ninh Ninh, đi đâu đấy! Bài tập làm chưa?”

“Ninh Ninh đến đây vẽ tranh, để anh ăn xong anh chơi với con.”

Vũ Hàm Anh chỉ xem như không nhìn thấy, vui đầu ăn cơm. Bên cạnh bà nội thấy thế nói đỡ, theo ngăn tủ lấy ra một tá giấy đặt trên bàn trà nhỏ.

“Giờ muốn vẽ tranh.”

Vũ Hàm Anh vừa gấp miếng rau, đĩa đột ngột bị hất văng, một cái không cầm chắc ‘lạch cạch’ rơi trên bàn, còn xoay tròn lăn xuống đất.

“Tại sao còn có khoai từ xào.” Cô em họ của cậu cũng đã cao hơn cái bàn cao nửa cái đầu, nhón chân vịn trên mặt bàn, trong chén nhỏ trước mặt có nửa chén khoai từ xào, nói xong liền giơ tay bắt lấy.

Vũ Hàm Anh nhìn thấy khoe miệng có chút co giật, vốn không muốn ăn lắm, thế này thì càng không muốn ăn. Trên tay không biết làm gì, đen thui không nói, lại còn năm màu sắc sỡ đều là vạch cọ vẽ, vội ra bắt lấy miếng khoai từ nhét vào miệng...

“Ài, đó là cơm tôi của anh.” Nội vội vàng kéo nó ra, lại đẩy chén dịch vào trong. “Com tôi không phải Ninh Ninh đã ăn một đĩa lớn sao, cái này để dành cho anh.”

“Không được! Bà không phải nói với cháu hết rồi sao?” Vũ Ninh không vui, bị kéo liền ‘bộp bộp’ đánh hai cái lên bàn, còn ngẩng đầu hỏi bà nội.

Vũ Hàm Anh buông đĩa xuống, “Con no rồi.” Cậu nào còn nuốt trôi được. Nói thật ra, trong mắt cậu đã không thích cô em họ này. Mặc dù cậu thích chơi cùng trẻ con, cũng bởi vì con nít đều thật đáng yêu thật nghe lời, chỉ có mình cô em này là ngoại lệ, cứng đầu cứng cổ đến không có giới hạn, rõ ràng chỉ mới 8 tuổi, lại có thể nói ra được lời nói khiến cậu không tự giác muốn nhíu mày.

“Đến Ninh Ninh, chúng ta về phòng chơi máy tính, chơi một chút rồi đi ngủ. Bằng không không có thời gian chơi.” Thím nói xong liền bế Ninh Ninh lên.

“Không chơi máy tính, bà không phải nói không còn khoai từ sao, tại sao anh ta còn có ăn, không cho con ăn.” Vũ Ninh bị bế, tay vẫn vịn trên bàn không rời.

“Mai mẹ lại làm cho con, làm một đĩa lớn, ai cũng không cho ăn, chỉ cho con ăn có được không? Chúng ta không ăn cái này, cái này là đồ thừa lại, ăn không ngon.”

“Vây cũng không được.”

Vũ Hàm Anh đứng lên, nghĩ thời gian cũng không còn sớm, rửa mặt một phen trở về phòng mình, miễn cho cãi nhau âm ỉ. Vừa đứng lên liền nghe ‘loảng xoảng’ một tiếng, nhanh chóng hướng bên cạnh bước một bước.

Vũ Ninh nói xong đưa tay đẩy, vừa lúc gạt trúng cái chén, chén nhỏ bị quét ra ngoài, tự nhiên rơi xuống vỡ thành tám mảnh, khoai từ bên trong rơi một bàn một đất, may mắn Vũ Hàm Anh tránh nhanh, không đã bắn lên người.

“Hừ, ai bảo mấy người không cho con ăn. Không cho con ăn thì ai cũng đừng hòng ăn!” Vũ Ninh dường như cũng bị một tiếng ‘loảng xoảng’ dọa run, nhưng sau khi hoảng sợ lại hầm hừ nói.

“Nhìn xem! Chén vỡ hết rồi!” Thím vừa thấy chén vỡ lập tức rống to, khiến Vũ Hàm Anh giật bắn mình. Sau đó buông Vũ Ninh quát hai cái vào mông nó, “Đã nói với mày đó là đồ thừa đồ thừa, mai mua cho mày đồ ăn mới, chén vỡ rồi đấy, ai dọn đây, mày đập vỡ còn không phải mẹ mày đây dọn sao, tìm việc cho tao à!”

“Hừ, đánh con!” Vũ Ninh bị đánh hai cái, thoáng cái liền không dám động, nước mắt nước mũi chảy ra, hung hăng ‘hừ’ hai tiếng, hướng phòng mình chạy, lúc ngang qua Vũ Hàm Anh còn dừng lại dùng sức đánh ‘bốp bốp’ lên cánh tay cậu hai cái.

Vũ Hàm Anh cảm thấy mình cũng sắp nổ tung, giận quá sức, tuy rằng mùa đông mặc nhiều, đánh vào trên cánh tay không thể nào đau, nhưng cũng đủ làm cho cậu cảm thấy tức thở. Thật muốn túm lại dây lưng sức đánh một trận, đã 8 tuổi rồi một chút giáo dục cũng không hiểu, người khác đánh không được nói không được, đối với ông bà bề trên cũng suốt ngày “Bà tại sao lại như thế”.

“Bà quét cho.”

Vũ Hàm Anh vẫn không nói gì, kết quả nội cảm chửi trên tay, quét những mảnh vỡ dưới đất, lại lau sơ qua. Nói nửa ngày ai quét a ai dọn a, còn không phải là rống to gọi nhỏ theo con gái cưng của mình về phòng sao, để một đồng hồ dọn cho người khác chửi ầm ầm.

Dọn dẹp đồ đạc, Vũ Hàm Anh trực tiếp vọt đi tắm về phòng mình khóa cửa. Cậu một chút lời thừa cũng không muốn nói. Trước đây cậu còn có thể nói với cô em này, như vậy là không đúng, nhưng cũng ngược lại mình bị trách. Mẹ của nó vừa mở miệng đã hung dữ, chàm chọc khiêu khích, bạn nói một câu, bà ấy có thể nói cả tháng không để yên. Bà nội thì yêu thương con cháu, thế nào cũng được cũng chiều theo.

Xúc động nhào cái nhào lên trên giường, để cái mũi cay cay, Vũ Hàm Anh nghĩ nên nghe Giang Đàm, tính toán tự ra ngoài ở. Không bao lâu nữa đến kỳ nghỉ đông, đến lúc đó hơn một tháng ngày nghỉ, lại còn có tết âm lịch, cậu không thể ở lại ký túc xá, mỗi ngày về còn không chắc nghe bao nhiêu lời.

Chỉ là trên người cậu không có tiền, tiền trong thẻ cũng không nhiều, ra ngoài ở cả nửa tháng tiền thuê phòng cũng không đủ, chứ nói chi ăn uống. Ba mẹ để lại tài sản một phần tiền cũng không trên tay cậu, về đây còn bị người ta nói ăn chùa uống chùa.

Chấn bồng trồm lên cậu sắp ngất thở, lúc này mới trở mình, ngửa mặt nằm, buồn bực muốn chết, lấy di động ra ấn lung tung vài cái, thấy màn hình chờ sáng lên, hiển thị có một tin nhắn.

Ấn vào, liền thấy được người gửi phía trên hai chữ —— Thầy Hạ...

.

Một tin nhắn mới [Thầy Hạ]:

Đại ca ca về đến nhà chưa? Sau này em mời đại ca ca ăn bánh bao nha, ăn rất ngon ^0^ cảm ơn đại ca ca.

21:07:11

.

Vũ Hàm Anh nhìn một lần không kịp phản ứng, đợi đến lúc nhìn lại lần nữa mới ‘phì’ cười, chắc là nhóc bánh bao lấy di động của Hạ Thần gửi tin nhắn cho cậu. Nhưng ô người gửi mấy chữ ‘Thầy Hạ’, khiến cậu không nín được muốn cười, ‘Đại ca ca’ gì đó, còn tặng thêm cái mặt cười, bỏ nào bộ đáng kiêu lòi vạn năm băng son của thầy Hạ, thật sự là...

Ấn ấn mấy phím, hồi âm một tin. Vũ Hàm Anh cũng nghĩ cả nửa ngày hồi âm lại một cái mặt cười, nói đã đến nhà, lần sau rảnh rồi sẽ mời nhóc ăn bánh bao tiếp.

Cũng không nghĩ nó sẽ hồi âm lại, không tới 5 phút điện thoại liền sáng, vẫn là của thầy Hạ.

Một tin nhắn mới [Thầy Hạ]:

Tiểu Thần Thần nói ngày kia đại ca ca sẽ không ở đây nữa >

21:35:16

Chờ... mình...? Vũ Hàm Anh sững sốt mấy giây, hồi âm một tin, nói không cần phiền thầy, sau này có cơ hội để nhóc mời.

Một tin nhắn mới [Thầy Hạ]:

Không mafan [phiên]. Tiểu Thần Thần biết lái xe mà, chạy a chạy, một hồi liền tới. Em cũng muốn đến trường đại ca ca chơi.

21:44:00

Vũ Hàm Anh có chút dở khóc dở cười, nghĩ để Hạ Thần lái xe chở cậu về trường... rùng mình. Cho dù không có kẹt xe, lái xe tốc độ cao về trường cũng phải hơn một giờ. Ngồi trên xe Hạ Thần hơn 1 giờ... rất bất tiện, 2 tiếng đồng hồ bảo cậu phải làm gì a.

Nắm chặt điện thoại không biết hồi âm thế nào, Vũ Hàm Anh đương nhiên nghĩ không thể ngồi lên chiếc Mercedes-Benz màu đen, tuy rằng cậu còn chưa từng ngồi qua xe tốt như vậy, chính là xe thầy Hạ làm sao cậu dám ngồi a. Vừa ấn mấy chữ ‘Không cần’ đột nhiên điện thoại hơi treo máy, cách 2 giây màn hình chợt nháy, chuông vang lên, một cuộc gọi đến.

Vũ Hàm Anh nhìn cuộc gọi hiển thị thiếu chút nữa cầm di động ném đi, không cần phải nói, lại là 2 chữ ‘Thầy Hạ’, trái tim đều run rẩy.

Sau khi vang lên một đoạn nhạc thật dài, Vũ Hàm Anh mới nhấn nghe. Giọng nói êm êm mềm mềm của trẻ con trong mong muốn không xuất hiện, bên tai truyền đến chính là giọng nam có phần trầm thấp.

“Vũ Hàm Anh?”

“... A, em đây.” Vũ Hàm Anh cầm điện thoại nửa ngày mới nói ra một câu, còn ậm ừ một hồi ở cổ họng, “Thầy Hạ có chuyện gì sao?”

Vũ Hàm Anh nghe thầy Hạ gọi tên mình, trong lòng run bắn. Đầu tiên nghĩ đến chính là lần trước cậu không nộp bài tập thầy Hạ giao, thầy Hạ nhớ rõ tên của cậu... thăm rồi...

“Vừa rồi tiểu Thương lấy di động của tôi gửi tin nhắn cho cậu.”

“A, ừm...” Vũ Hàm Anh cảm thấy giọng mình tương đối máy móc, câu nói của đối phương thật bình tĩnh, cậu cứ như trẻ vừa lên trung học, bị thầy giáo điểm danh đứng lên trả lời câu hỏi vậy...

“Đại ca ca~”

Đầu kia Hạ Thần còn chưa mở miệng, đã toát ra một âm nền, tính ra không rõ lắm, nhưng có thể nghe được là ở bên cạnh ống nói của Hạ Thần.

“Tiểu Thương nói tôi đưa cậu về trường.”

Vũ Hàm Anh vừa muốn nói không cần, tự mình về là được. Có điều lời còn chưa nói ra, trước mặt một câu đã đem câu nói cậu ủ trong bụng xóa sạch.

“Chiều chủ nhật tôi còn có cuộc họp, muốn đến trước 4 giờ, buổi trưa ăn cơm xong 2 giờ phải trở về. Cậu 2 giờ về có được không?”

Nuốt một ngụm nước miếng, đầu bên kia nói chuyện rõ ràng là một câu hỏi, nhưng cậu trái lại một chút cũng không nghe được đó là một câu đề hỏi.

“Ách... Em không sao...”

Vũ Hàm Anh cầm điện thoại, cảm giác đầu lười của mình thật sự rất dư thừa, chủ nhật 2 giờ, Hạ Thần lái xe đến dưới lầu đón cậu... về trường...

Buồn bực trở mình nằm sấp xuống, rầu chết mất, đến lúc đó trên xe 1 giờ đồng hồ cậu phải nói cái gì đây? Cách biệt thế hệ a cách biệt thế hệ... Sao không giết con luôn cho rồi...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39: Đi vườn bách thú

Vũ Hàm Anh rất khuya mới ngủ, kỳ thật chính bản thân cậu cũng không biết đã ngủ thế nào, lật tới lật lui một hồi lâu. Tóm lại một câu, chi cần nghĩ đến chủ nhật phải ngồi xe thầy Hạ về trường... một chút buồn ngủ cũng không còn. Không phải cậu rất xúc động, mà thật sự là vô cùng phiền muộn...

Sáng hôm sau vừa mở mắt đã hơn 9 giờ, chẳng qua ở nhà gốc cũng không có việc gì để làm, laptop không mang theo, trong phòng mình cũng không có máy tính, nhiều nhất xem tivi đọc sách. Thế là người nào đó ở trên giường lộn mấy vòng, trằm đầu tiếp tục ngủ.

Có điều ngủ tiếp cũng không thêm được mấy phút đã thức dậy, bị đánh thức...

Vũ Ninh chân trần ở bên ngoài ‘thịch thịch thịch’ chạy, đập trên sàn nhà vang lên ‘thùng thùng thùng’, thường thường cổ họng la hét, lại chạy tới ngoài cửa phòng cậu gõ ‘ầm ầm’, gào “Anh dậy! Về tranh với em!”

Vũ Hàm Anh nghĩ cũng may tới qua khóa cửa. Rồi giường ra ngoài rửa mặt, cửa phòng ‘bà chủ’ còn đang đóng kín, ba mẹ Vũ Ninh đều là người thích ngủ nướng, chưa tới giữa trưa 12 giờ không thức dậy. Nội ở phòng bếp chuẩn bị cơm trưa, một bên còn đồ Vũ Ninh.

“Ninh Ninh, anh dậy rồi, ra ngoài chơi với anh đi. Ở trong bếp một hồi lại bỏng cháu. Ấy! Đừng có sờ thịt sống! Đến mang nó ra ngoài, về tranh với nó một lát đi.”

Khỏe miệng Vũ Hàm Anh co giật mấy cái, trong tay còn cầm cốc súc miệng và bàn chải đánh răng, ậm ừ trả lời một tiếng, lui vào WC rửa mặt trước.

Vừa mới bắt đầu đánh răng thì nghe được bên ngoài Vũ Ninh lại đập cửa WC, ‘ầm ầm’, còn rất có lực. Vũ Hàm Anh làm như không nghe thấy, cúi đầu tiếp tục đánh răng.

Bên ngoài Vũ Ninh đập một hồi, cửa không mở, vẫn tiếp tục đập, “Mở cửa mở cửa, về tranh!”

“Anh rửa mặt, em đợi lát nữa.” Đầu Vũ Hàm Anh bị đập đến đau buốt, cách cửa nói một câu. Có điều đối phương hoàn toàn làm như không nghe thấy, tiếp tục đập cửa.

Vũ Hàm Anh chấp nhận số phận nhanh chóng rửa mặt, lau lau liền đi ra. Vũ Ninh ôm một đồng giấy vẽ trắng tinh, trên tay cầm mấy hộp bút màu nước, ngoài tay còn kẹp chặt một nắm bút màu không nắp. Thấy cậu đi ra liền toàn bộ dúm qua.

Không kịp nghĩ, Vũ Hàm Anh nhanh chóng vươn tay đỡ lấy đồ, ‘lạch cạch’ vẫn còn rớt mấy cây, thêm vào trên áo mấy vạch đỏ đỏ xanh xanh.

Tìm một bàn trà nhỏ mang giấy a bút a tất cả thả xuống, để nó bắt đầu vẽ. Lại nói tiếp cùng cô em này vẽ tranh cho tới bây giờ đều là công việc khổ sai, chủ yếu vì bạn ở bên cạnh làm cái gì cũng không được. Bạn nói bạn với nó vẽ một bức, nó liền vươn tay gạt rơi cây bút của bạn, nói bạn vẽ lung tung cái gì, bắt bạn ngồi xem nó vẽ. Nếu bạn ngồi bên cạnh nhìn nó vẽ, nó liền nhét cho bạn một cây bút, bảo bạn cùng nó vẽ một bức...

Đơn giản lúc bị nhét qua một cây bút, Vũ Hàm Anh đón lấy, cũng làm bộ mà không vẽ. Thật ra xem Vũ Ninh vẽ tới vẽ lui lại đặc biệt thương tiếc cho mấy tờ giấy cây bút kia. Một tá giấy vẽ mỹ thuật, đắt tiền muốn chết, người ta một tờ chỉ vạch hai nét, sau đó đẩy ra, ném trên mặt đất không dùng nữa. Bên cạnh một hộp một hộp bút màu nước, đều là hàng chất lượng hơn 100 màu, bên trong mà còn một nửa hộp đã là chuyện tốt rồi, nếu không phải không có nắp thì mất cán.

Nhớ tới trước kia khi còn nhỏ, mình cũng thích vẽ tranh, chỉ là cho tới nay không có một bộ bút nước 100 màu như vậy, nhưng nghĩ đến cũng thấy quá lãng phí.

Vũ Hàm Anh vô cùng buồn chán ngồi trên cái ghế nhỏ, Vũ Ninh hỏi cậu một câu cậu liền ‘Ừ ừ’ ậm ừ đáp một câu. Đợi một hồi đã cảm thấy nhàm chán, lấy di động tùy tiện lướt mấy trang, ngẫu nhiên ấn ấn, đem danh bạ điện thoại quét qua mấy lần, cũng không biết có thể chơi cái gì.

“Làm gì đó!” Vũ Ninh thỉnh thoảng lên một tiếng.

Vũ Hàm Anh giật bản mình, trên tay đột nhiên tê rần, điện thoại đã bị giật đi, để lại mấy vết móng mèo.

“... Trả lại cho anh, chúng ta tiếp tục vẽ.” Vũ Hàm Anh có chút bất đắc dĩ, đứng lên đi qua xin lại di động, nhưng đối phương hiển nhiên không chịu trả, cầm di động trong tay ấn loạn một trận, cũng không biết đang làm gì.

“Không trả!” Vũ Ninh bấm di động màn hình nháy nháy, nhìn Vũ Hàm Anh muốn giật lấy, ngược lại vui vẻ lên, cầm di động ‘cộp cộp cộp’ bỏ chạy, “Không trả! Ai kêu anh không chịu vẽ tranh với em!”

Vũ Hàm Anh mới đầu còn có thể chậm rãi khuyên nó, nói nửa ngày cũng không trả, một lát sau liền nghe một chuỗi chuông di động, có điện thoại gọi đến.

“Có điện thoại, trả lại cho anh, mau lên.”

“Không trả! Điện thoại em em nghe.” Vũ Ninh ôm di động, nói xong liền nhún lung tung mấy cái, sau đó gác lên tai nghe, “Alô! Alô! Tìm ai a.”

Vũ Hàm Anh cả mặt đều đen, lúc này thật muốn túm nó đến ra sức đánh, Vũ Ninh cầm di động lắc lắc mấy cái, miễn cưỡng thấy trên màn hình hiện thị —— Thầy Hạ.

“Mau trả anh.” Vũ Hàm Anh phát hỏa, vươn tay kéo nó qua muốn giật lấy di động.

“Không trả là không trả!” Vũ Ninh so với cậu còn tức giận hơn, cầm di động mà la hét, dường như cố hết sức mà kêu gào, nói xong dùng sức lấy móng cào tay cậu, buồm lông liền chạy.

Vũ Hàm Anh hít ngậm khí lạnh, trên tay bị cào hiện lên một đường máu. Có điều chờ cậu đuổi kịp thì không phải là hít khí lạnh nữa. Vũ Ninh chạy đến WC, động tác giờ tay lên cực kỳ tự nhiên, di động xuôi theo quỹ đạo vòng cung ‘túm’ vào bồn cầu, vốn đang nháy sáng xanh lam, vào nước không đến hai giây liền tắt ngúm.

“Hừ, xem anh còn dám không vẽ tranh với em.”

“Đi ra.” Vũ Hàm Anh giận đến mức phổi đều muốn nổ tung, gầm nhẹ một tiếng, vươn tay kéo nó, đi qua muốn vót di động.

“Hừ, không vẽ tranh với em còn dám mắng em. Em đi méc bà!” Vũ Ninh bị mắng thì òa khóc nức nở, vừa la vừa gào, chạy ra nhà bếp mách.

Bà chủ nhà có lẽ là bị đánh thức, lập tức liền bắt đầu mắng chửi, “Mới sáng sớm mầy lại rên rĩ cái gì! Muốn ăn đòn hả.”

Vũ Hàm Anh rửa mặt, vót di động lên kéo một đồng giấy vệ sinh lau sạch sẽ, nhưng hiển nhiên không có tác dụng, ấn thế nào cũng không có động tĩnh, đành phải gỡ sim ra.

Nhà bếp bên kia có người dò dò Vũ Ninh, cái gì mà dùng khóc a, buổi chiều ra ngoài chơi a, không dẫn anh đi, cái gì mà lát nữa bà đi đánh anh, dám chọc Ninh Ninh của chúng ta tức giận phải không. . .

Vũ Hàm Anh cảm thấy phiền muốn chết, dứt khoát đập cửa trực tiếp ra ngoài, bên trong vô cùng náo nhiệt, cũng không có ai hỏi cậu cái gì.

Sau khi ra ngoài mới cảm thấy mình mặc ít quá, gió lạnh thổi qua liền rung mình một cái, không nhịn được rụt rụt cổ. Đi chậm ra khỏi tòa lâu, nghĩ muốn tìm một buổi điện thoại công cộng gọi điện cho Hạ Thần, giải thích chuyện mới rồi. Chỉ là khi vừa cầm điện thoại trên tay mới nhớ tới mình căn bản không thuộc số Hạ Thần, tất cả số đều ở trong di động, hòng hết rồi. . .

Có chút chán nản, Vũ Hàm Anh cúp điện thoại đi ra, lập tức lại bị lạnh đến run cầm cập. Còn chưa bước xuống bậc thềm, đột nhiên phía trước ‘tin tin’ một hồi còi xe. Cũng không để ý, nhưng ngẩng đầu lên liền choáng váng, Mercedes-Benz màu đen. . .

“Thầy, thầy... Hạ...” Vũ Hàm Anh hơi tròn mắt, cảm thấy mỗi lần đều thật trùng hợp.

“Đại ca ca!” Cửa kính xe nơi pho lái hạ xuống nhô ra một cái đầu nhỏ, còn vẫy tay lắc lắc.

Tiểu Thương mở cửa xe nhảy xuống, đôi chân ngắn chạy tới kéo tay cậu, “Đại ca ca sao không nghe điện thoại của em. Em muốn mời ca ca đi vườn bách thú chơi, sau đó đi ăn thịt nướng được không. Tiểu Thần Thần không chịu cùng em xem thú, chúng ta không cần để ý đến chú ấy.”

“Lên xe trước.” Hạ Thần dừng lại đi ra, giờ tay vẫy vẫy, ý bảo hai người lên xe hẵng nói.

“Vâng...” Vũ Hàm Anh bị tiểu Thương kéo vào trong xe. Hai người ngồi ở phía sau, tiểu Thương ngồi bên cạnh cậu, cái chân ngắn không chạm đến gầm xe, đứng đưa đung đưa.

“Tiểu Thần Thần mau lái xe, đại ca ca đồng ý đi xem thú với con.” Tiểu Thương đứng lên ôm lấy ghế Hạ Thần, vỗ vỗ phía sau lưng anh, “Sau đó chúng ta tiếp tục đi ăn thịt nướng, chú út nói chỗ thịt nướng cũng có thể ăn bánh bao.”

Hạ Thần có chút bất đắc dĩ, “Con buổi sáng ngủ nướng không chịu dậy, đã sắp 10 giờ, đi vườn bách thú thì nhà hàng đã không còn chỗ. Chỉ có thể chọn một.”

“Chú út nói có thể gọi điện thoại cho nhà hàng, sau đó đặt chỗ.” Tiểu Thương nghiêm túc nói, trên mặt một bộ dáng chú lừa con nít à.

Vũ Hàm Anh cảm thấy có chút buồn cười, cuối cùng vẫn là Hạ Thần đầu hàng, gọi điện cho nhà hàng đặt chỗ.

Cậu cũng không biết Hạ Thần cùng tiểu Thương muốn đi đâu ăn thịt nướng, nghe Hạ Thần đặt chỗ 12 giờ rưỡi, 3 người. Đối phương không biết nói gì đó, trong kính chiếu hậu Hạ Thần nhún nhún lông mày.

“Vậy đặt 6 người.” Nói xong chờ một lát thì cúp máy.

“Sao phải đặt 6 người? Chúng ta 3 người a, tiểu Thần Thần không biết đếm số.” Tiểu Thương vẫn nhào người trên lưng ghế nói.

“Một mình con tính 3.” Hạ Thần thuận miệng nói một câu, chuẩn bị lái xe.

Tiểu Thương ‘Hừ’ một tiếng, “Con một mình tính 3 cũng là 5 chỗ a, tiểu Thần Thần nhất định không biết đếm số.”

Vũ Hàm Anh 囧囧, nghe hai người tranh luận một hồi, nhìn ngoài cửa sổ đường phố rất nhanh lui về phía sau, mới nhớ tới mình đây là muốn đi vườn bách thú ?! Sau đó tiếp tục đi ăn thịt nướng ?!... = □ = Tại sao lại như vậy...

“Thầy Hạ, vừa rồi lúc điện thoại gọi đến em gái em cầm di động em chơi...” Vũ Hàm Anh thoáng dừng lại, vẫn muốn giải thích một chút, vô duyên vô cớ cúp điện thoại người ta, còn lộn xộn lung tung, tại sao lại không thể nói ra.

“Tôi hiểu.” Hạ Thần hình như theo kính chiếu hậu nhìn cậu một cái, nhẹ gật đầu, trả lời rất đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Vườn bách thú

Vũ Hàm Anh cũng không biết tại sao mình có thể trò chuyện lên tới trời với Hạ Thần, có một câu không một câu, lúc mới đầu còn căng thẳng muốn chết, nhưng sau đó thì không có cảm giác nữa. Chỉ cảm thấy thật ra Hạ Thần mặt cũng không phải như quả dưa chuột đông lạnh, lúc cười lên mới phát hiện cặp mắt kia lại là mắt hoa đào, độ cong rất đẹp.

Mặt như quả dưa chuột đông lạnh: ý nói vô cùng bình tĩnh, vô cùng nghiêm túc.

Tiểu Thương mới đầu còn hi hi ha ha một hồi, sau đó nằm trên ghế ngủ, giống như con mèo nhỏ cuộn bên cạnh cậu. Vũ Hàm Anh cảm thấy buồn cười, nhớ tới trước kia mình cũng thích lên xe ngủ. Lúc ba mẹ dẫn đi ngoại ô chơi đều là lên xe nhắm mắt, xuống xe ăn cơm.

Vườn bách thú trước đây Vũ Hàm Anh cũng đi qua mấy lần, chẳng qua đều là lúc quá nhỏ, không có ký ức gì, duy nhất nhớ rõ thì là khu sư tử a khu hổ a khu khi a rất hồi = □ =

Vốn lộ trình không xa, tự lái xe dù nhanh hơn, nhưng không tránh khỏi kẹt xe, Hạ Thần trái lại không sốt ruột. Khi đến nơi đã gần 11 giờ.

Tiểu Thương trên chỗ ngồi phía sau chán ngán không chịu dậy, nhìn đã biết chưa tỉnh ngủ. Hạ Thần dừng xe xong, từ ghế phó lái bên trên lấy áo khoác mình ra, thuận tay cầm áo, khoác lên tay Vũ Hàm Anh, sau đó chui vào chỗ ngồi phía sau ôm tiểu Thương ra.

“Cậu mang áo khoác vào, mặc ít quá.” Hạ Thần nói xong vươn tay捏捏 mặt tiểu Thương, “Nhóc con dậy, tối qua quậy đến hơn nửa đêm, con không phải muốn tới vườn bách thú sao, giờ đến lại ngủ.”

“Cám ơn, thầy Hạ.”

Vũ Hàm Anh ôm áo khoác ngay người một lúc, áo khoác màu đen rất dài, cậu nhớ lúc Hạ Thần mặc vào, cảm thấy rất vừa vặn, có điều mình so với Hạ Thần thấp hơn nửa cái đầu... Quả nhiên, mặc vào cảm giác rất thích, đúng thật ấm hơn rất nhiều. Lúc ra ngoài không mang áo khoác, trong nhà cũng ấm, nên chỉ mặc cái áo tay dài, cả áo len cũng không mặc.

“Nút áo trên hở.” Hạ Thần nhíu nhíu mày, ôm tiểu Thương nửa tỉnh nửa mê giao cho cậu, “Tôi đi mua vé, cậu mang nó đến cổng đợi một lát.”

Vũ Hàm Anh nhanh chóng đáp lại, ôm tiểu Thương đi đến bên cạnh cổng chính chờ, từ xa trông thấy một hàng mua vé rất dài, hình như có một người đáng tương tự Hạ Thần, chỉ có điều xa quá nhìn không rõ.

Đợi đến khi vào vườn bách thú Vũ Hàm Anh liền hối hận, chỉ có thể dùng rừng người biển người để hình dung tình cảnh bây giờ. Đây là đến xem thú sao, rõ ràng đến xem người mà. Nhớ tới trước kia ngày nghỉ người đến vườn bách thú hình như cũng nhiều vô cùng, chen lấn đến mất mạng. Tuy rằng đang mùa đông, rất nhiều động vật ngủ đông, không có gì đáng xem, thế nhưng mấy bạn nhỏ lại không cho là vậy.

Tiểu Thương xoay mình, bị Hạ Thần ngắt rồi lại véo cái mặt ú, nhất định không chịu dậy, ‘Ư’ hai tiếng, đầu dụi dụi tiếp tục ngủ, còn nhíu mày giương tay lắc lắc, như xua ruồi nặng... Sau cùng cả nửa ngày, ngủ đủ mới chịu dậy.

“Lần sau ba mẹ con đi công tác chú sẽ không trông con nữa.” Hạ Thần đầu đau muốn chết.

“Lần sau con đi tìm chú út.” Tiểu Thương sung sướng đập bờ vai anh, ôm cổ Hạ Thần đuôi tay với với hai cái, “Xem sư tử, xem sư tử.”

Vũ Hàm Anh quan sát trước sau núi xung quanh một vòng một vòng lại một vòng người, cũng cảm thấy đau đầu a đau đầu, muốn nói mình không đi, ở bên cạnh chờ. Thế nhưng vừa quay đầu lại... đằng sau toàn là người, lúc này nếu bước một bước, nói không chừng liền bị lạc, di động của mình cũng

không dùng được, không thể liên lạc.

Có điều không đợi cậu nói, Hạ Thần đã một tay bế tiểu Thương, duỗi tay kia kéo cậu một cái, “Đừng để lạc.”

“À...” Vũ Hàm Anh giật bản mình, Hạ Thần nắm tay cậu tách khỏi chỗ đông người, nói xong cũng không buông ra, không chỉ cảm thấy bàn tay đối phương to hơn mình rất nhiều, mà còn ấm hơn rất nhiều. Cậu mặc áo khoác, vốn đã ấm lên một chút, nhưng tay chân vẫn còn lạnh đến cứng ngắc.

“Sư tử sư tử.” Tiểu Thương ngồi trên vai Hạ Thần, cao hơn rất nhiều, vui vẻ hớn hờ chỉ chỉ, còn giờ tay lắc lắc, như chào hỏi.

Vũ Hàm Anh nhìn không thấy phía trước, không có ưu thế chiều cao... Nhưng đối với cậu sư tử, khi cũng không có đặc biệt hứng thú gì.

“Cậu muốn nhìn không?” Hạ Thần nghiêng đầu hỏi một câu, vươn tay kéo cánh tay cậu, khiến cậu tiến lại gần bên cạnh mình.

“Không cần.” Vũ Hàm Anh vội vàng lắc đầu, chỉ kém khoe miệng giật giật, thì ra thầy Hạ thật sự hoàn toàn xem cậu là học sinh tiểu học.

Nhưng cậu vừa nói không cần xong đã bị Hạ Thần kéo đến bên ấy, gần như kề dưới cằm đối phương. Vũ Hàm Anh lơ đãng ngẩng đầu lên, liền ‘phụt’ cười một tiếng. Bên tai cũng truyền đến tiếng cười có phần trầm thấp của Hạ Thần.

“Nhóc con, đây là sư tử sao? Là con hổ.”

“Mới không phải hổ.” Tiểu Thương vỗ đầu Hạ Thần, “Trên đầu nó không phải viết ‘Vương’ sao?”

Vương 王 nghĩa là vua, chúa ~> sư tử là chúa sơn lâm

Vũ Hàm Anh nén cười, trên trán con hổ đều là một vạch một vạch, nhưng ở đó có mấy cái ngay ngắn có thể vừa vịn ra chữ ‘Vương’.

3 người trong vườn thú vòng vo hồi lâu, 12 giờ hơn mới đi ra. Vũ Hàm Anh cảm thấy giống như mới đánh nhau, mệt sắp chết đi được, chủ yếu do cùng một đám nhóc giành chỗ, còn phải cẩn thận kẻ xấu. Hạ Thần dọc đường kéo cậu theo, thực tế chưa từng tách rời.

Đến lúc ngồi trở lại trên xe, Vũ Hàm Anh cảm giác mình như muốn tê liệt. Lên đại học nào có vận động nhiều như vậy, ngoại trừ ngồi ở ký túc xá thì là ngồi ở lớp học, nhiều nhất đi ra ngoài chơi đá bóng... cũng chưa từng toàn thân căng thẳng như vậy.

Tiểu Thương trái lại một bước cũng không đi, toàn Hạ Thần bế tới bế lui. Vũ Hàm Anh hiện tại cảm thụ sâu sắc được thầy Hạ rất gian khổ, sâu sắc đồng tình một phen.

Lúc đến nơi ăn cơm vừa vặn 12 giờ rưỡi, Vũ Hàm Anh đột nhiên nhớ tới mình chạy ra ngoài cho tới trưa, cũng không nói với nội. Nhìn xung quanh trái phải, nơi sang trọng không có chuông điện thoại...

“Thầy Hạ, có thể cho em mượn điện thoại gọi một cuộc không?”

Hạ Thần trực tiếp đưa di động cho cậu, “Gọi xong thì tự vào.”

“Vâng.” Vũ Hàm Anh đón lấy liền đứng ở bên lề đường gọi điện thoại, nhìn Hạ Thần dẫn theo tiểu Thương vào nhà hàng trước.

Nói không đến 1 phút bên kia đã cúp, Vũ Hàm Anh cũng dập máy. Trong nhà cũng đang ăn cơm, Vũ Ninh lúc ăn cơm không ngoan ngoãn, mọi người vừa dỗ vừa dọa, còn nghe mẹ nó la hét mày không ăn cơm, chiều không cho mày ăn vặt gì gì đó, tự nhiên nói không được hai câu liền cúp.

Vũ Hàm Anh không lấy gì làm lạ, chậm chậm đi vào tìm Hạ Thần và tiểu Thương. Có điều vừa tiến vào liền 撞, bên trong thật sự ‘nguy nga lộn lây’, khiến cậu có chút mất trọng tâm. Nhưng không đợi cậu thì triển công phu người đã có nhân viên phục vụ đi tới hỏi, sau đó dẫn cậu vô trong, vào phòng.

“Đại ca ca tới rồi.” Tiểu Thương một tay cầm một chiếc đĩa, giờ giờ gọi cậu qua.

Vũ Hàm Anh nhìn trên bàn mắt càng tròn, cậu biết đây là thịt nướng tự phục vụ, nhưng chén đĩa trên bàn hình như hơi nhiều... vừa nhìn liền biết là kiệt tác của tiểu Thương...

“Mấy cái này đều là tiểu Thương lấy, cậu cứ mặc kệ nó, muốn ăn gì thì tự đi lấy.” Hạ Thần nhìn một bàn chén đĩa cũng đau đầu, nhóc này thấy cái gì cũng muốn lấy một ít.

“Yên tâm đi, không thành vấn đề, con ăn hết, không lãng phí.” Tiểu Thương nói xong vỗ cái bụng của mình.

Song sự thật chứng minh... rất có vấn đề...

Tuy rằng Vũ Hàm Anh rất ít đến loại địa phương sang trọng này, cảm thấy mọi thứ đều ăn rất ngon, nhưng nhiều đồ ăn như vậy, cũng sẽ ăn đến nôn. Có gắng nửa ngày, lúc thanh lý gần hết cậu đã căng cứng muốn chết, tuyệt đối cần vận lấy tường mới có thể đi ra ngoài.

Bên kia tiểu Thương đã sớm qua giai đoạn ăn no trong vòng mười lăm phút, vỗ vỗ tay cuộn trên cái ghế sofa bên cạnh, ngủ...

Đứng là trẻ con, chơi xong rồi ăn, ăn xong rồi ngủ...

“Muốn lấy thêm ít điểm tâm không?”

Nghe Hạ Thần nói, Vũ Hàm Anh lập tức có cảm giác buồn nôn, vội khoát tay, “Đừng nói điểm tâm, em căng chết được.” Nói lại như muốn ói ra.

Hạ Thần cười cười, đưa cho cậu một cái khăn giấy, “Cẩn thận dạ dày khó chịu.”

Nhìn nhìn di động của mình trên bàn, còn nói: “Cậu muốn đi mua di động không? Bên cạnh có một cửa hàng.”

“Vâng ạ.” Vũ Hàm Anh gạt đầu, di động của cậu ngâm nước xong rồi, cũng không thể cứ không cần, sờ sờ trong túi quần, may mắn mang theo thẻ ngân hàng. Lại nói tiếp, cái thẻ này trường học làm cho, bên trong là trợ cấp căn tin hằng tháng, thường không động qua, cũng có một ít tiền.

“Ừ, vậy cậu bế tiểu Thương ra xe đợi trước, tôi đi tính tiền.” Hạ Thần đứng lên, lấy chìa khóa xe đưa cho Vũ Hàm Anh.

Vũ Hàm Anh ôm lấy tiểu Thương đang ngủ say, mặc áo khoác cho nhóc bế lên đi ra ngoài, nhân viên phục vụ dẫn cậu ra gara lấy xe. Cậu ôm tiểu Thương vào chỗ ngồi phía sau, mình thì đứng ở ngoài đợi Hạ Thần.

Sau mấy phút Hạ Thần tới, nhận lấy chìa khóa xe ngồi vào trong, tiện tay ném hóa đơn tính tiền qua ghế phó lái. Vũ Hàm Anh đang cùng thầy nói chuyện, thò đầu nhìn lên, thiếu chút nữa cắn lưỡi!

Sao lại mắc như vậy a...

Vũ Hàm Anh vừa vào nhà hàng đã biết nơi này chắc chắn sẽ không rẻ, nhưng phía trên kia viết giá tiền 6 người là chuyện gì đây?! ... Nhớ tới buổi sáng người nào đó gọi điện thoại đặt com... nói 6 người cũng đúng...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Trò chơi ‘đã lâu’

Lúc Vũ Hàm Anh về đến nhà cũng chạng vạng hơn 6 giờ, trời đã tối. Vòng vo hồi lâu, cậu mới cần lợi nghiêng rằng mua mẫu mã yêu thích, mặc dù có hơi đắt, may mà trong thẻ đủ tiền.

Trở về đương nhiên cũng là Hạ Thần lái xe đưa cậu đến dưới lầu, trong ngõ nhỏ tuy rằng rất hẹp, nhưng Hạ Thần nói trời quá tối, kiên trì lái xe đưa đến tận nơi, dừng lại trước cửa.

Dưới lầu chỗ quầy bán thức ăn vặt sáng đèn, những nơi khác chung quanh tối om. Vũ Hàm Anh xuống xe còn chưa kịp nói chuyện với Hạ Thần, đã nghe thấy hình như có người gọi cậu. Quay đầu lại, trong lòng bộp một cái, thấy Vũ Ninh ‘cộp cộp cộp’ từ quầy ăn bên cạnh chạy tới.

“Xe xe! Con cũng muốn ngồi xe xe!”

“Đừng chạy! Cẩn thận đụng trúng người ta.” Mẹ Vũ Ninh cùng đi tới.

Vũ Ninh vươn tay muốn kéo cửa xe, bị Vũ Hàm Anh cản lại. Thím đi qua bế Vũ Ninh đánh một cái lên tay nó, “Đừng sờ lung tung, làm hư của người ta con bồi thường được không?”

“Con cũng muốn ngồi xe.” Vũ Ninh mắt húng, bấu môi phun ra.

Hạ Thần từ trong xe bước xuống, chỉ vỗ vỗ vai Vũ Hàm Anh, “Mau về đi, tôi cũng đưa tiểu Thương về nhà.”

Vũ Hàm Anh gạt đầu, Hạ Thần không nói nữa, đóng cửa xe lái đi.

Lên tới trên lầu trong nhà đang chuẩn bị ăn cơm, Vũ Hàm Anh giữa trưa ăn đến căng cứng, bây giờ thật sự một chút cũng không đói, liền trực tiếp chui vào phòng. Nhưng vừa vào phòng thì phát hiện có cái gì không đúng, lúc này mới nhớ tới, trên người còn đang mặc áo khoác của Hạ Thần, quên trả...

Cởi áo khoác cẩn thận treo lên móc áo, Vũ Hàm Anh ngồi trên giường nắm chặt di động mới mua, nghĩ có phải nên gọi điện nói một tiếng, hay là gửi tin nhắn. Nhìn nhìn đồng hồ treo trên tường, không chắc Hạ Thần còn đang lái xe không, vẫn nên gửi tin nhắn thì tốt hơn.

Có lẽ do điện thoại mới dùng không quen, Vũ Hàm Anh ấn sai rất nhiều lần, cuối cùng cũng gửi đi được.

Chưa đến một phút chuông di động liền vang lên, có thể vì kiểu chuông mặc định, có chút không quen.

Một tin nhắn mới [Thầy Hạ]:

Tôi cũng về đến nhà rồi, áo ngày mai cậu mang đến là được.

18:45:56

Một tin nhắn mới [Thầy Hạ]:

Chiều mai 2 giờ chờ cậu dưới lầu

18:46:10

Vũ Hàm Anh gần như đồng thời nhận được hai tin nhắn, đối phương chắc cảm thấy mình nói không rõ ràng, mới bổ sung thêm một cái. Lúc này cậu mới nhớ tới chiều mai còn phải ngồi xe thầy Hạ về trường, có điều hiện tại sớm đã không khổ nào như đêm qua. Thật ra ở cùng Hạ Thần rất tốt, đừng nhìn bề ngoài một bộ mặt băng sơn, cũng không khủng bố như thế.

Nghĩ tới, cậu còn cảm thấy có chút buồn cười, ở vườn bách thú bị Hạ Thần nắm tay, cứ như sợ lạc mất mình vậy.

Vũ Hàm Anh ngã xuống giường trả lời lại một tin nhắn, lễ phép nói cảm ơn. Chỉ cảm thấy ngày hôm nay mệt vô cùng, nhưng đúng thật rất vui. Đã lâu không tới vườn bách thú, cảm giác được người khác nắm tay cũng đã rất lâu không có.

Hạ Thần cũng hồi âm qua một tin, mỗi một chữ —— Ừ. Vũ Hàm Anh nhìn mà buồn cười, nghĩ đến khuôn mặt bình tĩnh của đối phương, lắc đầu.

Cuối cùng cũng thả di động ra, ném lên trên giường, lại từ giá sách bên cạnh tìm một quyển xem. Thẳng đến 1, 2 giờ buồn ngủ khủng khiếp, mới tính toán đi ngủ.

Hôm sau Vũ Hàm Anh lại dậy muộn, liền bữa sáng cùng bữa trưa nhập làm một, đến lúc 1 giờ thu dọn balô, chuẩn bị lát nữa xuống lầu trở về trường.

Đang lúc thu dọn đồ đạc thì nội đi vào, “Sao lần này đi sớm vậy a, ăn cơm chiều rồi hãy đi a.”

“Không được, về muộn quá lại kẹt xe.”

“Vậy khi nào thì trở về lại a?”

Vũ Hàm Anh nghĩ một chút, nhìn tờ lịch trên tường, “Sắp thi cuối kỳ, đợi đến lúc con nghỉ thì về lại. Nếu không lúc thi còn chạy tới chạy lui, rất lãng phí thời gian.”

“Cũng được.” Bà nội nói xong từ trong túi móc ra tờ 100 đồng, nhét vào tay Vũ Hàm Anh, “Cầm mua chút gì mang theo về trường ăn đi, căn tin trường mấy đứa có gì mà ăn. Mau cất đi, để nhỏ kia thấy lại đòi.”

Vũ Hàm Anh cảm tiền cảm giác có chút phồng tay, muốn nói không cần, nhưng nhìn bộ dáng đối phương lại không mở miệng được, cuối cùng chỉ có thể cười nói: “Dạ, vâng ạ, lát nữa con xuống lầu mua.”

“Được rồi, thi cho tốt, trở về ăn tết.” Nội nói, “Đúng rồi, hôm qua thím con nói có một cậu trai lái xe chở con về, còn là loại xe đắt tiền.”

Vũ Hàm Anh nghe xong có chút buồn cười, sao giọng điệu giống mấy tên trộm vậy, “A, đó là thầy giáo con.”

“A, thầy giáo thầy giáo.” Bà nội gật đầu, “Không phải người xấu là tốt rồi.”

Vũ Hàm Anh đứng dưới lầu, lấy di động ra nhìn nhìn, mới 1 giờ 50. Cậu xuống sớm mấy phút, không có thói quen để người khác chờ.

Ra khỏi cửa quả nhiên còn chưa có bóng dáng chiếc xe màu đen trên đường, liền đi về phía trước, ngõ quá hẹp, cũng khó quay đầu.

Đến khi cậu đi đến giao lộ lớn bên ngoài thì nhìn thấy một chiếc xe màu đen hướng bên này tới, đột nhiên nhớ đến lời nội vừa nói, nhìn không được muốn cười, nghĩ hình dáng của Hạ Thần, thật sự đúng là không giống nhà giáo, có điểm giống một tình anh thương nhân, nhưng thế nào cũng không nhìn ra là người xấu a.

“Cười cái gì.” Hạ Thần thấy Vũ Hàm Anh tiến tới, hỏi duy nhất một câu.

Vũ Hàm Anh lắc đầu, chỉ nói: “Sao tiểu Thương không tới?” Nghiêng đầu tìm tìm, trên xe chỉ hai người bọn họ.

“Bị đón đi rồi, lại chạy đến nhà cậu nó chơi.”

Trên đường hơn 1 giờ đồng hồ, Vũ Hàm Anh một mình ngồi ở phía sau, lúc mới đầu còn nói chuyện phiếm, lát sau thoáng thoáng không còn âm thanh, đã ngủ. Đến khi cậu mở mắt lại thì nhìn thấy toà nhà màu đỏ bên ngoài, là bãi đỗ xe trường học.

Vội vàng vỗ vỗ mặt, thanh tỉnh hơn. Chờ Hạ Thần đỗ xe xong, hai người mới cùng bước ra.

Vũ Hàm Anh vừa tạm biệt thầy Hạ thì cảm thấy trên vai hơi nặng, bị vỗ một cái.

“Nhóc con mày từ khi nào cùng thầy Hạ thân mật vậy. Mẹ, tao nhìn không lầm chứ, mày dám ngồi xe của mặt vô cảm à.” Giang Đàm ôm lấy cổ cậu, kêu to.

“Bỏ bỏ.” Vũ Hàm Anh xua tay cậu ta xuống như đuổi ruồi, “Tiện đường thôi.”

“Giỏi, tao thật bội phục mày.” Giang Đàm bĩu môi, lúc này mới nhớ tới ra đây mua đồ, lại vội vàng vàng chạy đi.

Vũ Hàm Anh lắc đầu, mang theo balô lên lầu. Hai ngày không chơi game, rất tương niệm.

Một đường leo lên tầng 6, đầu tiên mở máy tính. Lúc này Vũ Hàm Anh mới ném hết quần áo trong balô vào ngăn tủ. Sau đó đăng nhập game.

Nhìn nhân vật nữ trên màn hình, Vũ Hàm Anh thật sự có chút tưởng nhớ a, hai ngày không thấy. Nhưng... nhìn con cưng của mình sao cảm thấy không được tự nhiên. Không nên nổi xoay phương hướng một chút, lúc này mới phát hiện... bộ quần áo hóa trang con thỏ phấn hồng trên người con gái nhà mình như thế nào không thấy !!

Cũng không phải không thấy, chỉ là không phải màu hồng nhạt thôi! Tại sao lại biến thành lam nhạt! Mặc dù cảm thấy cũng rất đẹp, nhưng mà... không quen...

Nhất định do Yêu em 59 gây làm...

Chấm dứt nửa ngày nhìn quần áo, Vũ Hàm Anh lúc này mới chuyển kênh bang hội, lên tiếng chào. Hình như thêm rất nhiều người mới, có nhiều người cậu không quen. Trong danh sách thành viên đội xác nhận còn có mấy người xin vào, cậu nhìn nhìn liền toàn bộ bỏ vào điểm đồng ý.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu tới rồi~

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Nho Nhỏ

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị dâu, em đã liên hệ được 3 nhánh thương tuyến

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Có thể chạy thương kiếm tiền

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Có thể kiếm tiền

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Phải a

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Hơn nữa thứ bảy chạy thương thu được gấp bội

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Vậy tôi cũng đi chạy

[Bang hội] [Thích Duyệt Vĩ]: Thu bảo bảo JP huyết tể, thu bảo bảo JP huyết tể, thu bảo bảo JP huyết tể, có MMMM

[Bang hội] [Thích Duyệt Vĩ]: Thu bảo bảo JP huyết tể, thu bảo bảo JP huyết tể, thu bảo bảo JP huyết tể, có MMMM

[Bang hội] [Thích Duyệt Vĩ]: Thu bảo bảo JP huyết tể, thu bảo bảo JP huyết tể, thu bảo bảo JP huyết tể, có MMMM

Vũ Hàm Anh còn muốn hỏi chạy thương như thế nào, có điều thấy trong bang đầy khá nhanh, có lẽ nên tự lên Baidu xem vậy. Sau đó lại nhìn ô hào hữu, Yêu em 59 giây không online.

Tiểu Vũ giờ đang ở Thương khố sắp xếp đồ đạc trong tay nải, mua ít đồ từ NPC, rồi chạy đến nơi người truyền tống bang hội trở vào thành thị bang hội.

Lại nói tiếp tạo bang cũng mới hơn một tuần lễ, mọi người lúc có thời gian làm mấy vòng nhiệm vụ bang hội, đại đa số đều vì đánh Thủy Phi mới làm một ít, đến giờ thì ngừng, thành thị vẫn cấp 1, cái gì cũng không có.

Tiểu Vũ chạy vào trong thành thị nghiên cứu một vòng, cuối cùng đến chỗ thương nhân lấy ngân phiếu. Đối diện mấy món trong cửa hàng nhìn rồi lại nhìn,

lúc này mới đem hết vàng trong tay nài đổi lấy đồ.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Onl?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Ủm, tôi đang chuẩn bị chạy thương

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Chạy thương...

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Đợi chút, tôi qua

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Ủ

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Chạy thương

Tiểu Vũ ở trong bang chờ, đầu tiên nhận được lời mời tổ đội, sau khi đồng ý chưa đến hai phút đã thấy Yêu em 59 giây chạy tới.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi kéo cậu chạy

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ủ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi

Đội ngũ mở đi theo, Tiểu Vũ lập tức bị Yêu em 59 giây kéo đi.

Ngoại trừ bang hội Tiểu Vũ có chút hối hận ra, thương tuyến này cũng quá dã man đi, đường đi cần qua Trường Bạch Sơn, Thảo Nguyên, Hoàng Long Phủ... cấp độ quái ở đây đều 90 trở lên. Tiểu Vũ giờ chân chạy sau Yêu em 59 giây, mặc dù mở đi theo tương đối nhanh, nhưng tốc độ tiểu quái cũng không chậm, lòi theo cả một đoàn xe lửa...

Hơn nữa lúc đi qua bản đồ khác cũng không thể đi theo vào, Vũ Hàm Anh chậm tay một chút, mém tí chết ở cửa trạm truyền tống...

Thật vất vả chạy tới điểm mua bán, Tiểu Vũ liền 囧.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Rốt cuộc chạy thương như thế nào a

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Bán không được

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ???

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Thấp hơn giá mua không thể bán...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi chưa chạy qua

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu chờ chút đi

Vũ Hàm Anh kiên nhẫn đợi nửa ngày, tiểu Vũ Đương trên màn hình một lần rồi một lần nữa làm động tác tự động của hệ thống. Nhưng...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Được chưa?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ... Chưa

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Hay là cậu đừng chạy nữa...

Bị xem thường... Vũ Hàm Anh che mặt, nhìn đồng hồ, trời đã muộn tối, lãng phí hơn nửa ngày mà chưa làm được gì...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Được rồi...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Nhưng tôi không lên tọa kỵ được làm sao bây giờ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Hủy đạo cụ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ... Không biết

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi dẫn cậu đi

Trên màn hình vừa bốc lên tán gẫu đội, Yêu em 59 giây liền mở đi theo, lại kéo Tiểu Vũ đi, chạy đến Khổng Tông Uyên thành Lạc Dương hủy đạo cụ.

Hủy đạo cụ Vũ Hàm Anh lại dùng nửa ngày, cuối cùng mới làm xong, thử thử, rốt cuộc đã có thể cưỡi tọa kỵ...

Hai người lại ngoan ngoan tiếp tục đi làm nhiệm vụ gom Thiên Cơ Băng Sát, tay nải Tiểu Vũ đã có hơn 300 Băng Sát, Vũ Hàm Anh đoán chừng, hôm nay vận khí tốt, 20 vòng xong có thể đổi được Bồng Bồng Đường.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu, sao chị còn chưa chạy xong một vòng, đã hơn 1 giờ rồi

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ... Không chạy nữa

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Sao thế

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Không biết...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ách ách ách, nói anh đại chỉ chị a

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: .....

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Chưa chạy qua

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tôi đã quên...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tôi đã quên kẻ có tiền không cần chạy thương !!!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu đến, em dẫn chị chạy

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Được, đợi lát nữa, tôi đang làm Bồng Bồng Đường

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: == Lóa mù mắt...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tiếp tục nhiệm vụ tình nhân của hai anh chị đi...

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: .....

Vũ Hàm Anh nhìn trong bang bốc lên thật nhiều người, một vòng treu ghẹo mới lại bắt đầu, bèn kiên quyết đóng kênh bang hội, giả chết cạu sờ trường nhất.

Đội đến lúc làm xong 17 vòng nhiệm vụ thì vừa đủ 400 Thiên Cơ Băng Sát, có thể đổi Bổng Bổng Đường.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Màu nào thì nhìn được?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đều được

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Vậy lam đi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

Vũ Hàm Anh nhìn trên màn hình nhân vật nữ mặc bộ hóa trang con thỏ màu lam nhạt, Bổng Bổng Đường màu lam được hơn, trước kia mặc hồng phấn, cầm cái màu đỏ chắc là rất đẹp, nhưng bây giờ...

Điểm chuột vào Bổng Bổng Đường xanh lam một cái, nhận cố định, mở tay nải, đổi vũ khí. Nhân vật nữ mặc bộ hóa trang con thỏ màu lam nhạt lập tức cầm trên tay một que Bổng Bổng Đường lớn, phải nói thật sự rất dễ thương, trách không được bao nhiêu nữ sinh yêu thích.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Giao dịch

Nhìn thấy tán gẫu đội, Vũ Hàm Anh mới phát hiện ô giao dịch đang nhấp nháy, sau khi mở ra Yêu em 59 giây thả lên một đồng đồ. Nào là Bảo Thạch Tương Khảm Phù, nào là Cường Hóa, còn có cả Đà Không.

Đà Không dùng đục lỗ, Bảo Thạch Tương Khảm Phù để đập bảo thạch vào trang bị, Cường Hóa để + điểm cho trang bị.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ??

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Khảm Lam Tinh Thạch vào Bổng Bổng Đường của cạu

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Sẽ phát lam quang

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Hay cạu muốn khảm Hồng Tinh Thạch?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Lam!

Tiểu Vũ ngoan ngoãn nhận đồ chạy đến NPC gần đó khảm bảo thạch, đây là lần đầu tiên thử khảm, trước tiên đục lỗ Bổng Bổng Đường, sau đó khảm Lam Tinh Thạch lên, cuối cùng thì cường hóa một cái.

Mất cả nửa ngày, Tiểu Vũ cuối cùng mới cầm lại Bổng Bổng Đường, so với vừa rồi thật sự đẹp hơn rất nhiều, Lam Tinh Thạch phát ra màu lam, đặc biệt sáng, như ngọn lửa xanh lam, một cổ một cổ tỏa ra. Tiểu Vũ vừa bắt đầu chạy, lam quang sẽ vạch theo một cái đuôi, nhìn rất đẹp.

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: (^o^)/~ Ái da, đây là viên mẫn

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dẫu !! Bổng Bổng Đường của chị ra lò ?! Màu lam !!

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Chị dẫu chị cũng đủ hung tàn

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Ừ, màu lam

Vũ Hàm Anh còn đang muốn hỏi làm sao cô ấy biết mình làm Bông Bông Đường màu lam, nhưng còn chưa hỏi ra, thì đã nhìn thấy thông báo trên kênh hệ thống...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Thuần khiết Lam Tinh Thạch cấp 7 a a a a

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Em em em em, em mới cấp 3

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Rõ ràng là anh đại hung tàn

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nhưng mà chị dâu

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Bộ hóa trang thô của chị không phải màu hồng nhạt sao? Sao lại làm Bông Bông Đường màu lam

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Màu sắc không hợp a

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ... Đã đổi thành màu lam

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Chị dâu chị nhuộm?

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ... Không phải tôi

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Màu lam rất được

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Quả nhiên...

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại anh đi nhuộm...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Kỳ thật em cũng cảm thấy bộ hóa trang thô màu lam nhìn rất xinh...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Có điều cùng hệ thống so tài rất bất lợi

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Cuối cùng lại thành một mớ bòng bong...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nhưng anh đại đúng là đã man

Sau đó Vũ Hàm Anh mới biết, trang phục mới nhuộm hệ thống phối màu ngẫu nhiên, rất nhiều người càng nhuộm cảnh kinh khủng, vậy nên, mọi người đều dùng cùng hệ thống so tài... nhưng mấy tên khác người không cần bàn...

[Bang hội] [hàng ngàn năm]:

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Tớ nhớ chị dâu có bộ trang phục mới A Châu hồng nhạt

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Tớ đoán ngày mai cũng trở thành màu lam!

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nhất định!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Nhất định!

[Bang hội] [Thích Duyệt Vĩ]: 59 anh onl rồi?

Hạ Thần pha cốc cà phê trở về ngồi xuống, thấy Hàng ngàn năm nói, nghĩ nghĩ cũng cảm thấy không tồi, đều đổi thành màu lam, so với màu hồng tốt hơn. Nhưng không đợi anh đánh chữ, đã thấy được trong bang bốc lên một câu, nhìn tên đối phương, nhú nhú mày.

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Hôm nay mở cửa không đúng cách...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Sao

[Nói thầm] các hạ nói với [hàng ngàn năm]: Chuyện gì đây?

[Nói thầm] [hàng ngàn năm] nói với các hạ: Anh đại em cũng không biết

[Nói thầm] [hàng ngàn năm] nói với các hạ: Em không có nói qua với cô ta anh chơi game

.

Hạ Thần càng nhũn mỳ, không trả lời, một lát sau thì nghe chuông di động vang lên, quả nhiên Quân Triết gọi tới, có chút không kiên nhẫn nghe.

“Anh đại, em thật sự không biết chuyện gì xảy ra. Vừa rồi em thấy tên cô ta cũng giật mình. Thích đại tiểu thư thật vẫn chưa từ bỏ ý định, đã đuổi đến trong game.” Quân Triết ở bên kia bùm bùm nói, “Anh đại anh nghĩ sao a, rốt cuộc có muốn điện thoại chị dâu không a, nếu thật sự thích thì nhanh chóng dẫn về cho ông cụ nhìn, miễn cho vị Thích đại tiểu thư kia không cam tâm cứ dẫn người vào.”

“Anh biết phải làm gì.” Hạ Thần nhìn màn hình cũng không biết có nghe lọt câu nào không.

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Tôi out

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Ủ, bye

.

Vũ Hàm Anh nhìn đồng hồ, còn chưa đến 10 giờ, lần đầu tiên Yêu em 59 giây out sớm vậy. Nhìn nhân vật bên cạnh thoáng cái không thấy nữa, Tiểu Vũ cũng không có việc gì làm, cuối cùng quyết định đi theo Nho nho nhỏ~ cùng chạy thương, có thể kiếm chút tiền.

Nhưng đáng tiếc cậu có người dẫn chạy thương vẫn không thể nào chạy xong. Nửa đường bị cướp thương, còn chưa kịp làm gì đã xuống Địa Phủ nơi Mạnh Bà nhận chén canh uống.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Không thể hiểu nổi

Vũ Hàm Anh chỉ coi như mình xui xẻo, sau đó cũng không còn hứng thú tiếp tục chạy thương, cứ thế lại mang đạo cụ đi tiêu hủy. Một mình cười toạ kỳ chạy đến dã ngoại hái thuốc.

Nhưng đáng tiếc mới vừa ra khỏi thành còn chưa đi được mấy bước thì nhìn thấy kỹ năng chớp chớp bên cạnh, màn hình liên đỏ, không đợi cậu phản ứng đã ngã xuống mặt đất, nằm ngay đơ...

Lần nữa trở lại Địa Phủ uống chén canh, chạy tới Lôi Đài Lạc Dương tăng máu. Kênh bang hội càng náo nhiệt, Tiểu Vũ là bang chủ, bị người giết hiển nhiên có thông báo của hệ thống, rất nhiều người trong bang hỏi làm sao vậy. Kỳ thật ngay cả chính cậu cũng không biết như thế nào.

Vũ Hàm Anh vốn không hứng thú, ở Lạc Dương tản bộ hai vòng, chợt phát hiện có người luôn đi theo cậu. Trong lòng bộp một cái, chẳng lẽ bị người theo dõi?

Vũ Hàm Anh có cảm giác không thể hiểu nổi, hình như mình không có làm chuyện gì người người căm ghét. Nhưng Thiên Sơn vừa rồi hình như cũng là một trong bốn người cướp thương...

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị đang ở đâu ???

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Trước chị đừng ra khỏi thành

[Bang hội] [Tội ngu từ nhỏ]: Chuyện gì vậy a

[Bang hội] [Tội ngu từ nhỏ]: Sao Đại Toán hô loa muốn giết chị dâu

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: CMN

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại lúc này sao lại off

.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn bang hội, có người gọi loa? Lúc này mới chú ý phía trên khung tán gấu dòng loa hiển thị, quả nhiên...

.

[Loa] [Đại Toán]: 500v một lần giết [Tiểu Vũ]

.

Vũ Hàm Anh mắt tròn lớn, người khác đều nói thể giới và loa là nơi khiến người chú ý nhất, nhưng lần này đến lần khác cậu luôn quên nhìn thể giới và loa. Giờ mới để ý đến, người tên Đại Toán kia lại phát loa bảo mọi người đuổi giết cậu, hơn nữa một lần 500v !!

“Chú em anh nói này, sao có người treo thưởng giết chú a.” Giang Đàm cũng vừa nhìn thấy loa, một dòng chữ giống vậy, biến mất lại lần nữa trôi lên.

“Làm sao tao biết.” Vũ Hàm Anh thật không giải thích được, cậu căn bản không có giết người.

.

[Loa] [Nho nho nhỏ~]: Chết tiệt !! Đại Toán ông ăn no rảnh rồi à! Giết bang chủ bà làm cái gì !!

.

“Mạng nhóc con mày rất được giá nha.” Giang Đàm cười, “100 đồng mới có thể nạp 4000 nguyên bảo, giết mày một lần liền 500v, được giá a.”

“Vậy tao ra khỏi thành cho mày giết ha, được tiền chia 5:5 a.” Vũ Hàm Anh liếc mắt, khi, thật rất có giá a, giết một lần 10 đồng...

“Tao nói này có phải Yêu em 59 giây treo chọc người ta không, lấy mày trút giận a. Đại Toán kia không phải cùng một bang với Yêu em 59 giây à.”

Vũ Hàm Anh giật mình, nhớ đến lúc mới quen Yêu em 59 giây, hình như đã từng nhìn thấy anh ta bị người này hô loa mắng chửi.

.

[Loa] [băng * tuyết]: Nho Nhỏ tỷ tỷ tức cái gì a, bang chủ của bọn này có giết chị đâu

[Loa] [Nho nho nhỏ~]: ㄟ

[Loa] [băng * tuyết]: A đúng rồi, vừa nãy giết nhầm chị Nho Nhỏ, thật ngại chị không cùng chạy thương với cô ta thì đã không phải chết rồi

[Loa] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Phiên phức biến đi! Phiên phức biến đi! Phiên phức biến đi!

.

“Muốn anh trai bảo vệ em không a, đồ phải vừa ra thành đã bị miểu sát.”

“Không.” Vũ Hàm Anh lắc đầu, “Mày cứ kệ đi, không khéo lại kéo mày chết cùng. Tao out, đi ngủ.”

.

[Loa] [Thích Duyệt Vi]: 5000v giết [Đại Toán], [băng * tuyết] một lần, Tiền Trang nhận

.

“Khi, so với mạng mày còn có giá hơn.”

Vũ Hàm Anh vừa nhấn thoát giao diện game, chợt nghe Giang Đàm nói, đếm ngược 3 giây, màn hình dần tối đi, nhưng vẫn có thể chữ hiển thị trên loa bên trái. Thích Duyệt Vi kia, hình như là người hôm nay mình thêm vào bang, có vẻ quen biết với Yêu em 59 giây...

Giao diện TLBB rất nhanh đã đóng lại, Vũ Hàm Anh nhàm chán lên web lướt lờ, lúc sắp đến thời điểm tắt đèn thì ra ngoài rửa mặt, đợi sau khi tắt đèn bò lên giường nghịch điện thoại mới mua.

Đến hôm sau lần nữa login, cũng không biết ngày hôm qua mấy người kia náo nhiệt thế nào. Vũ Hàm Anh nhìn nhân vật nữ trên giao diện đăng nhập, toàn thân bộ hóa trang con thỏ màu lam nhạt, trên tay cầm một cây kẹo que màu lam, phát ra ngọn lửa màu lam, bên cạnh còn có Uyên Ương bảo bảo, quả thực rất đẹp mắt.

Hơi chuyển động con chuột, con trở nhỏ điểm phía dưới acc Tiểu Vũ., đăng nhập...

Cả Bồng Bồng Đường cũng đã làm xong, Vũ Hàm Anh không nghĩ được lý do mình log acc Tiểu Vũ này.

Có mấy ngày không lên acc Nga My, cậu đã sớm không nhớ rõ lần trước để tiểu Nga My ở chỗ nào rồi mới logout. Vừa login thì nhìn thấy trạm truyền tống từ Lạc Dương qua Nhạn Nam, tiểu NM đứng ở kế bên. Không lộng lẫy như Tiểu Vũ, ăn mặc rất bình thường, cũng không có một vòng lam quang bao quanh, có điều cấp bậc so với Tiểu Vũ cao hơn nhiều, nói thế nào cũng là acc sắp 80, 78...

Sau khi login phản xạ đầu tiên của Vũ Hàm Anh là nhìn xem khung hảo hữu, tên Yêu em 59 giây vẫn còn màu xám... Cũng không biết từ đêm qua tới hôm nay có onl không, hay đã out.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu, sao chị lại lên acc này

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Ừ, vốn muốn luyện Nga My

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Chị dâu onl rồi

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đêm qua bọn em giết mấy tên phiền phức kia rất nhiều lần

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Thiệt sướng!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nôn Nôn cậu còn nói, cậu cũng chết 4, 5 lần a

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: = Cậu không chết sao

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Bà là tự từ 2 lần!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nhưng chị Vi thật lợi hại a, thao tác rất chuẩn

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Giết Đại Toán nhiều lần như vậy, quá sáng khoái, khiến tên đó trượt dài

[Bang hội] [Thích Duyệt Vi]: Tớ là hôn thê của 59

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Trong hiện thực

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: A, xin chào

.

Vũ Hàm Anh nhìn đồng mặt tán gẫu trên màn hình, đối phương đánh qua rất nhiều, thế nhưng cậu đột nhiên có cái cảm giác không biết hỏi âm thế nào. Vị hôn thê của Yêu em 59 giây...?

.

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Tớ biết

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Không sao, chỉ là muốn làm quen với cậu chút thôi

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: A...

.

Vũ Hàm Anh cảm thấy đối phương như đi bất gian, nhưng bản thân lại có cảm giác Yêu em 59 giây treo tường.

Chợt thấy một nhân vật nữ phản hồng cười một con Hỏa Diễm Điều chạy vào Nhạn Nam, trên đầu dính mấy chữ 'Thích Duyệt Vi'.

Ngón tay gõ nhẹ lên bàn phím, lốc ca lốc cốc. Vũ Hàm Anh cảm thấy mình có cảm giác buồn bực, cái gì treo hay không treo. Nhưng rõ ràng đã có một vị hôn thê như vậy còn chạy tới treu ghẹo khuê nữ nhà mình.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: Kỳ thật tôi là nam

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Thật không

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: Ừ, không nói dối

.

Sau đó đối phương cũng không hỏi âm lại, chỉ phát qua yêu cầu thêm hảo hữu, Vũ Hàm Anh cũng không nói gì, bỏ thêm Thích Duyệt Vi làm hảo hữu.

Dừng lại một lúc, nhìn tiểu Nga My cấp 78, điều khiển đi về phía trước, cũng vào Nhạn Nam, quét nhiệm vụ. Cấp độ hiện tại của mình đã cao, sẽ không bị mấy tên giết cấp thấp đánh đi.

Rất nhiều nhiệm vụ Nhạn Nam chưa làm, Vũ Hàm Anh trước chạy tới nhận hết tất cả nhiệm vụ có thể làm, sau đó hoàn thành từng cái từng cái. Yêu cầu rất nhiều, mặc dù là NM khả năng đánh không cao, nhưng vì đã làm qua nên cũng rất dễ dàng.

Tiểu Vũ. làm xong một nhiệm vụ, sau đó cười tọa kỵ chạy đi tìm tiểu Boss Tần Bá Khởi.

Chạy qua thật xa, Boss hình như đã bị giết rồi, không tìm thấy, chỉ có mấy tiểu quái xung quanh. Tiểu Vũ. vẫy mấy cánh hoa phấn phấn hồng hồng, mấy nhát đã đánh chết tiểu quái. Tiểu quái bị cánh hoa chạm trúng bay văng đi, sau đó nằm ngay đơ trên mặt đất.

Vũ Hàm Anh để Tiểu Vũ. xoay tròn mấy vòng, vẫn không thấy Tần Bá Khởi. Trên mặt đất đều là thi thể tiểu quái. Tiểu Vũ. lại đi hai bước, nhìn lại, chỗ thi thể tiểu quái bên cạnh chân, rõ ràng là một người chơi nằm ngay đơ...

Vũ Hàm Anh nhất thời kích động, nhanh chóng nhấn kỹ năng kéo người nằm ngay đơ kia lên. Nói thật, cậu lần đầu dùng kỹ năng hồi sinh này!

Sử dụng kỹ năng xong, liền thấy người nằm dưới đất đứng nhảy lên. Vũ Hàm Anh lúc này mới nhìn rõ, toàn thân xanh cóc, nhìn thế nào cũng rất quen mắt... nam Tiểu Dao cấp 89, Đầu óc – choáng váng...

Đây chính là oan gia ngõ hẹp...

Vũ Hàm Anh thực muốn đập đầu vào bàn. Cậu mới đầu chỉ cảm thấy tên có điểm quen thuộc, đột nhiên liền nhớ tới Đầu óc – choáng váng này không phải là người lần trước ở Nhạn Nam giết cậu sao! Sau đó mình còn lượm Lam Minh Thạch của anh ta, còn tưởng là Lam Tinh Thạch mang đi bán đại phá giá...

Đối phương đã cấp 89... Khóe miệng Vũ Hàm Anh giật giật, vẫn cao hơn so với mình nhiều...

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Hôm qua cậu bị truy sát?

.

Vũ Hàm Anh nhìn thấy mặt tán gẫu của Yêu em 59 giây, nhưng không thêm để ý đến anh ta, vội vã muốn lên tọa kỵ. Nhào a nhào, vừa nhào được một nửa, tọa kỵ còn chưa ra, bên cạnh tiểu Boss Tần Bá Khởi lướt mới xuất hiện, chém chém vào cậu. Vậy nên... động tác bị ngắt...

Tiểu Vũ. chưa kịp điểm kỹ năng đánh quái, Tần Bá Khởi đột nhiên xoay người một cái, nằm...

.

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Cảm ơn cậu

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: Không có gì

.

Vũ Hàm Anh dờ khóc dờ cười, có lẽ đối phương cũng không nhớ cậu đi. Nhìn yêu cầu thêm hảo hữu trên màn hình, càng xác định ý nghĩ này.

Do dự một chút, điểm đồng ý...

Tiểu Vũ. lần thứ hai nhào a nhào, xoay người ngồi lên tọa kỵ, nhưng đột nhiên rớt xuống, ngoài ra còn choáng mấy giây. Màn hình liền nhấp nháy đỏ.

Sau khi ngã xuống, Vũ Hàm Anh mới nhìn rõ người tới, bốn, có hai người không quen, nhưng hai người còn lại thì biết... Đại Toán vào Băng * tuyết...

Đúng là không nên ra khỏi thành a...

.

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: CMN

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Băng chủ Nghịch Thế còn dẫn 3 người đi giết cấp thấp !!

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Mẹ, không biết xấu hổ

.

Vũ Hàm Anh nằm ngay đơ nhìn kênh lân cận bên trái, Đầu óc – choáng váng kia mắng chửi tràn đầy khung, nhưng trên màn hình màu xám cũng không tìm thấy cái bóng xanh cóc, nhìn lại, đã cùng nằm ngay bên cạnh...

.

[Lân cận] [băng * tuyết]: Bang chủ tỷ tỷ đứng lên a, người ta hồi sinh chị rồi mà

[Lân cận] [băng * tuyết]: Sao không đứng lên a, em còn muốn giết nữa mà

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Đù, đứng lên cái ??? a

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Tưởng ai cũng giống mày, đều đầu heo à

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Người anh em, chúng ta đi ăn canh, để bọn nó ăn không khí

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: CMN, lần sau tao sẽ giết hết ??? mày

.

Hết thời gian, hai người bị cưỡng chế đưa đến Địa Phủ ăn canh. Vũ Hàm Anh cảm thấy rất áy náy, đáng tiếc ở Địa Phủ không thể nói chuyện, cũng không có cách nào xin lỗi, đến giết mình, ngược lại liên lụy người khác.

Đầu óc – choáng váng nhảy mấy cái trước mặt Tiểu Vũ, sau đó chạy đến chỗ Mạnh Bà xin chén canh. Vũ Hàm Anh cũng điều khiển Tiểu Vũ. trở về Lạc Dương. Đầu óc – choáng váng cũng đứng tại điểm hồi sinh ở Lạc Dương.

,

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: Thật có lỗi

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Không có gì không có gì

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Tôi thường xuyên ăn canh

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Lại nói cậu cũng đã cứu tôi một lần

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Đúng là tức quá, trước khi chết không rape được con nhỏ bằng gì gì đó, CMN

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]:

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Tiền đội, cậu đang ở đâu ??

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: CMN, dám giết cấp thấp!

.

Vũ Hàm Anh 囧囧, đã 78 còn bị người ta nói là cấp thấp. Được rồi, là cấp thấp, không phải cấp thấp sao có thể để người ta vấy hai cái liền ngã xuống... Nhưng vị đại ca này cũng dám khinh miệt người giết cấp thấp = □ = hồi đó là ai giết tôi chứ!

Nhưng lúc thấy được câu tiếp theo càng 囧囧!

.

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Tôi giết cấp thấp cũng là một mình đi a, CMN, Đại bang chủ Nghịch Thế còn lòi theo 4 người đi! Không biết xấu hổ.

.

Vũ Hàm Anh còn chưa kịp đáp lại, liền thấy bên cạnh thêm một người, Yêu em 59 giây đứng ngay cạnh cậu.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: ‘Cầu hôn’

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Tiến đội

Vũ Hàm Anh vừa phát hiện Yêu em 59 giây gửi qua một yêu cầu tổ đội, bị một đồng tin lân cận của Đầu óc – choáng váng đẩy lên, lập tức nhấn đồng ý, tiến đội.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Trước đừng rời thành, ở đây chờ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừm

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = =

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Không phải anh muốn đi Nhạn Nam chứ?

Vũ Hàm Anh thấy Yêu em 59 giây cười tọa kỵ muốn chạy, vội vã phát qua tán gẫu đội.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu chờ

Yêu em 59 giây trả lời mấy chữ, phát xong không thấy bóng người, đã ra khỏi màn hình. Mở bản đồ lớn bên cạnh, quả nhiên điểm ký hiệu đang di động về hướng Nhạn Nam

Đầu óc – choáng váng bên cạnh còn đang bóc bóc nói, nói xong trái trái phải phải nhảy hai cái. Lại nói hai người còn chưa hồi máu, thanh máu ló ra chút xíu nhảy tới nhảy lui, cảm giác rất buồn cười.

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Chú em, cậu trêu ghẹo gì đến Nghịch Thế để người ta chạy tới giết cậu a

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: A, đúng rồi

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Cái ??? bà kia vừa rồi gọi cậu là bang chủ tỷ tỷ

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Cậu chơi yêu nhân

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: !!!

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: Khi! Tôi là nam! Không phải yêu nhân!

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Ô, tôi đã cảm thấy được

Vũ Hàm Anh buồn bực nhìn chữ trên màn hình, Tiểu Vũ. mình rõ ràng là nhân vật nam, làm sao có thể là nữ! Nhưng chưa buồn bực được mấy giây đã thấy hiển thị đội ngũ bên cạnh, thanh máu Yêu em 59 giây đang từng chút từng chút giảm xuống

Vũ Hàm Anh mở bản đồ, Yêu em 59 giây quả nhiên ở vùng phụ cận ngoài Nhạn Nam. Trong lòng bộp một cái, một mình anh ta đơn phương độc mã chạy tới không phải chịu chết sao, đối phương dù gì cũng 4 người a.

Nghĩ thế liền nhanh chóng lên tọa kỵ, cũng hướng Nhạn Nam đi. Chạy đến một nửa mới phát hiện thanh máu mình trống không, không có thời gian về lại Lôi Đài, liền ở trước cửa Nhạn Nam hồi máu, tiến vào.

Trước khi chuyển cảnh, thanh máu Yêu em 59 giây cũng chỉ còn hơn một phần ba một chút. Cố ý nhìn sang kênh bang hội, có tin thắng trận, hiển thị Yêu

em 59 giây giết chết một người Nghịch Thế, có điều còn có tin thắng trận của Thích Duyệt Vi.

Nhìn màn hình máy tính tối sầm không hưởng ứng, Vũ Hàm Anh gấp muốn chết, tốc độ mạng lúc nào không phát huy lại phát huy lúc đầu sôi lửa bỏng này, đợi gần 2 phút mới vào trong Nhận Nam.

Vội vàng chạy lên phía trước mấy bước liền nhìn thấy trên kênh phụ cận Đại Toán bang chủ Nghịch Thế đang mắng người. Đại Vũ Dương đứng không xa chỗ đó, bên cạnh là nữ Nga My hồng nhật —— Thích Duyệt Vi.

Khi Vũ Hàm Anh chạy đến nơi 4 người của Nghịch Thế đã nằm ngay đơ trên mặt đất, trong bang hội tung bừng nhộn nhịp vô cùng, bốn tin thắng trận.

[Lân cận] [Đại Toán]: 59 anh giỏi!

Đại Toán vừa phát ra một câu lân cận, rất nhanh thì biến mất. Băng * tuyệt phát ra rất nhiều biểu tình con gà khóc, đợi một lúc, cũng đi theo hai người khác xuống Địa Phủ.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đã bảo cậu ở trong thành chờ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

Vũ Hàm Anh nhìn tán gẫu đội, sờ sờ mũi, tốt xấu gì mình chơi cũng là Nga My, dù sao cũng có thể tăng máu cho anh ta chứ. Bèn Hur Xung Dương Khí... thanh máu Yêu em 59 giây cơ hồ không thay đổi...

Thất bại...

Tiểu Vũ. đổi dùng Thanh Tâm, quả nhiên bơm máu cho acc cấp cao, vẫn nên dùng Thanh Tâm tốt hơn. Tăng mấy lần, thật gian nan mới đây.

Yêu em 59 giây đứng bên cạnh vẫn không nhúc nhích, đợi Tiểu Vũ. tăng máu xong mới bốc lên một loạt chữ.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Về thành trước

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ừm

Yêu em 59 giây nói xong liền cười tọa kỳ mất bóng. Tiểu Vũ. cũng nhào nhào nặn nặn, nhìn thấy Thích Duyệt Vi vẫn im lặng đứng bên cạnh, đột nhiên cảm thấy có chút xấu hổ. Bản thân đối phương cũng là Nga My, Vũ Hàm Anh cũng ngại tăng máu cho cô ta, dù sao cấp bậc mình thấp, hồi một cái còn không đủ một miếng da. Nhưng ngẫm lại vừa rồi cô ta còn giúp Yêu em 59 giây...

Nhưng làm gì cậu phải quan tâm chứ! ... Vũ Hàm Anh cầm con chuột quơ quơ, trực tiếp chạy vào Lạc Dương. Chuyện tình vợ chồng hai người người ta, người ngoài vẫn nên đừng xía vào.

Trở về Lạc Dương, Tiểu Vũ. lại chạy đến Lôi Đài hồi linh khí, nhớ vừa rồi ở cửa Nhận Nam hồi máu, mấy vàng a, mắc học máu, tiếc muốn chết.

Lúc này trong kênh bang đều bị 4 tin thắng trận làm cho phấn khởi, trò chuyện rất sôi nổi. Mấy người Nho Nhỏ đối với thao tác của Thích Duyệt Vi đủ loại bội phục sát đất. Mà Thích Duyệt Vi này là người không nhiều lời, thoát nhìn có điểm giống đại tiểu thư, cảm giác rất chín chắn.

[Bang hội] [Thích Duyệt Vi]: Thật không? Tôi cũng mới chơi

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: T-T Chết đi được, thao tác cũng phải xem thiên phú sao

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Mới chơi mà thao tác so với em còn tốt hơn

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Ông đã về rồi đây!

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Xếp hàng nghênh đón a, ông đã trở về!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ô, Tiểu Mạc chú còn sống trở về

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Hoan nghênh hoan nghênh, hoạt bát thụ đã về

[Bang hội] [Thích Duyệt Vĩ]: Tiểu Mạc

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Chị Vi... Chị thật sự đến đây ?!

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Tiểu Mạc

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Anh đại cũng on!

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: A a a, không phải em không phải em, em chưa về

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Các đồng bào tôi đi đây, hẹn gặp lại!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Hoạt bát thụ cậu làm chuyện xấu gì

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: 0 0

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Tạm biệt chú em, anh sẽ thay chú nhật xác

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Vừa lên tới đã thấy tiểu Mạc bỏ chạy

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Không, tớ vừa lên đã thấy kịch kinh điển

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: ???

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Xem loa và thế giới

.

[Loa] [băng * tuyết]: Tiểu Vũ. cô ?? cận bã, chỉ biết nhờ người thay cô ra mặt, đồ vô dụng! Yêu em 59 giây anh đá cô ta đi. Một đứ a vô dụng! Lấy em đi, em rất tốt, rất tốt đây

[Loa] [Đại Toán]: Yêu em 59 giây! Ra thành, Dạ Tây Hồ một chọi một

[Loa] [băng * tuyết]: Tiểu Vũ. cô ?? cận bã, chỉ biết nhờ người thay cô ra mặt, đồ vô dụng! Yêu em 59 giây anh đá cô ta đi. Một đứ a vô dụng! Lấy em đi, em rất tốt, rất tốt đây

.

Vũ Hàm Anh nhìn thấy loa ngây người, nhưng một chút tức giận cũng không có. Vốn vị hôn thê của Yêu em 59 giây người ta cũng đã xuất hiện rồi, tôi đây cái thứ giả mạo không cần tức giận, tự nhiên có người tức giận hơn.

.

[Loa] [Thích Duyệt Vĩ]: Nghịch Thế bang chủ, trông nom cho tốt đám rác của cậu đi!

.

[Thế giới] [băng * tuyết]: Tiểu Vũ. cô ?? cận bã, chỉ biết nhờ người thay cô ra mặt, đồ vô dụng! Yêu em 59 giây anh đá cô ta đi. Một đứ a vô dụng! Lấy em đi, em rất tốt, rất tốt đây

[Thế giới] [đầu óc – choáng váng]: Tiểu Vũ. gả cho anh đi !! Anh sẽ yêu thương em! Anh so với tên Yêu em 59 giây kia tốt gấp nhiều lần! Anh sẽ không để ai ức hiếp em!

.

Vũ Hàm Anh vốn đang xem người khác náo nhiệt, ghen cười đột nhiên thiếu chút nữa bị sặc nước miếng chết, câu nói của Đầu óc – choáng váng trên thế giới trực tiếp khiến cậu đầu óc choáng váng! Chuyện gì đây!

.

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: !!!! Cái gì vậy a ?!

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Chú em tôi đang giúp cậu mà a

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: == Anh trai em là nam a

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Tôi biết a

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Con nhỏ kia leo lên đầu cậu, cậu còn nhẫn nại a, tôi là đang giúp cậu đó!

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: Anh trai sao em lại cảm thấy anh là đang giúp thêm phiền thì có

.

Này mà giúp cái gì a! Vũ Hàm Anh khóc không ra nước mắt. Trong bang lại càng phát hỏa ghê gớm, Nho Nhỏ phát hỏa oa oa bắt đầu gào thét, gì mà anh đại anh nguy rồi a, chị dâu có người theo đuổi! Còn nói cái gì mà không chịu nói loa a, quá keo kiệt. Mặt khác một đồng người đồn thổi tại sao Tiểu Vũ. và Đầu óc – choáng váng quen biết nhau.

.

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại có nổi khùng không!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Có người ghen, ha ha ha

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Chờ xem kịch vui

.

Vũ Hàm Anh nhìn trong bang hội một đồng trâu chọc, càng không biết nói gì. Có điều không thể phủ nhận a, có chút chút chờ mong, hy vọng Yêu em 59 giây nổi khùng? Sẽ là bộ dáng gì? ... Khó có thể tưởng tượng ra.

.

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Mẹ! Chồng của cậu máu ghen CMN

.

Vũ Hàm Anh nhìn mặt tán gẫu, nhất thời không kịp phản ứng, nhưng khi kịp phản ứng thì đầy hắc tuyến...

.

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Ông ???? , ông ra thành 2 lần đều bị giết

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Có để cho ông ra khỏi thành không đây!

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: ...

.

Vũ Hàm Anh cũng không biết hồi âm thế nào, liền phát qua đồng dấu chấm lửng. Nhưng là có chút, ách, xiu xiu...

.

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Dù, cậu sẽ không phải đang cười trên nỗi đau của người khác đi

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Mau nói với chồng cậu đừng giết nữa, CMN lại đang đóng ở cửa Tây Hồ, ông muốn ra ngoài!

.

Vũ Hàm Anh sờ sờ mũi, không biết vì sao có chút cảm giác hả hê, đặc biệt lại rất vui. Nhìn nhìn ảnh nhân vật trong đội ngũ trên góc trái, Yêu em 59 giây quả nhiên hiển thị ở Tây Hồ.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sư phụ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Anh treo đao?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đừng giết nữa, còn phải dùng tiền tẩy đao

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Không sao

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

.

Vũ Hàm Anh đang không biết nói gì, trên loa Băng * tuyết đã sớm không xoát nữa, có thể là bị Thích Duyệt Vi giết sợ, trong bang có mấy tin thắng trận. Có điều Đại Toán kia vẫn còn đang gào loa, bảo Yêu em 59 giây ra Dạ Tây Hồ.

Đội lúc Tiểu Vũ. chạy đến Tô Châu, quả nhiên thấy Đầu óc – choáng váng ở cửa Tây Hồ nhảy nhảy không dám vào. Không phúc hậu cười cười, Tiểu Vũ. nhún nhún nhảy nhảy, lộn một vòng tiến qua Tây Hồ.

Trên đầu Yêu em 59 giây dính lên tên cùng đao đâm máu, đứng ở cửa Tây Hồ, vô cùng dọa người, rất nhiều người đều đi vòng qua anh ta.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sur phụ

.

Vũ Hàm Anh vây quanh Yêu em 59 giây xoay mấy vòng, trên đầu nhô lên một kí hiệu mặt cười.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đầu óc – choáng váng nói đùa thôi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Thật ra tôi cũng đang đùa thôi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: = □ =

.

Đầu đầy hắc tuyến, đùa kiểu này một chút cũng không cười nổi...

Nhưng cũng may Yêu em 59 giây không tiếp tục kiên trì giết nữa, một câu phát ra, đi tẩy đao. Vũ Hàm Anh vừa muốn trở lại thành, mới phát hiện tẩy đao theo lời 59 giây không phải là mua đồ ở Thương Bảo Điểm, mà là đi dã ngoại treo! Thế là im lặng nghĩ chẳng lẽ kẻ có tiền cũng có thời điểm thiếu tiền?

Nhưng nghĩ thì nghĩ, cuối cùng vẫn đi theo Yêu em 59 giây chạy đến bản đồ Nhĩ Hải chỗ chim cũng không thêm ị [hèo lánh] treo tẩy đao. Chỉ khổ bạn Đại Toán còn đang đốt tiền gào loa, hai người người ta hoàn toàn không quan tâm. Tối Tây Hồ cũng không ghé qua Dạ Tây Hồ.

Nhĩ Hải có sông, Tiểu Vũ. liền ở bên cạnh câu cá, Yêu em 59 giây không có việc gì, dù sao chỉ cần ở dã ngoại ngốc đủ thì đao trên đầu tự nhiên biến mất.

Vũ Hàm Anh giương mắt nửa ngày, nhìn thanh hệ thống hiển thị 41 XX ngư, 42 XX ngư. Mắt đã có điểm mỏi đến phát đau, ăn không ngồi rồi. Ngọc Thổ bảo bảo đi theo bên cạnh gặm bánh trung, cái đầu lớn lắc lắc lay lay.

Yêu em 59 giây gần đó chuyển động mấy vòng, cũng không nói chuyện. Vũ Hàm Anh nghe nhạc nền, không tính là dễ nghe cũng không khó nghe, cũng không phát câu tán gẫu đội nào. Có điều dường như không có cảm giác lúng túng gì, ngược lại rất tự nhiên.

Hai nhân vật nam ở chung một chỗ, phải nói đúng thật thoát nhìn không đẹp đôi như một nam một nữ đứng cùng nhau. Chủ yếu do nhân vật nam cao lớn thô kệch bấp thị cuộn cuộn không có uyển chuyển như nhân vật nữ. Nhưng lại nói, Vũ Hàm Anh cảm thấy... quen với hình dáng này hơn.

Nghĩ nghĩ, lại nghĩ tới Nga My Thích Duyệt Vi mặc trang phục một hồng nhạt cười Hòa Diễm Diệu... Lại nghĩ tới tiểu Vũ Đương đỉnh trên đầu Yêu em 59 giây Nương tử, đột nhiên cảm thấy Tiểu Vũ của mình có điểm giống người thứ ba?

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tiểu Vũ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Gì?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi tưởng cậu treo máy

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sao lại

.

Vũ Hàm Anh muốn đánh hai chữ ‘Không có’, nhưng giữa chừng run tay, liền gỡ nhầm. Trố mắt nhìn lên màn hình! Đại Vũ Đương xanh lam Yêu em 59 giây bên cạnh, không biết xảy ra chuyện gì, đột nhiên biến thành một con thỏ lớn! Giống như Ngọc Thổ bảo bảo đi theo mình, nhưng lớn hơn nhiều.

Trên đầu thỏ còn đang nhô lên mấy chữ ‘Tôi tưởng cậu treo máy’...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Anh đang làm gì vậy

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tắt dao

.

Khóe miệng Vũ Hàm Anh giật giật, trên đầu thỏ dính hai chữ tắt dao vây quanh cậu nhảy một vòng, cái lỗ tai còn vẫy vẫy, thực đáng yêu. Lúc này cậu mới phát hiện, Yêu em 59 giây cũng đem trâu thú Ngọc Thổ của mình phóng xuất ra. Thế là, chung quanh Tiểu Vũ. có 3 con Ngọc Thổ bảo bảo lắc lư...

Vũ Hàm Anh phòng má bò lên bàn cười, nếu mấy người trong bang nhìn thấy không biết còn co rút thành dạng gì nữa.

Quả nhiên, cho dù noi chim không thêm ị vẫn sẽ có người đi ngang qua, một acc nữ đứng bên cạnh Tiểu Vũ. nửa ngày trời, sau đó liền thấy nhảy ra một mặt tán gẫu.

Vũ Hàm Anh dờ khóc dờ cười, bạn nữ kia đoán chừng là người mới chơi, đang hỏi cậu, “Anh ơi anh thế nào mà mang theo được 3 con bảo bảo thế? Em sao chỉ có thể mang một?”.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Nghẽn điện

Vũ Hàm Anh nghĩ nửa ngày mới giải thích được rõ ràng cho cô bé này, con lớn nhất không phải là Ngọc Thổ... cậu cũng không mang một ổ thỏ con a.

Có điều bạn nữ vừa đi thì nhìn thấy một cái bóng xanh biếc chạy tới, dừng lại trước thảo dược gần đó, sau đó khom người hái thuốc.

.

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Ô! Sao cậu một mình mang 3 BB

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Rất thú vị a

.

Vũ Hàm Anh nhìn con thỏ lớn vốn là Yêu em 59 giây biến thành ở chung quanh Tiểu Vũ. nhảy tới nhảy lui, Đầu óc – choáng váng vừa đến, anh ta liền đứng bất động.

Đầu óc – choáng váng cười tọa kỵ còn đang sấp sấp tới, hình như đang nhìn 3 con Ngọc Thổ bảo bảo. Còn học theo dáng thỏ lớn, theo sau thỏ lớn vòng quanh qua lại hai vòng, đại nam nhân cười trên con nai vừa hát vừa đuổi theo con thỏ đặc biệt tỏ ra rất vui vẻ. Vũ Hàm Anh nhìn quả muốn cười.

Đầu óc – choáng váng nơi đó đang tự bày trò chơi, con Ngọc Thổ lớn nhất liền ‘vụt’ giải trừ trạng thái biến thân, chụp một Lạc Mã Tiền vào người cậu ta.

.

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Chết tiệt!

.

Yêu em 59 giây đánh rớt người trên tọa kỵ xuống thì không tấn công nữa, trong nháy mắt liền biến lại thành đại Ngọc Thổ, tiếp tục xoay quanh Tiểu Vũ...

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Yêu em 59 giây tôi ???, anh giết còn chưa đã à

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Ông không thêm quấy rầy thời gian của hai người các người!

[Lân cận] [đầu óc – choáng váng]: Chết tiệt, ông đi là được chứ gì

Khóe miệng Vũ Hàm Anh giật giật nhìn con thỏ nhảy nhảy bên mình, nhanh giống bọ chết. Nếu trên kênh lân cận không có lời của Đầu óc – choáng váng, cậu sẽ cho là mình hoa mắt.

Đội hầu như gần một tiếng, đao trên đầu Yêu em 59 giây vẫn không rụng. Vũ Hàm Anh hỏi anh ta, tấy một cây đao cần thời gian bao lâu. Trên đầu đối phương liền 2 chữ —— Không biết...

Cuối cùng nhìn đồng hồ đã gần 10 rưỡi, Yêu em 59 giây rút cuộc lên tiếng, không tấy nữa, về thành.

Vì vậy Tiểu Vũ. ngoan ngoãn theo Yêu em 59 giây trở về thành, có điều buồn bực chính là, Yêu em 59 giây trước sau vẫn ở dạng thỏ. Không nói lúc biến thân, tốc độ nhảy của thỏ vô cùng chậm, hơn nữa không giải trừ trạng thái biến thân thì không thể dùng kỹ năng.

Vũ Hàm Anh một tay chống cằm, trên màn hình Tiểu Vũ. đi theo thỏ lớn phía trước, dịch dịch từng chút từng chút. Trên đường dừng tới tiểu quái liền vấy mấy cánh hoa hồng phấn ‘phốc phốc’. May mà Tiểu Vũ. nói thể nào cũng sắp 80, dư dả đối phó quái 20+, hộ tống một thỏ lớn không tốn chút khí lực. Nhưng đôi khi cũng sẽ không cẩn thận để một con lọt lưới. Tiểu quái chém chém ‘bộp bộp’, đầu thỏ nghiêng nghiêng.

Nhìn con thỏ lớn phía trước nhún nhún nhảy nhảy, chợt nhớ đến lần đầu thấy Yêu em 59 giây, hình như là ở Thương Sơn, nhiệm vụ hộ tống. Lúc ấy mình còn xú xú lóp máu mỏng là muốn cạp đất, cũng may một đại Vũ Dương gần đó giúp cậu quét quái, còn có lòng tốt thêm máu cho cậu.

Quăng ra một cái quần gia Phở Độ Chúng Sinh, kỹ năng màu hồng phấn có cảm giác rất hoành tráng, trái ngược với pháo hoa. Có điều con thỏ phía trước dù gì cũng là JP cấp 90 full 7, căn bản không giảm máu, có thêm cũng như không.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ???

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ==

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Run tay

Hai người rùa bò trở về Đại Lý, Vũ Hàm Anh đợi chuyển cảnh một hồi, màn hình đen nửa phút, lúc vào được Đại Lý đã thấy Yêu em 59 giây mặc trang phục một Vũ Dương ở phía trước... cuối cùng đã biến lại bình thường...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Có Bút Long không?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chúc phúc

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ở Thương Khó, tôi đi lấy

Vũ Hàm Anh vừa đánh chữ liền muốn chạy lại Thương Khó, đi lấy Bút Long. Lại nói hoạt động chúc phúc ở Đại Lý cậu chưa từng một lần tham gia, chủ yếu do mỗi lần đi đều không có khí cầu, đồ tốt trong truyền thuyết đương nhiên chưa nhặt qua.

(*)Hoạt động chúc phúc cần phải tổ đội 2 người có quan hệ kết bái, phu thê, sư đồ. Đội trưởng nhận được item gọi bong bóng, mỗi bóng có 66 lần dùng Bút Long chúc phúc.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Trước đôi acc

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ??

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Chúc phúc phu thê

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: A...

.

Vũ Hàm Anh do dự một chút, nhìn đồng hồ, cũng sắp phải tắt đèn, nghĩ đổi acc chúc phúc xong rồi logout. Lui tiểu Nga My, đổi qua tiểu Vũ Dương login vào.

Tiểu Vũ chạy đến Thương Khó lấy Bút Long, nhận được đội ngũ của Yêu em 59 giây, lại chạy về Đại Lý nơi chúc phúc. Vừa mới xuống tọa kỵ thì thấy Yêu em 59 giây động động bên cạnh, trên đầu nháy ra một bong bóng nhỏ, tình cờ trùng khớp với đầu, thoát nhìn vô cùng buồn cười.

Vũ Hàm Anh nhanh chóng điểm chúc phúc, nhấn một hơi hết tất cả Bút Long trong tay nải.

.

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Hai người đang chúc phúc phu thê?

.

Vũ Hàm Anh điểm bóng xong, mới nhìn đến trong khung tán gẫu bên cạnh có một mật tán gẫu màu đỏ, vừa rồi không chú ý. Đột ngột nhìn thấy, cậu có chút lúng túng? Nói thật ra là không biết nghĩ cái gì, cũng không biết trả lời thế nào.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: Ừ

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Còn bao nhiêu lần?

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Còn thì tôi cũng tới

.

Bong Bóng Chúc Phúc có số lần chúc phúc, chúc phúc đủ số lượng, hoặc hết thời gian thì bay đi, khi đó bên cạnh bóng sẽ xuất hiện một ít hộp quà, có thể thử vận may, nhặt được vài thứ.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: Còn 23 lần

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Tốt, tôi cũng qua

.

Nhìn ghi chép của khung tán gẫu, Vũ Hàm Anh không hồi âm tiếp, xoay góc nhìn, rất nhanh đã thấy con Hỏa Diễm Điều bắt mắt xông vào màn hình, một nhân vật nữ phấn hồng chạy đến bên cạnh khi cầu.

Tiểu Vũ liền đứng bên, tiện tay điểm liên tục lên Bong Bóng Chúc Phúc, hiện thị còn 22 lần, 21 lần, 20 lần...

Nhưng điểm lần nữa thì vẫn hiển thị còn thừa 20 lần, chắc Thích Duyệt Vi không còn Bút Long, có điều đối phương không nhúc nhích, vẫn đứng ở đó.

10 giờ 50, TLBB đang là thời điểm náo nhiệt, cú đêm rất nhiều, nhưng ở Đại Lý nơi chúc phúc trái lại thật thanh tĩnh, không ai đi qua, bong bóng vẫn duy trì còn lại 20 lần. Yêu em 59 giây đối diện cũng không biết có phải đang treo máy hay không, dù sao cũng không nhúc nhích.

Vũ Hàm Anh có chút nhàm chán nhìn màn hình, góc nhìn xoay tới xoay lui. Ngoại trừ Tiểu Vũ ra, xoay thế nào cũng chỉ có thể thấy hai người một xanh một hồng trước mặt.

Rõ ràng chỉ có 3 cây Bút Long, nhưng vẫn chạy một đoạn xa đến chúc phúc...

Danh hiệu trên đầu Tiểu Vũ đột nhiên có điểm chướng mắt. Không thể không nói, nếu như bạn gái mình trong game cùng một nhân vật nam khác kết hôn, còn mỗi ngày có thể nhìn thấy lượn lơ trước mắt, Vũ Hàm Anh cũng cảm thấy rất buồn bực. Thì nói chỉ là vị hôn thê này, danh chính ngôn thuận.

Vũ Hàm Anh nhấp chuột mấy cái, tìm nửa ngày, mới thấy được nơi đổi danh hiệu, để ẩn đi danh hiệu Nương tử của 'Yêu em 59 giây', trên đầu lập tức trống trơn, ngoài trừ tên ra không còn gì.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sư phụ còn đó không?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Sắp tắt đèn, tôi out

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Bye

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Tiểu Vũ cậu đang treo máy?

.

Vũ Hàm Anh vừa muốn đóng cửa sổ game thì nhìn thấy mặt tán gẫu của Thích Duyệt Vi.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: Không, tôi đang định out

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: A a

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Cậu có thể đợi thêm 2 phút không

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Muốn nói với cậu chuyện này, được không?

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: 11 giờ tôi tắt đèn

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Được, xong ngay

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: 0.0

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Acc này của cậu là nương tử của 59

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Tôi biết hai người là bạn tốt

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Có thể ly hôn với 59 không

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Tôi cũng muốn chơi cùng anh ấy

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Hai người đôi thành kết bái được không

.

Mặt tán gẫu tới rất nhanh, âm báo một cái tiếp một cái, đối phương dường như cũng không ngừng nghỉ, rất thẳng thắn. Vũ Hàm Anh nhìn đột nhiên ngây người, ngón tay thả trên bàn phím đã lâu, không biết nên chạm vào phím nào mới tốt.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: Được

.

Suy nghĩ thật lâu, Vũ Hàm Anh cảm thấy ngoại trừ một chữ này cậu cũng không biết nên nói gì nữa.

10 giờ 56...

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: Hôm nay tôi out trước, tắt đèn

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Ừ, cảm ơn nhiều.

.

Nên đánh ‘Không cần’ hay ‘Không sao’? Hay là ‘Bye’? Vũ Hàm Anh trong lòng dường như có chút buồn bực, cũng không phải không vui, lại nói lúc ấy cũng là đùa giỡn cậu với Yêu em 59 giây mới chạy đi kết hôn. Nhưng lại nói danh hiệu ‘Nương tử của Yêu em 59 giây’ đính trên đầu Tiểu Vũ cũng không được mấy ngày.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sur phụ tôi out, tạm biệt

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ủ, bye nhật đồ xong tôi cũng out

“Bọn mày ai có máy sấy a?” Vũ Hàm Anh đẩy bàn phím, đóng cửa sổ TLBB lại, tựa lưng vào ghế nói.

“Mày cần máy sấy làm gì? Mày có mấy cái lông tơ, cả lau cũng không cần.” Bạn cùng phòng bạn hạ bản sao, tiếng chuột vang lên ‘tích tích’.

“Mày muốn làm trò gì?” Giang Đàm nhìn cậu một cái.

“Không cần máy sấy, thiết bị điện công suất lớn cũng được.” Vũ Hàm Anh đứng lên, nhớ trước kia Giang Đàm có một cái bình đun nước, nhưng chưa từng dùng qua, không biết số oát có đủ lớn không. “Giang Đàm, bình đun nước của mày đâu? Tìm ra tìm ra.”

“Cái đó không thể dùng, dùng một chút liền nghẽn điện.”

“Chính là muốn nghẽn điện, mau lấy ra, tao thể hiện tài năng cho bọn mày coi, chúng ta có thể không bị tắt đèn, nhanh.”

“Ồ, chỉ được cái mồm, còn thể hiện tài năng.” Giang Đàm thả chuột, đào bới trong tủ một hồi, lôi ra một cái bình lớn.

Đã 58 phút, Vũ Hàm Anh cắm điện bình đun nước, qua không tới mấy giây trong phòng thoáng cái liền tối thui, quả nhiên công suất đủ lớn, nghẽn.

“Mẹ, được chưa anh hai.”

“Tao không biết.” Vũ Hàm Anh chớp mắt, trong phòng rất tối, chỉ có bốn cái lap vẫn sáng, thế là bốn người ngồi tại chỗ mắt to trừng mắt nhỏ.

Lại nói kỹ thuật nghẽn điện này, cậu cũng chỉ nghe Yêu em 59 giây nói qua một lần, căn bản không biết có thể thành công hay không.

Tối đen mấy giây, công tắc điện liền bật lại, đèn sáng lên, nhưng không được mấy giây, lại tắt.

Lập đi lập lại vài lần, cảm giác giống như bị chuột rút. Cũng không biết ai phun câu nói tục, máy tính đều không tắt, chớp tới chớp lui, chớp đến đen thui.

11 giờ hơn, bên ngoài đều đã tắt đèn, nhưng trong phòng vẫn tối đen, Vũ Hàm Anh ngẩng đầu nhìn bóng đèn huỳnh quang, trừng mắt chờ. Đột nhiên chớp một cái, tất cả đèn trong phòng liền sáng, có chút chói mắt.

“Tắt đèn tắt đèn, đừng để quản lý đại gia trông thấy.” Giang Đàm nhảy dựng lên nhào tới tắt đèn, “Chú em được a, rất có tài a, sao lại không nói sớm a, mẹ, hôm nay có thể thâu đêm.”

Vũ Hàm Anh cười cười, mang bình đun nước trả cho Giang Đàm, ngồi trở lại trước máy tính. Đau xót phát hiện, cũng bị chớp đến treo máy.

Lên mạng. . .

Vũ Hàm Anh đổi điện màn hình đăng nhập nửa ngày, vẫn không tiến vào. Nhanh chóng đóng đi mở web, lướt loạn khắp nơi, đợi đến hơn 1 giờ rưỡi, máy đưa cùng phòng còn đang cùng game chiến đấu.

Lần nữa nhấp biểu tượng TLBB, login Tiểu Vũ.

Khung hảo hữu không người online, có mấy tên sáng lên, có điều đều không thân. Tên Yêu em 59 giây màu xám, không online.

Điều khiển tiểu Vũ Dương chạy đến Lạc Dương chỗ Nguyệt Lão, nhấn chọn. . . Xem xem mới biết ly hôn cần hai người cùng đi tới mới được. Nhưng có ly hôn cưỡng chế, tốn ít tiền là được.

Vũ Hàm Anh cẩn thận nhìn thật lâu, nhấp chuột một cái, sau khi xong lập tức đóng cửa sổ game. Còn trực tiếp tắt máy tính.

Màn hình tối xuống, đột nhiên cảm giác mình giống như tên trộm, lén lén lút lút. Lần đầu tiên dùng phương pháp nghẽn điện Yêu em 59 giây chỉ, lại có thể thành công, chỉ là. . .

Nghĩ đến ngày mai Yêu em 59 giây login có phải liền có thể thấy hệ thống thông báo? Sẽ có phản ứng gì? Là không phản ứng gì đi? Dù sao cũng là bọn họ đề xuất. Hoặc hôm nào đó sẽ cùng vị hôn thê của anh ta kết hôn. . .

Không biết mấy người kia trong bang sẽ phản ứng kiểu gì. Vũ Hàm Anh lắc đầu, tựa lưng vào ghế, lại đẩy bàn phím, đứng lên cầm đồ ra ngoài rửa mặt. Không thể thiếu một đồng thư tín hỏi có chuyện gì.

Đột nhiên cảm thấy thật phiền, nhưng nghĩ lại, thật ra cũng không có gì phiền lòng, một trò chơi mà thôi, vốn ban đầu dùng để giết thời gian.

Có lẽ Thích Duyệt Vi nói không sai, còn có thể kết bài.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 46: Phiền muộn của hai người

Vũ Hàm Anh nằm trên giường, phía dưới còn lại 3 tên quả nhiên thức suốt một đêm, tranh cãi âm ỉ, cậu cũng không biết mình có phải bị làm ồn mà cả đêm không ngủ hay không. Cũng may sắp đến kỳ thi cuối kỳ, rất nhiều môn đã kết thúc, buổi sáng ngày mai không cần dậy sớm.

Đến khi mơ mơ màng màng tỉnh lại, Vũ Hàm Anh híp mắt mờ mờ nửa ngày mới cảm được điện thoại khởi động nhìn nhìn, 8 giờ 40, không tính sớm cũng không tính quá muộn. Nhưng bọn bạn cùng phòng còn đang phì phò mộng đẹp, xem ra không đến 12 giờ chắc chắn không dậy.

Lần đầu tiên không muốn xuống giường mở máy tính, Vũ Hàm Anh che chăn quyết định tiếp tục ngủ, cũng muốn ngủ đến không biết trời đất 12 giờ mới dậy.

Nhưng nằm mãi không có cảm giác buồn ngủ như vừa rồi, hoàn toàn tỉnh táo. Đành phải cầm di động ăn loạn một trận. Điện thoại mới mua, mặc dù đã mấy ngày, nhưng cứ mãi chơi game, không nghiên cứu qua, rất nhiều chức năng còn chưa quen.

Vũ Hàm Anh nằm vọc di động, lần qua lần lại một hồi liền ném qua một bên, thật nhàm chán...

Nghĩ đến chuyện mình làm ngày hôm qua, đột nhiên có chút chột dạ. Nói không ra tại sao, chỉ là bây giờ nhớ tới, dường như đã bình tĩnh hơn rất nhiều.

9 giờ 10, hiện tại mở máy tính còn có thể lên mạng chơi một lúc, dù sao 2 giờ chiều hơn mới có giờ lên lớp. Vũ Hàm Anh quyết định, đứng lên xuống giường rửa mặt. Đợi đến khi lễ mễ chuẩn bị xong, ngậm miếng bánh mì lót bụng, mở máy tính, đột nhiên lại cảm thấy có chút không ổn...

Nhìn biểu tượng TLBB trong lòng chột dạ, lên rồi không biết Yêu em 59 giây có onl hay không, ban ngày mình rất ít khi login, không biết đối phương có bận làm việc không online không. Có điều Yêu em 59 giây onl thì càng hồng hét, làm thế nào để chào hỏi anh ta tự nhiên đây.

Vũ Hàm Anh cắn bánh mì, không thể không nói, đêm qua có loại cảm giác đại não xúc động nóng lên, lại còn có thể cố ý làm nguyền điện, nhân lúc Yêu em 59 giây không onl liền 'ly hôn'... Không nói gì với anh ta, cũng không gửi thư nhắn lại...

Nhưng lúc đó Vũ Hàm Anh quả thật căn bản không nghĩ đến gửi thư nhắn cho Yêu em 59 giây, đại não nóng lên hậu quả chính là chỉ số thông minh cũng giảm xuống một chút. Bảo cậu chạy đến hỏi rõ đối phương là chuyện đánh chết cũng không làm. Vốn hai người đều là nam, bạn nói xem, kết cái hôn cũng là giỡn chơi thôi. Vị hôn thê của người ta xuất hiện, bảo bạn ly hôn, bạn còn chạy đến nói với người con trai kia, vị hôn thê của cậu muốn chúng ta ly hôn, cậu nghĩ sao a, chúng ta rốt cuộc ly hay không ly a.

Vũ Hàm Anh càng nghĩ càng 囧, đi chất vấn Yêu em 59 giây? Quá không có khả năng. Cậu cũng không phải bị người ta vứt bỏ, làm một oán phụ truy cứu đến cùng để làm gì?

Lại nói cậu cũng thật sự không dám đi hỏi, nếu nghĩ ngược lại, bạn của mình chạy đến hỏi mình, nói bạn gái cậu bảo chúng ta ly hôn, chúng ta ly hay không ly? Người bị hỏi cũng đủ xấu hổ, nếu trả lời, bất kể là có hay không, đều rất khó nói.

Hơn nữa cậu càng không muốn biết Yêu em 59 giây nghĩ như thế nào...

Vũ Hàm Anh buồn bực bật máy tính lướt web, không chơi game, dứt khoát tìm nơi thực tập, cũng sắp tới nghỉ đông, nhân cơ hội này ra ngoài làm công, mở mang kiến thức cũng không sai.

Chỉ tiếc tìm nửa ngày, tâm trí cứ đề đầu đầu. Cậu chơi TLBB không tính bao lâu, nếu thật mà nói, không được mấy ngày, trong game tuy khung hảo hữu một đồng bạn, có thể đoán được, những người đó ít nhiều qua Yêu em 59 giây mà quen biết, đều là bạn bè của Yêu em 59 giây. Mà cậu hợp nhất cũng chính là Yêu em 59 giây.

Nhưng cậu không rõ suy nghĩ của đối phương, người nọ đập ba gậy cũng không đánh cái rắm, một cái tên kín như bưng, nhưng vẫn là một người rất tốt...

Vũ Hàm Anh càng nghĩ càng thêm buồn bực, tại sao cảm thấy mình giống thiếu nữ mơ mộng, trong đầu đầy suy nghĩ về bọn con trai... = □ = cứ giống như đang tranh giành người yêu vậy, thật quái lạ...

Cười nhạo một tiếng, dứt khoát không suy nghĩ gì, mở mail ném sơ yếu lý lịch qua, hy vọng có thể tìm được nơi thực tập tốt, như vậy nghỉ đông cũng không cần mỗi ngày ngốc ở nhà chịu khinh thường.

Đợi đến 12 giờ, quả nhiên chuông báo di động 3 tên cùng phòng bắt đầu đồ điên cuồng, một cái vang xong cái khác tiếp tục vang, khiến người đau đầu. Nửa giờ sau mọi người mới lễ mễ thức dậy, đánh răng rồi nhét tạm gì vào mồm, cũng bắt đầu chiến đấu với game.

Vũ Hàm Anh nghe tên cùng phòng bên cạnh để loa ngoài nhạc ngoại cảnh TLBB... Bực bội!

“Tao đến lớp chiếm chỗ.” Vũ Hàm Anh tắt máy tính, tùy tiện cầm sách cùng bút mang theo chìa khóa muốn ra cửa.

“Sớm vậy, mày uống lộn thuốc à.” Giang Đàm cúi đầu nhìn đồng hồ.

“Ai ô, sẽ không phải là đi hẹn hò chứ.” Bạn cùng phòng cười giễu cợt, “Giờ này qua, hai người ngọt ngọt ngào ngào hơn 1 tiếng, nói chuyện phiếm. Tao nói mày nè, căn tin lầu hai của chúng ta mới mở cái phòng trà, tiện đường mang chút đồ ngọt đi.”

“Đưa sách cho tao, tao đi chiếm chỗ.” Vũ Hàm Anh mắt tròn trắng, thuận miệng nói: “Các vị chị em trường mình mà mày dám tán sao, tao còn quý mạng lắm.”

“Nói cũng đúng.” Giang Đàm bị cậu chọc cười, “Quý dạ xoa ha ha, vậy mày nhanh đi tán một thằng đi, kiếm một bé đàn em thanh tú ấy.”

“Giang Đàm mày tục quá nha.” Cùng phòng cười nói, “Nhưng Tiểu Vũ phải là người bị tán chứ.”

“Mẹ bọn mày.” Vũ Hàm Anh lười nghe bọn bạn nói nhảm, ra khỏi cửa. 2 giờ chiều mới bắt đầu học, phòng học ở tầng 5...

Vũ Hàm Anh ôm một đồng sách, trong tay còn cầm mấy cây bút, đi chiếm chỗ ngồi nhưng leo đến tầng 3 thì hối hận, bậc thang rất cao, sách trong tay đều là mấy cuốn dày cộm, rất nặng.

Lên tầng 5, vừa quẹo vào hành lang liền thấy một bóng người đứng bên cửa sổ cuối dãy. Từ góc độ cậu nhìn sang khuất bóng, nhìn không rõ lắm, chỉ có thể thấy hình dáng, người nọ hình như đang nhìn ra ngoài cửa sổ, trên tay còn kẹp điều thuốc.

Phòng học 512 đối diện bên cạnh cửa sổ đó. Vũ Hàm Anh nghĩ vị bạn học kia, đám trắng trợn hút thuốc ở khu dạy học như vậy, đủ kiêu ngạo. Vừa tiến lên mấy bước liền dừng sững, không phải bạn học, rõ ràng là Hạ Thần.

Hai người mắt đối mắt, Vũ Hàm Anh lễ phép lên tiếng “Thầy Hạ”. Trong lòng suy nghĩ, Hạ Thần sao lại ở đây, không lẽ có lớp buổi chiều ở phòng đối diện?

Nhưng không liên quan gì đến cậu. Vũ Hàm Anh tay ôm một chồng sách có chút mỏi, nghĩ nhanh chút vào phòng học, được giải phóng. Một tay ôm sách, vươn tay muốn mở cửa phòng học.

“Bên trong có người đang họp.”

“A...” Tay đưa tới một nửa, Vũ Hàm Anh chợt nghe Hạ Thần bên cạnh đột nhiên mở miệng, lúc này mới nghe được trong phòng học hình như có tiếng người nói chuyện, tám phần là hội học sinh của khoa đang cùng nhau họp, phòng học tạm thời bị trưng dụng.

Vừa định nói tiếng cảm ơn, không đợi cậu mở miệng, sách trong tay rất không nể tình trượt xuống một cái, ‘rầm’, cuốn ở giữa rớt xuống, kết quả một cuốn rồi lại tiếp một cuốn...

Khóe mắt Vũ Hàm Anh giật giật, đủ vang a, muốn khom người nhặt, bút đặt trên sách lại rớt hai cây...

“Đề tôi nhặt giúp cậu.”

“Cám ơn thầy.” Vũ Hàm Anh nếu còn tay, thật sự rất muốn che mặt, cậu cảm thấy Hạ Thần nhất định nhìn không được, xấu hổ muốn chết, người ta họp trong phòng, bên ngoài rầm rầm như đánh trận.

Cuối cùng Vũ Hàm Anh rút kinh nghiệm, thẳng thắn thả sách bút lên bệ cửa sổ bên cạnh. Sau khi Hạ Thần giúp cậu nhặt mấy thứ lại bắt đầu kẹp điều thuốc hút.

Vũ Hàm Anh tránh xa mấy bước, đi bộ qua lại trong hành lang như con ruồi không đầu. Chủ yếu vì hôm nay khí tức quanh Hạ Thần không bình thường, cậu không dám trêu chọc a.

Lần trước cùng Hạ Thần đi vườn bách thú, vốn đang cho rằng thầy Hạ thật ra ngoài cái mặt luôn vô cảm ra, kỳ thật vẫn là người rất dễ gần, rất tốt, nói thể nào thì, có đôi khi còn rất dịu dàng. Nhưng bây giờ... không khó nhìn ra tâm tình thầy Hạ không tốt, trên mặt đã viết hai chữ ‘Chớ gần’!

Hạ Thần kẹp thuốc trên tay, thật ra cũng không hút ngậm nào, anh đích xác tâm tình không tốt. Đêm qua chờ hộp quà chúc phúc xuất hiện, anh nhặt mấy cái, người khác đều chỉ cần mấy thứ như Trân Thử Tứ Bồ Đan, trang phục mới, ... Nhìn thấy đan dược biến thân hết thầy đều không lấy. Đan dược biến thân không có tác dụng gì, chỉ dùng để chơi đùa, bán lấy tiền cũng không đáng bao nhiêu.

Nhưng Yêu em 59 giây thì chuyên môn nhặt đan dược biến thân, còn rất thích nhặt đan biến thọ. Tay nải TLBB vốn không lớn, không giống một số game online như Kiếm Tam, một lần có thể mang nhiều thứ, tay nải của Yêu em 59 giây là dùng tiền mua, loại lớn nhất, có điều 2/3 đều là viên biến thân thọ, rất đồ sộ.

Sau khi nhặt đồ xong Hạ Thần liền logout. Còn bạn chuyện khác, trái lại với quyết định chơi game để phát tiết và giết thời gian, gần đây thời gian online càng ngày càng nhiều.

Hơn nửa đêm, đợi Tiểu Vũ logout, anh mới đi soạn bài, dù sao bây giờ đang là giáo viên, không chuẩn bị bài lên lớp không được. Xong rồi còn phải xử

lý chuyện công ty, không lâu nữa có thể thu mua.

Anh rời nhà cũng hơn một năm, Quân Triết cùng tiểu Mạc đều khuyên anh trở về, nhưng anh luôn không đáp ứng. Lúc mới bắt đầu thật sự rất gian nan, cũng không phải không có tiền, tiền mang theo đủ anh dùng. Chỉ có điều mở một công ty nhỏ, đều đổ hết tiền vào. Mà thời gian một năm, quá ngắn, đúng là dự định gấp gáp, nhưng cũng nắm chắc vài phần thành công, dù sao đối phương nơi đó anh biết rất rõ.

Nếu nói sử dụng thủ đoạn, dường như cũng có lý, chẳng qua Hạ Thần không quan tâm lời này, anh muốn chính là kết quả.

Đội đến hơn 4 giờ, Hạ Thần mới xong việc, nghỉ sáng mai không có lớp, cũng không vội đi ngủ. Thắng thán log game hai acc, mang Tiểu Vũ đi luyện cấp.

Lại nói Hạ Thần cũng cảm thấy có chút buồn cười, anh lần đầu tiên chăm chỉ đánh quái thăng cấp như vậy. Anh có mấy acc max cấp, không chỉ XC, nhưng cũng đều không phải mình luyện lên, người cày thuê trực tiếp đánh lên 119, trang bị bảo thạch, cũng là trực tiếp chuẩn bị tốt, lúc cầm lấy đã thành phẩm.

Có điều Hạ Thần không nghĩ tới, vừa lên acc Yêu em 59 giây, liền nhìn thấy tin tức Tiểu Vũ cưỡng chế ly hôn.

Hạ Thần thật sự lặng đi một chút, hoài nghi mình nhìn lầm. Nhưng acc người kia cũng đã login, đang đứng ở Nguyệt Lão Lạc Dương, bên người trống không, không có một ai.

Không thể không nói Hạ Thần thật sự có chút tức giận, châm thuốc đối diện máy tính nhìn hồi lâu, ý nghĩ đầu tiên của anh là cầm acc Tiểu Vũ cùng Yêu em 59 giây kết hôn lần nữa. Nhưng cuối cùng vẫn dừng lại, không ấn chuột.

Không rõ vì cái gì đối phương lại đột nhiên cưỡng chế ly hôn. Lại nói đây cũng là lần đầu tiên anh kết hôn trong game, tuy rằng coi như nửa đùa mà kết, nhưng ân tượng của Tiểu Vũ với anh rất tốt. Không ồn ào không âm ỉ, rất nghe lời, đôi khi có chút ngốc ngốc, nhưng đôi khi lại có chút ranh ma.

Nhìn trên đầu Tiểu Vũ trống không, thiếu một hàng danh hiệu, có phần buồn bực khó hiểu. Tàn thuốc rót một bàn, dứt khoát dúi tắt ném vào sọt rác.

Trong phòng học hợp hết sức hăng say, Vũ Hàm Anh khóc lóc đứng bên ngoài đề nén lượn mấy vòng hành lang, xem thời gian hiển thị trên di động, 1 giờ 5! Này nếu như 2 giờ bọn họ mới tan học, mình chẳng phải phải tiếp tục đứng gần một tiếng ?!

Tính toán bằng không trước về ký túc xá...

“Cậu để sách đây đi, lát nữa tôi giúp cậu bỏ vào giữ chỗ.” Hạ Thần nhìn cậu xoay xoay chuyển chuyển, chỉ chỉ sách trên bệ cửa sổ.

Đối diện Hạ Thần đột nhiên nói chuyện Vũ Hàm Anh nhảy dựng, “A? Vậy cảm ơn thầy Hạ.”

“Giữ mấy chỗ?” Hạ Thần lại nhấp điều thuốc.

“Bón.” Vũ Hàm Anh lần nữa nói cảm ơn, liền chạy xuống lầu, có chút vui mừng. Nhưng nếu cậu biết lát nữa bất hạnh, trăm phần trăm sẽ không để Hạ Thần giúp cậu giành chỗ.

Trở về ký túc xá mới biết, vừa rồi lớp trưởng thông báo giáo viên lớp buổi chiều ra ngoài, tạm thời đổi tiết với thầy Hạ. Bốn người 1 giờ 50 mới từ ký túc xá đi, đã sớm chiếm được chỗ đương nhiên nhân nhả không nóng. Chờ đến phòng học, tập thể bốn đứa mắt tròn, trong phòng học rộng lớn tìm không được mấy cuốn sách, bị Hạ Thần thả ở chính giữa hàng thứ nhất...

Bạn nói sao không chuyển chỗ khác ư... Một nhóm kiên trì ngồi ở hàng thứ nhất nghe hết 3 tiết. Tan học là đám đầu tiên chạy ra ngoài. Nếu không chạy thật sự không chịu nổi, ai cũng nhìn ra tâm tình thầy Hạ hôm nay không phải không tốt bình thường, đông lạnh từng chút từng chút. Đám nữ sinh đứng sau còn có thể nói mấy lời như ‘rất có phong độ’, khiến tập thể bốn đứa ngốc ngồi hàng đầu im lặng khinh bỉ...

Trở lại ký túc xá đã hơn 6 giờ, Vũ Hàm Anh lần đầu tiên ngồi hàng đầu, nghiêm nghiêm túc túc chú ý nghe giảng. Cũng may Hạ Thần giảng bài không giống một số thầy cô có nhiệt huyết gấp trăm lần vẫn có thể khiến bạn buồn ngủ, cũng không cảm thấy gay go lắm.

Đối diện máy tính, Vũ Hàm Anh nhìn lại nhìn, cuối cùng trước tiên làm bài tập. Lần đầu tiên bài tập vừa giao đã hoàn thành. Khiến cho mấy tên trong ký túc xá đều nói cậu ‘có bệnh’...

Vũ Hàm Anh cười mắng một câu, “Lần sau không cho tụi mày chép, tự làm đi.” mới trấn trụ được mấy tên đó.

“Tiểu Vũ mày sao không log game?” Giang Đàm nhìn Vũ Hàm Anh ngăn người trước máy tính, một bên sao chép bài tập một bên hỏi.

“Hả, không có gì.” Vũ Hàm Anh rõ ràng hỏi một đường trả lời một nẻo, có phần miễn cưỡng.

“Không phải chơi chán rồi chứ. Tao nói mày mới chơi mấy ngày a, đánh qua hoạt động gì rồi a? Có muốn lát nữa tao dẫn mày đi đánh một lượt không?”

“Hả, tốt, chờ mày chép xong đi.” Vũ Hàm Anh gật đầu, thật sự cậu không tham gia qua mấy hoạt động. Chủ yếu vì tất cả hoạt động đều tổ đội 6 người, mặc dù tối thiểu 3 người, nhưng cậu luôn đi cùng Yêu em 59 giây, hoạt động hai người có thể tham gia hầu như không có, cũng chỉ nơi nơi đạo bản đồ đánh quái mà thôi.

Lúc 10 giờ, Vũ Hàm Anh mới lè mề tính log game. Nhấp đúp biểu tượng, nhập tài khoản và mật khẩu, cuối cùng đội màn hình đăng nhập...

Chương 47: YY

Cấu hình máy tính Vũ Hàm Anh không cao, khi mở game có chút chậm, chờ cậu sắp mở được Giang Đàm bên kia đã login vào.

Giao diện game, Tiểu Vũ. còn đang đứng ở Đại Lý, trong lòng Vũ Hàm Anh bồn chồn, cả kênh bang cũng không dám đề. Đầu tiên mở khung hảo hữu, bên trong tên Yêu em 59 giây quả nhiên sáng.

Lúc này Vũ Hàm Anh nhìn lên nhanh chóng điểm tên Giang Đàm, phát qua yêu cầu tổ đội, nhưng đối phương lại đã có đội ngũ... Cuống quít ném qua một cái xin nhập đội, không hai giây liền tiến vào.

.

[Đội ngũ] [Tam Thủy Công]: Tiểu Vũ đến Tô Châu, chúng ta đi Ngụy Tống

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Được

.

Vũ Hàm Anh không biết vì sao nhẹ nhàng thở ra, nhìn nhìn ảnh nhân vật đội ngũ bên trái, đều trên cấp 80, hơn nữa mình còn thua 2 người, xem ra là đi đánh F5 [từ 82 ~> 91], mình 78, miễn cưỡng có thể.

Chờ đến Tô Châu, khung cảnh chuyển qua, trong đội ngũ hiện thêm hai người. Vũ Hàm Anh cũng không để ý, mạng quá lag đành phải đứng im tại chỗ nửa ngày, nhàm chán đảo qua kênh nói chuyện phớt bên cạnh, một đồng thông báo hệ thống cùng lân cận, trừ mấy cái đó ra cũng không có gì khác.

Cậu không biết có phải nên vui mừng hay không, Yêu em 59 giây không kiếm cậu. Hoặc vốn là nên như thế...

.

[Đội ngũ] [Tam Thủy Công]: Nhanh a tiểu Vũ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đến đây!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tao lag

.

Tiểu Vũ. nói xong vội vàng chạy đến chữ Bào nhận nhiệm vụ, lag đến mức giật giật trở về mấy lần, cuối cùng thật vất vả cũng tới.

Vũ Hàm Anh vừa muốn đến NPC tiếp nhiệm vụ, đột nhiên tay run lên, không điểm trúng.

“Tiểu Vũ mày lè mè cái gì, nhanh lên, mày không thấy trong đội đang ồn ào à.” Giang Đàm quay đầu qua, nhìn cậu lè mè, cắn nhai.

“Sao mày cho Yêu em 59 giây vào.” Vũ Hàm Anh do dự cuối cùng vẫn nhấn nhận nhiệm vụ.

Giang Đàm có chút khó hiểu, “Anh ta xin đội, tao liền thả vào, đang đánh F5, Yêu em 59 giây mới cấp 90, vừa vặn.”

Thật vừa vặn... Vũ Hàm Anh không nói nữa, tim thoáng giật lên tới cổ. Yêu em 59 giây đã đứng ở cạnh NPC, kỳ thật phải nói là đứng ở cạnh Tiểu Vũ., toàn thân trang phục cao cấp Vũ Dương màu lam.

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vào đi

.

Không đợi Vũ Hàm Anh nghĩ nhiều, tán gẫu đội của Yêu em 59 giây vừa phát ra, mấy người liền vào bản sao.

Đối diện màn hình chuyển cảnh, Vũ Hàm Anh có chút ngầy ngời, chờ bản đồ rút cuộc xuất hiện, bên cạnh đã không có ai. Chắc hẳn mình lag quá lợi hại, người khác đã sớm đi đánh quái.

Tiểu Vũ. vừa muốn di chuyển, chợt nghe được một thanh âm kỳ năng. Yêu em 59 giây bên cạnh buff cho cậu Tê Nguu Vọng Nguyệt, sau đó cũng cảm
kiếm chạy tới hỗ trợ.

[Đội ngũ] [Tam Thủy Công]: 222

Tam Thủy Công là một Minh Giáo, hình như lúc Tiểu Vũ mới chơi game cậu ta đã cấp 89, nhiều ngày như vậy vẫn 89 như trước... Nhưng nghe nói 89 là
một cái hồ, dường như rất khó thắng, nhưng ngẫm lại Yêu em 59 giây cũng còn cấp 90 không nhúc nhích...

Trên màn ảnh trên đầu Tam Thủy Công bốc lên hai lần ‘222’, sau đó tiếp tục dẫn quái. Vũ Hàm Anh có chút mơ hồ, ‘222’ là có ý gì? Mặc dù cậu cũng
đánh quá vài lần Ngụy Tổng, có điều đều không nghe nói qua. Người trong đội cũng chỉ phát ra một chữ ‘Được’, sau đó không nói gì.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Đánh xong giao nhiệm vụ tiếp tục nhận Ngụy Tổng, Hùng Vương cũng đánh 2 lần, rồi trở về đánh Cát Vinh.

Vũ Hàm Anh chưa kịp hỏi Giang Đàm, chợt nghe một tiếng ‘ding’, mặt tán gẫu đến, tên Yêu em 59 giây khiến bàn tay cậu như muốn toát mồ hôi.

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Ừm

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Cậu đứng phía sau một chút

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Được

Nga Mi vốn có thể chất hút quái, một lần tăng máu liền chọc một đám bồ nhào lên mình. Tiểu Vũ. lui về phía sau, tiếp tục tăng máu. Lại nói cùng cấp cao
đánh Ngụy Tổng, so với F1 [42~>51] tốt hơn nhiều, chủ yếu là mọi người không cần phải nói, quy tắc cũng biết, hơn nữa chuyên công của cấp cao cũng
mạnh, dễ dàng hơn F1 nhiều.

“Tao nói Giang Đàm mày có phải Minh Giáo không a, cũng không giúp tao đánh một chút.”

“Tao là Minh Giáo a, nhưng cũng không cần tao a, Yêu em 59 giây ở bên cạnh mày mà, tao chạy tới hai lần, mới xoay người, quái cạnh mày đều đã chết
hết.”

Vũ Hàm Anh bị nghẹn đến mất tiếng, thật ra nói cũng không sai, mặc dù Yêu em 59 giây cách rất xa Tiểu Vũ, nhưng chỉ cần cậu bên này dẫn quái tới,
đối phương khẳng định là người đầu tiên xông đến giúp cậu giải quyết.

Cấp cao đánh Ngụy Tổng quả thật là chuyện dễ dàng, lúc đánh tiểu quái còn cần Tiểu Vũ. thỉnh thoảng tăng máu, nhưng đánh thì hoàn toàn không cần.
Mấy người vây quanh quái, trong nháy mắt liền lao lên, bóp bóp bịch bịch vung kỹ năng, rất nhanh đánh xong kết thúc công việc.

Hai vòng Tam Hoàn xong, Tiểu Vũ. hết sức thoải mái. Nhớ lại trước kia tạo đội tự do đánh F1, lúc đó thật sự là vô cùng thâm hiểm, mỗi một vòng đều có
người hy sinh oanh liệt. Mới lúc đầu cậu còn lấy tư cách NM mà thực áy náy, có điều sau đó chết lặng! Cậu thật tăng không tới a, không thể trách cậu,
mỗi người đều như cầm tử quân, có cái cảm giác không chết không dừng... Hơn nữa sẽ gặp được đủ loại chuyện xúi quẩy, thí dụ như lúc 123 qua cầu,
xoay người nhìn lên, bên này chỉ có mình mình, những người khác đều không tới! Còn có đánh Hùng Vương đến lúc boss người ta phân thân a! Hai Hùng
Vương a, một con bọn họ đã đánh không lại, cuối cùng còn hai người không đánh nữa đi ra ngoài...

Đi xong 222 Tam Hoàn, căn bản không cần nhiều thời gian, nhưng nếu một lần nữa 222, nhất định không đủ.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Lui đội ra ngoài

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: ... Ừm

Vũ Hàm Anh lẻ mề ở trong đội đánh cái ‘bye’, sau đó lui ra, lập tức nhận được yêu cầu tổ đội của Yêu em 59 giây. Lắc lắc chuột mấy cái, cuối cùng vẫn
điểm đồng ý...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tối nay cậu có lên acc Tiểu Vũ không?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Không...

Hạ Thần nhìn câu trả lời của Tiểu Vũ. trên màn hình, có chút buồn cười, như thế nào lại cảm giác giống như cậu nhóc bị ức hiếp, nói chuyện rụt rè sợ hãi.

Anh đợi cả buổi tối, nghĩ Tiểu Vũ sẽ không onl, lúc 10 giờ mới nhìn thấy tên Tiểu Vũ. sáng lên. Phát qua yêu cầu tổ đội, đối phương thế nhưng đã có đội ngũ, đánh phải cùng chạy 2 vòng Tam Hoàn.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vừa rồi cậu không onl Thích Duyệt Vi gửi cho cậu một bưu kiện

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Bưu kiện gì?

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tôi xem rồi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Cậu có YY không? Lên đi, tôi muốn giải thích với cậu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Giải thích cái gì

Hạ Thần cười không ra tiếng, sao lại có cảm giác đối phương không được tự nhiên. Nhìn một bàn tàn thuốc, tâm tình tốt tiện tay dọn sạch. Từ buổi tối log acc Tiểu Vũ, thấy bưu kiện Thích Duyệt Vi gửi tới, tâm tình liền khá lên nhiều.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vợ yêu quậy lỵ hôn, chồng đây không thể không giải thích

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: !!!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Tránh một bên, sắp tắt đèn, phải out

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Vậy cậu đưa tôi số di động, tôi gọi cho cậu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: YY đang update...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Tốt, tôi chờ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Không mic!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Được, không mic cũng được, nghe tôi nói

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Chờ!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ, chờ

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đương nhiên chờ, tôi vẫn chờ tái giá Tiểu Vũ một lần

Vũ Hàm Anh thiếu chút nữa bị nước miếng của mình nghẹn chết, ho nửa ngày mới thông khí, ngón tay đều đang run rẩy, tức giận đến không biết gõ chữ nào, cuối cùng đẩy bàn phím, không để ý Yêu em 59 giây, cho anh ta chờ đi, YY mình lâu rồi không update, phòng chừng cần rất nhiều thời gian, cho anh ta chờ đi!

Tiểu Vũ. không phát đội tán gẫu nữa, Yêu em 59 giây cũng không nói gì, hai người đứng ở chỗ chữ Bào không nhúc nhích.

Mạng rất chậm, Vũ Hàm Anh lúc mới đầu còn an tâm nghĩ để Yêu em 59 giây chờ lâu chút, ai kêu anh ta... Nghĩ nghĩ liền cảm thấy không đúng, = □ = làm gì mà giống hệt như mình là cô vợ nhỏ chờ chồng giải thích hiểu lầm...

Nhưng nhìn thời gian sắp đến 11 giờ, Vũ Hàm Anh lại có chút sốt ruột. Cuối cùng trong ký túc xá lại làm nghẽn điện, tất nhiên cũng đứt kết nối game.

Thời gian update YY rất lâu, đến 1 giờ mới xong. Vũ Hàm Anh cầm headphone cầm mic do dự nửa ngày, vẫn không cầm mic vào. Cuối cùng lẩm bẩm một hồi, mang máy tính ném lên trên giường, mình cũng bò lên.

Chuẩn bị xong mới mở YY, chạy đến phòng Yêu em 59 giây phát qua.

Mới vào Vũ Hàm Anh liền có chút ngẩn người, cậu tưởng ở đây chỉ có Yêu em 59 giây, không nghĩ tới lại có thể đông nghịt một loạt tên... Có phải đi nhầm phòng không.

Vừa muốn ẩn rồi khỏi, chợt nghe trong headphones một âm thanh trầm thấp, khiến lòng cậu không khỏi run lên một cái. Phía trước trên Yêu em 59 giây sáng đèn.

“Tiểu Vũ?”

Tiểu Vũ: Là tôi

“Chị dâu !! Tối rồi !!”

“Chị dâu chị dâu, nói một câu đi bọn em muốn nghe!”

“Chị dâu chị rốt cuộc đã tới, anh đại đã phát điên một ngày.”

“Ô, cuối cùng đã thấy chị dâu.”

Vũ Hàm Anh bị nhiệt tình của mọi người làm giật mình, có loại cảm giác giống như cái hồ ếch... đầu đầy hắc tuyến. Nhất định đều là mấy người trong bang, nhưng cậu không biết ai.

“Tiểu Vũ, đến phòng bên.” Yêu em 59 giây nói xong liền kéo cậu qua, thế là thế giới hoàn toàn yên tĩnh.

Vũ Hàm Anh không hiểu sao lại căng thẳng... Ôm máy tính ngồi ở trên giường, há mồm, mới nhớ đến mình không cầm mic. Đợi nửa ngày Yêu em 59 giây không nói tiếp, cực kì yên tĩnh.

Tiểu Vũ: Anh nói đi...

“Tiểu Vũ.”

Giọng Yêu em 59 giây có chút nhẹ, nhưng cũng không phải không nghe rõ, khiến cho người ta có cảm giác rất dịu dàng. Trong lòng Vũ Hàm Anh bịch một cái, mặc dù headphones của mình giá rất rẻ, âm thanh cũng không tốt, ít nhiều có chút mơ hồ, nhưng giọng nói của đối phương không thể không nói, rất dễ nghe, có cái loại hấp dẫn người.

Tiểu Vũ: Tôi đang nghe

“Ừm.” Giọng mũi Yêu em 59 giây nhàn nhạt, tiếp theo không nhanh không chậm nói, “Hôm nay tôi xem buro kiện Thích Duyệt Vi gửi cho cậu. Cô ta bảo cậu ly hôn với tôi?”

Tiểu Vũ: ...

Vũ Hàm Anh đầu đầy hắc tuyến, không biết đáp như thế nào, vốn ở trong game đánh chữ, thỉnh thoảng bị Yêu em 59 giây trêu chọc một chút, kêu mình là vợ yêu gì đó, nói kết hôn gì đó, còn không cảm thấy có gì, dù sao đều là chữ. Bây giờ giọng Yêu em 59 giây bên tai, làm cho cậu có chút choáng váng, đối phương còn đặc biệt nói rất bình tĩnh...

“Cô ta nói là hôn thê của tôi?”

Biến rõ còn cổ hủ... Vũ Hàm Anh chỉ trợn trắng mắt, cũng không thể nói chuyện, trong bụng đem Yêu em 59 giây mắng mấy lần.

“Tôi không thừa nhận qua.”

Vũ Hàm Anh trừng mắt nhìn, bên kia không có âm thanh, đợi nửa ngày cũng không biết đang làm gì, là thành tâm đùa cậu à.

Tiểu Vũ: Nói nhanh lên, nói xong tôi đi ngủ!

Thấp giọng mũi, mang theo ý cười, Yêu em 59 giây nhìn đoạn đối thoại Tiểu Vũ phát qua mới tiếp tục, “Tôi rời nhà hơn 1 năm, lại nói cũng bởi vì chuyện này.”

“Rất cổ hủ, nhà của tôi đã an bài, xem như là một loại liên hôn...”

“Ái ô, em nói làm gì mà hai người lén lút vào phòng tôi, ra là anh đại đang giải thích với chị dâu à.”

Yêu em 59 giây đang nói, đột nhiên một giọng xông vào, dọa Vũ Hàm Anh nhảy dựng, trong phòng thêm một người, tên viết ‘Tiểu Quân’.

“Em thế nào vào được.” Yêu em 59 giây lạnh lạnh hỏi một câu.

“Em đến xem a, hai anh chị tiếp tục đi tiếp tục đi. Đứng rồi, đã quên giới thiệu, chào chị dâu, em là Hàng ngàn năm.” Quân Triết hi hi ha ha nói, đánh xong câu chào cũng không ra ngoài, ở bên cạnh nghe.

Tiểu Vũ: Chào anh...

Vũ Hàm Anh hết chỗ nói, trong lúc nhất thời lại yên tĩnh lại, âm thanh gì cũng không có.

“Ha ha ha.” Quân Triết cười khan mấy tiếng, nói, “Em đây không phải sợ anh đại anh ăn nói vụng về sao, em là tới cổ vũ. Nếu anh chọc chị dâu giận, em còn có thể cứu chữa cứu chữa.”

“Nhóc con cậu nhanh chóng ra ngoài cho tôi.”

Tiểu Vũ: -_-|||

“Em không dám ra đâu, tiểu Ngan bắt em vào thăm dò tin tức, ra rồi không có gì nói với em ấy.” Quân Triết mặt dày mày dạn không đi, nói tiếp, “Chị dâu, để em nói với chị, Thích Duyệt Vi không phải hôn thê của anh đại, chị đừng nghe cô ta nói vớ vẩn. Cô gái kia chính là vì công ty nhà mình mới đuổi theo. Anh đại vì chị đã rời nhà một năm rồi, ai da da khổ bọn làm công thuê bọn em thôi, lãnh đạo đi mất không ai che chở, mỗi ngày bị nô dịch a. Chị dâu xem có bao nhiêu cảm động a!”

Tiểu Vũ: = □ =

Đã hơn một năm cái đầu anh a... Vũ Hàm Anh 囧 rồi 囧, hơn một năm trước cậu biết Yêu em 59 giây cái quý a.

“Cậu chơi đủ rồi thì ra đi, sợ thiên hạ chưa loạn à.” Giọng của Yêu em 59 giây vẫn còn bình bình tĩnh tĩnh.

“Được rồi được rồi, nhiệm vụ của em hoàn thành, chị dâu chị đừng nóng giận a, em ra đây, tất cả mọi người ở bên ngoài chờ đó, lát nữa bắt anh đại hát cho chị nghe.” Quân Triết lại nói một đồng, “Trước kia anh đại rất dọa người chạy!”

Nói xong không đợi hai người còn lại phản ứng liền chạy mất bóng...

“Tiểu Quân nói quá khoa trương. Nhưng đúng là một năm trước tôi rời nhà, ra ngoài tự lập, cũng không trở về lần nào. Cho nên chuyện Thích Duyệt Vi... Ừm, xem như là chúng ta huê?”

“Tiểu Vũ? Còn giận sao?”

Vũ Hàm Anh không biết nói thế nào, rụt cổ một cái, giọng nói trong headphones thật ôn hòa, giống như là đang nói nhỏ bên tai, khiến cậu có chút quen thuộc, trái tim dường như đập lổn nhịp, rất kỳ quái...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tâm Can Bảo Bối

Tiểu Vũ: Tôi không có giận!

“Không giận là tốt rồi.” Bên kia Yêu em 59 giây cúi đầu cười một tiếng, “Bây giờ cậu đi ngủ sao? Có muốn chơi cùng mọi người một lát không, bọn họ chờ mong cậu đã nửa ngày.”

Tiểu Vũ: Ừm

Vũ Hàm Anh nghe giọng nói trong headphones, như bị đầu độc, cứ thế ngây ngốc đánh một chữ ‘Ừm’. Sau đó liền bị Yêu em 59 giây kéo ra bên ngoài.

Mới vừa ra tới liền nghe rất nhiều người đang nói chuyện.

“Hai người bọn họ ở trong đó làm trò gì rồi, tiểu Quân cậu truyền thanh thực tế đi.”

“Tự đi hỏi đi, tớ với anh đại một thuyền.”

“Phi a, không sao, hỏi Nhìn trái mỹ nhân cũng được.”

“Tôi cái gì cũng không biết, đừng hỏi tôi.”

“A a a, anh đại cùng chị dâu ra rồi.”

Tiểu Vũ: -_-|||

“Ái ô, nhanh vậy.”

“Ha ha, anh đại giỏi a, nhanh như vậy, chị dâu chị thật quá dễ bị gat, không thể dễ dàng tha thứ anh ấy! Bọn em còn đang muốn xem màn dạy chồng...”

Tiểu Vũ: = □ =

“Nho Nhỏ.” Giọng Yêu em 59 giây vang lên, dường như ở thời điểm rất ồn ào cũng hết sức rõ ràng.

“Em ngậm miệng!” Nho Nhỏ lập tức không nói nữa.

Vũ Hàm Anh hướng bên trái nhìn đèn sáng hồi lâu, mới biết rõ ai là ai. Một đám người pha trò nửa ngày, cũng có rất nhiều người cậu không quen, mọi người cứ như hằng máu gà, đã hơn nửa đêm mà sinh lực vẫn tràn đầy.

“Chị dâu, sao chị không nói chuyện a.” Giọng Nho Nhỏ đặc biệt lớn, nhân tiện trên màn hình phát ra một đồng khuôn mặt cười, “Bọn em muốn nghe giọng chị a.”

“Chị dâu không nên rụt rè, hát một bài cho bọn em đi. Thật muốn nghe, nếu không thì cùng anh đại hợp xướng một bài, áu ú, nhất định rất dễ nghe.” Gió-er cát-er tôi nôn nói tiếp, lại là một trận gào thét quỷ khóc sói tru.

“Phải a, chị dâu đừng ngượng.” Quân Triết cười ha ha, “Chị xem tiểu Nôn cái giọng phá cả âm LA vừa rồi còn gào lên đấy.”

“Tớ khinh tên nầm rom cậu.” Gió-er cát-er tôi nôn nghe xong oa oa kháng nghị, “Nhìn trái mỹ nhân, trung khuyến nhà cậu sửa bậy, kéo về dạy bảo đi!”

“Cô cần ăn đòn à tiểu Nôn. Chờ tôi log game chúng ta PK.” Giọng Nhìn về bên trái rất dễ nghe, có chút cảm giác nhu hòa.

“Nôn Nôn, chúng ta không đánh lại bọn họ đâu. Vẫn nên thành thành thật thật a, vợ chồng người ta đồng lòng sắt thép chặt cũng đứt!” Giọng Nho Nhỏ chen ngang, khiến cho Gió-er cát-er tôi nôn ‘Ai ai’ thờ dài mấy tiếng.

“Được rồi, Tiểu Vũ không có mic.” Sau khi Yêu em 59 giây nói xong lời này, không thể thiếu một đám người kêu ‘Áu áu’.

“Anh đại anh bao che.”

“Bọn em chỉ muốn nghe giọng chị dâu, cũng không phải rình mò.”

“Đúng đó.”

“Anh đại bọn em bày tỏ bất mãn mãnh liệt, muốn khởi nghĩa.”

Tiểu Vũ: ...

Vũ Hàm Anh nghe trong headphones âm thanh loạn xì ngầu, chân động đến nỗi tai đều đau, nhưng cũng cảm thấy rất có hứng thú, đôi khi cũng muốn trêu đùa một câu, rồi mới nhớ tới cậu không cầm mic.

Nghĩ nghĩ, thả laptop trên giường, định xuống lấy mic lên, cùng mọi người nói chuyện.

Tiểu Vũ: Đợi chút, tôi đi lấy mic

“Oa! Xong đòi anh đại! Chị dâu vạch trần anh!”

“Đúng thế đúng thế, chị dâu có mic!”

“Bọn em chờ!”

“Nhanh nhanh nhanh!”

Vũ Hàm Anh nghe mọi người chỉ trích tố cáo Yêu em 59 giây, đột nhiên cảm thấy ‘tinh thần cùng thể xác sung sướng’! Cười trộm nửa ngày.

Yêu em 59 giây chỉ cười cười, “Đi đi, tôi cũng muốn nghe giọng cậu.”

Muốn nghe giọng cậu... Vũ Hàm Anh gỡ headphones, không tự nhiên xoa xoa lỗ tai, đeo lâu quá, quả nhiên không tốt, khó chịu...

“Này này, đừng tắt đèn!” Lúc Vũ Hàm Anh đang ngẩn người thì thấy trước mắt tối sầm, “Tao nói bọn mày đánh game tắt đèn làm gì a, cũng có phải xem phim đâu.”

“Mày cũng không xem xem, phòng chúng ta sáng đèn, lát nữa bác quản lý ký túc xá lại lên đây.” Giang Đàm khinh bỉ ngẩng đầu liếc mắt cậu, “Tao tưởng mày đi ngủ, ở trên meo meo cái gì.”

“Đã trễ thế này còn bác quản lý ký túc xá.” Vũ Hàm Anh mò mò trong tối bò xuống, bây giờ ký túc xá đều đồng ý phía trên là giường phía dưới là bàn học, ngủ một giấc còn kèm theo ‘tầng trên’, cứ nói ‘tầng trên, tầng trên’, thật sự có cái cảm giác trùng lặp...

Xuống được mấy nấc, Vũ Hàm Anh nhảy thẳng xuống, sờ loạn trên bàn mấy cái, không phát hiện bóng dáng mic. Bây giờ mới cảm thán, trên bàn quá lộn xộn, cái gì cũng tìm không thấy a.

Vừa mới hướng bên phải bước một bước, đột nhiên ‘rắc’ một tiếng, dọa Vũ Hàm Anh nhảy dựng.

“Tiểu Vũ mày đập trúng gì vậy?”

“Tao cũng không biết.” Vũ Hàm Anh vội vàng nhắc chân, nhận lấy đèn pin của bạn cùng phòng, chiếu...

Khóc không ra nước mắt...

Đi mòn gót giày tìm chẳng thấy, cái mic tìm cả nửa ngày nằm dưới đất, nhưng mic đáng thương hình như bị cậu đập vỡ...

Vũ Hàm Anh nhặt lên không ngừng nuốt khô nước bọt, ‘xương cốt đập nát’ cả a! Vốn mic này cũng không phải là đồ tốt gì, hồi năm nhất vừa khai giảng tập thể mua, nói là một bộ với headphones cho cuộc thi tiếng Anh chuyên ngành. Nhưng cái mic này thật sự giá rất rẻ rất thô sơ, lớp nhựa mỏng dính, vậy mà nát, mạch đáng thương bên trong cũng bị đứt hết...

Vũ Hàm Anh sờ sờ mũi, lúc này thật sự là không mic!

“Bọn mày ai có mic a, cho tao mượn dùng.” Vũ Hàm Anh ném cái mic nát bấy vào trong sọt rác.

“Dùng làm gì a, không phải mày nửa đêm trên ghẹo bé gái nào đi. Cái trò này không biết đã ném tới nơi nào rồi.”

“Trên máy mày chắc phải có mic, mày hô lớn tiếng chút là được thôi.” Giang Đàm hi hi ha ha nói, “Bọn tao cam đoan không nghe trộm.”

Vũ Hàm Anh không nói gì, lại mò mò trong tối bò lại lên giường, ôm laptop đeo headphones, trên YY đám người kia vẫn hưng phấn như thế.

Tiểu Vũ: Tôi đã trở lại...

“A a a, chị dâu đã trở lại, nhanh nhanh, bọn em muốn nghe.”

“Ấu ú, chờ mong.”

“Ha ha, tở cá chị dâu là giọng Lolita.”

“Cũng giống như cậu a, giọng Lolita.”

Vũ Hàm Anh nghe xong sững sờ, cái gì giọng Lolita? Nhất thời đầu đầy hắc tuyến, đám người kia sẽ không phải còn tưởng mình là nữ... chứ ?!

Lại nói tiếp, hình như mình cũng chỉ nói với Yêu em 59 giây, Thích Duyệt Vi và Đầu óc – choáng váng mình là nam... = □ =

Nhưng Tiểu Vũ. rõ ràng là acc nam...

Nhưng bọn họ vẫn luôn gọi... ‘chị dâu’.

Nhưng...

Quên đi, Vũ Hàm Anh bĩu môi, dọa bọn họ nhảy dựng cũng rất thú vị.

“Tiểu Vũ?” Giọng Yêu em 59 giây truyền tới, “Mọi người cũng nên im lặng.”

“Vâng vâng!”

“Chúng ta ngậm miệng! Chị dâu tới!”

Tiểu Vũ: Khụ khụ

Nho Nhỏ: Trước tiên tặng hoa

Gió-er cát-er tôi nôn: Nín thở tập trung! Chị dâu lên!

Vũ Hàm Anh nhìn mọi người thay nhau spam, thoáng cái một chút âm thanh cũng không có, bên trái đèn đều tắt, đột nhiên có chút hồi hộp, tự khinh bỉ mình một trận.

Nhấn F2, đèn xanh bên cạnh Tiểu Vũ cũng sáng lên. Vũ Hàm Anh sờ sờ mũi, cũng không biết phải nói gì.

“... Ừm, mọi người nghe thấy không?”

Vũ Hàm Anh nói một câu, thanh âm không lớn không nhỏ, nói xong liền mở to hai mắt nhìn màn hình. Vẫn còn một đồng hoa, cũng không có người lên tiếng.

Tiểu Vũ: Sao không phản ứng 00

Nho Nhỏ: Bọn em đã tặng hoa rồi

Nho Nhỏ: Chị dâu nói mau a, đừng ngại

“Tiểu Vũ, sẽ không thật sự thẹn thùng đi.” Giọng Yêu em 59 giây vừa vang lên, Vũ Hàm Anh thiếu chút nữa hộc máu, hướng máy tính xỏ một câu, “Anh mới thẹn thùng!”

“Ồ kia ơ kia, ai thẹn thùng? Tiểu Vũ mày thật đi ghẹo bé gái à.” Một câu của Vũ Hàm Anh thanh âm lớn, Giang Đàm thính tai, ha ha cười nói.

Vũ Hàm Anh thò đầu ra xuất một câu, “Phải a, tao đang tán Yêu em 59 giây đấy.”

“Gi gì gì ?!” Tay Giang Đàm run lên, mắt trừng lớn, “Yêu em 59 giây là nữ?”

Vũ Hàm Anh không nhịn được, cười phun, “Năm nay mười sáu, muốn tao giới thiệu cho không.”

“Thật không ?!”

Vũ Hàm Anh vui vẻ nửa ngày, trên màn hình đã một đồng loạn xì ngầu, thúc cậu nói chuyện.

Tiểu Vũ: Tôi nói, mọi người không nghe thấy sao?

“Tiểu Vũ cậu chỉnh mic một chút, không có âm thanh.” Trong headphones vẫn chỉ có mình Yêu em 59 giây nói, một đồng người spam bảo không nghe thấy.

Vũ Hàm Anh buồn bực, chỉnh một hồi, cậu cũng không biết chỉnh, cuối cùng vẫn chỉ nhìn thấy đèn sáng xanh, nhưng không nghe được thanh âm.

Tiểu Vũ: Tôi không biết cách...

“Không chỉnh được?” Yêu em 59 giây nói, “Nếu không thì bỏ đi, cũng đã trễ thế này, đi ngủ đi.”

“A a a, chị dâu đừng đi!” Nho Nhỏ nhảy ra kêu lên, “Em muốn nghe chị hát!”

“Không sao, để anh đại hát thay cũng được.” Quân Triết cười, “Anh đại tới một bài đi.”

“Ý kiến hay!” Gió-er cát-er tôi nôn vừa nghe liền hưng trí, “Anh đại hát một bài!”

“Ái ô, anh đại hát một bài đi.” nhìn về bên trái cũng ồn ào theo.

Tiểu Vũ: Hát một bài +1

“Tôi hát sẽ dọa người chạy.” Yêu em 59 giây hắng giọng một cái, nói.

Tiểu Vũ: Không sao

“Vậy mọi người muốn nghe bài gì?” Yêu em 59 giây hỏi.

“Anh đại anh thật sự là!” Nho Nhỏ nói tiếp, thất giọng làm bộ ai oán, “Chị dâu nói muốn nghe liền mở miệng! Lâu như vậy anh cũng chưa từng hát cho bọn em nghe.”

Tiểu Vũ: Cái gì cũng được!

“Thật ra tôi chưa từng hát qua bài nào.” Yêu em 59 giây cười nhẹ một tiếng.

Nho Nhỏ: !!! Tớ bị anh đại bơ !!

Tiểu Quân: XD Hiện tại anh đại mất điếc tai ngo, chỉ có thể nhìn thấy chữ chị dâu đánh thôi

Gió-er cát-er tôi nôn: Anh đại hát gì cũng được!

Tiểu Vũ: Mọi người nói hát cái gì hay? Chọn cho anh ta bài khó ấy

Nho Nhỏ: Không thể không chọn bài khó XDDD

Gió-er cát-er tôi nôn: +1

Nhìn về bên trái: Thật ra tôi muốn nghe hợp xướng, đáng tiếc chị dâu không mic

Nho Nhỏ: Chị dâu chị nợ một khoản!

Gió-er cát-er tôi nôn: Quác quác, anh đại hát Tâm Can Bảo Bối đi!

Tiểu Vũ: Đó là bài gì?

Tiểu Quân: Bài Nhậm Hiền Tề hát đúng không? Cậu cho rằng thích hợp với giọng anh đại sao...

Nho Nhỏ: !! Giọng không thành vấn đề! Ca từ mới là trọng điểm! Tớ đồng ý!

Nhìn về bên trái: Tâm Can Bảo Bối XD

Nhìn về bên trái: Tôi cũng đồng ý

Tiểu Quân: Tớ đây đồng ý! Cùng lắm thì nghe xong khoét lỗ tai thôi

“Xem ra mấy đứa muốn làm khó anh.” Yêu em 59 giây cười cười, “Không sao, chỉ cần mấy đứa không sợ khó nghe, bài gì anh đều có thể hát, hát không được có thể niệm theo.”

Nho Nhỏ: Hát đi (^o^)/~

Gió-er cát-er tôi nôn: Hát đi (^o^)/~

Nhìn về bên trái: Hát đi (^o^)/~

Tiểu Quân: Hát đi (^o^)/~

“Tiểu Vũ?” Yêu em 59 giây tìm lời bài hát và nhạc, “Tâm Can Bảo Bối, thế nào?”

Vũ Hàm Anh ôm máy tính, đã sắp đem đầu chui vào chần, trên mặt nóng đến lợi hại, nhất định là bị chần yếm khí.

Yêu em 59 giây hỏi xong đợi nửa phút bắt đầu bật nhạc, Vũ Hàm Anh không nói cũng không đánh chữ, chui vào chần, cảm thấy mũi cũng sắp đề bẹp. Bốn phía tối đen, dường như giọng của Yêu em 59 giây trở nên càng rõ ràng hơn. Đưa tay sờ sờ mặt, bóng...

Câu nói cuối cùng của anh ta có cái cảm giác mập mờ. Không cần nhìn màn hình cũng biết bọn Nho Nhỏ lại spam một đồng. Cái câu ‘Tiểu Vũ’ cùng ‘Tâm Can Bảo Bối’ ở giữa mặc dù có ngừng ngắt, nhưng có hay không cũng không có gì khác nhau.

Giọng của Yêu em 59 giây chính xác không hợp hát bài này, nhưng cũng có hiệu quả ngoài ý muốn. Tuy rằng không có cảm giác giống bài hát vốn dĩ, nhưng thật sự cũng rất dễ nghe.

Bọn Nho Nhỏ đánh ra một chuỗi sói tru ‘áo ấu’, nói Yêu em 59 giây gạt người, cái này gọi là dọa người chạy vậy bọn họ đã chạy tới nhà bà ngoại rồi! Căn bản không có dọa người a.

Tiểu Vũ: Hoa hoa

Vũ Hàm Anh cũng phát qua một câu, thật sự rất dễ nghe, mặc dù vừa nghe liền biết không phải người chuyên nghiệp, nhưng cũng không kém nghiệp dư.

“Cám ơn, không bị dọa chạy chứ.”

Yêu em 59 giây tranh thủ nói cảm ơn, hỏi một câu.

Tiểu Vũ: Không

Tiểu Vũ: Dễ nghe!

Nho Nhỏ: Ái da, lại làm trò ân ái trước mặt mọi người nha!

Tiểu Quân: Chối mù một đám mắt chó bọn em

Yêu em 59 giây cười cười, tiếp tục hát, có điều hát được một nửa thì bắt đầu không phúc hậu ‘um um’. Nói cho vắn vè là không thuộc lời, tiếp theo là hát một quá, vì vậy nên ‘um um’...

Bên cạnh một đồng biểu tình chảy mồ hôi, nhưng không thể không nói, người ta ‘um um’ cũng rất có cảm giác a.

“Tiểu Vũ?”

Tiểu Vũ: Gì?

Tiểu Vũ: Đừng có làm biếng, tiếp tục um đi XD

“Ừ.” Yêu em 59 giây ừ một tiếng, nói tiếp, “Khi nào thì đi kết hôn?”

Phụt!

Vũ Hàm Anh trượt đầu, trán cùng máy tính tiếp xúc thân mật, câu này của Yêu em 59 giây thật sự rất có hiệu quả làm choáng, = □ = còn mang theo phía sau nhạc nền nữa! Y như phim truyền hình a!

Nho Nhỏ: !!!!

Gió-er cát-er tôi nôn: !!!!

Nho Nhỏ: Anh đại anh anh anh anh

Nho Nhỏ: Anh cái tên ngoài lạnh trong nóng! Có thể đừng thiếu lãng mạn thế không a

Tiểu Quân: Anh đại V5!

nhìn về bên trái: XDD Ái ô

Gió-er cát-er tôi nôn: Là lá la (^o^)/~Phục hôn đi!

Tiểu Vũ: = □ =

Phục hôn cái đầu cô a, Vũ Hàm Anh không được tự nhiên không biết nên đánh chữ gì, bây giờ không chỉ mặt nóng, đầu ngón tay cũng sắp cháy rồi! Tim không phải đập nhanh nữa nhip, mà là sắp nhảy ra ngoài!

Vũ Hàm Anh vỗ vỗ mặt, nghĩ đến Yêu em 59 giây lại đang trêu chọc mình, chỉ đùa một chút đã khiến cho tim mình đập gia tốc...

“Tôi mai thế nào?” Yêu em 59 giây không đợi hồi âm, tiếp tục hỏi.

Vũ Hàm Anh bối rối, sắp xếp ngôn ngữ, nghĩ không ra nên trả lời thế nào thì tốt.

Tiểu Vũ: Tiểu Vũ không được

Nho Nhỏ: ???

Tiểu Vũ: Tiểu Vũ. thì được!

Yêu em 59 giây cười nhẹ một tiếng, “Được, tôi mang acc nữ tới.”

Tâm Can Bảo Bối (心肝宝贝)– Nhậm Hiền Tề – Từ Hi Viên là bài hát chính trong phim Long Phụng Điểm (龍鳳店) do Nhậm Hiền Tề và Từ Hi Viên đóng

.

^

(合)天是那么大 人是那么多

(Chung) Trời rộng như thế, người nhiều như thế

偏偏让我遇见你

Mà lại để anh/em gặp em/anh

(男)你是那么真你是那么好

(Nam) Em chân thật như thế, em xinh đẹp như thế

我曾怀疑我在做梦

Anh đã từng hoài nghi anh đang nằm mơ

(女)不再一个人心事有人听

(Nữ) Không còn chỉ một người tâm sự, đã có người nghe

漫漫长夜在一起

Đêm dài đặng đặng bên nhau

(合)和你数着星海边迎着风

(Chung) Cùng anh/em đếm sao, đón gió biển

只要有你就安心

Chỉ cần có em/anh anh/em sẽ yên tâm

你是我的心肝宝贝

Em/anh là bảo bối tâm can của anh/em

爱你爱到无路可退

Yêu em/anh yêu đến không đường quay về

这一辈子都不后悔

Cả cuộc đời này không bao giờ hối hận

(女)陪你上山下海

(Nữ) Cùng anh lên núi xuống biển

(男)陪你黑夜白天

(Nam) Cùng em cả ngày lẫn đêm

(合)快乐伤悲都无

(Chung) Hạnh phúc đau thương đều không là gì

你是我的心肝宝贝

Em/anh là bảo bối tâm can của anh/em

爱你爱到掏心掏肺

Yêu em/anh yêu đến tim ngừng đập phổi ngừng thở

希望你也真心相对

Hy vọng em/anh cũng thật tâm như thế

(女)我要为你干杯

(Nữ) Em muốn vì anh cạn ly

(男) 我要为你喝醉

(Nam) Anh muốn vì em uống say

(合) 因为你是我的宝贝

(Chung) Bởi vì em/anh là bảo bối của anh/em

^

.

lăn lăn lăn xD~

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Em dâu đại

Vũ Hàm Anh mất ngủ...

Như người ta nói bản thân mình cũng không biết tại sao, cứ nằm trên giường ngủ không được lật tới lật lui, rất hưng phấn, nhưng cũng không biết đang hưng phấn cái gì. Trời lạnh, hệ thống sưởi ấm của ký túc xá lại không tốt, lật đến sắp toát mồ hôi. Laptop cũng lười không bỏ khỏi giường, đôi lúc thiếu chút nữa đã rớt xuống.

Nhớ đến bài Yêu em 59 giây hát, Vũ Hàm Anh liền che đầu cười, giọng quá không hợp, bỏ não lại một chút trong game đại Vũ Dương mặt lạnh kiêu lòi với kỹ thuật và cách di chuyển đều phi thường, càng muốn cười. Nhưng bất ngờ không có cảm giác xa cách, rất dịu dàng hòa nhã.

Hậu quả của việc mất ngủ một tối là sáng sớm không thể rời giường, lớp 8 giờ, trễ nhất cũng phải 7 rưỡi thức dậy. Vũ Hàm Anh chắn cứ che đầu như thế, nhấn chuông báo 2 lần, thật sự không muốn động, mí mắt rất nặng, đơn giản cúp một buổi chắc không việc gì.

Nghe 3 tên cùng phòng gọi cậu mấy lần, dứt khoát nói không đi, mấy người kia liền đóng cửa tới lớp.

Hôm nay tâm tình thầy Hạ rất tốt, lớp buổi sáng cũng tới rất sớm, dính lấy laptop ngồi trên bục giảng cũng không biết đang làm gì. Dù sao cũng là sắc mặt ‘nhu hòa’ khó có được. Lại khiến cho một đám tiểu nữ sinh bốc cháy, thì thầm nửa ngày quá tuyệt quá quá đáng yêu, ôn nhu công vân vân.

Bọn Giang Đàm rút kinh nghiệm, hôm nay ngồi sát góc hàng cuối cùng, thế nào đi nữa cũng không muốn mặt đối mặt với thầy Hạ 3 tiết, quá dày vò. Khí gây mê của thầy Hạ lớn như vậy, không ai chịu được.

Tâm tình Hạ Thần hôm nay rất tốt, ít nhất so với ban ngày hôm qua khá hơn nhiều. Kỳ thực đêm qua lúc nhìn thấy vụ kiện Thích Duyệt Vi gửi Tiểu Vũ, tâm tình của anh liền khá hơn. Nếu hiểu lầm, giải thích là được. Hơn nữa buổi tối cùng mọi người ca hát cũng rất vui vẻ, mặc dù bị buộc gào thét mấy bài, nhưng độc hại cũng không phải lỗi tại mình, không sao cả.

Giờ học buổi sáng, sinh viên tới cũng không nhiều, hơn phân nửa chút. Tuy nhiên tâm tình thầy Hạ đang rất tốt, cũng không để ý. Mở PPT bắt đầu lên lớp, quét mắt qua phòng học một cái thì phát hiện mấy cậu hôm qua cùng Vũ Hàm Anh đi học, hôm nay đổi xuống rút ở góc.

Có chút buồn cười, nhưng trong mấy cậu kia, rất rõ ràng không có Vũ Hàm Anh.

Vũ Hàm Anh mơ màng ngủ, ấn chuông báo di động rồi cầm điện thoại trong tay luôn. Chuông di động vừa vang, trực tiếp dọa cậu run rẩy, thiếu chút nữa ném điện thoại đi, ‘xoạt’ liền ngồi dậy.

.

Một tin nhắn mới [Thầy Hạ]:

Không đi học

08:02:46

.

Vừa ngủ dậy mơ mơ màng màng, Vũ Hàm Anh nhìn đến ngăn người, không kịp phản ứng, giường mắt xem ba chữ trong tin nhắn mấy lần. Qua mấy giây rốt cuộc tỉnh táo một chút, lúc này thật sự muốn ném điện thoại đi.

Thầy Hạ gửi tin nhắn! Bị điểm danh đến tận nhà, cúp học một lần thế mà bị chụp được.

Có một mối nữa thì cũng không còn chút buồn ngủ nào, Vũ Hàm Anh bò như bay xuống giường, rửa mặt qua, cầm sách liền hướng khu dạy học chạy.

Đến bên ngoài phòng học đã thờ không ra hơi. Vốn muốn từ cửa sau lặng lẽ đi vào, ai biết cái cửa chết tiệt không chút nể tình, nhẹ nhàng đẩy, ‘két’ một tiếng, nhất thời mọi người đồng loạt quay đầu, khiến tay Vũ Hàm Anh run lên.

“Tiểu Vũ, đây đây đây.” Giảng Đàm nhỏ giọng kêu Vũ Hàm Anh mấy tiếng. Lúc này Vũ Hàm Anh mới nhìn thấy bọn họ, đi qua, ngồi trên ghế ngoài cùng.

“Mây sao lại tới? Không phải cúp sao.”

“Ừm...” Vũ Hàm Anh đáp một tiếng, cậu không dám, bạn cứ thử nhận tin nhắn của thầy Hạ mà không tới xem, cậu còn chưa có can đảm làm càn như vậy.

Hạ Thần đứng ở phía trên, tự nhiên là người đầu tiên thấy Vũ Hàm Anh đi vào. Ẩn chuột một cái, PPT lật trang. Lại nói ảnh hưởng của Vũ Hàm Anh với anh thật ra rất mơ hồ, chỉ biết là học sinh của mình. Nếu lần trước không phải tiểu Thương chạy lạc mất, nhận được điện thoại của Vũ Hàm Anh, cũng sẽ không chú ý đến cậu ta.

Vũ Hàm Anh là một người tương đối bình thường, ở trong mắt thầy cô cũng không tính là học sinh giỏi, chung quy thành tích trung bình, ngoài ra cũng không phải phần tử tích cực tham gia hoạt động. Hạ Thần còn nhớ lần trước lúc gọi điện, anh gọi tên Vũ Hàm Anh. Mặc dù cách điện thoại, nhưng dường như có thể cảm giác được về ngạc nhiên của đối phương, có thể nói là quá bình thường, ngay cả người khác gọi tên cũng có sẽ có phản cảm kích.

Khi nghe bạn cùng phòng phía sau gọi Vũ Hàm Anh một tiếng ‘tiểu Vũ’, Hạ Thần theo bản năng ngẩng đầu nhìn. Lại nói tên bất ngờ vừa khớp, lại nói tiểu Vũ cũng yên yên lặng lặng, rất bình thường. Nhưng bình thường không nhất định không tốt.

Hôm nay Vũ Hàm Anh có lớp buổi tối, hơn 9 giờ mới kết thúc, có điều thật sự nhàm chán nghe không vô, cúp tiết về thì mới 8 giờ hơn. Trực tiếp mở máy tính log game.

8 giờ hơn, chính là thời điểm náo nhiệt của TLBB, trong bang cũng thế. Vũ Hàm Anh vừa lên nhìn thoáng qua, kênh bang đã một đồng dài.

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Mọi người nói gì thế 00

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ha ha ha, anh đại của chị sốt ruột

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đang hỏi chị !! Chị đâu chị lên rồi !!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Phải a, phải a, ha ha

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Anh đại sốt ruột

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ...

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Chị đâu chị tới rồi

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Anh đại nghĩ chị lại đào hôn

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: = □ =

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Cái gì mà gọi là lại !!

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đến đến đến, đừng dài dòng, nhanh nhanh đi kết hôn!

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: ?? Anh đại cùng bang chủ phục hôn !?

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Ha ha ha, sau cơn mưa trời lại sáng

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Không phải phục hôn!

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Là tôi lấy anh ta !!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Oa oa oa, chị đâu ngừ xuất kinh người a

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Ai ô, tiểu Mạc cậu còn dám ra đây a, không sợ anh đại đập chết sao

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: +1

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Tớ rất vô tội a, tớ không cố ý a

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Tớ chỉ nói một câu, nào biết bà chị kia đuổi theo a

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Khi, ra thủ phạm là cậu!

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Ha ha, mọi người bớt giận. Nhưng hôm nay bà chị kia chắc chắn sẽ không tới quấy rối, bà đang có việc bận.

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: A ?! Chẳng lẽ sau này phải đổi gọi bang chủ đại nhân và em dâu đại sao!

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Đồng ý!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ngu Ngu quân, cậu mới là lời thốt ra không kinh người chết không yên!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tôi cũng đồng ý! XDDD

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Xếp hàng, có tiền lì xì

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Bang chủ đại nhân V5, chào em dâu đại

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Bang chủ đại nhân V5, chào em dâu đại (PS Nôn Nôn cậu cũng V5 a, lấy thân thử đọc)

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Bang chủ đại nhân V5, chào em dâu đại

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Bang chủ đại nhân V5, chào em dâu đại

[Bang hội] [Tôi ngu từ nhỏ]: Bang chủ đại nhân V5, chào em dâu đại

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Bang chủ đại nhân V5, chào em dâu đại

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Vợ yêu mau tới phát hồng bao

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ...

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Đến Nguyệt Lão Lạc Dương chờ tôi

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Ok

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Oa oa !! Các anh chị em nhanh xông lên a, Lạc Dương tập hợp!

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Ha ha ha

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Anh đại đã thành ôn nhu công sao

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Không, sai rồi, là em dâu đại, em bị phù thủy hay sao lại cảm thấy anh đối tiểu bang chủ đều mang theo cảm giác yêu chiều!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Cảm giác yêu chiều

.

Vũ Hàm Anh cười cười, không tiếp tục cùng bọn họ đùa giỡn, điều khiển Tiểu Vũ. đến phía trước Nguyệt Lão Lạc Dương chờ. Đột nhiên nhớ tới kết hôn cần tiền, mở tay nải, thật ra còn vài vàng... nhưng không đủ cho hôn lễ xa hoa...

.

[Nói thầm] [Ngôi sao đêm hè] nói với các hạ: Thêm hảo hữu

.

Vũ Hàm Anh nhìn thấy mặt tán gẫu, quả nhiên là acc nữ Mộ Dung Ngôi sao đêm hè này, bỏ thêm hảo hữu thuận tay thêm đội.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Vợ yêu vợ đến rồi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Để chồng mua quần áo cho vợ, bộ con thỏ nha

.

Vũ Hàm Anh phát giao dịch đi, trong khung giao dịch đặt một đồng đồ, một bộ con thỏ, ngoài ra còn một đồng pháo hoa.

Giao dịch xong, Vũ Hàm Anh cũng thay quần áo, giống như cái lần trước Yêu em 59 giây mặc. Tuy có chút tiếc tiền... Thật sự trong tay nải cậu không có bao nhiêu v, vừa nạp 100 đồng đổi 4000 Nguyên Bảo, mua một đồng pháo hoa cùng hai bộ trang phục mới đã tiêu mất một nửa. Tuy có tiếc một chút, nhưng nghĩ lần này cũng không thể lại để Yêu em 59 giây bỏ tiền.

.

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Ha ha, chị dâu anh đại gia trang con thỏ!

[Lân cận] [nhìn về bên trái]: Tớ vừa cười vừa rùng mình, cảm giác này thật kỳ diệu...

[Lân cận] [Tiểu Vũ]:

.

Vũ Hàm Anh cười khúc khích nhìn màn hình, nhớ đến lần trước cũng là Yêu em 59 giây dùng acc nữ mặc bộ con thỏ này, chỉ có điều những người khác không biết thôi.

Loa cùng thế giới bắt đầu xoát chúc phúc, mặc dù lúc này không có thông báo người khác, người tới cũng ở trong bang, nhưng phần nào nhiệt một điểm cũng không thiếu.

Trong lễ đường Vũ Hàm Anh đau khổ, lần trước cậu dùng acc Yêu em 59 giây là tân lang, lần này vẫn là tân lang, hai lần đều là giết cậu! Khóc không ra nước mắt...

Tuy nhiên còn có người đáng thương hơn, Mạch Sơn Khê. Nho nho nhỏ bốc lửa cùng một đám nhảm ngay Mạch Sơn Khê quát một trận kỹ năng, một người còn có thể PK chọi hai, với một đám thì không thể. Mạch Sơn Khê trực tiếp ngã xuống.

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Tiểu Mạc, hủy nhân duyên của người ta sẽ bị lừa đấy

[Lân cận] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Đúng a, bà chị kia lại là cậu kéo đến

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Mẹ, tớ oan uổng a

[Lân cận] [Mạch Sơn Khê]: Đám lừa các người, đừng đá con, tiểu nhân nhận sai!

.

Tất cả mọi người chạy tới vây công Mạch Sơn Khê, Tiểu Vũ. mới an toàn một chút, cùng Ngôi sao đêm hè đến một bên xem náo nhiệt.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Vợ yêu vợ yêu, vợ vừa rồi có chụp hình không? Chồng quá hưng phấn, quên chụp hình lưu niệm

[Đội ngũ] [Ngôi sao đêm hè]: Có

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Share cho chồng đi, vợ yêu!

[Đội ngũ] [Ngôi sao đêm hè]: Gửi mail cho cậu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Mail... gần đây không mở

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Mạng chậm lắm...

[Đội ngũ] [Ngôi sao đêm hè]: Vạy thì QQ?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ừ

.

Vũ Hàm Anh gõ số Q, rất nhanh nhận được thông báo thêm bạn tốt, tên đối phương chỉ một chữ [Thần]. Thật không phúc hậu ở phần ghi chú tên đánh hai chữ... vậy là...

Vợ yêu 21:02:44

Chờ chút, tôi đổi mạng, gửi nhanh hơn

Tiểu Vũ 21:02:56

Không cần, chồng cũng chậm, vợ chỗ đó có nhanh cũng vậy a

Vợ yêu 21:03:02

...

Vợ yêu 21:03:05

Nhận

Vũ Hàm Anh nhấn nhận, thả vào ổ D, tập file tuy không nặng, nhưng mạng trường rất yếu, nghĩ thế nào cũng phải nửa giờ.

Vợ yêu 21:04:23

Xong rồi?

Vũ Hàm Anh nhìn mắt tròn, này là quá nhanh đi, không đến một giây đã xong. Mạng trường lúc nào mạnh vậy ?!

Tiểu Vũ 21:04:11

Lại có thể nhanh như vậy, hôm nay mạng động kinh

Hạ Thần cũng sững sốt, anh chưa kịp đổi mạng. Mạng ở trường luôn rất chậm, nên anh đã chuẩn bị Wireless Network Card. Nhưng...

Có lẽ Vũ Hàm Anh cũng không biết, trong trường hai máy tính gửi cho nhau, tốc độ rất nhanh, còn bên ngoài gửi tất nhiên chậm muốn chết.

Tay cầm ly của Hạ Thần dừng một chút, Tiểu Vũ là sinh viên trong trường này? Hoặc nói là ở ký túc xá này?

Tiểu Vũ 21:04:54

Thoạt nhiên hôm nay vận khí tốt! Chồng đi xem ảnh, vào game nói

Hạ Thần tắt QQ, phóng to cửa sổ game, nhìn Tiểu Vũ. đứng bên cạnh Ngôi sao đêm hè... Lại nói có chút buồn cười, anh và Tiểu Vũ ở gần như vậy, không biết có từng gặp mặt chưa.

[Đội ngũ] [Ngôi sao đêm hè]: Cậu đang ở Bắc Kinh?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đúng a

[Đội ngũ] [Ngôi sao đêm hè]: Sinh viên đại học X?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đúng a

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Vợ yêu vợ đang xem quẻ đoán mệnh sao...

[Đội ngũ] [Ngôi sao đêm hè]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Sao vợ biết?

.

Hạ Thần giải thích cho cậu nửa ngày, Vũ Hàm Anh mới xem như hiểu.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: A a, vợ yêu vợ không lẽ là vị học trưởng nào?

[Đội ngũ] [Ngôi sao đêm hè]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Vậy là học đệ ?!

[Đội ngũ] [Ngôi sao đêm hè]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Vợ yêu chẳng lẽ là học muội (⇐)

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Về nhà

Lúc 11 giờ Vũ Hàm Anh đứng giờ logout. Lại nói hôm nay cậu cũng khốn khổ vô cùng, hì hục súc miệng, sau đó bò lên giường tiến ỏ chăn ngủ. Hôm nay mặc dù rất vui vẻ, cũng có chút hưng phấn, trêu chọc Yêu em 59 giây nửa ngày, nhưng hôm qua cậu không ngủ được mấy tiếng, lại dậy thật ‘sớm’, nên lúc này đầu vừa dính gối liền mộng Chu Công.

Còn Yêu em 59 giây tại sao biết cậu là người Bắc Kinh, thậm chí ngay cả trường cậu học cũng biết, Vũ Hàm Anh quả thật mới đầu trăm tư khó giải, chỉ là chọc ghẹo Yêu em 59 giây một trận, chủ đề... rất tự nhiên liền chuyển hướng, bị cậu vô tâm vô phẩy xem nhẹ.

Mà khi Hạ Thần biết Tiểu Vũ ở trường này, trong lòng cũng có chút dao động, có thể nói là ‘hưng phấn’, thật ngạc nhiên, hóa ra thế giới có đôi khi rất nhỏ, xoay người đã có thể thấy rõ một mặt.

Nhìn cái tên đã biến xám, Hạ Thần không thể không nói, có một khắc thật sự rất muốn biết Tiểu Vũ rốt cuộc là ai, con người khác mà anh không biết, nhưng cuối cùng cũng chỉ cười trừ, cái gì cũng không làm.

Đôi khi cảm giác mông mông lung lung, so với sau khi rõ ràng tốt hơn. Nếu Tiểu Vũ thật sự là học trò của anh, có lẽ không chừng đối phương sợ anh còn không kịp.

Nhưng có đôi khi, cố ý và vô ý cũng phải cần một cơ hội ngẫu nhiên...

Mấy ngày nay Vũ Hàm Anh bận muốn chết, bài tập cuối kỳ ngâm rồi lại ngâm, cuối cùng ngâm đến lúc không thể không làm, thật sự đã chòng chát một đồng rất nhiều, hoàn thành cũng hết mấy ngày, hầu như cả thời gian ngủ cũng không có, đừng nói chi chơi game. Ngoài ra cậu còn gửi mấy phần sơ yếu lý lịch, dự định kỳ nghỉ ra ngoài thực tập.

Thời điểm cuối kỳ, Hạ Thần không bận bịu gì, game vẫn cứ như thường log, chỉ có điều Yêu em 59 giây như trước vẫn cấp 90, một cấp cũng không tăng. Người trong bang hay nói giỡn, nếu TLBB có thể giáng cấp, tám phần anh đại đã thành số âm.

Thật ra acc Tiểu Vũ cũng đã cấp 90, tuy còn chưa kịp đập đá kiếm trang bị, nhưng đều là Hạ Thần tự thân động thủ luyện lên.

Quân Triết gọi điện thoại hay trêu chọc Hạ Thần, acc của mình đều là thuê luyện, ngược lại đi thăng cấp cho người khác, không phải là thích người ta thì còn có thể là gì a.

Có điều Hạ Thần cũng chỉ cười không để ý đến. Nếu bạn hỏi anh có thích Tiểu Vũ không, Hạ Thần cũng không tìm được lời nào. Thích? Hay không thích? Nhiều hơn là không biết. Có lẽ như Quân Triết nói, IQ rất cao, EQ cực thấp, bản thân cũng không hiểu cảm giác đối với Tiểu Vũ là gì.

Nhưng lại nói tiếp, mấy ngày nay Tiểu Vũ không onl, Yêu em 59 giây cũng cứ như bình thường trôi qua, chơi game như bình thường, ăn xong log game, 1,2 giờ tối thì out. Song mấy đứa Nho nho nhỏ nói, khi chị dâu đi vắng không nên trêu anh đại, không nhìn thấy áp khí anh đại nơi đó bất thường sao, ngoài tám trăm dặm còn chết công người. Ngoại trừ mở hai acc mang theo chị dâu đi thăng cấp thì là thăng cấp, so với mấy bạn cây thuê còn tốc độ hơn.

Buổi tối thứ năm, Hạ Thần theo lệ thường log game mang Tiểu Vũ đi thăng cấp, mở hai cửa sổ TLBB, tìm một chỗ bật auto đánh quái. Bản thân thì mở web nhận mail, xử lý một ít chuyện trong công ty kia.

Mấy ngày nay Tiểu Vũ không online, Thích Duyệt Vi cũng không onl, người trong bang có lẽ cũng đã quên cô ta. Hạ Thần cũng không nhắc đến, chẳng qua đôi phương không phải tự dưng biến mất, bị người âm thầm ngáng chân, bận tối mảy tối mắt, ở đâu mà còn lo lắng chuyện chơi hay không chơi.

Hạ Thần nhìn tập tài liệu, có chút đau đầu, có lẽ kế hoạch thay đổi quá mức máy móc, cũng khiến bản thân có phần bị động. Nhận một cái SMS, rồi bắt đầu xem mail.

Chỉ có điều vừa xem mấy cái, tay nắm chuột liền ngừng lại. Anh còn nhớ rõ cùng Tiểu Vũ gửi mấy cái mail, địa chỉ người gửi anh cũng vẫn nhớ rõ. Nhưng lúc ấy anh không phải dùng hòm mail này mà thôi.

Đến đăng ký làm thực tập sinh? Hạ Thần nhìn rồi mỉm cười, mấy hôm trước mới vừa phát hiện hai người ở cùng một trường, hôm nay ngay cả mail cũng đã gửi tới, này có tính đôi phương đang dụ dỗ mình không?

Mở mail, sơ yếu lý lịch trực tiếp viết bên trong, không kèm theo văn kiện. Hạ Thần kéo xuống lướt qua một chút, khi thấy được họ tên ba chữ ở phía dưới, không thể không nói có chút kinh ngạc.

Vũ Hàm Anh...

Nói có bao nhiêu kinh ngạc, kỳ thật cũng không có gì kinh ngạc. Hạ Thần nhìn ba chữ 'Vũ Hàm Anh', quả nhiên rất phù hợp cảm giác 'Tiểu Vũ', ngay cả tên cũng rất phù hợp.

Buổi tối hơn 9 giờ, Vũ Hàm Anh chạy xuống lầu mua hamburger lót dạ, nhân tiện lấy nước vào bình, vừa muốn lên lầu di động liền vang lên. Móc ra, số lạ, không biết. Cúp điện thoại hưng phấn một trận, là nơi cậu đăng ký thực tập gọi điện tới, buổi sáng chủ nhật đi phỏng vấn.

Vũ Hàm Anh chạy lên lầu, mới nhớ tới, chủ nhật phải đi phỏng vấn, cậu còn chưa có chính trang, thứ bảy nhất định phải đi mua. Nơi đăng ký cách nhà không xa, hay là thứ sáu về nhà trước, tránh sáng chủ nhật đến trễ. Vậy cuối tuần này không có biện pháp log game.

Lên QQ, 'Vợ yêu' đang online. Ảnh đại diện của Yêu em 59 giây và cậu giống nhau, mặc dù không dùng ảnh đại diện mặc định của QQ, nhưng kinh nghiệm một mảnh trắng, cái gì cũng không có. Lần đầu Vũ Hàm Anh còn tưởng do mạng ở chỗ mình quá kém, cả ảnh đại diện cũng không hiển thị được...

.

Tiểu Vũ 21:17:11

Có đó không?

Vợ yêu 21:11:34

Có

Tiểu Vũ 21:18:30

Chủ nhật chồng phải đi phỏng vấn, chắc lại không thể log game

Vợ yêu 21:18:41

Ừ

Vợ yêu 21:18:56

Tôi giúp cậu thăng cấp, không sao

Tiểu Vũ 21:19:11

Vợ yêu vợ thật tốt xD

Vợ yêu 21:19:13

.....

Vợ yêu 21:19:21

Ôn tập tốt đi

Tiểu Vũ 21:19:28

Vợ yêu thật quan tâm xD

Vũ Hàm Anh cùng Yêu em 59 giây tán gẫu một hồi, nhưng vẫn ngoan ngoãn đi xem lại bài, bài tập hoàn thành xong rồi vẫn phải đọc sách, dù sao còn có kỳ thi đề đóng.

Sáng sớm ngày hôm sau, mặc dù buổi sáng không có lớp, mọi người vẫn dậy thật sớm, dọn dẹp kỹ túc xá, thu dọn ba lô, chuẩn bị buổi chiều học xong trực tiếp về nhà, tránh phải chạy thêm một chuyến 6 tầng.

Tuần này Vũ Hàm Anh cũng phải về, nghĩ nghĩ vẫn nên mang laptop theo, mặc dù rất nặng, nhưng vạn nhất công ty thực tập phát thêm mail gì, cậu không nhận được sẽ không tốt.

Buổi chiều lúc tan học cũng vừa lúc trường tiểu học bên cạnh tan học, chờ xe rất nhiều người. Vũ Hàm Anh lúc đầu định theo bọn Giang Đàm cùng ngồi xe về. Nhưng vừa đi qua bãi đỗ xe trong trường thì nghe có người gọi cậu, vốn còn tưởng mình nghe nhầm.

Ngẩng đầu liền thấy người đang đứng phía trước, áo khoác màu đen, cặp kính không gọng, ngoại trừ Hạ Thần cũng không thể là người khác.

“Thầy Hạ...?” Vũ Hàm Anh không kịp phản ứng.

“Cậu muốn về nhà à, lên xe.” Hạ Thần không nói nhiều, chỉ chỉ xe bên cạnh, ý bảo cậu lên.

Vũ Hàm Anh càng lờ mờ, há to miệng không biết nên nói gì. Hạ Thần có chút buồn cười, đem qua còn ha ha trêu chọc anh, lúc này nhìn trái lại lơ mơ ngơ ngác.

“Tiện đường đưa cậu về.” Hạ Thần vươn tay kéo bả vai cậu, mở cửa phốp lá, đẩy cậu vào đóng lại, mới xoay người về chỗ.

Vũ Hàm Anh ngồi ghé phốp lá, ngón tay đã sắp cứng đờ... có chút căng thẳng. Vốn muốn nói không phiền thầy Hạ, mình có thể ngồi xe về.

Nhưng... giờ đã khởi động xe, chẳng lẽ muốn cậu nói xong thì nhảy ra...

“Cảm ơn thầy Hạ.” Vũ Hàm Anh một bộ mặt cứng ngắc. Lại nói tuy cũng đã ngồi qua xe Hạ Thần, nhưng 2 lần đó đều ngồi ở phía sau, hơn nữa một lần còn có Tiểu Thương ngồi cùng, mặc khác lần còn lại căn bản là ngủ, cái gì cũng không biết...

“Nếu cậu muốn ngủ, lấy áo đắp lên.”

“Vâng...” Vũ Hàm Anh trả lời, Hạ Thần lúc vào xe đã cởi áo khoác khoác lên phía sau ghế. Vừa liếc mắt thấy cái áo khoác màu đen, không vươn tay lấy, làm sao mà có thể ngủ được a. Ngồi bên cạnh, người ta lái xe, mình ngáy o o, quá không có ý tứ. Nếu như lần này cậu vẫn ngồi ở phía sau, chắc chắn sẽ ngủ gục chết...

Trong xe rất im lặng, Hạ Thần không nói lời nào, cũng không có thói quen bật nhạc. Vũ Hàm Anh không biết nói gì cho phải, mới đầu còn trái nhìn phải nhìn, sau đó cũng không biết nên làm gì mới tốt, lúng túng cầm đi động ăn loạn một trận.

Chợt nhớ tới, tuần này về nhà còn chưa gọi điện thông báo. Lát nữa về không biết có cơm tối cho cậu hay không.

“Em gọi điện.”

Vũ Hàm Anh thấy Hạ Thần khẽ gật đầu, lúc này mới gọi điện về nhà. Chuông vang lên mấy lần cũng không có người tiếp, còn tưởng không ai ở nhà, vừa muốn cúp, trên điện thoại hiển thị đang kết nối.

Hạ Thần lái xe, chợt nghe bên cạnh Tiểu Vũ nói một câu “Lát nữa về đến nhà”. Người nghe điện thoại bên kia hình như là một phụ nữ, giọng còn rất lớn, nói cái gì, tại sao không báo trước một tiếng đã về a, bà nội của cháu về quê thăm gia đình, cuối tuần mới lên lại. Thím và chú cháu muốn dẫn em cháu ra ngoài...

Vũ Hàm Anh sờ túi áo, “Cháu không mang chìa khóa, lập tức tới Phụ Thành Môn, cháu về tới ngay.”

“Phụ Thành Môn không phải đang kẹt xe sao, nhanh nữa cũng 1 giờ. Chúng ta đã hẹn người ta rồi, để người ta chờ cũng không được a. Sao cháu ra ngoài không mang theo chìa khóa a.”

Vũ Hàm Anh nhú nhú mày, lại nói cái gì nữa không biết, lần trước cậu ra ngoài quên mang theo chìa khóa, bằng không cuối tuần ở nhà một mình mới là yên tĩnh khó có được.

“Chúng ta chắc ở ngoài ăn cơm phải đến 10 giờ hơn mới về. Cháu ở McDonald’s ngồi một lát đi. Được rồi, cúp a.”

Vũ Hàm Anh không nói gì nữa, trực tiếp cúp. Nhìn bên ngoài trời đã có chút tối, cũng không xác định thật sự muốn đợi ở đâu đó đến 10 giờ hay thế nào.

“Thầy Hạ, thầy dừng ở chỗ nào đó được không, em muốn về lại trường.” Vũ Hàm Anh nắm nắm di động, vẫn nên về trường đi, chủ nhật dậy sớm chút cũng sẽ không kẹt xe.

“Trong nhà em không có ai?” Hạ Thần không dừng xe, cách quãng cũng nghe được đại khái.

“Vâng.” Vũ Hàm Anh không ý tứ sờ sờ mũi, “Lúc ra ngoài em quên mang chìa khóa, có lẽ nên về trường...”

“Đến nhà tôi đi, cách nhà cậu không xa, đợi nhà cậu có người thì đưa cậu về.” Hạ Thần không đợi cậu nói xong chen vào.

“A... ?!” Vũ Hàm Anh không kịp phản ứng, nghiêng đầu nhìn vào mắt Hạ Thần, “Không tốt lắm... quá phiền thầy Hạ.”

“Không sao, nhà chỉ có mình tôi.” Giọng Hạ Thần luôn vô cùng bình tĩnh, cũng luôn bá đạo như vậy, không có một chút cảm giác thương lượng, trực tiếp lái về nhà mình.

Vũ Hàm Anh nhận ra nơi này, quả nhiên chỗ ở của Hạ Thần cách nhà mình không xa, một con phố. Nhưng là khu mới xây, nhà còn rất mới.

Vốn nhìn xe Hạ Thần, cảm giác thấy nhà thầy cũng nhất định đặc biệt xa hoa, nhà hai tầng gì đó. Nhưng khi bước vào cổng thì nhẹ nhàng thờ ra, một căn nhà hình tháp bình thường.

Tầng trệt rất cao, trong phòng cũng không lớn, không tới 60 . Hai phòng và một phòng khách, một phòng là phòng ngủ, một phòng khác làm thư phòng.

Vũ Hàm Anh ngồi trên ghế sofa, trái lại không căng thẳng như vừa rồi, may mắn không phải nhà xa hoa mấy trăm thước vuông, bằng không cậu cả bàn chân nên đặt đâu cũng không biết.

Trong nhà Hạ Thần đồ rất ít, rất đơn giản, đủ đồ dùng, cũng rất có cảm giác một căn nhà, rất ngăn nắp. Có chút giống như bản thân thầy vậy, cẩn thận kỹ lưỡng.

“Kêu đồ bên ngoài hay ăn tạm gì đó?” Hạ Thần nhìn Vũ Hàm Anh thẳng cán bút ngồi trên ghế sofa, cười cười.

“Ăn tạm gì đó là được ạ.” Vũ Hàm Anh vội vàng khoát khoát tay, cậu liếc mắt nhìn tờ thức ăn nhanh trên bàn trà bên cạnh, đắt tiền quá, cả tên cậu cũng chưa từng nghe qua.

“Vậy làm cơm chiên? Cũng không có gì ăn sẵn.” Hạ Thần gật đầu, vào nhà bếp nhìn nhìn, ra hành lang lấy một chén gạo.

Vũ Hàm Anh nhìn Hạ Thần xoay xoay trở lại nhà bếp, mới phản ứng, thầy Hạ là đang muốn... nấu cơm?

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: ‘Đề xuống’

Cửa phòng bếp khép hờ, xuyên qua tấm kính vẫn có thể nhìn thấy tình hình bên trong rõ ràng. Hạ Thần không thay quần áo, vẫn toàn thân áo sơ-mi quần tây, chuẩn bị xong nguyên liệu thì bắt chảo đảo dầu.

Vũ Hàm Anh ngẩn người, nhìn hồi lâu mới nhớ đến vội vàng tới giúp.

Phòng bếp cũng không phải rộng, có thể nói hơi nhỏ, có lẽ do bật bếp, ấm hơn phòng khách. Thầy Hạ một thân âu phục giầy da nấu ăn, Vũ Hàm Anh cảm thấy rất quái dị.

Đối phương thoát nhìn rất thành thạo, hình như thường xuyên làm cơm, điều này khiến Vũ Hàm Anh kinh ngạc. Thầy Hạ một bộ mặt vô cảm, một tay cầm đĩa, một tay cầm môi, chuẩn bị bỏ nguyên liệu vào.

“Cậu ra ngoài đi, đứng đây lát nữa toàn thân lại dính mùi dầu.” Hạ Thần nhìn cậu đi vào, nói một câu, “Tiện tay mang chén đĩa ra.”

“A, được.” Lại nói Vũ Hàm Anh cũng hiểu không giúp được gì, hơn nữa trong phòng bếp nhỏ hai người trở mình đã như muốn dính nhau.

Lượn một vòng, Vũ Hàm Anh mới nhìn thấy tủ chén ở đâu. Quay đầu thì thấy Hạ Thần bắt đầu chiên xào, nút tay áo sơ-mi đều còi, dường như sắp quệt vào cạnh chảo.

“Thầy Hạ, tay áo của thầy sắp quệt vào.” Quả nhiên, trên tay áo trắng dính vết dầu.

“Giúp tôi.” Hạ Thần cúi đầu nhìn nhìn, đổi tay cầm môi, sau đó trực tiếp đuổi tay ra.

“A.” Vũ Hàm Anh vội vàng cúi đầu giúp thầy xắn tay áo, lại chuyển qua bên kia xắn tay còn lại, vừa xắn xong thì cảm thấy đỉnh đầu bị người vỗ nhẹ.

“Mau đi ra, sắp xong rồi.”

Vũ Hàm Anh ‘vâng’ một tiếng, nhanh chóng ra ngoài. Mở cửa ra phòng khách không nén nổi rung mình một cái, vẫn là ở trong ấm hơn. Quay người nhìn nhìn Hạ Thần, quả nhiên cao hơn cậu rất nhiều, mình đại khái tới cỡ eo người, nếu không sao vừa vươn tay đã bị vỗ trúng đầu...

Lại nói Vũ Hàm Anh không thích ăn nhất cơm chiên, chủ yếu vì không thích mùi dầu ngửi thấy ở cơm chiên. Nhưng hôm nay bởi vì quá đói mà không khó ăn, Hạ Thần chiên cơm cũng rất ngon. Có rất nhiều nguyên liệu phụ, tôm lớn được bóc vỏ khiến người thấy đã thèm ăn.

Có lẽ Vũ Hàm Anh ăn khá chuyên chú, trên bàn cơm mặc dù hai người không nói chuyện, nhưng cũng không còn cảm thấy lúng túng, ngược lại rất tự nhiên.

Ăn cơm xong Vũ Hàm Anh kiên trì muốn đi rửa chén, không thể phiền toái người khác nửa ngày làm cơm, lại còn phải rửa chén. Hạ Thần cũng không nói gì để cậu đi.

Mùa đông rửa chén là một điều đau khổ, mùa hè còn có thể nghịch nước hạ nhiệt độ, nhưng mùa đông nước có vẻ rất lạnh. Vũ Hàm Anh mở van nước, đụng đến một dòng lạnh lẽo liên tục, còn chưa có động tác tiếp theo đã thấy trên tường trước mặt một cái bóng nhảy vào.

“Mở nước ấm.” Hạ Thần giống như chỉ đi tới xem, vươn tay qua đóng van nước, mở nước ấm rồi đi ra.

Bên ngoài trời rất tốt, nhưng thời gian vẫn còn sớm, hơn 8 rưỡi một chút. Vũ Hàm Anh rửa chén xong, nghĩ nếu mình ngồi xe về, không chừng giờ mới xuống xe.

Nhưng 8 rưỡi đến 10 giờ, còn 1 tiếng rưỡi. Cũng không biết người ta có thật 10 giờ sẽ về không, Vũ Hàm Anh cảm thấy cứ ngồi ở chỗ Hạ Thần không thích hợp lắm.

Lúc đi ra Hạ Thần đang ngồi trên sofa đọc báo, “Trong thư phòng có dây mạng, có thể online. Lát nữa nhà cậu có người tới đưa cậu về.”

“Vâng.” Vũ Hàm Anh vẫn cảm thấy có chút áy náy.

Hạ Thần vẫy vẫy tay, ý bảo theo kịp, liền vào thư phòng. Cũng may lần này Vũ Hàm Anh mang theo laptop, không phải mất to trường mất nhỏ hơn một tiếng.

Trong thư phòng bày biện rất đơn giản, một bàn làm việc, rất lớn. Những nơi trống khác đều là kệ sách, loại kệ sách đặt dưới đất này chiều cao cao hơn rất nhiều so với cậu, có vẻ rất đồ độ.

Trên bàn đặt ba máy tính, một máy bàn, hai laptop. Vũ Hàm Anh nhìn miệng không khép được, người có tiền đúng là người có tiền.

Hạ Thần cất hai cái laptop, dọn cho cậu một chỗ.

Vũ Hàm Anh đi qua lấy laptop cắm vào, bàn rất lớn, hai người dư sức. Có điều Hạ Thần ngồi ở đối diện, ngẩng đầu có thể thấy, cảm giác này...

Nhìn màn hình trước mặt, dư quang tự nhiên vừa vặn có thể lướt qua Hạ Thần ở đối diện.

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Tôi tới đây

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ô~ Bang chủ đến rồi

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]:

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu thi xong rồi?

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Chưa, ngày kia đi phỏng vấn, thật hồi hộp, online thả lỏng một chút, ha ha

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Chị dâu ra là chị đang lừa dối

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Bang chủ đại nhân tới, vỗ tay hoan nghênh, hôm nay áp khí của anh đại sẽ trở về bình thường

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]:

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: XD Mấy ngày nay anh so với người cày thuê còn hiệu quả hơn.

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Ha ha, đúng a, làm tôi sợ nhảy dựng, đã cấp 90

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Tôi sắp được làm đại hào rồi

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Cấp 90 tốt nghiệp tiểu học

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: ...

[Bang hội] [Tiểu Vũ]: Đả kích

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Ô ô ô~ Tớ rất cuộc biết tại sao anh đại cấp 90 không thăng

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Ô ô ô~ Cậu hiểu rồi

[Bang hội] [Mạch Sơn Khê]: Đã hiểu

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ha ha ha

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đến chúc phúc, nơi này có khí cầu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Đến đây !!

.

Bang hội một trận trêu chọc, nhưng đã bị hai nhân vật chính hoàn toàn ngó lơ, hai người bỏ đến tán gẫu đội. Tiểu Vũ từ Thương Khó lấy Bút Long trực tiếp chạy tới Đại Lý tìm Yêu em 59 giây chúc phúc.

.

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Đi một tên không?

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: Không đi, tôi sắp out

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Cậu em, hôm nay là bản thân?

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: ???

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: Là bản thân a

.

Vũ Hàm Anh một bên điểm Bút Long, một bên nhìn mặt tán gẫu, nhất thời không hiểu ý đối phương.

.

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Mấy hôm trước chồng cậu luôn log. Hạ bản sao cực kỳ điều luyện a

[Nói thầm] các hạ nói với [đầu óc – choáng váng]: ==

[Nói thầm] [đầu óc – choáng váng] nói với các hạ: Hôm nào mọi người cùng nhau hạ bản sao nữa đi

.

Chồng cậu! Vũ Hàm Anh không đáp lại, nhìn thấy khí cầu bên cạnh đột nhiên bay mất, dưới đất nhiều thiết nhiều hộp quà màu đỏ.

Tiểu Vũ lần đầu nhặt hộp quà, lần trước khí cầu chúc phúc phu thê cậu cũng không gặp được. Vội vàng nhấn hộp quà bên cạnh, nhào a nhào chờ mở.

Động tác Vũ Hàm Anh rất nhanh, xung quanh lại không có ai, tất cả hộp quà bị cậu và Yêu em 59 giây chia ra. Nhặt một đồng viên biến hình, còn có một Trần Thủ Từ Bồ Đan, chất đầy cả tay nải.

Nhấp vào viên biến thô, Tiểu Vũ lập tức lùn một đoạn, biến thành một đại Ngọc Thổ bảo bảo, giống hệt Yêu em 59 giây lần trước.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Đi đi

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi cầu nguyện?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Được

.

Trong tay nài Tiểu Vũ. có hơn 10 bình cầu nguyên, 5 bình có thể đi Thái Hồ cầu nguyên một lần, trước kia lúc chơi bình thường không có thời gian đi cầu nguyên. Nhưng hôm nay thật sự không thích hợp tạo đội hạ bản gì đó, ngộ nhờ đang trên đường hạ bản sao trong nhà gọi điện tới, giữa chừng lui đội không hay. Tùy ý làm mấy hoạt động loại này là tốt nhất.

Tiểu Vũ. không biến trở về, vẫn hình dáng đại ngọc thô, từng bước từng bước nhảy đến trạm truyền tống, định truyền tống đến Tô Châu lại nhảy ra Thái Hồ.

Yêu em 59 giây cười tọa ky, hình như nhún đi theo, cùng đại ngọc thô phía trước nhích từng tí từng tí, miễn bàn có bao nhiêu buồn cười.

Đội cầu nguyên xong thì vô cùng buồn chán, cũng không biết làm gì. Cuối cùng quyết định chạy đến Tuyết Nguyên đánh kiếm Nhật Ký Quái Vật về bày sạp.

Tuyết Nguyên Vũ Hàm Anh cũng lần đầu tới. Trước kia đều chơi cấp thấp, chưa bao giờ dám hy vọng xa vời chạy đến nơi quái cấp bậc cao này. Một đường từ Lạc Dương chạy đến Nhạn Nam, qua Thảo Nguyên vào Liêu Tây, cuối cùng mới đến Tuyết Nguyên.

Tuyết Nguyên là một trong những nơi không tăng sát khí, một mảnh xanh lam, so với khung cảnh Cổ Mộ dễ nhìn hơn rất nhiều. Cấp bậc quái cũng rất cao, 70 đến 80. Đối với Tiểu Vũ. còn chưa đạt trên cấp Nga My tốt nghiệp tiểu học mà nói, đánh vẫn tương đối khó khăn. Nhưng cũng may Yêu em 59 giây đi theo, không có gì khác thái rau.

Tiểu Vũ. lúc đầu còn đánh mấy con, đáng tiếc thật sự bị đại Vũ Đương bên cạnh đá kích, như nhau đều cấp 90, nhưng chênh lệch lại rất lớn. Vì thế biến thân đại ngọc thô, mang theo tiểu ngọc thô bảo bảo chuyển động qua lại bên người Yêu em 59 giây, chờ nhật bao.

Thình thoảng còn phát huy tinh thần, đại ngọc thô nhảy nhảy nhót nhót đi dẫn quái, dẫn một đồng thiếu chút cạp đất, còn khiến Yêu em 59 giây chạy qua cứu người.

Tỷ lệ rơi Nhật Ký Quái Vật không lớn, nhưng tệ nhất cũng nửa giờ có thể rút một quyển. Mang đan cùng bảo bảo, thời điểm tốt có thể được năm quyển. Có điều thứ đồ ấy vẫn phải xem vận khí. Giống như Tiểu Vũ. lúc làm thần khí cấp 1, cần bình khí cấp 40, ở Kiếm Trùng ngay người N thời gian dài mà một thanh cũng không rút. Người khác đều nói chỉ cần đánh 2 tiểu đầu mục là có thể rút một thanh.

Lúc 9 giờ 45, Vũ Hàm Anh bực bội, cậu chỉ nhặt được một quyển Nhật Ký. Nghĩ có lẽ trong nhà sẽ lập tức gọi tới, có thể phải về. Nên logout thu dọn đồ đạc trước, tránh lát nữa lóang ca lóang cuống, quên đồ.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Vợ yêu, chồng phải out

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: ... Out đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Mấy ngày rồi không có thời gian onl

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ngày kia phải đi phòng vấn, thật hồi hộp

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đừng hồi hộp quá

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Với lại chồng còn chưa có chính trang, mai phải đi mua

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ừ, muốn đi làm cần mua một bộ

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Chồng out

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đi đây

.

Vũ Hàm Anh tắt máy tính, nhìn nhìn đồng hồ trên di động, sắp 10 giờ, nhưng vẫn không có điện thoại gọi đến. Hạ Thần ở đối diện không biết có phải đang làm việc không, trong phòng rất im lặng.

Vũ Hàm Anh sợ quấy rầy Hạ Thần, tắt máy tính nhẹ tay nhẹ chân cất vào ba lô, sau đó không có gì làm. Tựa lưng vào ghế ngồi, cầm quyển XXX đại cương bắt đầu đọc. Tuy nói cuối tuần phải thi thuộc lòng, đáng tiếc giờ cũng đọc không vào, ngược lại càng đọc càng buồn ngủ.

Tiểu Vũ. out sau đó Yêu em 59 giây ở trong bang nói một câu cũng chuẩn bị out. Lại bị mọi người hi hi ha ha trêu một trận, nói cái gì phụ xướng phụ tùy...

.

[Bang hội] [Nho nho nhò~]: Chị dâu vừa đi, anh đại lại đi trộm gà

[Bang hội] [Gió-er cát-er tôi nôn]: Phải a, anh đại out thực sớm, hằng ngày không phải đều là người out cuối cùng sao

Hạ Thần không để ý đến bọn họ, cũng tắt máy tính, nghĩ lát nữa đưa Tiểu Vũ về nhà. Nhưng ngẩng đầu liền nhìn thấy Vũ Hàm Anh ở đối diện này giờ rất im lặng... đang ngủ.

Tướng ngủ còn rất nhã nhặn... hơi cúi đầu, hai tay cầm sách.

Cũng do mấy ngày nay vội vàng viết đồ án, còn phải chuẩn bị nội dung thi đề đóng, người trong toàn ký túc xá chiến đấu hăng hái đến hơn nửa đêm 1, 2 giờ, sau đó lại dậy rất sớm đi học. Cuối kỳ ở đại học đều là địa ngục. Vũ Hàm Anh cả tuần bị hành hạ, lúc này ngồi trong phòng âm áp, còn cầm quyển sách thôi miên, rất nhanh ngủ mất.

Hạ Thần có chút dờ khóc dờ cười, tắt máy tính đứng lên. Lấy xuống quyển sách Vũ Hàm Anh đang cầm trên tay. Nhìn đồng hồ, cũng không biết trong nhà em ấy khi nào mới gọi điện tới.

Vốn nghĩ mở điều hòa, nâng nhiệt độ trong phòng lên một chút, như vậy ngủ một lát sẽ không bị cảm lạnh, nhưng cũng ngủ không bao lâu, ngược lại sẽ quấy rầy cậu ấy nên cũng mặc kệ.

Có điều Hạ Thần ngồi đợi ở bên cạnh một hồi liền nhú nhú mày, lại nhìn đồng hồ đã hơn 11 giờ, di động Vũ Hàm Anh vẫn im lặng, không có ai gọi tới.

Hạ Thần đọc sách thêm một lát, đứng lên muốn gọi Vũ Hàm Anh qua phòng ngủ lên giường nằm, đã cuộn trên ghế 1 giờ, còn ngốc lát nữa người nhất định sẽ bị sái cổ, mai tỉnh dậy cổ không đau mới lạ.

Nhưng nhìn nhìn tướng ngủ của Vũ Hàm Anh, không lên tiếng đánh thức. Đi qua vuton tay ôm, bế ngang người lên.

Lại nói, tuy Vũ Hàm Anh so với Hạ Thần thấp hơn một cái đầu, thân thể cũng gầy ốm, nhưng trọng lượng một đại nam sinh vẫn có. Cũng may phòng ngủ cách thư phòng không xa, Hạ Thần bế coi như không vất vả lắm.

Phòng ngủ không mở đèn, Hạ Thần cũng không còn tay bật, cứ thế trực tiếp đá cửa đi vào. Vừa tới bên giường, không cẩn thận đụng trúng cái tủ thấp bên cạnh, cửa kính ‘choang’ một tiếng, mặc dù không lớn, song cũng rất chói tai.

Vũ Hàm Anh tưởng đang nằm mơ, cảm giác bay bổng nhẹ, như đang trên mây, chung quanh còn ẩm ẩm, nhưng làm gì có đám mây nào cứng vậy. Nghe thấy bên tai có tiếng động the thé, đột nhiên tỉnh ra mấy phần. Nhất thời chưa kịp phản ứng, trước mắt tối đen, dường như còn đang di chuyển...

Vũ Hàm Anh hoảng sợ, nhưng đợi mắt cậu thích ứng bóng tối, sau khi thấy rõ ràng tình cảnh của mình càng ngây người. Theo bản năng giãy một cái, muốn từ trong ngực Hạ Thần nhảy xuống. Một đại nam nhân để người bế ngang như công chúa, ‘teng’ mặt liền đỏ, rất dọa người.

“... Thầy Hạ!”

“Đừng nhúc nhích...”

Hạ Thần nào nghĩ người sẽ tỉnh còn đang bế đi tới, vốn đang không tốn sức, bị Vũ Hàm Anh trong ngực giãy một cái, lời còn chưa nói hết, đã cảm thấy có chút không trụ được, cả thăng bằng bản thân cũng không vững.

“A.” Vũ Hàm Anh rên một tiếng, trên trán bị cằm Hạ Thần đập vào, đau gần chết. May mà té trên giường, mềm mại, sau lưng không đau. Nhưng bị một thân thể cao hơn một cái đầu đè xuống... đã sắp hít thở không thông.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Ở chung

Vũ Hàm Anh đau thiếu chút nước mắt nước mũi chảy ra.

“Không sao chứ?” Hạ Thần vội vàng chống hai tay ngồi dậy, sợ đè đau em ấy.

“Không, không sao.” Vũ Hàm Anh che trán, vừa này còn đang mơ mơ màng màng ngủ, đột nhiên bị đập một cái, tỉnh táo là chắc chắn, nhưng vẫn có chút mơ hồ.

Trong phòng không bật đèn, khoảng cách giữa hai người khá gần, Vũ Hàm Anh rõ ràng cảm thấy trên người nóng hầm hập, ngẩng đầu liền nhìn thấy ánh mắt Hạ Thần, rất sáng, khiến ngực cậu không hiểu tại sao đập thật nhanh.

Giường nhẹ vang một tiếng, Vũ Hàm Anh cảm thấy chỗ lõm bên người nâng lên, người bên cạnh rời đi, đèn trong phòng lập tức sáng.

“Đau sao? Cần bôi thuốc không?”

Vũ Hàm Anh chỉ cảm thấy trên trán hơi nóng, chắc là đỏ, nhưng không nghiêm trọng lắm, lắc đầu. Lần đầu tiên thấy Hạ Thần không đeo kiếng, không biết có phải ảo giác không, dường như mang cho người ta chút cảm giác dịu dàng, không lạnh nhạt như trước.

“Không sao thì ngủ tiếp đi.” Hạ Thần nhìn Vũ Hàm Anh có chút mơ hồ, lắc đầu.

Vũ Hàm Anh thật sự chưa tỉnh hết mộng, tuy mở to mắt, nhưng so với buồn ngủ thì không khác bao nhiêu, nghe Hạ Thần nói, phản ứng mấy giây liền nằm xuống nhắm mắt lại.

Nhiệt độ phòng ngủ trái với thư phòng thấp hơn rất nhiều, còn rất tự giác tiến vào trong chăn, co co rút rút. Vươn tay đụng trúng cái gì đó lạnh lạnh. Vũ Hàm Anh hí mắt nhìn nhìn, là cặp kính không gọng, nếu không sao thấy Hạ không đeo kính. Nghĩ như vậy, thuận tay nắm chặt trong hai tay, ngủ.

Hạ Thần vừa buồn cười vừa bất đắc dĩ, nhìn Vũ Hàm Anh mở cặp mắt to nhìn kính của anh hồi lâu, cuối cùng lại nằm ngủ luôn...

Nghĩ nghĩ, đóng cửa tắt đèn, Hạ Thần trở lại thư phòng.

Vũ Hàm Anh buồn ngủ vô cùng, làm thiệt nhiều mộng, đột nhiên nhớ tới 10 giờ phải về nhà, lập tức tỉnh. Ngồi dậy xung quanh rất tối, không thấy rõ gì. Nhưng khẳng định không phải thư phòng ban này, không biết mình làm sao chạy đến giường lớn.

Vừa định bò xuống giường đi xem mấy giờ rồi, tay liền đụng trúng một thứ nóng hằm hạp. Vũ Hàm Anh hoảng sợ, nhanh chóng rời lòng tay, lúc này mới nhìn thấy bên cạnh còn có người nằm nghiêng.

Hạ Thần không bị cậu làm tỉnh giấc, Vũ Hàm Anh thở phào nhẹ nhõm, cứ như vừa làm chuyện xấu gì. Nhớ đến lúc này dường như bị Hạ Thần bế đến phòng ngủ, còn bị đập trán.

Ánh mắt thích ứng bóng tối, đồng hồ trên tường chỉ 4 giờ hơn. Vũ Hàm Anh ngồi không dám động dậy, sợ đánh thức người bên cạnh. Tay sờ sờ tìm, thích thích đập vô cùng nhanh, gần như muốn đánh thủng màng nhĩ. Không biết có phải do vừa rồi sợ quá mức không, đã nửa ngày vẫn không bình phục.

Lúc Hạ Thần ngủ hơi cau mày, góc cạnh rõ ràng trên khuôn mặt so với bình thường khiến người gần gũi hơn. Vũ Hàm Anh nghĩ người hơn nửa ngày, đột nhiên nghĩ đến Yêu em 59 giây. Hai người đều một bộ mặt băng sơn, trầm mặc ít nói, cũng đều cường thế vô cùng.

Lần trước lúc nói chuyện phiếm với Yêu em 59 giây, nghe giọng điệu thì anh ta cũng ở trong trường đại học của mình, nhưng cuối cùng không nói thêm gì, Vũ Hàm Anh bị ý nghĩ vừa bốc lên làm hoảng sợ, không phải học trưởng không phải học đệ, sẽ không phải thật sự là thầy giáo chứ?

Suy nghĩ miên man nửa ngày, trạng thái buồn ngủ hoàn toàn biến mất. Vũ Hàm Anh gãi gãi đầu, không biết đi động mình ở đâu, trong nhà có gọi điện tới không. Nhưng tám phần là không có, nếu không Hạ Thần cũng sẽ gọi cậu một tiếng.

Cứ thế cuối cùng xuôi theo lại nhẹ nhàng nằm xuống, 4 giờ hơn, quấy rầy giấc ngủ của Hạ Thần dường như không phúc hậu lắm. Nhưng lần qua lần lại như thế nửa ngày, cậu vẫn không ngủ được, mở to mắt nhìn trần nhà.

Trong phòng quá im lặng, cả tiếng đồng hồ cũng không có, ngẫu nhiên tiếng hít thở của Hạ Thần bên cạnh dường như rất rõ ràng, khiến Vũ Hàm Anh có chút không tự nhiên. Nhưng không tự nhiên thế nào cậu cũng không nói được, khó ngủ, hoặc nói có chút hưng phấn...

Đợi Vũ Hàm Anh ngủ lại đoán chừng trời đã sắp sáng. Lúc ý thức mơ hồ người nào đó mới phát hiện một chuyện càn 毖! Cậu chưa có tắm, cũng không thay quần áo, trực tiếp ngủ trên giường người ta...

Sáng 7 giờ hơn, khi Hạ Thần thức dậy Vũ Hàm Anh đang ngủ say. Quần chăn rút bên trong, đoán chừng trong tay còn nắm mất kính anh.

Cũng không đánh thức em ấy, ra ngoài rửa mặt. Đêm qua bận đến khuya, Quân Triết lại gọi điện thoại thăm hỏi nửa ngày, mới chuyển đến vấn đề chính. Nói ông cụ bên nhà có ý muốn anh về ăn tết. Còn bảo anh nhanh chóng gặp mặt Tiểu Vũ, tết trực tiếp mang về nhà, xong việc.

Hạ Thần nghĩ đến tiểu Vũ đang say ngủ trong phòng bên cạnh, chỉ cười cười, nói hai chữ, “Đã gặp.”

Bên kia Quân Triết liền vỗ tổ, tiếng la hét rất nhanh kéo đến, không nhìn ra Hạ Thần nhanh tay vậy. Cái gì bộ dáng thế nào a, tính cách được không, bla bla một đống.

Hạ Thần nghĩ nghĩ, “Rất nghe lời, rất biết điều, bộ dáng rất đáng yêu.”

Quân Triết ha ha cười nửa ngày, nói anh đại anh hết thuốc chữa. Anh dám nói không có tình cảm với người ta, không thích? Trước kia hỏi đánh giá của anh với người khác, tới giờ đều là một câu, ‘Ừm...’

‘Ừm’ xong sẽ không nói tiếp, anh đại người ta căn bản không mở mắt nhìn qua, đừng nói đến suy nghĩ đánh giá...

Hạ Thần không cùng cậu ta tranh luận, hỏi mua chính trang phải đi đâu.

Thật ra hỏi Quân Triết cũng khó. Cậu hầu như không ra ngoài mua quần áo, đều trực tiếp đặt may, hơn nữa cũng do thư ký thu xếp, nhiều nhất động động mồm mép. Cuối cùng ghen xuất ra hai chữ... “Tây Đan”... Mấy cô gái trong công ty không phải rảnh rỗi đều hẹn đi Tây Đan mua quần áo... sao...

Tây Đan là khu mua sắm lớn ở Bắc Kinh.

Hạ Thần rửa mặt xong, nhìn nhìn trong tủ lạnh, không có nguyên liệu. Tiểu Vũ bên kia lại ngủ rất say, không biết khi nào tỉnh. Đơn giản chạy một phen ra ngoài mua đồ ăn sáng.

Lúc trở lại đã sắp 8 giờ, xếp hàng chờ nửa ngày. Mở cửa liền nhìn thấy Vũ Hàm Anh ngáy ngốc ngồi trên giường, quả nhiên trong tay còn nắm mắt kính anh...

“... Thầy Hạ!”

Vũ Hàm Anh vèo từ trên giường bước xuống, lúc này thật sự buồn ngủ đã hoàn toàn biến mất, xấu hổ quá sức, lại ở đây cả đêm.

“Đã mua bữa sáng,” Hạ Thần nhấc một túi to trong tay lên, “Nhanh đi rửa mặt, đã chuẩn bị cho cậu, tới WC có thể thấy.”

“A, vâng,” Vũ Hàm Anh sờ sờ mũi, ngửi thấy mùi tàu hủ nước đường và bánh chiên, thật sự có chút đói, trong bụng một trận sôi sùng sục. Nhanh chóng chạy vào WC, quả nhiên, ca bàn chải khăn mặt đã chuẩn bị tốt.

Lúc đi ra trên bàn bữa sáng đã dọn ngay ngắn. Vũ Hàm Anh nhìn, trong lòng đột nhiên không rõ cảm xúc. Cậu đã không nhớ được bao lâu trước kia có người có lòng đi mua đồ ăn sáng cho cậu.

“Ăn xong tôi lái xe đưa cậu về,” Hạ Thần đưa chìa cho cậu, “Còn có, mắt kính của tôi.”

Vũ Hàm Anh vốn đang cay cay hốc mắt, nghe được hai chữ ‘mắt kính’ lập tức cả mặt đỏ thắm, thế nào mà đi ôm mắt kính người ta ngủ cả đêm... Vội vàng đưa trả lại thầy.

Lại nói Vũ Hàm Anh buổi sáng ăn quá nhiều, lúc ngồi trên xe sắp nôn ra. Âm thầm phi nhỏ bản thân mất mặt, nhưng thầy Hạ mua cũng nhiều lắm, không ăn lãng phí.

Cái gì mà lái xe đưa cậu về, thật sự rất xa xỉ... Hai nơi căn bản cách nhau một con phố thôi, có lẽ đi bộ cũng không dùng hết 10 phút. Hạ Thần xuống gara tầng hầm lấy xe đi lên cơ bản cũng 10 phút, khởi động chạy ra không tới 2 phút đã nhìn thấy một hàng tòa nhà 6 tầng...

“Tiểu Vũ.”

Vũ Hàm Anh vừa muốn xuống xe, tay run lên, bị Hạ Thần đột nhiên một câu ‘Tiểu Vũ’ làm hoảng sợ.

“Cậu có phải muốn mua quần áo?”

Vũ Hàm Anh càng run rẩy, vốn lúc Hạ Thần gọi cậu tiểu Vũ có chút có tật giật mình, nghĩ đến TLBB. Nhưng cậu vốn họ Vũ, gọi tiểu Vũ cũng không có gì. Chỉ là mua quần áo...

“Tôi nhìn thấy giấy mời thực tập của cậu vào ngày chủ nhật,” Hạ Thần ngược lại rất bình tĩnh, thuận miệng nói ra, chỉ chỉ.

“A, đúng à, hôm nay đi,” Vũ Hàm Anh vừa rời ở trên xe còn nhìn sơ yếu lý lịch của mình, ngoài ra còn có giấy giới thiệu công ty, nghe thầy nói vậy gật đầu.

“Đi Tây Đan?”

Vũ Hàm Anh lặng đi một chút, chưa nghĩ ra đi đâu mua quần áo. Nhưng Tây Đan... cuối tuần, nhất định rất nhiều người, kẹt xe tất nhiên không thể thiếu. Hơn nữa quần áo nơi đó thật sự không rẻ...

“Tôi đưa cậu đi, vừa lúc tiện đường.”

Song cuối cùng Vũ Hàm Anh vẫn đồng ý, nhanh chóng chạy lên lầu thả ba lô, chủ yếu nhất là lấy tiền! Ra ngoài mua quần áo sao có thể không mang theo đủ tiền.

Lên lầu gõ cửa nửa ngày mới nghe được có tiếng động, đợi cả buổi, có thể còn chưa rời giường đi.

“Sao hôm nay đã về?” Mở cửa là chú của Vũ Hàm Anh, vừa nhìn đã biết chưa tỉnh ngủ. Mở cửa liền vói trong nhà hô một câu, “Em ở phòng ngoài nghe thấy cũng không biết mở cửa.”

Thím từ bếp đi ra, mắt nhìn Vũ Hàm Anh, “Em nghe gì. Cửa bếp đóng mà.”

Vũ Hàm Anh lên tiếng chào hỏi bọn họ, vào phòng thả laptop, lấy tiền chuẩn bị xuống lầu.

“Rót đồ này.”

Vũ Hàm Anh vội vàng, sợ Hạ Thần ở dưới lâu đợi lâu. Nghe bên ngoài đang nói gì đó, đây là thông báo tuyển dụng gì a, cháu nghĩ đông muốn đi làm?

“Đúng a, cháu tìm được một chỗ, nghỉ đông đi thực tập.” Vũ Hàm Anh trả lời một câu.

“Ồ, công ty này thím có nghe qua a. Em thím ở đây, mới làm hơn một tháng.” Thím cảm tò giấy Vũ Hàm Anh làm rót nhìn nhìn, “Người ta yêu cầu cao lắm, thực tập sinh không đùa được a, cháu lại không có kinh nghiệm làm việc.”

Vũ Hàm Anh nghe xong không nói gì, vốn lúc gửi vào cũng không có bao nhiêu hy vọng. Người bên ngoài còn đang nói cái gì ngành này em thấy rất thích hợp với anh a, lại có nhiều năm kinh nghiệm như vậy, công ty này quyền lợi so với bên anh tốt hơn nhiều. Anh cũng đôi nơi đi, gửi cái sơ yếu lý lịch, chắc chắn so với nó xác suất cao hơn a.

Động tác Vũ Hàm Anh dừng lại một chút, lời này tất nhiên không nói với mình rồi, là thím đang nói với chú. Trong lòng đột nhiên cực kỳ khó chịu.

“Cháu ra ngoài một chuyến, chắc tối mới về.” Vũ Hàm Anh nhìn bọn họ còn đang xem tờ giấy kia, nói một tiếng liền ra cửa. Xuống một tầng mới nghe có người nói, mang theo chìa khóa, đừng lại quên. Ai mà cứ chờ mở cửa cho a, phải ra ngoài nữa.

Vũ Hàm Anh sờ sờ túi áo, may mắn có mang theo chìa khóa. Một hồi chạy xuống dưới lầu, xe Hạ Thần thực chói mắt, liếc cái có thể nhận ra, không ra ngoài cũng có thể thấy được.

Hạ Thần đang bắt đầu đi gửi tin nhắn, Quân Triết sáng sớm đã gửi tin qua, hỏi tiến triển thuận lợi không, có phải muốn đi Tây Đan mua quần áo, thuận tiện mua luôn cái nhẫn kim cương tặng đi. Sau đó lại thêm 2 tin nhắn, của Hạ Ngạn và tiểu Mặc, nội dung không cần xem anh cũng biết. Quân Triết quả nhiên cái gì cũng không nhìn được, một đêm người người đều hay.

“Nhanh thật.” Hạ Thần ngẩng đầu thấy Vũ Hàm Anh chạy tới, thuận tay xóa hết tin nhắn.

Cuối tuần đi Tây Đan, một lựa chọn không sáng suốt, giao thông tắc nghẽn. Cửa hàng căn bản 10 giờ mở cửa, đúng lúc lắm người, trên đường xe nhiều không phụ sự mong đợi của mọi người.

Cũng may ở trong xe không lạnh, Vũ Hàm Anh nghĩ dù sao so với mình chen chúc bus chạy tới đây tốt hơn nhiều. Huống hồ còn là xe tốt như vậy...

Có điều say xe là một vấn đề lớn...

Vũ Hàm Anh hơi say xe, không nghiêm trọng lắm. Nhưng ở trạng thái ăn no lại khác. Trên đường kẹt xe, đi đi ngừng ngừng, lắc lắc khiến bụng cậu không thoải mái.

Hạ Thần nhìn sắc mặt em ấy không tốt, không cần nghĩ cũng biết đang say xe. Nhưng không nói với anh, tự mình chịu đủ. Dứt khoát tùy tiện tìm một quán cà phê nhỏ ngừng lại, vào trong để em ấy nghỉ ngơi một lát. Dù sao vẫn còn thời gian, không cần sốt ruột.

Đợi đến khi thật sự đến Tây Đan đã sắp 11 giờ. Vũ Hàm Anh cùng Hạ Thần cũng không đói, liền đi mua quần áo trước.

Lại nói hai nam nhân cùng nhau đi dạo cửa hàng mua quần áo thoát nhìn thật sự rất quái dị, có chút kỳ cục. Nhưng kỳ quái hơn là Hạ Thần đứng cạnh, rõ ràng đến chọn quần áo, nhưng có cảm giác nhìn không chớp mắt... khiến Vũ Hàm Anh ngấm mấy lần, ghen không có ý tứ bật cười.

Hai người dạo qua một vòng, tốc độ khá nhanh. Vũ Hàm Anh một món cũng không tìm được, không phải cậu không vừa mắt, mà là nơi này không thích hợp cho sinh viên như cậu, tiền mang không đủ...

Hạ Thần trái lại không nói gì, đi thêm một vòng nữa. Giúp cậu lấy mấy bộ, để cậu chọn. Vũ Hàm Anh đều cảm thấy rất được, nhưng giá cả khá cao...

Xoay hết vòng thứ hai, Vũ Hàm Anh liền yên lặng từ bỏ, nếu cậu thật sự mua, tháng sau chắc chắn thất cổ, không cần ăn cơm. Hạ Thần thì mua vài bộ, nhưng người ta không thử, chỉ đại khái nhìn hiệu, trực tiếp trả tiền đóng gói.

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn thời gian hiển thị trên điện thoại, bọn họ dạo cửa hàng quả thật thần tốc, 12 giờ, cả một tiếng cũng không cần. Nhớ lần trước cùng mấy tên bốc lửa Giang Đàm ra ngoài, có người dẫn theo bạn gái. Bọn họ từ 10 giờ cửa hàng mở cửa đi vào, mãi đến 4 giờ chiều mới đi ra, cơm trưa không ăn, chân mỗi đến muốn đứt rời.

“Đi đâu ăn?” Hạ Thần nhìn đồng hồ, tuy không đói lắm. Nói xong đem một đồng tử chuyển tới trước.

Vũ Hàm Anh tưởng thầy muốn lái xe, liền nhận lấy đồ, “Em cũng không biết, đâu cũng được.”

“Về thử quần áo, mai mặc cái nào vừa.”

Vũ Hàm Anh đang định trả lời, có điều lời muốn nói ra đều ghen lại, cái gì gọi là ‘về thử’...

“Mấy cái này...” Không phải cho mình chứ?

Vũ Hàm Anh miệng dài ra, gương mặt nhìn Hạ Thần nửa ngày nói không nên lời, nhưng về mặt đã đem hết những gì cậu muốn hỏi biểu đạt ra...

“Tôi thấy cậu không mua gì.” Hạ Thần nói, mở khóa xe, để cậu thả đồ tới chỗ ngồi phía sau, “Ra ngoài nhận lời thực tập, quan trọng nhất vẫn nên ăn mặc chính quy một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: ‘Nhân yêu’

Từ Tây Đan trở về rất thuận lợi, chưa tới nửa giờ đồng hồ, không kẹt xe. Hạ Thần đưa Vũ Hàm Anh đến dưới lầu, mới dặn dò một tiếng, sáng mai 9 giờ chờ thầy ấy, đưa cậu đi phỏng vấn.

Vũ Hàm Anh gật đầu, mang theo ba túi âu phục đi lên. Đứng ở cửa sổ hành lang tầng hai còn có thể thấy được bóng xe màu đen. Vốn cậu cũng không muốn Hạ Thần mua cho cậu mấy bộ này như thế. Nếu là một hai đồng cũng sẽ không từ chối, nhưng mấy bộ âu phục này một bộ so một bộ mắc hơn. Đoán chừng hiện tại tiền trong ngân hàng của cậu còn lâu mới đủ.

Nhưng chuyện Hạ Thần đã quyết định, khẳng định không có đường thay đổi... Vũ Hàm Anh đầu đầy hắc tuyến, thầy Hạ quá cường thế đi. Ít ăn bớt mặc mấy tháng, chắc có khả năng trả lại tiền cho thầy....

Trong nhà không có ai, đại khái đều đi chơi. Vũ Hàm Anh tự mở cửa, về phòng nghỉ ngơi. Mang ba bộ quần áo ra thử trước, đều rất vừa người, nhưng mặc vào cảm thấy có điểm lạ, có thể do chưa bao giờ mặc chính trang.

Thử xong quần áo cẩn thận treo lên, Vũ Hàm Anh ngã xuống giường lăn hai vòng, cảm điện thoại suy nghĩ, nên gửi tin nhắn cho thầy Hạ không. Cuối cùng vẫn ấn tách tách, nói với thầy một tiếng quần áo rất vừa, lại hỏi hỏi xem thầy về đến nhà chưa.

.

Một tin nhắn mới [Thầy Hạ]:

Vừa là được. Tôi còn ở bên ngoài, buổi chiều có hẹn, không biết mấy giờ mới có thể về

13:17:11

.

Tin nhắn cách mấy phút mới hồi lại, Vũ Hàm Anh nhìn mấy lần, đối phương dường như đang lái xe, cũng không gửi thêm gì, để thầy chú ý lái.

Gửi tin xong mới chậm chậm từ trên giường ngồi dậy, ôn ôn tập tập, cậu một chút cũng đọc không vào. Quả quyết mang laptop ra, khởi động máy chơi game.

Trên QQ Yêu em 59 giây dường như đi vắng, Vũ Hàm Anh trực tiếp đổ bộ vào game, Tiểu Vũ. đứng trong thành Đại Lý.

.

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Tôi tới đây

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Oa, chị dâu tới rồi!

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Nho Nhỏ

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị rốt cuộc đã tới, hôm nay thật nhàm chán

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Trong bang không có ai, mọi người biến mất tập thể!

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Trách không được, hôm nay im lặng hiếm có

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị dâu, em hộ tống chị làm nhiệm vụ nha

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Cậu không đi hoạt động sao?

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Hoạt động làm chán rồi

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: Vậy đi thôi, nhiệm vụ Võ Di chưa làm xong

.

Vũ Hàm Anh lật lật khung hảo hữu, quả nhiên, trong bang không có ai online, tên Yêu em 59 giây cũng xám.

Nho nho nhỏ ném qua lời mời tổ đội, hai người chạy đến Võ Di làm nhiệm vụ. Tiểu Vũ. cùng Nho Nhỏ cấp bậc không thấp, quét nhiệm vụ rất nhanh, đôi được không ít vàng, tay nải Tiểu Vũ. thoáng chốc phồng lên.

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: !! Nhảm chán !! Vẫn nhảm chán!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Em muốn xem JQ!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu, anh đại không onl chị không thấy chán sao...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: .....

.

Trên đầu Tiểu Vũ. sáu dấu chấm, nhưng lại nói đúng thật có chút nhảm chán. Bọn họ một đường quét quái, từ Võ Di chạy đến Thảo Nguyên. Mặc dù đánh quái rất thoải mái, nhiệm vụ cũng đơn giản, có điều bà vai với cổ có chút đau.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Vậy tiếp tục làm nhiệm vụ không?

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Không làm

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đạo bản đồ đi !! Oa oa nhảm chán

.

Vũ Hàm Anh chống má, để Tiểu Vũ. đi theo Nho nho nhỏ chạy loạn khắp bản đồ. Trên đầu Nho nho nhỏ lập tức thổi đổi tâm tình —— nhảm chán đập bản đồ.

Nhìn đồng hồ, vẫn chưa tới 3 giờ. Quả nhiên có chút nhảm chán... Hồi trước trong bang hội đều vô cùng náo nhiệt, nhưng hôm nay trái lại rất lạnh lẽo. Nho nho nhỏ oán trách Yêu em 59 giây, Mạch Sơn Khê, Hàng ngàn năm bọn họ đều chạy đi đàn đúm, không biết đến mấy giờ mới về.

Ngày trước lúc Tiểu Vũ. login, Yêu em 59 giây đều là người đầu tiên phát hiện, trực tiếp ném qua tổ đội, dẫn cậu đi đánh đánh quái, hoặc là đào mộ hái thuốc... Vũ Hàm Anh nhìn trên màn hình hai người chạy lung tung, phía sau theo một đoàn xe lửa... Rõ ràng đều là mấy chuyện ‘nhảm chán’, nhưng tại sao lúc ấy không biết nhảm chán?

Hai Nga My khắp nơi đầm mò, trước mắt một mảnh màu lam, vừa mới truyền tống qua Tuyết Nguyên liền nhìn thấy một người ngênh tiếp. Tiểu Vũ. đang trong thời gian bảo hộ, màn hình đỏ, đã bị công kích.

Đối phương cũng là Nga My, Vũ Hàm Anh hoảng sợ, màn hình nhấp nháy, mồ hôi lạnh trong lòng bàn tay toát ra. Nhưng trong thời gian bảo hộ không bị tụt máu. Điểm một cái vào đối phương, cấp bậc so với mình thấp hơn... 83... hơn nữa tiểu Nga My nam tên thực đặc biệt... 222

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: 凸

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Ông động kinh cái gì!

.

Acc Tiểu Vũ. còn chưa đập ngọc, nhưng cũng xem như so với 222 kia lớn hơn mấy cấp, nhất thời không tụt nhiều máu.

Vũ Hàm Anh mắt tròn, tuy Tuyết Nguyên là một trong những nơi không thêm sát khí, một nơi giết người tốt. Nhưng cậu lần đầu tiên thấy cấp thấp tới giết cấp cao, hướng chỉ mình nơi này còn trong cái đội, trang bị của Nho nho nhỏ dù không tốt, cũng là lão Nga My 117.

.

[Lân cận] [222]: ???

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Ô ô ô~ cạp đất rồi~

.

Nho nho nhỏ đứng trên người đối phương nhảy tới nhảy lui, sau đó còn cảm thấy chưa thỏa mãn, biến thành vệt bụi uốn éo uốn éo giẫm lên.

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Đáng đời!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Tôi nói đại bang chủ ông theo chúng ta cầu được thượng?

[Lân cận] [222]: Đê, không giết mấy người vài lần ông khó chịu

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: ?

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Có bệnh à. Muốn đánh nhau đi tìm anh đại ấy, bắt nạt chị dâu bọn tôi, không có bản lĩnh

.

222 trên mặt đất không đứng dậy, vẫn nằm. Vũ Hàm Anh nhìn bản ghi chép kênh lân cận, có chút kỳ quái, khẩu khí Nho Nhỏ dường như có quen biết 222 này. Hơn nữa, đối phương dường như cũng biết mình...

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Cạp cạp cạp, chị dâu chị dâu, em giới thiệu với chị

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Cái vị đang nằm trên mặt đất giường mất găm bùn chính là acc của Đại Toán đại bang chủ

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Đủ 2 a

[Lân cận] [222]: Đê! Kéo ông dậy

2 = nhị = gốc

.

Nho nho nhỏ lặng một chút liền trực tiếp ném qua cái kỹ năng, mang 222 trên mặt đất hồi sinh dậy. Dù sao không tổn thất gì, cậu ta đánh cũng không lại, ngược lại còn có thể luân thêm một vòng.

Vũ Hàm Anh nhìn thấy lời của Nho Nhỏ, kinh ngạc một chút, nhớ tới mấy ngày trước một acc nam đi theo bên cạnh Băng * tuyết, hình như là bang chủ, gọi là Đại Toán.

Chẳng lẽ vừa rồi muốn giết mình? Vũ Hàm Anh mắt tròn tròn. Nhưng nhìn cái dạng hiện giờ, ngược lại giống như dâng tới cho mình giết...

.

[Lân cận] [222]: Cậu tìm 59, anh ấy đâu?

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: Không online

[Lân cận] [222]: Đê!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Chưa bị giết đủ à, lại tìm anh đại

[Lân cận] [222]: Vậy Quân tử?

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: Cũng không onl...

[Lân cận] [222]: Cậu ???

[Lân cận] [222]: Thời điểm quan trọng lại không onl

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Đại Toán ông sao thế

[Lân cận] [222]: Không sao, cậu đi

.

Vũ Hàm Anh nhìn 222 mang theo tí máu uốn éo chân muốn đi, có chút khó hiểu. Nhưng Nga My vừa mới bước mấy bước, đột nhiên lại cạp đất.

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Chẳng lẽ vấp đá chết?

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: Không phải ==

.

Vũ Hàm Anh mắt nhìn thẳng, cái này so với vấp đá chết còn kinh hãi hơn. Bên kia nơi không xa một người đang đứng... Đại Toán...

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Phân liệt à...

[Lân cận] [222]: Khốn nạn!

[Lân cận] [222]: Nho Nhỏ giết nó

.

Đại Toán giết xong người lên tọa kỵ muốn bỏ chạy, Nho nho nhỏ lập tức bắn một Lạc Mã Tiễn, nhào tới bùm bùm một trận liền đem người trực tiếp gọt chết. Đại Toán ngã xuống liền không thấy bóng dáng, hình như đi Địa Phủ ăn canh.

.

[Lân cận] [Tiểu Vũ.]: Cậu bị trộm acc?

[Lân cận] [222]: Đê! Bị trộm còn tốt

[Thế giới] [222]: Đê tiện mẹ mày Băng * tuyết !! Chơi thôi! Cậu đây giết cho mày khỏi chơi nữa!

.

Nhìn thoáng qua kênh thế giới, Vũ Hàm Anh hoàn toàn mơ hồ, chẳng lẽ người đang log Đại Toán là Băng * tuyết ?! Bọn họ không phải chung một ổ sao?

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: OMG... Đây là sao Đại Toán? Người đàn bà của ông sao dùng acc ông giết ông a?

[Lân cận] [222]: ???, ?? đàn bà! Khốn nạn

.

Nho nho nhỏ ném qua kỹ năng, hồi sinh 222, thêm vào đội.

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chuyện gì đây?

[Đội ngũ] [222]: Tiểu Vũ, cậu có phải nhân yêu không?

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Bà đây thêm mí vào liền mắng chị dâu!

.

Vũ Hàm Anh bị cậu ta hỏi một câu thì ngáy ra, không nghĩ tới Đại Toán thẳng tính như vậy. Nhìn thấy hai chữ ‘nhân yêu’, càng có chút 囧.

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi là nam

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: !!!!!!!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu! Chị là nam ?!

[Đội ngũ] [222]: Đê, thật sự là nhân yêu

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Oa oa oa, chị dâu chị chị chị chị

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Em có chút kích động

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đê cái em gái ông ấy đê a, chị dâu thích chơi cái gì ông là mẹ chị ấy sao, quản thiên quản địa

[Đội ngũ] [222]: Cậu nói với 59 chưa?

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Anh ta biết

[Đội ngũ] [222]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Anh ấy anh ấy anh ấy anh ấy anh ấy anh ấy anh ấy! Anh đại biết! Biết lúc nào!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Oa oa oa, hai người cũng không nói với em!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: Ách, lúc mới quen, tôi đã nói với anh ta tôi là nam...

[Đội ngũ] [222]: Đê, ra là một người nguyện đánh một người nguyện đau

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Rõ ràng là lưỡng tình tương duyệt!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: = □ =

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Nhưng người ta lưỡng tình tương duyệt ông quản cái rắm a, ông bị nhỏ kia giết cũng không phải anh đại bảo ==

[Đội ngũ] [222]: ... YY nói

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ok

.

Vũ Hàm Anh buồn bực, mặt khác hai người kia không lên tiếng, cảm cộc ở Tuyệt Nguyên không động đậy. Nghĩ nghĩ cũng chạy lên YY, ... nhảm chán thì cũng là nhảm chán...

Vào phòng lần trước, quả nhiên Nho nho nhỏ ở bên trong, còn có Đại Toán. Mạng rất không tốt, đợi lúc cậu lên hình như đã nói xong, chợt nghe thấy tiếng cười 'sang sảng' ha ha ha của Nho nho nhỏ.

"Cười cái rắm a cười." Đền Đại Toán sáng lên, là một giọng nam, nhưng hiển nhiên không giống dạng chín chắn như Yêu em 59 giây, ngược lại có chút cảm giác học sinh trung học.

"Chị dâu chị cũng tới! Vui chết mất." Nho nho nhỏ một điểm cũng không cho Đại Toán mặt mũi, tiếp tục cười, "Vừa rồi Đại Toán nói với em, cậu ta đúng là cái tên ngu ngốc không biết nịnh hót."

"Sao thế?"

Vũ Hàm Anh lục mic ra, cắm vào. Nhấn F2, hình như có thể dùng.

"A a a a a! Chị dâu giọng chị rất dễ nghe! Oa, chẳng lẽ đây là ôn nhu thụ? Oa oa oa, không không không, ngượng ngùng thụ! Ha ha ha, phối với anh đại hoàn mỹ nhất!"

Trong headphones một trận sôi tru, chấn động đến Vũ Hàm Anh nhú mày, bên kia Đại Toán cũng mắng một câu, "Đoan trang đoan trang, cậu còn cần lỗi tại."

Tiểu Vũ: = □ =

"Tiểu Vũ cậu thích ứng là tốt thôi. Kệ cô ta." Đại Toán dường như sớm có ý dìm hàng Nho nho nhỏ, lại cùng Tiểu Vũ nói một lần nữa.

Vũ Hàm Anh 囧囧 nghe. Acc Đại Toán đích thật là Băng * tuyết log. Lại nói hóa ra Đại Toán với Yêu em 59 giấy cùng một bang. Yêu em 59 giấy là bang chủ, Đại Toán xem như phó bang chủ. Tính cách hai người có phần đối lập. Yêu em 59 giấy tuyết đối là mặt vô cảm, thêm cường thế, Đại Toán thì tuyết đối là nóng nảy.

Về sau lúc ấy Tiểu Vũ lần đầu gặp Yêu em 59 giấy, trong bang tranh cãi, Yêu em 59 giấy liền trực tiếp lui ra, thêm vào ‘Định Phong Ba’ của Tiểu Vũ.

Tuy hai người không hợp nhau, nhưng xem như cùng một bang gốc đã lâu, cũng không có gì ‘thâm cừ đại hận’. Giúp Băng * tuyết cũng do bức Yêu em 59 giấy không nói gì đã bỏ đi.

Hôm nay lúc Đại Toán login, nhìn thấy trong bang mấy người mới vào, đang cùng Băng * tuyết nói chuyện phiếm, nói cái gì Tiểu Vũ thật ra là nhân yêu thể này thể nọ, sau đó gạt tiền, Yêu em 59 giấy cho nó trang bị gì gì. Còn nói Yêu em 59 giấy có vị hôn thê, sau đó Tiểu Vũ còn chạy tới giả bộ đáng thương, khiến Yêu em 59 giấy đá cô ta và vị hôn thê ấy khỏi bang.

Đại Toán mới đầu nghe có chút tức giận, cũng nghĩ đến Tiểu Vũ là nhân yêu, lừa gạt tiền, Yêu em 59 giấy ngu ngốc còn mở miệng bao che. Sau đó mọi người tức giận trật đê, cũng không biết sao lại tranh cãi.

Băng * tuyết mắng xong Tiểu Vũ lại bắt đầu chửi Yêu em 59 giấy. Nói cái gì không thích nữ đi thích nam, biến thái vân vân. Tóm lại chính là cô một đại tiểu thư lên nịnh hót cũng không thích cô, chạy tới cưới đứa nhân yêu, có bệnh.

Đại Toán vốn tính khí nóng nảy, Tiểu Vũ có phải nhân yêu hay không còn chưa xác định, mà ngay cả Yêu em 59 giấy cũng mắng, đủ đáng ghét. Không chờ cậu đá người, bản thân đã bị người khác kick tài khoản.

Vốn tưởng xúi quẩy ghé nhà, gặp trúng trộm acc, thế nào cũng không thể log. Lúc sau log một acc nhỏ vào thì thấy acc mình đang trên kênh thể giới mắng Tiểu Vũ cùng Yêu em 59 giấy. Có điều lúc ấy thời gian quá sớm, không có mấy người đang online.

“Cậu em nhỏ đáng thương, ai kêu em đưa tài khoản cho nhỏ kia.” Nho nho nhỏ đồng tình thờ dài, nhưng ngược lại hình như có chút chút hả hê...

Vũ Hàm Anh há hốc mồm nửa ngày không nói ra lời, trách không được Đại Toán thấy cậu liền chạy qua giết, đủ xui xẻo.

“Tiểu Vũ, khi nào 59 giấy về? Nhanh gọi về đi, giúp tôi luân chết nhỏ kia. Khốn nạn, Quân tử cũng không onl. Hôm nay ra ngoài không xem lịch!”

“...”

Hắc tuyến, cậu làm sao biết Yêu em 59 giấy khi nào về... Còn chưa kịp mở miệng nói không biết, chợt nghe Nho nho nhỏ thét một tiếng, khiến nhịp tim cậu trực tiếp lên 200.

Đại Toán ngược lại rất trấn tĩnh, “Lại gì đây?”

“Chúng ta thế nào đều chết hết!”

“Có phải bị quái gặm chết không, ai kêu đứng ở Tuyết Nguyên.”

Vũ Hàm Anh nghe xong vội vàng phóng to cửa sổ game... Quả nhiên, ba người đều ở chỗ Mạnh Bà chờ canh. Bọn họ nói chuyện quá chuyên chú, không ai quan tâm game...

Ra khỏi Địa Phủ Vũ Hàm Anh liền nhìn thấy tin tức hệ thống... đương nhiên không thể nào bị tiểu quái gặm...

Sau này những câu mang tính chất quá khích hoặc trêu chọc tởm vẫn sẽ giữ xưng hô chị dâu/em của mọi người với tiểu Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Phỏng vấn

Tiểu Vũ. ở thành Tô Châu dạo qua một vòng, tí mi xem tất cả sạp hàng một lần, sau đó lại đi Lạc Dương dạo một vòng, chạy đến Cửu Châu Thương Hội lật từng món. Lúc này mới nhớ tới Yêu em 59 giấy có cái cửa tiệm, thuận tay thu dọn một chút.

Đợi đến lúc ngẩng đầu nhìn đồng hồ thế mà đã qua 1 tiếng rưỡi, nhưng tên Yêu em 59 giấy vẫn xám.

Vũ Hàm Anh cảm thấy mình rất nhàm chán, lại đem Cửu Châu Thương Hội lật từ đáy lên trời. Đại Toán cùng Nho nho nhỏ vẫn rất cố chấp, không biết bị người ta đập về bao nhiêu lần rồi.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Ha ha ha

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Bà giết được 2 tên!

[Đội ngũ] [222]: ++++

[Đội ngũ] [222]: Cậu sắp chết +++

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Hai người có lẽ nên về thành trước đi...

Vũ Hàm Anh nhìn tán gẫu đội, cũng không biết nên làm biểu tình gì. Ba người bọn họ đứng ở Tuyết Nguyên, sau khi bị người giết đưa về Địa Phủ, ra lại thành đã bị theo dõi.

Tiểu Vũ. vừa đầy 90 cấp, lại không phải mình luyện lên, kỹ năng đều không quen thuộc lắm, đừng nói gì đến thao tác, là người đầu tiên trở về Địa Phủ. Sau đó Đại Toán và Nho nho nhỏ cũng xuống làm bạn, người bên đối phương nhiều, thật sự không có cách nào.

Bất đắc dĩ ăn canh đi Lạc Dương bỏ máu, Vũ Hàm Anh 囧囧 phát hiện, mình rõ thật đã tới tình cảnh người người căm ghét, vừa bước hai bước đã phát giác có người đi theo mình... Vậy là căn bản đừng nghĩ đến việc ra khỏi thành làm gì...

Đại Toán cùng Nho nho nhỏ đều nóng tính, sau khi bị giết bỏ máu liền chạy đến Nhạn Nam báo thù... Nhưng có thể tưởng, hai người, một thao tác không tốt, một acc quá nhỏ, đương nhiên cuối cùng vẫn chết quay về...

Thế là... chết lại đi, đi lại chết... vô hạn tuần hoàn...

Vũ Hàm Anh nghĩ muốn tìm người hỗ trợ, nhưng ngay buổi chiều, trong bang hội cũng không có ai, mấy người Yêu em 59 giây, Hàng ngàn nắm lại chơi trò mất tích tập thể... Cậu mà đi ra lại vướng mắt vướng mũi gây rối, cản trở...

[Đội ngũ] [222]: Đê, cậu không sợ rớt trang bị!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: (^o^)/~ Thật ra chúng ta buôn bán lời

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Mỗi lần đều kéo thêm 2, 3 cái đệm lưng, mua nhiều lời nhiều~

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu, chị bên đó thế nào a

Vũ Hàm Anh bị hỏi, xoay phương hướng nhìn nhìn bên cạnh, 2 người kia cũng thật cố chấp, theo 1 tiếng rười, thế mà vẫn còn theo...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Còn đi theo

[Đội ngũ] [222]: 凸

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Thật ra không ảnh hưởng gì đến tôi...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu tâm tính chị thật tốt...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi không một mình ra khỏi thành thì không có chuyện gì

[Đội ngũ] [222]: 凸凸凸, còn nói chuyện, cậu lại chết !!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: ! Con bà nó, ông không phải là NM sao, sao không tự mình +++ a

[Đội ngũ] [222]: ...

Hai người lại trở về chạy đến Lôi Đài Lạc Dương bỏ máu, Vũ Hàm Anh nhìn ghi chép nói chuyện trong đội bay xoạch xoạch, muốn đỡ trán, lại cãi nhau.

Lại nói, cũng thật sự khổ cho hai vị nhân huynh đi theo mình, điên điên đeo theo 1 tiếng rười, cũng không dám chớp mắt, một chuyện cực khổ. Có lẽ hôm nay bọn họ đội không được mình ra khỏi thành, chỉ lãng phí thời gian.

Tiểu Vũ. ra thành đơn giản để hái thuốc, đào khoáng, câu cá gì đấy, không ra thì không ra, không tồn thất gì...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Đi Q1 không?

Nhìn hai người chết lại chết, Vũ Hàm Anh lên tiếng đề nghị. Cứ đánh bừa thế cũng không được gì a, dù sao cũng nên đội trong bang có người nói sau.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: ... Chị dâu thật hăng hái

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Hai cậu đã giết 1 giờ 44 phút rồi...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Làm cái gì khác đi, để bọn họ chờ

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Hừm, bà cũng có chút mệt, Đại Toán ông đi không

[Đội ngũ] [222]: ... Nhìn xem cái tổ hợp này! 80! 90! 110! Đánh F mấy a

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [222]: Nhanh nhanh!

[Đội ngũ] [222]: Cậu đã ở Tô Châu! Nhanh

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: ...

Vũ Hàm Anh lần đầu cầm acc cấp cao đi Q1, lại nói cậu với Tam Hoàn thật sự có bóng ma tâm lý. Lúc trước thời điểm đánh F1, F2, mỗi lần tổ đội tự do đi vào đều phải có người chết, đánh vô cùng khó khăn, tình huống hiểm lạ cổ quái tầng tầng lớp lớp.

Tiểu Vũ. là người thứ hai chạy đến nơi Q1 Tô Châu, vừa ngồi xuống đất chờ Nho nho nhỏ tới thì thấy đội ngũ phía dưới nháy nháy, cũng không biết Nho nho nhỏ khi nào ném đội trưởng cho cậu. Có người xin vào đội.

Là một Thiên Sơn 97, Vũ Hàm Anh nhìn nhìn. Thật ra cậu muốn đầy đội mới vào bản sao, có điều...

Xem cậu là tên ngốc sao... = □ = rõ ràng vừa rồi ở đã ngoại giết bọn họ, giờ lại xin thêm đội, âm hồn bất tán...

Đồng ý.

Vũ Hàm Anh nhấn đồng ý, đội ngũ ở màn hình góc trên bên trái thêm một hình nhân vật.

[Đội ngũ] [222]: Đề đề

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Thiên Sơn nhanh, vào

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Nhanh nhanh!

[Nói thầm] [Nho nho nhỏ~] nói với các hạ: Chị dâu !!!

[Nói thầm] [Nho nho nhỏ~] nói với các hạ: Sao chị thêm cái tên Thiên Sơn kia vào !!

[Nói thầm] các hạ nói với [Nho nho nhỏ~]: XDD

Vũ Hàm Anh mở bản đồ, Thiên Sơn từ Lạc Dương một đường chạy tới, vào Tô Châu, biểu thị sắp tới ngay chỗ Q1.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Nhanh nhanh

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Vào

Bên kia Nho nho nhỏ còn chưa kịp phát mặt tán gẫu lần nữa đã thấy màn hình chuyển cảnh, mấy giây sau liền tiến vào phó bản.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: XDD Thích thật

[Đội ngũ] [222]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]:

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]:

Cửa phó bản Q1 chỉ có ba người, Nho nho nhỏ cùng Đại Toán ăn ý một chuỗi chăm chăm. Trong đội đương nhiên không có bóng dáng Thiên Sơn kia, Vũ Hàm Anh đánh xong chữ ‘Vào’ lập tức đem người đá đi, sau đó nhanh chóng tiến phó bản... Cảm giác trên người thật không tệ, cũng không biết bên ngoài Thiên Sơn kia hiện tại có cảm giác gì.

Tiểu Vũ. cười nửa ngày, sau khi mọi người bắt đầu quét quái thì không gõ chữ nữa. Lúc ba người đồng thời Thanh Tâm Phổ Thiện Chú, Vũ Hàm Anh nào còn cười được, chỉ lại há to mồm 囧囧. Lại là một phân đội Nga Mi, hơn nửa lần này ngoại trừ Nga My chẳng còn môn phái nào... rất thuận chúng...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: == Đại Toán ông làm loạn cái gì vậy, ông phá Thanh Tâm + cái P a

[Đội ngũ] [222]: Đê! Ai vừa rồi bảo cậu tự mình thêm máu!

Ba người bọn họ phải kể tới Đại Toán đẳng cấp thấp nhất, rụng máu cũng nhanh. Vào phó bản kéo tới một đồng quái, rất tự nhiên đều hướng về Đại Toán đánh. Vũ Hàm Anh nhìn trong đội có người tụt máu, rất tự nhiên làm một Thanh Tâm. Hoàn toàn không chú ý kỳ thật tất cả mọi người là NM...

Lúc Vũ Hàm Anh logout gần 10 giờ hơn, Yêu em 59 giây vẫn không login. Bọn họ 3 người đánh 5 vòng một tên, lại đánh 7, cuối cùng chạy đến Lôi Đài PK, không ra khỏi thành. Nhưng có thể tưởng, ba người đều ở trên kênh thế giới và loa bị âm cần hỏi thăm...

Song Vũ Hàm Anh không để ý, một cái thế giới cũng không phát. Nho nho nhỏ và Đại Toán sau khi mắng mấy câu lại cãi nhau ầm ĩ, trên thế giới vốn 3 phút mới có thể phát một tin, đã bị hoàn toàn lãng quên...

Nhớ tới lúc Nho nho nhỏ đánh một đồng biểu tình chảy mồ hôi...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu tính chị thật tốt...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: ...

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Ừ

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Bọn họ mắng chị, chị cũng không nói lại sao

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi không biết bọn họ, nói làm gì a

[Đội ngũ] [222]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Hóa ra... những người đó bị chị đầu âm thầm khinh bỉ...

Hôm sau Vũ Hàm Anh dậy rất sớm, có lẽ do lần đầu đến công ty lớn phòng vẫn, buổi tối thế nào cũng ngủ không yên, có chút căng thẳng. Sau khi thức dậy rửa mặt thu dọn nửa ngày, mặc âu phục, mới phát hiện còn quá sớm. Ngồi tiếp trong phòng nửa ngày, nhìn đến 8 rưỡi, lúc này lúng túng chạy xuống dưới lầu.

Hạ Thần tới sớm, chưa đến 8 giờ 45 đã đến dưới lầu Vũ Hàm Anh, vốn nghĩ phải đợi thêm 15 phút nữa, không nghĩ tới còn chưa dừng xe đã thấy một bóng người chạy đến.

Thời tiết rất lạnh, Vũ Hàm Anh mặc âu phục đi vòng vòng 15 phút, lạnh cóng sắp thành cái que kem, nhìn thấy xe Hạ Thần, quả thật rất mừng rỡ, nhanh chóng chạy tới, chui vào trong xe.

“Sớm như vậy, tôi còn tưởng mình đến sớm.” Hạ Thần chỉnh hệ thống sưởi trong xe lên một chút.

Vũ Hàm Anh cười cười, dù sao nói mình quá căng thẳng mà ngủ không yên cũng không tốt, “Thầy Hạ đưa đi, đến muộn quá không tốt.”

Hạ Thần chỉ chỉ cái hộp để bên cạnh, “Điểm tâm ở bên trong.”

Vũ Hàm Anh ngăn người một chút, mở ra, bên trong để một ly sữa đậu nành, còn có bánh nướng vùng thêm trứng chiên, dùng bao sạch gói cẩn thận, dường như không giống mua bên ngoài.

“Còn nóng không? Vừa lúc sữa ấm tay.” Hạ Thần vươn mu bàn tay dán vào ly thử độ ấm, may mà chưa bị lạnh. Anh ở nhà một mình cũng không dùng mấy loại hộp giữ nhiệt, lục lọi nửa ngày không tìm thấy, sau đó lấy tạm cái hộp để vào.

“Bình thường không nên ăn bánh chiên, quá nhiều dầu không tốt với cơ thể.” Hạ Thần nhìn em ấy ngăn người, nghĩ em ấy không thích, vừa lái xe vừa nói.

“Thầy Hạ làm sao?” Vũ Hàm Anh cầm đồ ăn choáng váng nửa ngày, mở to hai mắt nghiêng đầu nhìn thầy.

Hạ Thần không nói, chỉ gật đầu. Vũ Hàm Anh cũng im lặng không nói nữa. Sáng hôm nay mặc dù dậy rất sớm, nhưng vội đến vội đi cũng quên ăn sáng, lại không nghĩ rằng người khác ngược lại nhớ rõ chuyện của mình.

Vũ Hàm Anh cầm bánh nướng vùng cắn một cái, mùi vị vô cùng ngon, cảm giác cơ hồ đang nhai vẫn còn chảy nước miếng. Cùng bánh chiên đậu hũ nước đường sáng đó giống nhau, khiến người hoài niệm lại có chút cảm động.

“Thầy Hạ thầy ăn chưa?” Vũ Hàm Anh yên lặng cắn nửa ngày, trong lòng dường như bị nghẹn, cũng không biết là chuyện gì. Đột nhiên nhớ tới Hạ Thần bên cạnh, nhất thời có chút ngượng ngùng. Người ta sáng sớm đến đón, còn mang theo đồ ăn sáng, bây giờ lại lái xe đưa đi, mình bên này ăn ăn uống uống, có phần...

“Chờ đưa cậu tới rồi ăn.”

“Nếu không em để lại cho thầy một nửa.”

Vũ Hàm Anh giờ giờ bánh nướng trong tay, cái bánh này thật tinh xảo, nhưng không tính lớn lắm, cậu cắn mấy miếng đã sắp hết một nửa.

Hạ Thần nghiêng đầu nhìn nhìn, không nói, đúng lúc gặp đèn đỏ phía trước, ngừng xe đột nhiên thò người qua, nâng tay Vũ Hàm Anh lên cắn một miếng bánh nướng.

“Còn lại cậu ăn hết đi.” Trên mặt Hạ Thần vẫn một bộ ‘hết thầy đều thật bình thường’.

Vũ Hàm Anh lúc này thì thật sự ngây người, vừa rồi khi Hạ Thần thò người qua cách cậu quá gần, gần như trán kề trán, tóc của đối phương quệt trên mặt cậu ngứa ngứa. Quần bách chà chà mặt, còn có chút nóng.

“... A? Vâng.” Qua nửa ngày Vũ Hàm Anh mới phản ứng lại, trả lời một tiếng. Cúi đầu nhìn bánh nướng trong tay, chỉ cảm thấy hệ thống sưởi trong xe hình như bật lớn quá, trên mặt khó chịu bốc hơi.

Hạ Thần cong khoe miệng cười nhẹ, tiếp tục lái xe. Đương nhiên không cần phải nói, tâm tình rất tốt.

Lộ trình không xa, tuy có hơi kẹt xe, nhưng nửa giờ vẫn dư dả. Vũ Hàm Anh ngồi trong xe 15 phút, đợi 9 giờ rưỡi hơn mới đi xuống chuẩn bị lên lầu phòng vẫn.

Hạ Thần nhìn em ấy đi vào mới đóng hệ thống sưởi trong xe, tắt máy. Nhớ tới bộ dáng căng thẳng lúc Vũ Hàm Anh xuống xe, không nén nổi cười cười, lấy di động nhắn một tin, bảo em ấy đừng căng thẳng.

Tin nhắn vừa gửi đi, màn hình điện thoại liền sáng, hiển thị Tiểu Vũ gọi đến.

“A lô?” Hạ Thần tưởng em ấy quên gì, nhắc lên a lô một tiếng, trong điện thoại không tiếng động, liếc nhìn hiển thị chưa nhận điện...

“Tiểu Vũ?” Hạ Thần gọi lại, đầu bên kia rất nhanh nhắc máy, “Sao thế?”

“Ách, em trả lời tin nhắn... ần nhầm...”

“Đừng căng thẳng, tôi ở dưới lầu chờ cậu, xong việc thì xuống.” Hạ Thần im lặng cười cười, căng thẳng đến độ nhẩn sai nút.

“Dạ... Em vào.”

Vũ Hàm Anh vốn muốn nói thầy không cần đợi, mình tự về là được. Nhưng cũng không biết tại sao, mở miệng liền ‘dạ’.

Hạ Thần cúp điện thoại, chợt nghe cửa kiếng xe ‘cốc cốc’ hai tiếng.

“Anh đại? Sao anh chạy tới đây.” Quân Triết xuống xe liền nhìn thấy chiếc xe màu đen bên cạnh có chút quen mắt, người đang gọi điện bên trong lại càng quen mắt. Lập tức xuống xe, lầu cũng không vội lên, đến gõ cửa xe, bắt người chất vấn quan trọng hơn.

Hôm qua mọi người gặp nhau, tới 12 giờ hơn mới xem như kết thúc, nhà ai nấy về ngủ. Quân Triết còn dẫn theo đám người tiểu Mạc chọc ghẹo Hạ Thần nửa ngày, bắt anh ấy báo cáo tiến triển hẹn hò với chị dâu. Nhưng Hạ Thần ngàn năm không đổi bình tĩnh như thường, cười tới nói một câu “Tốt lắm”, tiếp theo sau đó cái gì cũng không nói. Bị một đám khinh bỉ cả buổi. Tiểu Mạc nghe rằng tròn mắt nhìn Hạ Thần một hồi, được cái kết luận, hình dáng anh đại đang yêu quá quái dị, về mặt đứng đắn, ngoài miệng mang theo ý cười, thấy thế nào cũng quý dị.

Nhưng đợi đến sau khi Quân Triết về nhà thì mất choáng váng. 12 giờ hơn với con mèo đêm như cậu mà nói không tính muộn, trở về liền vào game, một ngày không chơi đã ngứa tay. Có điều mới lên đã bị Nho Nhỏ nhỏ bắt được, khóc lóc kể lể một trận, nói có người mắng chị dâu và cô ấy, sau đó còn theo dõi bọn họ chằm chằm, nói có bao nhiêu bị thăm có bấy nhiêu bị thăm, muốn bao nhiêu tức giận có bấy nhiêu tức giận.

Quân Triết nghe cũng rất không vui, bọn họ đi vắng có người tới quấy rối. Nhưng càng nghe càng mờ hồ, trọng điểm bắt được một câu... Chị dâu là con trai lại không lừa gạt anh đại, anh đại vốn đã biết...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Cơm trưa

“Sao em ở đây?” Hạ Thần mở cửa xuống xe, có chút kỳ quái.

“Anh đại...” Quân Triết lau mặt, bắt đầu dĩ nói, “Cái vấn đề này là em hỏi anh trước chứ! Còn có a, đêm qua sao tắt điện thoại, mọi người đều tìm không thấy anh.”

“Tìm anh?” Hạ Thần nhú nhú mày.

“Anh đại, Tiểu Vũ là... nam?”

Hạ Thần dường như hơi giật mình khi Quân Triết cũng biết, nhưng vẫn không có biểu tình gì đặc biệt, chỉ gật gật đầu.

Quân Triết bị anh chọc đến không còn cách nào khác, hít một hơi thật sâu, “Em không biết nên nói gì đây. Anh đại anh giấu quá kín, nếu không phải hôm qua Nho Nhỏ nói, mọi người hôm nay cũng không biết.” Nói xong chần chờ một chút, “Vậy hôm qua anh nói ra ngoài hẹn hò...? Không phải anh thích thực chứ?!”

Biểu tình trên mặt đối phương rất quái dị, Hạ Thần nhìn có chút buồn cười, “Hôm qua dẫn em ấy đi mua quần áo.” Nâng nâng cằm, ánh mắt di chuyển đến tòa lầu bên cạnh, “Vừa rồi đưa em ấy đến phòng vẫn.”

Quân Triết nghe xong miệng dài ra, “Tiểu Vũ muốn làm việc ở đây?!”

Hạ Thần nhướng mày, Quân Triết càng hết chỗ nói, “Nghe nói công ty này muốn thu mua cổ phần của công ty họ Thích, rõ ràng đối nghịch ông cụ bên nhà, anh còn để tiểu Vũ đến đây phỏng vấn!? Bây giờ ai cũng biết tiểu Vũ là nam, ông cụ rất nhanh cũng biết, anh chờ xem kịch vui à, người của công ty đối thủ. OMG, thế giới hỗn loạn.”

Hạ Thần không nói gì, di động vang lên một tiếng liền bị anh ấn mở, là tin nhắn, không cần phải nói, đương nhiên của tiểu Vũ.

Một tin nhắn mới [Tiểu Vũ]:

Đến em, đi vào >

10:05:34

Hạ Thần mỉm cười hồi âm. Mình tự lập một công ty, cho tới bây giờ chưa từng nói qua với bọn Quân Triết, mặc dù không phúc hậu, nhưng cũng không thể không như thế. Anh muốn thu mua cổ phần công ty họ Thích, nhiều người biết, ông cụ bên đó khẳng định rất nhanh cũng biết. Quân Triết vẫn luôn xem công ty anh như đối thủ.

Quân Triết nhìn anh ấy một mặt mỉm cười gửi tin nhắn, trong lòng như không nghe thấy oán giận của mình, tức giận phun trào, “Em không lo cho anh nữa, bản thân em ở đây đã bận không chịu nổi. Ông cụ còn nói sang năm bảo anh dẫn chị dâu về, giờ thì tốt lắm, dẫn về không chọc tức chết mới lạ.”

“Anh sẽ dẫn về, cũng sẽ khiến ông đồng ý.” Hạ Thần gửi xong tin nhắn, mở cửa chuẩn bị lên xe.

“Đợi một lát.” Quân Triết vội vàng vươn tay ngăn anh, “Anh đại anh quá không phúc hậu. Tiểu Vũ là nam mãi không nói với bọn em, giờ cũng không cho anh em gặp mặt. Sợ em lừa chạy mất sao.”

“Em đã gặp.” Hạ Thần ném qua một câu rồi lên xe.

Quân Triết sững sờ, mình đã từng gặp, khi nào? Cậu không nhớ chút nào a. Trời lạnh tay rét cóng run run, chạy trở về xe mình, cũng không vội lên lầu, trước chờ nhìn xem bộ dáng tiểu Vũ thế nào, có khả năng mê đắm anh đại đến thần hồn điên đảo.

Vũ Hàm Anh là người thứ hai đi vào, cậu đến không sớm, vốn tưởng phải chờ thêm mấy tiếng, không nghĩ tới nhanh như vậy. Lần này căng thẳng hơn, động tác cứng ngắc...

Nhưng nghĩ lại cậu vốn là thực tập sinh, cũng không nghĩ có thể phỏng vấn đạt, dù sao công ty khá lớn, đều cần có kinh nghiệm làm việc.

Phỏng vấn dường như cực kỳ thuận lợi, đối phương chỉ hỏi chút ít vấn đề nhỏ, không đáng sợ như cậu tưởng tượng. Nhưng lúc đi ra trong lòng bàn tay Vũ Hàm Anh vẫn toát không ít mồ hôi.

Vội vàng bước nhanh ra khỏi tòa lầu, thiếu chút nữa hưng phấn đến lạc đường ở bên trong. Đi đến cửa bị gió lạnh bên ngoài thổi, rung mình một cái, nhìn thấy chiếc xe màu đen đậu ở góc bãi đỗ xe, chạy như bay tới.

“Em đã trở lại.” Lúc Vũ Hàm Anh chạy tới, Hạ Thần xuống xe giúp cậu mở cửa. Chui vào trong xe, ấm áp không ít.

Hạ Thần xoay người tới cửa vị trí lái xe tiến vào, còn cố ý nhìn nhìn xe Quân Triết. Bây giờ Quân Triết đã hiểu được cái gì gọi là mình đã từng gặp. Lúc vừa nhìn thấy tiểu Vũ thì không cảm giác gì, đột nhiên nhớ tới, lần trước tới trường Hạ Thần dạy lấy một túi văn kiện, có một sinh viên đưa ra cho cậu, cậu sinh viên kia không phải tiểu Vũ còn có thể là ai?

Quân Triết chép chép miệng, nhìn Hạ Thần lái xe đi. Bộ dáng tiểu Vũ rất bình thường, liếc mắt liền nhìn ra là một sinh viên đại học, thoát nhìn cũng rất thông minh, quả nhiên rất phù hợp với hình tượng trong game.

Xuống xe, lên lầu đàm phán. Quân Triết thuận tay lấy di động ra, gửi tin nhắn.

Một tin nhắn mới [Tiểu Ngan]:

!! Cậu gặp chị dâu ?! Thế nào, nhìn được không?

10:30:12

Quân Triết cười cười, cậu có phải nên thấy may mắn không, Tiểu Ngan đối với chuyện anh đại thích con trai, dường như không bài xích.

——Ừ, tạm được. Nhưng đương nhiên không có bằng em, Tiểu Ngan xinh đẹp nhất.

Quân Triết vừa bước vào tòa lầu, tưởng tượng thấy hình dáng xù lông của Hạ Ngan khi đọc được tin nhắn, cười cười.

Bên này Vũ Hàm Anh còn đang trong hưng phấn, lời liền nhiều, cùng Hạ Thần nói chuyện phỏng vấn ban nãy.

Hạ Thần lái xe, trên khóe miệng giữ ý cười, “Thông qua?”

“Ách...” Lời nói một nửa kẹt lại, Vũ Hàm Anh chớp chớp mắt, “... Không biết.”

Hạ Thần cười cười, “Ừ, đừng căng thẳng, chờ điện thoại tới. Chờ nào cậu về trường?”

“Chắc buổi chiều.” Vũ Hàm Anh bị thầy hỏi mới nhớ tới, hôm nay đã chủ nhật, còn phải chạy về trường.

“Ừ, đi ăn cơm trưa trước, chiều cùng về.”

“Cám ơn.” Vũ Hàm Anh sờ sờ mũi, hai ngày này luôn phiền tới Hạ Thần, nhưng lại nói cậu thật sự có chút lười biếng, cảm giác có tài xế miễn phí không

tệ.

“Đi đâu ăn trưa?”

“Thời gian hình như còn sớm.” Vũ Hàm Anh nhìn đồng hồ, mới 10 giờ rưỡi, chỗ nào cũng chưa mở cửa. Có điều Hạ Thần một mực ở bãi đỗ xe chờ mình, chắc cả điểm tâm cũng chưa ăn, chắc chán đói bụng.

“Bằng không mua đồ về nhà ăn?” Hạ Thần nói xong nhìn cậu, “Muốn ăn món gì?”

Hạ Thần nấu cơm tựa hồ rất ngon, Vũ Hàm Anh động tâm, nhưng mua đồ về tự làm thật phiền phức, “Hay ăn bên ngoài đi, phiền phức lắm.”

“Phía trước có siêu thị.” Hạ Thần thấy cậu chần chừ, trong lòng đương nhiên hiểu được, “Tôi đi đỗ xe, cậu chờ bên cạnh.”

“A... Vâng.”

Kỳ thật hai đại nam nhân đi mua sắm có chút ngại nề, nhưng với Vũ Hàm Anh cái dạng người trong đầu không có tí dây thần kinh nào, đương nhiên không cảm thấy cái gì. Phụ đẩy xe theo bên Hạ Thần.

Cậu bây giờ cũng thật sự không có công phu ngại nề, trong mười câu có chín câu nói, “Thầy Hạ, cái này nhiều quá rồi!”

Tuy nói cậu không biết nấu ăn thế nào, nhưng giúp đi mua đồ ăn vẫn phải có lúc làm. Nhìn Hạ Thần mua đồ, mí mắt đều giật giật, mua nhiều như vậy không để thời rửa mới là lạ a.

“Vậy mua cái khác, cậu còn muốn ăn gì?” Hạ Thần rất bình tĩnh bỏ đồ vào trong xe đẩy.

“Chắc đủ rồi.” Trong xe đẩy đã một đồng thịt tươi a rau xanh a, thật sự quá đủ. Nhưng đều là thứ cậu thích.

“Vậy được rồi, đi thôi.”

Lúc tính tiền hiển nhiên không thiếu nên ra mấy tờ hồng hồng, Vũ Hàm Anh có chút tiếc tiếc, tuy không phải tiền cậu, nhưng thế này so với ăn bên ngoài còn đắt hơn.

Đội về nhà Hạ Thần đã 11 giờ rưỡi hơn, thật sự... không sớm chút nào...

Phòng bếp rất nhỏ, hai người ở trong bện rộn. Vũ Hàm Anh chỉ giúp đỡ, rửa rau cắt thịt...

“Thịt sườn muốn nấu gì?” Hạ Thần nghiêng đầu hỏi cậu.

Vũ Hàm Anh nhìn Hạ Thần một thân sơ-mi quần tây đứng ở phòng bếp, xách theo một túi thịt sườn, rất muốn cười.

“Thầy Hạ thích ăn ngọt không? Sườn chua ngọt được không?”

“Ừ.” Hạ Thần gật gù đầu, sau khi mang sườn cắt miếng liền đi ra ngoài, cách một chốc lại tiến vào.

Vũ Hàm Anh còn tưởng thầy đi thay quần áo, không nghĩ tới vẫn còn một thân sơ-mi quần tây, căn bản không đổi. Như vậy lát nữa xào rau, sơ-mi khẳng định không có cách giữ sạch.

“Thầy Hạ có tạp dề không?”

“Cậu muốn mặc?” Hạ Thần nhún mày, hỏi.

“...” Vũ Hàm Anh, im lặng...

Hạ Thần nhìn cậu không nói, lại tiếp tục hỏi, “Thịt ba rọi sao?”

“Thịt ba rọi cuốn nắm kim châm đi?” Vũ Hàm Anh nghĩ nghĩ rồi nói.

“Ừ.” Hạ Thần gật gù đầu, lại đi ra ngoài. Một phút, lại trở vào.

Vũ Hàm Anh kỳ quái nhìn thầy, thầy Hạ xoay xoay gì vậy? Chẳng lẽ là ra ngoài đi vệ sinh... tiểu liên tục...

“Rau thì làm xà lách trộn dầu hào. Thứ này sao?” Hạ Thần giờ trái bầu lớn, hỏi cậu.

Vũ Hàm Anh bật cười, bầu là thứ mình thích ăn, trong siêu thị cũng không thường thấy, hôm nay thật vất vả thấy được liền mua hai trái, “Lấy xào tỏi là được.”

“Đùi gà này? Đùi gà tẩm mật ong nướng giấy bạc?” Hạ Thần từ trong túi lấy giấy bạc ra.

“Thầy Hạ, đồ ăn nhiều lắm rồi.” Vũ Hàm Anh vội vàng nói thầy ngừng tay, bên cạnh còn chuẩn bị nguyên liệu cho món rau xào thập cẩm, thầy sẽ không muốn 8 mặt 8 chạy chứ.

“A, được, cứ vậy đi.” Hạ Thần tiếp tục cắt giấy bạc, gặt đầu.

Vũ Hàm Anh 囧 muốn chết, nhăn mũi, đối phương đồng ý với không nghe thấy không khác gì mấy...

Nguyên liệu chuẩn bị xong, trong bếp chỉ còn lại Hạ Thần một mình xào rau, Vũ Hàm Anh ra ngoài dọn dẹp bàn.

Bên ngoài trên bàn laptop mở, màn hình tối. Vũ Hàm Anh di chuyển laptop đến bàn trà nhỏ, màn hình bị chạm sáng, trang web mở ra —— Cách làm sườn chua ngọt...

Vũ Hàm Anh sững sờ, đương nhiên không cần hỏi, trang web còn có mấy tab, cái gì cách làm thịt ba rọi cuốn nấm kim châm, đùi gà tẩm mật ong nướng giấy bạc. Thế mới biết, hóa ra thầy Hạ là ra đọc máy tính.

“Thầy Hạ?” Vũ Hàm Anh ghé vào tấm thủy tinh ngoài phòng bếp.

“Ừ?” Hạ Thần đang làm rau xào thập cẩm, bóc bóc rang đậu phộng, quay đầu lại nhú mày, “Sao thế? Buồn chán thì qua thư phòng lên mạng.” Rang xong đậu phộng và khoai tây, lại lấy miếng thịt sườn chua ngọt cuộn thứ gì đó rồi cho vào nồi rán lên.

“Vâng.” Vũ Hàm Anh đáp lại, nhưng không đi, tiếp tục ghé trên cửa nhìn Hạ Thần nấu ăn, thuận tiện tiếc giùm cái áo sơ-mi trên người đối phương.

Hạ Thần quay đầu lại lần nữa, thấy cậu chưa đi, gõ gõ tấm kính, “Xem nước canh đủ ngọt chưa.”

Vũ Hàm Anh đẩy cửa vào, sườn chua ngọt làm là loại không cần sốt cà chua, màu sắc nhìn rất đẹp, cầm đũa gắp một miếng, nhét vào miệng, nóng đến nước mắt cậu thiếu điều chảy ra.

“Mới lấy ra.” Hạ Thần có lòng nhắc nhở, nhưng không nhanh bằng động tác của Vũ Hàm Anh.

“Nóng nóng nóng chết. A, rất ngon.” Vũ Hàm Anh ăn một miếng, nước miếng như muốn chảy ra, bỗng gì gì đó đảo mắt ném ra sau đầu, “Thầy Hạ quá lợi hại, thật sự lần đầu làm sao?”

“Ừ, bung ra ngoài đi.” Hạ Thần tiếp tục làm món khác, “Tôi không hay ăn đồ ngọt, rất ít làm mấy món này.”

Vũ Hàm Anh ra tới cửa, bước đi liền dừng lại. Mình thích ăn đồ ngọt một chút, như sườn chua ngọt, cá chiên sốt cà chẳng hạn. Cậu nào biết Hạ Thần không thích ngọt. Quay đầu lại nhìn trong nhà bếp một đồng thứ chuẩn bị làm. Đùi gà tẩm mật nướng giấy bạc tựa hồ là đồ ngọt không cần nói... thịt ba rọi cuốn nấm kim châm, cậu còn cố ý nói Hạ Thần dùng nước sốt thịt nướng ướp nửa ngày, cái nước sốt thịt nướng kia đủ ngọt... đều là ngọt.

“Thầy Hạ, cái đùi gà kia bằng không kho đi.” Vũ Hàm Anh vội vàng quay lại ghé trên tấm thủy tinh, hoàn hảo đùi gà còn chưa làm.

“Sao?” Hạ Thần chỉ chỉ rau xào thập cẩm đã xong, đương nhiên nhìn không ra cậu nghĩ gì, “Có thể bung ra. Tôi không khó ăn, không phải không ăn ngọt.”

Lúc ăn cơm đã sắp 12 rưỡi, trong bụng Vũ Hàm Anh đã muốn ục ục, đối mặt một bàn món ăn mình thích, con mắt sắp xanh rồi.

Lại nói, tuy phần lớn đồ ăn đều là lần đầu thầy Hạ làm, nhưng không thể không nói, thiên phú là thứ thật sự quá hữu dụng, hương vị mỗi một món ăn đều rất ngon, khiến Vũ Hàm Anh vô cùng bận rộn.

Sau khi càn quét sạch sẽ, đương nhiên Vũ Hàm Anh đi rửa chén, cậu đã yêu cầu nửa ngày. Nhưng lúc rửa chén được một nửa di động vang lên, một tay dính bọt xà phòng, có chút chật vật.

Điện thoại là công ty buổi sáng phỏng vấn gọi đến, nói phỏng vấn đạt yêu cầu.

Vũ Hàm Anh kích động cả buổi, thiếu điều ném hết chén, luyên thuyên với Hạ Thần.

“Thông qua thì tốt rồi.” Hạ Thần đương nhiên không chút ngạc nhiên, không thông qua anh mới giặt mình. Khi phỏng vấn tuy anh không tới xem, nhưng cấp dưới làm việc anh vẫn khá yên tâm.

“Là trợ lý, đợt tuần sau thi xong có thể tới.” Vũ Hàm Anh hưng phấn vô cùng.

Hạ Thần gặt gặt đầu, trợ lý, đương nhiên phải đem người trói bên mình.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Thổ lộ

Đội cơm nước xong dọn dẹp sạch sẽ đã hơn 2 giờ. Vũ Hàm Anh hưng phấn một hồi cũng bắt đầu có chút mệt rồi. Đêm qua lật tới lật lui không ngủ ngon lắm, buổi sáng cũng dậy sớm, lại căng thẳng tới trưa, thật sự là không còn tinh thần. Ngồi dựa ở ghế sofa ngủ.

Hạ Thần nhìn đồng hồ còn sớm cũng không gọi em ấy, gần đến 4 giờ mới đánh thức người dậy, chuẩn bị trở về trường.

Vũ Hàm Anh còn buồn ngủ, giường mắt nhìn đồng hồ hồi lâu mới nhìn rõ đã 4 giờ đúng, mình thế nào lại ngủ liền 2 tiếng, vội vàng đi rửa mặt, thanh tỉnh một chút, chuẩn bị quay về lấy balo laptop, sau đó cùng Hạ Thần trở lại trường học.

Lại nói buổi trưa Vũ Hàm Anh nhồi một bữa, tới trường học đúng lúc căn tin mở cửa, nhưng tuyệt không đói, đơn giản mang một lồng bánh bao đi lên, đợi đến khi đói bụng ló dạ là được.

Hạ Thần ở tại tầng hai ký túc xá sinh viên, Vũ Hàm Anh cùng thầy nói tiếng tạm biệt tự mình một người đi học leo đến tầng sáu. Tuy còn chưa tới 6 giờ nhưng ba tên cùng phòng đều đã trở về.

Giang Đàm nghe được tiếng mở cửa liền biết là Vũ Hàm Anh đã trở lại, nhảy dựng lên bắt lấy cậu, “Khi, này rốt cuộc xuất hiện. Trên game đã đánh một ngày, chánh chủ mới xuất hiện.”

“... A? Sao vậy?” Vũ Hàm Anh bị cậu ta làm cho một đầu sương mù, “Mày còn chơi game, tuần sau thi đấy.”

“Đều đề mở, học cái gì học a.” Giang Đàm nhanh chóng giúp cậu lấy laptop mở ra, “Sắp thành bang chiến rồi.”

Vũ Hàm Anh bị ấn xuống ghế đăng nhập game. Hôm qua cậu và Nho nho nhỏ, Đại Toán ba người bị đuổi giết cả buổi, có điều sau đó không ra khỏi thành, cũng không có chuyện gì. Nhưng giờ nghe Giang Đàm nói như vậy, tám phần chuyện còn chưa xong.

Vũ Hàm Anh log Tiểu Vũ., có lẽ do ngày thứ bảy, mạng không nhanh, người onl game cũng nhiều, có chút lag. Đội nửa này mới mở khung bạn tốt, tên bên trong đều sáng.

.

[Bang hội] [thất niệm]: Còn để cho chạy thương không đây, ra một giết một

.

Tiểu Vũ. mới lên đến liền nhìn thấy trong bang có rất nhiều người đang oán giận. Thứ bảy là ngày thương nhân, chạy thương được tiền gấp đôi, vậy nên có rất nhiều người những ngày này đều chạy thương.

.

[Bang hội] [cây đào mật]: Tôi đã chết về mấy lần, bọn tôi trêu ai a

[Bang hội] [cầu hội vu kỳ]: F**k, có thể đừng kinh điển như vậy không

[Bang hội] [cầu hội vu kỳ]: Nếu mày nói vì con đàn bà đánh bang chiến còn có chỗ để nói, f**k vì một thằng con trai, thực con mẹ buồn nôn

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Bà mày còn muốn f**k đây!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đề mẹ nó ngâm mồm lại, không muốn ở lại đây thì lui bang!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Bà nội nó, chẳng ai muốn trêu cái đám điên kia

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Muốn chửi đi ra ngoài chửi, nội bộ đấu đá cái rắm a

[Bang hội] [Kính Niên]: +++++

[Bang hội] [Kính Niên]: V5!

[Bang hội] [Kính Niên]: Đừng chi lo nói, bà nên ++++ cậu

.

Vũ Hàm Anh nhìn màn hình không biết nên đánh chữ gì lên mới được, lại nói chuyện này cũng thật sự đủ kinh điển, khiến cho một đồng người trong bang bị giết. Tuy cậu tự nhận không làm chuyện gì khiến người người phẫn nộ, chọc tới mấy người Băng * tuyết, nhưng đối phương là tới tìm cậu, ít nhiều vẫn có chút áy náy.

Không đợi cậu sắp xếp ngôn ngữ phát bang tán gẫu đã nhận được lời mời tổ đội, là Nho nho nhỏ gửi tới, bên trong có 5 người, Yêu em 59 giây cũng ở.

Tiểu Vũ. tiến vào, 4 người đều ở Nhạn Nam, không cần phải hỏi cũng biết đang làm gì.

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu đến đây~

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Trước cậu đừng tới đây

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Ai ô ô, bảo vệ thiệt tốt

[Đội ngũ] [Kinh Niên]: Ha ha ha, xử lý tên sau cùng là OK

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Chị dâu

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ]: ...

.

Vũ Hàm Anh mở bản đồ, mấy người ở cửa Nhạn Nam, mặc dù Yêu em 59 giây bảo cậu đừng đi qua, nhưng tốt xấu acc mình cũng 90, trốn trong thành rất hèn nhát, còn để cho người khác ra mặt hỗ trợ.

Tiểu Vũ. do dự một chút vẫn đi ra thành xem xem. Vừa ra khỏi truyền tống đã thấy bên cạnh một đồng hồ danh, trong màn hình các loại kỹ năng chớp lóe không ngừng, lag rất lợi hại.

.

[Lân cận] [Kinh Niên]: Ha ha ha, xong!

[Lân cận] [Kinh Niên]: Thế giới mạng chủ người quá không có trình độ, còn muốn giết, cậu đứng ở đây, gọi thêm mấy đứa tới cũng không sao

[Lân cận] [băng * tuyết]: Chờ đấy!

.

Tiểu Vũ. vừa tới Nhạn Nam đã thấy Băng * tuyết cùng mấy người khác về Địa Phủ ăn canh, thanh máu của người trong đội cũng đủ thê thảm, may mắn không ai chết.

Tiểu Vũ. vừa đi chuyển, Nho nho nhỏ bên kia liền phát hiện, lủi rủi trong kênh đội tán dóc một trận.

Vũ Hàm Anh điều khiển nhân vật quay qua giúp Nho nho nhỏ cùng tăng máu cho mọi người, lúc này mới cảm giác được mình chọn chức nghiệp NM có chút hữu dụng.

Kinh Niên...?

Vũ Hàm Anh nhìn thấy bên cạnh một Tiêu Dao max cấp, đột nhiên cảm thấy tên này có chút quen quen, nhưng nhất thời không nhớ ra đã thấy ở nơi nào, hoặc chỉ là vô tình thấy qua. Có điều không đợi cậu ấn vào kỹ năng Thanh Tâm, đột nhiên nhớ tới không lâu trước lúc giúp Hạ Thần lấy túi văn kiện...

Kinh Niên không phải là acc của Hạ Thần sao... ?!

Vũ Hàm Anh bị ý nghĩ của mình dọa nhảy dựng, nhưng giọng điệu nói chuyện của người nọ thật sự không có một điểm giống Hạ Thần, khó có thể tưởng tượng... thầy Hạ trung bộ mặt vô cảm, sau đó miệng đầy 'cậu'...

.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Về thành trước, đợt lát nữa có lẽ bọn họ còn tới

[Đội ngũ] [Kinh Niên]: Về thành làm gì? Chúng ta ở chỗ này chờ thôi

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Khi, ông có phải là giết điên rồi không, chơi chưa đủ à ==

[Đội ngũ] [Kinh Niên]: Thật sự có chút chút

.

Vũ Hàm Anh nâng trán, đánh chết cậu cũng không tin người nọ là Hạ Thần!

.

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Đúng a, tiếp tục chờ bọn họ. Anh đại anh bảo vệ tốt chị dâu là được

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Tiểu Vũ cậu rời khỏi đi

.

Vũ Hàm Anh vừa định gõ một loạt chấm chấm chấm, chợt nghe âm báo hệ thống, nhận được mật tán gẫu. Không nén nổi lạng đi một chút, là Thích Duyệt Vi... Nhiều ngày như vậy, cậu gần như đã quên.

Nhất thời xem không hiểu ý cô ta.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: ???

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Cậu rời khỏi trò chơi này đi. Cậu đã nói mình là nam, không có gì với Yêu em 59 giây, chỉ là bạn bè, nhưng anh ấy lại không nghĩ như vậy. Cậu không đi, anh ấy liền cho rằng cậu cũng có ý với anh ấy. Hiện tại thành như vậy, đều rất không thú vị, dù sao trò chơi cậu chơi cũng không vui. Yêu em 59 giây là vị hôn phu của tôi, anh ấy rất quan trọng đối với tôi. Hy vọng cậu có thể hiểu được, căn bản tôi không thể để mất.

.

Đối phương cách khoảng thời gian rất lâu không hồi âm, Vũ Hàm Anh nghĩ cô ta gửi nhầm, cũng không để ý. Nhưng một hồi lại một mảnh mật tán gẫu, rất dài, cậu xem càng mơ hồ.

Nhưng nhìn rồi nhìn, đột nhiên nhớ tới, lúc ấy ngoại trừ Yêu em 59 giây cũng chỉ có mấy tên cùng phòng với mình, Đầu óc – choáng váng cùng Thích Duyệt Vi biết rõ mình là nam. Cậu cũng không nói với Băng * tuyết...

Vũ Hàm Anh nhìn màn hình nửa ngày, cũng không biết mình đang suy nghĩ gì. Không thể trách mình nghi ngờ cô ta, một đoạn thể này đặt trước mắt, không có lý do không nghi ngờ. Nói cả buổi như vậy, cô ta vẫn coi mình là tình địch, nghĩ kế tìm cách đá mình khỏi trò chơi này?

Vũ Hàm Anh đột nhiên cảm thấy Thích Duyệt Vi thực buồn cười, chẳng qua là cảm thấy cô ta nghĩ quá nhiều. Một trò chơi mà thôi, lại cảm giác mình thật thất bại, thế nào lại có thể khiến người khác ghét mình như vậy?

Hơn nữa mình và Yêu em 59 giây, thật ra cũng không có... gì...

Không biết nên trả lời Thích Duyệt Vi thế nào, giờ còn phiền não cái gì, rõ ràng cứ không chơi nữa thôi. Dù sao chỉ là thứ tiêu khiển, ngược lại làm ra một đồng chuyện không thoải mái. Nhưng nhớ tới lần trước mọi người ở YY ca hát, đột nhiên có chút hoài niệm, lại có chút không bỏ được.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Thích Duyệt Vi]: Cô bảo bọn họ đừng cướp thương trước

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Tôi có thể cho rằng cậu đồng ý rồi không?

[Đội ngũ] [Kính Niên]: Đê, gì cả nửa ngày không ai đến!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đúng đó

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu sao chị không nói lời nào

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Hó hó, không phải là đang cùng anh đại mật tán gẫu chứ

.

Tay Vũ Hàm Anh run lên, cậu là đang mật tán gẫu, có điều Nho nho nhỏ lúc này đã đoán sai. Không phải với Yêu em 59 giây...

.

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Không có...

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]:

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: 59?

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: ?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Xem xem anh có đó không

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: ...

.

Vũ Hàm Anh cười cười, ngón tay rê rê trên bàn phím nửa ngày, không có cách nào phát ra, tất cả đều xóa. Vừa rồi lời của Thích Duyệt Vi khiến cậu có chút mất bình tĩnh, bản thân cũng không biết gọi anh ta làm gì, đúng là muốn hỏi, nhưng không biết hỏi cái gì.

.

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Tôi đang nói với Băng tuyết, cô ấy rất nhanh sẽ biết đây là hiểu lầm. Cậu cũng hôm nay liền xóa acc rồi đi.

[Nói thầm] [Thích Duyệt Vi] nói với các hạ: Ngoài ra, tôi hy vọng Yêu em 59 giây không biết chuyện này.

.

Hạ Thần nhìn màn hình nhú nhú mây, trong bang mặc dù có mấy người đang còn oán giận, nhưng anh không quan tâm, đây xem như là chuyện thường tình, cuối cùng cũng chỉ làm mất thời gian người khác. Có điều trên thế giới không đầu không đuôi đột nhiên nhảy ra mấy cái tin, của phó bang chủ Nghịch Thế hiện tại, nói vừa rồi có chút hiểu lầm, bọn họ nhận sai người, không phải nhằm vào bang hội Định Phong Ba. Sau đó liền một đồng lời xin lỗi.

.

[Đội ngũ] [Kinh Niên]: Đê, đây là làm cái rắm gì!

[Thế giới] [Kinh Niên]: Đê, nhận sai người, vào acc cậu! Băng * tuyết khôn nạn, trả acc cậu đây!

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Không có gì thì tốt rồi, về thành đi

[Đội ngũ] [Tiểu Vũ.]: Tôi còn có sách thi chưa xem a, out đây, tạm biệt mọi người

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Chị dâu chị đi thật sớm

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Ôn tập quan trọng hơn, bye chị dâu

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Em còn chưa nói bye mà! Chạy thực nhanh

.

Hạ Thần điểm lui đội, nhìn tiểu Nga My vào Lạc Dương, cũng vào thành.

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Có người tìm cậu?

.

Vũ Hàm Anh vừa định trở về giao diện chọn nhân vật thì nhận được mật tán gẫu của Yêu em 59 giây, trên màn hình rất nhanh đã thấy bóng dáng đại Vũ Dương kia, đứng bên cạnh tiểu Nga My.

Do dự có cản trở lời không, acc Tiểu Vũ. này mình cũng không luyện được bao nhiêu, lại nói cũng đều do Yêu em 59 giây giúp luyện. Xóa thật đáng tiếc...

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Thích Duyệt Vi tìm cậu

.

Lời Yêu em 59 giây không phải là câu hỏi, dường như rất chắc chắn. Vũ Hàm Anh lạng đi một chút, không nghĩ tới anh ta sẽ biết. Nhưng nhìn câu kế tiếp của anh ta, ... ㊦

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Tôi có acc ở Nghịch Thế

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Cô ta bảo cậu làm gì? Xóa acc? Đừng chơi?

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: ....

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Chờ, đừng out

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Tiểu Vũ, anh thích em

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Oa oa, anh đại anh lại làm trò ân ái

[Bang hội] [hàng ngàn nắm]: Ha ha ha

[Bang hội] [Tiểu Vũ.]: 59, tôi là nam

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Anh vẫn luôn biết, anh thích em

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Đây là tình huống gì, anh chưa thu phục sao!

.

Vũ Hàm Anh nhìn câu ‘Anh vẫn luôn biết, anh thích em’ ngây dại, dường như đều quên hít thở. Phản ứng mấy giây, vừa định đánh chữ, chợt nghe Giang Đàm mắng một tiếng, ‘Lại rớt mạng.’

Vội vàng thử điều khiển Tiểu Vũ. lên phía trước hai bước, lập tức liền hiển thị kết nối thất bại, cắt đứt trò chơi.

Hạ Thần nhìn kênh bang hội bốc lên liên tục, có rất nhiều người la hét, cũng có mấy người chạy đến phi nhỏ, nói biến thái. Nhưng vẫn không thấy Tiểu Vũ. trả lời.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu tại sao không online !!!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tình huống gì đây ?!

.

Vũ Hàm Anh hiện tại đầu đầu nhức óc, làm thế nào cũng không lên mạng được, có lẽ người dùng quá nhiều, nửa ngày cũng không khác hơn. Nhìn biểu tượng game, có lẽ không lên cũng tốt, cậu cũng không biết trả lời Yêu em 59 giây thế nào...

Người kia nói thích cậu... Vũ Hàm Anh cảm thấy tim đập không kiểm soát, trên mặt cũng đột nhiên nóng nóng. Nhưng thích...? Cậu chưa bao giờ nghĩ tới, dù sao cả hai cũng là nam. Có điều cũng không cảm thấy bài xích... thậm chí có chút vui sướng hay nói là hưng phấn.

Chẳng lẽ mình cũng thích anh ta...? Vũ Hàm Anh ngây ngây nghĩ, nhưng lại cảm thấy hơi kỳ quái.

“Tiểu Vũ, điện thoại.”

Vũ Hàm Anh được người khác nhắc mới phát hiện điện thoại vang, nhanh chóng cầm lên, hiển thị cuộc gọi [Thầy Hạ].

“Alô? Thầy Hạ.”

“Tiểu Vũ, anh thích em”

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Hôn

Hạ Thần cảm đi động dờ khóc dờ cười, dám cúp điện thoại anh...

Anh vừa nói xong câu kia liền nghe không nghe âm thanh gì từ điện thoại, hiển thị cuộc gọi kết thúc XX giây... Thầy Hạ cảm đi động, về mặt bối rối, anh cũng hoài nghi Vũ Hàm Anh rớt cuộc có nghe thấy lời anh nói không. Nhưng xác suất không nghe thấy thật sự quá nhỏ, không nghe thấy thì cúp cái gì.

Hạ Thần đẩy bàn phím, đứng lên, đi động ong ong vang, nhưng nghĩ không thể là Tiểu Vũ gọi tới. Hiển thị cuộc gọi [Quân Triết].

“Anh đại! Anh đâu? Khi, hóa ra anh còn chưa thu phục người à. Trên game đã bùng nổ rồi, chị dâu không phải bị anh dọa chạy mất chứ! Em nói nhanh

đuổi theo a.”

Cuộc gọi vừa chuyển, Quân Triết đã nói ùng ùng một đồng.

“Anh đi tìm em ấy, cúp.”

Vũ Hàm Anh ngay lúc này cũng cảm di động... ngẩn người...

Biểu cảm trên mặt cũng là dở khóc dở cười, còn có chút ngây ngời. Bản thân không cố ý cúp, cậu là căng thẳng, tay run lên, ấn trúng...

Thầy Hạ đột nhiên một câu dọa cậu, phản ứng đầu tiên của cậu là xem ghi chép cuộc gọi, xác thật là thầy Hạ gọi tới. Chỉ có điều nghe được câu nói kia, cậu thật sự nghĩ Yêu em 59 giây đang gọi, nhưng Yêu em 59 giây căn bản không biết số của mình.

Vũ Hàm Anh sợ run cả người, Hạ Thần là Yêu em 59 giây ?!

Không đợi Vũ Hàm Anh kịp phản ứng đã nghe có tiếng gõ cửa, sững sốt khiến cơ thể cậu cứng đờ, chột dạ nghĩ không phải là thầy Hạ chứ ?!

“Thầy Hạ... ?!” Giang Đàm gần cửa nhất, đứng dậy mở, nhìn thấy người tới, mắt ngạc nhiên đến biến lớn.

Vũ Hàm Anh run run, theo bản năng quay đầu lại, lập tức đối diện ánh mắt Hạ Thần, trong đầu nổ tung. Điện thoại còn cầm trên tay, chột dạ nhét vào túi áo.

“Tiểu Vũ tới đây một chút.” Về mặt Hạ Thần thật bình tĩnh, nhưng nhìn qua thì có cảm giác tâm tình rất tốt, khoe miệng mang theo chút độ cong.

Giang Đàm nhìn Vũ Hàm Anh cứng ngắc ‘A’ một tiếng, cứng ngắc đứng lên, sau đó cứng ngắc ra cửa, yên lặng tặng cậu ấy một ánh mắt đồng tình, chỉ cho là bài tập cậu ấy lần trước không nộp, bị bắt được...

Vũ Hàm Anh nín thở, vừa định ‘trần tĩnh’ hỏi thầy tìm mình có chuyện gì, nhưng đối diện ánh mắt cười như không cười của Hạ Thần, lời muốn nói đều nuốt trở vào.

“Đi theo anh.” Hạ Thần không nói nhiều, vẫy vẫy tay, thấy người không nhúc nhích mới kéo cậu xuống lầu.

Vũ Hàm Anh mơ mơ màng màng, không biết sắp đi đâu, cuối cùng bị Hạ Thần kéo vào trong phòng mới kinh ngạc quan sát một chút, là ký túc của thầy Hạ.

Máy vi tính trên bàn còn mở, đương nhiên là cửa sổ TLBB, đại Vũ Dương đứng trong thành Lạc Dương, đầu dính ID Yêu em 59 giây, Vũ Hàm Anh sững sốt một câu cũng không nên lời, giương mắt nhìn Hạ Thần cả buổi, há to miệng cũng không biết nói gì cho phải.

Hạ Thần buồn cười nhìn em ấy, “Sao đột nhiên out, còn cúp điện thoại anh.”

“Không có...” Vũ Hàm Anh kịp phản ứng, vội vàng ngậm miệng lại, cứ như tên ngốc, có cảm giác bị người đùa cợt, “Vừa rồi đột nhiên mất mạng, game không vào được...”

Hạ Thần gật gật đầu, “Vậy sao đột nhiên cúp điện thoại?”

Vũ Hàm Anh càng quần bách, đưa tay vô thức sờ di động trong túi, “Không cẩn thận... ấn...” Nói ra chính mình cũng không tin, thật muốn cắn đứt đầu lưỡi của mình.

“Thì ra là vậy.” Hạ Thần nhướn mày, tiến đến bên cạnh em ấy một bước, “Vậy em có nghe rõ lời anh vừa nói không? Tiểu Vũ.”

“A?...” Hạ Thần cúi đầu, tiếp cận thật sự rất gần, theo bản năng lui lui về phía sau, nhưng phía sau là bàn, không có chỗ trốn. Nghe được lời của đối phương càng kinh ngạc, Hạ Thần vừa rồi gọi điện thoại tới tổng cộng đã nói 5 chữ, làm sao có thể không nghe rõ.

Vũ Hàm Anh ngẩng đầu, ánh mắt có chút mê mang hướng lên. Hạ Thần bắt đầu dĩ thử dài, “Tiểu Vũ, anh thích em. Anh nghĩ rất lâu mới quyết định nói với em. Mới đầu lúc ấy trong trò chơi, chỉ cảm thấy em không âm ỉ không ồn ào, rất ngoan rất nghe lời, dẫn theo làm đồ đệ cũng không có gì không tốt. Nhưng sau đó thành thói quen mỗi lần login trước tiên nhìn xem em có onl không, thích dẫn em đi dạo khắp bản đồ, thăng cấp, lúc em không onl sẽ cảm thấy khó chịu, thậm chí không có tâm tình làm gì.”

Vỗ tay hoan hô nào, câu nói dài nhất của Hạ Thần trong toàn truyện là đây

~~~ヾ(^ ▽ ^)

Vũ Hàm Anh nghe thầy nói, giọng điệu rõ ràng rất dịu dàng, không hiểu sao tim bắt đầu đập rộn lên. Đây xem như là được người thổ lộ? Mắt chớp loạn, khinh bỉ bản thân mặt đỏ tim đập, muốn bình tĩnh cũng khó khăn. Đột nhiên nhớ đến trước kia đã nghe qua giọng Yêu em 59 giây, lần đó anh ta còn hát trên YY nửa ngày... Bây giờ nghe, rõ ràng rất giống giọng thầy Hạ, chỉ là chính mình không nghe ra.

“... Em không biết.” Đôi môi Vũ Hàm Anh nấp náy, cũng không biết mình nghĩ thế nào, trong đầu buồn bực thành một đoàn hồ dán.

Hạ Thần nhìn phản ứng của Vũ Hàm Anh cười ra tiếng, “Thật ra anh nghĩ tối nay nói với em, có điều, sợ em hiểu lầm hoặc đột nhiên biến mất. Rất đường đột sao? Không thể tiếp thu? Anh có thể từ từ chờ.”

“...” Vũ Hàm Anh không nói nên lời nào, Hạ Thần nói chuyện càng dịu dàng với cậu như vậy, cậu càng cảm thấy hỗn loạn. Nghĩ đến thời điểm ở trong game với cùng Yêu em 59 giây, dường như rất vui vẻ, không có gì không hài lòng. Lại nghĩ tới hai ngày nay Hạ Thần theo cậu đi mua quần áo, nấu cơm cho cậu, đưa cậu đi phòng vấn, lại đưa cậu về trường, quả thật ở chung cũng rất tốt.

Thật muốn đập đầu, hiện tại Vũ Hàm Anh đầu đau óc nhức. Tổng kết lại chính là một câu... Cậu thật sự không biết...

Nếu Yêu em 59 giây là nữ, được tỏ tình, hẳn mình sẽ rất vui vẻ đồng ý? Vũ Hàm Anh nghĩ xong liền cả người nổi da gà, liếc mắt Hạ Thần trước mặt một cái... nữ... không thể tưởng tượng...

Hạ Thần nhìn vẻ mặt Vũ Hàm Anh co giật, lại không biết làm sao phì cười, cũng không biết đang nghĩ gì. Đột nhiên thẳng thắn cúi đầu sát lại, một tay kéo bả vai em ấy, nâng cằm em ấy, rất nhanh ở trên môi ấn một nụ hôn.

Vũ Hàm Anh trở tay không kịp, sợ đến mức mắt tròn to, sắc mặt đỏ bừng giương mắt ngây dại. Rõ ràng cứ như gặp quỷ, nửa ngày nói không ra lời.

“Ghét sao?”

Ghét hay không ghét Vũ Hàm Anh không có thời gian cảm giác, Hạ Thần hôn rất nhanh, rồi khỏi cũng nhanh, nhiều nhất xem như môi chạm môi, có lẽ cả 2 giây cũng không tới, nhưng lại khiến Vũ Hàm Anh sợ quá mức, đầu óc trống rỗng nửa phút mới tỉnh mộng lại, dường như cảm giác mềm mềm ướt ướt còn lưu trên miệng.

‘Ba’ một tiếng, Vũ Hàm Anh vội vàng đưa tay che miệng mình, trừng mắt nhìn Hạ Thần: “Thầy làm gì thế! ...” Lời vừa ra khỏi miệng đã thấy có chút không hợp lý, nhìn thế nào cũng cảm thấy mình như hoàng hoa khuê nữ bị đùa giỡn trên tivi vậy, kinh điển a...

Hạ Thần tìm tìm cười nhìn phản ứng của em ấy, vành tai đều đỏ, đưa tay vuốt vuốt vành tai đã như sắp nhỏ máu, không nhanh không chậm nói, “Hôn em, ghét sao?”

Vũ Hàm Anh có chút ảo não, thân thể run run, ngón tay Hạ Thần so với nhiệt độ cơ thể cậu thấp hơn, lạnh lạnh, khiến cậu không được tự nhiên giật giật. Giọng nói của đối phương rất bình tĩnh, lại mang theo ý cười, vừa nghe đã biết rất vui vẻ.

Ghét hay không ghét? Có lẽ ngoại trừ kinh ngạc ra, Vũ Hàm Anh thật sự không cảm thấy có cảm giác ghét. Có lẽ cũng không bài xích, chỉ là với bản thân nhận được lời tỏ tình của một người con trai, có chút do dự.

“Không nói lời nào có phải đại biểu không ghét?”

Hạ Thần nói chuyện hơi nóng quét vào cổ cậu ngứa ngứa, ngón tay trên vành tai dường như rất thích thú, không có ý định rời đi. Vũ Hàm Anh cũng không dám động, lời nói của đối phương khiến cậu từ mê mang đến do dự, hiểu rõ lại có chút hưng phấn. Có lẽ hai người con trai ở cùng nhau kỳ thì có chút kỳ, nhưng cảm giác có người chăm sóc rất tốt, cảm giác có người để ý lại cũng khiến cậu lưu luyến.

Có điều... giọng điệu của đối phương khiến cậu muốn trừng mắt, bộ dáng ăn chắc mừi phần, trầm trầm lãnh tĩnh bất biến, còn mang theo ý cười, lại khiến cậu mặt đỏ tim đập không thể bình tĩnh.

“Không ghét.” Ánh mắt Vũ Hàm Anh sáng lên, đập bàn tay vuốt ve trên vành tai mình xuống.

Trong mắt Hạ Thần rõ ràng có chút mừng rỡ, Vũ Hàm Anh nhìn thế trộm trộm cười, nói tiếp, “Có điều, hình như không có mềm như môi tiểu Thương.”

Sau khi nói xong, trong lòng Vũ Hàm Anh thiết sáng khoái a, trên mặt người nọ biến sắc vòng vòng cứ như leo thang, âm tình bất định. Làm bộ vô tội chớp chớp hai mắt, lời mình đúng là sự thật. Lần trước bị Tiểu Thương hôn ‘chụp’ một cái ở miệng, tuy bất ngờ, nhưng miệng trẻ con mềm mềm thật sự so với thầy mềm hơn.

“Mềm?” Hạ Thần nhú mày, đột nhiên vươn tay kéo, ấn cậu lên ghế bên cạnh, hai tay chống tay vịn, khóa cậu lại, “Thử lại lần nữa thì biết ai mềm.”

“Không, không cần, em...” Vũ Hàm Anh không khí phách bị dọa, rúc trong ghế, muốn dựa vào phía sau, nhưng một chút cũng không nhúc nhích được, lấy lòng cười cười, có điều nói còn chưa dứt lời đã im bật.

Hạ Thần nắm cằm cậu, lại hôn lên, lần này không tốt như lần trước, trực tiếp đưa đầu lưỡi vói vào.

Mắt Vũ Hàm Anh tròn thật lớn, miệng tự nhiên cũng mở thật lớn để đối phương tiến quân thần tốc, cả cơ hội phản kháng cũng không có. Cảm giác thứ gì đó tròn tròn mềm mềm lủi vào, như ý bảo ngậm miệng lại, nhưng lúc vừa ngậm lại, càng nhiều nơi đụng phải lưỡi tròn mềm của đối phương, cảm giác tê tê ngứa ngứa, càng khiến cậu không biết phải làm sao. Vốn mắt đang mở to, không biết khi nào thì khép chặt, toàn thân cũng cứng ngắc, một cử động nhỏ cũng không dám, tùy ý để đối phương đòi lấy.

Vũ Hàm Anh nín thở, đến mức sắc mặt đỏ bừng, không kịp nuốt, bên miệng sợi chỉ bạc lóng lánh thẳng trượt xuống trong cổ áo, Hạ Thần theo đó một đường hôn đến cổ cậu.

“Thế nào? Hừm? Ai mềm?” Giọng Hạ Thần có chút khàn khàn, lại hôn lên đôi mắt đang nhắm của cậu, “Ngược lại anh cảm thấy môi tiểu Vũ mềm nhất.”

“...” Vũ Hàm Anh mở to mắt, lông mi run rẩy vô cùng nhanh, dường như còn chưa từ trong hoảng sợ kịp phản ứng, miệng vẫn còn mở, thờ dốc từng ngum từng ngum, gần như tê liệt, không còn khí lực.

Qua vài phút, cậu mới hoàn hồn lại, nhìn thấy mặt Hạ Thần gần như trán dán trán, teng một cái đỉnh đầu bắt đầu bốc khói. Cậu cậu cậu cậu cậu cậu bị người hôn đến không nhận ra phương hướng...

“Em... em phải về.” Vũ Hàm Anh đưa tay đẩy thân thể Hạ Thần gần như toàn bộ đặt cả trên người cậu, trong lúc nhất thời giọng nói có điềm là lạ... Quần đến mức cậu muốn tìm một khe đất chui xuống cho rồi, “Đứng dậy, ghé sụp, thực nặng. Em về.”

“Phòng em không phải mất mạng? Mang máy tính tới đây đi, chỗ anh sẽ không cắt điện cắt mạng.” Hạ Thần ngược lại rất nghe lời đứng lên.

“Không cần, phải ngủ.” Vũ Hàm Anh vội vàng lắc đầu, nói xong mới nhìn lên đồng hồ treo tường... 8 giờ 20...

“Vậy anh đưa em về.” Hạ Thần cười cười, cười sau lưng Vũ Hàm Anh đang hoảng sợ. Ép người không thể ép quá chặt, tuân tự tiến tới rất quan trọng.

Hạ Thần đưa Vũ Hàm Anh về đến cửa ký túc, ngược lại không có động tác gì, một mình đi xuống lầu.

Vũ Hàm Anh ở cửa ký túc vòng vòng nửa ngày, trên mặt vẫn còn nóng lọi hại, không cần phải nói khẳng định so với chạy cự li dài còn thảm thiết hơn. Vòng vòng tới phòng tắm đi rửa mặt, nhấp nhấp làm ướt mới cảm thấy mát mẻ một chút. Nhưng một trận gió thổi qua khiến cậu rãng trên cọ rãng dưới, trời quá lạnh, nước từ vòi cũng lạnh muốn chết.

Lê mê trở lại trong ký túc, mấy tên cùng phòng còn tụ tập qua vô cùng tò mò hỏi thầy Hạ tìm cậu làm gì, mỗi đứa đều mang theo ánh mắt đồng tình.

Vũ Hàm Anh qua quít một trận, ngược lại có chút buồn cười, vì Hạ Thần mặc niệm mấy giây, nhìn xem nhân phẩm anh kia, mỗi ngày trung bộ mặt lạnh, người khác đều xem anh là ôn thần.

Máy tính dường như đã có thể lên mạng. Vũ Hàm Anh do dự nửa ngày, kiềm nén không được muốn lên xem một chút, có điều lại cảm thấy xấu hổ, đã nói với Hạ Thần đi ngủ... 8 giờ rưỡi đi ngủ... thiệt khó tưởng...

Giật giật chuột, đột nhiên dừng lại, cậu mới nhớ tới còn có chuyện Thích Duyệt Vi... còn có chuyện xóa acc Tiểu Vũ.

Mặc dù lần trước Hạ Thần ở trên YY giải thích với cậu chuyện Thích Duyệt Vi. Nói Thích Duyệt Vi không phải vị hôn thê của anh ấy, nhưng người kia thích Hạ Thần nhất định là sự thật không sai, tên mù cũng nhìn ra được...

Vũ Hàm Anh càng nghĩ càng phiền, di động rung lên. Có một tin nhắn mới, đương nhiên là Hạ Thần gửi qua.

Một tin nhắn mới [Hạ Thần]:

Nghỉ ngơi cho tốt, mai lên lớp gặp

20:35:21

Vũ Hàm Anh bắt đầu bộp bộp nhấn điện thoại, hồi âm một tiếng, nhìn nhìn số lượng từ, tám phần đánh mấy chữ nữa sẽ thành 2 tin. Vì thế chọn lọc nửa ngày mới gửi đi.

Vừa gửi đi chưa tới một phút, di động trong lòng bàn tay lại rung rung, không phải tin nhắn, điện thoại Hạ Thần gọi tới.

“Alô...”

“Tiểu Vũ.”

Giọng của Hạ Thần từ trong di động truyền tới, Vũ Hàm Anh lúc này sững sờ, có xúc động muốn cúp điện thoại, sao mình lại nóng đầu gửi cái tin nhắn giật gân như thế...

“Tiểu Vũ, em ghen sao?”

Giọng nói trầm thấp mang theo nồng đậm ý cười, lần đầu tiên Vũ Hàm Anh cảm thấy loa di động mình âm thật lớn, vội vàng điều chỉnh âm nhỏ đi, dường như sợ bạn cùng phòng bên cạnh nghe được.

“Chuyện Thích Duyệt Vi anh đang xử lý, rất nhanh sẽ xong. Anh không có tình cảm với cô ta, cô ta nói không thể mất đi cũng là thể lực của nhà anh. Vậy nên em cần bản không cần thiết phải xóa acc.”

“Ừm.” Vũ Hàm Anh ôm di động rúc trong ghế, đáp một tiếng, cảm giác giống như đang ăn trộm. Nghĩ nghĩ, cảm thấy vẫn không muốn tiếp tục dùng acc Tiểu Vũ, dù sao trong lòng đã chán ghét không thoải mái, “Em muốn tạo nhân vật mới.”

“Ừ.” Hạ Thần trả lời rất thoải mái, “Em muốn tạo nhân vật mới, hay đổi server đổi trò chơi đều được, dù sao chỉ là trò chơi, nơi này chơi không vui thì đổi nơi khác, anh cùng em.”

Chương 58: 60 phút

Vũ Hàm Anh cũng không biết cúp điện thoại thế nào, dù sao chính là mặt đồ đến mang tai. Tổng cảm thấy giọng nói trầm thấp của Hạ Thần dịu dàng đến vắt ra nước, dường như còn mang theo chút cung chiều...? Khiến cậu không quen, nhưng vẫn là xấu hổ chiếm đa số, có điều không thể không nói, trong lòng có chút cảm động.

Không lên mạng, ôn tập một buổi tối, lúc ngủ còn đang bị vây trong trạng thái phấn khởi.

Vũ Hàm Anh lại lần nữa tròn mắt nhìn trần phòng... mất ngủ... Từ khi biết Yêu em 59 giây tới nay, cậu không biết mình đã mất ngủ bao nhiêu lần...

Nếu hôm sau không có cuộc thi chung, cậu căn bản không muốn bò ra khỏi ổ chăn, lúc đánh răng rửa mặt còn đang nhắm mắt không mở.

Đội đến phòng học sau đó không mở cũng không được, tuần thi chung, tuy đa số đều đề mở, nhưng đề mở không chắc dễ chịu... Ít nhất tay phải trường kỳ không viết chữ chắc chắn không tốt lành gì...

Vũ Hàm Anh lật sách dòm sức sao chép đoạn lớn đoạn lớn trên sách, trong lòng mắng Hạ Thần vô số lần. Nhớ đến hôm qua gửi tin nhắn, trong lòng không ngừng mải rãng, cậu có thể hay không cần 'ngày mai gặp' không a. Thầy Hạ có thể dừng BT vậy không a, chép như vậy không chép chết mới lạ. Nhìn hai trang giấy trắng còn dư lại, có lẽ một cây bút không đủ dùng...

Hình như là thi môn của Hạ Thần?

Hạ Thần còn đang ở phía dưới dạo qua một vòng, đi tới giống như vô tình đụng đụng ngón tay Vũ Hàm Anh đang đỡ sách. Nhưng bị người hung hăng đập một cái, đành phải cười cười ngồi trở lại trên bục giảng.

Đang đẳng 90 phút chép chép, lúc nộp bài thi Vũ Hàm Anh như muốn học máu, buồn bực chết được, ngón tay cứng ngắt.

"Trưa ăn gì?" Hạ Thần cầm bài thi tới tìm cậu, trắng trợn.

Vũ Hàm Anh liếc mắt một cái, trái lại không ai chú ý bọn họ, "Không biết. Vội lại còn chưa đến 10 giờ..."

Hạ Thần thả chìa khóa vào tay Vũ Hàm Anh, "Em đến chỗ anh đi, anh đến văn phòng cất chút đồ, chừng 10 rưỡi trở về, mang cơm cho em."

Chiều còn thi, Vũ Hàm Anh vốn nghĩ về ôn ôn tập tập, không đến chỗ Hạ Thần. Nhưng đối phương không cho cậu chỗ xen vào, vỗ vỗ đầu cậu bước đi...

Vũ Hàm Anh đành phải cảm chia khóa lợi về ký túc xá của mình trước, mang sách muốn xem đều cuộn đưa đến phòng Hạ Thần. Dù sao ở ký túc cậu cũng không thể yên ôn ôn tập, bạn cùng phòng chắc chắn sẽ tranh thủ thời gian chơi game, đến chỗ Hạ Thần cũng tốt.

Nước đến chân mới nhảy, cả tuần thi bận muốn chết. Nhưng cũng cách một ngày thi một ngày, Vũ Hàm Anh thấy khoảng trống liền ngửa tay, muốn log game. Có điều thật sự mở giao diện TLBB, lại không nghĩ vào hai acc Tiểu Vũ nữa. Vì sao thi không biết, dù sao cũng là chán ghét, không thoải mái.

Hạ Thần muốn giúp cậu luyện, Vũ Hàm Anh nhìn nhân vật tiểu nữ trước mắt cau mày.

"Anh nhiều acc như vậy, cho em một cái không phải tốt sao, luyện lại chậm lắm a." Luyện lại là một vấn đề, nhân vật nữ là vấn đề chủ yếu hơn!

Acc của Hạ Thần rất nhiều, cơ bản tất cả môn phái đều có 1 acc max cấp, Kinh Niên cũng là Hạ Thần cho Đại Toán mượn. Có điều...

"Anh có thể mang em từ từ thăng cấp." Hạ Thần cũng không sợ lãng phí thời gian.

Khóe miệng Vũ Hàm Anh co giật, thầy Hạ chung tình nhất chính là dường thành trong game...

Đủ kiểu bắt đắc dĩ, Vũ Hàm Anh cuối cùng vẫn làm một acc nữ login, tiểu Vũ Dương như cũ, cũng vẫn server đó, chỉ có điều không vào bang hội kia nữa. Tên khiến Hạ Thần dở khóc dở cười nửa ngày... Anh Hàm...

Sau mấy ngày quay lại mới biết Đại Toán đã về với bang hội Nghịch Thế kia của cậu ta, Thích Duyệt Vi không biết đi đâu, dường như không chơi nữa. Tóm lại, hết thấy đều thực bình yên.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại sao anh cũng sửa tên...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Em tưởng chỉ có Nôn Nôn đi sửa tên...

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: Không nên gọi tớ là Nôn Nôn !! Tớ đã sửa lại tên gọi rồi. Tên kia không tốt! Mỗi ngày đều bị các cậu nôn tới nôn đi!

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: Ha ha ha, Nho nho nhỏ, bọn mình giờ là CP!

[Đội ngũ] [60 phút]: Vợ bảo sửa

.

Hạ Thần vừa đánh xong đội tán gẫu đi động liền vang lên, nhận, quả nhiên bên kia Vũ Hàm Anh đang xù lông.

“Anh nói huu nói vượn, em lúc nào bảo anh sửa! Không đúng! Ai là của anh... cái kia kia!”

Hạ Thần chỉ cười nhẹ, nghĩ Vũ Hàm Anh trong ký túc không dám lớn tiếng hô, “Em không phải nói 59 không tốt sao? ... Còn có, em qua đây anh sẽ không nói càn.”

“... Không qua, em ôn tập!”

Vũ Hàm Anh nâng trán, cậu chỉ là ngày đó tùy tiện nói đùa một câu thôi! 59, 59 gọi đúng là không tốt... rất không may mắn, chẳng lẽ muốn thành tích thi 59 sao...

Nhưng cũng không có bảo anh ấy sửa một cái tên 囡囡 như vậy a... 60 vạn tuế ư...

Khụ, 60 là điểm vừa đậu =□=

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu bảo sửa ?!

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: Sao sửa a? Hơn nữa mấy ngày nay tớ cũng đi thi, cũng không biết chuyện thế nào, sao không thấy chị dâu.

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: ...

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đúng a, sao chị dâu không lên. Không phải là thật sự xóa acc không chơi chứ !?

.

Vũ Hàm Anh có tật giật mình, cậu đăng ký acc mới cũng không vào bang hội, Nho nho nhỏ bọn họ đương nhiên không biết mình là Tiểu Vũ. Không thể trách cậu, cậu là nhất thời quên.

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đúng rồi !!! Nôn Nôn !!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đề tớ nói cậu nghe! Hôm đó cậu không onl! Bỏ qua hiện trường phát sóng trực tiếp !!

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: Cái gì hiện trường phát sóng trực tiếp

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Oa ô ~~~ Bọn tớ nghe được một đoạn ướt át! So với kịch truyền thanh kịch tình hơn nhiều!

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: !!! Cái gì một đoạn ướt át! Cầu thuyết minh rõ ràng !! Chẳng lẽ là anh đại và chị dâu!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đoán đúng rồi !! Anh đại và chị dâu hình như thật sự ở rất gần nha! Ngày đó lúc bọn tớ giết Thích Duyệt Vi nói YY, sau khi anh đại thổ lộ xong, chị dâu không thấy tăm hơi. Sau đó sau đó sau đó !!!

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: !!!!

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: Sau đó là cái chi !!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Sau đó sau đó sau đó !! Anh đại cũng không biết làm chi, sau đó sau đó sau đó, chợt nghe đến trong mic anh đại có tiếng thờ dóc! Có tiếng rên rĩ!

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: !!!!! Thiệt hay giả! Oa oa oa, thờ dóc! Rên rĩ! Oa ô, anh đại mau thú thật đi!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Hôm đó cậu không onl rất đáng tiếc! Đại Toán cũng ở đó, không tin hỏi cậu ta

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: Không xong, đề tở bình tĩnh, tở máu xông đầu rồi oa oa, anh đại đừng không lên tiếng! Oa oa!

.

Hạ Thần bây giờ không có công phu trả lời, anh căn bản đến màn hình cũng không có thời gian nhìn, đang bận vuốt lông tiểu Vũ nhà mình.

Vũ Hàm Anh vốn một bên ôn tập một bên treo máy, để mấy người giúp cậu thăng cấp, thỉnh thoảng liếc nhìn màn hình hai cái. Nhưng nếu không như thế...

Nhìn thấy lời Nho nho nhỏ, cậu trực tiếp muốn đi học máu, mặt sung huyết đỏ bừng, cổ cũng đỏ. Mới đầu còn có chút xem không hiểu...

Quảng sách đi, trực tiếp đẩy cửa ra ngoài, xuống lầu quẹo phải, đá cửa! Có thể nói, cậu thật sự muốn bóp chết Hạ Thần. Không có việc gì lại mở YY!
=□=

“Ôn tập thế nào?” Hạ Thần vòng tay ôm Vũ Hàm Anh ngồi trong ghế, vuốt lông vuốt lông, đôi chủ đề.

“Tạm ổn.” Vũ Hàm Anh không nhìn anh ấy, muốn đứng, nhưng người phía sau ôm quá chặt, “Ghế muốn sụp, buông, em đứng lên.”

“Không sao, sụp có thể ngồi trên giường.” Hạ Thần thực nghiêm chỉnh trả lời.

Vũ Hàm Anh không để ý anh ấy, trên màn hình Nho nho nhỏ và Gió-er cát-er tôi nôn đã sửa tên còn đang sôi sục dâng trào không ngừng nghỉ, càng nói càng hăng say, càng nói càng thái quá, mới đầu chỉ ‘thờ ờ’, ‘rên rên’ không dứt mà thôi, vừa quay đầu lại, đã YY xong toàn bộ quá trình.

.

[Đội ngũ] [60 phút]: Khi (‘o’)□, ông đây kêu cái rầm!

.

Vội lấy bàn phím đánh xong chữ nhấn enter, Vũ Hàm Anh mới nhìn đến ID 60 phút... thực muốn chặt móng vuốt mình...

Trong kênh đội yên tĩnh mấy giây đồng hồ, lại sôi trào!

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đây đây đây đây là... chị dâu!

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: Không cần hoài nghi !! Chị dâu chị chị chị chị bị anh đại bắt cóc vào nhà rồi sao!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Bắt cóc vào ổ chăn rồi sao! (^o^)/~

.

Vũ Hàm Anh ‘kích động’ gõ chữ, tay đều run lên, cả gõ cũng gõ sai một đồng, xóa hết gõ lại. Hạ Thần ôm eo cậu, cúi đầu thấp giọng cười sau lưng cậu, khiến người ngựa ngựa. Đẩy tay anh ấy, “Buông ra buông ra, trở ngại em đánh chữ.”

Hạ Thần không có ý buông tay còn ở trên cổ cậu cọt cọt.

Vũ Hàm Anh rút cổ lại, khiến cậu không có cách đánh chữ, muốn đứng, giựt trúng mạng bên cạnh. Game lập tức hiển thị đứt kết nối.

Vũ Hàm Anh nhìn thế cũng không log lại, đứt thì đứt, cậu quyết định không cần về lại bang hội kia của mình, cũng không nói với bọn Nho nho nhỏ! Chỗ đó chắc chắn không phải nơi người bình thường ở... thật đáng sợ...

Bên kia trong đội rất nhanh không thấy bóng dáng 60 phút, Nho nho nhỏ cùng Ô ô ố hai mặt nhìn nhau, 60 phút logout...

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Chắc chắc chắc~

[Đội ngũ] [Ô ô ố~]: Hóa ra là biệt nữ thụ

.

“Không chơi?” Hạ Thần cũng không muốn chơi tiếp, “Tuần này thi xong, thứ bảy có thời gian không? Bọn tiểu Ngạn, Quân Triết muốn gặp em.”

“Gặp em?” Vũ Hàm Anh chớp chớp mắt, trong lúc nhất thời không kịp phản ứng, sau đó thì toàn thân cứng ngắc, “Gặp em làm gì? Hơn nữa thứ bảy phải đến công ty báo cáo.” Cậu đương nhiên biết mấy người Thiên thiên khuôn tử, Mạch sơn kê cùng Hường tả khán quen biết với Hạ Thần. Tuy nói

Hướng tả khán là em trai Hạ Thần... có chút giống gặp gia trưởng...

“Xem như buổi offline.” Hạ Thần đương nhiên không để ý tới cái có ‘thứ bảy phải đến công ty báo cáo’ kia.

“... Được rồi.” Vũ Hàm Anh có loại cảm giác oai phong lẫm liệt ra đi không trở về, cắn răng đồng ý.

“Không cần lo lắng.” Hạ Thần vỗ vỗ eo cậu, “Bọn họ chỉ muốn xem xem chị dâu của bọn họ là dạng gì.”

“Chị dâu cái đầu anh.” Vũ Hàm Anh nhảy dựng lên, mở cửa bỏ chạy, “Em về ôn tập.”

Hạ Thần chỉ cười cười, lấy di động nhắn tin cho em ấy, lát nữa cùng xuống lầu ăn cơm.

Một tin nhắn mới [Tiểu Vũ]:

Không đi!

17:51:22

Một tin nhắn mới [Tiểu Vũ]:

Em muốn một phần sườn xào chua ngọt, một phần cà ri gà, ma lạt năng, một lồng bánh bao nhỏ, còn có một đùi gà nướng lớn!

17:52:05

Hạ Thần nhìn tin nhắn liền cầm chìa khóa xuống lầu, đi căn tin mua đồ ăn, tiện đường hỏi âm, bảo tiểu Vũ đến phòng chờ anh mang về, cửa không khóa.

Vũ Hàm Anh vừa ngồi lại đứng lên xuống lầu, ba người trong ký túc đồng loạt nhìn cậu, quái dị.

Ăn xong ôn tập không sai biệt lắm, Vũ Hàm Anh mới về phòng mình vào game.

Hạ Thần mở acc tiểu Nga My cùng tiểu Vũ đánh Ác Tặc. Đánh Ác Tặc hoàn toàn không cần trình độ gì, mặc dù tiểu Nga My cấp bậc không cao, thêm máu còn chưa nhiều, nhưng dựa vào kỹ thuật điều luyện của Hạ Thần... vẫn là... khiến một Tiêu Dao chết hai lần...

[Đội ngũ] [number]: F*ck, NM mày biết thêm máu không

Hạ Thần cũng không trả lời, Vũ Hàm Anh 囧, tám phần là cố ý chinh người...

Sau khi đánh Ác Tặc lần đầu xong mọi người định theo tổ đội tiếp tục tìm người truyền tống vào bản sao. Trên màn hình đột nhiên nhảy ra một khung đối thoại, Vũ Hàm Anh vô thức nhấn xác nhận, còn tưởng là xác nhận đi theo tổ đội... Nhưng nghĩ lại, cậu thiết lập tự động xác nhận đi theo tổ đội a. Lúc kịp phản ứng đã thấy tiểu Vũ Đương nhảy lên, ngồi lên Hoa Xa, đương nhiên trên Hoa Xa còn có một người, một Tiêu Dao trong đội.

... Ra cái kia là lời mời cùng tọa kỵ...?

Vũ Hàm Anh đầu đầy hắc tuyến, tiểu Vũ Đương nghĩ muốn xuống cũng không thể, đã bị Tiêu Dao mang theo xoay mấy vòng bên cạnh.

Vì vậy... có thể tưởng tượng.

Đánh xong Ác Tặc, Hạ Thần liền đổi lên đại Vũ Đương. Đương nhiên tên 囧囧 [60 phút] đã sửa trở lại Yêu em 59 giây... bị người trong bang khinh thường nửa ngày.

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Đi nhiệm vụ?

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: Ừm, chờ em bán đồ

Tiểu Vũ Dương sau khi mang rác rưởi bán NPC chạy đến điểm truyền tổng tìm Yêu em 59 giây. Thực không còn gì để nói lại nhận được một lời mời cùng tọa kỵ...

Nhấn xác nhận, Anh Hàm lập tức ngồi lên con Tê Ngưu lớn. Tiểu nữ nhu thuận ngồi phía trước, phía sau Yêu em 59 giây hai tay vòng ôm lấy, nhìn qua có chút vui tai vui mắt. Có điều tại sao lại là Tê Ngưu... đi đường uốn uốn éo éo, còn rất chậm...

Thăng đến tắt đèn, Vũ Hàm Anh đều là trạng thái chống cằm giường mắt nhìn màn hình vi tính. Tê Ngưu khắp bản đồ lặc lư, đây là làm nhiệm vụ sao, rõ ràng là dạo bản đồ...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Đề nghị tụ hội

Tắt đèn, Vũ Hàm Anh tắm rửa đi ngủ, nằm trên giường còn gửi một tin nhắn cho Hạ Thần, ngủ ngon.

Khổ thân Hạ Thần, vừa muốn logout đã bị hai người phiền toái bắt được. Không phải Nho nho nhỏ cùng Ô ô ố thì còn ai vào đây.

Cũng không biết hai đứa đó thế nào thay đổi đi chơi, vừa đúng lúc đụng trúng Yêu em 59 giây và Anh Hàm ngọt ngọt ngào ngào cùng tọa Tê Ngưu dạo bản đồ.

Vì vậy hai cô bé không rõ nguyên nhân nổi giận đùng đùng chạy tới.

Nho nho nhỏ xông lên, ở trước mặt Yêu em 59 giây gọi tới gọi lui.

.

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: !! Anh đại !! Anh Hàm kia là ai!

[Lân cận] [Ô ô ố~]: Anh đại bọn em bắt được anh trèo tường!

[Lân cận] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu bạn thì anh lại dám trèo tường!

[Lân cận] [Ô ô ố~]:

.

Hạ Thần bị bọn họ làm cho dở khóc dở cười, cả công phu giải thích cũng không có.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tớ thấy anh đại trèo tường!

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Không thể nào

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Tôi cảm thấy không thể tin

[Bang hội] [Hàng ngàn nắm]: Vừa lên đã nghe thấy một tin giật gân

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Hừ, anh đại ra đây đi!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại cùng một acc nữ tên là Anh Hàm cười Tê Ngưu dạo bản đồ!

[Bang hội] [Ô ô ố~]:

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Ừm, được rồi, đủ giật gân...

[Bang hội] [Hàng ngàn nắm]: Giật gân...

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Mấy tên sao hỏa, chị dâu tên gì mấy bà không biết à?

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: ???

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: Tụ hội thứ bảy, mấy đứa rảnh không?

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Đương nhiên rảnh!

[Bang hội] [Hàng ngàn năm]: Chị dâu đồng ý đi?

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ù

.

Hạ Thần vừa xuất hiện liền dễ dàng đẩy chủ đề đi.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tụ hội cái chi ?! Các các các các người muốn tụ hội!

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Ái da thật tốt quá, hâm mộ đi, ghen ghét đi, bọn tôi đi xem chị dâu đấy

[Bang hội] [Ô ô ô~]:

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tớ cũng muốn đi! Chúng ta làm một buổi offline đi!

[Bang hội] [Ô ô ô~]: Ý kiến hay! Offline đi! Tất cả mọi người đã cùng chơi với nhau rất lâu rồi! Gặp mặt đi

[Bang hội] [Hàng ngàn năm]: Ha ha ha, bọn tớ thứ bảy tuần này tụ hội, các cậu tới hay không? Nhưng sợ là không kịp.

[Bang hội] [Ô ô ô~]: Mấy người đều là người xấu

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đúng đó, mấy người đều ở Bắc Kinh, thứ bảy tuần này tớ chắc chắn không kịp tới!

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tuần sau đi, tuần sau tớ nghỉ rồi, có thể đi chơi

[Bang hội] [Ô ô ô~]: Tuy tớ đã nghỉ đông, nhưng cũng không có khả năng tới kịp a, ít nhất cũng phải thứ hai thứ ba

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Thiệt đáng tiếc

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tớ biết rồi! Các cậu thứ bảy đi tụ, có thể tái tụ mà!

[Bang hội] [Ô ô ô~]: Đúng đúng! Vậy thứ ba tuần sau thế nào ?! Nho Nhỏ cậu được không?

[Bang hội] [Yêu em 59 giây]: ...

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Tôi cũng không phải đi làm

[Bang hội] [Hàng ngàn năm]: Ha ha ha, các cậu nhiệt tình vậy, tớ cũng có thể trốn làm

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Cứ quyết định vậy đi a! Mai đợi trong bang nhiều người, tớ hỏi lại xem có ai đi nữa.

.

Sáng hôm sau thức dậy Vũ Hàm Anh thi môn cuối cùng, bữa sáng lại là sữa đậu nành nóng lại là bánh quẩy, bánh nướng kẹp trứng gà. Hạ Thần đương nhiên sớm đã dậy mua đồ ăn sáng.

Đợi đến giữa trưa thi xong cho dù được thả lỏng nhưng buổi sáng, mấy tên cùng phòng đều dậy sớm 15 phút, thu dọn quà cáp, định thi xong trực tiếp về nhà, kì nghỉ đông tốt đẹp hướng mọi người vẫy tay a, thật sự là nước mắt nước mũi khiến người ta cảm động.

Kỳ thi xem như thuận lợi, Vũ Hàm Anh ở trường ăn cơm trưa, chờ Hạ Thần buổi chiều cùng nhau về nhà, không cần đi chen chúc xe.

Giữa trưa cậu một mình ở ký túc không có chuyện gì, lên mạng chơi game. Vừa login vào giao diện TLBB, lơ đãng đảo qua, bên cạnh khung thường dùng nói chuyện phẩm một tin “[Bang hội] [XXX]:...” chạy lên.

Vũ Hàm Anh chỉ nghĩ mình nhìn lầm, tiểu nữ Anh Hàm này còn chưa có vào bang hội. Nhưng đầy mắt [Bang hội] ....., thế nào cũng không phải ảo giác...

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu Bị bọn em bắt được nha!

[Bang hội] [Anh Hàm]: Ha ha

Vũ Hàm Anh đầu đầy hắc tuyến, cắn răng nghiêng lợi, không cần phải nói, bang hội nhất định là Hạ Thần thêm cậu, tại sao nhanh vậy đã đem cậu bán rẻ.

[Bang hội] [Đại Toán]: Chắc chắc chắc, cậu đây cũng không nhìn ra

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Cần ông nói?

[Bang hội] [Ô ô ô~]: Chị dâu chị đến rồi! Thứ ba tụ hội Đại Toán với Ngu Ngu cũng tới nha!

[Bang hội] [Anh Hàm]: A a a ?? Thứ ba tụ hội ?!

[Bang hội] [Nhìn về bên trái]: Anh còn chưa nói với chị dâu a, chúng ta thứ bảy tụ hội, thứ ba bọn Nho nho nhỏ mới có thể tới kịp, cho nên thứ ba xem như offline. Có điều chúng ta đều đi.

[Bang hội] [Anh Hàm]: Tôi đi học

Vũ Hàm Anh không chút do dự nhấn enter gửi đi. Chỉ thứ bảy tụ hội cũng sắp muộn mạng cậu, thế nào thứ ba còn muốn tụ a.

[Bang hội] [Hàng ngàn năm]: Ha ha ha, anh đại đã nói chị dâu từ chiều nay bắt đầu nghỉ đông

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu chị có phải xí hổ không, đừng sợ a

[Bang hội] [Anh Hàm]: ==

Vũ Hàm Anh hoàn toàn hết chỗ nói, nhưng nghĩ đến offline... có lẽ có chút chút chờ mong. Dù sao đây cũng là lần đầu cậu chơi game, cũng là lần đầu được offline. Chỉ là quan hệ của cậu và Hạ Thần trong game có lẽ mọi người có thể tiếp nhận, không biết nếu gặp, lại thành về mặt gì.

Mấy người Nho Nhỏ ngược lại rất hưng phấn, ở trong bang ríu rít thảo luận đến Bắc Kinh như thế nào, phải mang cái gì theo, đặt khách sạn nào... May mắn chỗ ở mọi người cách thành thị không xa lắm.

Vũ Hàm Anh buổi chiều phải đợi Hạ Thần, may mà có mọi người cùng tán dóc, đầu tiên nói đặt nhà hàng khách sạn nào tốt, còn nói nơi nào có cảnh đẹp. Cuối cùng ngoặt đến ‘ăn’.

Mấy người mỗi người một câu, mang đồ ăn Bắc Kinh nói đến biên giới, Vũ Hàm Anh lóc cóc gõ chữ, cảm thấy trong bụng kêu loạn ục ục, nước miếng chảy dài.

Lúc bốn năm giờ Hạ Thần mới hết việc lái xe đưa Vũ Hàm Anh về nhà. Trên đường không kẹt xe đi rất nhanh, tới dưới lầu còn mới chưa đến 7 giờ.

Trong ngõ nhỏ có chút tối, nương theo đèn xe mới có thể thấy rõ địa phương phía trước không xa. Hạ Thần dừng xe lại, nhưng không mở cửa xe.

Vũ Hàm Anh nghiêng đầu nhìn anh ấy, Hạ Thần tự nhiên cũng đang nhìn cậu, không hiểu sao trong ngực lổ hai nhíp, không được tự nhiên, “... Em về nhà.”

“Ừ”, Hạ Thần chỉ gạt đầu, cũng không mở khóa xe, Vũ Hàm Anh đương nhiên không thể xuống, “Muốn tới ăn cơm không, lần trước mua mấy thứ kia còn chưa dùng hết.” Nói rồi chỉ chỉ.

“Không được, nhà gọi điện nói về ăn cơm.” Vũ Hàm Anh có chút động tâm, có điều giữa trưa bà nội gọi điện tới, nói sẽ chuẩn bị cơm cho cậu, bảo cậu về ăn.

“Anh tiễn em.”

Vũ Hàm Anh vừa định nói không cần, xuống xe không tới hai bước là vào cổng, tiễn cái gì. Nhưng lời còn chưa ra khỏi miệng, đột nhiên bị kéo tay.

“Sao...” Một câu không được đầy đủ, dĩ nhiên bị nụ hôn đè lên ngăn chặn.

Vũ Hàm Anh bị dọa nhảy dựng, cảm giác được đầu lưỡi đối phương trượt vào miệng, toàn thân cứng ngắc, nhanh chóng gắt gao nhắm mắt lại. Cảm nhận được hơi thở người trước mắt, tim đập thành thịch, dường như muốn chấn đắc lỗ tai.

Lúc nọ hôn kết thúc, Vũ Hàm Anh đã sớm không phân biệt được phương hướng, thở phì phò, khóe mắt có chút hồng, nửa ngày mới chậm chạp hồi hồn. Lúc này mới xấu hổ, Hạ Thần đề cạo trên ghế pho lá, một tay giữ chặt cánh tay cậu, một tay ôm thắt lưng cậu.

Vũ Hàm Anh có chút không tự nhiên giật giật, cái tay trên eo còn không thành thật trượt lên trượt xuống.

“Sáng mai thức dậy gọi điện cho anh, anh đưa em đi tụ hội.”

“...Ừm”

Khoảng cách hai người vô cùng gần, lúc Hạ Thần nói chuyện, hơi thở quét bên tai Vũ Hàm Anh ngửa ngửa, không nén nổi rụt rụt. Cách nửa ngày, “Em nghỉ ở nhà buồn chán gọi điện cho anh, anh dẫn em ra ngoài đi chơi.”

“Ừm” Vũ Hàm Anh nghe xong chớp chớp mắt nhìn, đột nhiên cười rộ lên. Hóa ra Hạ Thần sợ nghỉ đông hai người không thể gặp nhau thường xuyên sao?

“Em lại không phải con nít phải ngoan ngoan ngoắc trong nhà, đương nhiên có thể thường xuyên ra ngoài. Có lẽ ở ngoài mấy ngày cũng được.”

“Vậy anh dẫn em ra ngoài chơi mấy ngày thế nào? Muốn đi đâu?” Hạ Thần nghe xong lập tức mắt sáng ngời.

“Đâu cũng được a, nhưng đừng đi xa, không quá mấy ngày là tết âm lịch, không trở về ăn tết không tốt.”

“Vậy chờ bọn Nho Nhỏ đến tụ hội rồi đi, kịp trở về trước tết âm lịch.” Hạ Thần lúc này mới mở cửa xe, cùng cậu xuống.

Ngoài xe rất lạnh, Vũ Hàm Anh rung mình một cái mới cảm thấy nhiệt khí trên mặt dịu đi một ít, nghĩ đến hai người sắp ra ngoài du lịch, trong lòng một trận vui vẻ, lại có chút quẫn bách. Cậu vừa rồi nghe Hạ Thần đề nghị, quá vui mừng, không nghĩ nhiều liền đồng ý, lúc này mới nghĩ đến hai người ra ngoài đương nhiên là phải ở chung một chỗ...

Hạ Thần đóng cửa xe, đi tới kéo cậu, xem ra thật muốn tiễn cậu vào cổng lầu. Vũ Hàm Anh lạnh lại rung mình. Người bên cạnh mặc so với cậu còn ít hơn, áo sơ mi thêm một áo khoác dài, nhưng hình như không biết lạnh.

Vũ Hàm Anh bị nắm tay trở tay nắm chặt lại tay đối phương, nhắm chạy vào cổng lầu, lúc này mới dừng lại, “Lần sau ra ngoài mặc nhiều chút, trời lạnh mà mặc ít vậy.”

“Ừ.” Hạ Thần đưa tay sờ mặt cậu, quả nhiên lạnh lạnh, “Lên đi, trong hành lang cũng lạnh.”

Vũ Hàm Anh chỉ cảm thấy tay anh ấy so với mình còn lạnh hơn, nhưng bị chạm vào mặt lại nóng nóng lên. Nhớ tới vừa rồi ở trên xe hôn, đột nhiên có chút ảo não. Hai người hôn môi cũng chỉ hai lần, dường như đều là Hạ Thần chủ động, mặc dù nói mình không có kinh nghiệm gì, nhưng dù gì cũng là một đại nam nhân.

“Sao vậy?” Hạ Thần nhìn em ấy cau mày, mới vừa hỏi đã bị kéo thiếu chút nữa lặc lư.

Vũ Hàm Anh hung hăng kéo anh ấy một phen, một chút ưu thế chiều cao cũng không có, vịn bả vai người nọ ở trên môi anh ấy bay nhanh cắn một cái, một khắc không dừng xoay người chạy lên lầu.

“Em đi!”

Hạ Thần hồi thần lại, sớm đã không thấy bóng người, không nhìn được cười một tiếng, nhưng ngoài miệng bị cắn thật đúng có chút đau, đây nào gọi là hôn gì, quả thực như ‘thâm cừu đại hận’. Bỏ tay vào túi áo đứng mấy giây ở hành lang tối như mực, lúc này mới ra ngoài, lái xe về nhà.

Vũ Hàm Anh ăn xong cơm, vọt đi tắm rửa, trở về phòng mình, nghĩ Hạ Thần cũng đã sớm về đến nhà, mở máy tính vào game nhìn một cái.

Thời gian còn sớm, Kỳ Cuộc chắc mới bắt đầu, Vũ Hàm Anh nhìn nhìn tiểu Vũ Đương của mình, cấp bậc còn rất thấp, nhưng đánh cờ chắc có thể, nhân tiện kéo bảo bảo.

.

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Chúng ta đi đánh cờ đi

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Ừ

.

Tiểu Vũ Đương tạo một đội ném qua Yêu em 59 giây, sau đó lại nhìn nhìn người đang online trong bang hội, phát cái tin hỏi có ai muốn đi không.

.

[Đội ngũ] [Nhìn về bên trái]: Đây hẳn là đánh cờ đi a, sao em nghe có người vừa rồi nói, đánh ngán không thú vị, không muốn đi a

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại, em muốn đối với anh tỏ một rừng khinh bỉ

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]:

[Đội ngũ] [Ô ô ô~]: = Chị dâu tỏ đội đánh cò anh đại liền không thấy chán...

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Anh không phải đi đánh cò

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Phải là đi theo vợ

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: =□=

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: Theo cái rắm!

[Đội ngũ] [Ô ô ô~]: Chối mù mắt chó em a, làm trò ân ái đi qua một bên

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Đúng đúng, hai người các anh mời cút ra ngoài ngọt ngào!

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: Khụ khụ, Lạc Dương cò tập hợp

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Em tới rồi

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Ấy! Anh, anh 92 ?! Thăng cấp khi nào? Anh không phải không thăng cấp sao?

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: Kinh! Thiệt kinh!

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Ủ, kéo bảo bảo

.

Tiểu Vũ Dương mang mọi người vào phòng nghỉ, rất nhanh truyền tống đến phó bản Kỳ Cuộc. Vừa tiến vào liền thấy đội tán gẫu của Yêu em 59 giây. Xoay góc nhìn, quả nhiên thấy bên cạnh Yêu em 59 giây thêm một con trâu thú.

.

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: A a a a a !!!! Tinh Linh Thỏ! Oa oa, thật đáng yêu!

[Đội ngũ] [Ô ô ô~]: Khi a! Quá mẹ nó đi! Cái này là biến dị cấp bao nhiêu!

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Tôi cũng muốn a, thật đáng yêu, bước đi còn ánh sáng nữa

[Đội ngũ] [hàng ngàn năm]: Không sao không sao, anh cũng có một Thỏ bảo bảo, đội sinh xong đưa tiểu Ngạn, không cần hâm mộ không cần hâm mộ

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: ! Cậu có, nhanh sinh a, tôi thích màu này!

[Đội ngũ] [Nho nho nhỏ~]: = Hai người...

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: Thật sự rất đáng yêu a

[Đội ngũ] [Yêu em 59 giây]: Anh dẫn theo thăng cấp, chờ em 92 có thể mang

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: ... Phải 92 mới có thể mang

[Đội ngũ] [Anh Hàm]: Nhưng không sao, anh mang là được rồi, ha ha ha

[Đội ngũ] [nhìn về bên trái]: Đây là không phân biệt anh em trong truyền thuyết sao

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Buổi tụ hội nhỏ

Tiểu Vũ Dương trong đội cấp bậc quá thấp, cấp cao mang theo cấp thấp đánh cò cấp thấp hiển nhiên không được kinh nghiệm gì, cấp cao kinh nghiệm cũng rất ít. Nhưng mọi người kẻ tung người hứng, trái lại nói chuyện tung bưng. Chủ yếu là thắng thắng cấp trần thú.

Trước khi ngủ, mấy người lại chạy tới đánh một chuyến Ác Tặc, vài vòng rút một đồng bảo thạch bỏ đi, ai cũng không đồ tay nhặt được thứ quý giá.

Vũ Hàm Anh sau khi lên giường đã sắp 12 giờ, tắt đèn lác qua lác lại di động, nhắn nửa ngày một tin nhắn cũng không gửi đi. Cậu chung quy xấu hổ nói với Hạ Thần mình hồi hộp ngủ không yên...

Nhưng cậu xác thực có hồi hộp, mai phải đi gặp bạn bè Hạ Thần, cảm giác có chút kỳ quái. Mặc dù mọi người đều quen biết trên mạng, mỗi ngày tán dóc lung tung, nhưng thật sự gặp mặt lại là chuyện khác.

Hôm sau Vũ Hàm Anh ngủ thẳng đến tự nhiên tỉnh, cầm điện thoại nhìn, mới 7 giờ. Lẽ mà mặt quần áo rửa mặt đánh răng ăn sáng, trong nhà vẫn chưa ai dậy.

Nghĩ Hạ Thần sớm thế này có lẽ còn chưa rời giường, không phúc hậu gửi qua một tin nhắn quấy rối. Có điều hiển nhiên không như nguyện, rất nhanh hiển thị có cuộc gọi đến, màn hình di động chớp chớp.

“Alô.”

“Dậy sớm vậy? Nghĩ em phải ngủ đến 8,9 giờ.” Giọng nói của Hạ Thần không có điểm mông lung mới ngủ dậy, nghe đã biết thức từ sớm.

“Anh dậy còn sớm hơn em a.” Vũ Hàm Anh nằm sấp trên giường lăn hai vòng.

“Anh quen rồi. Bọn tiểu Ngan đặt com trưa, giờ này đi có thể kịp ăn sáng. Hay là em qua chỗ anh, anh làm bữa sáng cho em?”

Bữa sáng... Vũ Hàm Anh nhớ tới vừa rồi từ nhà bếp về phòng không tới 20 bước đã nhét xong miếng bánh mì, chép chép miệng, lại nhớ tới lần trước Hạ Thần mang cho cậu bánh nướng vùng kẹp trứng chiên.

Nhảy dựng lên xuống giường túm áo khoác mang theo chìa khóa chạy ra cửa, “Muốn bánh nướng vùng!”

Hạ Thần nghe trong điện thoại một tiếng vang nhỏ ‘cạch’, như đang đóng cửa, “Bánh nướng không có, không chuẩn bị, nếu không ăn com trứng?”

Vũ Hàm Anh sau khi vào cửa đã ngửi thấy một mùi cacao nóng, trong bụng lập tức vang ục ục, quả nhiên cậu không thích nhất là bánh mì, căn bản ăn không đủ no.

Trên bàn đã đặt hai phần com trứng, mang bán tuyệt đối không thể kén chọn. Dừng lời của Vũ Hàm Anh, cùng hàng mỹ nghệ hết như nhau, cũng không biết ăn chỗ nào mới tốt, xoay đĩa hai vòng, nhìn đủ mới chuẩn bị ăn.

“Bữa sáng đừng ăn nhiều quá, lát nữa trưa không ăn được.”

“Ồ.” Vũ Hàm Anh ‘chưa thỏa mãn’ gật gật đầu, nhưng buổi trưa nhiều người tụ hội như vậy, nghĩ chắc chắn không thể ăn ‘thoái mái’ như ở nhà, trong bụng có lóe chút cũng tốt.

Nhanh chóng xử lý sạch com trứng mới bung cốc cacao nóng từ từ uống, hương vị đậm đà, chỉ ngửi đã cảm thấy có loại mùi thơm ngọt ngọt. Vũ Hàm Anh một bên uống cacao một bên chờ Hạ Thần nghe điện thoại.

Phần com trứng của Hạ Thần mới ăn được vài miếng, di động vang. Nhận lên thật dọa Vũ Hàm Anh nhảy dựng, người con trai bên kia dường như vô cùng ‘kích động’, giọng rất lớn, cảm giác như có thể trực tiếp từ trong điện thoại chui ra.

“Anh đại, công ty Thích gia là thế nào...”

Vũ Hàm Anh đồng tình nhìn thoáng qua Hạ Thần, giọng nói kia lớn đến mức cậu có thể nghe rõ, phỏng chừng lỗ tai đã sắp chấn điếc.

Hạ Thần đi đến ban công nghe điện thoại, rất nhanh đã trở lại, nhìn đồng hồ, “Giờ chúng ta đi?”

“Sớm quá.” Đến nơi chắc cũng khoảng 10 giờ, còn chưa mở cửa đâu...

“Tiểu Ngan sốt ruột muốn gặp em, có lẽ chúng ta đến bọn họ cũng đã đến.”

“... Vậy, đi thôi.”

Vũ Hàm Anh móc di động nhìn đồng hồ, chậm chạp mặc áo khoác, sau đó nhìn đồng hồ, chậm chạp theo Hạ Thần xuống lầu lấy xe, lại nhìn đồng hồ. Ngồi trên ghế phò lái, vắn vè di động ấn a ấn.

Thật ra gặp bạn bè Hạ Thần không có gì, gặp bạn net cũng không có gì... Cậu có chút hồi hộp thôi...

Hạ Thần nhìn em ấy đặc biệt ‘chuyên chú’ gõ gõ di động, cười như không cười, “Không cần hồi hộp, tiểu Ngạn và Quân Triết em đều đã gặp, có lẽ hôm nay tiểu Ngạn cũng sẽ mang tiểu Thương tới, nhóc kia nói muốn chơi với em.”

“Ai hồi hộp.” Nói một câu, Vũ Hàm Anh hung hăng ấn điện thoại hai cái, bĩu môi lắm bầm mới bỏ vào túi áo... Thật ra cậu đúng là hồi hộp a, hồi hộp đến tay phát lạnh. Lại nói cậu trước kia cũng không chính thức kết giao qua bạn gái, đừng nói gì đến việc ‘gặp gia trưởng’. Tuy Hạ Ngạn không thể nói là ‘gia trưởng’, nhưng cũng là em trai Hạ Thần. Hơn nữa, Hạ Thần anh ấy cũng không phải ‘bạn gái’, như vậy càng khiến cậu cảm thấy càng... ‘quái dị’.

Hạ Thần cười cười, “Tới rồi, em qua trước, hay đi với anh đỡ xe?”

“Nhanh vậy...” Cơ mặt Vũ Hàm Anh co giật, còn chưa tới nửa giờ a, hôm nay tại sao không kẹt xe...

“Em đi với anh.” Nhìn tòa cao ốc ven đường ngoài cửa sổ, Vũ Hàm Anh rút cổ một cái, nơi cao như vậy cậu trước kia chắc chắn sẽ không tới.

“Cũng được.” Hạ Thần gật đầu, chạy xe đến vị trí đỗ xe, mới cùng vào cửa.

Vũ Hàm Anh cảm giác động tác của mình chắc chắn vô cùng cứng nhắc, cúi đầu nhìn quần jeans và áo lông của mình, tuyệt đối không hợp với loại địa phương này, ngược lại Hạ Thần quần tây somi áo khoác dài...

Cửa chính còn đóng kín, không biết có phải chưa tới thời gian buôn bán không, nhưng vừa mới lên bậc thang đã có người nhanh chóng mở cửa, “Hạ tiên sinh, phòng ở lầu hai, mời bên này.”

Sau khi vào Vũ Hàm Anh có chút cảm thán, quả nhiên là kẻ có tiền có khác, bên trong trang trí vừa nhìn đã biết nhà hàng sang trọng, tám phần menu cũng sẽ đắt tiền khiến người ta cần lười.

Đến khi vào phòng, đóng cửa, Vũ Hàm Anh mới ngồi xuống, thờ phào nhẹ nhõm. Người như cậu lại đến chỗ thế này, thật sự là tìm tội chịu, toàn thân đều khó chịu muốn chết.

“Xem ra chúng ta tới trước.”

Vũ Hàm Anh liếc mắt, vẫn chưa tới 10 giờ, trong phòng chỉ hai người bọn họ. Vừa muốn nói chuyện đã bị tiếng gõ cửa dọa nhảy dựng, vội vàng ngồi nghiêm chỉnh. Tường Hạ Ngạn bọn họ đến, nhưng sợ bóng gió một hồi, chỉ là nhân viên phục vụ đưa nước trà.

Hạ Thần rót chút trà nóng đưa qua cho cậu. Vũ Hàm Anh chỉ lắc đầu, uống nhiều quá sẽ đi toilet, nơi này lớn như vậy, ra khỏi cửa phòng cam đoan lạc đường, đừng nói toilet, đường xuống lầu cậu cũng không biết đi thế nào.

“Cầm sưởi ấm tay, tay em rất lạnh.” Hạ Thần lấy miếng lót nhét vào tay cậu, bảo cậu cầm.

“Ồ.” Vũ Hàm Anh bụng tách, nước rất nóng, sắc trà rất đẹp, mùi thơm nhàn nhạt, hơi nóng bốc lên mắt cũng nóng hừng hực, dường như trên lông mi bị hấp ra một tầng sương mù, nhìn không rõ lắm, “Thật ấm.”

Hạ Thần ngồi lại đây, vờn tay phủ lên tay cậu. Mặc dù trong lòng bàn tay được tách ủ nóng nhưng mu bàn tay vẫn có chút lạnh.

Tay Hạ Thần rất ấm, hiển nhiên không cùng một nhiệt độ với Vũ Hàm Anh, “Anh mặc ít vậy cũng không lạnh a.”

Trong xe đủ ấm, hiện tại trong phòng cũng rất ấm áp, nhiệt độ rất vừa vặn, Hạ Thần cười cười, em chỗ nào mà lạnh, rõ ràng hồi hộp đến tay chân lạnh ngắt.

“Mặt em cũng lạnh.” Hạ Thần thuận tiện đưa tay sờ sờ mặt em ấy, cảm giác mềm mềm lạnh lạnh, mũi đông lạnh có chút hồng, đột nhiên muốn cúi đầu hôn hôn mũi em ấy, kết quả là...

Trên sống mũi có một thứ nóng hừng hực in lên, Vũ Hàm Anh hoảng sợ, nếu không phải Hạ Thần phủ lấy tay cậu, cậu sẽ trực tiếp ném tách trong tay.

“Lạnh.”

Môi Hạ Thần ở mũi cậu khê đóng khê mở, quét trên sống mũi ngưa ngưa, lại không chỉ là mũi, toàn thân đều run rẩy, như bị điện giật. Đầu muốn hướng về phía sau một chút, đối phương liền hướng tới phía trước một chút, đôi môi nóng ấm từ mũi từng chút trượt xuống.

Vũ Hàm Anh ngây ngốc quên cả nói chuyện, đôi môi nửa mở, rất nhanh đã bị người hôn lên. Ngay cả nhiệt độ môi của đối phương so với mình cũng cao hơn, nóng bỏng người.

Đội Vũ Hàm Anh ngây người xong, mới nhớ tới bọn họ đang ở trong nhà hàng, nếu người khác nhìn thấy thực sự là... Muốn rút tay đẩy anh ấy ra, đáng tiếc bị giữ chặt không rút ra được.

Đầu lưỡi của đối phương rất nhanh vói vào đụng đầu lưỡi của mình, Vũ Hàm Anh cảm thấy có loại cảm giác tê dại, hoảng sợ rụt rụt, nhưng trốn cũng trốn không thoát, theo bản năng rên rỉ một tiếng.

“Tiểu Thần Thần chú lại ăn hiếp người!”

Cửa phòng ‘cách’ một tiếng, sợ đến mức Vũ Hàm Anh thiếu chút nữa cắn lưỡi Hạ Thần, vội vàng đẩy người ra. Chỉ thấy một tiểu bạch cầu ‘cộc cộc’ chạy tới, giữ chặt tay Vũ Hàm Anh, dùng sức trừng Hạ Thần.

“Tiểu Thương!” Hạ Ngạn đi theo tiến vào, hiển nhiên là bị người bắt lấy, để tiểu Thương trốn thoát.

“Ái ô, em nói vừa mở cửa đã thấy hình ảnh cấm trẻ dưới 18, ha ha.”

Quân Triết tiến vào ha ha ha cười một trận, cười đến Vũ Hàm Anh càng thêm quần bách, còn kém chưa tìm một cái lỗ để chui vào.

Vũ Hàm Anh bị tiểu Thương cầm tay kéo mấy bước, thiếu chút nữa ngã nhào, sau đó nhóc bánh bao ‘cách’ đặt mông ngồi trên ghế giữa Vũ Hàm Anh và Hạ Thần, “Em ngồi kế đại ca ca.”

Vũ Hàm Anh bây giờ cũng không kịp hồi hộp, quả thật xấu hổ muốn chết, mặt đỏ lên, may mắn phía sau không có nhân viên phục vụ theo vào, bằng không càng xấu.

Hạ Thần ngược lại một bộ mặt bình tĩnh, giống như chưa từng làm chuyện gì. Cũng không chấp nhặt với con nít, trực tiếp chuyển vị trí, ngồi bên kia Vũ Hàm Anh.

Hạ Ngạn mặc một bộ áo lông màu tím nhạt, bộ dáng nhìn rất đẹp. Vũ Hàm Anh còn nhớ rõ ở trường học ngoài căn tin gặp qua một lần. Lúc ấy đã nghĩ người này giống búp bê SD, quả nhiên nhìn gần càng thấy tinh xảo. Lại nói có phần giống Hạ Thần, chỉ có điều mặt mũi rất nhu hòa, khí chất khí thế tuyệt không giống.

“Đến nhanh thật, anh tưởng mấy đứa còn muốn đợi lát nữa.”

Tiểu Thương đứng trên ghế, nhào người lên bàn, kéo Vũ Hàm Anh cùng lật menu. Vũ Hàm Anh cảm thấy nếu như cậu vươn tay sờ sờ trán, nhất định là một đầu mồ hôi. Trước không nói giá tiền trên menu kia, đối diện Hạ Ngạn bung tách nhìn mình chăm chăm. Một phút hai phút, cắn răng nhịn... Nhưng bị người ta nhìn chăm chăm thật sự không được tự nhiên, sau lưng dựng hết lông tơ. Đành phải thực nghiêm túc cùng tiểu Thương nghiên cứu menu, làm như không chú ý.

“Tiểu Ngạn em nhìn tiểu Vũ đến dựng tóc gáy rồi.” Quân Triết nhìn người bên kia đã sắp chui đầu vào menu, không nhịn được cười ha ha lên.

Hạ Ngạn lườm cậu ta một cái, “Tôi cảm thấy chị dâu có chút quen mắt thôi, quên mất đã gặp nhau ở đâu.”

“Khụ khụ.” Vũ Hàm Anh bị nước miếng của mình sặc đến mồm liệt ho, cả khuôn mặt lập tức đỏ lên. Cậu nào ngờ đến Hạ Ngạn vừa mở miệng đã như vậy như vậy... Tuy ở game người trong bang đều mặc kệ gọi cậu ‘chị dâu’, nhưng đó là acc nữ a! Hiện tại mặt đối mặt, bị gọi như vậy, quả nhiên ăn không tiêu.

Hạ Thần quan tâm rót cho cậu miếng trà đẩy qua, để cậu thông thuận khí.

“Chị dâu là học sinh của anh đại a, lần trước chắc em đến trường học bọn họ đã thấy qua đi.” Quân Triết nói xong hướng tiểu Vũ vẫy vẫy tay, “Lần trước em tới tìm anh đại lấy văn kiện là chị dâu đưa cho, chị dâu chị hẳn còn nhớ em.”

Vũ Hàm Anh bị một câu rồi một câu ‘chị dâu’ làm cho thật muốn bỏ chạy, cậu đột nhiên cảm thấy được thứ ba mình vẫn nên dừng đi offline tốt hơn, cộng thêm hai hồn thể ma vương Nho nho nhỏ và Ô ô ô, cậu càng không có cách nào sống.

“Mấy đứa được rồi.” Hạ Thần kịp thời lên tiếng giải cứu, “Tiểu Mạc sao còn chưa tới?”

“Tới ngay, chắc đang trên đường. Anh đại anh biết rõ còn có hỏi a.” Quân Triết cũng cầm bản menu lật tới lật lui, “Vừa rồi tiểu Mạc còn gọi điện cho em, nói công ty xây ra chuyện. Em vừa nghe cũng kinh ngạc nửa ngày, em nói anh đại anh cái này chính là mưu tính sâu xa a. Giờ thì tốt rồi, ông cụ ở nhà không biết nên giận điên hay nên vui điên đây, nhưng sẽ không bắt anh cưới Thích Duyệt Vi nữa.”

Vũ Hàm Anh nghe được tên Thích Duyệt Vi thì lặng đi một chút, sau đó tiếp tục cầm cúi nghiên cứu tách trà. Hạ Thần không đáp lại Quân Triết, đứng đứng tay Vũ Hàm Anh, “Em muốn ăn gì? Ở đây hải sản không tệ.”

“Em cũng không biết.” Vũ Hàm Anh nhìn tiểu Thương bên cạnh đang chỉ a chỉ trên menu, giá tiền đều ‘không để người nhìn’, cùng cảm giác như trực tiếp nhai RMB. Lại nhìn nhìn giá hải sản, rất không tệ... đất run gan.

“Anh như vậy em thật sự không thích ứng lắm.” Hạ Ngạn che mắt cười.

“Anh đại, chị dâu ở nơi nào a?”

‘Bang’ một tiếng, cửa mở ra, tiến vào một người con trai toàn thân âu phục gầy da, giọng cực lớn, mấy chị em ngoài cửa nhìn thẳng vào nơi này.

Ngoại trừ Hạ Thần thực trấn định, Vũ Hàm Anh thực xấu hổ ra, ánh mắt của những người khác đồng loạt hướng lên mặt Vũ Hàm Anh, nhìn đến cậu thật muốn trộm hung hăng nheo Hạ Thần một phen.

“Chị dâu, em là Mạc sơn Khê, Mạc Duệ.” Tiểu Mạc nhìn thấy Vũ Hàm Anh ngồi bên cạnh Hạ Thần, nhanh chóng tự giới thiệu. Bộ dáng Vũ Hàm Anh

nhìn qua cũng giống như học sinh cấp ba mười bảy mười tám tuổi, “Lần trước nghe Quân Triết nói, anh đại nói chị dâu rất đáng yêu, ha ha, hóa ra anh đại thích loại hình đáng yêu.”

Vũ Hàm Anh cảm thấy mình đã không còn cách nào, trên mặt có thể chiến trướng gà, dùng sức nhìn menu, lồi kéo Hạ Thần, nhỏ giọng hỏi, “Hôm nay ai mời khách a?”

“Em mời, đương nhiên là em, chỗ người nhà đừng khách khí, chị dâu chị muốn ăn gì cứ tùy ý gọi.” Mạc Duệ nghe được vội vàng nói, bản thân cũng ngồi xuống, vậy người tới gọi món.

“Ồ.” Vũ Hàm Anh gật đầu, nghiêng răng nói, “Em muốn ăn cua.” Không phải Hạ Thần mời khách cũng không cần tiết kiệm, không ăn thì phí.

“Mùa này cua không có thịt.” Vũ Hàm Anh nghe Hạ Thần nói vậy, vừa định đổi cái khác, chợt nghe người bên cạnh nói tiếp, “Muốn ăn nhiều phải mấy phần.”

Muốn nhiều thì thêm mấy phần sẽ nhiều...

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Hát một bài

Vũ Hàm Anh ăn lấy ăn để một trận, đầu cũng không nâng, mặc kệ bọn họ kêu chị dâu chị dâu. Bên cạnh tiểu Thương cũng ăn đến rất vui vẻ, thật ra nó là phá hư rất vui vẻ, tiểu Vũ nhìn mà thấy tiếc.

“Anh, anh định khi nào dẫn người về?” Hạ Ngan quan sát Hạ Thần cùng Vũ Hàm Anh, “Dù sao bây giờ nhà họ Thích cũng bị anh thu mua, ông cụ không có cách nào ép anh.”

“Đợi thêm một chút.” Hạ Thần cười cười, “Nếu không tết đến nhà anh thế nào?” Nửa câu sau đương nhiên là hỏi Vũ Hàm Anh.

Vũ Hàm Anh cầm đũa gấp một miếng sẫm, nhưng quá trơn trượt, dùng đũa cuốn một cái, trực tiếp nuốt xuống, nghẹn ngay cổ họng.

“Em... em ba mươi phải về nhà.”

“Này, còn hai tuần lễ mới tới tết âm lịch, anh đại anh nhân dịp không có việc gì sớm mang về đi.” Quân Triết cũng theo sau ồn ào.

Khỏe mặt Vũ Hàm Anh thẳng giật giật, vội vàng kéo tay Hạ Thần. Nói giỡn, dù sao cũng cho cậu thời gian chuẩn bị tâm lý chứ, thế này mà đi ‘gặp gia trưởng’ ?!

“Không được! Anh nói dẫn em ra ngoài du lịch trước!”

Vũ Hàm Anh vừa căng thẳng vừa sốt ruột, mặc dù giọng nói dè xuống vô cùng thấp, nhưng mấy người đối diện vẫn nghe được rất rõ ràng. Đều là một bộ mặt cười ‘thì ra là thế’, tới lui dò xét cậu.

“Đại ca ca anh muốn đi đâu chơi a, em đi cùng anh, tránh tiểu Thần Thần ăn hiếp anh!” Tiểu Thương cầm đũa đâm vào chén cơm nghiêm trang nói.

“Phụt ——” Mạc Duệ nghe giọng điệu nũng nịu ngây thơ của tiểu Thương, một ngụm đồ ăn thiếu chút nữa phun ra, nghẹn mặt đỏ rần.

“Ồ~” Hạ Ngan hướng phía Vũ Hàm Anh chớp chớp mắt, “Tiểu Thương nói rất đúng nha, chị dâu chị với anh đi ra ngoài, không sợ bị ăn hiếp sao?”

Vũ Hàm Anh thật muốn chui vào trong bàn trước mặt, cúi đầu như không nghe thấy, dồn sức và cơm, mặt đỏ muốn chết.

“Uống miếng nước.” Hạ Thần đẩy ly nước cho cậu, “Thứ ba thứ tư sau khi offline anh dẫn Tiểu Vũ ra ngoài chơi một tuần. Mấy ngày nghỉ tết có thời gian bọn anh về nhà.”

Thời gian ăn cơm khoảng 2 tiếng, Hạ Thần lái xe đưa Vũ Hàm Anh về, Vũ Hàm Anh ngồi ở vị trí phó lái, cảm thấy như trút được gánh nặng. Còn ngồi ngốc hồi nửa cậu thật không chịu nổi.

“Định đi đâu chơi?”

“Hừm?... Không biết.” Vũ Hàm Anh nghe anh ấy hỏi không đầu không đuôi, không kịp phản ứng, qua mấy giây mới nghĩ tới anh ấy nói là muốn đi du lịch ở đâu.

“Vậy lái xe ra ngoài, trên đường muốn đi đâu thì dừng lại.”

“Được, em cũng có thể lái! Đờ cho anh cứ luôn lái sẽ mệt.” Vũ Hàm Anh nghe được hai chữ ‘lái xe’, mắt sáng rực lên. Tuy đã có bằng lái xe, nhưng ngoại trừ ở trường học sờ qua xe ra cũng không có lái qua.

“Được, đợi offline xong chúng ta đi. Có muốn ngày mai ra ngoài mua mấy món đồ chuẩn bị đem theo không?”

“Ngày mai không được.” Vũ Hàm Anh vừa định đồng ý, chợt nhớ tới công việc kia, “Mai em còn phải đến công ty, không biết thứ hai có bắt đầu làm việc chưa, vậy sẽ không thể ra ngoài chơi.”

Hạ Thần nhìn Vũ Hàm Anh một bộ mặt khổ não có chút buồn cười, vươn tay xoa xoa tóc em ấy, “Ngày mai anh đưa em đi, đừng lo.”

Buổi chiều Hạ Thần đưa Vũ Hàm Anh ra ngoài dạo một vòng, cuối cùng đi siêu thị mua ít đồ ngọt cho cậu mang về dùng lúc trà chiều. Còn mua thêm một đồng hoa quả đắt tiền chết được, nhìn thì rất đẹp, không biết ăn có ngon không.

Vũ Hàm Anh bất đắc dĩ xách theo túi to, Hạ Thần nói là mang cho bà nội cậu... hồi lộ trắng trơn...

Nhưng cuối cùng Hạ Thần cũng chỉ lái đưa Vũ Hàm Anh đến dưới lầu, không theo lên.

Vũ Hàm Anh ở ngoài cửa nghe đến bên trong có tiếng nói chuyện, rất náo nhiệt, không biết có phải có khách đến không. Dứt khoát tự cầm chìa khóa mở cửa.

“Tiểu Vũ đã về.” Bà nội nghe được tiếng mở cửa liền từ phòng khách đi ra, nhận lấy đồ trong tay cậu, “Nặng thật, mua gì thế này.”

“Bạn con nói con mang hoa quả về, cho bà.”

“Táo này thật đẹp.” Bà nội nhìn đồ trong túi, “Ờ, rất đắt, mua làm gì, sao không kêu người ta vào nhà ngồi một chút. Đứng rồi, cháu trai thím con dưới quê đến đây, ở bên trong.”

“Bà nội buổi tối con muốn ra ngoài ăn cơm!”

Bên này đang nói chuyện, trong phòng khách Vũ Ninh chạy ra, thấy túi to trong tay bà nội, vịn lấy vó đầu nhìn, “Đây là gì? Táo thiệt lớn, ăn giờ đi. Mẹ lấy đi rửa!” Nói xong đoạt lấy túi to, cầm chạy đi.

“Con vào phòng thay quần áo trước.” Vũ Hàm Anh nhìn hơi âm ức, đừng nói cậu keo kiệt không muốn đem đồ Hạ Thần mua cho người khác. Chỉ là có chút buồn cười, lúc bình thường bà nội nếu cho cậu một miếng bánh táo, đều phải lên lút nhét qua, cứ như ăn trộm, sợ người nhìn thấy. Mà cậu cảm thấy gì về còn chưa nóng tay, lại phải trưng mặt cười cho người khác sao?

Nhưng Tiểu Vũ vẫn không nói gì, nghe bà nội bên kia cầu nài “Được được, để mẹ cháu rửa rồi ăn. Ninh Ninh chậm một chút, túi to lắm đừng để bị ngã.” cậu không thể nói gì.

Vừa đẩy cửa vào phòng liền sững sờ, mắt choáng váng. Lúc cậu đi ra ngoài trong phòng còn gọn gàng ngăn nắp, tại sao sau khi trở về trên đất một đồng túi lớn túi nhỏ?

“Đứng rồi! Tiểu Vũ à!” Thím bùng một tô thủy tinh lớn, mang táo, đào đã rửa sạch, đi ra thấy Vũ Hàm Anh đứng ở cửa, “Em họ cháu ở phòng khách đấy, vào chào hỏi đi. Cũng xấp xỉ cháu, tới một mình, thím bảo nó đem hành lý thả vào phòng cháu, hai đứa tạm ở một phòng đi, dù sao không tới hai ngày.”

Vũ Hàm Anh càng sững sờ, trong phòng cậu chỉ một giường đơn, ngủ hai người?

“Cháu...”

“Không sao không sao, mang chăn trải ra sàn là được. Cháu nếu không muốn ngủ dưới đất thì để nó ngủ. Đàn ông con trai gì yếu ớt vậy.” Thím không đợi cậu mở miệng đã cướp lời, sau đó bùng tô vào phòng khách, còn quay đầu lại nhìn cậu một cái, “Táo này rất ngon, Ninh Ninh chắc rất thích, cháu cũng tới ăn một quả a.”

Hiện tại Vũ Hàm Anh cảm thấy tính tình mình thật tốt, dứt khoát không cởi áo khoác, đến tủ quần áo lấy laptop nhét vào balô, lại thu dọn âu phục ngày mai dùng, trực tiếp kéo cửa đi ra ngoài... Chỉ tiếc cho dù tính tình tốt, cửa cũng ‘âm’ một tiếng.

Vũ Hàm Anh chạy đến dưới lầu, theo bản năng lấy di động ấn số Hạ Thần. Chỉ có điều còn chưa kết nối, ngón tay rồi loạn cắt đứt.

Ngắn người một hồi, điện thoại đột nhiên rung lên, dọa cậu nhảy dựng, hiển thị Hạ Thần gọi đến...

“Alô...”

“Tiểu Vũ em tìm anh? Sao lại cúp.”

“Không có gì.” Vũ Hàm Anh một tay mang laptop âu phục, dừng một lát, “... Em đến nhà anh được không?”

“Em đang ở đâu, anh đi đón em.”

Giọng nói trong điện thoại vốn mang ý cười, đột nhiên trầm xuống, Vũ Hàm Anh vội vàng nói, “Không cần, em tự đi, chỉ mấy bước.”

“VẬY EM QUA ĐÂY ĐI.”

“Ừm.”

Vũ Hàm Anh cúp điện thoại trực tiếp đi tìm Hạ Thần, sau khi lên lầu còn chưa gõ cửa đã bị người kéo vào.

“Tôi không về?” Hạ Thần giúp cậu mang đồ vào thư phòng, nhìn âu phục trên tay.

“Ừm... ở nhờ một đêm.” Vũ Hàm Anh vốn cau mày, thấy Hạ Thần đối diện cười như không cười nhìn mình, đột nhiên có chút ngượng ngùng.

“Không sợ anh ăn hiếp em sao?”

Vũ Hàm Anh bị trêu chọc, trừng mắt liếc anh ấy một cái, “Rõ ràng phải là em ăn hiếp anh.”

“Được.” Hạ Thần đột nhiên cúi xuống hôn hôn trán cậu, về mặt đứng đắn nói, khiến cậu càng mặt đỏ tim đập.

Vũ Hàm Anh thật sự chịu không được, xông vào trong thư phòng, bắt đầu kéo máy tính ra, “Em, em muốn chơi game.”

“Anh cùng em.” Hạ Thần cũng theo vào, lấy laptop của cậu đem đến cạnh máy tính mình, lại đẩy ghế tới, để kê bên, vỗ vỗ, “Ngồi đây.”

Tuy bàn rất lớn nhưng hai máy tính đặt vô cùng gần, Vũ Hàm Anh ngồi xuống, đang nghĩ thế này mà chơi nói không chừng sẽ đụng tay. Bên cạnh Hạ Thần bung cốc cà phê tới, cũng ngồi xuống, tay nhắc lên ôm đến vai cậu.

Vũ Hàm Anh vừa muốn nói thì thấy trước mắt thêm một cốc cà phê đưa đến bên miệng.

“Uống cà phê không?”

“... Không uống.” Vũ Hàm Anh lắc đầu, “Anh xích ra chút, như vậy làm sao chơi game a, sẽ đụng trúng tay.”

“Em chơi, anh nhìn.” Hạ Thần bung cà phê uống một ngụm, “Vói lại, em ngồi bên cạnh anh còn vào game làm gì.”

“Nói thế...” Vũ Hàm Anh lăm bằm một nửa thì ngây người, Hạ Thần lời kia rõ ràng nói chơi game cũng là vì cùng cậu một chỗ.

Hạ Thần giúp cậu nhấn biểu tượng game, đăng nhập hoàn tất, “Vào rồi, chơi đi.”

Vũ Hàm Anh “Ồ” một tiếng, nhìn thấy tiểu nữ Anh Hàm trên màn hình, trong bang hội cũng hiển thị Anh Hàm login, Nho nho nhỏ nhảy ra chào hỏi.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu a chị tới rồi T-T Các anh chị tụ hội xong rồi? Thế nào ?!

[Bang hội] [Anh Hàm]: ... Là như vậy đó

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Qua loa, em cũng muốn đi a T-T

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu có phải rất đáng yêu không ?! Nhìn trái mặt nhân có phải rất đẹp (=)

[Bang hội] [Anh Hàm]: ...

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Anh đại nói chị đáng yêu (^o^)/~

.

Vũ Hàm Anh hết chỗ nói, cậu sao mà đáng yêu, rất bình thường a. Hơn nữa con trai sao có thể đáng yêu để hình dung, nếu như anh tuần cậu sẽ không để ý. Giương mắt trách Hạ Thần đang ôm mình.

“Tức giận cũng rất đáng yêu.” Hạ Thần nói xong cúi đầu hôn lên gáy lộ ra của cậu.

Vũ Hàm Anh bị dọa nhảy dựng, đưa tay che, liền cảm thấy trên mu bàn tay lại ngứa ngứa, từng nụ hôn rơi xuống trên ngón tay cậu, khiến cậu rút tay cũng không được, không rút tay cũng không được.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu ????

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Sao không có ai

.

Trên kênh bang hội chỉ chốc lát đã bị Nho nho nhỏ spam đầy, Vũ Hàm Anh vội vàng đáp lại một cái, nói mình đây.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Chị dâu đến YY đi, bọn em chỗ này đang ca hát này

.

“Em không tới?” Hạ Thần cười cười.

Đương nhiên không thể tới, Vũ Hàm Anh không phải không muốn tới, nhưng Hạ Thần cứ ở bên cạnh quấy rối a.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Đến đi đến đi, còn chưa nghe được chị dâu hát mà

[Bang hội] [Anh Hâm]: Được rồi...

.

Lời mời khó từ chối, Vũ Hàm Anh đành phải lên YY, thuận tiện liếc Hạ Thần, “Đừng quấy rối.”

“Anh không lên tiếng.” Hạ Thần rất thoải mái đồng ý.

Rất nhanh trong loa nghe được giọng nữ đang hát, nhưng là bài gì thì Vũ Hàm Anh không biết, chưa nghe qua.

“Chị dâu đến rồi. Ha ha ha tớ kéo qua đó.”

Giọng Nho Nhỏ rất lớn, cười sang sảng, sau đó Đại Toán nói, “Chị hai chị đoàn trang chút được không, hù chết chúng tôi a.”

“Chị hai cái đầu ông, ông mới là chị hai, cả nhà ông đều là chị hai!”

“Phụt ha ha, Nho Nhỏ nổi đóa.” Giọng Ô ô ô tiếp theo, cười cũng sang sảng.

Tiểu Vũ: Chào mọi người

“Chị dâu sao chị không lên tiếng a.” Nho Nhỏ nói.

Tiểu Vũ: Ách...

“Nho Nhỏ...”

“Àu hù! Chị dâu gọi tớ, tiểu thụ thụ gọi tớ.”

Vũ Hàm Anh lời còn chưa nói hết đã bị cắt ngang, lập tức đầu đầy hắc tuyến.

“Chị dâu đến hát đi, ha ha, giọng thụ như vậy, hát chắc chắn rất dễ nghe.” Ô ô ô cũng rất kích động, “Hát bài nào?”

“Cái này... tôi hát lạc điệu, rất khó nghe.” Vũ Hàm Anh vội vàng nói, cậu từ nhỏ đến lớn hát đã không đúng điệu, tiết Âm Nhạc hồi tiểu học và trung học, một chuỗi điểm đạt yêu cầu...

“Không sao không sao, bọn em chỉ thưởng thức giọng thụ thụ thôi. Lạc điệu cũng không sao.”

“Tiểu Vũ cậu rơi vào ổ sói rồi.” Đại Toán giữa đường ném một câu, nghe có chút hả hê.

“Nếu không Đại Toán ông cùng chị dâu song ca một bài.”

“Anh đại đến lột da cậu! Nho Nhỏ!”

“Không sao không sao, anh đại hiện không có đây, ha ha ha.”

Không có đây... Vũ Hàm Anh cười trộm quay đầu nhìn Hạ Thần. Hạ Thần ngược lại rất ngoan không lên tiếng, nhú nhú mày.

“Nhưng Đại Toán cũng là giọng thụ thụ a, hai thụ thụ hát tuyệt không hợp.”

“Rầm! Ông đây mà là giọng thụ, rõ ràng là công! Không đúng, hừ, ông không phải công cũng không phải thụ!”

“Ha ha ha, Đại Toán ông đừng vùng vẫy gãy chết nữa, ông chính là lưu manh thụ, Đại thân yêu a.”

“Đứng đứng, lưu manh thụ!”

“Ai da ai da, chị dâu lại không lên tiếng. Chúng ta không nên trêu ghẹo chị dâu, để chị dâu đơn ca đi.”

“Tôi thật không hát được...” Vũ Hàm Anh khóc không ra nước mắt, cậu hát khó nghe đến cả bản thân cũng không thể nói nổi...

“Hát đi hát đi, hát gì cũng được. Hát bài Chú thỏ trắng cũng được.”

“Vậy hát bài Em có một con lừa con đi!”

Vũ Hàm Anh càng hết chỗ nói, phía sau Hạ Thần đột nhiên đung đung tay cậu, kéo chuột cậu qua, tắt tự do lên tiếng, tùy tiện từ trong máy tính nhấn một bài.

“Anh làm gì vậy?” Vũ Hàm Anh khó hiểu, vừa nghe nhạc vang lên liền ㄟ, “Nè nè, em không biết hát bài này a, tiếng Anh đó!”

“Không sao.”

Mấy người trên YY đột nhiên nghe có nhạc vang lên đều lập tức im lặng, bắt đầu đánh chữ.

.

Nho nho nhỏ: (^o^)/~ Tớ thắng! Chị dâu chị sẽ hát!

Ô ô ô: Àu ye~ bài này tên là gì, chưa từng nghe qua a

Đại Toán: Là bài tiếng Anh! Chưa nghe qua

.

Vũ Hàm Anh thiếu chút nữa bị nước miếng mình sặc chết, nhìn bọn họ nói chuyện đến hừng hực, còn quảng một đồng hoa hoa, nói hát rất dễ nghe... Nếu khó nghe mới là lạ, đó là bài nguyên gốc a, không phải cậu hát a.

“Thế này, a...” Vũ Hàm Anh thật muốn che mặt, vừa quay đầu lại đã đột nhiên bị nắm lấy cằm, lời còn chưa ra khỏi đã bị đồ lại hết vào miệng, bị hôn.

Bài tiếng Anh đó rất ngắn, khoảng 2 phút. Vũ Hàm Anh bị hôn đến chóng mặt, đương nhiên không chú ý. Nhưng mấy người đang spam trong nháy mắt cảm thấy không đúng.

.

Nho nho nhỏ: Tớ nói...

Nho nho nhỏ: Chị dâu chị hát đến nghiện sao, thế nào hát xong còn hát lại lần nữa?

Ô ô ô: Tớ cũng... không biết

.

“Vừa rồi ai nói anh không có đây?”

Hạ Thần ngừng nhạc, nhấn F2, hướng mic nói một câu, mấy người đang spam đều ngừng lại.

“Anh đại !!”

“Tớ không nghe nhầm chứ! Chị dâu đâu ?! Àu hù, tớ tớ tớ cho phép tớ kích động.”

“Anh làm gì, đi...” Vũ Hàm Anh vội vàng cướp mic, đã nói anh ấy đừng lên tiếng. Nhưng lời vừa ra khỏi miệng liền choáng váng, nhanh chóng che miệng lại, giọng cậu có điểm là lạ.

“Áu áu, tớ nghe được giọng chị dâu!”

“Tớ cũng vậy!”

“Anh đại anh làm gì chị dâu, vì sao em cảm thấy giọng chị dâu nghe có chút khàn khàn! Áu áu.”

“Nho Nhỏ đừng kích thích tớ, tớ lại kích động. Anh đại anh làm gì, em cũng nghe được tiếng chị dâu thở dốc!”

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Hợp đồng

Thở dốc cái đầu a, Vũ Hàm Anh quyết đoán đoạt chuột đem YY bóp chết. Sau đó cả game cũng không lên, miễn cho bọn Nho nho nhỏ ở trong kênh bang hội ném bom cậu.

Một buổi trưa không thể vào game, nhưng có Hạ Thần cùng nói chuyện cũng không cảm thấy buồn chán. Giữa trưa ăn rất nhiều, buổi tối hai người đều không đói, cũng không làm gì ăn.

Vũ Hàm Anh tắm xong thay một thân áo ngủ rộng rãi, lấy ba bộ âu phục mang theo bày trên giường, kéo Hạ Thần hỏi, “Mai em mặc bộ nào được?”

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của cậu, Hạ Thần có chút buồn cười, cũng đứng đắn trả lời, “Em mặc cả ba bộ, anh nhìn xem.”

“Ồ.” Vũ Hàm Anh gật đầu, cầm lấy somi muốn thay, áo cởi một nửa, đột nhiên dừng lại. Ánh nhìn chăm chú sau lưng khiến cậu sợ hãi, nhiệt độ phòng không thấp nhưng vẫn rung mình một cái.

“Anh ra ngoài trước.”

Vũ Hàm Anh hết chỗ nói, Hạ Thần dựa vào khung cửa, vẻ mặt cười như không cười, nhìn đến cậu giờ cởi cũng không được, mà không cởi cũng không được.

“Sao vậy?” Hạ Thần mặt không đổi sắc nhướn mày, ý cười bên miệng lại ngày càng đậm, đi qua, “Muốn anh giúp sao?”

Vũ Hàm Anh đầu đầy hắc tuyến, giọng điệu này sao nghe thể nào cũng cảm giác như đang đùa giỡn con gái nhà lành.

“Anh làm... gì...”

Có điều giọng điệu mình càng giống hoàng hoa đại khuê nữ bị đùa giỡn... Vốn áo đã cởi một nửa, trên lưng lạnh lạnh, đột nhiên bị anh ấy ôm lấy, bàn tay ấm áp dán lên, lại cảm thấy như bị bỏng.

“Giúp em cởi quần áo.” Bàn tay Hạ Thần ở thắt lưng cậu nhẹ nhàng kéo một đường, thuận tiện giúp cậu cởi áo khoác trên cánh tay ra, tiện tay ném trên giường bên cạnh.

Vũ Hàm Anh lập tức vừa lúng túng vừa xấu hổ, lỗ tai thiếu chút đến khó chịu. Mặc dù ở ký túc xá để trần cánh tay cũng không có gì đáng ngại, nhưng trước mặt Hạ Thần cậu lại cảm thấy không được tự nhiên, đừng nói gì người nọ dò xét nhìn tới nhìn lui bạn.

“Mặc áo sơ mi trước hay cởi quần trước?”

“Em mặc áo trước.” Vũ Hàm Anh nhanh chóng túm lấy một cái somi trắng che người lại, dường như có phản luống cuống tay chân.

“Ừ.” Hạ Thần cũng không giành giúp cậu mặc áo, đến gần hai bước, “Vậy anh giúp em cởi quần.”

“A?” Vũ Hàm Anh vội vàng cài nút, vừa cài lên một cái, sợ đến mức cậu lại đi cản tay Hạ Thần. Nhưng một thoáng ngăn người kết quả chính là chậm nửa nhịp, quần lỏng lẻo trượt thẳng đến mặt đất.

“Chỉ mặc áo somi thoạt nhìn không tệ.”

Vũ Hàm Anh nghe xong mặt đỏ đến không nói ra lời, tám phần cả đầu ngón tay cũng đỏ hết. Bị Hạ Thần đột nhiên kéo một cái, lại bị quần trên mặt đất vướng chân một phát, trực tiếp úp sấp trên giường.

Hạ Thần sắp đến chống phía trên cậu, “Tiểu Vũ hôm nay thật nhiệt tình.”

“Anh đứng lên.” Vũ Hàm Anh áo somi còn chưa cài xong, phía dưới lại tro trụi không mặc quần, cảm giác quần áo trên người Hạ Thần ma sát lên da, thoáng run rẩy, tim đập nhanh mấy nhịp. Trên mặt tuy đã đỏ hết lại giả vờ rất bình tĩnh, đưa tay đẩy anh, có điều trong miệng thẹn đến lú lú chỉ còn đầu lưỡi, “Anh... ờ chết em, đứng lên.”

Hạ Thần chỉ cười, cũng không nói, vươn tay cách somi sờ eo cậu, lập tức vén áo ra, trực tiếp vuốt ve.

Tay Hạ Thần nhiệt độ vốn tương đối cao, nơi bị anh ấy sờ qua cũng bắt đầu trở nên nóng bỏng, Vũ Hàm Anh không ngừng rung mình mấy cái, trên người nổi lên một tầng da gà nhỏ nhỏ.

“Em lạnh...” Nói xong hồi hận muốn cắn lưỡi, mấy chữ quá sức mập mờ...

“Lạnh?” Hạ Thần nhíu mày.

Vũ Hàm Anh vội vàng nói tiếp, “Anh đứng lên, em muốn chui vào ổ chăn.”

Hạ Thần cũng không ngăn cản, duỗi tay lấy chăn bên cạnh giúp cậu đắp lên, hôn hôn môi cậu, “Ấu phục mặc bộ này đi.” Nói xong cầm lên quơ quơ, “Anh còn có ít văn kiện chưa xử lý, em ngủ trước đi. Mai phải dậy sớm.”

“... Ồ, vậy anh đi đi.” Vũ Hàm Anh cuộn chăn dịch dịch vào trong, nhìn Hạ Thần tắt đèn khép hờ cửa ra ngoài...

Trong phòng rất tối, gần như không thấy rõ đồ vật. Màn giường kéo lên, loáng thoáng có thể nhìn thấy bên ngoài có ánh sáng, không biết là đèn đường sáng hay đèn neon cao ốc. Thỉnh thoảng còn có thể nghe được tiếng xe trên đường, rõ ràng sàn nhà rất cao, lại nghe rất rõ.

Vũ Hàm Anh ở trên giường trở mình, thấy được đèn sáng ở thư phòng đối diện, không biết anh ấy phải xem đến bao lâu. Nghĩ nếu muốn đợi Hạ Thần quay lại rồi ngủ, dù gì nói thế nào cũng là chiếm giường anh ấy. Lại trở mình, lẩn lẩn, chán mềm quá.

Trong phòng tối đen nhìn không thấy đồng hồ, Vũ Hàm Anh cảm thấy hình như đã rất muộn, qua hồi lâu, mơ mơ màng màng cũng không biết mình ngủ chưa. Cậu mới đầu nghĩ chuyện công ty ngày mai, căng thẳng nửa ngày. Lại nghĩ tới vừa rồi Hạ Thần trên cột cậu, khiến cậu giờ còn đang mặt đỏ tím đập.

Nghĩ tới đây mới nhớ tới mình chưa thay quần áo, còn chỉ mặc cái áo somi, tám phần somi đã bị dè nhãn, nhanh chóng đứng dậy mò trong tối lấy quần áo thay.

Đến bên giường nằm xuống lại nhảy dựng lên, mở cửa ra ngoài. Phòng khách cũng tối, ‘cốp’ một tiếng, không cẩn thận đá trúng đồ.

“Sao vậy?” Hạ Thần rất nhanh từ thư phòng đi ra, mở đèn phòng khách.

“Cái kia... em ra đi WC. Không đúng! Ra uống nước.” WC rõ ràng ở bên kia... Vũ Hàm Anh nhanh chóng sửa lại.

“Anh lấy nước cho em, em về phòng đi, phòng khách không bật điều hòa, em mặc ít quá.” Hạ Thần bảo cậu về phòng trước, xoay người lấy ly nước cho cậu.

Vũ Hàm Anh ngoan ngoãn chạy về ngồi trên giường chờ, phòng khách đúng là có chút lạnh.

Hạ Thần lấy ly nước ấm cho cậu, Vũ Hàm Anh cầm ly uống một chút, “Anh còn chưa làm xong sao?” cũng đã hơn 12 giờ.

“Còn một ít.”

Rõ ràng thời gian buổi chiều nhiều thế không làm gì, buổi tối thức muộn như vậy... Vũ Hàm Anh đột nhiên nghĩ đến không phải mình chiếm chỗ anh ấy chứ? Thật ra cậu muốn cái đó đó hoặc cái kia kia, mặc dù bộ đáng là nửa trên nửa dưới nhưng vừa rồi mình rõ ràng đẩy anh ấy ra...

“Ngán người ngơ ngơ ngốc ngốc cái gì, buồn ngủ thì nằm xuống ngủ tiếp đi.” Hạ Thần nhìn cậu ngồi ngây người, đỡ cậu nằm xuống.

“... Buổi chiều sao anh không làm.” Vũ Hàm Anh quả thật có chút buồn ngủ, mơ hồ không rõ lắm bấm mấy tiếng.

Hạ Thần ngán người, cười đắp chăn cho cậu xong, “Thật vất vả có thời gian, đương nhiên phải dành cho tiểu Vũ. Công việc xong ngay, khoảng nửa giờ nữa.”

Vũ Hàm Anh nghe thế mắt sáng rực, trong lòng không hiểu sao vui vẻ, nhưng lại lắc đầu, “Vậy anh nhanh đi, đã hơn mười hai giờ. Lần sau không cần vì em, em ở cạnh nhìn anh làm.”

Hạ Thần nhìn em ấy nói xong vui đầu trên gối cọ cọ, không nói nữa, hình như đã ngủ, không khỏi cười, đóng cửa ra ngoài.

Vũ Hàm Anh mở mắt lần nữa đã là buổi sáng 8 giờ hơn, bên cạnh hiển nhiên không người, nhưng chăn dường như vẫn còn nóng hổi.

“Dậy rồi.” Hạ Thần nhìn cậu mơ mơ màng màng đứng ở cửa, không biết đã tỉnh chưa, mắt nửa mở nửa khép.

“Anh dậy còn sớm hơn em” Vũ Hàm Anh ngậy nửa ngày mới nói.

“Đi rửa mặt, đến ăn sáng, lát đưa em đi.”

“Ồ.” Vũ Hàm Anh nhanh chóng chạy đi đánh răng rửa mặt, ngồi xuống ăn sáng. Trước kia ở trường căn bản không có thói quen ăn sáng, ai cũng không muốn sáng sớm ra ngoài mua đồ ăn, lại nói trong trường cũng không có gì ăn. Có điều giờ Vũ Hàm Anh là ăn sáng ăn đến no căng.

Thay một thân âu phục, theo Hạ Thần xuống lầu lấy xe đến công ty. So với phòng vấn, Vũ Hàm Anh thấy lần này thả lỏng hơn nhiều. Nhìn đường ngoài cửa sổ, rẽ vào chỗ ngoặt lại xuyên qua con phố. Lại nói cảm giác phương hướng của cậu không tốt, xoay mấy vòng hoàn toàn không biết đây là đâu, nhớ rõ nhất là đường giữa trường và nhà. Tuy có cẩn thận nghiên cứu đường tới công ty, nhưng hiện tại vẫn mông lung. Nghĩ nếu không phải Hạ Thần mỗi lần đều đưa cậu, chắc chắn tìm không thấy đường.

“Em lên đây.” Vũ Hàm Anh từ trong xe đi xuống, vịn cửa xe, “Anh về đi, em cũng không biết khi nào xong việc.”

“Ừ, nhanh lên đi, bên ngoài lạnh.” Hạ Thần gạt đầu, nhìn em ấy đi vào cao ốc mới lái xe đến bãi đỗ.

“Ai ô, rốt cuộc đã tới.”

Mới vừa đỗ xe đã có người tới gõ cửa kính, thuận tiện tặng kèm mấy dấu vân tay trên kính. Quân Triết toàn thân âu phục giày da, mùa đông còn đeo kính râm, tháo xuống vẫy vẫy tay, “Chị dâu lên rồi?”

Hạ Thần đỗ xong xe, mở cửa đi xuống, “Đừng gọi tiểu Vũ chị dâu.”

“Dạ dạ dạ, anh đại thiết quan tâm” Quân Triết cột nhà, đẩy cặp văn kiện cầm trên tay, “Em đã đợi nửa ngày, còn không cho em vào. Đây, anh xem, ông cụ muốn hợp tác với anh, điều kiện rất hậu hĩnh.”

Hạ Thần nhận lấy, tùy tiện lật mấy trang

“Nhưng ông cụ nếu biết boss công ty này là ai, chắc là...” Quân Triết chặc chặc cười hai tiếng.

“Em nói là ai?” Hạ Thần đưa đồ trả lại cho cậu ta, “Lên lầu trước.”

“Em nói anh đại anh còn muốn giỡn bọn em.” Quân Triết đi theo lái nhai cần nhai, “Lúc trước anh tự lập công ty cũng không nói với em và tiểu Mạc, đối chọi với Thích gia cũng không lộ ra, thu mua công ty Thích gia còn gạt bọn em. Nếu không phải em thông minh, giờ còn giống như ông cụ không biết gì.”

Hạ Thần cũng không nói, dẫn cậu ta vào thang máy lên lầu, tới nơi, đột nhiên mở miệng, “Em muốn ký hợp đồng, đương nhiên phải hỏi người bên trong.”

Quân Triết một đầu sương mù, “Anh đại anh không phải boss nơi này sao?... Đừng lại trên em.”

“Hiện tại không phải.” Hạ Thần nói xong đi qua mở cửa.

Vũ Hàm Anh nghe được tiếng mở cửa, căng thẳng đến lưng cương cứng, nghĩ sắp trên đầu mình là dạng người gì?! Có thể không dễ nói chuyện. Có điều...

“...?” Vũ Hàm Anh nhìn thấy Hạ Thần cùng Quân Triết đi tới, ngăn người há miệng nói không nên lời, nửa ngày mới chạy đến bên Hạ Thần, “Sao anh lên đây?”

Quân Triết thì càng choáng váng, lời Hạ Thần nói bên ngoài khiến cậu như lọt vào sương mù, bây giờ nhìn thấy tiểu Vũ càng mất tròn tròn. Chẳng lẽ boss nơi này là tiểu Vũ?!

“Hợp đồng em ký chưa?” Hạ Thần không quan tâm Quân Triết, đi qua khoảng trống ôm Vũ Hàm Anh hỏi.

“Ký, ký rồi.” Vũ Hàm Anh chỉ ngây ngốc, bị kéo đến cạnh bàn.

Hạ Thần cầm tờ giấy trên bàn lên nhìn nhìn, gạt gạt đầu, mới ngồi xuống, gõ gõ bàn, ngoắc tay bảo Quân Triết tới.

Quân Triết hiểu ý, cầm lấy tờ giấy trên bàn, vừa nhìn liền tròn tròn mắt. Dưới cùng có chữ ký của tiểu Vũ.

“Anh đại, anh đây là...?!”

“Em muốn thảo luận gì? Tìm tiểu Vũ ký tên.” Hạ Thần nhìn cậu ta tròn mắt há mồm, muốn nói gì cũng không nói nên lời, cười cười.

Vũ Hàm Anh cũng không rõ nguyên do, không biết có gì không ổn.

“Em phục anh.” Quân Triết buông đồ xuống, lau lau mặt, rất nghiêm túc nói với Hạ Thần, “Anh đại anh hết thuốc chữa.”

“... Sao vậy?” Vũ Hàm Anh sững sốt nửa ngày mới đặt câu hỏi, cậu này giờ nghe không hiểu lời hai người. Với lại chuyện quan trọng hơn là tại sao hai người này lại xuất hiện nơi đây.

Quân Triết nhìn thấy bộ dáng mê mang của tiểu Vũ, ha ha cười rộ lên, “Anh nói tiểu Vũ, em vừa rồi ký gì cũng không biết? Nếu là kẻ ước bán thân thì sao bây giờ?” Nói xong sờ sờ cằm, chặc chặc, “Nhưng không sai anh đại cho em ký qua kẻ ước bán thân. Nhưng lại không chỉ một phần.”

“Anh đại đem công ty chuyển tới tên em. Boss đại nhân, sau này toàn bộ dựa vào ngài rồi, cho tiểu nhân cái chữ ký đi.” Quân Triết nói xong lại bắt đầu không đứng đắn, cầm văn kiện của mình tiến đến bên cạnh tiểu Vũ.

“Ý... gì?!” Vũ Hàm Anh không hiểu, lại nhìn Hạ Thần.

“Đúng rồi.” Quân Triết liếc Hạ Thần một cái, “Tiểu Vũ còn luôn không biết. Nghe nói em hôm nay tới làm trợ lý? Đây chính là dè vào miệng cọp, nguy hiểm ờn. Anh đại chính là boss nơi này a, anh ấy đã sớm tính kế!”

Vũ Hàm Anh hai mắt đều tròn lớn, tròn xong lấp bắp, “Anh, nơi này là... của anh? Sao anh không nói sớm với em!?”

“Hiện đã nói với em.” Hạ Thần kéo người đến ngồi bên cạnh mình, cười xoa xoa tóc em ấy, “Hơn nữa, nơi này là của em.”

“Của em...”

“Anh đại anh ấy thật sự lao tâm khổ tứ.” Quân Triết vỗ vỗ bả vai Tiểu Vũ, “Lúc trước ông cụ bắt anh đại lấy Thích Duyệt Vi cũng vì muốn củng cố thế lực của Thích gia. Hiện tại tốt rồi, anh đại thu mua công ty Thích gia, còn chuyển đến dưới em, có thể hợp tình hợp lý lấy em. Ha ha, ông cụ không đồng ý cũng không được, chúng ta có lợi thế!”

Vũ Hàm Anh cảm thấy tiêu hóa rối loạn, ngây ngây ngốc ngốc.

Hạ Thần cầm văn kiện trên tay Quân Triết tới, “Đồ bỏ lại, em có thể đi.”

“Ô ô ô, ngại em vướng bận, gây trở ngại hai người triển miên phải không. Nơi này là văn phòng, chú ý hình tượng.” Quân Triết một mặt cười xán lạn, “Còn nữa a, nơi này tiểu Vũ lớn nhất, em tìm Tiểu Vũ ký tên, người không liên quan né ra a. Ha ha, anh đại, anh hiện tại không phải là trợ lý của tiểu Vũ chứ?!”

Hạ Thần trực tiếp đuổi người ra ngoài, đóng cửa, yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Offline – 1

Vũ Hàm Anh ngơ ngác đi theo Hạ Thần ở trong công ty dạo một vòng. Hạ Thần còn hỏi cậu không phải tức giận chứ. Tức giận... hình như không có.

Thật ra cậu cũng không kịp nghĩ đến vấn đề có tức hay không. Chủ yếu vẫn là sững sốt, kinh ngạc không nhỏ. Nhớ đến lúc ấy trước khi phỏng vấn căng thẳng muốn chết. Sau khi nhận được điện thoại lại hết sức phấn khởi khoe với Hạ Thần mà không biết trong lòng đối phương cười mình ngốc thế nào.

Nhưng vô duyên vô cớ, đột nhiên chuyển một công ty lớn như vậy cho mình... giống như trên trời rớt xuống cái bánh nhân thịt vậy. Vũ Hàm Anh cũng không phải không thích chuyện tốt trời rớt bánh, nhưng cậu cả học còn chưa học xong, lại không có tham vọng đặc biệt to lớn gì, thành linh tiếp nhận công ty, không biết gì thêm không hiểu gì.

“Đừng lo, còn có anh.” Hạ Thần vỗ vỗ vai cậu, mở cửa xe bảo cậu lên.

Vũ Hàm Anh ngồi vào trong xe, “Vậy anh làm không phải tốt sao, căn bản là vẽ thêm chuyện a, em không biết gì hết... em thấy không cần thì tốt hơn.”

“Không cần cũng không được.” Hạ Thần nghe xong cười, “Đây là sính lễ, không thu không được.”

Vũ Hàm Anh ngẩn người, lập tức kịp phản ứng, “Rõ ràng phải là của hồi môn!”

“Cũng đúng.”

Khụ, sính lễ là chú rể mang qua hỏi cưới nhà gái, của hồi môn là cô dâu mang về sau khi cưới nhà trai. Tiểu Vũ không chịu làm cô dâu.

Vũ Hàm Anh hoàn toàn buồn bực, người bên cạnh cũng không phản bác, vẫn một mặt đầy ý cười, cảm giác cứ như mình tự tìm phiền phức.

Vốn Vũ Hàm Anh muốn theo Hạ Thần qua bên anh ấy nhưng giữa đường thì trong nhà gọi tới, là bà nội, nói khách đi rồi, hỏi cậu khi nào về. Còn nói sắp tết, muốn dẫn cậu đi siêu thị mua đồ.

Vũ Hàm Anh cúp điện thoại, trả lời lát nữa về. Nghĩ đến cũng cảm thấy bất đắc dĩ, đi siêu thị mua đồ, còn xem cậu trẻ con chưa trưởng thành a. Trong ghi chép của cậu, hằng năm đến tết bà nội đều dẫn cậu đi siêu thị mua sắm một trận, đồ ăn vật đóng gói, mấy cái này đắt tiền muốn chết lại chỉ trang trí đẹp mắt không có hương vị gì, có thể bày đầy một giường. Mặc dù bây giờ cậu sớm đã là thanh niên, cũng qua 20 tuổi, nhưng thói quen này cho tới bây giờ đều không sửa đổi.

Cậu nghĩ tôi không biết nên thử dài hay vui mừng. Bọn Giang Đàm thường khuyên cậu tách ra sống riêng, dù sao cũng đã trưởng thành, miễn cho tiền ba mẹ để lại mất sạch, lại còn bị người ghét bỏ. Vũ Hàm Anh thật ra cũng muốn nhưng bà trong nhà thì thế nào đây?

Vũ Hàm Anh có phần không muốn về, có điều không còn cách nào khác. Thu dọn đồ đạc, mấy bộ âu phục thì để lại, không lấy, chỉ mang laptop.

Hạ Thần đưa cậu về, đường cũng chỉ mấy phút nên không lái xe. Mặc âu phục giày da giúp tiểu Vũ cầm balô laptop, đeo bên vai, rất buồn cười.

“Anh tưởng em muốn ở luôn đến tết âm lịch.”

“Sao có thể, người ta cũng chỉ ở chỗ em ngốc một hai ngày, làm gì lâu như vậy a.”

“Vậy em chừng nào đến chỗ anh ở?” Hạ Thần nói xong kéo chặn cậu lại, áp sát vào một chút, “Anh nói là chúng ta khi nào thì ở chung?”

“Ồ, ờ... chung...” Vũ Hàm Anh đầu lưỡi uốn cong, nghe được hai chữ này chợt nhớ tới chuyện tối qua, rụt cổ một cái, “Em... làm sao biết.” Trên mặt hơi nóng, thật ra đêm qua không có gì, thật ra hai chữ ‘ở chung’ này thực thuần khiết...

Hạ Thần đưa tay đụng đụng vành tai em ấy, đo đo, “Vậy anh nói. Đợi tết âm lịch, sau đó qua nhà anh thế nào. Cho em trốn hai ngày.”

Vành tai bị miết tê tê ngứa ngứa, Vũ Hàm Anh không khách khí đẩy tay anh ấy ra, “Ai... trốn chứ, em đi đây!” Hiển nhiên không lo lắng gì, nói xong cầm mấy tính chạy vào trong hành lang, một hơi lên tới cửa nhà.

Về nhà sau đó ôm máy tính bắt đầu log game, nhưng hiển nhiên tất cả mọi người không online. Đợi đến tối người mới nhiều, Nho nho nhỏ không onl, hình như đang trên đường đến. Mọi người hẹn sáng thứ ba tới Bắc Kinh.

.

[Bang hội] [Ô ô ồ~]: Chị dâu chị phải tới đón máy bay nha!

[Bang hội] [Anh Hàm]: Được a

[Bang hội] [Ô ô ồ~]: Thật kích động a, anh đại anh cũng phải đến nha!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Anh đại cậu cũng dám mời

[Bang hội] [Ô ô ồ~]: Hừ, chị dâu đến không sợ anh đại không tới

[Bang hội] [Ô ô ồ~]: Chị dâu chị với anh đại phải mặc đồ đôi nha! Như vậy bọn em liếc mắt có thể nhận ra!

[Bang hội] [Anh Hàm]:

[Bang hội] [Tòi ngu từ nhỏ]: Vậy tớ cũng đặt vé máy bay, vừa lúc cùng đến

[Bang hội] [Anh Hàm]: Nho Nhỏ khi nào đến? Có cần đi đón không a

[Bang hội] [Ô ô ồ~]: Đừng nhắc đến nhỏ không nghĩa khí đó! Nói hay lắm cùng ngồi máy bay tới, hôm nay đã chạy với người khác!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Tình huống gì đây, đáng ngờ. Cậu ta chạy với ai?

[Bang hội] [Ô ô ồ~]: Đại Toán nói lái xe đi, Nho Nhỏ cũng chạy theo! Bọn họ cùng một chỗ!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Bọn họ cùng một thành phố?

[Bang hội] [Ô ô ồ~] Đương nhiên không phải! Nhưng Đại Toán nói tiện đường! Tiện cái đầu đường a!

[Bang hội] [Anh Hàm]: Đáng ngờ, bắt được điểm yếu của Nho Nhỏ

[Bang hội] [Anh Hàm]: Chắc hơn 7 giờ mọi người đều đến đi, muốn đi đâu chơi?

[Bang hội] [Tòi ngu từ nhỏ]: Cố Cung, Di Hòa Viên, Viên Minh Viên, Hương Sơn, Bát Đại Xử, Trường Thành

[Bang hội] [Ô ô ồ~]: Tớ không muốn leo núi, Tớ muốn chèo thuyền! Tớ muốn đi mua sắm!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: = Cô nghĩ trên băng đục cái lỗ xuống đó trèo thuyền à

[Bang hội] [Anh Hàm]: =□= Thật ra có thể đi Hậu Hải trượt băng, hí hí, không tốn tiền

[Bang hội] [Ô ô ồ~]: Em nói nè... anh đại đâu, sao vẫn không lên tiếng a

[Bang hô] [Anh Hàm]: ...

.

Lúc này...

.

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Lái xe đi đi, bảo Quân Triết cũng lái xe, chỗ chắc đủ

[Nói thầm] các hạ nói với [Yêu em 59 giây]: Được

[Nói thầm] [Yêu em 59 giây] nói với các hạ: Sáng mốt anh đến dưới lầu đón em, đừng dậy trễ

.

.....

Sáng thứ ba Vũ Hàm Anh thức dậy, trời còn chưa sáng, ngồi trên giường kéo rèm cửa ra, bên ngoài tối như mực. Vẫn còn buồn ngủ, dưới lầu hình như có ánh đèn, thấy không rõ lắm.

Vũ Hàm Anh đột nhiên cảm giác có lẽ đèn kia là của xe Hạ Thần cũng không chừng.

Chờ cậu rửa mặt xong thì nhận được điện thoại của Hạ Thần, hỏi cậu dậy chưa. Vũ Hàm Anh nhanh chóng túm áo khoác mặc vào, chạy đến dưới lầu, đối phương quả nhiên đã ở.

Mùa đông trời sáng muộn, tối như mực, Vũ Hàm Anh càng cảm thấy buồn ngủ mờ không nổi mắt, vốn còn đánh mười phần tinh thần ngồi ghé phó lái, nhưng nhìn đèn đường nhoáng nhoáng bên ngoài, mí mắt lại thấy nặng.

“Em ngủ thêm một lát đi, tới anh gọi em.” Hạ Thần vỗ vỗ vai cậu, “Lấy áo khoác anh choàng lên rồi ngủ.”

“Không cần không cần, em không buồn ngủ.” Vũ Hàm Anh nói, thầm nghĩ Hạ Thần dậy sớm hơn cậu, buổi tối còn chơi game với cậu, bây giờ lại lái xe, chắc chắn mệt hơn mình, “Em cùng anh...”

Tuy miệng nói vậy nhưng Vũ Hàm Anh qua không bao lâu lưng la lưng lay ngả trên ghế ngủ. Hạ Thần không nén nổi cười cười, chờ lúc đèn đỏ lấy áo khoác đắp cho em ấy.

Thật ra cậu không phải ngủ như chết, mơ mơ hồ hồ. Lúc xe dừng lại, Vũ Hàm Anh đột nhiên tỉnh, tóc cọ trên ghế rồi bời, nghĩ may mà không có người đi qua, hình như bọn Ô ô ố còn chưa tới.

“Nơi này không phải sân bay à?” Vũ Hàm Anh mơ màng, thấy được nơi đỗ xe không phải sân bay, có chút khó hiểu.

“Chúng ta ở chỗ này chờ bọn Nho Nhỏ, Tiểu Ngạn với Quân Triết đi sân bay, lát nữa tới.” Hạ Thần giúp em ấy chỉnh tóc lại, lại chỉnh quần áo. Người trước mắt ngoan ngoãn ngồi, như chưa tỉnh ngủ, mắt mở thật to, nhìn thẳng mình, mông lung một tầng hơi nước.

Hạ Thần nhìn cảm thấy thú vị, ôm bả vai trên môi em ấy nhẹ nhàng cắn cắn.

Vũ Hàm Anh thật chưa tỉnh, ngây ra cũng không động, cảm giác dưới môi ngứa ngứa liền vuron đầu lưỡi liếm liếm.

“Nhiệt tình như vậy?” Hạ Thần nhượng nhượng mảy.

“Hò...” Sóng lưng Vũ Hàm Anh như bị điện giật, thân thể run rẩy, trong miệng còn rên một tiếng. Thẳng đến khi khó chịu mới tỉnh táo lại, cố sức đẩy anh ấy.

Hạ Thần vuốt vuốt cằm cậu, “Vẫn là bộ dáng vừa rồi ngoan hơn.”

Vũ Hàm Anh sờ sờ môi, dường như cảm giác tê ngứa vẫn còn, trong ngực thịch thịch không ngừng, vỗ vỗ hai má, giải nhiệt giải nhiệt.

“Như vậy không được! Tiểu thụ phải nhào lên nhào lên! Em muốn dụ thụ dụ thụ!

Vũ Hàm Anh sững sốt, cho rằng mình chưa tỉnh, nghe nhầm. Vừa quay đầu lại liền đối diện cái mặt to ngoài cửa xe, bị dọa nhảy dựng, cô gái bên ngoài thấy thế vô cùng nhiệt tình vẫy vẫy tay.

Nho nho nhỏ? Vũ Hàm Anh không xác định, cùng Hạ Thần xuống xe, chợt nghe cô gái kia thân nhiên nói, “Ha ha ha, em vốn còn nghĩ tìm anh đại với chị dâu đặc biệt phí sức, quên xin hình. Không nghĩ đến vừa tới đã được thấy kiss rồi, không cần đoán! Nhất định đúng!”

Khuôn mặt Vũ Hàm Anh giật giật, dịch dịch phía sau Hạ Thần, mắt mặt a.

“Chị dâu em là Nho nho nhỏ!” Nho nho nhỏ gần như hai mắt phóng lục quang, qua lại quét nhìn hai người Vũ Hàm Anh cùng Hạ Thần.

Vũ Hàm Anh cảm thấy mồ hôi lạnh chạy ròng, bộ dáng Nho nho nhỏ rất dễ nhìn, cũng không cao lắm, thuộc loại hình ‘nhỏ xinh’, nhưng hai chữ này tuyệt đối không thích hợp hình dung cô ấy... người không thể đánh giá qua tướng mạo. Bị nhìn chăm chăm đến cả người không được tự nhiên, tóc gáy dựng thẳng.

“Chào cậu, tớ là Tiểu Vũ.”

“Ha ha ha, ngượng ngùng thật!” Nho nho nhỏ cười lộ ra một hàm răng trắng, còn che miệng cười nửa ngày, “Chị dâu môi chị hơi sưng.”

“Được rồi, đừng quấy nữa.” Hạ Thần cảm thấy Vũ Hàm Anh kéo tay áo anh, mở miệng giải vây cho em ấy.

Phía sau Nho nho nhỏ chắc là Đại Toán, vóc người rất cao, tuy há mồm luôn lưu manh vô lại, nhưng nhìn tướng mạo ngược lại không thấy thế chút nào.

“Này này này, ông trốn xa vậy làm gì?” Nho nho nhỏ vẫy tay bảo Đại Toán tới.

“Tôi dám không né xa chút sao, đứng cùng bà người khác nhìn tướng tên điên.” Đại Toán đi tới hướng Hạ Thần cùng Vũ Hàm Anh gật đầu “Xe em để bên kia, lát nữa đi thế nào?”

“Chờ bọn Tiểu Ngan một chút, chắc sắp đến.”

“Nhìn trái mỹ nhân, chảy nước miếng, thật muốn mau mau nhìn thấy!”

“Đến rồi.” Hạ Thần nhìn nhìn chiếc xe màu bạc đi tới.

“Nhìn trái mỹ nhân!” Nho nho nhỏ chạy qua vịn cửa xe nhìn vào trong, hết sức hưng phấn.

“Ai ô, Tiểu tiểu. Tiểu Ngan là người nhà tớ, không được mơ tưởng.” Quân Triết từ trong xe xuống tới, ha ha cười, “Hàng ngàn năm”

Hạ Ngan đi ra trùng mắt liếc Quân Triết, không nói lời nào, hướng Nho Nhỏ cùng Đại Toán cười cười, xem như chào hỏi.

Nho nho nhỏ lập tức thần hồn điên đảo, “OMG, mỹ nhân cười.”

“Anh đại, chị dâu.” Tội ngu từ nhỏ xuống xe rất nhiệt tình chào hỏi.

“Tiểu tiểu! Cậu là tên bạc tình! Để tớ bắt được! Xem cậu trốn đi đâu! Để bà bắt được đi!”

Vũ Hàm Anh không cần đoán, vừa nói nhất định là Ô ô ô.

“Ô ô~!”

Mọi người thảo luận nửa ngày cũng không xác định đến nơi nào chơi, đơn giản trước đi ăn sáng. Lái tìm một quán ăn Hộ Quốc Tự, Nho nho nhỏ nói muốn ăn bữa sáng Bắc Kinh chính cống.

Một đám ngồi hai bàn, mua đầy hai bàn thức ăn, bánh nướng, bánh chiên, đậu hủ nước đường, canh thịt viên, canh lòng dê, sữa đậu nành, bánh quẩy, bánh đậu, blablabla một đống.

Vũ Hàm Anh nhìn một bàn đồ ăn, có chút ngượng ngùng, tư thế này thật sự là...

“Ấy ?! Em mới nhớ tới, tiểu Mạc sao không đến a ?!” Nho nho nhỏ cắn bánh chiên một miếng dầu.

“Giờ cô mới nhớ.” Hạ Ngan nói, “Hôm nay cậu ta phải ra ngoài, buổi tối mới có thể tới.”

“Ồ ồ, vậy chúng ta buổi trưa ăn gì, buổi tối ăn gì?”

“Bà lại nghĩ đến ăn a, miệng còn chưa nhai xong kia.”

“...”

“No rồi?” Hạ Thần nghiêng nghiêng đầu, hỏi Vũ Hàm Anh bên cạnh.

“Ừm, căng cứng rồi.”

“Lau tay.” Hạ Thần đưa khăn giấy qua.

“Ồ.” Vũ Hàm Anh gật gật đầu, trước cầm lau miệng, nhìn thấy trên cằm Hạ Thần có gì đó tiện tay giúp anh ấy lau lau. Làm xong liền hối hận, đối diện hai đôi bốn mắt lấp lánh lấp lánh nhìn chăm chăm.

Ăn sáng xong, Ô ô ô muốn đến Tiễn Môn xem Đại Sách Lan, còn có thể ăn đồ Bắc Kinh xưa. Bị mấy người một mực phản đối. Ban ngày quá nhiều người, bọn họ cũng không muốn bùng nổ mà đứng ở cửa ăn. Vẫn nên đợi tối hãy tới, người ít hơn, không phải đợi chỗ ngồi.

Thời gian buổi sáng đến Viên Minh Viên dạo một vòng, buổi chiều lại cùng Nho nho nhỏ và Ô ô ô ở Vương Phủ Tỉnh Tây Đan mua đồ. Hơn 5 giờ mới đến Đại Sách Lan, chuẩn bị kiểm ăn.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Offline – 2

Đại Sách Lan từ khi tu sửa qua, trong phố nhiều thiết nhiều quán ăn cổ quen thuộc nổi tiếng Bắc Kinh, gan xào, bánh bao, mì cay Tứ Xuyên, bánh chiên vân vân vân, đều là quán ăn nhỏ vừa phải, cũng có loại trang hoàng xanh vàng rực rỡ như Toàn Tụ Đức, Tiễn Nghi Phường hay Quý Thập Nướng. ...

Đêm mùa đông trời có chút tối, ở Đại Sách Lan quả nhiên người không nhiều lắm, ít nhất giảm hơn so với ban ngày, không có nơi nào cần đợi chỗ ngồi, tùy tiện chọn món.

“Mấy cậu muốn nếm thử quán nào?” Vũ Hàm Anh nhìn mấy người hai mắt tỏa sáng, nhìn tới nhìn lui, cơ hồ hai con ngươi không đủ dùng.

“Em muốn ăn vịt nướng!” Ô ô ô là người đầu tiên nháy ra hô.

“Ai yo, Ô ô, cậu thiết thô bỉ nha.” Nho nho nhỏ ở bên cạnh che miệng cười rống lên, cũng không biết đang cười cái gì, khiến người khác sững sờ.

“Hai người các bà ở trên đường không thể bình thường chút sao.” Đại Toán cũng chịu thua.

“Vịt nướng không phải KY sao?” Nho nho nhỏ không để ý đến Đại Toán, hướng tiểu Vũ chớp chớp mắt, tốt bụng giải thích cho cậu.

Vịt nướng = khẩu áp phát âm kǎoyā

KY viết tắt của KISS YOU, khu, thuốc bôi trơn

Vũ Hàm Anh hoàn toàn hết chỗ nói, năng lực liên tưởng này, một chữ viết tắt ghép vẫn cũng có thể khiến bọn họ cười thành như vậy. ...

“Muốn đi Toàn Tụ Đức hay Tiễn Nghi Phường? Toàn Tụ Đức bên kia.” Hạ Thần giơ tay chỉ chỉ.

“Chúng ta ăn ít đồ vặt trước đi.” Hạ Ngạn nhìn bánh chiên thì không nỡ đi.

“Được được, anh đi mua ít bánh chiên.” Quân Triết cực kỳ chân chó liền chạy đi mua bánh chiên, ôm một túi lớn, nóng hôi hổi đến bỏng miệng. Mặc dù nhìn qua có chút dầu, nhưng cắn miếng đầu tiên có thể làm người ta mở to hai mắt, cái gì dầu hay không dầu đã không còn liên quan.

Ăn xong bánh chiên mấy người lại chuyển tới cạnh đó ăn mì cay Tứ Xuyên. Vũ Hàm Anh muốn ăn quán mì cay Tứ Xuyên này từ lâu rồi, có điều Bắc Kinh ngày trước không có, lần này vẫn là lần đầu đi ăn. Lại nói một tô mì thoạt nhìn thật sự bình thường, mì vàng óng ánh rất mịn, nửa chén dầu đỏ au, song hương vị vô cùng ngon. Chỉ nhìn chén gia vị qua lớp cửa thủy tinh của người ta, từ trái qua phải hai hàng lớn, thực đồ sộ.

Vốn Nho nho nhỏ còn nói tô mì này thoạt nhìn quá ít, nhưng ăn xong lại khác, có cảm giác no lệch bụng.

Vũ Hàm Anh ăn hơi chậm, thuộc loại người ăn từ từ từng miếng từng miếng, chờ bọn Nho nho nhỏ thờ phỉ phò thì mới ăn được một nửa. Ăn ăn mà cảm thấy như đứng đông lửa ngồi đông than, sau lưng run lên, một ngụm mì còn chưa bỏ vào trong miệng, nâng mắt lên nhìn, hai cô gái đối diện đang dùng sức nhìn chăm chăm mình.

“...” Khóe mắt Vũ Hàm Anh giật giật, cảm giác mì trong miệng khó nuốt trôi.

“Ai yo thật đáng yêu a, cậu xem anh ấy nhai nhai nhai.” Nho nho nhỏ nhào người bên tai Ô ô ô nói, tuy đã đè thấp giọng nhưng tám phần cả cái bàn không ai không nghe được.

“Đứng nha đứng nha, miệng động động, anh đại chắc chắn nhìn mà muốn hóa thân sói đói ha.” Ô ô ô cũng chăm chú nhìn cậu, cười ha ha lên.

“Đừng để ý bọn nó.” Hạ Thần vỗ vỗ sau lưng Vũ Hàm Anh, “Từ từ ăn, không phải vội.”

“Ồ...” Vũ Hàm Anh vội vàng cúi đầu nhét mì vào miệng, đầy đầu đều là hắc tuyến, ăn mì không cần nhai sao, miệng không động làm sao mà ăn a.

“Anh đại thiết quan tâm a, chắc chắc.”

“Nếu mấy đứa ăn đủ rồi thì ra ngoài trước đi, ra chỗ khác kiếm đồ ăn.” Hạ Thần nhìn mấy người rảnh rồi đối diện.

“Bọn em không biết a, không biết đi chỗ nào.” Nho nho nhỏ nhún nhún vai, không đi.

“Ra ngoài đối diện bên phải là gan xào, đi giành chỗ, bọn anh rất nhanh cũng sẽ qua.” Hạ Thần chỉ chỉ cửa.

Tuy không tình nguyện nhưng mấy người kia vẫn bị đuổi ra ngoài giành chỗ. Vũ Hàm Anh lúc này mới thở phào nhẹ nhõm tiếp tục lừa mì.

“Có muốn anh ra ngoài mua cho em một ly nước không?” Hạ Thần nhìn môi em ấy, bị cay có chút sung đỏ, bên trên còn có một lớp dầu bóng loáng.

“Em đi với anh.” Vũ Hàm Anh nhét lấy nhét để đồ ăn, lăm bà lăm bầm nói, “Xong ngay.”

Hai người đi ra, ở cạnh đó mua một ly nước ô mai, giải cay. Vũ Hàm Anh dường như rất thỏa mãn thở một hơi. Lại ở gần đó mua xiên thịt dê, cầm đi tìm bọn Nho nho nhỏ.

Đến lúc vào quán mấy người kia đã mua đồ xong, mỗi người một chén gan xào, mỗi người một khay bánh bao.

Vũ Hàm Anh ăn có chút căng cứng, nhét không được nhiều bánh bao như vậy, liền ăn gan xào, bánh bao ăn một cái, còn lại hai cái giao cho Hạ Thần.

Ăn một nửa Nho nho nhỏ còn nghiêm túc nói người bạn bên gọi thiết nhiều bánh bao a, hai người bọn họ ăn hết sao? Tôi ngu từ nhỏ đối diện ăn xong bánh bao, “Nho nho nhỏ cậu nói mà không biết xấu hổ a, cậu có thể xuyên hết quán này tiệm nọ, ăn lắm nhất đấy.” Nho nho nhỏ lập tức nghẹn ứ.

Chờ tất cả ăn xong Mạc Duệ mới gọi điện thoại tới, nói có thể không qua được, ngày mai nhất định đến.

Vì vậy mọi người cũng không còn ý định đi Toàn Tụ Đức, bọn họ một ngụm cũng ăn không nổi nữa. Chuẩn bị đi dạo dạo cảnh đêm, sau đó tìm chỗ hát K.

Vũ Hàm Anh cảm thấy miệng dính dính, nửa đường kéo Hạ Thần chạy tới mua một ly trà sữa chân trâu, đã lâu không uống, vị trà đậm, híp híp mắt hưởng thụ.

Cảnh đêm Bắc Kinh rất đẹp, trong đêm tối đều là ánh đèn neon sáng rực, buổi tối cũng ít người, tuy không yên tĩnh nhưng cũng thanh tịnh không ít.

Xe mọi người đều đỗ ở nơi này, chuẩn bị ngồi một vòng xe bus, xem như là ngắm cảnh. Lúc lên trên xe không có mấy người, Vũ Hàm Anh cùng Hạ Thần ngồi hàng ghế cuối cùng. Dọc theo con đường này đi ngang qua rất nhiều nơi, Thiên An Môn, Bắc Hải, Hậu Hải, Cổ Lâu, Đức Thắng Môn, cũng thật không kém ngồi xe tham quan.

Vũ Hàm Anh bụng ly trà sữa nóng hổi, nhai viên trân châu đen bên trong, lấy răng cắn a cắn, rất dẻo. Phía trước mấy người nhìn cảnh đêm nhìn đến vui vẻ, cũng không chú ý gì hai người họ.

“Anh xem.” Vũ Hàm Anh cười hi hi chọt chọt Hạ Thần, lộ ra cái răng khểnh, viên trân châu đen bị răng nanh nhỏ đâm, dính lên trên.

“Ừm...” Hạ Thần xoay đầu lại, vươn tay cầm lấy cái ly trong tay cậu. Vũ Hàm Anh còn tưởng đối phương cũng muốn uống trà sữa, nhưng lập tức liền biết mình đã đoán sai.

Hai mắt mở thật lớn, Hạ Thần đột nhiên cúi người hôn tới, dọa Vũ Hàm Anh nhảy dựng. Cảm giác được đầu lưỡi đầu tiên ở trên môi mình vẽ một vòng, sau đó đem viên trân châu dẫn đi, nhưng đầu lưỡi cũng không lui về, cuốn viên trân châu trong miệng cậu mút hôn. Viên trân châu đen qua lại đi dạo trong khoang miệng hai người.

Vũ Hàm Anh bị anh ấy hôn, cũng không dám lên tiếng, phía trước là bọn Nho nho nhỏ, cậu nào dám lên tiếng a, để mấy người kia phát hiện, thế giới sẽ nổ tung.

Qua nửa ngày Hạ Thần mới hài lòng buông cậu ra. Vũ Hàm Anh đỏ đỏ mặt thành thực ngồi, trong lòng nghĩ sẽ không bao giờ đùa với anh ấy nữa! Viên trân châu trơn trượt trong miệng, đụng tới đầu lưỡi đột nhiên cảm thấy rất lạ, trên mặt lại càng đỏ.

Mấy người đến Hậu Hải thì xuống xe, chuẩn bị dạo một chút. Hạ Ngan cùng Quân Triết chạy lên mặt băng chơi, những người còn lại cũng không đi, ban đêm trời tối như mực, không nhìn thấy gì hết, té xuống cũng không hay ho a. Trên đường Tôi ngu từ nhỏ có ‘ba gấp’, Hạ Thần liền mang cậu ta đi tìm WC. Vũ Hàm Anh ở lại cùng Nho nho nhỏ và Ô ô ồ chờ.

Ba gấp: đánh rắm, tiểu tiện, đại tiện. Ý là muốn đi nhà vệ sinh ấy mà.

Khi Hạ Thần trở về chọt nghe Nho nho nhỏ hỏi anh, trạm xe tuyến số 5 có phải bên đó không.

“Ừ.” Hạ Thần gật đầu.

“Em đã nói mà!” Nho nho nhỏ phụt cười, “Vừa rồi có người tới hỏi đường, hỏi tuyến 5 ngồi đâu, em rõ ràng nhớ vừa rồi chúng ta ngồi chính là tuyến 5, mới từ bên đó đi qua, chị dâu đưa tay chỉ người ta đi qua bên kia. Ha ha ha.”

“Sao cậu không nói sớm a!” Vũ Hàm Anh nghe liền xì lông, cảm giác phương hướng của cậu không tốt! Vừa rồi lúc chỉ đường không nói, giờ lại nói. Cầm đã dán đến ngực, không mặt mũi nhìn người.

“Chị dâu chị thiệt đáng yêu!” Ô ô ô cũng cười lên.

“Chị dâu chị mới là người địa phương a, em nghĩ em nhớ nhầm, không dám lên tiếng.” Nho nho nhỏ thực vô tội.

“Được rồi, không sao.” Hạ Thần vỗ vỗ vai cậu, “Bên kia cũng có tuyến số 5, đi thêm ba trạm thôi.”

Cuối cùng khi mấy người chơi đủ thời gian cũng không tính quá muộn, nói muốn đi KTV. Nhưng Quân Triết nói đến biệt thự mình cũng được, mấy thứ hát K trong nhà thiết bị đầy đủ hết. Vừa lúc quay đủ có thể trực tiếp ngủ ở nhà anh ta, chỗ khá rộng.

Mọi người đều đồng ý, trở về lấy xe, lái đến biệt thự của Quân Triết.

Lộ trình không gần, biệt thự ở vùng ngoại ô. Nhà rất lớn, Vũ Hàm Anh nhìn thẳng lú lờ, cậu lần đầu vào biệt thự chân chính.

Quân Triết phân phòng cho mọi người xong, ôm một đống lớn đồ ăn thức uống dẫn mọi người đi gào rú. Trong phòng khá lớn, thiết bị rất đầy đủ, bị Nho nho nhỏ và Ô ô ô khinh bỉ nửa ngày, kẻ có tiền đúng là kẻ có tiền, quá lãng phí.

Tập thể mọi người chà đạp Hạ Thần nửa ngày, bắt anh ấy liên tục hát mấy bài. Vũ Hàm Anh cũng vui vẻ mà nghe, nghĩ đến hành động không phúc hậu của Hạ Thần vừa rồi trên xe bus, thả lỏng, đi theo ồn ào, chọn bài.

“Anh đại, anh còn nhớ hôm hát Tâm Can Bảo Bối cho chị dâu không!” Nho nho nhỏ tru một tiếng, nhảy dựng lên, “Hôm nay chị dâu và anh đại đều có mặt, song ca một bài đi! Ha ha ha.”

Nụ cười của Vũ Hàm Anh lập tức cứng đờ, đùa phải không, bảo cậu hát ?!

“Đừng đừng! Chị dâu mau hát!” Ô ô ô nhảy dựng lên hô hào.

Đại Toán rút bìa cũng cười rộ lên, “Tiểu Vũ cậu rất không phúc hậu, lần trước ở YY dám lấy bài gốc lừa gạt bọn tôi, hôm nay buộc phải hát một bài a.”

Vũ Hàm Anh bị nhắc đến chuyện 囧囧 lần trước, cũng thật xấu hổ, nói không hát cũng không được, hăng hăng giọng, “Cái này... Lúc tớ hát các cậu không được cười.”

“Ai ya, cái này rất không có khả năng.” Quân Triết chuyển mic qua, “Em không biết hai người Nho nho nhỏ và Ô ô ô nhìn em với anh đại liền cười y như bà ngoại sói sao.”

Bà ngoại sói trong cô bé quà khăn đỏ ==))

“...”

“Vậy hát đi, Tâm Can Bảo Bối.” Hạ Thần cười cười, ra vẻ như quý ông, đi qua vươn tay khoác lên thất lưng Vũ Hàm Anh.

“Áu áu! Anh đại anh cố ý! Máng máu tớ trông rỗng ròi!”

“Tớ cũng bị miếu!”

Tim Vũ Hàm Anh đập nhanh vô cùng, lại hăng hăng giọng, “Em hát phần nam.” Hạ Thần rất thoải mái đồng ý, khiến cậu có chút thất bại.

Hát lên rồi cậu mới hối hận, thật sự rất quái dị! Cậu vốn hát không dễ nghe, đây là sự thật, còn kết hợp với giọng ‘nữ’ trầm thấp của Hạ Thần...

“Phụt ha ha, tớ không chịu được!” Tội ngu từ nhỏ phụt phun ra một ngụm bia, cũng may lấy tay bịt lại, lập tức xông vào WC.

Vũ Hàm Anh che mặt, cậu đã nói không hát mà a...

“Giải tán giải tán, bỏ qua hai anh.”

“Chúng ta chơi xúc xắc đi.” Nho nho nhỏ ở trên bàn đổ ra một hộp xúc xắc, lắc lắc đề nghị.

“Được!” Vũ Hàm Anh là người đầu tiên giơ hai tay đồng ý! Không bắt cậu hát thì gì cũng được.

“Ấy ấy! Thứ tà ác như vậy tớ không thể không chơi.” Quân Triết không đứng đắn cười hi hi.

Vũ Hàm Anh cảm thấy tò mò, lấy qua nhìn xem, bốn cục xúc xắc, lại chỉ có hai cái bình thường, bên trên từ một đến sáu chấm nhỏ, còn trên hai cái kia

đều là chữ viết, cái gì ‘sờ’ a, ‘hôn’ a, một đồng lung tung... Lập tức có dự cảm không tốt.

“Ha ha ha, tó ra luật a!” Nho nho nhỏ xem ra rất vui vẻ, “Mỗi người làm cái một lượt nha, lần đầu tó tới làm cái trước. Cạp cạp cạp, cái ném xúc xúc động tác. Mọi người ném lớn nhỏ, lớn nhất và nhỏ nhất phải làm động tác nha.”

“... Không hiểu.” Vũ Hàm Anh giả ngu, nhìn mấy chữ viết trên xúc xúc cậu liền rùng mình, nếu cậu dính xúc xúc ‘hôn’, vậy không phải chết chắc sao.

“Không sao, chơi một lần sẽ hiểu.” Nho nho nhỏ hưng phấn bắt đầu đồ xúc xúc.

Quả nhiên không muốn cái gì tới cái đó, ‘hôn’, ‘môi’.

“Ha ha ha, mọi người nhanh đồ xúc xúc! Đây đây đây, xem ai đây đây! Không được chơi xấu nha!”

“...” Mồ hôi lạnh.

Còn lại mấy người mắt to trừng mắt nhỏ. Ô ô ô ném đầu tiên, tuy không cam không nguyện, nhưng mọi người đều ném một lượt.

Vũ Hàm Anh cảm thấy mình trước giờ không phải là người may mắn, vậy nên... ném ra số lớn nhất cũng đau lòng!

“Ha ha ha, anh đại anh cố gắng lên!” Ô ô ô nhìn thấy liền vui vẻ, “Bằng không chị dâu sẽ bị người ta hôn a! ...”

“Khụ khụ khụ!”

Vũ Hàm Anh nuốt chút nữa sặc nước miếng của mình mà chết, bên kia Ô ô ô lời còn chưa nói hết, Quân Triết liền ném một cái 2 một cái 1.

“Hủy CP!” Nho nho nhỏ gào khóc kêu lên.

“Không sao không sao!” Ô ô ô cười lộ một hàm răng trắng, rất dọa người.

“Cậu thiệt không có nguyên tắc...”

“Tớ cũng không muốn bị anh đại chinh chết, các cậu bỏ qua cho tớ đi.” Quân Triết vờ mặt cầu xin, Hạ Thần bên cạnh nhìn như trên mặt không có biểu tình gì đặc biệt, nhưng như vậy đã đủ dọa chết cậu a.

“Vậy cậu hôn anh đại đi.” Ô ô ô hai mắt tỏa sáng, “Để anh đại thể chị dâu, bọn tớ không ý kiến.”

“Phụt” Đại Toán rất không nể tình phun ra, một bọn họ có thể nghĩ ra cái này.

“Tớ càng không dám!” Quân Triết nhin cười, “Cậu bảo tớ nhảy cửa sổ còn đơn giản hơn!”

“Nơi đây là lầu một.” Hạ Ngạn ngồi trên sofa hai chân bắt chéo. Nói xong đột nhiên đứng lên.

Vũ Hàm Anh xấu hổ hết sức, nhìn thấy trước mắt có bóng mờ, ngẩng đầu mới thấy Hạ Ngạn. Ngắn người, liền bị kéo lên, sau đó... hóa đá...

Trong phòng một trận tiếng hút không khí. Hạ Ngạn kéo Vũ Hàm Anh lên, rất nhanh hôn lên miệng cậu một cái, cả nửa giây cũng không cần. Bên cạnh một đồng người ngốc đến ngốc dần dần, chưa kịp phản ứng.

“Tôi thể cậu ta.” Hạ Ngạn nhượng nhượng, giơ tay chỉ thẳng Quân Triết.

“Ha ha, chuyện gì đây.” Tồi ngu từ nhỏ vừa trở lại đã thấy tình cảnh ít nhiều không phù hợp.

“Nho Nhỏ, cậu có chụp hình không?” Ô ô ô phản ứng lại, quay đầu hỏi.

“Đã quên!” Nho nho nhỏ nhảy lên, “Đây đây đây hai cái tiểu thụ thụ các anh hôn nhau là sao, thụ thụ là không có tiền đồ.”

“Nên đi ngủ.” Hạ Thần đặt ly lên bàn liền đứng dậy, vươn tay kéo Vũ Hàm Anh đi.

“Xong, anh đại hóa thú.” Nho nho nhỏ nhìn bóng lưng hai người ra khỏi phòng le lười.

“Anh sẽ không giận... chứ?” Hạ Ngạn trừng mắt nhìn.

“Em còn lo anh đại giận hay không à, hiện tại anh rất tức giận.” Quân Triết khó có được đứng đắn, vươn tay kiểm chế cằm Hạ Ngạn, hôn xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 65: Offline – 3

Vũ Hàm Anh xấu hổ khủng khiếp, cậu sao nghĩ đến Hạ Ngạn sẽ hôn mình, tuy cả nửa giây cũng không có...

Khi bị Hạ Thần kéo vào phòng cậu còn đang trong trạng thái đi vào cõi tiên, thẳng đến lúc nghe được tiếng đóng cửa cậu mới tỉnh mộng lại. Ngẩng đầu đã nhìn thấy Hạ Thần sắc mặt không tốt lắm...

“Cái kia...” Vũ Hàm Anh chỉ chỉ ô ô, nửa ngày cũng không biết muốn nói cái gì, cuối cùng sờ sờ mũi.

Hạ Thần ngược lại ung dung tự tại, sắc mặt hòa hoãn một ít, khoanh tay đứng ở nơi cách năm sáu bước nhìn cậu. Trực tiếp nhìn đến khiến cậu càng ngày càng chột dạ.

Sau lưng Vũ Hàm Anh tóc gáy dựng thẳng, xoay xoay cổ, cứng đến lợi hại, lúc này mới lẩm bẩm, “Nhìn gì chứ, cũng không phải em muốn hôn...” Lời còn chưa nói hết đã bị đẩy bả vai một cái, lui hai bước, chống lên giường lớn phía sau.

“Em nói hôm nay anh có thể bỏ qua cho em sao?” Hạ Thần nhú mày, một tay nắm vai cậu, một tay vòng lên eo cậu.

Khoảng cách hai người vô cùng gần, giọng nói cũng rất khê, rất mập mờ. Có điều Vũ Hàm Anh hiện tại không rảnh nhận thức loại cảm giác mập mờ này. Hạ Thần vươn người tới trước, lúc nói chuyện hơi nóng quét lên mặt cậu, cậu không tự giác mà ngửa người ra sau. Có điều cậu ngửa ra sau một chút, người nọ liền tiến tới một chút, môi của đối phương dán trên sống mũi cậu.

“Nơi này không được.” Vũ Hàm Anh cảm thấy thất lưng mình đã sắp cong gãy, vươn tay bắt lấy tay anh ấy, còn ngửa ra sau thêm chút nữa chắc sẽ nằm dài trên giường.

Hạ Thần không để ý tới lời cậu, cúi đầu hôn hôn lên trán cậu, trượt xuống dưới một đường hôn đến mũi cậu.

Thân thể thoáng run rẩy, Vũ Hàm Anh nhanh chóng nghiêng nghiêng đầu, ai ngờ đối phương lại hôn lên lỗ tai cậu, xuống dưới quanh quẩn ở cổ, “Này này, không được, đây là nhà Quân Triết.”

“Không sao.” Hạ Thần đè cậu trên giường, ghé vào lỗ tai cậu mút hôn, nhẹ nhàng gặm cắn, trên làn da trơn bóng để lại mấy dấu đỏ.

“Ss, đau...” Vũ Hàm Anh đương nhiên không biết người kia đang đóng dấu lên cậu, cảm thấy trên cổ tê tê ngứa ngứa, lập tức bị anh ấy cắn có chút đau, không tự giác nhỏ giọng hít khí. Nhưng lời ra khỏi miệng cậu liền hối hận, nghe thế nào cũng như đang làm nũng... âm cuối còn nhẹ uốn một cái... thiệt buồn nôn.

Vũ Hàm Anh bị chính mình hù đến, đột nhiên run rẩy, trên người lạnh lạnh, mới phát hiện nút áo đều bị cởi, “Khoan, từ từ! Em, a...”

Hạ Thần vươn tay vuốt ve thất lưng cậu, không cho cậu mở miệng nói chuyện, che miệng cậu lại, quần lấy đầu lưỡi cậu, qua lại khiêu khích.

Vũ Hàm Anh lời không thể thốt ra, chỉ còn lại tiếng nức nở trầm thấp trong cổ họng, bị anh hôn đến cuối cùng có chút hô hấp khó khăn, tựa như muốn thoát đi đẩy đẩy anh, thân thể uốn éo, chỉ tiếc bị đè gần như không nhúc nhích được.

“Em đang khiêu khích anh sao?” Hạ Thần tốt bụng buông ra hai cánh môi bị chà đạp có chút sưng đỏ, hôn nhẹ nhẹ ở xương quai xanh.

Vũ Hàm Anh nơi nào có công phu trả lời anh ấy, cổ mở lớn miệng thở hổn hển, vừa rồi nuốt không kịp, từ khe miệng chảy ra một sợi nước bọt, tròn thẳng đến xương quai xanh, cảm giác lạnh lạnh. Cậu theo bản năng đưa mu bàn tay đến lau, nhưng nút áo đều đã cởi, lồng ngực lộ ra một mảnh, áo gắt trên cánh tay, động tác như vậy có vẻ vô cùng khêu gợi.

Hạ Thần cúi đầu liếm liếm sợi óng ánh trên xương quai xanh em ấy, hơi đi xuống một chút, ngậm vào điểm đỏ trước ngực, dùng răng nhẹ cắn phần nhô ra.

“A” Thất lưng Vũ Hàm Anh run run, gần như nảy lên, kêu một tiếng ngắn ngủi. Tỉnh táo lại lập tức trên mặt cháy đến đỏ bừng, vươn tay đẩy đầu anh ấy, “Anh làm gì thế... A, nhẹ chút!” Cảm giác được người nọ càng thêm dùng sức mút hôn, có chút tê có chút đau, kỳ quặc nói không nên lời, thân thể căng thẳng, hai tay cũng không biết nên đẩy anh ấy ra hay ôm lại.

“Anh đại, anh đại.”

Hạ Thần nhú nhú mày, có tiếng gõ cửa, vốn không muốn để ý, nhưng một lát sau cách cửa lại nghe giọng nói nho nhỏ.

“Anh đi mở cửa.” Vũ Hàm Anh đỏ mặt từ dưới người anh ấy thoát ra ngoài, lăn đến đầu giường bên kia, kéo chăn bịt kín đầu, chọc Hạ Thần cười khê.

“Đừng buồn bực, anh lập tức quay lại.” Hạ Thần vỗ vỗ đệm chăn, đứng lên đi mở cửa.

Ngoài cửa Nho nho nhỏ cùng Ô ô ô một bộ dáng nhu thuận, ngoan ngoãn, nhìn thấy Hạ Thần đến mở cửa, như thỏ con đang khiếp sợ.

“Anh đại, anh không giận... chứ?” Nho nho nhỏ bị Ô ô ô nhéo một cái, nhanh chóng đổi giọng.

Lúc Hạ Thần kéo Vũ Hàm Anh đi sắc mặt nhìn không được tốt lắm, nhưng bộ dáng bây giờ càng quý dẻ, không đợi anh mở miệng, Nho nho nhỏ vội vàng nói thêm: “Anh đại anh đại, em không phải cố ý, thật đó thật đó. Em không có muốn chị dâu hôn người khác! Em em em là không nghĩ tới Nhìn trái mặt nhân lại đột nhiên... Xin lỗi, em không cố ý.”

Hạ Thần có chút buồn cười, phát phát tay, cố ý chạy tới giải thích, ngược lại phá hủy chuyện tốt của người khác, đây mới là dở khóc dở cười, “Đã mấy giờ rồi còn không đi nghỉ, về đi.”

“Anh đại anh không giận chứ?” Ô ô ô lúc này mới nhô đầu ra hỏi.

Hạ Thần chỉ lắc đầu, đóng cửa về phòng.

Vũ Hàm Anh ngay lúc này che đầu nằm trong chăn, phải gọi là một cái buồn bực. Bây giờ tim còn thịch thịch, nhanh đến phát hoảng, tiếng thịch thịch chấn đến tai điếc, nghĩ đến chuyện vừa rồi còn cảm thấy một trận tê ngứa. Trong lòng không khỏi phi nhỏ bản thân, không có một phần mười bình tĩnh của Hạ Thần.

Hạ Thần đóng cửa tiến vào đã thấy người trên giường quần chăn ngồi, lộ ra cái đầu, mặt còn đỏ bừng, “Chúng ta, tiếp tục.” Bước qua ngồi xuống bên giường, vươn tay cả người lần chăn đều ôm tới.

Vũ Hàm Anh nuốt ngụm nước bọt... Tiếp tục thì tiếp tục, cắn răng duỗi tay kéo Hạ Thần một cái, dùng sức đẩy người đến trên giường, sau đó xoay mình cười khóa trên anh ấy, “Em tới!”

“Hửm?” Hạ Thần cười híp mắt nhìn cậu, cũng không phản kháng, tay vịn ngang hông cậu, nhưong nhưong giọng.

Vũ Hàm Anh quyết định trước tiên cởi áo cho anh ấy, nếu chỉ có mình quần áo không ngay ngắn thì rất kỳ cục. Có điều người nọ dưới thân bị đè còn một bộ dáng ‘Anh đang trêu em đây’, khiến người nhìn không thoải mái. Dứt khoát vươn tay lấy mắt kính anh ấy xuống, cảm quơ quơ, “Còn thấy rõ không?”

“Thấy không rõ có thể dùng tay sờ.” Hạ Thần đưa tay sờ bờ môi cậu, sau đó một đường xuống phía dưới, đi qua ngực trượt đến thắt lưng.

“Bỏ tay...” Vũ Hàm Anh né tránh, đập tay anh ấy xuống, một bên cời nút cho anh ấy một bên trong lòng oán hận áo somi nhiều nút thế.

Thật vất vả cời hết, lại buồn bực, thân thể Hạ Thần so với cậu còn đáng nhìn hơn... Cúi thân xuống, học tư thế vừa rồi, há mồm gặm cổ Hạ Thần, xương quai xanh cũng không buông tha.

“Ss ——” Hạ Thần cười xong hút khí, anh vừa rồi mặc dù có dùng sức một chút, nhưng cũng không dùng ‘cắn’ a, có điều vẫn không nhúc nhích cũng không ngăn cản.

“Đau?” Vũ Hàm Anh vội nhả ra, quả nhiên đỏ, không có rách đã vô cùng may mắn. Hôn nhẹ lên dấu đỏ, lại vươn lưỡi liếm liếm.

Hạ Thần lúc này càng hút khí, Vũ Hàm Anh ở trên thân anh lật tới trở lui, khiêu khích anh hận không thể mang người trên thân đè xuống dưới thân dùng sức ức hiếp.

Vũ Hàm Anh nhìn thấy anh ấy run rẩy, trong lòng liền đắc ý, càng ra sức vừa hôn vừa liếm, cười cứ như con mèo hư. Đột nhiên cảm giác trên đùi có thứ nóng nóng húc lên, trên mặt ‘teng’ bắt đầu bốc khói... “Anh...”

Lời còn chưa nói xong, lại nghe được có người đến gõ cửa...

Vũ Hàm Anh như mèo bị giẫm trúng đuôi, lập tức nhảy xuống giường, sửa sang lại quần áo của mình. Hạ Thần đang như vậy chắc chắn không thể ra mở cửa, “Em, em đi mở cửa.”

Hạ Thần dở khóc dở cười, lúc này bên ngoài lại là ai a? Không thể không nghi ngờ mấy đứa kia cố ý tới quấy rối...

Vũ Hàm Anh vỗ vỗ mặt, trấn tĩnh nửa ngày mới mở cửa.

Hạ Ngan bên ngoài nhìn cửa mở, húc đầu liền bắt đầu nói, “Anh, em không phải cố ý... Ày ?! Chị dâu, chị dâu. A, chị dâu, vừa rồi em không phải cố ý. Em chỉ là thấy bọn Nho nho nhỏ ép A Triết hôn chị... Em không muốn A Triết cậu ta hôn chị, sau đó, liền, liền đầu nóng lên... Em không phải cố ý.”

“... Không, không sao.” Vũ Hàm Anh trên mặt thiêu nóng, sợ anh ta nhìn ra, vội vàng nói không sao, chuẩn bị tiễn khách đóng cửa.

Hạ Ngan mới đầu không nhìn ra cái gì không ổn, nhưng rất nhanh thì kịp phản ứng, liếc nhìn, “Chị dâu chị ở trong phòng anh em à. Chị dâu tai chị sao vậy, không phải là dị ứng chứ, đều đỏ rồi.”

“Không có a.” Vũ Hàm Anh sờ sờ bên tai cậu, cậu không có ăn thứ gì kỳ quái, sẽ không dị ứng chứ? Đột nhiên nhớ đến vừa rồi mình cắn trên cổ Hạ Thần ra cái dấu đỏ... lập tức cảm đáp đến ngực, “Không không không phải dị ứng, không đúng, là dị ứng, tớ đi vào.”

Nói xong vội vàng đóng cửa chạy vào trong phòng, bị người nhìn thấy, mất mặt...

Vũ Hàm Anh vào phòng liền thấy Hạ Thần đang cười, liếc mắt. Lùi lên giường, mang cả chăn đều quấn quanh mình, “Em mệt! Muốn ngủ.”

“Bây giờ ngủ?”

“Mệt mệt mệt.” Vũ Hàm Anh nghe giọng điệu mờ ám của anh ấy, coi như không nghe thấy nhắm chặt mí mắt giả chết. Cậu mệt thật sự, bất kể là chạy bên ngoài cả ngày a, hay là tâm lực tiêu tụy a, vốn lấy hết can đảm mới cái kia cái kia kia, vừa cởi áo đã có người chạy tới quấy rối...

Hôm sau mọi người đều dậy muộn, 9 giờ hơn mới bắt đầu ăn sáng. Dấu đỏ bên tai Vũ Hàm Anh đã không còn rõ, Hạ Thần cũng không nhẫn tâm dùng quá sức, có điều trên cổ Hạ Thần lại không giống bình thường. Vũ Hàm Anh lúc ấy không có chú ý lực đạo, hơn nữa áo sơ mi nút đầu mở, vừa vận nhìn rất rõ ràng.

Nho nho nhỏ và Ô ô ô qua lại chăm chú nhìn Vũ Hàm Anh cùng Hạ Thần, nhìn một hồi lập tức châu đầu ghé tai trong chốc lát, sau đó lại nhìn lại ghé tai nói nhỏ, khiến Vũ Hàm Anh không hiểu gì.

“Cậu thấy dấu đỏ trên cổ anh đại không?”

“Rõ ràng như vậy, sao có thể không thấy được.”

“A, không nghĩ tới thuộc tính ẩn giấu của chị dâu là loại nhiệt tình như vậy a!”

“Đứng đứng, mấy dấu ấn liền, chắc chắc.”

“A! Chẳng lẽ nói thật ra chị dâu mới là công!”

“A? Không phải đâu, ngược CP rồi!”

“Phụt ha ha, là cường công nhược thụ nhĩ! Tớ thiệt gian ác!”

...

Giữa trưa Mạc Duệ mới tới, mời mọi người ăn ở Toàn Tự Đức, buổi tối lại lợi đi Quý Thập Nướng, gọi một bàn đầy đồ ăn, dính hai chữ ‘xa xỉ’. Đương nhiên đầu lòng chính là Tiểu Mạc. Ăn xong bữa tối cũng gần đến thời gian lên đường về, mọi người đều đặt vé máy bay. Nho nho nhỏ vẫn theo cùng Đại Toán lái xe về.

Mọi người lái xe đến sân bay, Nho nho nhỏ và Ô ô ô đều không muốn đi, lấy điện thoại chụp ảnh lưu niệm. Chụp Hạ Ngạn vô số tấm, mỹ nhân đương nhiên không thể bỏ qua.

Sau đó lại kéo Vũ Hàm Anh và Hạ Thần chụp ảnh chung, khiến Vũ Hàm Anh rất xấu hổ, cậu bộ dáng không đẹp mắt. Nhưng Nho nho nhỏ lại nói rằng, chị dâu là loại hình đáng yêu đơn thuần, khí chất rất quan trọng.

Vũ Hàm Anh lại càng 囧, loại hình đáng yêu đơn thuần, khí chất là cái khí chất gì... khí chất ngây ngô...

Mấy người nói nói cười cười, Vũ Hàm Anh ngẩng đầu thì thấy ở nơi không quá xa, có một cô gái cứ hướng bên này nhìn, chắc không phải đang đánh giá mình chứ? Cậu xoay mấy vòng, người nọ cũng nhìn cậu nửa ngày.

“Sao vậy?” Hạ Thần theo ánh mắt của cậu nghiêng đầu nhìn đi, vừa lúc đối diện ánh mắt cô gái kia.

Cô gái kia cũng không lúng túng, dường như cười cười, bước qua.

Đến gần, Vũ Hàm Anh mới nhìn rõ, tuổi còn rất trẻ, khoảng đầu hai mươi, lớn hơn mình một chút, nhưng có vẻ rất trưởng thành, bộ dáng rất được, cho người cảm giác rất đúng mực, khí chất cũng rất tốt.

Quần Triết đang trêu chọc ôm vai Hạ Thần đùa giỡn, nụ cười trên mặt lập tức cứng ngắc, nhú nhú mày.

“Cô ta sao tới đây?” Hạ Ngạn cũng xệ mặt xuống.

“Chỉ là ngẫu nhiên thôi.” Cô gái kia cười cười, “Tôi sắp phải lên máy bay rồi, đừng trùng các anh, muốn tới xem xem.” Nói xong ánh mắt lại chuyển đến trên mặt Vũ Hàm Anh, “Chủ yếu muốn nhìn cậu, rốt cuộc là dạng người gì... còn là một cậu trai, khiến tôi thua hoàn toàn như vậy.”

Vũ Hàm Anh bị lời của cô ta nói mà thấy có chút kỳ quái, nhìn cô ta đuổi tay ra, dường như muốn bắt tay với cậu.

“Thích Duyệt Vi.”

Vũ Hàm Anh hôn mê, lại nói đã đem cái tên ‘Thích Duyệt Vi’ này quên mất, không nghĩ tới lúc này đây lại gặp tận người.

Hạ Thần nhủ nhủ mầy, muốn kéo Vũ Hàm Anh ra phía sau. Chỉ có điều còn chưa kịp, Vũ Hàm Anh nhếch miệng cười cười, bắt tay cô ta rồi lập tức buông ra, “... Thật xin lỗi. Nhưng tôi rất thích Hạ Thần, cùng thắng thua không quan hệ.”

Thích Duyệt Vi nghe xong dừng lại mấy giây, phát phát tay, “Không việc gì, tôi không thích anh ta, bây giờ cũng cùng thắng thua không quan hệ... Chào.” Nói xong liền xoay người rời đi.

Bên kia Nho nho nhỏ mới cùng Ô ô ô hai người ôm một đồng đồ uống nóng trở về, có chút tò mò, “Cô gái kia là ai a?”

“Bà đoán xem” Đại Toán buông lỏng tay, cầm ly nước, cái gì cũng không nói.

“Bà đây không muốn biết.” Nho nho nhỏ về mặt mắt hai mí, hừ một tiếng uống ly của mình.

Chờ đều tiền hết mọi người, cũng sắp hơn nửa đêm, mỗi người tự lái xe về.

Vũ Hàm Anh cuộn trong ghế phó lái, mệt đến mắt mở không ra, đột nhiên cảm thấy trên trán bị hôn.

Hạ Thần điều chỉnh ghế cho em ấy, sờ sờ tóc em ấy, mới khởi động xe chuẩn bị đi, “Một thì trước ngủ một lát...”

“... Còn nữa, tiểu Vũ, anh rất yêu em”

Vũ Hàm Anh ‘ừm’ một tiếng, mơ mơ màng màng nghe anh ấy nói, nhất thời không kịp phản ứng. Cách nửa phút trong đầu mới hoàn toàn tỉnh táo, hai má chôn ở trong cổ áo, lại ‘ừm’ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Đi du lịch

Cách một ngày, Hạ Thần liền đem Vũ Hàm Anh ra ngoài du lịch, tuy là mùa đông nhưng vẫn định đi đến bờ biển dạo một vòng.

Hạ Thần đổi chiếc Jeep lớn, mua một rương đồ ăn vặt mang theo cho Tiểu Vũ, buổi tối xuất phát, lái chừng mười mấy tiếng thì tới.

Vũ Hàm Anh hưng trí bưng bưng xoay mấy vòng quanh xe Jeep. Buổi tối trên đường cũng không có mấy xe, Hạ Thần nhìn em ấy một bộ dáng tha thiết mong chờ liền để em ấy lái một lát. Có điều...

Sau khi lên xe... khởi động ngán ngờ hết 5 phút...

Vũ Hàm Anh thất bại nhìn Hạ Thần, càng là bộ dáng đáng thương giương mắt nhìn. Cậu có bằng lái, hơn nữa đã ủ trong túi rất lâu, nhưng cậu từ lúc bắt đầu học luật đến lúc lấy được giấy phép lái xe cũng chỉ hơn một tháng một chút, có thể nói đặc biệt thần tốc, vậy nên đào tạo viên cả các bước phối hợp chân ga và bộ ly hợp để khởi động đều không dạy, bỏ qua học số tự động. Có thể tưởng tượng, lúc này mò vào xe một lần khởi động một lần tắt máy...

Bộ ly hợp: hay còn gọi là cần đạp clutch trong xe ô tô có hộp số.

Hạ Thần nâng trán, vẫn nên đổi lại anh lái xe, nếu không không biết khi nào mới đến nơi.

Vũ Hàm Anh phải nói rất buồn bực, nhưng Hạ Thần nói, chờ đến nơi tìm bãi đất trống cho cậu tập lại.

Chỗ hai người đi là một thành phố nhỏ ven biển, vốn đã rất vắng. Trước mắt chỉ còn mấy ngày thì tới tết âm lịch, lại đang mùa đông, người du lịch đến thành phố gần biển lại càng ít, vô cùng yên tĩnh.

Đã nhìn quen Bắc Kinh chen chúc cùng ồn ào, đột nhiên tới một nơi vắng vẻ, cảm giác thật sự rất tốt. Đường lớn trên dưới 8 làn xe, lúc đợi đèn xanh đèn đỏ, hầu như không có người xếp hàng phía sau, đủ yêu cầu phù hợp tiểu Vũ tập xe.

Đầu tiên tới khách sạn đặt phòng, thả hành lý nghỉ ngơi một chút mới chạy ra ngoài chơi. Giữa trưa hơn 1 giờ, hai người lái xe men theo đường lớn mấy vòng tùy tiện dừng lại ăn ít cơm, tìm được một phố thịt nướng, vừa lúc thích hợp với mùa đông giá lạnh, đương nhiên không thể thiếu một phần hải sản nướng.

Xế chiều đi ngắm cảnh, hai người định lượn lờ ở công viên thực vật hoang dã chỗ bờ biển, bên trong còn có một bãi biển rộng, cát rất mịn.

Người trên đường cũng ít, tốc độ hạn chế 40, vừa lúc để tiểu Vũ tập xe.

Vũ Hàm Anh tập khởi động mấy chục lần, mỗi lần đều tắt máy, khiến Hạ Thần thực bất đắc dĩ, dứt khoát nói trở về chúng ta đổi xe số tự động, không cần phải phối hợp chân ga và bộ ly hợp. Vũ Hàm Anh làm biểu tình mặt hai mí, cậu tốt xấu gì thi chính là bằng lái số tay, đây là khinh bỉ trắng trợn.

Cuối cùng có thể khởi động lên mà không tắt máy, tuy chỉnh tới sửa lui là không tránh khỏi. Có điều lúc bắt đầu lái càng khinh hãi, căng thẳng đến cậu quên cả sang số, không quên sang số thì lại quên nhấn ga, nhấn chân ga lại quáng tay lái, không quáng tay lái cậu lại quên sang số...

Lăn qua lăn lại đến hơn 4 giờ chiều, cuối cùng đã lái khá vững. Đường ven biển không tính rộng lắm, cũng còn trên dưới 4 làn xe, tốc độ hạn chế 40, Vũ Hàm Anh đề số 3, không cần lo lắng gì, tốc độ tương đối ổn định, có điểm giống như xe du lịch. Mặc dù thỉnh thoảng gặp đèn đỏ phải đợi nhưng phía sau không có xe, Vũ Hàm Anh chút áp lực tâm lý cũng không có, có thể từ từ khởi động, không phải gấp.

Hạ Thần cười nói, “Khởi động như em, đèn đỏ này chắc chỉ có mình em có thể đi qua.”

“...”=□=

Tốc độ lái xe vào trong công viên hạn chế 20, chỗ này rất rộng, vòng một vòng mới nhìn thấy bờ biển.

“Chúng ta cũng lái xe đi xuống đi.” Vũ Hàm Anh vịn cửa sổ nhìn ra bên ngoài, có rất nhiều người đem xe cũng chạy vào trong bãi biển, có loại cảm giác vừa mở cửa xe đã có thể chạm tới biển.

Hạ Thần gật đầu, tự xuống đường vòng qua vị trí lái, từ trên sườn dốc lái xuống, tìm nơi đậu xe.

Vũ Hàm Anh nhảy xuống dưới, đập vào mặt là luồng gió có vị mặn của biển. Giàng co với xe hơn 2 tiếng, toàn thân trên dưới nơi nào cũng khó chịu, eo mỗi lưng đau, cổ rút gân, chân cũng cứng, quả thật đã sắp kiệt sức. Xuống đi một chút thoải mái nói không nên lời, không nhận được thờ phào một cái.

“Bọn họ đang làm gì thế nhỉ?” Quay đầu thì thấy ba bốn người qua lại xoay quanh một chiếc xe.

“Xe lún vào cát.” Hạ Thần nhún mày.

Vũ Hàm Anh rất không phúc hậu thiếu chút nữa bật cười, quả nhiên, bánh trước của chiếc xe đáng thương đã sấp lún vào trong cát, trên mặt cát phía sau có vết xe rất sâu. May mắn bọn họ không có lái xe lên trước nữa...

“Chúng ta đi nhặt đá đi.”

Nổi gót bãi cát mịn, đá màu rất nhiều, tròn vo, vô cùng đáng yêu, ngẫu nhiên còn có ít vỏ sò vỡ, nếu muốn tìm một vỏ hoàn chỉnh cũng không dễ dàng. Gần đó có mấy người cầm xô và xẻng nhặt đá, bỏ đầy một xô.

Kéo Hạ Thần ngồi xổm xuống, nhặt mấy viên đá, “Đẹp không?”

Hạ Thần gật đầu, Vũ Hàm Anh chạy về trong xe lấy cái giỏ nhỏ đựng đồ ăn, mang đồ bên trong chuyển qua rương dự trữ phía sau, thả đá vào, sau đó chạy về tiếp tục nhặt.

Trên đá đều dính rất nhiều cát, nhặt một nắm, rồi đẩy giỏ đến trong nước, chờ sóng đánh lên ‘ào’ một tiếng sẽ nhiệt tình cọ rửa cả giỏ lẫn đá, vừa vụn khùng có rất nhiều lỗ rỗng, cát từ đó trượt ra.

Có điều nhiệm vụ thả giỏ này khá gian khổ!

“Tiểu Vũ nhanh trở vào, cẩn thận ướt quần.” Hạ Thần đứng phía sau, nhìn một lần sóng tới, vội gọi. Mùa đông quần áo ướt chắc chắn không dễ chịu.

“Đến đây đến đây!” Vũ Hàm Anh ngồi xổm đuổi thẳng tay đẩy giỏ lên trước, vội vàng đứng lên chạy trở vào, thiếu chút nữa bị sóng biển phía sau đuổi theo.

“Đừng nghịch nữa, tay lạnh thế này rồi.” Hạ Thần nhìn cậu thất tha thất thiếu, vươn tay đỡ, “Về xe thay áo khoác đi, tay áo ướt hết rồi.”

“Ô, đợi em lấy đồ về.” Vũ Hàm Anh vô cùng ngoan ngoãn đáp lại, nhưng sau khi lấy giỏ về tiếp tục ngồi xuống bên cạnh tìm đá.

Hạ Thần đành phải trở lại xe, lấy áo khoác cho em ấy, đi qua choàng lên người, cùng em ấy ngồi xuống đào đá.

Vũ Hàm Anh ngồi đến chân tê mới đứng lên, cầm giỏ nhìn thành quả của mình, được hơn 30 viên, tuy đều rất nhỏ nhưng hợp lại tuyệt đối có trọng lượng khá nặng.

“Hửm?” Vũ Hàm Anh cảm thấy tay bị người kéo, ngẩng đầu nhìn Hạ Thần, “Anh tìm được viên nào đẹp sao?”

“Có a, nhìn xem cái này thế nào? Chắc chắn là đẹp nhất.” Hạ Thần cười cười, cầm gì đó vươn tay đến trước mặt cậu, thả thứ trong tay vào lòng bàn tay cậu.

Thứ trong lòng bàn tay rất nhẹ, Vũ Hàm Anh còn tưởng là một viên đá rất nhỏ, cúi đầu nhìn liền ngẩn người, quả nhiên rất đẹp, chỉ có điều rõ ràng không phải đá —— hai cái nhãn sáng long lanh.

Nhẫn rất đơn giản, không màu mè, tao nhã, màu trắng bạc, bị nắng chiều nua một tầng cam đỏ, mặt trên có mấy viên kim cương không to không nhỏ sáng long lanh.

“Thích không?” Hạ Thần cầm một chiếc lên, từ trong túi lấy ra một sợi dây chuyền bạc xuyên qua, “Anh đeo cho em.”

Vũ Hàm Anh cảm nhận được xúc cảm kim loại, trên cổ lạnh lạnh, nhin không được rùng mình một cái, đưa tay ngăn lại, “Sao không đeo vào tay em a.”

Hạ Thần cười cười, “Em còn đang đi học, đeo trên tay không tốt. Chờ em tốt nghiệp, chúng ta ra nước ngoài đi lấy giấy chứng nhận.”

Vũ Hàm Anh đeo nhẫn cho Hạ Thần, “Không đi, ra nước ngoài đi lấy một tá giấy kết hôn, trong nước cũng không công nhận, phí sức vậy làm gì.”

Hạ Thần vươn tay nắm lấy tay cậu, xách giỏ kéo trở lại xe, “Đó là một ý kiến hay, anh còn đang nghĩ đi đâu mới tốt, dứt khoát lấy một tá.”

Vũ Hàm Anh hết chỗ nói, giành trước lên ghế phó lái, thoải mái cuộn trong ghế thờ dài, “Em không lái, anh tới đi, mệt chết được.”

“Mệt thì ngủ một lát, buổi tối còn có hoạt động.”

“Hừm? Buổi tối đi đâu?”

Hạ Thần nghiêng đầu cười cười, “Không đi đâu, đương nhiên là ở khách sạn đấy.” Nói xong cúi đầu hôn hôn lỗ tai cậu, “Lúc này không người quấy rầy.”

“...”

Vũ Hàm Anh đem mặt rụt rụt vào trong cổ áo, cảm giác bị một câu nói của anh ấy làm phát sốt, “Lái xe cẩn thận, em ngủ.”

Hạ Thần cười cười xoa xoa đầu em ấy, lập tức khởi động xe, mục tiêu là... khách sạn.

Hai người về khách sạn, vừa lúc giờ cơm tối, nhưng buổi trưa ăn quá nhiều, cũng không muốn ra ngoài kiếm ăn, Hạ Thần nói ở trong khách sạn gọi vài món.

Vũ Hàm Anh hưng phấn một phen... lần đầu tiên xa xỉ gọi món bảo người ta đưa đến phòng ăn.

Hạ Thần gọi điện, để Vũ Hàm Anh tự chọn, cậu cũng không biết giá, liền tùy tiện gọi hai món, hai chén cơm, cuối cùng là một canh hải sản.

Gọi xong Hạ Thần lại nhận lại điện thoại, “416 đơn ký, lát nữa đến đưa cơm tới ký.”

Đợi khi cúp điện thoại, chỉ thấy Vũ Hàm Anh mắt chớp a chớp nhìn anh, “Đơn ký là cái gì?”

Đơn ký là 1 loại hóa đơn trả sau có chữ ký người mua, thường dùng giữa những cá nhân, đơn vị có liên hệ với nhau, sau này cầm tờ đơn có chữ ký đó đến ngân hàng hoặc phòng kế toán lấy tiền.

Hạ Thần bị em ấy nhìn chăm chú đến có một giây muốn hôn lên, nhếch miệng cười cười, rất bình tĩnh nói, “Em hôn anh một cái, anh sẽ nói em biết.”

“...”

“Vậy anh hôn em một cái, cũng miễn cưỡng nói cho em biết.”

Vũ Hàm Anh còn chưa kịp phản ứng, trước mắt đột nhiên hoa lên, bị người nâng gáy, nghĩ muốn xoay ra sau lại vừa vặn để Hạ Thần hôn.

Hạ Thần một tay để đầu cậu, một tay khác đặt lên hông Vũ Hàm Anh, cách một tầng đồ bộ, nặng nhẹ vuốt ve.

“A...”

Vũ Hàm Anh bị anh ấy sờ đến run run, cảm thấy cái tay ấy không an phận, từ từ vén góc áo cậu, lúi vào, lòng bàn tay ấm áp phủ lên làn da, càng khiến Vũ Hàm Anh nén không được run lên.

Có thứ gì đó lạnh lạnh dán bên hông, Vũ Hàm Anh giật mình, lập tức nhớ đến đó là nhẫn đeo trên tay Hạ Thần, cùng một cặp với chiếc đeo trên cổ mình, nghĩ đến đây, cậu cũng nhin không được mà nóng lên.

Hạ Thần cảm giác được đối phương đáp lại, một cái nghiêng mình đem người ấn tới trên giường.

“Mau.. mau đứng lên, có người tới đưa cơm.”

“Còn chưa tới mà.”

Vũ Hàm Anh bị lời của anh làm cho dở khóc dở cười, quả thật còn chưa tới mà, nhưng lập tức sẽ có người tới đưa cơm a...

“Buổi tối...”

Lời cậu còn chưa nói hết, chỉ thấy đối phương vô cùng nghiêm túc lắc đầu.

Nút áo bị người từng cái từng cái còi, cắn cắn răng, “VẬY ăn cơm xong.”

Đáng tiếc thầy Hạ vẫn lắc đầu, còi hết nút, cúi đầu hôn hôn xương quai xanh của cậu, cảm giác tê tê khiến cậu thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Vũ Hàm Anh lại cắn răng, “Đợi người ta đưa cơm đi!”

“Là em nói.” Lúc này Hạ Thần nghe xong vừa lòng gật đầu, “Vừa lúc em không quá đói, đợi tới đói rồi ăn.”

Anh vừa nói xong thì có người tới gõ cửa, Vũ Hàm Anh sợ tới mức kéo chăn chui vào, cả người đều chôn trong chăn, biến thành một ngọn đồi nhỏ.

Hạ Thần tâm tình vô cùng tốt mở cửa, để người đẩy xe đồ ăn vào, sau đó ký đơn, còn đưa một tờ hồng làm tiền boa.

Vũ Hàm Anh nghe tiếng đóng cửa, thở ra một hơi, vừa định vén chăn đã bị người đào lên.

Như đã nói đợi đưa cơm xong, Vũ Hàm Anh oai phong lẫm liệt bắt lấy cái tay vén chăn của Hạ Thần, khi về mặt đối phương còn đang hơi kinh ngạc, vừa đẩy vừa nhún, đem người ‘quạt ngã’ trên giường.

Rất có khí thế nơi cao nhìn xuống, Vũ Hàm Anh tháo mắt kính Hạ Thần, bỏ lên tủ đầu giường bên cạnh, “Em tới.”

Nếu như xem nhẹ quần áo không chỉnh tề lộ ngực hở bụng cùng bàn tay hơi run mà nói, bộ dáng Vũ Hàm Anh có thể nói rất có khí thế...

Hạ Thần cười cười, cũng không phản kháng, hai tay trải ra, một bộ dáng mặc vua ngắt hái.

Cúi đầu hôn Hạ Thần, đây là hôn môi thuần khiết nhất mà Hạ Thần từng gặp qua, chính xác là hai cánh môi chạm chạm môi mình, cả dừng lại cũng không có, tuy đã tháo mắt kính nhưng không khó thấy được người đang hôn người khác, ngược lại mặt đỏ đến muốn nhỏ máu.

Hôn xong, lại không thấy em ấy có phản ứng gì tiến thêm bước nữa. Vũ Hàm Anh cau mày, trầm tư suy nghĩ một lát, đột nhiên nhảy xuống giường, chạy vào WC.

Hạ Thần không biết em ấy làm cái quỷ gì, vừa muốn đứng lên xem, lại thấy Vũ Hàm Anh đã trở lại, nhảy đến trên giường, hai tay khép lại như đang nâng vật gì.

Một tay chống người lên, cái này không nhìn không sao, vừa thấy Hạ Thần cũng run sợ, chất lỏng trong lòng bàn tay Vũ Hàm Anh hồng hồng, hơi sệt, rõ ràng chính là sữa tắm.

“Cái này để làm gì?”

Vũ Hàm Anh bị hỏi, mắt chớp nửa ngày, cắn cắn môi mới cứng giọng, “Không phải phải... phải bôi trơn sao, em em em... em sợ anh đau...”

“...”

Hạ Thần lần đầu tiên không biết nói gì cho phải, xem ra uy tín của mình thật sự để quét rác, cái người oai phong lẫm liệt mặt đỏ bừng trước mắt này, dám sợ mình đau, hóa ra thuốc bôi trơn là muốn mình dùng!

Lại còn dùng sữa tắm nữa, chẳng phải bằng với súc ruột sao, phải dùng cái này thì gì cũng không cần làm, trực tiếp chạy vào nhà vệ sinh là đủ rồi...

“À!”

Vũ Hàm Anh vừa nói xong đã bị người bế ngang lên.

Hạ Thần nhìn bộ dáng em ấy, thật sự nhìn không được, bế người đến đá vắng cửa phòng tắm, thả người vào bồn tắm.

Trong bồn không có nước, trong phòng tắm cũng không giống phòng ngủ mở điều hòa, Vũ Hàm Anh lạnh mà khẽ run, Hạ Thần vội vàng chỉnh nước đến mức ấm nhất.

“Đừng mở nước, ướt quần áo.”

“Cởi.” Hạ Thần không đeo kiếng, đuôi mắt nhỏ dài thoáng kéo lên, bộ dáng cười có chút dịu dàng, nhiều hơn là uy tín không được phép nghi ngờ...

Đưa tay giúp hai ba cái lột sạch áo cùng quần, người trong bồn lập tức trở nên trần trụi.

Hạ Thần cúi người xuống, một tay chống ở thành bồn, tay kia quệt sữa tắm trong tay Vũ Hàm Anh, chấm chấm lên cổ em ấy, xúc giác trơn trượt, từ cổ một đường trượt xuống dưới, theo ngực đến bụng, vẽ hai vòng, sau đó lại đi ngược lên.

Vũ Hàm Anh bị anh ấy thoa liên tục run lên, muốn đẩy tay anh ấy ra, lại bị người hôn lên.

Nụ hôn ngang tàng nhưng không mất đi dịu dàng, khiến cậu có loại cảm giác hít thở không thông, bàn tay lưu luyến tới lui trên người chưa hề rời đi, ngược lại càng thêm cần rờ.

“Ừm a!”

Điểm trước ngực bị người vuốt ve nhiều lần, ngón tay dính sữa tắm, linh hoạt đến khiến người ức chế không được mà nóng lên.

“A a.”

Hạ Thần nhìn thấy em ấy động tình, lúc này mới chậm rãi đứng thẳng lưng lên, tắt nước ấm, sau đó cởi quần áo của mình, bước vào bồn tắm.

Một bồn tắm, hai người cũng không phải vóc dáng nhỏ nhắn, nhất thời hơi chật chội, nhưng chân đặt sát nhau, không khí vừa vặn tốt.

Hạ Thần bắt lấy chân trần của đối phương, kéo mở ra để hai chân em ấy gác lên trên thành bồn, động tác này khiến Vũ Hàm Anh nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt.

Nhìn thấy Hạ Thần tuy không mặc quần áo không đeo mắt kiếng nhưng vẫn duy trì bình tĩnh ngày thường, trong lòng vô cùng bất bình, hai chân gác trên thành bồn không tiện cử động, hai tay vuron ra đem người kéo qua, áy ư một ngụm cắn lên cổ Hạ Thần.

Thật ra cũng không nhẫn tâm xuống miệng, chỉ là phô trương thanh thế lấy răng mài mài, ngẩng đầu nhìn thấy dấu đỏ nhỏ, Vũ Hàm Anh nhất thời áy náy, cúi đầu xuống lè lưỡi liếm liếm.

Hạ Thần một tiếng hít khí, bị em ấy vừa cắn vừa liếm như vậy, khiến có chút hít thở không ổn định, ôm lấy người không an phận, vuron tay lần vào trong nước, ngón trỏ không nặng không nhẹ chà chườm ở cửa huyết.

Cả người Vũ Hàm Anh đều cứng ngắc lại, hai chân gác lên bồn có chút run lên, “Em... em tới!”

Hạ Thần cười, đột nhiên đẩy một cái, đem ngón trỏ đưa vào, “Em muốn tự khuếch trương?”

“A!” Tay Vũ Hàm Anh theo phản xạ có điều kiện nắm chặt bồn tắm, “Em nói em tới... cái kia...”

“Cái gì cái kia?” Hạ Thần nói, khoe miệng mang theo nụ cười, còn chớp mắt mấy cái, ngón tay thăm dò vào xoay tròn ấn xoa làm khuếch trương.

Mãi đến lúc làm xong khuếch trương, Hạ Thần còn đang giả ngu cái gì cái kia, tức đến Vũ Hàm Anh thẳng mài răng.

Nhốt người trong ngực, cảm nhận rõ ràng đối phương động tình cùng vô lực, giữ thất lưng Vũ Hàm Anh, “Có thể hơi khó chịu.”

Vũ Hàm Anh đầu chống lên vai anh ấy, thứ nóng bỏng của đối phương ở tại cửa huyết mình, từng chút từng chút ma sát, khiến hơi thở cậu cũng không ổn định, “Nói nhảm nhiều như vậy, anh nhanh... A ha!”

Vũ Hàm Anh thật sự hối hận khi nói nhanh, tuy khuếch trương rất đầy đủ, hơn nữa còn có nước bôi trơn, đau thì không có, có chút không thích ứng, nhưng điều này cũng không có nghĩa có thể không kiên nhẫn gì a.

Cậu chỉ cảm thấy đầu mình phát sốt, khó nhịn rên rĩ, giống như bị ho muốn nhịn cũng nhịn không được, bị Hạ Thần lấn qua lấn lại một lần, lại để anh ấy lật qua, quỳ trong bồn tắm, một tay che miệng, rên rĩ, càng gãi lòng Hạ Thần ngứa ngáy.

Đội Hạ Thần rửa sạch người vớt lên, Vũ Hàm Anh sớm đã không còn sức, mềm oặt mặc anh ấy dờn qua dờn lại, ăn hai miếng com thì buồn ngủ. Một lúc khiến cậu quên mất... đơn ký... là cái gì.

Hôm sau lúc đi ngang qua đại sảnh thì nghe thấy phục vụ viên trước quầy tiếp điện thoại, hình như có người phản ánh cái gì.

“Tiên sinh thật ngại quá, thế này, chúng tôi đổi một phòng cho ngài, ngài thấy thế có được không?”

Cô gái trước quầy nói xin lỗi nửa ngày, cúp điện thoại, lẩm bẩm, “416? 416 nào có trẻ con a, làm gì mà ban đêm có tiếng khóc, cũng không nuôi mèo a...”

Vũ Hàm Anh bước nhanh ra khách sạn, mới dám nhỏ giọng nói, “Đều tại anh, để người ta nghe thấy!”

Hạ Thần không để bụng, cười thay em ấy khép lại áo khoác, “Vị tiểu Vũ quá nhiệt tình.”

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Tết âm lịch

Hôm sau Vũ Hàm Anh bị bệnh... cũng không phải bởi vì cái chuyện kia kia, thầy Hạ vẫn là đã rất dịu dàng.

Thật ra Vũ Hàm Anh có chút không thích ứng với khí hậu, hơn nữa ăn hải sản nhiều quá, dạ dày đau đau, tinh thần cũng không tốt lắm, hơi sốt. Vì vậy liên tục nằm trên giường mấy ngày.

Đợi đến sau khi bệnh khá hơn cũng đã ở khách sạn bốn ngày hơn. Nhưng hai người là khách du lịch, mùa đông cũng không có cảnh đẹp có thể nhìn, đơn giản cuộn trong phòng lên mạng chơi game, bị người trong bang khinh bỉ nửa ngày không biết tìm thú vui.

.

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Hai người thật sự là...

[Bang hội] [Ô ô ô~]: Khác người...

[Bang hội] [Anh Hàm]: Là tớ bị bệnh thôi

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Anh, hai người chạy đến nơi xa như vậy chỉ để nằm khách sạn à

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Tớ vừa thấy được cái chi ấy !!!! Chị dâu chị bị bệnh!

[Bang hội] [Ô ô ô~]: Bị bệnh !! Chẳng lẽ là là là... che mặt

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Áu ừ~ Anh đại V5 !!

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Bị ăn sạch rồi sao ?!

[Bang hội] [Ô ô ô~]: Nhìn trái mỹ nhân V5 !!

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Ha ha

[Bang hội] [Nho nho nhỏ~]: Nhìn trái mỹ nhân V5 !!

.

Vũ Hàm Anh ôm laptop ngồi trên giường, nhìn thấy lời Nhìn về bên trái, mặt thoáng đỏ ửng. May mắn hiện tại Hạ Thần đi vắng, ra ngoài mua đồ ăn cho cậu. Thế là quả quyết tiếp tục đạo Cửu Châu Thương Hội, bang hội gì gì đó, ừ, cậu thật ra là không có nhìn thấy.

.

[Bang hội] [hàng ngàn năm]: Chị dâu hẳn bị các cậu dọa chạy

[Bang hội] [nhìn về bên trái]: Rất có thể

[Nói thầm] [Nho nho nhỏ~] nói với các hạ: Chị dâu chị dâu !!! Đừng giả chết a

[Nói thầm] [Nho nho nhỏ~] nói với các hạ: Chị dâu chị dâu! Cầu ảnh chụp a, nhớ phải chụp ít ảnh mang về a, bọn em muốn phúc lợi !!

[Nói thầm] các hạ nói với [Nho nho nhỏ~]: Ảnh chụp không cho, phúc lợi không có

[Nói thầm] [Tiểu tiểu hạt] nói với các hạ: .....

[Nói thầm] [Tiểu tiểu hạt] nói với các hạ: Anh đại đi là anh đại đi ?! Vừa nhìn đã biết không phải chị dâu. Chị dâu phải sáu cái chấm mới đúng!

[Nói thầm] [Tiểu tiểu hạt] nói với các hạ: Anh đại anh đại !! Nghe nói anh ăn được rồi ?! Áu áu, phải dịu dàng nha! Chị dâu đã bị bệnh! Cảm thú! Lần sau chị dâu đá anh xuống giường !!

.

“Tối ăn, lát chơi tiếp.” Hạ Thần mang máy tính ôm đi, sau khi trả lời để trên bàn. Vũ Hàm Anh cũng không qua xem, đợi hơn nửa tiếng ăn cơm xong đi qua thì thấy trong khung nói chuyện phẩm bị Nho nho nhỏ spam đầy. Đầu là cái gì gì nhớ bôi trơn !! Phải dịu dàng! Phải rửa sạch! Xoa bóp cho chị dâu! .....

Vũ Hàm Anh 囧囧, đây là cái gì a...

Ở bờ biển góc thêm mấy ngày, hai người chỉ chơi game, chơi mệt thì ra ngoài lái xe hóng gió. Đương nhiên, là Vũ Hàm Anh lái xe, tốc độ 40, trải qua

mấy ngày luyện tập đã rất tốt. Nhưng điều kiện tiên quyết là tình trạng trên đường xe không nhiều. Xe mà nhiều thì vẫn bị căng thẳng đến tắt máy. Trờ lại Bắc Kinh nơi chen chúc như vậy, tám phần vẫn không lái được.

Lúc gần Tết hai người lái xe trở về. Khi đến Bắc Kinh khoảng 6, 7 giờ, trời đã tối, chính thức vào giờ cao điểm tan tầm, kẹt xe tự nhiên không phải nói. Vũ Hàm Anh ngồi còn đang rất buồn ngủ, hoài niệm bờ biển nhỏ yên tĩnh kia.

Đêm ba mươi Vũ Hàm Anh không thể trải qua cùng Hạ Thần, phải về nhà.

Hạ Thần tối ba mươi cũng phải về nhà, ông cụ đã hết câu nhậu, còn nói muốn nhìn Vũ Hàm Anh. Vũ Hàm Anh hạ quyết tâm nửa ngày mới đồng ý mừng một theo anh ấy gặp gia trưởng.

Ba mươi đương nhiên Vũ Hàm Anh bận rộn nhiều việc. Thím và chú chưa tới giữa trưa 11 giờ thì không rời giường, sét đánh cũng không dậy. Vũ Ninh thức quấy cũng không ai dỗ, bà nội đành bỏ việc trong tay đi dỗ nó chơi. Không ai ra ngoài mua đồ, Vũ Hàm Anh đành phải đi. Trờ về còn phải giúp nấu cơm, tối đêm ba mươi đồ ăn lại đặc biệt phong phú đặc biệt nhiều, càng bận túi bụi.

Hơn 7 giờ tối ăn cơm xong, lại phải chuẩn bị sủi cảo 12 giờ ăn, làm xong ngẩng đầu thế mà đã sắp 9 giờ.

.

Một tin nhắn mới [Hạ Thần]:

Cơm nước xong chưa? Năm mới vui vẻ. Tiểu Vũ, anh yêu em

20:56:45

.

Vũ Hàm Anh cảm thấy di động rung rung, cầm lên thì thấy tin Hạ Thần gửi qua, không nín nổi cười ngây ngô.

Tin nhắn chúc tết âm lịch chưa bao giờ thiếu, đều chất đầy, đủ loại câu chúc mới lạ, ai như anh ấy, cứ vậy có vài chữ. Chỉ có điều vồn vện vài chữ này, người xem cũng đã cười.

Vũ Hàm Anh cảm điện thoại loay hoay nửa ngày, muốn gửi lại một tin cho anh ấy, nhưng không biết nên ghi cái gì, gửi một chuyện đùa chúc tết cũng hiểu được không có ý nghĩa. Đơn giản nhắn dãy số gọi đi.

“Tiểu Vũ? Ăn cơm xong rồi?”

“Ăn xong rồi, chờ lát nữa ăn sủi cảo.” Vũ Hàm Anh đi đ%E

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 68: Hội chùa

Hai người đi một đêm thả một đêm pháo, khắp nơi đều là đèn đuốc sáng trưng, thời tiết rất lạnh, rét đến sắp thành đá cây.

Buổi sáng tuyết vẫn không ngừng, lưa thưa lớt thót rơi xuống. Vũ Hàm Anh cùng Hạ Thần lúc này mới tìm một quán ăn nhỏ đã mở cửa ăn sáng. Nhưng từ từ ăn xong cũng mới chưa đến 7 giờ, đơn giản chạy đến Địa Đàn đạo hội chùa.

8 giờ hội chùa mới chính thức bắt đầu, vậy nên trước 8 giờ vé vào cổng vẫn là vé vào công viên. Hai người may mắn mua được vé công viên liền trực tiếp đi vào.

Thời gian quá sớm, trong công viên rất ít người, hàng ăn hai bên lối đi cũng chưa mở, chỉ có một ít khai trương sớm. Hạ Thần kéo cậu ngồi xuống ghế dài bên lối nhỏ nghỉ ngơi. Cả đêm đi 6, 7 tiếng, tuy chậm rãi tản bộ nhưng cũng rất mệt.

“Mệt chết được.” Vũ Hàm Anh bày trên ghế, vừa rồi lúc ăn sáng còn chưa cảm thấy mệt, có điều đã ngồi xuống lại đứng lên đi bộ mấy bước thì không chịu nổi.

“Có thể nghỉ ngơi một tiếng, sau đó thừa dịp ít người đi dạo hội chùa, hơn 10 giờ trong hội chùa mới đông.”

“Cũng đã lâu lắm em không tới hội chùa, thoát nhìn anh rất rảnh a.”

Hạ Thần một hồi không nói, “Mỗi lần đều bị tiểu Thương bắt đến đạo, không quen không được.”

Vũ Hàm Anh nghĩ đến bánh bao nhỏ kia kéo Hạ Thần về mặt bắt đắc dĩ chen chúc hội chùa, tay trái cầm nào là kẹo hồ lô a, kẹo bông a, tay phải lấy thêm xâu thịt dê... không phúc hậu cười.

“Chắc đã mở rồi, đi thôi.” Hạ Thần vỗ vỗ đầu cậu, kéo người đứng lên, theo lối nhỏ đi vào bên trong.

Đêm ba mươi mọi người ngủ say sưa, nếu gác đêm phải thức suốt cả buổi, vì vậy sáng mừng một liên vô cùng yên tĩnh. 8 giờ hơn, trong hội chùa gần như không có ai, hai bên lối đi đều là tuyết quét thành đồng.

Thật ra hội chùa hằng năm căn bản đều như nhau, bán mấy thứ đồ chơi, còn có chút đồ ăn vặt các loại, ở giữa có con đường làm khu trò chơi, quảng vòng ném rổ phóng phi tiêu vân vân, phần thưởng đều là mấy món lông nhung thật lớn.

Vũ Hàm Anh đã lâu không tới hội chùa, chủ yếu do không ai đi cùng. Năm mới chú thím đương nhiên sẽ đi, nhưng chỉ dẫn theo một mình Vũ Ninh, mang về ít đồ chơi kẹo hồ lô hoặc bướm bướm nhỏ, mặc dù đều là mấy món trẻ con chơi nhưng ngẫu nhiên cũng khiến người ao ước.

Hạ Thần đứng đứng tay Vũ Hàm Anh, thấy em ấy nhìn quầy hàng bên cạnh hai mắt sáng lấp lánh, có chút buồn cười, “Em thích thì mua một cái, nhưng phải tự cầm.”

Vũ Hàm Anh lắc đầu, “Không cần, em lớn như vậy còn cầm mấy thứ này, rất dọa người.” Có điều nói xong vẫn nhìn thêm mấy lần. Kẹo hồ lô giả, loại siêu bự, từng quả từng quả màu đỏ hồng tròn căng sáng long lanh, nhìn rất đẹp. Bên cạnh còn có quầy chong chóng lớn...

“Năm mới mọi người đều mua, không ai nhìn em.” Hạ Thần cười cười, kéo cậu qua, trực tiếp mua kẹo hồ lô đồ chơi siêu cấp bự, trả tiền rồi đưa cho Vũ Hàm Anh.

Vũ Hàm Anh nhìn xâu kẹo hồ lô siêu cấp bự trong tay, có chút xấu hổ, cậu đã hơn hai mươi, quả thực hơi con nít. Nhưng trong lòng lại vui sướng nói không nên lời. Lại nói màu đỏ au sáng long lanh này thật khiến người thích, muốn cắn một cái, không biết cảm giác gì.

Có điều nhựa dẻo đương nhiên không thể ăn, Vũ Hàm Anh cầm dấn dấn lên mặt, kéo theo bông tuyết lạnh lẽo, “Em cũng mua cho anh một cái nhé, anh muốn chong chóng hay bướm bướm kia?” Nói xong cười rộ lên, chỉ vào con bướm hồng nhạt treo trên quầy hàng bên cạnh.

“Anh cảm thấy cái tai thỏ kia khá hợp với em, màu hồng nhạt không tệ.” Hạ Thần nhiu mày.

“...” Hoàn toàn bị đánh bại...

Vũ Hàm Anh cảm thấy mình vẫn không theo kịp đạo hạnh của Hạ Thần, không nói gì tiếp tục kéo người đi. Chạy đến chỗ bán đồ ăn vặt đi giải thèm.

Đồ ăn ở hội chùa đều rất đắt, xâu thịt dê gì đó cũng 10 đồng một xâu, chè bột mì, lap xường chiên, cháo, đủ các loại món ăn vặt, giá cứ lên trời. Có điều mỗi lần hội chùa nơi nào nhiệt nhất cũng là chỗ bán đồ ăn vặt.

Vũ Hàm Anh tay trái giữ xâu kẹo hồ lô siêu bự, tay phải giữ xâu thịt dê. Không nói trên đó có bao nhiêu thịt, riêng cái que đã là loại rất rất dài.

Cắn một miếng, vị cũng không tệ lắm, Vũ Hàm Anh đưa que đến trước mặt Hạ Thần quơ quơ, “Cũng không tệ lắm, ném một miếng.”

“...” Lúc này đến phiên Hạ Thần hết lời, tay trái giúp em ấy cầm đĩa lap xường chiên, tay phải nâng đĩa cháo, “Em ăn đi.”

Đội nhét hết đồ ăn, lau lau cái miệng sáng bóng, hai người lúc này mới tiếp tục đi dạo. Đến lúc 9 giờ hơn, người đã nhiều hơn một chút, chung quanh vô cùng ồn ào.

Vũ Hàm Anh cùng Hạ Thần đi dạo cũng không sai biệt lắm, chuẩn bị ra ngoài. Tien đường quẹo vào khu vui chơi ở giữa, cũng mua một nắm xu trò chơi, chuẩn bị chơi.

Tuy đều là ít trò nhỏ quảng vòng ném rổ, nhìn không khó, cũng không dễ. Vũ Hàm Anh đứng một bên nghĩ chơi cái nào đây, thấy người khác ném rổ. Đám rổ rất nhỏ, nằm kè nhau. Một cậu trai ném quả bóng đầu tiên vừa đụng trúng trên giá đỡ, bật ra chạy vào rổ của người ta.

Vũ Hàm Anh trộm cười nửa ngày, có điều đến phiên mình ném liên buồn bực... một cái cũng không vào.

Kết quả đối trò, kéo Hạ Thần đi phóng phi tiêu đâm bong bóng. Kết quả có thể tưởng tượng, 10 lần đâm tới 2 cái bong bóng, buồn bực cực kỳ. Phi tiêu là loại đầu nặng gốc nhẹ, đừng nói đâm bóng, giữa đường đã trở mình, sửa đường bay.

Hạ Thần lại mua mười xu trò chơi, “Lấy cho em con gấu bự đó thế nào? Lấy được em phải công nó.”

Vũ Hàm Anh nhìn nhìn gấu bự treo trên quầy, loại cao 2 mét, cồng trên lưng chắc cũng không nhìn thấy mình, “Được.”

Vốn cậu chỉ cho là Hạ Thần nói giỡn, chờ lúc thật sự ôm gấu đi ra ngoài phải nói một đầu đầy hắc tuyến, “Em nói anh là Tiểu Lý Phi Dao sao...”

Hạ Thần cười cười, “Em có lẽ nên ôm nó đi, cồng thế phần chân gấu bị kéo lê dưới đất.”

Vũ Hàm Anh há miệng nhe răng, vốn hai tên trưởng thành cùng đi hội chùa đã có điểm kỳ quái... lúc này thì hay rồi, cậu còn cống theo con gấu bụi màu hồng còn cao hơn cậu, đáng yêu thì đáng yêu cực, nhưng là... cái này cũng quá gây chú ý... quá sức quý dị.

Mặc dù há miệng nhe răng nhưng Vũ Hàm Anh vẫn đem gấu trên lưng chuyển thành ôm, lại nghiêng đầu nhìn hai chân ngắn của bé gấu, hoàn hảo không kéo lê dưới đất.

“Chúng ta mang về nhà.” Nhanh chóng đem gấu tổng về nhà đi, ôm nó căn bản không có cách nào đi đường.

“Được.” Hạ Thần gật đầu, “Ra hội chùa gọi taxi.”

“Yo, con gấu lớn quá, là giải thưởng ở hội chùa?”

Vũ Hàm Anh cùng Hạ Thần đều ngồi phía sau, tài xế là một trung niên đeo miệng, vừa lên xe đã bắt đầu liên miên nói chuyện phiếm với bọn họ.

“Con gái bây giờ đều thích mấy món đồ chơi lông nhung, cái này tốn bao nhiêu tiền mới được một phần thưởng như vậy a.” Blablabla...

“Làm bạn trai cũng không dễ dàng a.” Blablabla...

“Gấu lớn như vậy, mang về nhà giặt cũng đủ tốn sức.” Blablabla...

Chú tài xế một bên lái một bên phối hợp nói. Khiến tiểu Vũ mới đầu có chút mơ hồ, sau đó thì ㄟ muốn chết, chú ấy tưởng cậu là con gái... sao... ?!

Vũ Hàm Anh ngồi ghé sau, gấu bụi ôm trong ngực, đương nhiên không nhìn tới mặt... Bị mờ miệng một hơi cái gì ‘con gái’ a, ‘bạn trai cháu’ a khiến cho quần bách vô cùng. Bên cạnh Hạ Thần còn dám khoe miệng mỉm cười thỉnh thoảng đáp một câu, thật không biết từ khi nào trở nên hiền dịu như vậy, cũng không giúp cậu giải vây. Vũ Hàm Anh dứt khoát ôm chặt thắt lưng bạn học gấu, cậu gì cũng không nghe thấy, chôn sau gấu bụi già chết.

Đội xuống xe Vũ Hàm Anh liền choáng, nhìn biệt thự lớn trước mặt, đầu lưỡi bắt đầu thất nút, “Đây, đây đây là nơi nào a.” Trong lòng có dự cảm chẳng lành...

“Nhà anh, không phải đã nói mừng một đến nhà anh sao.” Hạ Thần trả lời vô cùng tự nhiên.

Vũ Hàm Anh làm cái trạng thái ‘=□=’, hóa đá. Cậu có đồng ý mừng một đến a, nhưng không phải là nói sau cơm tối sao, hiện tại mới buổi trưa 10 giờ hơn a! Hơn nữa... cậu trên tay còn cầm kẹo hồ lô, ôm gấu bụi... đây tính là chuyện gì...

“Em...” Vũ Hàm Anh lập tức muốn tìm lý do bỏ chạy, cậu cả đêm không ngủ, chắc chắn rất nhếch nhác a, “...chưa chuẩn bị tốt mà.”

“Đừng lo.” Hạ Thần vươn tay nhẹ ôm eo cậu, “Có anh ở đây.”

“Chúng ta buổi chiều lại đến đi...” Không thể không lo lắng a, Vũ Hàm Anh mặt đau khổ, cậu tâm muốn khóc đều có.

“Đại ca ca!”

Không đợi Vũ Hàm Anh đánh xong trống lụi đường đã thấy một quả cầu nhỏ lăn tới, thoáng nhào lên trên thân gấu bụi cậu đang ôm.

Tiểu Thương nhào tới trên thân gấu bụi, vươn tay ôm ôm, “Thật mềm nha, gấu thật đáng yêu, lớn hơn em nữa!” Nói xong kéo góc áo Vũ Hàm Anh, “Chúng ta vào đi, mẹ mới làm bánh trứng, nóng hôi hổi, có thể ăn.”

Vũ Hàm Anh muốn nói không đi, có điều đánh không lại tiểu Thương trước mặt lỏi đi, Hạ Thần phía sau ôm tới. Kiên trì đi về phía trước, vào cửa nhà.

“Ái ô, anh đại đã về.”

Quân Triết bắt chéo hai chân ngồi trên sofa phòng khách xem TV, quay đầu một cái, nhìn thấy Hạ Thần cùng Vũ Hàm Anh, quả thật chính là hai mắt tỏa sáng.

“Anh đã về...” Hạ Ngan nghe tiếng động mới nhìn đến, chợt nghe sàn nhà gõ chỗ cầu thang lầu hai vang lên ‘cộc cộc’.

“Còn biết trở về! Hôm qua mới mấy giờ đã chạy ra ngoài lêu lổng, cũng không đợi cơm nước xong. Gác đêm năm mới cũng không ở trong nhà, cánh cứng rồi à? Trở về một lần đã làm càn như vậy, thế thì đừng về!”

Vũ Hàm Anh bị dọa nhảy dựng, nhìn thấy một người đàn ông khoảng 60 tuổi mặc áo kiểu Tôn Trung Sơn, từ trên lầu đi xuống, chắc là ba của Hạ Thần đi? Chỉ nghe giọng đã biết còn rất khỏe mạnh. Không nhịn được rụt cổ một cái, nghĩ đến hôm qua Hạ Thần là ra tìm cậu, có chút chột dạ.

Ông Hạ tức giận bắt bình nói, giọng như chuông lớn, có điều Hạ Ngan bên này nên làm gì cứ làm gì, tự dứt một cái bánh trứng vào miệng, thấy cảnh dầu sôi không sợ, mỗi lần đều nói như vậy, không có ý tưởng mới... Anh trai mình với ba đều cùng một tính, so bướng bỉnh chỉ có hơn.

“Được rồi, ba.” Dưới lầu nghe giọng một phụ nữ, rất đẹp, nhìn qua khoảng 30 tuổi, “Rót trà cho ngài. Ngài nói xong chỉ ngài tức giận, tiểu Thần nếu không về ngài lại tự dỗi.”

Ông Hạ hừ một tiếng, cầm tách trà bắt đầu thưởng thức. Ánh mắt nhìn lướt qua, roi xuống trên người Vũ Hàm Anh.

Vũ Hàm Anh nhất thời cảm thấy trên người đâm một cây kim thép, tóc gáy sau lưng dựng thẳng, đã sắp không dám ngẩng đầu. Trong tay còn ôm gấu bự còn cầm kẹo hồ lô, cũng không biết nên để mấy thứ này ở đâu mới được.

“Tiểu Vũ sao, thả đồ chỗ này đi. Buổi sáng cùng tiểu Thần đi hội chùa nhĩ? Đồ chơi lớn như vậy, ôm về đến đủ mệt.” Người phụ nữ vỗ vỗ sô pha, vẫy tay kêu cậu qua, “Chỉ là chị hai của tiểu Thần, Hạ Minh, ngồi đây, không cần câu nệ.”

“Mama, muốn ăn bánh trứng.” Tiểu Thương bộp bộp bộp chạy tới.

“Cám ơn.” Vũ Hàm Anh gật đầu cảm ơn, Hạ Thần kéo cậu qua, cũng ngồi bên cạnh.

Ông Hạ còn đang không ngừng giương mắt dò xét Vũ Hàm Anh, từ lúc nhìn vẫn chưa nói gì, khiến Vũ Hàm Anh thấp thỏm, quy quy cù cù ngồi.

Qua nửa ngày ông cụ đột nhiên mở miệng, quay đầu nhìn Hạ Thần liếc mắt, “Đứa nhỏ này có 15 sao? Anh sẽ không phải là đâm loạn vị thành niên chứ?”

Vũ Hàm Anh ngã ngửa, thiếu chút bị nước miếng của mình sặc chết.

Chỉ nghe ông cụ bắt đầu nói, “Hiện tại công ty bên kia đã dưới tên cậu ta, tôi cũng sẽ không nói gì. Đợi đến ngày nào đó xoay sở không được, đừng trách tôi không cảnh báo trước.” Nói xong nhấc mông lại đi lên lầu.

Đi đến cầu thang đột nhiên lại đứng lại, “Tuy trong nước không thể kết hôn, nhưng nghi thức không thể không làm, chọn một ngày đi, thiệp mời còn cần thời gian đưa. Đừng có im im lặng lặng, để người ta cho rằng họ Hạ tôi keo kiệt như thế.” Nói lại chỉ Hạ Thần, “Còn cái phòng kia của anh, đã sắp lập gia đình, cái nơi rách nát chỉ có 50 mét vuông đó, chỗ đó xoay người nổi không, để người ta chê cười. Nhanh chóng mua căn khác, trang trí đàng hoàng. Nhớ rõ chọn nơi gần nhà chút.” Đồng đồng dài dài xong, lúc này mới lên lầu.

Quần Triết cười híp hai mắt, đợi ông cụ đi lên rồi mới ha ha rộ lên, “Ông cụ thật không tự nhiên. Anh đại nghe chưa, ông nói anh mua nhà gần đây chút.”

Vũ Hàm Anh gần như hoa mắt, vốn nghĩ ông Hạ không thích mình.

Hạ Minh để tiểu Thương tự chơi, “Ba nói đúng đó, ba đã nhận thua rồi, tiểu Thần em sau này cũng thường về thế này đi, dẫn theo tiểu Vũ cùng về. Còn chuyện kết hôn, cũng không cần sốt ruột, ba nói gió chính là mưa, tiểu Vũ còn đang đến trường đúng không. Nhưng chuyện đồng ý là thật.”

Vũ Hàm Anh nghe mà tròn mắt há mồm, Hạ Thần gật đầu, “Tiểu Vũ còn chưa tốt nghiệp, em cũng muốn chờ em ấy tốt nghiệp rồi nói sau.”

“Bên nhà tiểu Vũ em gặp chưa?” Hạ Minh nói tiếp.

Sống lưng Vũ Hàm Anh cứng đờ, nói không nên lời. Hạ Thần không chút dấu vết cau mày, “Cái này còn chưa có.”

“Sao thế?” Hạ Minh cẩn thận quan sát, “Là không đồng ý hay sao? Tính cách ba, chắc chắn sẽ không tự mình đi thăm hỏi, chị đi ngược lại không thành vấn đề.”

“Không cần.” Hạ Thần lắc đầu, “Em tới là được.”

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Chương kết

Mấy ngày đầu năm này Hạ Thần dẫn Vũ Hàm Anh ra ngoài chơi, đương nhiên thỉnh thoảng tiểu Thương muốn đi theo cũng không có biện pháp, hai người hẹn hò mang theo cái bóng đèn, nhưng Hạ Thần nên làm gì vẫn làm đó, hoàn toàn xem nhẹ cậu nhóc.

Qua mười lăm tết nguyên tiêu, mọi người cũng đều bắt đầu đi làm, Hạ Thần nói cũng để Vũ Hàm Anh đến công ty thích ứng một chút. Vũ Hàm Anh tuy không hiểu gì nhưng nghĩ nghĩ vẫn đồng ý. Ông Hạ thật vất vả mới đồng ý cậu và Hạ Thần ở cùng nhau, như thế nào cũng không thể ngồi ăn cơm trắng.

Tối mười lăm Vũ Hàm Anh về nhà, hẹn sáng hôm sau Hạ Thần đón cậu cùng đến công ty.

Vũ Hàm Anh lên lầu, tiện tay gửi tin nhắn cho Hạ Thần, bảo anh ấy nhanh về nhà đi, bên ngoài trời lạnh lắm. Từ sau mừng một, căn nhà nhỏ kia của Hạ Thần xem như không sử dụng, cuốn gói chuyển đến nhà mới ở. Ông Hạ đã sớm tìm được chỗ tốt, lắp đặt mấy thứ đồ gia dụng cũng không ít, hơn nữa cách Hạ gia rất gần. Đương nhiên, cách nơi Vũ Hàm Anh ở hiện tại có chút xa.

Hạ Thần trả lời rất nhanh, bảo ngày mai không cần dậy sớm, rồi giở gọi điện cho anh ấy.

Vũ Hàm Anh trả lời một cái, gửi đi. Không nên nổi cảm thán, dạo này tiền điện thoại hình như hơi nhiều. . .

Vào cửa chợt nghe đến thím bên trong lớn tiếng ‘bà la bà ló’ đang nói gì đó, giọng đặc biệt lớn, như có phần tức giận, nhưng lại dường như có phần hờ hợt. Còn có giọng của chú, “Được rồi được rồi, mai anh sẽ xem xem bên tiểu Lý có cần người không.”

“Hừ, sếp các anh cũng quá ức hiếp người, rõ ràng sợ anh leo đến trên đầu ông ta đi. Có chuyện ức hiếp người vậy sao ?! Nhà chúng ta cũng không phải chỉ trông vào chỗ đó kiếm tiền, không cần thì khỏi làm. Lát nữa tôi hỏi em họ tôi, anh đến công ty nó đi, còn nhân rồi hơn. . . Ninh Ninh mày qua một bên chơi, không thấy người lớn đang nói chuyện à, khóc cái gì khóc, có phải muốn quậy không?”

“Được rồi được rồi, đừng mắng con. Đến Ninh Ninh, qua bên này chơi. Từ chức thì từ chức, mai lại tìm việc khác, cũng không phải nghỉ làm mai liền chết đói.” Bà nội dỗ trẻ.

Vũ Hàm Anh nghe thấy có vẻ còn đang rất náo nhiệt, có điều không muốn qua góp vui. Vừa muốn về phòng, chợt nghe thím gọi mình, đành phải dừng bước.

“Thím nói này Hàm Anh a, cháu giờ đã sắp tốt nghiệp đại học, nghỉ cũng không đi kiếm cái việc làm. Người ta sinh viên không phải đều làm giáo viên dạy kèm tại nhà gì đó sao, hai tiếng cũng kiếm được một trăm đấy. Còn chú của cháu hôm nay đã bỏ việc, trong nhà eo hẹp a, đừng có ngày ngày ra ngoài chơi nữa, cũng nên biết tiết kiệm tiền đi. Bộ âu phục lần trước cháu mặc bao nhiêu tiền vậy, còn chưa đi làm đã mua thứ xa xỉ như vậy, mỗi tháng lại phải cho cháu thêm bao nhiêu a.”

Thím cứ thế blablabla phun liên tục, Vũ Hàm Anh đã mặc kệ, đơn giản cả nghe tai trái qua tai phải cũng không thèm, trực tiếp làm lơ. Có lẽ gật gật đầu đi ra. Ngày mai cậu sẽ phải đi làm, vốn cũng muốn nói với nội một tiếng, nhưng nghĩ tới Hạ Thần nói công ty bên kia hiện tại dưới tên cậu, nếu nói với nội, chẳng khác nào để thím bọn họ biết. Đến lúc đó lại blabla nói một đống, trong sáng trong tối tất cả đều lỗi ra, thử Hạ Thần vất vả cực nhọc kiếm được, Vũ Hàm Anh không nghĩ cho người khác.

Suốt đêm Vũ Hàm Anh đều cùng mọi người chơi game, có điều cho dù đã đóng cửa vẫn có thể nghe bên ngoài thím lại nhải không dứt. Không nên nổi khịt mũi, nói nhiều như vậy, chẳng qua là đang than nghèo với nội, lương hưu bên nội cũng chỉ hơn hai mươi ngàn một chút.

Buổi tối chơi game đến hơn 1 giờ, sáng hôm sau đương nhiên dậy trễ. Vũ Hàm Anh mơ mơ màng màng tỉnh, cảm di động đã thấy sắp 9 giờ, thuận tay gửi cái tin nhắn cho Hạ Thần, nói anh ấy biết mình sắp rời giường. Sau đó ngồi trên giường chuẩn bị đứng dậy rửa mặt, nhưng vẫn ngáy ngốc ngồi nửa ngày.

Không đợi cậu xuống giường, chợt nghe bên ngoài chuông cửa vang lên. Phòng nhỏ của cậu cách cửa khá gần, nghe rất rõ ràng. Hình như là thím mở cửa, còn có Vũ Ninh ôn ào “Tìm ai a.”

Vũ Hàm Anh lạnh đến run rẩy, vẫn còn cuộn trong ổ chăn ấm áp. Vừa muốn mở cửa, chợt nghe đến một giọng nói có chút quen thuộc, nói cái gì “Vũ Hàm Anh có nhà không?”

Vũ Hàm Anh lặng đi chốc lát, thấy Quân Triết đứng ở cửa nhà, toàn thân âu phục giày da đeo cà vạt, mùa đông còn mang cái kính đen. . .

“Sếp trẻ!”

Vũ Hàm Anh bị anh ta gọi mà thẳng trợn mắt, sau đó mới nhớ tới bản thân hiện tại. . . mặc áo ngủ tóc rối bời, thật nhếch nhác. . . hơn nữa trên áo ngủ còn có một cái đầu mèo hoạt hình thật to, là lần trước ra ngoài tiểu Thương chọn cho, Hạ Thần còn nói cũng được. Vốn nghĩ dù sao cũng không ai thấy, con nít thì có chút con nít, nhưng là. . .

“Anh đại bảo em đưa sếp đến công ty.” Quân Triết nhìn một thân ăn mặc của Vũ Hàm Anh cười tủm tỉm.

“Em lập tức xong.” Vũ Hàm Anh vội chạy đi, thay quần áo. . .

Quân Triết phát tay, “Sếp nhỏ, không cần vội vàng thế.”

“Vào ngồi đi.” Thím kéo Vũ Ninh, không để nó chắn cửa, nhanh chóng muốn mời người vào. Quân Triết một bộ mặt cười, khách khí một phen, nhưng cuối cùng vẫn đứng ở cửa, “Không sao không sao, nơi đây được rồi. Hơn nữa nhiều người như vậy mà vào thì rất chật chội.”

Vũ Hàm Anh mặc quần áo chỉnh tề, nghe anh ta nói mà kỳ quái nhưng đang gấp cũng không lo lắng. Lúc ra cửa hoàn toàn hóa đá. . . trong hành lang tại sao còn có người a, tới không chỉ mình Quân Triết, cả một đoàn như xã hội đen. . .

Xuống dưới lầu, lại càng hết chỗ nói, một chiếc Limousine màu đen. Cậu cả tên xe cũng không đọc ra được. . . Cái xe dài đến phô trương như vậy, cậu cũng không biết phải thế nào để quay đầu trong ngõ nhỏ này!

“Thế nào, xe không tồi chứ.” Quân Triết cầm kính đen đeo lên, cười đặc biệt đắc ý.

Vũ Hàm Anh 囧, “Lần sau lái cái xe thường thôi, dài như vậy. . .”

“Sếp trẻ em thật sự là gần son thì đỏ gần mực thì đen a, học tập anh đại a, thật sự là càng ngày càng tôn trọng người a.” Quân Triết vẫn còn cười ha

ha, “Mấy cái này tuy là ý kiến của anh, nhưng anh đại đã ngầm đồng ý a, thế nào, được cái mặt không.”

Vũ Hàm Anh đầu đầy hắc tuyến đi theo Quân Triết lên xe, đến bãi đỗ công ty mới nhìn thấy chiếc Mercedes-Benz màu đen rất quen thuộc .

Hạ Thần ở bãi đỗ xe chờ cậu, hai người cùng lên lầu. Người dư thừa bị đuổi đi, theo Quân Triết nói, hai người kia thiết không biết ngưng ngừng, dùng xong liền ném a.

Lúc tối về nhà bản thân không thể bị gặng hỏi, thím bên kia bắt đầu nói, cái gì mà xảy ra chuyện gì a, buổi sáng người đến tìm là ai a, như thế nào lại âm thầm làm ông chủ a.

Vũ Hàm Anh chỉ nói công ty kia vốn của thầy giáo mình, vừa lúc cùng chuyên môn, liền qua đó làm, khó tránh được người chiều cô.

Chú và thím đương nhiên không tin, lại tiếp tục hỏi a hỏi. Vũ Hàm Anh cũng không nhiều lời, ngược lại nội nghe xong rất vui vẻ, nói cậu có tiền đồ, phải đi theo thầy làm cho tốt, chịu chút khổ cũng không sao, tạo quan hệ tốt với đồng sự.

Sau đó Vũ Hàm Anh dựa vào danh nghĩa xoay vòng vốn cho công ty muốn cầm lại tài sản của mình. Chú và thím đương nhiên không đồng ý, tuy ba mẹ cậu trước kia cũng không có nhiều tiền, nhưng giá nhà Bắc Kinh tăng rất nhanh, chỉ cần một căn không đến 80 mét vuông hiện tại cũng phải hơn ba trăm ngàn, sao có thể thoải mái mà trả lại, hơn nữa lại vừa bỏ việc. Ôn ào một trận, có điều Hạ Thần bên kia đã có chuẩn bị, luật sư và nguồn người như nhau không thiếu, đương nhiên không để yên cho bọn họ lấy không.

Vũ Hàm Anh không hiểu chuyện này lắm, nhưng có Hạ Thần cũng không cần lo lắng. Mặc dù mới đầu cãi đến kịch liệt, nhưng không quá nửa tháng tài sản đã lấy lại được.

Chủ nhật sau đó Hạ Thần cùng Vũ Hàm Anh trở về ngôi nhà cậu trước kia khi bé ở cùng ba mẹ. Khu này tuy tốt nhưng đã là tòa nhà rất cũ, bị những căn nhà hình tháp gần đó che mất, thật sự có vẻ cũ nát.

Cậu nghĩ, mình đã quên mất có bao nhiêu năm không bước vào ngôi nhà này. Từ khi đến nhà bà nội, nơi này bị thím lấy cho thuê.

Chờ qua mấy ngày, kỳ nghỉ kết thúc, Vũ Hàm Anh lại đến trường bắt đầu đi học. Thứ bảy còn phải theo Hạ Thần đến xem công ty, cách một hai tuần phải đến Hạ gia ăn tối vân vân vân, vô cùng bận rộn. Chỉ có điều bất kể là trường học, công ty hay biệt thự thật to của Hạ gia, nơi nào cũng có Hạ Thần.

Vũ Hàm Anh thường nghĩ cậu rất cuộc là có bao nhiêu may mắn, bao nhiêu hạnh phúc. Lúc bận rộn người nọ theo bên cạnh, lúc rảnh rồi người nọ cùng tán gẫu.

.....

Tốt nghiệp hôm đó chính là ngày mừng thọ nội. Vũ Hàm Anh có chút chán nản, nếu không phải trong lúc vô tình lật ra xem hộ khẩu, cậu căn bản không nhớ tới ngày sinh của nội. Trong trí nhớ không có ai làm mừng thọ cho nội, chỉ có lúc sinh nhật con cháu, nội sẽ làm rất nhiều đồ ăn, lại nhét cho rất nhiều tiền tiêu vặt.

Buổi tối Hạ Thần đặt nhà hàng, Vũ Hàm Anh lái xe đến đón nội đi. Một chiếc ô tô nhỏ màu lam, số tự động, là loại khá rẻ, Hạ Thần tặng cậu làm quà tốt nghiệp. Vốn nói muốn mua thứ tốt chút, nhưng Vũ Hàm Anh bảo quá lãng phí, muốn một cái rẻ rẻ là tốt rồi, chủ yếu là phải số tự động!

“Rất tốt rất tốt.” Nội ngồi trong xe, sờ sờ đệm ghế, “Rẻ cũng rất tốt. Trước kia nội nghĩ, mình cũng không được bao nhiêu năm, muốn nhìn thấy nhất là cháu trai lái xe đến đón nội, có tiền đồ thì tốt rồi.”

Vũ Hàm Anh cười cười, “Nói xui xẻo gì vậy a nội, sắp tới rồi. Hạ Thần đặt một bàn đồ ăn, chờ chúng ta đó.”

“Được được.”

Sau khi đến nơi nội có ý theo Vũ Hàm Anh tới bãi đỗ xe. Vũ Hàm Anh đậu xe xong đi xuống cũng không thấy nội mở cửa xe đi ra, tưởng nội không mở được, mở giúp, nhưng lại thấy bà ngồi phía sau rơi nước mắt.

“Sao vậy ạ...” Vũ Hàm Anh vội hỏi.

“Không có việc gì không có việc gì.” Nội xoa xoa tay, giữ chặt tay Vũ Hàm Anh nhưng vẫn rơi nước mắt, nửa ngày đột nhiên hỏi cậu, có phải thật sự rất thích ông thầy kia của cậu không.

Vũ Hàm Anh lúc ấy liền ngốc, tuy trong nhà Hạ Thần đã biết chuyện bọn họ, nhưng Hạ Thần nói chờ cậu tốt nghiệp rồi, thu xếp ổn thỏa sẽ nói với người nhà cậu, vậy nên mãi vẫn chưa nói...

Ngốc nửa ngày, Vũ Hàm Anh gật đầu, “Con thích Hạ Thần. Vô cùng vô cùng... Nội, nội...” Nhất thời không biết nói thế nào.

Nội vẫn còn xoa tay, tay kia vẫn còn nắm tay cậu không buông. “Không sao không sao, nội biết, nội không phản đối, nội biết cậu ấy đối với con cũng tốt. Chỉ là, chỉ là hỏi con nghĩ thế nào. Con nếu cũng thích, vậy cứ thích đi... Mới đầu nội biết trong lòng cũng khó chấp nhận, vốn cho rằng cậu ấy ép con, nhưng nhìn thấy con ở cùng cậu ấy rất vui vẻ. Chỉ là trong lòng nội khó chấp nhận a, như thế nào lại... Những ngày đó buổi tối ngủ không được, nghĩ đến lại khó chịu, nghĩ đến lại khóc. Nhưng... hiện tại con đã tốt nghiệp, đã hai năm rồi, nội cũng nhìn ra được cái gì thật sự tốt...”

Lúc đến phòng Hạ Thần bị dọa sợ, mắt Vũ Hàm Anh cùng nội đều đỏ đỏ. Nhưng lúc ăn không khí vẫn rất tốt, không có không thoải mái. Nội cười cầm tay Vũ Hàm Anh nói với Hạ Thần, Vũ Hàm Anh là tâm can của nội, phải đối xử thật tốt, nếu có một ngày đối với nó không tốt, tuyệt đối không buông tha anh. Nói xong lại cười lại khóc, khiến Vũ Hàm Anh cũng khóc theo.

Đợi đến tối Vũ Hàm Anh đưa nội trở về nhà, xuống đến lầu đã thấy Hạ Thần đứng dưới đợi cậu. Thời tiết đầu hạ vẫn rất nóng, bên cạnh còn có hai cái cây rất to rất thô, lá um tùm, Hạ Thần đứng bên cây, từ chỗ cổng tò vò vừa lúc có thể thấy được.

Hạ Thần dường như cũng thấy cậu, vươn tay hướng cậu vẫy vẫy.

Vũ Hàm Anh nghĩ, dường như Hạ Thần mỗi lần đều đứng nơi đó đợi cậu, chỉ là trên cành cây bên cạnh lá đã mọc, chỉ là trên cành cây bên cạnh không còn đọng tuyết...

~Toàn văn hoàn~

Bạn đang đọc truyện *Ái Nhĩ 59 Miếu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.